

برایانی کارامزوف

(۱)

کتابخانه دیجیتال
www.rabari.org

برایانی کارامازۆف

(۱)

فیۆدۆر داستایفسکی

وهرگیرانی
ئهمین گهردیگلانی

دهزگای تووژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

● **برایانی کارامازوف (۱)**

● نویسنی: فیودور داستایفسکی

● وه رگیترانی: ئه مین گه ریگلانی

● نه خشه سازی ناوه وه: گوران جه مال رواندزی

● بهرگ: ئاسۆ مامزاده

● پیتچنین: شاسه نه م

● ژماره ی سپاردن: ۱۳۵۹

● نرخ: ۱۵۰۰

● چاپی یه که م: ۲۰۰۷

● تیراژ: ۱۵۰۰

● چاپخانه: چاپخانه ی خانی (دهۆک)

زنجیره ی کتیب (۲۶۶)

هه موو مافیکی بو دهزگای موکریانی پارێزراره

مالپه ر: www.mukiryani.com

ئیمه یل: info@mukiryani.com

ناوہرؤك

- ۱ ..... Error! Bookmark not defined. پیشہ کی وہرگیر
- ۴ ..... رؤژمیری ژیان و بہرہمی فیؤدؤر دؤستؤیؤفسکی
- ۱۰ ..... له نووسہرہوہ

(بہرگی یہکہم)

بہندی یہکہم

- ۱۳ ..... کتیبی یہکہم: سہربردی بنہمالہ
- ۵۵ ..... کتیبی دووہم: کؤبوونہوہیہکی بیئاکام
- ۱۵۱ ..... کتیبی سیئہم: ہوہسبازان

بہندی دووہم

- ۲۶۷ ..... کتیبی چوارہم: زامی تہشہناکردوو
- ۳۵۱ ..... کتیبی پینجہم: دژ و ہاورا
- ۴۶۷ ..... کتیبی شہشہم: راہیبی رۋوسی

بہندی سیئہم

- ۵۴۱ ..... کتیبی حوتہم: ئالیووشا

پيشه كى وەرگىز

كهى دهكا شهرح و بهياناتى پموزى دهردى دل
پورپهشى ههروهك دهوات و دووزبانى وهك قهلهم

"نالى"

دوستويؤفسكى نووسهر و خولقينهري چهند پومانى بهرز و بهناوبانگه و
يهكى لهو نووسهره ديار و جيهانيانويه كه بهرههه مى به زوربهى زمانه
زيندوووهكانى جيهان وهرگيردراونهتهوه.

دوستويؤفسكى له مانگى ژوئهنى سالى ۱۸۷۸ دهست دهكا به نووسينى
پومانى "براينى كارامازوف" نزيكهى دوو مانگ بهر له مردنى، واته
ئوكتوبرى ۱۸۸۰ تهواوى دهكات.

ئهم پومانهى براينى كارامازوف له چاو ههموو بهرهههكانى ديكهى
نووسهر، خاوهنى جياوازييهكى تاييهته و به پينى گهلالهيهكى وردبينانه و
دارشتينكى ئاگادارانه نووسيوهتى. خوينههر ههر ئهوهنده چاويك به پيرستى
بهند و بهشهكانى ئه و پومانهدا بخشينى، بوى دهردهكهوى دوستويؤفسكى
چهندهى گرينگى به زنجيرهى پروداوهكان داوه و چهنده ئاگادارانه پيكهوهى
گرى داون و تيكى ههلكيشاون.

دوستويؤفسكى له ۲۱ى سىپتامبرى ۱۸۸۰ نامهيهك بو شاعير و
رهخنهگرى ئيسلاو، ئيوان ئاكساكوف دهنوسى و لهو نامهيهدا دهلى: "پروام
پى بكه زور سهرقالم و تهنانهت فرياي سهر خوراندن ناكهوم. شهو و پروژ
خهريكم و دهمههوى پومانى براينى كارامازوف تهواو كهم. سهرلهبهرى
چيروكهكه له زهينى خومدا دينم و دهبه م و ههليدهسهنگينم. ئه و بهرهههه به

لامه وه زۆر گرینگ و به نرخه، چونکه به شیکێ زۆر گهوره له رۆحی خۆم لهویدا گونجاندوه.

منیش دواى خویندنهوهی ئه و رۆمانه مهزن و فهلسهفی و رهوانناسی و کۆمه لئاسییه و له سه ریهک ژيانناسییه، بریارمدا وه ریگێرمه وه. دواى بیر کردنه وه و خۆ هه لکوشین و زۆره بانى له گه ل هه ست و توانایى خۆم، قۆلم لى هه لمالى و ده ستمکرد به وه ریگێرانى.

پیشتر وه ریگێرانه که ی "رامینی موسته قیم" م خویندبووه و به راستی شوینی له سه ر رۆح و هه ستم دانابوو. هه ر ئه و کاته له دلى خۆمدا گوتم بریا وه ریگێردرایه ته سه ر زمانى کوردی و خوینه رى کوردیش چیژى له و رۆمانه گرینگ و هونه راوییه وه رگرتایه. به لام ئه و کات به بیریشمدا نه ده هات خۆم وه ری گێرمه وه. چه ند سال دواتر وه ریگێرانه که ی "موشفیقى هه مه دانى" شم خویندوه وه و ئه وه نده ی دیکه خولیای ئه و رۆمانه بووم، به لام هه رچه ندى بیرم لینه کرده وه، نه مده زانى چون خۆ له قه ره ی دهم و وه ریگێرمه وه. بیرم ده کرده وه: ئه وه گریمان وه رم گێرایه وه، چونى چاپکه م؟ چاپى رۆمانیکى دووبه رگى و گه وه رى ئاوا کوا له توانایى مندايه و دهمزانی هیه ک سه نیک و هیه چ چاپخانه یه ک له رۆژه لاتی کوردستان خه رجى مالییه که ی وه ئه سته ق ناگرئ. بۆیه له بریاره که م پاشگه ز ده بوومه وه و دل سارد و هیوا بر او، ناچار ده بوو ئه و تاسه و ئاواته له ناخى خۆمدا بنیژم.

به لامم خوا ده رووی روناکی بۆ کردمه وه و ترووسکه ی هیوا له باشووری کوردستانه وه به ره و رۆحم دارژا و هیوا بارانى کردم. ئاگادار کرام که "ده زگای توێژینه وه و بلاو کردنه وه ی موکوریا نى" له هه ولێرى دێرین، گرینگیه که ته واو به و به ره مانه دها و چاپیده کا. بۆیه وه ریگێرانه که ی "عینایه تی شه کیباپوور" یشم خویندوه وه، به لام ئه و زۆر شوینی رۆمانه که ی هه لپه رتاوتبوو. پاشان وه ریگێرانه که ی "سالح حوسینی" م خویندوه وه و هک سه رچاوه ی وه ریگێرانه که دامنا و پیموایه له هه ر سى وه ریگێرانه که ی دیکه به هیزتر و ئه مانه تدارتره. هه روه ها خویندنه وه ی وتاره به ناوبانگه که ی

"سۆمەرئىست موام" له سەر برایانی کارامازۆف که له کتیبی "سه‌بارەت به رۆمان و کورتە چیرۆک" دایە زیاتری له‌گەڵ دۆستۆیۆفسکی و بەرەهەمەکانی ئاشنا کردم.

شیاوی باسە هیچ کام لەو چوار وەرگێڕانە بۆ سەر زمانی فارسی له زمانی سەرەکی، واتە پرووسییه‌وه نەکران و هەموویان له ئینگلیزییه‌وه وەرینگێڕاوتەوه. بەلام بەو حالەشەوه شیرینی و جوانکاری و وردەکاری دۆستۆیۆفسکی هەروا بەرچاوه، بەلام دووریش نییه زۆر له جوانی و وردەکارییه‌کانی له قەلەم کهوتی.

من بۆ وەرگێڕانی ئەو شاکارە جیهانییه ئەگەرچی وەرگێڕانەکهی "سالح حوسینی" م کردە بنەما، بەلام له زۆر شویندا که‌لکم له وەرگێڕانی "موشفیق هەمەدانی" و "پامینی موسستەقیم" یش وەرگرتوو. هیوادارم توانیبیتم وەرگێڕیکی ئەمانەتدار بم و ئەگەر چهوتی و لاپرێ بوونیکیش له کارەکه‌مدا بوو، خاوه‌ن رایان به‌گەرەیی خۆیان بمبوورن و هەله و په‌له‌م بۆ راست بکه‌نه‌وه.

له کۆتاییدا زۆر سپاسی بنەماله‌ی شاسه‌نه‌م (مه‌مه‌دئه‌مین، ره‌حیم و مریه‌م) ده‌که‌م که بۆ پیتچینی ئەم کتیبه هه‌ولێکی زۆریان داوه.

"وەرگێڕی کوردی"

رۇزنامىسى ۋە بەھرىمى فېۋدۇر دۇستۇيۇقسى

۱۸۲۱: ۳۰ ئۆكتۇبىر فېۋدۇر مېخائېلوۋىچ دۇستۇيۇقسى لى مۇسكۇ لى دىكى بۇ. باۋكى ئاندروۋېۋىچ، پىزىشىكى ئىرتەش بۇ.

۱۸۳۸-۱۸۳۳: دۇستۇيۇقسى لى قۇتابخانىسى شىۋانە رۇۋى تىكە لى دەست دەكا بى خۇيىدىن.

۱۸۳۷: مانكى مەى فېۋدۇر دۇستۇيۇقسى ۋە برا گەۋرەكەى مېخائېل دەچنە سىن پىترىزبۇرگ. ھەر لى پىزىسى ئىۋ سالىدا دۇستۇيۇقسى لى يانىسى ئامادىيى قۇتابخانىسى شىۋانە رۇۋى بۇ كاپىتانى كۇستۇمارۇف ۋەردەگىرى.

۱۸۳۸: مانكى ئۇوت. دۇستۇيۇقسى خۇيىدىن كۇلىجى ئىفسەران تىۋاۋ دەكات ۋە دەبىتە كادىرى ئىندازىرى ئىرتەش.

۱۸۴۴: كىتتى «ئۇۋنى گراندى» لى بالزاك ۋەردەگىرىتەۋە.

۱۸۴۵: مانكى مەى دۇستۇيۇقسى رۇمانى (لىقەۋماۋان) تىۋاۋ دەكا. لى لىيەن نىكراسۇف ۋە بلىسنىكىيەۋە دەناسى. پىزىسى ئىۋ سالىدا دۇستۇيۇقسى بۇ كۇرى بلىسنىكى رىگى دەكرىتەۋە.

۱۸۴۶: ژانىيە لى پىترىزبۇرگسى ئىسبۇرنىك (جونگ پىترىزبۇرگ) دا ۋارىكى نىكراسۇف سەبارەت بى تىبەتەندىيەكانى رۇمانى (لىقەۋماۋان) بلاۋ دەبىتەۋە.

فىورىيەسى ئىۋ سالىدا كۇرتە چىرۇكى «مۇۋى دۇۋ رۇۋ» بلاۋ دەكاتەۋە. ئۆكتۇبرىسى ئىۋ سالىدا كۇرتە چىرۇكى «كاكى پۇخارىچىن» بلاۋ دەكاتەۋە. ۱۸۴۷: لى سەرتاى سالىدا. دۇستۇيۇقسى لى كۇرى بلىسنىكى دىتە دەرى ۋە لىۋان دۇۋرە پەرىز دەبى. ئاورىل ۋە جۇۋلاىسى ئىۋ سالىدا چۇۋا چىرۇكى دۇستۇيۇقسى لى گۇۋارى «پىترىزبۇرگ كرونىكل» بىشى ھەۋالەكانى پىترىزبۇرگدا چاپ دەكرىن.

به هاری ئو سالا له گه ل کومه له ی پیتراشفسکی (میخائیل پیتراشفسکی که یه کئ له شوهرشگێرانی سووسیال دیموکراتی رووسی سهدی نۆزده بوو) کهین و بهینی پهیدا کرد.

له ماوهی نیوان ئۆکتۆبر تا نوامبردا رۆمانی «ژنی خاوهنمالی» بلاو کردهوه.

۱۸۴۸: مانگی دیسامبر، کتیبی «شهوه سپییهکان» ی بلاو کردهوه.

۱۸۴۹: «نیتۆچۆ کانزاونوا» چاپ دهکا.

۲۳ی ئاوریل، دۆستۆیۆفسکی وهک ئه ندامی گروپی پیتراشفسکی قۆلبهست دهکری. له ۲۹ی ئاوریل ههتا ۱۶ی نوامبر- دادگایی کردنی پیتراشفسکی و دارودهسته که ی درێژهی دهبی. تاوانبارانی سه رهکی که دۆستۆیۆفسکی یه کئ له وان بوو، به ئیعدام مه حکوم ده کرین.

۲۲ی دیسامبری ئه و سالا هوکه که یان له گۆره پانی سمینووسکی ده خویندریته وه و هه موو شتیک ئاماده ده کری بۆ گولله باران کردنیان. هه ر بۆیه ته نیا فه رمانیکی ئه رتهش دهیتوانی ژیانیا ن بینیه کو تایی. به لام له دوایین ساتدا تاوانباران پله یهک له هوکه که یان بۆ دادهشکی و گولله باران نا کرین.

۲۴ی دیسامبر «نیوه شه و» تاوانباران که دۆستۆیۆفسکی له گه ل ئه وان ده بی، به زنجیر و سنده وه دیان به ن بۆ به ندیخانه ی سیبیریا.

۲۸۵۰: ۲۳ی ژانویه دۆستۆیۆفسکی راده گو یزن بۆ به ندیخانه ی

«ئه مسهک».

۱۸۴۵- ۱۸۵۰ مانگی فیورییه دوا ی ته واو کردنی ماوه ی هوکه مه ی وهک

سه ربازی سیفر له گوردانی هه وته می پیاده نیزام له «سمی پالاتینیسک» ده سته سه ر ده کری.

۱۸۵۹ هه تا ۱۸۵۴: خه ریکی خزمه تی سه ربازی ده بی.

۱۸۵۶: مانگی مارس داوا ی لیبوردنی له ده کری. مانگی ئۆکتۆبر پله ی

ملازمی له ئه رته شدا پی ده درئ.

۱۸۵۷: مانگی فیوریه له گه‌ل ماریا دیمیتریو نائیسایووا، که بیوه‌ژنیکی شوخ و کونه‌ژنی کارمه‌ندیکی گومرک بوو زهماوه‌ند ده‌کا. زهماوه‌نده‌کیان له شاری کۆزنتسک به‌ریوه‌ده‌چی.

۱۸۵۹: مانگی مارس. دۆستویۆفسکی واز له ریزه‌کانی ئه‌رتەش دینی. دیتە ده‌ری. هەر له‌و مانگه‌دا چیرۆکی «خه‌ونی مامه‌گیان» بلاو ده‌کاته‌وه. مانگی نوامبر و دسامبر، «گوندی ئیپیتانچیکۆ و دانیشتوانی» بلاو ده‌کاته‌وه. مانگی جوولای ئه‌و ساله‌ دۆستویۆفسکی ده‌چی بۆ «توور» که پایز و زستان له‌وی تپه‌ر بکا. نیوه‌ی دووه‌می دسامبر ده‌چی بۆ سین پیتربورگ.

۱۸۶۰: مانگی سپتامبر له‌ رۆژنامه‌ی روسکی میر (دنیا‌ی روسیا) به‌شی یه‌که‌می «مالی مردووه‌کان» چاپ و بلاو ده‌کاته‌وه.

۱۸۶۰: یه‌که‌م کۆمه‌له‌ به‌ره‌می دۆستویۆفسکی له‌ دوو به‌رگدا له‌ شاری مۆسکو چاپ ده‌کری.

۱۸۶۱: مانگی ژانویه. یه‌که‌م ژماره‌ی «وه‌ریما» (زهمه‌ن) به‌ هاوکاری «میخائیل» ی برای به‌ چاپ ده‌گه‌یی. هەر له‌و گۆڤاره‌دا به‌شی یه‌که‌می چیرۆکی «ره‌نجاوه‌کان» بلاو ده‌کاته‌وه.

۱۹۶۲. ۱۸۶۱: گۆڤاری زهمه‌ن مالی مردووه‌کان چاپ ده‌کا. مانگی مه‌ی نامیلکه‌ی سیاسی زایکینۆسکی به‌ ناوی «رووسیای جوان» بلاو ده‌کاته‌وه. له‌ پیوه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌و به‌ره‌مه‌دا دۆستویۆفسکی ده‌چیته‌ سه‌ردانی چیرنیشیۆسکی.

مانگی ژوئن: دۆستویۆفسکی ده‌چی بۆ هه‌نده‌ران و له‌گه‌ل هه‌رزین و باکونین ئاشنا ده‌بی.

۱۸۶۳: مانگی فیوریه مارس یادداشته‌کانی زستانی سه‌باره‌ت به‌ بیر و باوه‌ری هاوینی به‌ چاپ گه‌یاند. مانگی مه‌ی گۆڤاری «زهمه‌ن» داده‌خری. مانگی ئووت - ئوکتوبر دۆستویۆفسکی ئه‌و چه‌ند مانگه‌ له‌ هه‌نده‌ران تپه‌ر ده‌کات.

۱۸۶۴: مانگی ژانویه میخائیل دوستویؤفسکی ئیجازنامەى چاپى گۆقارى «ئەپووک» (دەوران) وەردەگرى. ھەتا بتوانى زىانى ئابوونەى گۆقارى (زەمەن) قەرەبوو بکاتەوہ. مانگی مارس. يەكەم ژمارەى گۆقارى «ئەپووک» كە بەشى يەكەمى «يادداشتە نەينىيەكانى» تىدا بوو بلاوكرايەوہ. مانگی ئاورىل ماریا دیمیتريؤنا دوستویؤفسكى كۆچى دوايى دەكات. مانگی جولای ئەو سالە میخائیلی براشى دەمرى.

۱۸۶۵: «تیمساح» و «پرووداوى نائاسایى» بلاو دەكاتەوہ. مانگی ژوئەن گۆقارى ئەپووكیش دادەخرى. جولایى و ئۆكتۆبرى ئەو سالە دوستویؤفسكى بۆ جارى دووھەم بەرەو ھەندەران وەرى دەكەوى.

۱۸۶۶: پۇمانى «جینایات و مكافات» بلاو دەكریتەوہ. ئۆكتۆبرى ئەو سالە دوستویؤفسكى بەرھەمىكى تازە بە ناوى «قومارباز» بە كچە خیرانووس (ئاننا گریگوریؤنا ئیسنىتكینا دەنوسیتەوہ. فیوریەى ئەو مانگە لەگەل ئاننا گریگوریؤنا ئیسنىتكینا زەماوەند دەكا.

۱۸۶۷: ئاورىل ھەتا ژوئەن سەردانى شارى دیرسیدن و بادن و بازل و ژنیو و میلان و فلۇرانس دەكات.

۱۸۶۸: پۇمانى «گەمژە» چاپ دەكات.

۱۸۷۰: كورته چیرۆكى «میردى ئەبەدى» بلاو دەكاتەوہ.

۱۸۷۱: مانگی جوولایى. دوستویؤفسكى دەگەرپتەوہ بۆ شارى سینپتەرزبورگ. دەستدەكا بە نووسینى «بەسوخرە گیراوەكان» و ئەو پۇمانە لە سالى ۱۸۷۲دا تەواو دەكا.

۱۸۷۲: ھاوینەكەى لە «ئىستار یارووسا» تىپەر دەكا. پاشان ھەر ئەوى دەبیتە شوینى ھاوینە بۆى.

۱۸۷۳: دەبیتە سەرنووسەرى ھەوتەنامەى «گراز ھیدانین» (شارۆمەند).

كۆمەلە و تارەكانى لە ژیر ناوى (بیرەوہرییەكانى نووسەرىك) لەودا چاپ دەكا.

۱۸۷۴: مانگی مارس دوستویۆفسكى واز له سهرنووسهري گوڤارى شارۆمهند دىنى.

۱۸۷۵: مانگی ژانويه رۆمانى (لاوى ناکام) دهنووسى.

۱۸۷۶: «بیره وهرييه كانى نووسهريک» دهگاته چاپى دووهه م. بهلام ئەمجاره به شيوهى گوڤارىكى سهربهخۆ هه ر به و ناوه وه. له ژمارهى مانگی سپتامبردا له گوڤارى ناوبراودا كورته چيروكى «خاكه راو لهخۆبردوو» چاپ دهكا.

۱۸۷۷: مانگی ديسامبر بۆ ئەندامىتى ئەكادىمىيى زانست (له بهشى زمان و ئەدهبىياتى روس) ههلهدهبژيردى.

۱۸۸۰ - ۱۸۷۹: برايانى كارامازوف چاپ و بلاو دهكات وه.

۱۸۸۰: مانگی مهى - ژوئن له رپورهمى پهرده هه لگرتن له سه ر كۆته لى پووشكىن له مۆسكو بهشدارى دهكا و وتارىكى گرینگ و ميژوويى دهخوينيته وه. هه ر له و رپورهمه دا دوستويۆفسكى دوو جار شيعره به ناوبانگه كهى پووشكىن «مزگينى ده ر» دهخوينيته وه. ۸ى ژوئهنى ئەوساله دوستويۆفسكى له دووه مين كۆبون وهى ئەنجومه نى ئەدهبىيى روسيادا سه باره ت به پووشكىن مژوليايش دهكا.

۱۸۸۱: له سه ره تاي مانگی ژانويه دا دوستويۆفسكى ليكۆلينه وه له سه ر يه كه م ژوماره ي (بیره وهرييه كانى نووسهريک) كه داگرى راقه و شيكارىي ئەو له و ساله دا بوو كارى كرد. ۲۸ى ژانويه (۹ى فيوريه) فيؤدۆر ميخائيلوويچ دوستويۆفسكى كۆچى دوايى دهكات.

پیشکشہ بہ:
ئانا گریگوریونا دوستویؤفسکی

«ئامین، ئامین، بہ ئیوہ دلیم ئەگەر دەنکە گەنم بکەوێتە زەوی و نەمرئ،
بہ تەنیا دەمینیتەوہ بەلام ئەگەر بمرئ، بەرہەمی زۆر دەبئ.

(ئینجیلی یوحەننا، بەشی دواز دەھەم، ئایەتی بیست و چوار)

له نووسه سره وه

ئه گهر بمهه وئ بيمه سهر باسي پالءوانى رءومانه كه م، ئالكسى فيوءورءويچ كارامازوف، تا رادهيك دهستم له گوزهدا ده مينئ. به و واتايه، هر چه نده ئالكسى فيوءورءويچ وهك پالءوان دهستنيشان ده كه م، به لام ده زانم ئه و له هيچ باريكه وه مرؤفيكي مه زن نييه. هر بؤيه ناچارم پرسيارگه ليكي له م شيويه پيشيني بكه م: «جه نابي ئالكسى فيوءورءويچ كارامازوف له بهر چ خووخديه كي بهرچا و وهك پالءوان هه لئزاردووه؟ چ كارئيكي باش و شياوى كردووه؟ له لاي كي و به چي ناوبانگي دهر كردووه؟ بؤچي مني خوينه ر كاتي خوم به لاي ئه و و چوئنيه تيي ژيانبيه وه به فيرؤ بده م؟» پرسيارى ئاخر له هه موويان گرينگتره، چونكه ولاميكم جگه له وه نييه كه «رهنگه ههر له ريگه ي رءومانه كه وه به وه بگه ي.» ده ي ئه وه گريمان رءومانه كه ت خوينه ده وه و پئي نه گه يشتي، كه وايه له سهر ئه و باوهره نابي كه ئالكسى فيوءورءويچ خووخديه كي بهرچاوى هه يه. بؤيه ئه وه ده ليم چونكه له بهر تاليى روءاوه كه پيشيني ده كه م، ئه و له لاي من خووخديه كي بهرچاوى هه يه. به لام زور به گومانم له وه ي كه بليى بتوانم ئه و شته به خوينه ر بسه لمينم يان نا. راستييه كه ي ئه وه يه، ئه گهر ئيجازه بهر رمون، ئه و پالءوانى يه كه مى رءومانه كه يه. به لام به شيويه كه ي ليل و ناديار. ههر به راستيش له م سه رده مه ي ئيمه دا چاوه روانى ر وون و ئاشكرا له مرؤفگه لى سه ير و سه مه ره ده كرئ. به دنيا ييه وه ده توانم بليم شتيك هه تا رادهيك ديار و بهرچاوه: ئه م مرؤفه، مرؤفيكي سه ير و ته نانه ت له كه س نه چوو، به لام سه ير و سه مه ره يى و له كه س نه چوونى به جيى ئه وه ي سهر به خير و بير بي، بنؤسى گرفت و چهر مه سه رييه. به تاييه ت له و جييه دا كه هه موو ده يانه وه ي شته چكوله كان له سهر يهك هه لچنن و له شيواوييه كي گشتيدا به مانايه كرئ.

سهره‌کی و هاوړایی بگهن. له زور لایه‌نه‌وه مروځی جياواز و له‌کس نه‌چوو له بازنه‌ی شته ورده‌کاندا ده‌خولیته‌وه، یانی بوونه‌وه‌ریکی جياوازه. وانیه؟ چاکه، ئە‌گەر له‌گه‌ل رای ئاخردای و به راستی ده‌زانی، له ولامدا بلای «وانیه» ئە‌وسا من، له سهر ئیزنی ئیوه سه‌باره‌ت به گرن‌گایه‌تی پال‌هوانی رومان‌ه‌که‌م، ئالکسی فیودوروویچ، له‌وانه‌یه زور دل‌گه‌رمتر بم. چونکه وانیه که مروځی جياواز و له‌کس نه‌چوو هه‌میشه له جه‌غزی شته ورده‌کان و شته سهره‌کیه‌کان به‌دوور بی. به‌لکو به پینچه‌وانه، به دلناییه‌وه ده‌لیم مروځیکی وا کاکلی سهره‌کیی له ناخ و پواله‌تی خویدا هه‌لگرت‌وه. ئیتر مروځی هاوزه‌مه‌نی مه‌لووم نییه بو به شیوه‌ی کاتی لیلی دابراون، وهک ئە‌وه‌ی له چنگ گیزه‌لووکه‌یه‌کدا بن.

له‌گه‌ل ئە‌وشدا ئە‌گەر گيروگرفتی دیکه نه‌بوايه خوّم له گیزاوی ئە‌م باسه بی پیز و قه‌لبه نه‌ده‌خست، زور ساده و به‌بی پیشه‌کی ده‌مگوت «ئە‌گەر پینان خوښ بی ده‌خویننه‌وه.» گيرو گرفتیش ئە‌وه‌یه دوو رومان هه‌یه و سه‌برده‌یه‌ک. رومانی سهره‌کی رومانی دووه‌مه. چونکه کرداری پال‌هوان له‌م زه‌مانه‌دایه، یانی ئیستا. رووداوه‌کانی رومانی یه‌که‌م سی‌زده سال له‌مه‌وبه‌ر قه‌وماوه. په‌نگه نه‌توانین بلین رومانیشه. به‌لکو ساتیکه له ساته‌کانی ژیا‌نی پال‌هوانیک له سهرده‌می لایه‌تیدا. به‌لام به‌بی ئە‌م رومانه‌ی یه‌که‌م هیچم پیناکری، چونکه زوربه‌ی رووداوه‌کانی رومانی دووه‌م به‌بی رومانی یه‌که‌م هیچ واتایه‌کیان نییه. به‌لام به‌و پینیه دژواری سهره‌کی له‌وه‌ش که هه‌یه ئالوزتر ده‌بی: ئە‌گەر من، یانی که‌سی ژياننامه‌نووس، تینگه‌م که ته‌نانه‌ت رومانیکم بو پال‌هوانیکی ئاوا پر شوورده‌ی و چرووک زایه ده‌بی، چوّن به دوو رومان‌ه‌وه خوّم ده‌رده‌خه‌م و چوّن له روانگه‌ی خو‌مه‌وه ئە‌و نه‌ترسی و روو هه‌لمال‌دراوییه به‌یان که‌م و بینوینم؟

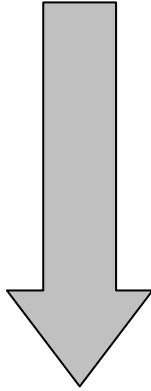
چونکه هیچ ریگه چاره‌یه‌کم بو په‌یدا نابی، دیمه سهر ئە‌وه‌ی به‌بی هیچ چاره‌سه‌ریک به‌سه‌ریدا تیپه‌رم. هه‌لبه‌ت، خوینه‌ری وریا زور زوو تیده‌گا که هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه ده‌مویست به‌و ئاکامه‌ بگه‌م و ئە‌ویش له‌گه‌ل من به‌هوی

فەوتانی کات و وشەى بى کاکل رقى ھەلەدەستى. لە وەلامى ئەم وتەيەدا بە پانەو دەلیم وشەگەلى بى کاکل و کاتى گرانبايم سەرەتا لە پووى ئەدەب و ھەيا و دووھەم لەبەر وریایى خەرىک بوو زایە دەکرد. لەوانەشە بلى «لەگەل ئەوھەشدا، ئەو لە پيشدا ئاگادارى کردوینەتەو». لە راستیدا خۆشحالم کە رۆمانەکە بە دوو شیوہ گىزانەوہ دابەشبوو. «بە يەکیەتییەکی گشتى و پىویستەو». «دواى ئاشنا بوون لەگەل يەکەم رۆمان، خوينەر ئەو کاتە بریار دەدا کە خویندەنەوہى رۆمانى دووھەم بايى زەحمەتەکەى دەبى يان نا؟ ھەلبەت ھىچ کەس بەلینى نەداوہ کە لە دووھەمىن لاپەرەى رۆمانى يەکەمدا دەتوانى کتیبەکە وەلانى و بەلايدا نەچیتەوہ. بەلام ئەو کاتە خوينەر گەلێکى دلۆقان دینە گورپى کە سەداسەد بە پىویستى دەزانن رۆمانەکە تا کوتايى بخویننەوہ، نەکا لە نيوبزىوانى بى لایەنانەياندا تووشى ھەلە بىن.

ھەموو رەخنەگرانى پووسيش، بۆ وینە ئاوان، لە ھەمبەر ئەو جورە مروفانەدا بە شیوہیەک دلەم ئاو دەخواتەوہ. لەگەل بوونى وىژدان و وردبىنى، دەتوانم دیارییەکی زور باش و شیاویان پيشکەش بکەم، کە ھەر لە سەرەتای رۆمانەکەوہ دەستى لى ھەلگرن. ھەموو پيشەکییەکەش ھەر ئەمەيە. سەداسەدیش لە سەر ئەو باوەرپم کە زایە بووہ. بەلام چونکە نووسراوہ و تۆمار کراوہ، چاکتر وایە بىنیتەوہ.

ئىستاش با بچینە سەر دەقى رۆمانەکە.

به ندی یه کهم

کتیبی یه کهم
سه بردهی بنه مائه

(۱)

فیۆدۆر پاولوویچ کارامازۆف

ئالکسی فیۆدۆرۆویچ کارامازۆف سیئەمین کورپی فیۆدۆر پاولوویچ کارامازۆف یەکی لە خاوەن مەزراکانی شاری ئیمە - بوو. فیۆدۆر پاولوویچ خاوەنی زەوی و زاریکی زۆر بوو و لە سەردەمی خۆیدا پیاویکی بە ناوبانگ بوو. ھەر بۆیە ھیشتاکەش یادی لە دلماندا زیندوو و ھۆیەکەشی مەرگە دلتەزین و پر لە رازەکەییەتی کە سێزدە سال لەمەوبەر پوویدا. کە لە شوینی خۆیدا بەخەست و خۆلی باسیدەکەم. ئیستا ھەر ئەوەندە دەلیم کە ئەو مالیکە - کە تاقە پۆژیکیشی لە ملکەکەیی خۆیدا پانەبواردوو - مرۆفیککی سەیر و سەمەرە بوو. بەلام ھاوچەشن و ھاو شیوەی مرۆفگەلیکی خویری و شەپانی بوو، لەگەڵ ئەوەشدا گەمژەیی وەک ئەو زۆرن. بەلام ئەو لەو جۆرە گەوجە پیاوانە بوو کە زۆریان ئاگا لە کاروباری خۆیان ھەیە و خۆیان وا نیشان دەدەن کە چا و برسی نین. بۆ وینە فیۆدۆر پاولوویچ لە ھیچەو دەستی پێکردبوو. زەوی و زارەکەیی لە ھی ھەموو کەس کەمتر بوو. لە سەر سفرە و خانی خەلکی دادەنیشت و وەک قەرنو پینانەو دەنووسا، کاتیکیش کە مرد سەد ھەزار رۆبلی لە پاش بەجیما. لەگەڵ ئەوەشدا لەو شارەدا لەوی گەلحۆتر تیدا نەبوو. ئەوەی لەو دەووشایەو گەمژەیی و ھەپۆلی نەبوو - زۆربەیی ئەو جۆرە مرۆفانە وریا و بەھۆشن - بەلکو جۆریک ساویلکەیی بوو. ئەوەش تابیەتمەندیی ولاتی باب و باپیرانی ئەو و بۆیە ئەویش یەکیک لە گەوجترین و گیلترین پیاوانی ناوچەکە بوو.

ئەو دوو جاری زەماوێند کردبوو و سێ کورپی ھەبوو. کورپە گەورەکەیی ناوی دیمیتری بوو لە ژنی یەکەمی بوو. دووانەکەیی دیکەش ئیوان و ئالکسی لە

ژنی دووه می بوون. ژنی یه که می ئادلایدا ئیوانا، کچی بنه ماله یه کی مامناو هندی و نه جیم بوو. بنه ماله ی میؤسؤف خاوه نی زهوی و زار بوون و زوربه ی خه لک به خیلی پی ده بردن. به لام ئەو کچه میراتگر و جوانکیله و وریا و چاوکراوه یه که له بهرە ی ئیستادا وینه ی زوره و له بهرە ی پيشووشدا جاروبار وینه ی ئەو هه لده که وت، چون بوو شووی به و پیاوه خویری و پنجه کرد، نازانم بلیم چی. کچی جوان و جیلیم دهناسی که زور خاوهن ههست و دلناسک بوو، دوی چهند سال دلاری کردن له گه ل پیاویک که دهیتوانی زور به سانایی زه ماوهندی له گه ل بکا، به لام کؤسپ و ته گه ره ی به دهستی خوی ساز کرد و له شهویکی باران و له نگیزدها خوی له هه لدیری که وه هاویشته نیو چؤمیکی قووله وه و خوی کوشت. ئەوهش له بهر ئەوهی به حهز و مگیزی خوی بگا و وهک ئوفیلیا (گراوه که ی هاملیت) ناوبانگ دهرکا. راستیه که شی ئەگه ر ئەو هه لدیره، یانی ئەو شوینه ی بؤ خو کوشتن هه لیبژارد بوو ئەوهنده بهر ز نه بوایه و چؤمه که شی ته نک بوایه و پؤخه کهش دلگیر و شاعیرانه نه بوایه، له وانه بوو ئەم خو کورژییه روو نه دا. ئەم وته یه پیچ و په نای تیدا نییه و له وانه یه له دوو سی بهرە ی پیشووماندا له رووسییه روودای و زور قومایی. هه ر بویه کرده وه ی ئادلایدا ئیوانا میؤسؤف بیگومان رهنگانه وه ی بیر و باوه ری پؤژاوا ییه کان بووه. دلناسکی و تورانیک بؤته هوی ئەو زه ماوهنده و ئەویش له نه بوونی ئازادی زه نیییه وه سه رچاوه ده گری. رهنگه ویستبیتی به جوریک سه ره بخوی ژنانه بگا و پشت له هه موو داب و نه ریت و مه زنا یه تیی بنه ماله که یان بکا. ئەوهشمان له بیر نه چی، رهنگه له دنیای خه یالی خویدا به وه دلخؤش بووی که فیؤدور پاولوویچ، له گه ل ئەوه ی پیاویکی دیزه و حه پؤله به لام رووه لمال دراوی و له بنه وه بری و گزیکاریی ئەو تاییه تی سه رده می پیشکه وتته. به لام له راستیدا حه نه کچییه کی به دخوو بووه و هیچی تر. چیژی ئەو زه ماوهندهش بؤ ئادلایدا ئەوه بوو که ره دوو بکه وی، بویه فریوی خواردبوو. ئەو کاتهش فیؤدور پاولوویچ به قازانجی بوو که ئەو حه زلیکردویی و زه ماوهنده بکا. چونکه زور پر هه وهس و چاو برسی و تولاز بووه، ویستوویه تی هه رچؤنیکه داها توویه کی باش بؤخوی مسؤگه ر بکا. چی له وه خؤشتره که خوی به بنه ماله یه کی نه جیمزاده وه هه لواسی و له و ریگایه وه

به مال و سامانیکى باش بگا. خوښه و ويستى دوو سهرهش هر نه بوو. ئادلايدا ئيوانا نه گهرچى زور جوان و دلرفين بوو، به لام وهك بووك و زاوا هر نه دهچوون. نه وهش له ژيانى فيودور پاولوويچدا شتيكى دهگمن بوو، كه بوى هلهكوتبوو. چونكه پياويكى داوين تهر بوو و ژنيك توزقالي پرووى خوښى بو بنواندبايه ملي خوڻى دهشكاند و دهكوته دواى. به لام له وه دهچوو ئادلايدا تهنيا ژنيك بى كه له گهل چيژ و هه وهسى نه ودا سازگار نه بوو.

ئادلايدا هر زور زوو دواى رهدوو كه وتنه كهى بوى دهر كهوت كه هيچ ههستيكي جگه له سووكايه تي دهرهق به ميژده كهى نيه. چونكه پييان وابوو بنه مالهى ميوسوف خيرا جيازيى كچه رهدوو كه وتوو كه يان دهن و مهسلهت دهكهن، بووك و زاوا ژيانتيكى بى سهره وه بهره و شپريويان دهست پيكر و به ردهوام خهريكى قره و ههرا بوون. دهلين ئادلايدا ئيوانا زور له فيودور پاولوويچ نه جيمتر و قورساختر بووه. پارهى جيازيى كچه بيست و پينج ههزار روبل بووه و فيودور پاولوويچ دهستي به سهردا گرتوو و كچه چاوى پيى نه كه وتوته وه. زوريشى ههولدا بوو نهو زهوى و خانووبه ره نوقلييهى شار كه به شيك له جيازيى كچه بوو، به ناوى خوڻه وه تاپو بگا. زورى پى داكيشا بوو و به جاريى كچهى جازر كردبوو. به هه ره شه و گوره شه ژيانى لى كردبووه زهقنه موت. بويه كچه به ئاواته وه بوو رزگارى ببى له چنگى. منجرى و تهماحى له راده به دهرى هينده بى شهرمانه بوو پياو بيژى لى هه لدهستا. به لام به وه چاكبوو بنه مالهى ئادلايدا ئيوانا زوو پييان زانى و دهروى تهماحه كه يان ئاخنى. هه موو خهلكى به گه وه ره و چووكه وه زانبيويان كه نهو ژن و ميژده وهك مشك و پشيله وان و بيست و چوار سهعته خهريكى شهر و دهمه قالين. به لام وا هاتبوو كه هه ميشه فيودور پاولوويچ كوتانى دهخوارد، هويه كه شى نه وه بوو ژنه زور ئاله تي و نه ترس و كه م تاقت بوو و به ژن و قه لافه تيشى زهلام و به خووه. له ئاكامدا پشت له هه موو شتيك دهكا و له گهل قوتابيه كى مال به كول هه لده گيرى و ميتياى سى سالانه به سهر ميژده كهيدا به جيديلى. فيودور پاولوويچيش زور زوو ماله كهى دهكاته گازينو و دهسته كا به مهى نوشين و رابواردن. جار جاريش به هه موو شارهكانى پاريزگادا به سوارى دهر ويشت و باسى دلرهقى و جهفای ئادلايدا ئيواناى دهر كرد و دهگريا. جاري

وابوو باسی شتی وای دهکرد که هیچ پیاویک له پووی هه‌لئایه ئاوا باسی ژبانی ژن و میردایه‌تی خۆی بکا. له‌وه ده‌چوو ته‌نیا به‌وه دلێ ئاو بخواته‌وه که خۆی مه‌زلووم و لێقه‌وماو نیشانبدات و به‌سه‌ره‌اته‌کانی خۆی به‌ تام و چیژه‌وه بگێریته‌وه.

گالته‌چی پێیان ده‌گوت: «فیو‌دۆر پاولوویچ، نیو‌چاوانه‌که‌ت هه‌تاویه‌تی، ئاخر به‌وه‌موو خه‌م و په‌ژاره‌یه‌وه زۆر شاد و خوشحال دیاری.» زۆر که‌سه‌ش ده‌یانگوت له‌ گێرانی ده‌وری قه‌شمه‌رجاری خوشحالی و ئە‌گه‌ر خوشت وا نیشانده‌دی که ئاگات له‌و حال‌وباله‌ پێکه‌نینیه‌ت نییه، بۆ ئە‌وه‌یه‌ که پێکه‌نینیتری بکه‌ی. به‌لام که‌س نازانی په‌نگه‌ ئه‌و کرده‌وه و ئاكاره‌شی به‌ هۆی ساویلکه‌یییه‌وه بووبی. ئاخری ژنه‌ هه‌لگیراوه‌که‌ی ده‌دۆزیته‌وه. ژنه‌تیوه‌یان له‌ شاری پترزبورگ دیتبوو. له‌گه‌ل ئە‌و ته‌له‌به‌ به‌په‌لایه‌ چۆته‌ ئه‌وی و ژبانیکی ئازادانه‌ و بی‌قه‌ید و به‌ندی ده‌ست پیکردووه. فیو‌دۆر پاولوویچ کتوپر دیته‌ سه‌ر ئە‌وه‌ی خۆی ته‌یار کا و برۆا بۆ پترزبورگ. جا بۆچی ده‌چوو، خوشی نه‌یده‌زانی. ئە‌گه‌ر غیره‌تی وه‌به‌ر خۆی بنایه‌ به‌راستی ده‌چوو. به‌لام ئیستا که بریاری دابوو بچی، به‌ هه‌قی خۆی ده‌زانی چه‌ن پێکی دیکه‌ بخواته‌وه و هه‌یز و گوپیکی بیه‌ته‌وه به‌ر. هه‌ر له‌و کاته‌دا هه‌والی مرده‌نی ئادلایدا ئیوانا له‌ پترزبورگ به‌ بنه‌ماله‌ی میۆسۆف ده‌گا. هه‌ندێ ده‌لێن به‌ شیوه‌یه‌کی کتوپر له‌ قوژبنیکدا به‌ نه‌خۆشییی بلفه‌ته‌ (تاعوون) مردووه. هه‌ندیکیش ده‌لێن له‌ برسانا مردووه. فیو‌دۆر پاولوویچ ده‌لێن له‌و کاته‌دا که هه‌والی مه‌رگی ژنه‌که‌ی پێکه‌یشتووه مه‌ست بووه. هه‌لدیته‌ سه‌ر شه‌قام و هاوار ده‌کا و ده‌ست بۆ ئاسمان هه‌لده‌برێ: «خودایه‌ گیان! ئیستا ئه‌ین بفرموو ئە‌م به‌نده‌ هه‌ژاره‌ت به‌ دلێکی بی‌خه‌م و ئە‌رخه‌یانه‌وه‌ کۆچی دوا‌یی بکا.» به‌لام دیسان بری که‌س ده‌لێن وه‌ک مندالێکی گچکه‌ ده‌گریا، ئە‌وه‌نده‌ش به‌ سۆزه‌وه‌ ده‌گریا که زۆر که‌س دلێان بۆی ده‌سووتا. له‌وانه‌یه‌ هه‌ردوو لاش راست بکه‌ن. یانی بۆ پزگار بوونی خۆی شاد بووه و بۆ ئە‌و ژنه‌ش که بۆته‌ مایه‌ی پزگاریی به‌ دل گریاوه. زۆر سروشتیه‌، مرۆف، ته‌نانه‌ت تاوانباران زیاتر له‌وه‌ی که ئیمه‌ بیرێ لێده‌که‌ینه‌وه ساویلکه‌ و سایلۆحن. ئیمه‌ش هه‌ر واین.

(۲)

له ځنگه كوره كموره كمي رزكار ده بڼي

زور به سانايي ده تواني بيهيښته بهرچاوي خوت مروقيكي ئاوا نه گهر ببيته باوك، چ باوكيكي ليندهردي و منداله كاني چون ده عامليني. له باوكايه تيدا ريزه يهك دور له و چاوه پروانيه نه بوو، كه بوومان. نه و كوره ي كه له ئادلایدا ئيوانا بوو، بهرهللای دهرک و كولانان دهكا، نه و يش نهك له بهر داخ له دلي و قين، بهلكو به شيوه يهكي ئاسايي له بير خوي بردبووه و دهتگوت كوري هر نييه. له ولاشه وه به فرميسك هه لوهراندن و كورپوزانه وه عاليه مي وهره ز كرده بوو و ماله كه ي كرده بوو زه لكاوي خراپه كاري. گريگوري كه نوكه ريكي به وه فاي بنه ماله كه يان بوو، ميتي اي سي سالانه ي خستبووه ژير بال و پهري خوي. نه گهر گريگوري به و مندالوچكه به سته زمانه رانه گه يشتايه، كه سيك نه بوو ته نانه ت جلو به رگي ليگوري.

ته نانه ت خزم و كه ساني داكي شي له سه ره تاوه له بير يان بردبووه. ئاغاي ميوسوفي باوه گه وره شي، باوكي ئادلایدا ئيوانا، نه ما بوو. ژنه كه شي، دايه گه وره ي ميتيا، چووبوو بو موسكو و زور نه خوش بوو. كچه كاني شي شوويان كرده بوو. ميتيا ماوه ي ساليك له مالي گريگوري پير ده ميښته وه و چاوه ديروي لينده كړي. نه گهر باوكي شي وه بيري بكه وتايه ته وه. كه هر ناكري به يه كجاري له بيري بردبيته وه. بيبردايه بو ماله كه ي خوي، ليي ده بووه ملوزم و ژياني پي تال ده كرده. تا نه وه ي يه كي له ئاموزا كاني ئادلایداي خوالي خوشبوو، پيووتير نه لكساندروويچ ميوسوف له پاريس ده گه رپته وه. دواتر سالانيكي زور له هه نده ران ده ژي. به لام نه و كاته لاو بووه و له نيو بنه ماله ي ميوسوفدا به روشنير و فه رهنكي خوو ناوبانگ دهرده كا، چونكه

هه ندهران گه راوه و پښتهختی ولاتانی دیوه. نژیک به کۆتایی ته مه نی ده بیته لیبیرالیک که له دهیه ی چل و په ناجادا برهوی هه بوو. له دورانی چالاکی رامیاریدا ده بیته لیبیرالیکی هه ژده عیاری سه رده می خو ی و ئاو ناپالۆی، له رووسییه و له هه ندهران بو ی هه لکه وتوو، له نژیکه وه پرۆدون^۱ و باکوونین^۲ بیننی و له گه لیان دانیشی. له سالانی کۆتایی ته مه نیدا زۆر تامه زرو بوو سه بارهت به سه ی پرۆژ شوړشی فیورییه ی ۱۸۴۸ ی پارسیس بدوی و گوتوویه تی خو م هینده ی نه مابوو له شه ری ساخلووه کانداه شدار ی بکه م. یه کی له شیرینترین بیره وه رییه کانی سه رده می لاویشی هه ر ئه وه بووه. ملکیکی سه ره به خو ی بوو به هه زار ره عیه ته وه. ئه و ملکه به شکویه له نژیک شاره که ی ئیمه هه لکه وتوو. له گه ل زهوی و زاری په رستگا به ناوبانگه که مان هاوسنوور بوو. پیووتیر ئه لکساندرۆویچ هیشتا پی نی نه نابوووه ملکه که یه وه، دهست دهکا به دوسییه سازکردن بو ماسی گرتن و دار برین له لیره وار. به باشی نازانم کامیان. له مه قامی شارۆمهندی فرهه نگیدا به ئه رکی خو ی دهزانی له گه ل قه شه کان یه ککه وی. به بیستنی به سه رهاتی ئادلایدا ئیوانا، که وه بییری دی سه رده میک چه زی لیده کرد، دوا ی ئه وهش له ژیا نی میتیا ئاگادار ده بی و له گه ل ئه وه ی زۆری رق له فیۆدۆر پاولوویچ بووه، له گه لی ئاشنا ده بی و روو راست پی نی ده لی که ده مه هوی ئه و منداله په روه رده بکه م. ماوه یه ک دواتر ده یگوت کاتی ناوی میتیام هینا، فیۆدۆر پاولوویچ تا ماوه یه ک چاوی تی بریم و ده تگوت نازانی باسی کامه مندال ده که م. له وه ده چوو به بیستنی ئه وه ی که مندالکی له مال دایه تووشی سه رسوورمان بووی. له وانیه ئه و باسه زیده ره ویشی تیدا کرابی، به لام زۆر له راست ده چی.

به لام راستت ده وی، فیۆدۆر پاولوویچ هه موو ته مه نی خو ی شه یدا ی ئه کته ری بووه و پی خو ش بووه له نا کاو ده ورکی چاوه روان نه کراو بگیړی. سه یر ئه وه یه جاری وایه بو ئه و کاره، جگه له وه ی هیچ ته مایه کی نه بووه، به

1- پی. جی. پرۆدون (۱۸۶۵ - ۱۸۰۹) سوسیالیستی فره نس ی

2- م. ا. باکوونین (۱۸۷۶ - ۱۸۱۴) ئانارشییستی به ناوبانگی روسی

زهره دیشی ته واو بووه. جا ئه و تايبه تمه ندیبه ش له زوربه ی مرؤقه کاندا هه یه. ته نانه ت مرؤقی زور وریا، به لام نه ک وه کو فیؤدور پاولوویچ. پیووتیر ئه لکساندرؤویچ ده سه لاتدارانه دیته پیشی و سه ره رشتی منداله که وه ئه ستؤ ده گری. میراتی دایکیشی که زه ویبه ک و خانووبه ره یه ک بووه، به فیؤدور پاولوویچ ده سپیری. میتیا ده چیته مالی مامی دایکی و ئه وان سه ره رشتی ده که ن. به لام چونکه پیووتیر ئه لکساندرؤویچ ژن و مندالی نه بووه، دوی وهرگرتی به هره و داهاتی ملکه کانی به په له ده گه ریته وه بو پاریس، میتیاش ده سپیری به پووریکی له مۆسکو. ئه ویش دوی ئه وه ی له پاریس به یه کجاری نیشته جی ده بی، کوره ی له بیر ده چیته وه. به تاییه ت شوړشی فیوریه که دیته پیشی وای کارتیده کا که هه تا ئاخری ته مه نی له بیرى ناچیته وه. پووری مۆسکوی ده مرئ و میتیا به یه کی له که شووکردووه کانی ده سپیرن. پیموایه میتیا بو چورامین جار ماله که ی ده گۆردری. له م باره وه له وه زیاتری له سه ر نارۆم. چونکه دواتر سه باره ت به کوره نۆبه ره ی فیؤدور پاولوویچ زورم قسه بو گوتن پییه، ئیستا ده بی باسی شته بنه ره تییه کان بکه م سه باره ت به ئه و. که به بی ئه وه چیرۆکه که م ده ستی پینه ده کرد.

سه ره تا ئه وه ش بلیم، ئه م «دیمتری فیؤدور پاولوویچ» ه له سی کوری فیؤدور پاولوویچ ته نیا کوریک بوو که له سه ر ئه و باوه ره بوو که ملکی هه یه و ئه گه ر بگاته ته مه نی یاسایی له سه ر پیی خوی راده وه ستی. ده ورانی میر مندالی و لاوی به دژواری راده بویری. قوتابخانه ی دوا ناوه ندی ته واو ده کا و ده چیته فیرگه ی نیزامییه وه، پاشان ده چی بو قه فقا زیا. پله ی ده چیته سه ری و له سه ر ئه وه ی دوئیل ده کا روتبه که ی لیده ستیننه وه. ماوه یه ک هه ولده دا و روتبه وه رده گریته وه. ژیانیکی بیسه ره و به ره ده گریته به ر و ده سته ده کا به هه له خه رجی. به ر له وه ی به ته مه نی یاسایی بگا، هیچ یارمه تی و پاره یه کی له لایه ن باوکییه وه پیناگا. کاتیکیش ده گاته ته مه نی یاسایی ده که ویته ژیر قه رز و قۆله وه. ئه نجا بو پیراگه یشتی ملکه که ی دیته وه بو شاره که ی ئیمه و ئه و کاته

باوکی دهبینی و دهیناسیته‌وه. به‌لام باوکی خوښ ناوی و ماوه‌یه‌کی کهم له لای ده‌مینینه‌وه. زور له روښتن په‌له ده‌کا و هر ئه‌وه‌نده‌ی پیده‌کری بری پاره وەرگری و سه‌بارت به به‌ره‌م و داها‌تی ملکه‌که‌ی له‌گه‌ل باوکی گریبه‌ستیگ ئیمزا بکا. هه‌لبه‌ت له ده‌ستی نه‌ده‌هات بو داها‌ت و به‌ره‌می ملکه‌که‌ی سیاییه‌ک له باوکی بستینی. (که بو باسکردن ده‌بی) ئه‌و کاته فیو‌دور پاولوویچ بو هه‌وه‌لین جار دانی پیدانا که (ئه‌وه‌ش بو باسکردن ده‌بی) رای میتیا سه‌بارت به ملک و مال‌ه‌که‌ی رایه‌کی هه‌له‌یه. میتیا پییوابوو داراییه‌که‌ی زور له‌وه زیاتره که به رواله‌ت دیاره. هه‌ر بویه باوکی زوو که‌وته بیری دارشتنی پیلانیک بو ئه‌وه‌ی مال و ملکه‌که‌ی له چنگ ده‌ره‌ینی. فیو‌دور پاولوویچ ده‌یزانی کورپه‌که‌ی گیزوولکه و هه‌له‌شه‌یه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئاله‌تی و کهم تاقت و هه‌له‌خه‌رجه. ئه‌گه‌ر به‌بی ماندوو بوون پاره‌ی و ده‌ده‌ست که‌وئ که‌یفی ساز ده‌بی. هه‌ر بویه باوکه ریگای فی‌ل ده‌گریته به‌ر و به‌یناوبه‌ین بری پاره‌ی بو ده‌نیری. له ئاکامدا دوا‌ی چوار سال که میتیا کاسه‌ی سه‌بری پر ده‌بی و ده‌گه‌رپه‌وه بو شاره چکوله‌که‌ی ئیمه، تاکو حیسابه‌کانی له‌گه‌ل باوکی یه‌کلایی بکاته‌وه، به واق و پمانه‌وه بو‌ی ده‌رده‌که‌وئ که پاره‌ی ته‌واوی ملک و مال‌ه‌که‌ی به شیوه‌ی نه‌غد له باوکی وەرگرتوو و له‌وانه‌یه پی‌شی قه‌رزدار بی. به‌و گریبه‌سته‌ی که به ویستی خو‌ی چهن سال له‌مه‌وبه‌ر ئیمزای کردبوو، مافی به سه‌ر هیچ شتیکه‌وه نه‌ماوه و ناتوانی ناره‌زایه‌تیش ده‌رببری. کورپه‌ی فه‌قیر هیوا‌براو ده‌بی که ده‌بینی باوکی ئاوا فی‌لی لیکردوو، وه‌ک شیت و هاری لیدی. له راستیدا هه‌ر ئه‌و کاره ده‌بیته هوی قه‌ومانی کاره‌ساتیک که گیرانه‌وه‌ی ده‌بیته ده‌ستیکی پ‌ومانی یه‌که‌م، یان چاکتر بیلیم رواله‌تی ده‌ره‌کی چیرۆکه‌که داده‌پ‌یژی. به‌لام به‌رله‌وه‌ی بیمه سه‌ر ر‌ومانه‌که که به پیوستی ده‌زانم بریکیش سه‌بارت به دوو کورپه‌که‌ی دیکه‌ی فیو‌دور پاولوویچ و بنه و بنه‌چه‌کیان بدویم.

ژن هیتانی دووهم و خاوخیزانی دووهم

فیوډور پاولوویچ ماوهیهک دواى ئه‌وهى له چنگ میتیای چوار سالانه نه‌جاتی ده‌بی، ژن دینیتته‌وه. زه‌ماوه‌ندی دووهمی هه‌شت سال ده‌وام دینی. ئه‌و ژنه‌شی که ناوی سۆفیا ئیوانا بو، ژنیکی جوان و ژیکه‌له و جحیل بو و له پاریزگایه‌کی تره‌وه هینا بووی. یانی له‌وی کاریکی ده‌بی و له‌گه‌ل جووله‌که‌یه‌ک ده‌چی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی فیوډور پاولوویچ خه‌ریکی مه‌ی نوشین و کاری ناپه‌سند ده‌بی، ساتیک له‌ کۆ کردنه‌وه‌ی مالی دنیا خافل نابی و له کاروباری بازرگانی و مال پیکه‌وه‌ناندا سه‌رکه‌وتوو ده‌بی و بی‌ئه‌وه‌ی تووشی درپوڠکی و بیره‌بیره‌ بی کاروباری خوی به‌رپوه‌ بردوو. سۆفیا ئیوانا کچی مجیوریکی گومناو بووه و هه‌ر له‌ مندالییه‌وه هه‌تیو و بی‌که‌س بووه. له‌ مالی بیوه‌ژنیکی ده‌وله‌م‌ه‌ند ژیاوه که ژنی ژنیرال وروخۆف بووه، ئه‌و ژنه‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که سایه‌چه‌ور و ده‌ست‌ودلباز بو، زۆری هه‌ول بۆ باره‌یتانی سۆفیا دا و له‌ راده‌به‌ده‌ریش ئازاری ده‌دا. من له‌ هه‌موو شتیک ئاگادارنیم. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌م بیستوووه که ئه‌و کچه‌هه‌ژاره‌ی هینده‌ ئازار ده‌دا، به‌سته‌زمانه‌ رۆژیک خۆی هه‌لده‌واسی که له‌ چنگ ئه‌و ژیانه‌ تاله‌ رزگاری بی، به‌لام ژنه‌ فریای ده‌که‌وی و ناهیلی بخنکی. سۆفیای ژیکه‌له‌ که له‌ جوانی و ئارامیدا وه‌ک مه‌ری پتغه‌مبه‌ر وابوو له‌ مالی ئه‌و ژنه‌ حه‌سانه‌وه‌ی نه‌بوو. وه‌ک ده‌لین ئه‌و ژنه‌ دل‌ره‌ق و بی به‌زه‌بیش نه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر بیکاری ئه‌وه‌نده‌ی پرته‌ و بۆله‌ کردوووه و سۆفیای ئازار داوه.

فيودور پاولوويچ دهچيته خوازبيني. دواى ئه وهى له مه ر ئه وه وه پرسيار و راويژ دهكهن به زاويه تى قه بوولى ناكهن. به لام ديسان وهك ژن هينانى پيشووى، كچهى به سته زمان و هه تيو هه لده فريويى و هه لده گري. شكى تيدانييه ئه گهر كچه توزه ناسياوييه كى سه بارهت به فيودور پاولوويچ بووبوايه شووى پى نه ده كرد. به لام چونكه خه لكى شارىكى تر بووه، كچىكى شازده سالان چووزانى چ جوره پياويكه. جگه له وهى پى وابى له ئه شكه وتا بى چاكره له وهى له مالى ئه و ژنه زالم و به پرته و بوله يه دا بژى. هه ر بويه كچه له دهست مار هه لده و په نا بو ئاور دهبا. به لام ئه مجاره يان دهكه ويته دواى پياويكى دلره قه وه.

فيودور پاولوويچ ئه مجاره ته نانهت فلسيكي پينا برى. چونكه ژنه زورى رق هه لده ستى و به جارى له دين دهر ده چى. هيچيان ناداتى به جى خوى، تووك و نزا شيان ليده كا. به لام ئه مجاره فيودور پاولوويچ چاوى له جيازى و شتى وا نه بوو. جوانى له راده به ده رى كچه و له و يش گرینگتر رواله تى پاك و مندالانهى كچه هوشى ليبريوو. ئه وهش بو پياوى داوين ته ر و گه ندهل كه تا ئيسا هه ر تولاز و چاو له وه رين بووه و وه دواى ئافره تى نه رمونول و ژيكه له كه وتوو، وهك كهوت ميتشى له كونيكدا دوزيبه تته وه وابوو. دواتر به پيكه نينيكي قيزه ونانه وه گوتوو به «ئو چاوه جوانانه وهك خه نجه رى ده بان جه رگى برىم.» ئه وهش بو پياويكى خوبرى و تولازى وهك ئه و جگه له هه وا و هه وهس هيچ مانايه كى ديكه ي نيه. چونكه سوفا هيچ جيازى و مالىكى نه بوو و به قسه ي خوى ئه وى له چنگ مه رگ رزگار كرد بوو. رۆژى ماره بران خوى ون دهكا و ته واوى داب و نه ريته كانى ژن هينان و ژن و ميترديه تى پايه مال دهكا. ئه و كاته سوفا هه سته دهكا كه سووكايه تى پيكراره، به لام له بهر شه رمه ونى و هه يابه خويى هيچ نالى و ئه و يش به جارى شووى لى هه لده كي شى. تا واى ليدي ژنانى به ستوكه و له ش فروش دينه تته مالى و له بهر چاوى ژنه كه ي كايه و ده سبازيان له گه ل دهكا. با بيمه سه ر باسى گريگورى، نوكه رى ساويكه و پير و پيچه قين و ده مدريژى فيودور

پاولوویچ؟ گریگوری چونکه نیوانیکی وای له گه ل خاتوونی پینشوو ئادلایدا ئیوانا نه بوو، لایه نگرایی له خاتوونی تازه ده کرد. جاری وابوو فیوڈور پاولوویچی سه رکونه ده کرد، که ئه وهش له نوکهری بنه ماله نه ده وهشایه وه. ته نانهت جاریک هم موو باده و په رداخه کان پیکدا ددها و ژنانی سه لیته له ماله که وه دهر دهنی. له ئاکامدا ئه و ژنه جوان و جحیل و نامراده، که له مندالییه وه ژیر چه پوکه و چاره رهش بووه تووشی ئه و نه خوشینه پیسه ده بی، که زیاتر ژنانی لادیی تووشی دهن و ده لین «جندوکه دهستی لئ وه شاندون» جاری وابوو دواي گوشار و هیرشی ژانه سهر وهک شیت و هاری لیده هات و قسه ی ده په راند. به لام به و حاله شه وه دوو کوری له فیوڈور پاولوویچ بوو. ئیوان و ئالکسی. ئیوان سالی یه که می زه ماوه نده که بیان له دایکبوو و ئالکسی سئ سال دواتر کاتی دهمری ئالکسی چوار سالانه ده بی. ئه گهرچی زوریش جیی سه رسوورمانه، به لام له ته وای ماوه ی ته مه نیدا دایکی ههر له بیر بووه. هه لبهت وهک خه ون. دواي مهرگی سوفا ئیوانا، ئالکسی و ئیوانیش وهک میتیای برا گه وره یان به سهر دئ و باوکه ته وای له بیر یان ده باته وه و ده چی به دواي که یف و نه ههنگی خویدا. ده که ونه ژیر چاوه دیری گریگوری و له ژووره که ی ئه ودا ده ژین. له و سه روبه نده دا ده بی که پیریژنه زالمه که ی و دایکسانی بار هینابوو، ده یاندوژیته وه. پیریژنه هیشتا زیندوو بوو و ئه و هه شت ساله نه ی توانیبوو ئه و سووکایه تییه له بیر به ریته وه که دهره قی کرابوو. له ته وای ئه و ماوه یه دا خه ریکی په یدا کردنی شوینی ژیان و شیوه ی به ریوه چوونی سوفا بووه و به بیستنی هه والی نه خوشینه که ی و شوینی ناله باری ژیانی، دوو سئ جار به دهنگی به رز به دهر و جیرانه کانی گوتوو «خودا شوکور، با وای لیتی. له بهر سپله یی، خودا ئواي لیکرد.»

راست سئ مانگ دواي مهرگی سوفا ئیوانا پیریژنه سه رو سه کوتی له شاره که ی ئیمه دهر ده که وئ و راست به ره و مالی فیوڈور پاولوویچ مل پیوه دهنی. نو سه عاتیک له شاره که ی ئیمه ده مینیته وه، به لام زور کاران جی به جی

دهكا. شهوئى فيؤدور پاولوويچ به مهستى ديتته وه بؤ مالى. پيريژنه ههشت سال بو چاوى پيى نهكه وتبوو. دهلين لهگهله هاتنه ژوورى دوو دانه شهقه زلله باش له فيؤدور پاولوويچ دهدا. تووكه سهري دهگرئ و سئ جار به حيسابى دهيكوتئ. دواى ئه وه به بيى هيچ قسه يهك به رهو ژووره كهى گريگورى سهر پيوه دهنئ و سؤراخى دوو كورپه كه دهگرئ. لهگهله يه كه م چاوپيكيه وتن كه به گيانى پيس و جل و بهرگى چلكنه وه ده يانبينئ، چه پؤكيكيش به سهري گريگورى دهدا و پاشان دهستى كورپه كان دهگرئ و لهگهله خؤى ده يانبا. ئه وان ههروهك خؤيان له پلاسيك ده پيچئ و ده يانخاته نيو فاي توونه كه وه و به رهو شاره كهى خؤى وه ريده كه وي. گريگورى وهك كؤيله يه كي وه فادار چه پؤكه كه نوشى گيان دهكا و زمانى ناگه ري. كاتيكيكيش كه پيريژن ههتا لاي فاي توونه كه به ريئ دهكا، دهست به سينگه وه دهگرئ و به ههستى كه رموگوره وه دهلي: «خودا جهزاي به خيرتان بداته وه» پيريژنه ههروا كه ده رويشت و دوور دهكه وته وه ههراى كردبوو «هه رچى دهليئى بيلئ گيله پياو، هه ر كاريك بكهى تو هه ر كه مژه و هه پؤلى.»

فيؤدور پاولوويچ كاتئ بير دهكاته وه ده بينئ خراپيش نيه. منداله كانى له كؤل كه وتوو. به شيويه كي فه رميش رهزايهت دهدا كه منداله كانى لاي ژنى ژينرال بن و به لين دهدا خه رجى خوئندنه كه يان دابين بكا. باسى ئه و شه پلاخانه ش كه خواردبووى هه ر جيئه كه ده چوو ده يگيرايه وه.

خودا وراستان دواى ئه وه پيريژنه دهمري. به لام له وهسيه تنامه كه يدا بؤ ههركام له كورپه كان ههزار رؤبل ميرات داده نئ. «بؤ خه رجى خوئندنيان به و شه رتهى واى دابه شكهن به شى ههتا ته مهنى بيست و يهك ساليان بكا. چونكه بؤ ئه و جوره مندالانه كه م نيهه هيچ، ليشيان سه روزياده. ئه گه ر خه لكى گوئ به مال و پارهى خؤيان نادن و ده يفه وتينن كه يفى خؤيانه و...» من خؤم وهسيه تنامه كه م نه خوئندوته وه. به لام بيستومه ده لين زور سه يرى نووسيوه و ته نانهت شيوهى نووسينه كه شى جيئى سه رسوورمان بووه. ميراتگري سه ره كي ئه و، يه فيم پتروويچ پؤليانووف، سه روكى ليژنه ي ناوچه كه

بووه. پياويكى دروست و حيسابى دهبى. نامهيك بۇ فيؤدور پاولوويچ
 دهنووسى و تيددهگا تاقه فلسيكي له چنگ دهرنايه بۇ خهرجى خويندى
 منداله كانى (ئهگه رچى فيؤدور پاولوويچ قهت به شيويه راسته وخؤ له وه
 خؤى نه ده بوارد، به لام به شيويه كه كه خوى پيگرتبوو له و باره وه گويى
 خؤى ليده خه واند و له راستيدا جارى وابوو دلى زور ناسك ده بووه.) هر
 بويه ئه و منداله هه تيوانه سه رنجى راده كيشن و خوشى ده وين، به تايهت
 كوره چكوله كه يان ئالكسى، كه ماويه كه كه زور وهك ئه نداميكي بنه ماله كه كه
 له گهل ئه وان ده ژيا. داوا له خوينه رى به ريز ده كه م هر له م سه ره تايه وه ئه و
 خاله له بهر چاو بگرى. به لام كوره كان له بهر خويندن و باره اتيان، له هه موو
 كه س زياتر چا كه كه يه فيم پتروويچ له چاوياندا بوو، چونكه مروفيكي زور
 دل فراوان و خاوهن به زه يى بوو. ئه و دوو هه زار رولله ي دايكى كه بۇ
 خه رچى خويندى ئه و مندالانه ي دانا بوو، ده ستي لينادا و كاتى ده گنه
 ته مه نى ياسايى به هره يان ديته سه ر و ده بيته دوو هينده. به خه رچى خؤى
 پييان ده خوينى و لانيكه م يه كى هه زار رولبيان بۇ خه رچ ده كا. جارى ناچمه
 سه رباسى سه رده مى مي ر مندالى و لاويتيان و جگه له له چهن رووداوى
 گرينگ كه پيوسته ئاوپى ليدريته وه. كوره گوره كه يان ئيوان هر ئه وه نده
 ده ليم خه موك و ئاگا له خو بووه و ئه گه رچى دوور له شه رمنى باره اتووه. له
 ته مه نى ده سالاندا تيدده گا له مالى خويان ناژى و له سه ر سفره ي خه لكيبه و
 خيري پيدده كهن و به خيري خويان به خيوى ده كهن. باوكيشيان پياويكه بۇ
 ئه وه نابى قسه ي له گهل بكه ي؟ ته نانه ت دانيشتن له گه لى مايه ي
 شه رمه زاريبه و... ئه و كوره زور زوو، هر به مندالى (لانيكه م وا ده لين) زور
 زيره ك بووه و ميشكيكي تايه تى بووه بۇ فيربوون و تيگه يشتن. له راستيدا
 نازانم بۇ، به لام كاتي ك ده گاته ته مه نى سي زده سالى بنه ماله كه كه يه فيم
 پتروويچ به جيديلى و ده چى بۇ قوتا بخانه يه كه دوا ناوه ندى له موكو. له
 مالى ماموستايه كه به ئه زمون و به ناوبانگ، كه دوستى له ميژينه ي يه فيم
 پتروويچ بووه، نيسته جي ده بى. ئيوان دواتر به و ئاكامه ده گا كه يه فيم

پتروویچ ناشقی چاکه کاری بووه. چونکه پیئی وابوو کوره میشک و زهینیکی بهرهداری ههیه و دهبی مامۆستایهکی به ئەزموون و زانا پهروهدهی بکا. بهلام ئیوان که قوتابخانهی دواناوهندی تهواو دهکا و دهچیتته زانکۆ یهفیم پتروویچ و ئەو مامۆستایه هیچکامیان نهماون. چونکه یهفیم پتروویچ فریا نهکهوتبوو ئەو پارهییهی له میراتی دایکی به ئیوان و ئالکسی برا بوو و بهشی ههرکامیان له ههزارهوه بووبوووه دوو ههزار رۆبل به دهستیان بگهیهنی و لهبهر ئەوهی سیستمی ئیداری پووسیه گیرهوکیشهی زۆری بهدواوه بووه، وهرگرنتی ئەو پارهییه وهدرهنگ دهکهوی و ئیوان دوو سالی سهرهتای زانکۆ زۆر به دژواری و دهستهنگی رادهبویری. شیایوی باسه تهناته نامهیهکیشی بۆ باوکی نهنووسی داوای یارمهتی لێکا. رهنگه لهبهر غوروور، یان رق و قین، یان رهنگه دلی خهبهری پیدابێ که باوکیکی واقهت یارمهتی نادا و پووشکاو دهبی. کوره هیوابراو نابیت و کاریک پهیدا دهکا. سهرهتا دهستهدهکا بهوانه گوتهوه به نرخیکی ههرزان و پاشان به نووسینی پووداوی کۆلان و شهقام له رۆژنامهکاندا به ناوی «شایهدی عهینی» دهیانگوت ئەو نووسراوانهی هینده سهرنجراکیش و رهخنهگرانه بوون، زۆر زوو ناوبانگی دهرکرد. تهنیا ئەوه ئیوانی له باوهر و کردهوهدا له خویندکاره دهستهنگ و چاره رهشهکانی دیکه جیا دهردهوه، که به دەوری نووسینگه‌ی رۆژنامه و گوڤارهکاندا دهخولانهوه و نهیاندتهوانی جگه له داواکاری زۆر بۆ کۆپی هه‌لگرتن له نووسراوه و کتیبان و وه‌رگێرانی دهق له زمانی فه‌ره‌نسییه‌وه، بیر له شتیکی دیکه بکه‌نه‌وه. ئیوان فیو‌دۆر پاولوویچ دوا‌ی ئەوه‌ی جارێک پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ سه‌رنووسه‌ری رۆژنامه و گوڤاره‌کان ده‌گرت، ئیتر ده‌ستی هه‌لنه‌ده‌گرت. له‌ سالانی کۆتایی زانکۆدا وتاری زۆر باش سه‌باره‌ت به‌ مه‌به‌ستگه‌لی تاییه‌ت و گشتی بلاو ده‌کاته‌وه و له‌ ئاکامدا له‌ کۆره ئەده‌بیه‌ی‌کاندا ده‌ناسری. به‌لام له‌ دوا‌یین سالی زانکۆدا ده‌توانی بیرو‌رای خوینهران بۆ لای خو‌ی راکیشی، هه‌تا ئەو راده‌یه که ده‌که‌ویته به‌ر سه‌رنجی زۆربه‌ی خه‌لک و له‌ بیران ناچیتته‌وه که ئەو پووداوه، پووداویکی سه‌یر و

سه‌مه‌ره بووه. ئیوان فیوډۆر پاولوویچ دواى ته‌واو كردنى وانه‌كانى زانكۆى، به‌و دوو هه‌زار رۆبڵه‌ى كه‌ بوویه‌تى، خۆى ساز ده‌كا بچى بۆ هه‌نده‌ران، كه‌ له‌ گۆڤاریكدا و تارىكى زۆر سه‌یر بلاو ده‌كاتوه. ئه‌ویش سه‌بارهت به‌ شتیك كه‌ تینه‌ده‌گه‌یشت. چونكه‌ خویندكارى زانستی سروشتى بووه، سه‌رنجى خه‌لكى راده‌كیشی. وتاره‌كه‌ سه‌بارهت به‌ بابه‌تیكه‌ كه‌ ئه‌و كاته‌ باسى رۆژ بووه. رهنه‌ گرتن له‌ بارودۆخى دادگای كلێسه. ئه‌و دواى نووسینی چهن بیرورا له‌ سه‌ر ئه‌م بابه‌ته‌ بیرورای خۆشى بلاو ده‌كاتوه. شتیك كه‌ زیاتر وتاره‌كه‌ زه‌ق ده‌كاتوه، زمانى نووسینی ئه‌و بووه و كۆتایی هاتنى چاوه‌پروان نه‌كراو. زۆربه‌ى كلێسه‌ نشینان، ئیوان به‌ لایه‌نگرى وه‌فادارى خۆیان ده‌زانن و به‌ ئه‌و هه‌موو رابردووه‌ لایه‌نگرانى ئایینی و كافران كه‌ پێیاندا هه‌لده‌دان له‌گه‌لیان هاوده‌نگ ده‌بوون. له‌ ئاكامدا تاقمیك له‌ وردبین و مووقه‌لیشان ده‌لێن و تاره‌كه‌ ته‌نیا چزه‌بزه‌ و تیتال و گالته‌یه‌كى جه‌سوورانه‌یه. با ئه‌وه‌شم له‌ بیر نه‌چی، كاتى و تاره‌كه‌ له‌و كاته‌دا ده‌گاته‌ په‌رستگا به‌ ناوبانگه‌كه‌ى نزیك ئیمه‌ و دانیشتوانى په‌رستگاكه‌ كه‌ مه‌سه‌له‌ى دادگا كلێسه‌یه‌یه‌كانیان به‌لاوه‌ گرینگ بوو، هه‌موو واقیان و پرمابوو. كه‌ ناوى نووسه‌ره‌كه‌یان زانى ئه‌وه‌نده‌ى دیکه‌ تامه‌زۆ بوون و پێیان خۆش بوو كه‌ خه‌لكى شاره‌كه‌مانه‌ و كورپى فیوډۆر پاولوویچه. هه‌ر خوداوپاستان له‌و كاته‌دا نووسه‌ر وه‌ك مووت لى هه‌لپه‌روزاندى، له‌ په‌ناى ئیمه‌ قوت بۆوه.

له‌ بیرمه‌ ئه‌و كاته‌ به‌ درډۆنگییه‌وه‌ ئه‌و په‌رسیاره‌م له‌ خۆم كرد، كه‌ ئیوان فیوډۆر پاولوویچ بۆ هاتۆته‌وه‌ بۆ ئه‌م شاره‌. هۆى ئه‌م دیداره‌ پى له‌ چاره‌نووسه‌م هه‌چكات بۆ رۆون نه‌بۆوه، كه‌ بووه‌ هۆى گه‌لى رۆوداوى تال و ناخۆش. پێم سه‌یر بوو كه‌ لاویكى ئاوا زانا و خوینده‌وار و بادیه‌ه‌وا و به‌ رواله‌ت هه‌یمن و خۆگر، له‌ ناكاو بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ماڵیكى ئاوا پى له‌ شووره‌یى و دیدهنى له‌ باوكیك بكا كه‌ ریزه‌یه‌ك خۆشه‌ویستى باوكانه‌ى له‌ دلدا نه‌بووه و له‌وانه‌یه‌ هه‌ر نه‌شى ناسیته‌وه، چونكه‌ قه‌ت پێى وا نه‌بووه‌ كورپى بووه، قه‌تى فلسیك نه‌داوه‌تى، ته‌نانه‌ت زۆر جار ترسى ریده‌نیشت كه‌ ئیوان و ئالكسى

ببین و داوای پارهی لیبکهن. کهچی زور سهیره ئەو کورە لاوه هاتبوو بۆ مائی باوکیکی ئاوا و ماوهی دوو مانگ لهوئ ماوه و به جوانی پیکهوه سازا بوون. ئەم پروداوهی داوایی بووبوو هۆی سهرسوپمانی زور کهس و تهنا ته خوشم. به هه لکهوت پیووتیر ئەلکساندرۆ میۆسۆف، ئامۆزای ژنه پینشووه کهی فیۆدۆر پاولوویچ، که له پینشدا باسمانکرد، بۆ سهردانی ملکه کهی هاتبوو. له پاريسه وه هاتبوو، که ئەوئ بووبوو شوینی نیشته جی بوونی هه میشه یی بۆی. له بیرمه کاتی پیووتیر ئەلکساندر له گه ل ئیوان ئاشنا بوو، - له راده به در سهرنجی راکیشا و جاری وابوو سه باره ت به بیر و باوه ر له گه ل یه ک ده که وتنه مشتومر . له هه موو کهس زیاتر تووشی سه رسوپمان بووبوو.

دهیگوت: «له خو باییه، قه تی گرفتی مائی نابج،

ئه گه ر بیهه وئ بچی بۆ هه نده ران ئەو پارهی هه یه تی لینی سه روزیاده. لیزه چ ده کا؟ هه موو کهس ده زانن بۆ پار ه نه هاتوو، چونکه باوکی نایداتی، ئە گه ر پار ه شی له پیسته گامیش دابی. وه شوین ئاره ق خوار دنه وه و هه له خه رجیش ناکه وئ، له گه ل ئە وه شدا باوکی به بی ئەو لئی ده قه ومی. پیکه وه چاک سازاون.» راستییه که شی هه ر ئە وه بوو، کور ه سه یری کارتیکه ری له سه ر باوکی هه بوو. له وه ده چوو داوای هانتی ئەو باوکی گۆرابی و که متر به لای کاری ناحه زدا ده رۆیشت. جاری وابوو گوئ له مشتی کور ه که ی بوو و ئەو ی دهیگوت به قسه ی ده کرد. زور جاریش ته واو خو ی با ده دا و ئەو ی پینی خو ش بوایه ده یکرد.

دواتر بۆم ده رکهوت ئیوان فیۆدۆر وویچ له سه ر داوای برا گه وره که ی دیمیتری فیۆدۆر پاولوویچ هاتوو بۆ لای باوکی، جاری یه که می بوو چاوی پینده کهوت. ئە گه رچی پینستر به ر له وه ی مۆسکو به جی بیلی سه باره ت به باسیکی گرینگ که زیاتر مه ربووت به دیمیتری فیۆدۆر پاولوویچ بوو نه ک خو ی، نامه ی بۆ نووسیوو. له کاتی خویدا خوینه ر خو ی سه ر له و باسه ده ردین. له گه ل ئە وه شدا، کاتی ئاگاداری ئەو بارودۆخه تایبه ته ش بووم،

ههروا ههستمده کرد ئیوان فیۆدۆر پاولۆویچ مروڤینکی دهغه له و هاتنه کهیم به فیۆتته له کهیمه که دهزانی.

ئهوهشم له بیر نهچی، ئیوان فیۆدۆر پاولۆویچ ئه و کاته وهک ناو بژیوانیک بو ئاشت کرده نه وهی باوکی و برا گوره کهی - دیمیتری فیۆدۆر پاولۆویچ - که کیشه یان لپهیدا بووبوو و ته نانهت دیمیتری دهیویست له دادگا شکایهت له باوکی بکا.

شایانی باسه ئه ندای ئه و بنه ماله یه یه کهم جار بوو ئاوا یه ک ده که وتن، ته نانهت هیندیکیان له ماوهی ته مه نیاندا یه کتریان نه دیبوو. برا چکوله که یان ئالکسی فیۆدۆر پاولۆویچ سالیک ده بوو هاتبوو بو لای ئیمه و له پیش هه موویاندا هاتبوو. ئه م برایه یان، هینانی بو نیو رۆمانه که له و سه ره تایه وه، به کاریکی دژوار ده زانم. به لام له گه ل ئه وه شدا ده بی بری زانیاری سه بارهت به ئه و به ده سه ته وه بده م. ئه گه ر ته نیا بو گێرانه وهی راستیه کی سه یریش بی. ئه ویش ئه وه یه ده بی پاله وانى دا هاتوو رۆمانه که م به جل و به رگی مریدانه وه بناسینم. ئه ری پاره که هات بو په رستگا که ی ئیمه و گوايه ده یویست هه تا ئاخری ته مه نی له قورڤنی ئه و کلیسه یه دا گوشه نشین بی.

کورئ سیھم ، نالیووشا

ئالیووشا بیست سالی تهمن بوو. هر له و کاتدا ئیوانی براشی بیست و چوار سالانه و برا گه وره کهشی دیمیتری بیست و حوت سالی تهمن بوو. بهر له هه موو شتیک شایانی باسه ئه و کورپه لاره، یانی ئالیووشا، ئایینی نه بوو، لانیکه به بروای من کورپکی دیندار نه بوو. چاکتریشه هر له سهره تابه و بیرورای خوم سه بارهت به ئه و به بی که موکوری دهر بیرم. ئه و یه که م لایه نگری مرؤقیه تی بوو، ئه گهر ژیانی ته رکه دنیا بیشی بوخوی هه لئزارد بوو، له بهر ئه وه بوو که گیانی خوی له تاریکی و تاوان رزگار بکات و به نووری ئه شق و خوداپه رستی بگا. هویه کهشی ئه وه بوو که ئه و ژیا نه ته رکه دنیا بییه ی هه لئزارد و له بهر چاوی شیرین بوو، له وی پیاویکی په یدا کرد که پیی وابوو له ئاوی شه و پاکتره. ئه ویش پیره قه شه ی به ناوبانگی ناوچه که مان باوه زووسیم بوو. ئالیووشا به جوریک ئاشقی باوه زووسیم بوو بوو، بوو به مریدیکی سهر له پیناوی. قسه ی تیدانییه که ته نانهت ئه و سهرده مهش مرؤقیکی زور سهر بوو. راستیه که ی هر له سهر پشتی لانکه وه وابوو. ئه وه شم له بیر نه چی کاتی له ته منه ی چوار سالانه پیدا دایکی دهری، هه تا ئاخری ته منه ی له بیر ناچیته وه. ده موچاوی و لاوانده وه ی هه میشه له بهر چاوی بوو. هه موو کهس ده زانی مندال ئه و جوره بیره وه ریانه له ته منه ی که متر له چوار سالیشه وه، ته نانهت له دوو سالانه وه له وانیه له زه نیندا بمینیته وه. به لام له بیر نه چوونه وه ی هه تا ئاخری ته منه ی مه حاله. وهک خال و په له ی رووناک له ناخی تاریکیدا. وهک له تیکی بر دراو له

وینیه کی گوره که هه موو رهنگه کانی کال بووبیتته وه و بزر بووبی جگه له وه له ته بر دراوه. وهک ئه وهی هه ر ئیستا له گه لیدا بی. وه بیری دئ ئیواریه کی کر و کپی هاوین پهنجیره که کرابووه و تیشکی دهمه و زهرده په پ (تیشکی خوار و خپچی خوری ئیوارهی چاکتر له شته کانی دیکه له بیر مابوو) که وتبووه سه سووچیکی وه تاغی په یکه ره ی پیروژ و له هه مبه ر په یکه ره ی پیروژدا له نته ریک هه لکرا بوو. دایکی له به رده می په یکه ره که دا چوکی دادابوو هون هون ده گریا. توند توند به سینگییه وه گوشیبوو ئیشی پنده گه یاند و خه ریک بوو دوعای بو سه لامه تیی ئه و ده کرد و له به ر دایکی دوو دنیا ده پارایه وه. به سه ر هه ر دوو ده ستییه وه گرتبووی و بولای په یکه ره که ی راداشتبوو وهک بیهه وی بیخاته ئامیزی ئه و چه زرته وه... له پر دایه نه که ی به هه لاتن دیت و ترساوانه منداله که ی له ده ست ده رفینی.

ئالیووشا له و کاته دا ئه دگاری دایکی بو هه میشه له زه نیندا تو مار کردبوو. هه ر وهک خو ی ده یگوت ئه گه رچی ئه دگار و قه لافه تی دایکم خه مبار و په شوکاو بوو به لام پاک و شکویه تی تاییه تی هه بوو. به لام قه ت باسی ئه و بیره وه رییانه ی نه ده کرد. ئه و به مندالیش و ته نانه ت کاتی لاویش زوربله ییی و چه قه سه روویی نه ده کرد. زور نه دوین بوو. ئه ویش نهک له به ر حه یا و شه رمیونی، به پیچه وانه، له به ر شتیکی جیاوان، جو ریک خو خوارده وه و گو شه گیری. گیروده ی خولیاکانی ناخی خو ی بوو و به ته واوی له خه لک دا برابوو. ته نیا بیری له و دلله راوکتییانه ی خو ی ده کرده وه و زوری به لاوه گرینگ بوو. واش نه بوو خه لکی له بیر بچیتته وه، زور خه لک خو شه ویست بوو. له ناخی خویدا ده ره ق به خه لک گه شبین بوو. له گه ل ئه وه شدا هه چ که س به چاوی گه مژه له ئالیووشای نه ده روانی. ئه دگاری جو ریک بوو، له گه ل ئه وه ی چاوت پینده که وت هه ستنده کرد ئه گه ر بگاته ئه و په ری ده سه لاتیش حو کم به سه ر که سدا ناکا. هه تا ئاخری ته مه نیشی هه ر له و باره ما و ئیزنی به خو ی نه دا ره خنه له خه لک بگری. قه تیش که سی له سه ر کاریک سه رکونه و مه حکووم نه کرد. له وه ده چوو به ته واوی خو ی دابیتته ده ست زاتی بی شه ریک.

بۆیه جاری وابوو زوورپه زوور دهگریا و خۆنه ویستییه که ی گه یشتبووه رادهیه که له تافی لاییدا هیچ کهس وهیچ شتیک ئهوی تووشی ترسان و سه رسوپمان نه کرد. له ته مه نی بیست سالییدا که هات بۆ مالی باوکی، مالیک که ناوهندی کاری دزیو و پیس بوو، چونکه به حهیا و داوین پاک بوو، سه ری ده بهر خۆیدا بوو و مه قی نه کرد. له شوینه که ته نانه ت چاو هه لیتان و روانینیش دژوار و ئازارای بوو. به بی ئه وهی خۆی شلوی بکا، سه ری داده خست و که سی تاوانبار نه ده کرد. باوکی به هۆی ناله باری و چاو برسییه تی رابردوو هوه دلناسک و توره نوک بوو بوو. سه ره تا به شیوهیه کی ره شبینانه و به پرویه کی تاله وه له گه لی به ره وروو ده بوو. ده یگوت: «که م قسه ده کا و زور بیر ده کاته وه» به لام زور زوو، هیشتا دوو حه وتوو ی نه خایاندبوو، ده ستیکرد به له باوهش گرتن و ماچکردنی، ئه ویش به گریان و فرمیسک هه لوه راندن و هه ستیکی ئاویتیهی مه ستیه وه. به وحاله شه وه دیار بوو خۆشه ویستییه کی راسته قینه و قوول ده ره ق به ئه و له دلی دایه. خوشه ویستییه ک که تا کو ئیستا نه ی توانیبوو ده ره ق به هیچ کهس ده ریبری. له ژبانی خۆیدا که سی هه تا ئه و رادهیه خوش نه ویستبوو.

ئالیوو شا هه ر جیه ک ده چوو له دلی خه لکدا جیی خۆی ده کرده وه و هه ر له مندالی شه وه وابوو. کاتی چوو ه مالی راهینه ر و بزید ده ره که ی واته یه فیم پتروویچ، وا له دلی ئه ندامی خیزانه که ییدا جیی خۆی کرده وه، وه ک مندالی مالی چاویان لیده کرد. به و ته مه نه که مه وه پیی نایه ئه و ماله و ناتوانین بلین بۆ راکیشانی سه رنجیان فیل و ته له که یه کی له ژیر سه ردا بووبن. وه ده ست هینانی دلی خه لکی به شیوهیه کی راسته وخۆ و نه خوازاو، یه کی له تاییه ته مندییه رۆحیه کانی ئه و بوو. هه ر ته بیعه تی وابوو. له قوتا بخانه ش هه روا بوو، هه رچه ند له و مندالانه ده چوو که هاو پوله کانیان باوه ریان پیناکه ن و جاری وایه گالته شیان پیده که ن و ته نانه ت لیان بیزار ده بن. بۆ وینه، ئه و مرو فیکی خه یالای بوو هه ر به ته نیا ده گه را. هه ر له مندالییه وه پیی خوشبوو ریگی خۆی بگریته بهر و بۆ ده رس خویندن بخزیته قوژبنیک. له گه ل

ئەوھشدا ھاورپىكانى زۆريان خۇش دەويست و لە ھەموو ماوھى دەرس خويندنىدا خۇشەويستى ھەمووان بوو.

زۆرى دل بە گەشت و سەيران و گالته و يارييهوھ نەبوو، بەلام ھەر بە يەكجار ديتن بۆت دەردەكەوت مرؤفئىكى مرؤمؤچ و رپووتال نيبه. بە پىچەوانه رپو خۇش و بە تاقتە بوو. قەتيش پىي خۇش نەبوو خۆى بنوئىن. رەنگە ھەر لەبەر ئەوھش بووبى قەت لە ھىچ كەس نەدەترسا. بۆيه ھاوپۆلەكانى زۆر زوو بۆيان دەركەوت، بەو نەترسانەى خۆى نانازى و ھەر دەلئى خەبەريشى لەو بىياكى و جەسووريبهى خۆى نيبه. قەت قسە و جنئوى بە دلەوھ نەدەگرت. جارى وابوو سەعاتىك دواى دەمقەرە، ھەر وەك ھىچ شتى رپوى نەدابى، لەگەل ئەو كەسە دەكەوتە قسە و پىكەنين كە جنئوى پىدابوو. ئەوھندە بە رپووخۇشى و لەخۇ راديويبهوھ وەلامى پرسىيارەكانى دەداوھ و چاوپۆشيبى لە جنئو و ناوئىتكە دەكرد، كە ھەموو مندالەكان خۇشيان دەويست و بەغىلييان پىدەبرد. خووخدەيهكى تايبەتیبى بوو كە تەواى ھاوپۆلەكانى سەريان لئى سوورمابوو. ئەويش ئەوھ بوو كاريكى دەكرد ھەموو گالتهى پىبەكن. ئەو گالته پىكردنەش لەبەر ناجسنى و ديزهيبى نەبوو، بەو گالته و گەپانە كەيفيان ساز دەبوو و جۆرى سەرگەرمىيان ساز دەكرد و پىيان رادەبوارد. ئەو خووخدە تايبەتەشى ئەوھ بوو، شەرم و فدئت و پاكداوئىبىهكەى لە رادەبەدەر بوو. نەيدەتوانى قسە و باس سەبارەت بە ژنان تامل بكا. ھىندئ قسە و قسەلؤكيش لە نئو قوتابخانەكاندا ھەيه كە بە داخەوھ بە ھىچ شئوھيهك ناكري لە نئويان بەرى. كورپانى دل و دەروون پاك، كە ھىشتا دەميان بۆنى شيرى خاوى لئدى، جارى وايه لە نئو خۆياندا، بە دەنگى بەرز قسەى وا دەكەن كە تەنانەت سەربازانى نئو سەربازخانە لەرپويان ھەلنايه و ئيزن بەخۆيان نادەن لەو جۆرە قسانە بكەن. ئەوھش ھىچ، زۆر شت ھەيه كە سەربازان نەدەيزانن و نە بيستويانە، كە چى مندالانى چىنى دەولەمەند و خويندەوار بنئشئە خۇشەى سەر دەميانە. ميبازى و داوئىن پيسى، كە ھىشتا زۆريان ماوھ بيگەنى، بەلام بيستويانە و جارى وايه وەك

شتیکی به تام و چیژ و بی وینه و ئازایانه به شیاوی دوزانن. کاتی باسی ئه و شتانه یان ده کرد، ده یاندی ئالیووشا کارامازۆف توند گوئی خۆی گرتوو. هیندی جار دهوره یان دها و ده ستیان پی له سه ر گوئچکه لاده برد و له و قسه ره ق و تالانه یان دها به گوئیدا. ئه ویش خۆی به زه ویدا دها و ده تلیه وه، بی ئه وه ی قسه یه کی ناخۆشی به ده مدا بی، هه ولی دها خۆی بشاریته وه و له بیده نگیدا گوئی له ناو نیتکه و قسه ناخۆشه کانیان بی. به لام ئاخری ده ستیان له کۆل کرده وه و ئیتر سه رکۆنه و قسه ی تالیان وه لانا، له وه به دوا وه به چاویکی ته شه راوی لیان ده پروانی. ئالیووشا هه میشه قوتابییه کی باش و زیره ک بو، به لام قه ت یه که م نه بو.

کاتی یه فیم پتروویچ کۆچی داوی کرد، ئالیووشا دوو سالی ما بو قوتابخانه ی دوانا وه ندی ته واو بکا. ژنه که شی چونکه دلی برۆی نه دها له و شوینه بمینیته وه، داوی مردنی میزده که ی به خا ووخیزانه وه، که هه موو ژن و کچ بوون، بو نیشته جی بوون و مانه وه ی هه تاهه تایی چوون بو ئیتالیا. به ر له رۆیشتن سپاردی به دوو ژنی خزمی یه فیم پتروویچ. ئالیووشا قه تی ئه و ژنانه نه دیوو. خۆشی نه ییده زانی ده بی چوناوچۆن له گه ل ئه وان بژی. له راستیدا قه ت گوئی له وه نه بوو چۆن و له سه ر خه رجی کی ده خوینی. له وباره وه راست به پیچه وانه ی ئیوانی برای بوو که دوو سالی سه ره تای زانکۆی زۆر به دژواری و ده سه تنگی رابوارد و به هه ول و تیکۆشانی خۆی له سه ر پی خۆی را وه ستا. هه ر له مندالیشه وه له گه ل تالی و سویری ئاشنا بوو و ده یزانی به خه رجی به خیوکه ره که ی ده ژنی. به لام ئه م دیارده یه ئه گه ر به خووخده ی ئالیووشا وه دیاریش بی، به برۆی من، جی ئیراد نییه. چونکه هه رکه سی به حال ئالیووشا بناسی تیده گا ئه و له و لاوانه یه ئه گه ر. هه تا راده یه کی زۆر ئایینییه. له پر خه زینه یه کی گه وره ش بدۆزیته وه، ئه گه ر داوی لیکن به بی دوو دلی ده بیه خشی، جا بویه خیر و چاکه کاری بی یان له سه ر داخوازی که سیکی فیله باز. له سه رییه ک، له وه ده چوو بایه خی پاره نه زانی. هه لبه ت به مانا ره واله تیبیه که ی. قه ت داوی گیرفان پوولی نه ده کرد، ئه گه ر

پیشیان ددها، زوری گوئ نه‌ده‌دایه، یان خیرا له ئاوی ده‌کرد، یان چه‌ن
 هه‌وتوو له گیرفانیدا رایده‌گرت و نه‌یده‌زانی چیی لیبکا.

پیووتیز ئه‌لکساندر میؤسؤف، که له‌مه‌ر پاره‌وه زۆر دروستکار بوو.
 هه‌روه‌ها بۆرژوایه‌کی زۆر وردبین بوو، دواتر که ئالیووشای ناسی، ئه‌م
 قسه‌یه‌ی کرد: «ئیس‌تا ره‌نگه له دنیا‌دا یان له‌وانه‌یه له‌م شاره ملوئینییه‌دا
 که‌سیک هه‌بئ به‌بئ هیچ پاره‌یه‌ک و به‌ده‌ست و گیرفانی خالی بگه‌رئ و
 تووشی زیان نه‌بئ و له سه‌رمانا و له برسانا نه‌مرئ. چونکه خیرا
 خوارده‌م‌نی و مالی پیده‌ده‌ن، ئه‌گه‌ر نه‌شیده‌نی بۆخوی شوینیک ده‌دۆزیته‌وه،
 بۆیه ئه‌وه به‌زه‌حمه‌ت و سووکایه‌تی نازانی و دل‌ی خوی پیوه‌ناره‌حه‌ت
 ناکا. راگرتن و به‌خێو کردنی ئه‌و نابیته‌هوی زه‌حمه‌ت و ئازار، به‌لگو به
 پیچه‌وانه له‌وانه‌یه ببیته‌هوی شادی و خۆشیش. ئالیووشا قوتابخانه‌ی
 دواناوه‌ندی ته‌واو نه‌کرد. سالیک به‌ر له ته‌واوکردنی ده‌وره‌که‌ی، له ناکاو به‌و
 ژنانه‌ی خاوه‌ن مالی ده‌لئ ده‌مه‌وئ بۆ جیبه‌جی کردنی پلانیک که له زه‌ینم‌دایه
 بچم بۆ لای باوکم، ئه‌وان پێیان ناخۆش بوو و رۆیشتنه‌که‌یان به‌دل نه‌بوو.
 خه‌رجی سه‌فه‌ره‌که‌ی گران نه‌بوو و ئه‌و ژنانه‌نیان هه‌شت، کاتژمیره‌که‌ی به
 بارمه‌ت دانئ، که یادگارییه‌ک بوو ب‌نه‌ماله‌ی یه‌فیم پتروویچ کاتی رۆیشتن بۆ
 هه‌نده‌ران پێیان دا‌بوو. ئه‌و دوو ژنه زۆر به‌ده‌ست و دل‌بازی پارهیان پێدا و
 ته‌نانه‌ت جل و به‌رگ و مه‌لافه‌ی تازه‌شیان بۆ کړی، به‌لام نیوه‌ی پاره‌که‌ی
 پێدانه‌وه و گوئی ده‌مه‌وئ به‌که‌ره‌سه‌ی ده‌ره‌جه‌سئ سه‌فه‌ر بکه‌م. له‌گه‌ل
 ئه‌وه‌ی گه‌یشته‌شار له وه‌لامی باوکیدا مه‌تقی نه‌کرد که لێی پرسیبوو بۆ به‌ر
 له ته‌واو کردنی ده‌وره‌که‌ت هاتووی. وه‌ک ده‌گیژنه‌وه زۆر مات و سه‌رکز
 دیار بوو. زۆر زووش ده‌ره‌که‌وت به‌دوای گوڤری دایکیدا ده‌گه‌رئ. له‌و کاته‌دا
 ددانی پێ‌دانا که مه‌به‌ست له‌و سه‌ردانه‌ی هه‌ر ئه‌وه بووه. به‌لام نا‌کرئ بلێین
 ته‌واوی هۆیه‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه بووه. له‌وانه‌یه خۆشی تینه‌گه‌یشتی و نه‌یده‌زانی
 بلئ چی. نه‌شی ده‌زانی چ شتی‌ک له ناخیدا سه‌ری هه‌لداوه و به‌ره‌و ئه‌و دنیا
 نه‌ناسراو و رینگا تازه‌یه هانی داوه. فیؤدۆر پاولوویچ نه‌یده‌توانی گوڤری ژنی

دووهمی نیشان کورہکھی بدا. چونکہ له و کاته وه که ناشتوبویان قهت نه چووبووه سهر گورہکھی و ورده ورده له بییری چووبووه له کوئی ناشتویانه.

شیاوی باسه، فیؤدور پاولوویچ له مه و بهر بو ماوهیه که له م شاره رویشتبوو. یانی سی چوار سال دوی مهرگی ژنه کهی رویشت بو باشووری پرووسیا. له ئاکامدا چهن سالیک له (ئودسا) نیشته جی ده بی. سهره تا به وتی خوی له گهل «تاقمیکی زور ژن و پیاو و مندالی جووله کهی له چینی خواربی کو مه ل» ناشنا ده بی و پاشان «له لایهن جووله کهی دهوله مه مند و هه ژاره وه وه که یه ک» وهرده گیرئ و جیی خوی له دلایندا ده کاته وه. وه که ده لین له و ماوهیه دا زور چاک فییری سووت و سه له م و پاره کو کردنه وه بوو. له ئاکامیشدا سی سال بهر له هاتنی ئالیووشا بو شاره کهی ئیمه، گه راه. نه وانهی زووتر دیتبویان بویان دهر کهوت زور به سال اچوو دهنوینی، نه گه رچی پیره پیاو نه بوو. کرده وه شی له چاو رابردوو قورساختر نه بووبوو هیچ، به لکو زوریش هه له و هه رزانه هه لسوکه وتی ده کرد. نه و ریوییه پیره بو نه وهی خه لکیش فییری کاری خویریانه بکا زوری هه ولدا. تولاژی و چاو برسی بوونه کهی له جارن زیاتر بووبوو. له ماوهیه کی کورتدا چهند مه یخانه و گازینوی کرده وه و ئاشکرا دیار بوو له وانیه سه د هه زار روبلی پاره بی. زوربهی دانیشتوانی شار و ناوچه که زور زوو که وتنه ژیر قهرزی نه وه وه و به سووت و سه له م زوربهی خه لکی تووشی چاره ره شی و مالویرانی کرد. له م دوا بیانه دا ته واو بافیشی له خوی کردبوو و له بهر دهوله مند و ا سه ری لی شیواوو سه روبه ری کاری خوی نه ده زانی. دایمه سه رخوش بوو. نه گه ر گریگوری نه بوایه، - نوکه ره کهی که پیره پیاویکی دنیا دیتوو بوو، ئاگاداریی لی ده کرد. - له وانه بوو خوی تووشی زور دهرده سه ری گه وره بکا. هاتنی ئالیووشا له باری نه خلاقیه وه کاری تی کرد. نه تگوت له و پیاوه زوو پیر بوو دا شتی ک ژیا وه ته وه که ماوهیه کی زور بوو له ناخیدا ویشک بووبوو.

زور جارکه تهماشای ئالیووشای دهکرد دهیگوت: «دهزانی راست له دایکه جندۆکه دیتووکههکی دهچی» وهختی خوشی ههر ئهوهی به دایکی ئالیووشا دهگوت. «جندۆکه دیتوو» دهیگوت جندۆکه دهستیان لیوهشاندوووه. گریگۆری قهبری «جندۆکه دیتووی» نیشان ئالیووشا دا. بردی بو گۆرستانی شارهکهمان و له سووچیک قهبریکی به کیلی ههرزانباپیهوه نیشاندا که پاک و خاوین راگیرابوو، ناوی مردووکه و تهمن و ریکهوتی مردنهکهی له سهر ههلهکه ندرابوو. له خوارووشهوه چوارینهیهک، که زۆربهی خهلهک له چینی مامناوهندی کۆمهله له سهر کیلی مردووکهکانیان دهینوسن. ئالیووشا خیرا تیگهیشته چهقاندنی ئهوه کیله کاری گریگۆرییه. به پارهی خوی ئهوه کیلهی له سهر گۆری «جندۆکه دیتوو»ی بهسته زمان چهقاندبوو. ههلهته دواي ئهوهی کیلهکه دهچهقینن، فیۆدۆر پاولوویچ زۆریشی پرته و بۆله بهسهردا دهکا. کاتی دهچی بو ئودسا گۆرکهکه یهکجاری لهبیر دهباتهوه. ئالیووشا به دیتنی قهبرهکهی دایکی ئهوهسته قولپدهرهی ناخی دهرنهبري و تهنیا گویي له گریگۆری گرتبوو که به وردی باسی گۆرکهکه و دانانی کیلهکهی دهکرد. سهری داخستبوو و بهبی ئهوهی قسهیهک بکا ملی ری گرت و رۆی. دواي ئهوه، رهنگه ئهوه سهاله به لای گۆرستانهکهدا نهچۆوه. بهلام ئهوه پووداوه چکۆله کاری له فیۆدۆر پاولوویچ کرد، دلی نهرم بوو لهپردا ههزار رۆلی برد و دای به کلیسهکهی خۆمان، بو خیری ژنهکهی، بهلام نهک بو ژنی دووهمی، دایکی ئالیووشا، «جندۆکه دیتوو» بهلکو بو ژنهکهی یهکهمی واته ئادلایدا ئیوانا، که زۆری لیدهدا. ئیوارهی ئهوه رۆژهش مهستیکرد و لهبهر چاوی ئالیووشا دهستیکرد به جنیودان به قهشهکانی کلیسه. خوی مروثیکی بی دین بوو، دهتوانم بلیم قهت مۆمیکی ههرزانباپیشی لهبهر دهمی پهیکهری پیروژدا ههلهکهکردبوو. ئهوه جووره مروثانه جاری وایه توشی گۆران و ههلهچوونیکی سهیر دهبن و ئهوه کتوپر گۆرانهش شتیکی سروشتیه.

پیشتر گوتم، قهلهفهتیکی ههلمساو و پیرانهی ههبوو، لهو کاتهدا دیار بوو که ژیانیکی رابواردوووه. پیستی بهرچاوی شوهر بپوونهوه چاوه چکۆلهکانی

ئەوئەندەى دىكە زىت و پىر گومان و تەشەراوىى دەنواند، لەگەل ئەوئەشدا چىرچ و لۆچى دەموچاوه قەلەوئەكەى و بەرخەبەبەى بەر چەناگە تىژەكەى وەك دەلەمە شوپ بووبووه و قەلەفەتى دزىو و سەير و ھەوئەساوىى دەنواند. لەگەل ئەوئەشدا دەمىكى زل و لچى داچوراوى ھەبوو كە لەو نىوانەدا ددانە رەش و رزىوھەكانى وەدەر دەكەوتن. كاتى قسەى دەكرد تفى دەپىژاند. پىنخۆش بوو ھەمىشە تانە لە دەموچاوى خۆى بەدا، بەلام بە برواى من زۆرى بە دل بوو. ئەو زۆر جار تارىفى لووتى خۆى دەكرد كە زۆر گەورە نەبوو، بەلكو بارىك و چكۆلە و قەلەنگى بوو. دەيگوت: «لووتى رۆمى، بە بەرخەبەبەى شوپوھە قەلەفەتى رەچەلەكى لە مېژىنەى رۆمىانى پىداوم.» بۆيە پۆزى پىوھە لىدەدا.

ئالىووشا ماوھەك دواى ئەوھى چووه سەر گۆرى داىكى، لەپىر گوتبووى دەيھەوى بچىتە كلېسە و قەشەكانىش پىيان خۆشە وەك مرىد وەرىبگرن. ھەروھە گوتبووى ئاواتى گەورەم ئەوھى و باوھەگان ئەگەر ئىزنم پىدەى دەچمە كلېسە. فىوئور پاوئوويچ دەيزانى زووسىماى پىر، كە خەرىكى چلەكىشانە، كارتىكردنىكى تايبەتى لە سەر كورە ساويلكەكەى بوو.

دواى گوى گرتن لە ئالىووشا لە بىدەنگىيەكى خەياللاويدا بەبى ئەوھى داخوازى كورەكەى تووشى سەرسورمانى بكا، گوتى: «ھەلبەت ئەو لە ھەموو قەشەكان بەشەرەفترە، دەى!... ئىستا دەتەوى بچى بۆ ئەوى كورم؟» نىوھ سەرخۆش بوو، لەپىر بزەھەكى سەرخۆشانە نىشتە سەر لىوى، كە فىل و گزەھەكى ئاويئەى تەگبىرى پىوھە ديار بوو. «ئەرى!... لە دلەم چەقىبوو بەوھ دەگەى. باوھەر دەكەى؟ دەى راست بچووباى بۆ لای. چاكە خۆتو دوو ھەزار رۆبەل پارە ھەيە، بۆ جىيازى ژن ھىنانت. كورە پاكەكەم! منىش قەت بەجىت ناھىلەم و يارمەتت دەدەم. ھەرچەندىكيان پارە وىست؟ ئەگەر بىيانھەوى، دەياندەمى. بەلام ئەگەر نەيانھەوى بۆ لە خورا نارەھەتەيان بكەين؟ دەلىتى چى؟ دەزانى خۆتو رۆژانە بە قەت چۆلەكەيەكت خەرجى ھەيە. ھەوتووى دوو دانەت لى زىادە. دەزانى لە نزيك كلېسەكە لە دەرەوھى شار

شونینکی لینی، مندالیش دهنانی کهسی لینییه. جگه له «ژنانی کلیسه» یانی هەر بهو ناوه ناسراون. به بروای من، سی ژن دهن. خۆم لهوئ بووم. دهنانی، خۆشه ها ناخۆش نییه. بۆ بیتاقهتی باشه. خراپیه کهی له وه دایه هموو پرووسین ژنی فره نسایی لینییه. ههلبهت دهتوان ژنی فره نسایش بیتن. زۆر زوو دهتوان بیهینن. پارهی زۆریان هیه. ئەگەر بۆنی پارهیان پینگا بهتاو دین. چاکه لیره ئەو شتانه وه بهر چاو نایهن، ته نیا دووسه د قه شهن، که زۆریش به شه رهفن. پۆژوو دهگرن. دهنانم تو چیت له دل دایه. ئەری... دهتهوئ ببیته پیاوی ئایینی. ئالیووشا دهنانی زۆرت بۆ به داخه وهم. باوه ده کهی هەر به راستی زۆرم خۆش دهوئ؟ چاکه، ههلیکی باشه. بۆ ئیمه ی تاوانبار ده پارێیه وه، لیره زۆرمان تاوان و سه ره پێچی کردوه. هه میسه له بیری ئەوه دا بووم کئ دوعام بۆ دهکا، بلیی که سیک له م دنیا به دا ببی ئەو کاره بکا. کوپه خۆشه ویسته کهم، لهو باره وه زۆر گه مژه م. باوه نا کهی؟ زۆر گه وجم. لهو باره وه خۆم زۆر به گه مژه دهنانم، دایمه بیر ده که مه وه - جاروبار، نه که هه میسه، بیر ده که مه وه ئەگەر بمرم مه حاله شه یتان له بیریان بچیته وه به قه لانگ به ره وه دۆزه خ رامکیشن. ئەو کاته سه رم سوور ده مینئ - قه لانگ؟ قه لانگیان له کوئ بوو؟ له چی؟ قه لانگی ئاسنین! له کوئ دروستی ده کهن؟ بلیی کووره و شتی وایان هه بی؟ مریدهکانی کلیسه رهنگه پینان وای دۆزه خ بنمیچی هیه. ئەگەر بروام به دۆزه خیش ببی، به لام دۆزه خی سه ر ئاوه لام پی رازاوه تر و ماقوولانه تره. مه به ستم ئەوه یه زۆر خۆشتره. له ئاکامدا توفیری نییه بنمیچی هه بی یان نه بیی. قه لانگیش هەر نییه و ئەگەر نه شبی تیک ده ته پی. که ئەوه ش مه حاله، چونکه ئەو کاته ئیتر هه یج که س نابی به ره وه دۆزه خم راکیشئ، ئەگەر به ره وه دۆزه خیشم رانه کیشن، که وایه له دنیا دا عداله تی چی؟ ئەگەر وایه ئەم دنیا به ره وا گوتره یه، به لام وا نابی، ده بی ئەو قه لانگ و قولایه بۆ گیان من دروستبکه ن. ته نیا بۆ گیانی من. چونکه تو نازانی چهنده رابردوویه کی ره شم هه یه ئالیووشا.

ئالیووشا به سه رنجیکێ گه رم و دلۆقانه وه به باوکی گوت:

«به لّام له وئ قه لانگ و شتی وا هر نییه.»

- ئه رئ، ئه رئ، ته نیا سیبهری قه لانگه که ده بیندرئ. ده زانم، ده زانم. فه رانسهبیه که ئاوا باسی دۆزه خ ده کا. «سیبهری^۲ عه ره بانه چیه کم دی، به سیبهری ره نه کیک، سیبهری عه ره بانه یه کی ده سپریه وه.»

رۆله گیان تو چوزانی قه لانگیان نییه؟ له گه ل مریدان بژی، هه وایه کی دیکه له که لته دها. به لّام برۆ با له کلێسه به و راستیه بگه ی، ئه و کاته وه ره وه و بۆم بگیره وه. چونکه سه فه ر کردن بۆ ئه و دنیا ئاسانتر ده بی ئه گه ر پیاو بزانی چۆنه و چیه. جگه له وه ش، بۆ تو زۆر چاکتره به جی ئه وه ی له گه ل من هاو نشین بی له گه ل پیره پیاویکی خه ره فاو و ئه و سه لیته جحیلانه و مریده کانی کلێسه رایبویری، ئه گه رچی وه ک فریشته وای و هیچ شتیک له رئ هه تله ت ناکا. دلنایم له ویش هیچ شتیک کاریگه ریی له سه ر تو نابئ. هر له به ر ئه وه شه باوه رم پیت هه یه، بۆیه ئیزنت ده دم بجی. چونکه هیوام پیته. شوکور خاوه ن ئه قل و که مالی. له ده ره وه و ناوه وه هه لده قرچی، له وئ چاک ده بییه وه و ده گه ریته وه. منیش چاوه روانتم. هه سته که م تو ته نیا بوونه وه ریکی له م دنیا یه دا که مه حکوومت نه کردووم. رۆله خو شه ویسته که م، هه ست به وه ده که م، ده زانی. جگه له وه ش چاره یه کی ترم نییه. فیؤدور پاولوویچ ده ستیکرد به گریان، دلناسک بوو. تاوانبار و دلناسک.

3- وه رگه راو له (دوانه لیک دژی ئانه ئید) نووسراوه ی شاریل پراویل.

(۵)

پیرانی کلیسه

رهنگه هیندی له خوینه رانم پیمان وابی ئەم پالەوانه لاوهی من، مروفتیکی نهخۆش و مردهلوخه و ریوه لهیه یان لاویکی وردیله و رهنگ په ریو و سیلداره. به پیچه وانه، ئالیووشا له م کاته دا لاویکی نۆزده سالانه ی جوان بارهاتووی، کولمه سوور و چاوگهش و لهش ساغ بوو. زۆریش قه لافه تیکی ریگ و پیگ و جوانی هه بوو. لاویکی جوانچاک و دهسته. تووکه سه ری خورمایی، دهموچاویکی جوان و تۆزی دریژۆکه و هیلکه یی. چاوانی گه وره و ههنگوینی و گهش. زۆر خه یالاوی بوو و به پوالت زۆر هیدی و له سه رهخۆ دیار بوو. رهنگه پیم بلین کولمه ی سوور و عیرفان و دینداری پیکه وه ناسازگارن، به لام به بروای من ئالیووشا له هه موویان راست و بی کریژتر بوو. دلپاک و ئاکار جوان. بیگومان له کلیسه دا زۆری بروا به مۆجزه بووه به لام پیموایه مۆجزات هیچکات نابیته له مپه ری سه ر ریگای مروفتی راست و دروست و هه قبین. ئەوه مۆجزات نییه که هه قبینان به ره و باوه ر پینوینی دهکا. هه قبینی راسته قینه ئەگه ر مروفتیکی به بیر و باوه ریش نه بی، به رده وام وزه و توانای ئەوه ی ده بی که بروای به ئەوه په ری سروشت نه بی. ئەگه ریش له گه ل مۆجزه یه که به شیوه ی راسته قینه یه کی حاشاهه لنه گر به ره و پروبی، به جیی قه بوولکردنی راسته قینه، باوه ر به هۆش و ههستی خۆی ناکا. ئەگه ریش قه بوولیکا، وه ک راسته قینه یه کی سروشت قه بوولیده کا، که هه تا ئەو کاته گوئی پینه داوه. ئیمان له ناخی مروفتی هه قبیندا، له مۆجزه وه

سه‌رچاوه ناگرئ به‌لگو مؤجزه له ئیمان‌ه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرئ. کاتی که مروفتیکی هه‌قبین ئیمان دینی، ئه‌و کاته زاتی هه‌قبینی وای لیده‌کا ئه‌وپه‌ری سروشتیش قه‌بوولبکا. توماس ره‌سوول گوتی: هه‌تا به‌ چاوی خۆم نه‌بیینم ئیمان ناهینم، به‌لام هه‌رکه‌ چاوی پێیکه‌وت، گوتی: «خولفتنه‌ری من و خودای من!» بیژی مؤجزه‌ وای لیکردبی ئیمان بیئی؟ به‌لانی زۆره‌وه‌ نا، به‌لگو به‌و هۆیه‌وه‌ ئیمانی هینا چونکه‌ ده‌یویست ئیمان بیئی، ره‌نگه‌ کاتیکیش که‌ گوتی: «تا به‌ چاوی خۆم نه‌بیینم ئیمان ناهینم» له‌ ناخی دل‌ه‌وه‌ ئیمانی هینابوو.

ره‌نگه‌ پیمبلین که‌ ئالیووشا گه‌وج و نه‌فام بووه‌ و خویندنی ته‌واو نه‌کردوه‌ و... هتد. ئه‌وه‌ که‌ خویندنی ته‌واو نه‌کرد، به‌جیی خۆی، به‌لام ئه‌گه‌ر بلین گه‌وج بوو یان ته‌وه‌زهل زۆر بیئینسافییه‌. ئه‌وه‌ی له‌ پێشدا گوتم دیسان ده‌یلمه‌وه‌. ئه‌و بۆیه‌ پێی نایه‌ ئه‌و ریگایه‌وه‌ که‌ ئه‌وسه‌رده‌مه‌ پێوابوو به‌رده‌بازیکه‌ بۆ په‌رینه‌وه‌ له‌ تاریکیه‌وه‌ به‌ره‌و رووناکی. جگه‌ له‌وه‌، تا پاده‌یه‌کیش وه‌ک به‌ره‌ی پێشوو بیری ده‌کرده‌وه‌. یانی کرده‌وه‌ی جوان و هه‌ق‌خواز. به‌ دوا‌ی هه‌قیقه‌ته‌وه‌ بوو باوه‌ری ته‌واویشی پێی هه‌بوو. ده‌یویست به‌ گیان و دل له‌و پیناوه‌دا خزمه‌ت بکا. تینووی خزمه‌ت‌کردن و یارمه‌تیدانی خه‌لک بوو. حازر بوو له‌و پیناوه‌دا هه‌موو شتیکی به‌خت بکا، ته‌نانه‌ت گیانیشی. ئه‌م لاوانه‌ به‌داخه‌وه‌ ره‌نگه‌ تی‌نه‌گه‌ن که‌ گیان به‌خت کردن ساناترین شیوه‌ی لیبوردوویییه‌. به‌لام بۆ وینه‌ به‌خت‌کردنی پینج - شه‌ش سال ته‌مه‌نی لاویتیان له‌ ریگای خویندنی جیددی و دژواردا - به‌هۆی سه‌ده‌ هینده‌ بوونی توانایی خزمه‌ت‌کردن به‌هه‌قیقه‌ت و مه‌رامه‌که‌یان - له‌ توانای زۆربه‌یاندا نییه‌. ریگایه‌ک که‌ ئالیووشا هه‌لبیژارد ریگایه‌ک بوو که‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی ریبازه‌که‌ی بوو، به‌لام تینوایه‌تی گه‌یشتی خیرا به‌ ئامانج، هه‌لبژاردنی ئه‌و تینوایه‌تییه‌ بوو. هه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ له‌ ئه‌ندیشه‌ی جیددی خۆیدا، بروای به‌ بوونی خودا و هه‌رمانی کرد و به‌ شیوه‌یه‌کی سروشتی کتوو‌پر به‌ خۆی گوت: «ده‌مه‌وی بۆ هه‌رمان بژیم و هه‌یج چه‌شنه‌ سازشتیکیش کارم تیناکا. هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ ئه‌گه‌ر پێی وابوایه‌ که‌ خودا و هه‌رمان نییه‌، له‌ریوه‌ ده‌بووه‌ کافر یان

سۆسیالیست. (چونکه سۆسیالیسم ته نیا بزوتنه وهی کریکاری یان دهوله تی چواره م نییه، بهر له هه موو شتیك بزوتنه وهیه کی کافرانیه، بهو رهنگ و رووهی که کافری خوازی ئەمڕۆیی به خۆیه وه گرتوه، ده توانین بلیین به بی دهست تیوه رانی خودا دروستبووه. نهک له زهوییه وه سه رکه وتن به رهو به هه شت، به لکو دانانی به هه شتیکه له سه ر زهوی.) ئالیووشا نهیده توانی به شیوهی پیشوو بژی. ئەو جۆره ژیا نه بۆ ئەو سه یر و مه حال بوو. نووسراوه: «ئه گه ر ده ته وهی به که مال بگه ی ئەوهی هه ته بیده به فه قیر و هه ژاران و وه ره وه دوا ی من که وه.» ئالیووشا له دل خویا گو تی: «نا توانم به جیی هه موو خه لک دوو رۆبل بدهم و به جیی ئەوهی وه دوا ی که وم، به ته نیا بچم بۆ نو یژی شه وانه.» رهنگه بیره وه ری مندالی، کلێسه که ی ئیمه ی وه بیر هینابیته وه، چونکه دایکی زۆر جار له گه ل خۆی ده بیرد بۆ پارانه وهی شه وانه. رهنگه تیشکه خواروخچه کانی خۆر له کاتی ئیواره دا و په یکه ره ی پیرو ن، که دایکه چاره ره شه «جندۆکه دیتوه» که ی له بهر ده می رایگرتبوو، هه روا له زه نیندا مابئ. به بیرکردنه وه له و شتانه رهنگه هاتبئ بۆلای ئیمه تا کو بزانی ده توانی، «هه موو شتیکی» به ختکا یان ته نیا «دوو رۆبل»، بۆیه چوو بۆ لای پی ری کلێسه.

ئهم پیره ی کلێسه، ههروهک له پیشدا گوتم، زووسیمای پیر بوو. باش وایه توژی پیداکیشم و بلیم، «پی ری کلێسه» له په رستگا کانی رووسیه چده که ن، به داخه وه له م باره وه ته واو بروام به خۆم نییه و رهنگه نه توانم. له گه ل ئەوه شدا هه ولده دم به چه ند په سته یه ک شتیك روون که مه وه. خاوه ن رایانی ئەم بواره له سه ر ئەو باوه رهن که دامه زرانی «پی رانی کلێسه» زۆر نییه و له و په رستگیا نه ی ئیمه دا ناگاته سه د سال. ئەه گه رچی له رۆژه لات، به تابه ت له (سینا و ئاتوس) زیاتر له هه زار ساله هیه. ده لێن: زه مانی زۆر زوو له رووسیا هه بووه. به لام به هۆی ئەو به لاو ئاپوران وه که تووشی رووسیا بوو. تاتاره کان، شه ری ناوخۆ، پچرانی پیوه ندی له گه ل رۆژه لات دوا ی له نیو چوونی قوسته نته نییه. ئەم دامه زرانه ش له نیو چوون. له ئاخری و

ئۆخرىي سەدەي رابردوودا بە دەستی پیاویکی ئایینی که ناوی پایسی ولیچکفسکی و ھەر بەو ناوھش بەناوبانگ بوو، بە ھاوکاری مریدەکانی لە نیو ئیمەدا داينمەزاند. بەلام ھەتا ئەمڕۆ، تەنانت دواي سەدەيەک تەنیا لە چەند کلێسە ماوھ و ھیندی جاريش وەک شتیکی تازە داھاتوو لە رۆوسییا تارادەيەک ئیدانەیان کردووھ. ئەم دامەزراوہیە بە تايبەت لە کلێسەي بەناوبانگی «کۆزلسکایا ئاپتینا» شکلی گرت. نازانم بلیم چۆن و کەنگی ھاتە کلێسەي ئیمەشەوھ. تا ئیستا سی کەس لەو پیرانە لەم کلێسەي ئیمە بوون، زووسیمادواین کەسیانە. بەلام ئەویش لەبەر پیری و بیھیزی پێی لە لیواری قەبرە و کەسیش نییە لە جیی ئەوی دانین. ئەم مەسەلەيەش بۆ کلێسەکەي ئیمە مەسەلەيەکی گرینگ بوو. چونکە تا ئەو کاتە بە شیوہیەکی فەرمی ناسراو بوو: کلێسەکەي ئیمە نەياد کردنەوہي بۆ قەشە و مرقە ئایینیەکان دەگرت، نە پەیکەرەي مۆجرە نوینی لیوو. نە ولات پاریزی و بەرخۆدان و خزمەتي میژویی لە ریگای ولاتدا پیوھ دیاربوو، تەنانت ئاورپی لەو داب و نەریتە بەشکۆیانەش نەدەدا کە پیوھندی بە میژوومانوھەبوو. وتاردان لە لایەن پیرانەو، کە زیارەتکاران بۆ بیستنی لە ھەموو لایەکەوھەزاران فەرسەخیان رێ دەبری. لە سەرانسەري رۆوسییا. شکلی گرتبوو و خەلک بە چاوی ریزوھ تەماشایان دەکرد.

ئەو پیرانە چکارە بوون؟ پیری کلێسە کەسیک بوو کە گیان و تاسەي مریدی بە گیان و تاسەي خۆیەوھ گریدەدا. مرقی عارف دواي ھەلبژاردن، وان لە تاسەي خۆي دینی و تەسلیمی ئەوی دەکا، تەسلیم بوونیکی تەواو و لەنیوچونیکی راستەقینە. ئەو ئەم ریگایە، ئەو مەکتەبی بە تەواوی لە نیو چوونە، بە ھیوای زالبوون بە سەر خۆیدا و زالبوون بە سەر ھەوہسی خوازەلۆکدا ھەلەبژیری. تاکو پاش تەمەنیک سەردانەواندن و فەرمانبەري، بە رزگارییەکی تەواو یانی رزگاری لەخۆي بگا و لە دەست چارەنووسی ئەوانەي کە ژانیان بەبی دۆزینەوہي خۆیان رابواردووھ، ھەلێ. بناغەي پیرانی کلێسە لە سەر گریمانە پۆنەنراو، بەلکو لە پۆژھەلات بەھوی

به‌رده‌وام بوونیکى هه‌زارساله‌وه دامه‌زنامه‌وه. دهرۆست بوون له هه‌مبه‌ر
 پيرى كلێسه‌دا وه‌ك فه‌رمانبردن نيبه‌، كه هه‌ميشه له په‌رستگا رۆسييه‌كان
 بووه، به‌لێندان و دهرۆست بوون بۆ مرید، تۆبه‌ كردن له سه‌ر ده‌ستی پيرى
 كلێسه‌دايه و ده‌بى برۆاى به‌و پێوه‌ندييه رۆحييه له پسان نه‌هاتووه هه‌بى.
 بۆ وێنه ده‌گێزنه‌وه له سه‌رده‌مى مه‌سيحيه‌تدا، يه‌كى له مریده‌كان كه به
 قسه‌ى پيره‌كه‌ى ناكا، كلێساكه‌ى له سووریا به‌جيدیلئى و ده‌چى بۆ ميسر.
 له‌وى دواى تيه‌په‌ركردنى كه‌ندوكۆسپىكى زۆر ده‌گاته ئه‌و جیگاى كه شایانى
 ئه‌وه بى له رێگاى خودادا رهنج‌بکيشى و مه‌رگه‌كه‌ى وه‌ك مه‌رگى شه‌هيدى
 رێگاى دين وابى. قه‌شه‌كانى كلێسه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى وه‌ك پياوى خودا چاوى
 لیده‌كهن، به‌رێزه‌وه به‌ خاكى ده‌سپێرن. مجتورى كلێسه‌كه هه‌تا هات بلى
 «ئه‌ى وسل دهرنه‌كردووه‌كان دوور كه‌ونه‌وه.» داره‌ته‌رمى هه‌لگه‌رى ته‌رمى
 شه‌هيد له‌جى خۆى به‌رز ده‌بیته‌وه و له كلێسه‌كه فريده‌ریته دهرى و سى‌جار
 پاته ده‌بیته‌وه. له ئاكاميشدا بۆيان دهركه‌وت ئه‌و مروفه‌ پيرۆزه به‌لێنى و
 په‌يمانى شكاندووه و مراده‌كه‌ى به‌جى هيشتووه، به‌لام هه‌رچه‌نده كارى چاك
 و گه‌وره‌شى كردبى، به‌بى لیبوردنى پيره‌كه‌ى عه‌فوو ناكه‌رى. ته‌نیا دواى
 ئه‌وه‌ى پيرى كلێسه لى خوشبوو رى و په‌سمى ئه‌سپه‌رده‌كردن به‌رێوه‌چوو.
 ئه‌مه‌ش، هه‌لبه‌ت حه‌قايه‌تى كۆنه و به‌س. به‌لام ئه‌مه‌ش نمونه‌يه‌كى نوێ.
 مریدىك له ناكاو له لايه‌ن پيره‌كه‌يه‌وه فه‌رمانى پێده‌درى (ئاتوس) كه شوین
 و دالده‌ى بووه به‌جییلئى و سه‌ره‌تا بچیته ئورشه‌ليم بۆ زياره‌تى شوین
 پيرۆزه‌كان و پاشان برۆا به‌ره‌و باکور، بۆ سيبيريا: «جیگاى تۆ ئه‌وييه نه‌ك
 ئيره» مریدى بیچاره له تاوانا ده‌چى بۆ لای قه‌شه‌يه‌كى گه‌وره له
 قوسته‌ته‌نیه. بۆ رزگار بوون له ژیر بارى فه‌رمان و گوێرايه‌لى په‌نا بۆ ئه‌و
 ده‌با، به‌لام قه‌شه ده‌لى من هه‌چ ته‌نانه‌ت هه‌چ هه‌يزىك له دنیادا نیه و نابى، كه
 بتوانى تۆ رزگار كا. جگه له‌و پيره‌ى كه ئه‌و ئه‌رکه‌ى له سه‌ر شانى تۆ داناو.
 به‌م شیوه‌يه پیرانى كلێسه له هیندى لایه‌نه‌وه تواناییه‌كى له‌پاره‌ به‌دەریان
 پیدراوه. هه‌ر بۆیه له زۆربه‌ى كلێسه‌كانى ئیمه‌دا ئه‌و دامه‌زراوه‌يه سه‌ره‌تا دژ

به جه فاكارى راوهستا. هر له و سه روبه ندهدا پيرانى كليسه له نيو خه لكدا ريزيكي زوريان ودهسته تيناو له بهر چاوى خه لك شيرين بوون. پؤل پؤل مروقى گهوج و هه روه ها كه سايه تيبى ناسراو، هاتن بؤلاى پيرانى ئيمه. هه تا دان به تاوان و كرده وه ياندا بنين و توبه بكن. به ديتنى ئه و بارودوخه ئه وانى دژى پيرانى كليسه بوون نارهبازيه تيبان دهربرى. كه رى و په سمى توبه كردن و دان به تاواندانانان، له خووه و به ئاره زوى دلى خويان به ريوه ده بن و توبه كردن له سهر ده ستى پيرى كليسه، به هوى مريده كانى يا خه لكى ره شو كيبه وه هك ئه ركيكى پيروژ و ئاينى ناچى. له گه ل ئه وه شدا دامه زرانى ريخراوه ي پيرانى كليسه جيبى خوى كرده وه و ئيستاش له په رستگاكانى رووسيا برهوى ههيه. په ننگه ئه وه ش هويه كى باش بى بؤ زيندوو كرده وه ي ئه خلاقى مروقايه تى و رزگار كردنى خه لك بى له كويله يى، به لام له گه ل ئه وه شدا وهك دوو ريئانك وايه و به شيك له خه لكيش به ره و ئاكارىكى شهيتانى و له خو دهرچوون دهبأ.

زووسيمى پير شهست و پينج سالى ته مهن بوو، كوره جووتيار بوو. كاتى لاوى ده چيته ئه رته شه وه و به پله ي ملازم له قه فقاذا خزمهت دهكا. بينگومان به ئاكار و خووخده ي تايبهت و روهيبه كه ي خوى شوينى له سهر ئاليووشا دانا. ئاليووشا له حوجره ي ئه و پيره دا ده ژيا كه زورى خو شده ويست و ئيزنى پيده دا خزمه تى بكا، ئه وه شمان له بير نه چى ئاليووشا ئه و كاته كه له كليسه ده ژيا، هيچ ئه ركيكى له سهر شان نه بوو و ده يتوانى هه ركويى پى خو شه بچى، به رورژدا له كليسه ش نه مايه ته وه گرينگ نه بوو. ئه گه ر جل و به رگى راهيبانه شى له بهر ده كرد، خوى حه زى پيده كرد و ده ويست له گه ل كه سانى ديكه ي نيو كليسه كه هاو په ننگ بى. واديار بوو پيره كه ي زورى كار تيكرد بوو. باوه زووسيمى ده يانگوت له سالانى زووه وه هينده ي خه لكى جوراوجور ديتووه، كه هاتوون بؤ توبه كردن و له لاي ئه و دانيان به تاوانه كانياندا ناوه، له گه ل چاو پيكه وتنى كه سه كه ده يزانى چيبى ده وي و چ شتيك روخى ئازار دهبأ. جارى وابوو زياره تكه رانى وا تووشى

سه‌رسوورمان ده‌کرد، له‌وانه‌بوو شیت بن، هیشتا زمانیان نه‌گه‌رابوو له مه‌به‌ستیان ده‌گه‌یشت.

ئالیووشا زۆر جار دیتبوی ئه‌و که‌سانه‌ی بۆ یه‌که‌مجار دینه‌ زیاره‌تی باوه‌ زووسیمما به‌ ترس و له‌رزوه‌ ده‌چوونه‌ ژووری، به‌لام کاتی گه‌پانه‌وه شاد و دلخۆش و لیو به‌ بزه‌ ده‌هاتنه‌ ده‌ری. ئالیووشا به‌ تایه‌ت ئه‌وه‌ چاک تی‌گه‌یشتبوو که‌ باوه‌ زووسیمما نه‌ک تووره‌ نابی و نیو چاوانی تیک نانی، به‌ پیچه‌وانه‌ هه‌میشه‌ پوو خۆش و لیو به‌ بزه‌یه‌. مریده‌کانی ده‌یانگوت ریژیکی زۆر بۆ تاوانبار داده‌نی و هه‌رچه‌نده‌ تاوانی زیاتر بی ئه‌و زۆرتری ریژ بۆ داده‌نی. هه‌تا کۆتایی ته‌مه‌نی، بیگومان له‌ نیو مریده‌کانیدا که‌سانیک بوون که‌ زۆریان رق لیی بوو و به‌خیلیان پیده‌برد. به‌لام ژه‌ماره‌یان که‌م بوو و قه‌ت زمانیان نه‌ده‌گه‌را. هه‌رچه‌ند که‌سانیکیان له‌نیودا بوو که‌ له‌ نیو کلیسه‌که‌دا خاوه‌ن شکو و پله‌ و پایه‌ بوون، بۆ وینه‌ راهیبیک پیر که‌ به‌ هۆی پوژوو گرتن و بیده‌نگی و له‌سه‌ره‌خۆیی ناوبانگی ده‌رکردبوو. به‌لام زۆربه‌ی راهیبه‌کان لایه‌نگری باوه‌ زووسیمما بوون و له‌ ناخی دل‌وه‌ خۆشیان ده‌ویست. تاقمیک ته‌واو گیان له‌ پیناوی بوون و ئاشکرا ده‌یانگوت - ئه‌گه‌رچی به‌ ده‌نگیک به‌رز نه‌بوو - شکی تیدا نییه‌ پیاوی خودایه‌. چونکه‌ ده‌یاندی پتی له‌ لیوی گۆره‌ و له‌ کۆتایی ته‌مه‌نی نزیک بۆته‌وه‌، چاوه‌پوان بوون له‌ داهاتوویه‌کی نزیکدا مۆجزه‌یه‌کی وا بنویتی بیته‌ هۆی شانازی بۆ کلیسای ناوچه‌که‌. ئالیووشا ئیمانیکی ته‌واوی به‌ هیزی مۆجزه‌ئاسای پیره‌که‌ی هه‌بوو. راست ئه‌و جوهری که‌ ئیمانی به‌ هه‌قابه‌تی فریدرانه‌ ده‌ریی تابوته‌که‌ له‌ کلیسه‌ هه‌بوو. زۆر که‌سی ده‌ده‌ی که‌ منداڵ و که‌س و کاری نه‌خۆشیان دینا که‌ باوه‌ زووسیمما ده‌ستیان به‌ سه‌ردا بینی و دوعایان بۆ بکا، کاتی ده‌رۆیشتن، زۆر زوو ده‌هاتنه‌وه‌ و به‌ چاوی فرمیسکاوییه‌وه‌ ده‌که‌وتن به‌ سه‌ر که‌وشه‌کانی پیردا و له‌ به‌ر چاکبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌که‌یان سیاسیان لیده‌کرد.

ئالیووشا قه‌تیش ئه‌و پرسیاره‌ی به‌زه‌ین نه‌ده‌گه‌یشت و بیریشی لی نه‌ده‌کرده‌وه‌، که‌ ئه‌و نه‌خۆشانه‌ به‌راستی به‌ دوعای باوه‌ زووسیمما چاک

بوونه‌وه، یان نه‌خۆشینه‌که ماوه‌ی خۆی تێپه‌راندووه و نه‌خۆشه‌که چاک بۆته‌وه، چونکه باوه‌رێکی ته‌واوی به‌ توانایی رۆحیی پیره‌که‌ی هه‌بوو، کاتی تاریفی به‌ناوبانگی و شکۆی ئه‌وی ده‌بیست که‌یفی ده‌کرد و ده‌تگوت تاریفی خۆی ده‌که‌ن. کاتی باوه‌ زووسیمما وه‌ده‌ر ده‌که‌وت و ده‌چوونه‌ نیو کۆری زیاره‌تکه‌رانه‌وه، ئالیووشا ده‌که‌وته ده‌که‌وتی و زه‌رده‌ی ده‌گرت، خه‌لکی ره‌ش و رۆوت له‌ هه‌موو ناوچه و مه‌لبه‌نده‌کانی رۆوسیاوه ده‌هاتن و به‌ ئاواته‌وه بوون پیر بیینن و داوی متفه‌رکی لێکه‌ن. له‌به‌ر ده‌میدا چۆکیان داده‌دا و ده‌گریان، لاقیان ماچده‌کرد، خۆلی به‌ر پیکه‌یان ماچده‌کرد و هاواریان لێ هه‌لده‌ستا، ژنان منداله‌کانیان بۆلای راده‌داشت و نه‌خۆشی ترساو و شیته‌ و فیداریان دینا بۆلای. پیر قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن. دۆعایه‌کی کورتی به‌ سه‌ردا ده‌خویندن، ده‌ستیکی به‌سه‌ریاندا ده‌هینا و ئیزنی ده‌دان برۆن. له‌م دوااییانه‌دا نه‌خۆشی وای کز و لاواز کردبوو، هیندی جار نه‌یده‌توانی له‌ حوجره‌که‌ی بیته‌ ده‌ری و زیاره‌تکه‌ران جاری وابوو چه‌ن رۆژ چاوه‌روانی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌بوون. ئالیووشا پێی سه‌یر نه‌بوو که‌ بۆ ئه‌وه‌نده‌یان خۆش ده‌وی و کاتی ده‌بیینن له‌به‌ر پیندا سه‌ر له‌ عه‌رزى ده‌سوون و ده‌گرین. ئاخ! ده‌یزانی که‌ بۆ رۆحی پاک و ساده‌ی خه‌لکی ره‌شۆکی و خاکه‌رای رۆسیا، که‌ له‌ ژیر باری خه‌م و کاری گراندا پشتیان چه‌ماوه‌ته‌وه، به‌ تاییه‌ت له‌ ده‌ست زۆلم و زۆر و تاوانی له‌راده‌به‌ده‌ری خۆیان و هه‌موو خه‌لکی دنیاوه‌ زاله‌ هاتوون، بۆ دۆزینه‌وه‌ی شتیکی یان که‌سیکی پیرۆز به‌ دل تامه‌زرۆن. تاکو کړنۆشی بۆ به‌رن و که‌وشه‌کانی ماچبکه‌ن و بیپه‌رستن. هه‌ر به‌وه‌ش ئۆقره‌ ده‌گرن و دلایان ئاو ده‌خواته‌وه.

له‌ نیو ئیمه‌دا تاوان و زۆلم و وازی وازی بوون هه‌یه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌ جیگایه‌کی ئه‌م سه‌ره‌زه‌وییه‌ پان و به‌رینه‌ مرۆفیکێ پیرۆز و مه‌زن هه‌یه، ئه‌وه‌ هه‌قیقه‌تی له‌ده‌ستدایه‌. هه‌قیقه‌ت ده‌ناسی، که‌وايه‌ هه‌قیقه‌ت له‌ سه‌ر زه‌وی نه‌مردووه و سه‌رچاوه‌ی هه‌قیقه‌ت رۆژیک دێ بۆ لامان و هه‌ر وه‌ک به‌لێنی دراوه‌ به‌ سه‌ر جیهاندا راده‌گا و عادلانه‌ حوکمات ده‌کا. ئالیووشا ده‌یزانی که‌

ئەو ە راست ئەو شتەيە كە ەموو خەلك بە ئەقل و رۆح ەستی پئدەكەن. ئەو ەشی بە باشی دەزانی، بەلام برۆای وەك ئەو خەلكە رەشۆكى و سادانە وابوو كە دەگریان و ژنانی نەخۆش مندالەكانیان بۆ لای پیرەكەیان رادەداشت، لە سەر ئەو باوەرەش بوو كە زووسیمای پیر جئئشینى خودایە لە سەر زەوى و ەلگری ەقیقەتى خوداییە. لە سەر ئەو باوەرەش بوو كە زووسیمای لە پاش مەرگی شكۆیەكى لەرادە بەدەر دەبەخشى بە كلیسەكە و ئالیووشا لە خەيالى خۆیدا ئەو ەى وەك رۆژ لى رۆون بوو، لەم دواییانەشدا گرى ئەو ئەشقە رۆحییە لە دلیدا جار لەگەل جار پتر بلیسەى لى ەلەدەستا. ئەو تۆزكالیكیش لەو ە دوودل نەبوو كە ئەو پیرەى لە ەمبەریدا ویستاو ە پئشەوايەكى بى ھاوتایە.

ئەو خەيالە شیرینەى لە دلى ئالیووشادا شەپۆلى دەدا ئەو ەوو: «ئەو پیرۆز و پاكە. رازی رۆژى پەسلان و زیندوو بوونەو ەى ەموانى لە دلایە. ەر ئەو ەیز و وزەيەى رۆژئیک ەقیقەت لە سەر زەوى مسۆگەر دەكا و تەواوى مرۆفەكان پاك و پیرۆز دەبن و یەكتریان خۆش دەوى، ئیتر ەژار و دەولەمەند، كەس و ناكەس، نامینى و ەموو بە تیکرایی دەبنە رۆلەى خودا و گەرەببى راستەقینەى مەسیح ئاشكرا دەبى.»

هاتنى دوو برای كە ەتا ئەو كاتە هیچیانى نەدیوو و نەیدەناسین، گوايە زۆرى كار تیکرد. لەگەل براگەورەكەى دیمیتىرى فیۆدۆرۆویچ (كە درەنگتر ھات) زۆر زووتر لە ئیوان فیۆدۆرۆویچ بوو ھاوړى، ئەگەرچى لەگەل ئەو دایكیشیان یەك نەبوو. زۆرى ئیوانى برای خۆش دەویست. ئیوان دوو مانگ دەبوو ھاتبوو بۆ شار، ئەگەرچى زۆربەى كات یەكتریان دەدى، بەلام ھیشتا زۆر دانوویان پئكەو ە نەدەكولاً. ئالیووشا لە خۆیا بیدەنگ و ھىدى بوو، دەتگوت چاوەروانى شتئكە و ەست بە شەرمەزارى دەكا. بەلام تئگەیشت ئیوانى برای سەرەتا زۆر سەیر چاوى لیدەكا و تئى دەفكرئ، وا دیارە زووش دەستى لەو سەرنج و تیرامانە ەلگرت. ئالیووشا بە ەپەسانەو ە تئگەیشت. سەرەتا چاوپۆشى و سەرساردیى براكەى بە ھوى جیاوازی

تهمن و به تايهت جياوازيي خویندهواری زانی. به لام ئەو بیره هه‌لیگرت که نه‌کا نه‌بوونی وردبینی و هاودلی ئیوان به هۆی شتیکی نامۆوه بی. هه‌میشه پییوابوو ئیوان بیر له شتیک ده‌کاته‌وه و (مه‌به‌ستیکی ده‌روونی و گرینگ) هه‌ولده‌دا بۆ گه‌یشتن به ئامانجیک، که له‌وانه‌یه ده‌ست پی‌راگه‌یشتنی زۆر دژوار بی و ههر ئەوه‌ش بۆته هۆی ئەوه‌ی که بیر له ئەو ناکاته‌وه. ئالیووشا ئەوه‌شی له‌خۆی ده‌پرسی نه‌کا بیرمه‌ندی بی‌دین ده‌ره‌ق به من که مریدیکی گه‌وج و چه‌پۆلم رقی له دلدا بی. سوور سوور ده‌یزانی که براکه‌ی کافره. ئەگه‌ر ئەو قینه‌شی له دلدايه، به‌لام به دلایه‌وه نه‌ده‌گرت. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا تووشی واق و پمانیکی سه‌یر بووبوو که خۆشی نه‌یده‌زانی چیه و له ناخه‌وه ئازاری ده‌دا. چاوه‌ری بوو براکه‌ی لیی نزیکر بیته‌وه. دیمیتی برای به ریزیکی زۆر و خۆشه‌ویستییه‌کی قووله‌وه باسی ئیوانی ده‌کرد. ئالیووشا ده‌یزانی هه‌موو ئەو شتانه‌ی که له‌م دواييانه‌دا پیوه‌ندییه‌کی زۆر نزیک و باشی له ئیوان ئەو دوو برایه‌دا دامه‌زاندوووه ئیوانه. باسکردنی پر له خۆشه‌ویستی دیمیتی، له‌به‌ر چاوی ئالیووشا سه‌رنج راکیشتر بوو، چونکه دیمیتی له چاو ئیوان تا راده‌یه‌ک خوینده‌وارتر بوو. دوو برا به شیوه‌یه‌کی سروشتی بووبوو نه‌ دوانه لیکدژ و وا له هه‌مبه‌ر یه‌کتردا چه‌قیبون. که دۆزینه‌وه‌ی دوو مروّقی وه‌ک یه‌ک نه‌چوو زۆر دژوار ده‌بوو.

ههر له‌و سه‌رده‌مه‌دا بوو که کۆبوونه‌وه‌یه‌کی ئەندامانی ئەم بنه‌ماله ئالۆزه له حوجره‌که‌ی پیری کلێسه‌دا پیکهات که به‌و شیوه‌یه کاری کرده سه‌ر ئالیووشا. به‌هانه‌ی پیکهینانی ئەو کۆبوونه‌وه‌یه‌ش به‌هانه‌یه‌کی درۆینه بوو. له‌م کاته‌دا بوو کیشه‌ی نیوان دیمیتی فیۆدۆرۆویچ له‌گه‌ل باوکی گه‌وره بۆوه و به‌جاری له‌به‌ر چاوی یه‌کتری تالبوون. فیۆدۆر پاولوویچ وه‌ک ده‌لین یه‌که‌م که‌س بووه که وادیاره به‌ گالته‌ پیتشنیاری کردوووه هه‌موویان له حوجره‌که‌ی باوه زووسیم کۆببنه‌وه و بیئه‌وه‌ی ده‌سته‌وداوینی ئەو بن و راسته‌وخۆ کاره‌که‌یان بۆ جیه‌جی بکا، به‌ئه‌ده‌بانه و له‌سه‌ره‌خۆ له ژیر سایه‌ی ئاشتیخوازانه‌ی هه‌نته‌شی پیردا له‌گه‌ل یه‌ک پیکبین. دیمیتی که به

عومری خوی باوه زووسیمای نه دیبوو. بویه له وه به گومان بوو که باوکی بۆ ترساندنې نه و کورپیکې وای وهرې خستووه. به لام چونکه به هوې هیندی ئاکاری ناحهز له گه ل باوکی چه نجار کیشه یان لی په یدا بووبوو، له دلّه وه خوی سه رکونه ده کرد، بویه ئاماده بوو ئه م کورپه بۆ ئاشت بوونه وه یان ساز بکړئ. ده بی ئه وه شمان له بیر نه چي که نه و وهک ئیوان فیودرؤوویچ له لای باوکی نه بوو. له وسه ری شاری به ته نیا ده ژیا. خودا وراستان پیؤتیر ئه لکساندرؤوویچ له و کاته دا هاتبوو بۆ شار. مه به سته که ی پیخوش بوو. ئه م ئازاد خوازه ی سالانی چل و په نجا که پیاوکی پروناکبیر و بی دین بوو، له وانه یه بۆ بیتاقه تی و سه رگه رمی پرووی له وی کردبئ. ئاواتی دیتنی کلیسه و «پیای پیروژ» له ناکاو سه رتا پای داگرت. چونکه په روه نده ی شکایه ته که ی له کلیسه سه باره ت به سنوور و مافی داربرین و ماسیگرتن له رووبار به هیچ کوئ نه گه یشتبوو، ئه وه ی کرده بیانوو بۆ دیتنی پیر، تا کو به شیوه یه کی دؤستانه کاره که ی یه کلای ی بکاته وه. بویه که سیک که به و بونه یه وه بچی و کاریکی ئاوا شایانی له ده ست بی، ریزی لیده گیرئ و به خۆشه ویستییه وه پیشوازی لیده کړئ، نه ک ئه وه ی له خورا مل پیوه نی و وه ژوور که وی. ئه گه رچی له م دوا بییانه دا پیر که متر له حوجره که ی ده هاته ده ری و نه خۆشی وای لیکردبوو ئی زنی دیداره ئاساییه کان نه دا. که سانیک له نیو کلیسه که دا چاویان تیوه ی بوو و ئاگاداریان لیده کرد. له ئاکامدا ئی زنی ئه و دیداره یدا و رۆژه که ی دیاریکرا.

به بزیه که وه به ئالیوشای گوت: «کی منی کردۆته حاکی ئه وانه؟»
له وه ش زیاتر هیچی نه گوت.

ئالیوشا به بیستی هه والی ئه و دیداره زیاتر تووشی دلّه وریزه بوو. له نیوان گرووی پی شه رکه ر و شه رخوازدا دیمیتری برای ته نیا که سیک بوو که ئه و کورپی مشتوومرپی پی به راست بوو. ئه وانی دیکه هه ر له خورا وه، یا بۆ سووکایه تی کردن به پیر ده هاتن. ئالیوشا باش له وه ده گه یشت. ئیوانی برای و میؤسؤف بۆ قوته قوت و جلف بازاری ده هاتن. چونکه باوکیشی زوری دل

به رشفنجا ریبیه و به بوو. ئالیووشا ئەگەرچی هیچی نه ده گوت، به لام زۆر چاک له خووخدهی باوکی ده گه یشت. دیسان ده لیتمه وه ئالیووشا به پیچه وانه ی بیرکردنه وهی خه لکی زۆریش گه مژه و ساویلکه نه بوو. به دلکی خه مباره وه چاوه پروانی رۆژی دیاریکراو بوو. بیگومان له ته نیاییدا هه میشه بیرى له کیشه و ئاژاوهی بنه ماله که یان ده کرده وه و ده یویست چاره یه کی بو بدۆزیته وه. به لام دل خورپه ی سه ره کیی ئالیووشا له تاوی باوه زووسیمما بوو. خه می گه وره یی و شکوی ئەوی بوو. ده ترسا به شیوه یه ک سووکایه تی پیبکری. به تایبهت له قسه ی ته وساوی و ناو ئاخذاری میۆسۆف و شات و شووتی پر له فیل و به ده مارانه ی ئیوانی زانکو دیتوو ده ترسا. ئالیووشا دلی له هیچ شتی که نه ده حه سایه وه. ته نانه ت ده یویست به جوریک به گوئی پیر هه لیئی و له مه به ستی ئەوانی تیگه یینی. به لام دواى ماوه یه ک بیرکردنه وه و دان به خۆداگرتن په شیمان ده بووه. ته نیا رۆژی بهر له دیداره که به دۆستیکدا هه والی نارد بو دیمیتیری برای که زۆری خووش ده وئ و چاوه پروانه به لیئی خو ی به ریته سه ر. دیمیتیری واقی ورمابوو چونکه وه بییری نه ده هاته وه به لیئیه کی دابئ. به لام به نامه وه لامی دایه وه که هه ولده دا خو ی راگری و گرزی نه نوینی. به لام له گه ل ئەوه ی ریزیکی زۆری بو پیر و ئیوانی برای هه یه، له سه ر ئەو باوه ریه که ئەم دیداره یان ته له که یه یان مه له که یه کی بی بایه خ. له کو تاییشدا نووسیبوو ی:

- به لام رازیم زمانم به برین بچی و ده ره ق به پیاویکی خودا که ریزیکی زۆرت بوی هه یه زمان دریزی نه که م.
 ئەم نامه یه ئەو جوړه ی پیویسته دلی ئالیووشای نه گه شانده وه.

کتیبی دووہم

کۆبوونہ وہیہ کی بی ناکام

(۱)

دەكەنە نېئو كلېساكە

پۇژىكى خۇش و گەرموگورى مانگى ئوتت بوو. ئاخافتن لەگەل پير كەوتتە كاتژمير يازدە و نيوى سەر لە بەيانى، ھەر خيرا دواى نوژىكى دەرنگو وخت ئەو كاتەيان دانابوو. ئەوانەى دەبوو لەو كۆرەدا بەشدارىبەكەن نەھاتبوون. بەلام راست لە كۆتايى دانىشتنەكەدا ھاتن. سەرھەتا فايوتوونىكى رازاوە و سەرئاوہلا، كە ئەسپى رەسەن و گرانبايى رايان دەكىشا. ميؤسؤف و بۆرە خزمىكى كە لاويكى بىست سالان بوو، بە ناوى فيميچ گالگانؤف گەيشتنى. ئەو كۆرە لاوہ دەژيا و ھەولئى دەداو ھانى دا بچئى بۆ ھەندەران و برواتە، زانستگاي زوورخ يان ژينا. ئاليوشا ھىشتا دوودل بوو. پەرؤش و خەمبار بوو. فيميچ گالگانؤف مرؤفيكى جوانچاك و رېكويپك و تارادەيەك كە لەگەت بوو. جاروبار سەير دەكەوتە گۆمى بير و خەيالەوہ و مات دەبوو، وەك ھەموو مرؤفيكى مات و پەريشان ھىندئى جار بە واقورماوى چاوى لە كەسيك دەبرى. بىدەنگ بوو و تا رادەيەكيش شىپرئو. بەلام ھىندئى جار كە لەگەل كەسيك تەنيا دەكەوت. زۆربلئى و روو ھەلمالدرائو بوو. ھەر لەخۇرا پىدەكەنى. بەلام شادىيەكەى ھەر وەك لەپر پەيدا دەبوو، ئاواش خيرا ون دەبوو. ھەميشە خەرىكى پشوووان بوو و تەنانەت جل و بەرگى دەولەمەندانەى لەبەر دەكرد و برئىكى پارە و دارايىي سەربەخؤ بوو، بەلام چاوى تير نەدەبوو. يەكئى لە دۆستەكانى ئاليوشا بوو.

به فایتوونیکى كونه و چه پرهك و گهوره، كه دوو ئهسپى زهردى پير رايانده كيشا. زور له دواى فایتوونه كهى ميؤسؤف، فيؤدؤر پاولؤويچ و ئيوانى كورپى هاتن. ديميتري فيؤدؤرؤويچ ئهگه رچى عهسرى رؤژى پيشوو له كاتى كؤبوونه وه كه ئاگادار كرابوو، به لام وه درهنگ كه وتبوو. ئه وه كه سانهى بؤ كؤره كه هاتبوون، فایتوونه كانيان له لاي هوتيله كه و دور له گؤره پانه كه راگرت و به پينيان به رهو دهر وازهى كليساكه وه ريكه وتن. جگه له فيؤدؤر پاولؤويچ، هيچكام له وه كه سانهى ديكه كليساكه يان نه دييوو، ميؤسؤفيش نزيكهى سى سال دهبوو پيى نه نابوو كه لئساوه. به وردى و هيمنانه چاويكى به دهوروبه رى خويدا گيؤرا. به لام جگه له كليسه و مالانى دهوروبه رى په رستگاكه شتيكى سهير و به رچاوه كه وته بهر روانينه مووقليشانه كهى، له وه دهچوو كليسه و خانوبه ركانى دهوروبه رى سه رنجيان رانه كيشا بى. دوايين كه سانى نويژكه ر به سه رى روتى و خاچ كيشان له په رستگاكه هاتنه دهرى، زوربه يان خه لكى ره شوو روت و له چينى خوارووى كؤمه ل بوون و چهن كه سىكى دهوله مند و پياو ماقوليشيان له گه ل بوو، دوو سى ژن و ژينراليكى زور پيريش له هوتيله كه وه هاتبوون و خه لكى ناوچه كه نه بوون. به رله وهى بگه نه نيو كليساكه كه وتنه گه مارؤى سواكه ر و پارسه كانه وه، به لام هيچكام ده ستيان بؤ گيرفانيان نه چوو. ته نيا گالگانؤفى لاو دراويكى ده كؤپكى له جزدانه كهى دهره ينا و تووره و چه په ساو. خودا ده زانى له به رچى! - داي به پيريزنيك و به په له گوتى: «به شيبكه ن له نيوان خؤتاندا.» به هيچكام له هاورپكانيشى سه باره ت به وه هيچى نه گوت، ئيتر چه په سانه كهى بى هو بوو؛ به لام له گه ل ئه وه شدا ده ست و لاق تيكه ل هاتنه كهى زياتر بوو.

سهير بوو ده تگوت هيچكه س چاوه روانى هاتنيان نيه و له گه ل ريز و پيشوازى به ره وروو نه بوون، ئهگه رچى به كيان له م به ينانه دا هه زار رؤبلى پيشكه ش به كليسه كرديوو. به كىكى ديكه شيان خاوه نى ملكىكى زور و دهوله مند و خاوه ن فره نگ بوو كه هه موو شتيكى كليساكه به جورىك پيوه ندى به ئه وه وه بوو. چونكه بريارى دادگا له وانه بوو مافى ماسيگرتن بدا

به ئه‌و. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌چكام له دانیش‌توانی فه‌رمیی كه‌یسه‌كه نه‌هاتنه پیش‌سوازییان.

میۆسۆف كه شیواو و په‌رۆش دیار بوو، چاویکی له کیلی ئه‌و قه‌برانه‌ی لای كه‌یسه‌كه کرد و هات بلی ئه‌و مردووانه‌ی لی‌ره نیژراون، په‌نگه بۆ هه‌قی خه‌وتن له‌و «شوینه‌ پیرۆزه» پاره‌یه‌کی زۆریان دابی، به‌لام قسه‌که‌ی خوارده‌وه. قسه‌ی ته‌وساوی و گالته‌جاپی ئه‌و پیاوه قوشمه و ئازادیخوازه له‌په‌ر بوو به‌ توورپه‌یی و رق. ده‌نگوت قسه‌ له‌گه‌ل خۆی ده‌کا، درکاندی: «سه‌یره، له‌م گه‌وجاویه‌دا ریگای چوونه ژووری له‌ چ که‌ره په‌شمه‌یه‌ک پیرسین؟ چبکه‌ین خه‌ریکه کات به‌ سه‌ر ده‌چی.»

کتوپر سه‌روسه‌کو‌تی پیاویکی پیر و سه‌ر پووتاره، به‌ چاوی شیشلۆق و پر له‌ داوی لی‌ئوردنه‌وه په‌یدا بوو. عه‌بایه‌کی فشوفۆلی هاوینی له‌به‌ردا بوو. کلاوه‌که‌ی له‌ سه‌ری داگرت و به‌ زمانیکی شیرین گو‌تی: من ناوم ما‌کسیمۆفه و خاوه‌ن ملکیکی ناوچه‌ی (توولا)م. هه‌ر له‌ریوه تیگه‌یشت گرفتی میوانه‌کان چیه‌.

- باوه زووسیمما له ژووری پشوودانه، چوارسه‌ده‌نگاو له‌ولای كه‌یساوه‌یه و كه‌وتوته ئه‌ودیوی دارستانه‌که.

فیۆدۆر پاو‌لۆویچ گو‌تی: «ده‌زانم له‌ودیوی دارستانه‌که‌یه. به‌لام ریگاکه‌یم له‌بیر نه‌ماوه... له‌میژه بۆ ئه‌م لایه نه‌هاتوم.»

- له‌م‌لایه‌وه، له‌ پال ئه‌م ده‌روازه‌یه‌وه و راست به‌ په‌نا دارستانه‌که‌دا... دارستانه‌که. به‌دوامدا وه‌رن. پیشانتانی ده‌ده‌م... ده‌بی بچم... خۆشم هه‌ر ده‌چووم بۆ ئه‌وی. له‌م‌لایه‌وه، لی‌ره‌وه.

له‌ ده‌روازه‌که‌ چوونه‌ ده‌ری و به‌لای دارستانه‌که‌دا بایاندایه‌وه. ما‌کسیمۆف شه‌ست سالی ته‌مه‌ن بوو. له‌ پیشیانه‌وه هه‌لده‌هات و ئاوری ده‌دایه‌وه و به‌ وردی ته‌ماشای ده‌کردن و چاوه‌ کونه‌سووزنه‌کانی زیت کردبووه.

میۆسۆف به‌ توورپه‌یی گو‌تی: «ئیمه بۆ کاریکی تایبه‌تی هاتوین بۆ لای پیر. ئه‌و زاته به‌لای ناخیری شانازیی ئه‌و دیداره‌ی به‌ ئیمه‌ داوه. زۆرت سپاس

دهكەين كه رینگاکهت پيشانداين، به لām به باشی نازانين له گه لمان بيته نيو
حوجره كه وه.»

ماكسيموف به پيگه نين و شادييه وه چه قه نه يه كي ليدا و گوتي:
- چووم، زور چووم؛ un chevalier parfait چه كداريكي به جهرگ و
ئازايه}.

ميوسووف پرسى: كي چه كداريكي به جهرگ و ئازايه؟
- پيرى كلتسه، پيرى خاوهن شكو، پيرى كلتسه ده ليم! شانازى و شه ره فى
په رستگاكه مان، زووسميا. به راستى پيرى چاكه!
به لām له پر مریدیكى رهنگ بزركاو و به ژن و بالا دهسته، به كلاوى
راهيبانه وه هاته پيشى و قسه ي پى برى. فيودور پاولوويچ و ميوسووف له سه ر
جى خويان راههستان.

ئه و راهيبه، به كر نوشيكي زور شايان و پر له ريزه وه گوتي: «باوكه عابيد
هه موو ئيوه براياني بانگه يشتن كردووه كه دواى دیدار له ژوورى پير نانى
نيوه رو له گه ل ئه و مه يل به فرموون، كه كاتزمير يه كي نيوه رو ده بى.» له گه ل
ئه وه ي چاوى له ماكسيموف بريوو گوتي: «ئيوه ش.»
فيودور پاولوويچ كه ئه و بانگه يشتنه ي زور به دل بوو، گوراندى: «قسه ي
تيدا نيبه ئه و كاره ده كه م. باوه ر به فرموو هه موومان قه ولى شه ره فرمان داوه به
ئه ده بىكى ته واوه وه هه لسوكه وت بكه ين... توچى پيووتير ئه لكساندروويچ، توش
ديى؟»

- ئه ي چوون نايه م. مه گين نازانن بو زانيارى له سه ر داب و نه ريتى ئيره
هاتووم؟ ته نيا كو سپى سه ر رینگای منيش توى...
- خو ديميتري فيودور وويچ هيشتا نه هاتووه!
پيووتير ئه لكساندروويچ گوتي: «ئه گه ر نه يه ت ده يكوژئ! پيتوايه ئه م به زم و
ره زمه م پيخوشه، ئه و يش له گه ل تو؟ پاشان به راهيبه كه ي گوت: «كه وايه بو
نه هار ديين، له لايه ن ئيمه وه سپاس له باوكه عابيد بكه.»

راھیب وەلامى دايەوہ: «نانا، ئىستا ئەركى من ئەوہيە، ئىوہ بەرم بۇ خزمەت پىرى خاوەن شكۆ.»

ماكسىموف بە دېدۇنگىيەوہ گوتى: «ئىستا كەوايە خۆم راست دەچم بۇ لاي باوكە عابيد، ئەرى بۇ لاي باوكە عابيد.»
راھیب بە زمانىكى پر لە دوو دلييهوہ گوتى: «باوكە عابيد ئىستا سەرقالە. بەلام ھەرچۇنىك پىتان خۆشە...»

لەكاتىكدا ماكسىموف بە ھەلاتن دەگەرپايەوہ بۇ كلىسا، ميؤسوف بە دەنگىكى بەرز گوتى: «پىرە پياوى بى ئەدەب دليى قىنوہ!»
فيؤدور پاولوويچ گوتى: «دەليى (فون سۇھەن) ە.»
- ھەر ئەوہ دەزانى؟!... كويى لە فون سۇھەن دەچى؟ تۆ فون سۇھەنت لە كوئ ديوہ؟

- وىنەكەيم ديوہ. چرچ و لۆچى دەموچاوى نالىم، يانى لە تارىف نايە. فون سۇھەنى دووھەمە. بە قەلافتىدا بۆم دەرکەوت.
- ئەرى، بە دلييايىوہ دەليم لەو بارەوہ زۆر شارەزاي. بەلام وريابە فيؤدور پاولوويچ، ھەر ئىستا گوتى ئىمە بەلنىمان داوہ بە ئەدەبانە ھەلسوكەوت بکەين. لە بىرت نەچى. داوات لىدەكەم ئاگات لە خۆت بى.
بەلام ئەگەر گەوجىيەتى بکەى، نىوانەكەمان تىكدەچى... ديوتە چ بنيا دەمىكە - مەبەستى لە راھىبەكە بوو. - لەرووم ھەلنايە لەگەل ئەو جۆرە مروقانە بچم بۇ نىو كۆرى پياوماقوولان.

بەزىەكى نەرم و مەكربازانە نىشتە سەر لىوى رەنگ بزىكاوى راھیب. بەلام وەلامى نەدايەوہ، ديار بوو لەبەر ھەستى و يقار و قورساخى ئاوا بىدەنگە. ميؤسوف زياتر لە پىشوو تىكچوو.
ميؤسوف لە دل خۇيدا گوتى: «ئاخ، سەريان لە قور نىن! روالەتيان بە دريژايى ميژوو رازاوتەتوہ، بەلام لە ژىرىدا دزيوى و رق و ھىچى و پوچى گفەى دى. سەر قۆزى بن ئالۆزن.»

1- لە دريژەى چىرۆكەكەدا فون سۇھەن دەناسىتم.

فیؤدۆر پاولوویچ گوراندى: «ئەمەش ھۆدەى پشوووانى پیر، گەشتینی. دەرگاكانى داخراون.»

پاشان لە ھەمبەر پیاوانى رەسم كراو و لە سەر ھەردوو تاي درگاكة خاچى كيشاو كړنوشى برد.

- كاتيك له رۆمى، وەك رۆمىيەكان ھەلسوكەوت بكە. لێرە لەم حوجرەيە بىست و پىنج كەس پياوى خوداي لىيە. چاو لە يەكتر دەكەن و كاهوو دەخۆن. تەنانەت ژنيكيش لاقى لەم دەرگايە ناچىتە ژوورى. ئەم خالەش جىگاي سەرنجە. لە راستيدا واشە.

لەپەر چاويكى لە رايىب كرد و گوتى: «بەلام بەم گوچىچكانەى خۆم بىستومە كە پىر رىگاي بە ژنان دەدا بچنە ژوورى.»

- ژنانى چىنى بىيەش ھەر ئىستا لىرەن و لەبەر ئەو ھەيوانە دانىشتوون و چاوەروان بچنە خزمەتى. بەلام بۆ ژنانى دەولەمەند دوو ھۆدە لە نزيك ھەيوانەكە درووستكراو، لە دەرەوھى ھەوشەكە - پەنجىرەكانى لە دوورەوھە ديارە - ئەگەر پىر لەش ساخ و دلخۆش بى، لە رەھۆلئىكى نەيىيەوھە كە لە حوجرەكەوھە بۆ ئەو ھۆدانە لىدراو، دەچى بۆ لاىان. ئەوان دايمە لە دەرەوھى ھەوشەكەن، خاتوونىكى خەلكى خاركوڤ، خاتوو خۆخلاكوڤ، لەگەل كچە نەخۆشەكەى چاوەروانە و لە دەرى راولەستاوھ. لەوھە دەچى پىر بەلىنى دابى بچى بۆ لاى. دەلەين لەم دوايىيانەدا ھىندە كز بووھ خۆى نىشان خەلكى نادات.

- دەى، دەى، كەوايە كەلوكون ھەيە لە رىگاي ئەوانەوھە لە حوجرەكە بىتە دەرى و بچى بۆ لاى ژنان. باوكى پىرۆن، پىت وانەبى مەبەستىكى خراپم ھەيە. بەلام خۆ دەزانى لە ئاتووس نەك ھەر دىدارى ژنان ھەرامە، بەلكو مريشك و ميوەقەل و مانگاش...

- فىؤدۆر پاولوویچ! ئاگادار بە من دەگەرئىمەوھە و بە تەنبايى بەجىت دەھىلم. بىتو منىش برۆم دەرتدەكەن.

«پیووتیز ئەلکساندرۆویچ! من خۆم کارم بە سەر تۆوه نییه.» لە پر پنی نایه
 ههوشهکه و ههراى کرد: «دیوته له چ قه‌لایه‌کی پر له گولاله‌سوورهدا ده‌ژى»^۲.
 ئەگه‌رچی گولاله‌سوورهدى لینه‌بوو، بریکى گولى جوان و کهم وینه‌ی پایزى
 لیبوو که له‌ملاوئه‌ولا ر‌وا بوون، دیار بوو که ده‌ستیکى شاره‌زا ئاگادارییان
 لیده‌کا؛ شوینى ر‌سکانى گول ده‌ورى کلتسا و نیتوان گۆره‌کان بوو، مالیکى
 دارینه‌ش که یه‌کنه‌ۆم بوو و پیر له‌ویدا ده‌ژیا، به‌ گول ر‌ازابۆوه.
 فیۆدۆر پاولۆویچ هه‌روا که به‌ پلکانه‌کاندا ده‌چوو هه‌رئى گوتى: «ئەرى له
 سه‌رده‌مى پیرى خوالیخۆشبوو باوه وارسوونۆفیشدا به‌م شیوه‌یه‌ بوو؟ ئەو
 زاته زۆرى گوى به‌و ر‌ازاوه‌ییه‌ نه‌ده‌دا. ده‌یانگوت هه‌لده‌ستا و ته‌نانه‌ت ژنانیشى
 وه‌به‌ر گۆچان ده‌دا.»

- ر‌اهیب جوانى دایه‌وه: «کرده‌وه‌ی وارسوونۆفى پیر، به‌و پیرییه‌ جارى
 وابوو سه‌یر ده‌بوو. به‌لام زۆربه‌ی ئەو قسانه‌گه‌وجانه‌ن. ئەو هه‌چکات له
 که‌سى نه‌دا، ئیستاش کاکینه، ئەگه‌ر تۆزى مۆله‌تم بدن، ده‌تاننیرمه‌ ژوورئ.»
 میۆسۆف ده‌رفه‌تى بۆ هه‌لکه‌وت دیسان له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ بلئى: «فیۆدۆر
 پاولۆویچ، بۆ دوایین جار پیت ده‌لئیم. له‌ سه‌ر به‌لئینى خۆت سوور به‌، حالى
 بووى؟ به‌ئهدب به‌و پى خوار دانه‌نئى، ده‌نا خۆت ده‌زانئ.»

فیۆدۆر پاولۆویچ به‌ ته‌شه‌ره‌وه‌ گوتى: «نازانم بۆ ئەوه‌نده‌ که‌وتویه
 دل‌ه‌راوکئ؟ ده‌لئین ئەو چاو له‌ چاوى هه‌ر که‌سێک بکا، تیده‌گا بۆچى هاتووه.
 بر‌وا و مه‌به‌ستى ئەوان بۆ پیاویکى وه‌ک ئیوه‌ی هیژای نوێخواز و پاريسى چ
 گرینگایه‌تییه‌کى هه‌یه‌! پیم سه‌یره.»

به‌لام میۆسۆف فریا نه‌که‌وت وه‌لامى ئەو ته‌شه‌ره‌ بداته‌وه‌. داویان لیکردن
 بچنه‌ ژوورئ. ئەویش، تاراده‌یه‌ک تووره‌ و ئاله‌تى، خۆى کرد به‌ ژووریدا و
 له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتى:

- له‌خۆم ده‌گه‌م، ده‌زانم که‌ دل‌م هه‌تساوه‌ و ر‌قم هه‌ستاوه‌، له‌وانه‌یه‌ شه‌روقه‌ره
 سازکه‌م و خۆم و ئەندیشه‌کانم چکۆله‌ بکه‌مه‌وه‌.

2- ئاماژه‌یه‌کى ته‌وساوییه‌ به‌ کتیبى پیروز که‌ دنیای ناو ناوه‌ ده‌ربه‌ندى فرمیسک.

(۲)

پیره دهنه کچی

ئەوان راست ئەو کاتە پێیان نایە ژووری، که پیری کلیسه له هۆدهی خهوهکهی هاتبووه دهري و دهيوست بچيته ژووری میوانهکان. دوو کهس له راهیبانی حوجره کهش که چاوه‌پوانی پیری کلیسه بوون هاتنه ژووری. یهکیان باوه کتیدار و ئەوی دیکهیان باوه پایی بوو که به وتەي زۆر کهس بیرمه‌ندیکی زانا بوو و له‌گه‌ل ئەوه‌شدا لاویکی لاواز و ریوه‌له‌ بوو. لاویکی که‌له‌گه‌تیش له‌وی بوو، که بیست و دوو سالیکی ته‌مه‌ن بوو. له‌ ته‌واوی ماوه‌ی مشتومر که‌شدا له‌ قوژبنیک ره‌ق پاوه‌ستا بوو. زۆر بالابه‌رز بوو، پوخساریکی شاد و گه‌شاوه و چاوانی زیت و قاوه‌یی و وریا و ئاگادار بوون. جل و به‌رگی ئاسایی له‌به‌ردا بوو. ته‌له‌به‌ بوو و له‌ داها‌توودا ده‌بووه‌ پیاوی ئایینی. به‌ هۆیه‌کیش له‌ ژیر چاوه‌دیری و سایه‌ی کلیسه و براده‌راندا ده‌ژیا. قه‌لافه‌تی نیشانده‌ری ریز و حورمه‌ت بوو، به‌لام ریز و حورمه‌ت بوو. خۆی. چونکه‌ پله و پایه‌ی له‌ خوار بوو، له‌گه‌ل میوانه‌کان هاوشان نه‌بوو، هه‌ر بۆیه‌ نه‌ سلاوی کرد و نه‌ کړنۆشی برد.

باوه‌ زووسیم‌ هاوړی له‌گه‌ل ئالیووشا و مریدیک‌ هات. دوو راهیب له‌به‌ری هه‌ستان، به‌ دهنگیکی به‌رز سلاویان لیکرد، کړنۆشیان برد و قامکیان له‌ زه‌وی خشکاند. پاشان خاچیان کیشا و ده‌ستیان ماچکرد. پیر ده‌ستی به‌سه‌ریاندا هینا و هه‌ر به‌ شیوه‌ی ئەوان قامکی له‌ زه‌وی خشاند و وه‌لامی ریز و حورمه‌ته‌که‌ی دانه‌وه و داوای له‌ هه‌ردووکیان کرد ته‌قدیسی بکه‌ن. ئەم رێ‌ورپه‌سمه‌ فه‌رمییه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی جیددی به‌رپوه‌ چوو، که له‌گه‌ل پوژانی‌تر جیاواز بوو. به‌لام میۆسۆف له‌ سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ بوو که به‌قه‌ستی وا ده‌که‌ن،

بۆ ئەو هی کاردانەو دەی له سەر میوانەکان هەبێ، میۆسۆف له ریزی پێشەو ه راو هستا بوو. عەسری رۆژی پێشوو له سەر ئەو ه ساغ بووبۆو ه که بهوپه پری ریز و ئەدەبهو ه برۆاته پێشی و ته به پروک له پیر وەرگری. چونکه لێره دابه که وایه، ته نانهت ئەگەر دهستیشی ماچنه کردایه، ده بوو ئەو ریز گرتن و به ئەدەبهو ه کپنۆش بردنه ئەنجامدات. به لام کاتی ئەم هه موو نووشتانهو ه و ماچکردن و کپنۆشه ی راهیبه کانی دی، خیرا بیرو پای گۆردرا، به پۆز و هه وایه کی زۆرهو ه، کپنۆشی برد و رۆی بو لای کورسیله ک. فیۆدۆر پاولۆویچیش به لاسای کردنه وه یه کی مه میمونانه، هه ر ئەو کاره ی میۆسۆفی کرد. ئیوان فیۆدۆرۆویچ به ویقار و حورمه تیکی زۆرهو ه کپنۆشی برد به لام دهستی به سینگیه وه نه گرت، گالگائۆفیش وا تووشی خه جلان و عه به سران بوو ته نانهت کپنۆشیشی نه برد. پیر ئەو دهسته ی که بو ته قدیس هه لی هینابوو، دایخسته وه و به ریزیکی زۆرهو ه داوای له هه موویان کرد دانیشن. ئالیووشا سوور هه لگه رابوو. هه سته ی به شه رمه زاری ده کرد. پێشبینیه تاله کانی خه ریک بوو وه دی ده هاتن.

باوه زووسیمه له سەر کورسیله یه کی چه پره کی له ق و لۆر دانیشته و میوانه کانی له سەر چوار کورسیله ی چه رمینی ره ش و کونه له پال دیواره که دا به ره ورووی خۆی دانیشاند. راهیبه کان دانیشتن یه کیان لای درگا که وه و ئەوی دیکه یان له بهر په نجیره که. ئالیووشا و مرید و ته له به که ش به سەر پیوه راوهستان. حوجره که زۆر گه وره نه بوو و دارو دیواره که ی کۆن و تۆزاوی بوو. هیچی تیدا نه بوو جگه له هیندیک که ره سه ی پیویست، ئەویش هه موویان فه قیرانه و هه رزانبا یی. دوو گۆلدان له بهر په نجیره که بوون، چه ن وینه ی پیرو زیش له سووچیکی حوجره که بوون به ره ورووی په یکه ریکی گه وره و کۆن له نته ریک دایسا. له نزیک ئەو دوو وینه پیرو زه ی دیکه که له شوینیکی رۆشن هه لواسرابوون، له نزیک ئەوانیش وینه ی چه ن فریشته ی جوان و هیلکه ی چینی و خاچیکی کاتۆلیکی عاج که ماتر دۆلۆرۆسا^۳ له

3- ماتر دۆلۆرۆسا Mater Dolorosa یانی «دایکی خه مبار» مه به ست له مریه مه.

باوهشی گرتبوو، هیندیکیش کهندهکاری بیانی که به دهستی هونه رمه ندانی گه وره ی سه دهی رابردووی ئیتالیا هه لکۆلدا بوون. له پال ئه و کهنده کارییه به نرخ و هونه ریه دا چه ن نه قاشیی زبر و ناحهزی پووسی که وینه ی پیاوانی خودا و شه هیدان و پیشه وایانی ئایینی و... له سه ر بوو و له بازاری فیله باز و گزیکارندا به چه ن پاره ی قه لب و چرووک ده فرۆشران. دیواره کانی دیکه ش وینه ی چه ن ئوسقوفی پووسی ئیستا و رابردووی پیوه بوو. میۆسۆف چاویکی خیرای به هه موو ئه و شته وشک و ره ق و ته قانه دا گیرا و چاوی له سه ر پیر گیرسایه وه. میۆسۆف خۆی به پیاویکی وریا و به پریز ده زانی، به لام له گه ل ئه وه شدا که په نجا سالی ته مه ن بوو، پیاویکی ده وله مه ند و خوینده وار بوو، هه ر بۆیه مافی خۆیه تی خۆگر و خۆبه زلزان بی. له سه ره تاوه که زووسیمای دی نه که وته به ر دلّی. له راستیدا شتیک له پوخساری پیری کلیشه دا بوو نه ک هه ر میۆسۆف، له وانیه هیه چ که س پنی خۆش نه بی ببینی. پیاویکی کوله بنه و کوور بوو، لاواز و دالگۆشت. شه ست و پینچ سالی ته مه ن بوو، که چی ئاوا پیچووبوو. نه خۆشی وایلی کردبوو، ده سال پیرتر دیاری ده دا. ده موچاویکی وردیله و چرچولۆچی هه بوو. به تاییه ت ده وری چاوه چکۆله و مژمۆر و کزه کانی که وه ک دوو خالی پرووناک ده دره وشانه وه. چه ند چله مووی سپی له ده وری لاجانگی تیک هه لابوون. پیشه نووک تیزه که ی چکۆله و ته نک بوو. لیویشی که له په ستا بزه ی تیده زا باریک و قه یتانی بوو. لووتی دریز نه بوو. به لام تیز وه ک ده نوکی بالنده وابوو. میۆسۆف له دل خۆیدا گوئی: «له ژیر ئه و پواله ته دا، گیانیکی به د زات و پر له هه وا و چرووکی خۆی مه لاس داوه.» له سه ر یه ک پیری نه که وته به ر دلّ.

کاتزمیریکی چکۆله و هه رزان به دیواره که وه به په له زهنگی کاتزمیر دوازه ی لیدا و ده ست پیکردنی و تووژده که ی راگه یاند.

فیۆدۆر پاولوویچ هه رای کرد: «وه ختی خۆیه تی بیکه م و زیاد، به لام دیمیتری فیۆدۆرۆویچی کوپم نه هاتووه، پیری به پریز و پیروز سه باره ت به وه

داوای لیئوردنت لیده که م!» (نالیووشا به بیستتی ئەو «پیری به ریز و پیرۆز» ه مووچرکینکی پیداهات و هه موو ئەندامی که و ته له رزین.) من خۆم ریز بۆ کات و به لاین دادهنیم، سات به سات له بیرمه و وهخت ناسینیش له شا و گه وه پیاوان ده وه شیتته وه...»

میۆسۆف له پڕ خۆی پیرانه گیرا و له بن لیووه منجاندی: «دهی خۆ تو شا نیی.»

به لای راسته که ی. من شا نیم، باوه ر بفرموو پیووتیر ئەلکساندرۆویچ خۆشم ئاگام له وه هه بوو، به لام جاری وایه پیاو به هه له قسه ده کا.»

له نا کاو خه مبار و داسووتاوانه گوتی: «حه زه تی پیر، پیره حه نه کچییه کت له هه مبه ر خۆتا دیتووه! من خۆم به م ناوه ده ناسینم. له هه نته شی ئیوه دا وه ک پیره حه نه کچی و ام، مخابن، له ده مم ده رپه ری! خووخده یه کی له میژینه یه و ئەگه ر جاروباره گه و جیبیه تیه ک ده نوینم، مه به سته خراپم نییه. بۆ خۆش کردنی کۆر و سه رگه رم کردنی خه لکه. پیاو ده بی مه جلیس خۆش بی، وا نییه؟ حه وت سال له مه وه به ر له شاریکی چکۆله بووم و له وئ مامه له م ده کرد و له گه ل چه ن بازرگان بوومه براده ر. چووین بۆلای سه روکی ئاسایش، چونکه پیویست بوو بۆ کاریک چاوم پیی بکه وئ و له گه ل ئیمه نان بخوا. که له گه ت و قه له و و موو بۆر و مپومۆچ بوو، مروقیکی زۆر ناجسن و دیزه و له خو ده رچوو بوو. راست رویشتم بۆلای و وه ک پیاویکی زانا و دنیا دیتوو گوتم: «ئاغای (ئیسپرافنیک) چییه؟ وه ره ببه (ناپرافنیک) ی ئیمه.»

گوتی: «مه به سته له ناپرافنیک چییه؟» هه ر خیرا بۆم ده رکه وت تیره که م له به رد دراوه. کابرا رووتال و تووره پاوه ستا بوو. گوتم: «بۆ رابواردن ویستم گالته یه ک بکه م، چونکه ئاغای ناپرافنیک ریبه ری ئورکیسترا به ناوبانگه که مانه و شتیک که بۆ هه ماهه نگی کاره که مان پیویسته، که سیکه له

4- وشه یه کی روسیه ispriavnik یانی سه روکی ئاسایش ههروهه مانای «به رژه وه ندخواز» ده دا.

5- Napravnik یانی «به ریوه به ر» یان «ریبه ری ئورکیسترا» I_F ناپرافنیک (۱۹۱۶ - ۱۸۳۹) له

ئوپیرای مارنيسکی له پترزبورگ ریبه ری ئورکیسترا بوو.

چەشنى ئەو.» خۇ تېگە يىشتى كە شوبھاندەنە كەم زۆر بەجى بۇ باسكردى.
 گوتى: «ببوورە، ناوم ئىسپراڧنىكە و ئىزن نادەم هېچ ناويك بە ناوەكە مەوہ
 بلكىنن.» پاشان وەرگە رايەوہ و دوور كەوتەوہ. وەدواى كەوتم و ھەرام
 لىكرد: «راست دەكەى، وايە، تۆ ئىسپراڧنىكى نەك ناپراڧنىك.» گوتى: «نانا،
 چونكە بە ناپراڧنىك بانگت كردم، تازە ناپراڧنىكم.» خۇ قەبوولېشتە كە ئىتر
 مامەلەكە مان شىوا! ھەمىشەش ھەروام، ھەمىشە. بەردەوام بە ھۇى ئەدەبى
 خۇمەوہ زيان بە خۇم دەگەيەنم. چەند سال لەمەوہەر، بە پياويكى
 دەسەلاتدارم كوت: «ژنەكەى تۆ ختلكەى دى.» ھەلبەت مەبەستم
 سووكايەتى نەبوو. بەلام ئەو لە منى پرسى: «مەگىن تۆ ختلكەت داوہ؟» لە
 دل خۇما گوتم و اچاكە بە ئەدەبانە خۇم نىشانبدەم، ھەربۆيە نەمتوانى خۇ لە
 كوتتى «ئەرى» ببويرم، ئەویش ھەر لەرپۆوہ دەستى كرد بە ختلكە دانم. ئەم
 باسە زۆر لەمەوہەر روويدا، بۆيە لە گىرانەوہى شەرمەزار نىم. ھەمىشە ھەر
 ئاوا زيان بە خۇم دەگەيەنم.»
 ميوئسوف بە رقەھستاوى لە ژىر ليوەوہ بۆلاندى: «ئىستاش خەرىكى ئەو
 كارە دەكەى.»

باوہ زووسىما بە بىدەنگى چاوى لە ھەردووكيان دەكرد.

- ئاوا؟ پيووتىر ئەلكساندر ئويچ باوہر بفرموو خۇشم لەوہ ئاگادار بووم.
 با ئەوہش بلىم لەگەل جوولانەوہى لىوم پىشېنى ئەوہم كرىبوو. ھەروہا
 ئەوہشم پىشېنى كرد كە تۆ يەكەم كەسى ئەوہم بە گوئى ھەلدېنى. ھەزرتى
 پىر، ھەركاتىك دەبىنم گالتهكەم بى ئاكام دەبى، دەلىئى ھەردوو روومەتم بەرەو
 خوارى دادەكىشن و سوور دەبنەوہ. ھەست بە شەرمەزارى دەكەم. لەو
 كاتەوہ لاو بووم و لە مالى دەولەمەندەكان ناچار بووم بۇ وەدەستھىتانى
 بژىوى پۇژانە جەفەنگ و گالتهجاړى وەرپى بخەم، ھەر ئاوا بووم - من
 ھەنەكچىيەكى كۆنەكارم، يانى، ھەزرتى پىر، لە كاتى لەدايك بوونەوہ تا
 ئىسا ھەروا بووم. ھەر دەلىئى جوړىك شىتېيە و لەگەلمدايە. بە دلنئايەوہ
 دەلىم، ديوئىكە و لە ناخمدايە. بەلام ديوئىكى چكۆلە. ديوئى بەراستى شوئىنىكى

دیکه ی بۆ خۆی دیوه ته وه. به لām نهک ناخی تو، پیووتیر ئەلکساندرۆوویچ، تو به کاری ئەوه نایه ی دیویش له ناخدا جینی خۆی بکاته وه. به لām من ئیمانم ههیه، ئیمانم به خودا ههیه، هه رچه ن له م دوا یییانه دا تووشی شک و گومان بووم. به لām ئیستا داده نیشم و گوئی له وته ی به نرخ و پر له حکمه تی حه زه ته ی پیر ده گرم. باوه زووسیمان! من وهک (دیدرۆ¹) ی فه یله سووف وام، خو بیستووته دیدرۆ له سه رده می (مه لیکه کاترین) دا ده چی بۆ دیده نیی مه ترانی مه زن، کاتی پێ دنه ئیته ژووری، به بی پشه کی ده لئ «خودا نییه.» مه ترانی مه زن له وه لāmیدا ده لئ: «گه مژه له دلّه وه نه تگوتوه خودا نییه.» ئیتر دیدرۆ له رپوه به سه ر که وشه کانی مه تراندا ده که وئ و هاوار ده کا: «ئیمان دینم، ده بمه مه سیحی.» هه رواشی کرد. پرینس داشکوف و پاتیۆمکین ده بنه دایک و باوکی و به کوری خۆیانی قه بوولده که ن.»

میۆسوف به دهنگیکی تووڤه و له رزۆکه وه گوراندی: «فیۆدۆر پاولوویچ، ئەوه ئیتر له تامت ده رکرد و بۆمان تامل نا کرئ! ده زانی ئەوه ی ده یلئێ درۆیه، ئەو چیرۆکه گه و جانه یه شت راست نییه. ئەوه بۆ واده که ی؟ ئەم هه موو گه مژه بازارپیه چیه وه رپیت خستوه؟»

فیۆدۆر پاولوویچ به برّواوه نه راندی: «له سه رانه سه ری ته مه نمدا ده مزانی راست نییه. به لām براکانم، با هه قیقه ته که تان پێ بلیم. پیری مه زن، بمبووره، چیرۆکی ئیمان هینانی دیدرۆم هه ر ئیستا له خۆوه داتاشی. له پێشدا بیریشم لینه کردبووه. خو م ئەوه م سازاند بۆ ئەوه ی چیژیک به قسه کانم بده م. پیووتیر ئەلکساندرۆوویچ، بۆیه گه مژه بازارپی و گه وجیهه تی ده نوینم که خو م شیرین که م. هه رچه ن جاری وایه خو شم نازانم بۆچی وا ده که م. سه باره ت به دیدرۆ بلیم چی ته نانه ت «گه مژه له دلّه وه نه تگوتوه» کاتی لاو بووم، بیست جارم له که سانی ناودار و گه وره پیاوی ئیره بیستووه پیووتیر ئەلکساندرۆوویچ، بیستوومه پوورت ئەو چیرۆکه ی ده گێزایه وه. هه موو خه لک هه تا ئەمڕۆ له

6- دیدرۆ (1713-1784) نووسه ر و فه یله سووفی ماتریالیستی فه ره نسێ، سا لی 1773 به ماوه ی پینچ

مانگ هاته رووسیا و له کوشکی کاترینی دووه م، مه لیکه ی رووسیا مایه وه.

سەر ئەو باوەرپەن که دیدرۆی کافر هاتبوو له گەل مهترانی مهزن سهبارهت به خودا دهمهتهقی بکا...»

میۆسۆف هیندهی زۆر بۆهات، تاقهتی لیبرا و ههستا سهرپی، قهلس بوو و دهیزانی بۆته مهسخهههی دهستی فیۆدۆر پاولوویچ و بهجاری شوی لیهه لکیشاوه.

ئوهی له حوجره کهدا دهقهوما، بهراستی جیی باوهر نهبوو. چونکا له چل - په نجا سالی رابردوودا، له سهردهمی پیری پیشووهوه، زیارهتکه ران به بی ههستی ئهدهب و حورمهت پیتان نه نابوو هه حوجره کهوه هه رکهس که ریگای پیده درا بجیته حوجره کهوه هه ستیده کرد چاوی له سهر هه لئاگیری و تهواوی هه لسوکه وتی له ژیر چاوه دیری دایه. له ماوهی دانیشتنه کهدا زۆر کهس که له سهر چۆک داده نیشته له جیی خۆی جوولای نه ده کرد. له نیو زیارهتکه راندا مروقی خاوهن پله و پایه و بیرمه ندیش وه بهر چاوه که وتن. ته نانه ت چهن کهسی ئازادبخواز و پرووناکییریش، که له بهر کونچکاو یان هه ر هۆیه کی دیکه هاتبوون. به لام هه موویان به ریز و حورمه ته وه هه لسوکه وتیان ده کرد، چونکه لیره حیسابی پاره له گۆریدا نه بوو، به لکو ئه وین و خۆشه ویستی له لایه ک و تۆبه و پارانه وه بۆ لاچوونی گیر و گرفتی پۆحی و که ندوکۆسه کانی ژیان له لایه کی دیکه. بۆیه قه شمه رجاری فیۆدۆر پاولوویچ، وه ک شکاندنی حورمه تی ئه و شوینه پیروزه ده هاته ئه ژمار. دانیشتوانی حوجره که، یان لانیکه م تاقمیک له دانیشتوانی تووشی سه رسورمان کردبوو. راهیب و مریده کان هه روا له جیی خۆیان چه قیبوون، به گیان و دل چاوه ری بوون گویتان له فه رمایشته کانی پیر بی. به لام ئه وانیش وه ک میۆسۆف هیندهی نه مابوو هه ستنه سهرپی. ئالیووشا ملی به خوزدا گرتبوو و تۆزکی مابوو ده ست بکا به گریان. ئه وهی له هه موو شتی که ناخۆشتر بوو به لای ئالیووشاوه ئه وه بوو، که ئیوان فیۆدۆروویچی برای، که تهواوی هیوای به و بوو، دهیتوانی باوکی خاواکاته وه و نه هیلی قسه بکا، سهری داخستبوو و جوولای نه ده کرد، وادیار بوو به تامه زرۆیه وه

چاوه‌ری بوو بزانی ئاکامی کاره‌که به کوئی ده‌گا، هرچه‌ند که خوی کاری به‌و باس و کوټونه‌وه‌یه نه‌بوو. ئالیووشا نه‌یده‌ویرا چاو له راکتین بکا. راکتین ته‌له‌به‌یه‌ک بوو که ئالیووشا له نزیکه‌وه ده‌یناسی و له بیر و له فکری ئاگادار بوو. (چونکه له‌و کلیسه‌یه‌دا ئالیووشا ته‌نیا که‌سیک بوو که ئاگاداری بیر و فکری راکتین بوو.)

میۆسۆف پرووی له باوه زووسیمما کرد و گوتی: «بمبووره‌هه‌زرتی پیر، چونکه منیش له‌م گه‌وجییه‌تییه پر له شووره‌یه‌یه‌دا به‌شدارم. من پیموابوو ته‌نانه‌ت مروټیکی وه‌ک فیۆدۆر پاولوویچیش له کاتی دیدار له‌گه‌ل که‌سایه‌تییه‌کی شکۆمه‌ندی وه‌ک ئیوه‌دا ئه‌رکی خوی ده‌زانی، به‌لام به‌هه‌له‌ چووم. نه‌مه‌دزانی وای لیدی له‌به‌ر هه‌له و گه‌وجییه‌تی ئه‌و ده‌بی داوای لیبورتن بکه‌م.»

پیووتیر ئه‌لکساندرۆویچ له‌وه زیاتر قسه‌ی بۆ نه‌هات و له داخانا هه‌ستا برواته‌ ده‌ری.

«تکات لیده‌که‌م خۆت شلوی مه‌که.» پیری کلیسه‌هه‌ستایه‌سه‌ر لاقه‌ لاوازه‌کانی و ده‌ستی پیووتیر ئه‌لکساندرۆویچی گرت و له جیگای خوی داینیشاندوه. «تکاتان لیده‌که‌م خۆتان شلوی مه‌کن. به‌ تاییه‌ت داوا له ئیوه‌ ده‌که‌م میوانی من بن.» له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ سینگییه‌وه‌ گرتبوو گه‌راوه و له سه‌ر کورسیله‌ چکۆله‌که‌ی دانیشته‌وه.

فیۆدۆر پاولوویچ له ناکاو گوراندی: «ئهی پیری مه‌زن، خۆتان بفه‌رموون ئایا به‌و نه‌قلانه‌ من ده‌بمه‌ هوی خاترگه‌رد گرتنی ئیوه؟» به‌هه‌ردوو ده‌ستیشی که‌مه‌ی کورسیله‌کی گرتبوو و ده‌تگوت له‌گه‌ل بیستنی وه‌لامی «ئهری» ئاماده‌ی هه‌ستانه.

پیری کلیسه‌ به‌ زمانیکی شیرین گوتی: «تکاتان لیده‌که‌م، تکاتان لیده‌که‌م خۆتان شلوی مه‌کن، دلای خۆتان ناره‌حه‌ت مه‌کن، هیچ نه‌بووه، ئیره‌ مالی خۆتانه. ئه‌وه‌نده‌ش خۆتان به‌ شه‌رمه‌زار مه‌زانن، چونکه ئه‌وه زیاتر ده‌بیته‌ هوی گیروگرفت.»

- ئیره به مالی خۆم بزنام؟ سروشتییس هه‌لسوکه‌وت بکه‌م؟ ئه‌وه له من ناوه‌شیتته‌وه، به‌لام به گیان و دل قه‌بوولمه و زۆریشته سپاس ده‌که‌م. ده‌زانی چی باوکی مه‌زن، چاکتر وایه داوای ئه‌وه‌م لی‌نه‌که‌ی به شیوه‌یه‌کی سروشتی هه‌لسوکه‌وت بکه‌م و ئاگام له خۆم بی، چونکه جیی مه‌ترسییه... من خۆشم ناویرم ئه‌و ئیزنه به خۆم بده‌م، به‌قه‌د به‌ره‌ی خۆم پی رابکیشم. له‌به‌ر خۆتان وریاییتان پیده‌ده‌م. راستت ده‌وی، من هیشتا نیوه‌م له ژیر ته‌مومژی بی‌برواییدایه، ئه‌گه‌رچی هیندی که‌س هه‌ن به‌وه دلخۆشن له لای تو به خراپه باسم بکه‌ن. می‌سووف مه‌به‌ستم توی. به‌لام ئیوه ئه‌ی زاتی پیروژ، لیمگه‌رین بیدرکیتیم. له خۆشی دیداری ئیوه خه‌ریکه هه‌له‌ده‌فرم.

هه‌ستا سه‌ره‌پی و له‌گه‌ل ده‌ست هه‌لیتان گوتی: «په‌حمه‌ت له‌و دایکه په‌روه‌رده‌ی کردی له هه‌ناویدا و مه‌مکی نایه ده‌مت. په‌حمه‌ت له شیرت. تو هه‌ر ئیستا گوتت: «له‌خۆتان شه‌رمه‌زار مه‌بن که هوی ته‌واوی که‌ندوکۆسه‌په‌کانه.» بژی قسه‌که‌ت پر به پیست بوو. له ویستی من گه‌یشتی. له راستیدا کاتی خه‌لکی ده‌بینم، هه‌میشه هه‌ست ده‌که‌م له هه‌موو که‌س سووک و چرووکت‌رم و خه‌لکیش وه‌ک قه‌شمه‌ری و هه‌نه‌کچی چاوم لیده‌که‌ن. بۆیه ده‌لیم: «چاکتر وایه قه‌شمه‌ره‌جاری ساز که‌م. له‌بیر و بروای ئیوه ناترسم، چونکه ته‌واوی ئیوه له من خراپترن!» هه‌ر بۆیه من هه‌نه‌کچیم. هه‌زه‌رتی پیر! له‌به‌ر شه‌رمه‌زارییه، شه‌رمه‌زاری و هه‌ستیا‌ری زۆر تووشی سه‌رچلیم ده‌کا. ئه‌گه‌ر بمزانیبایه هه‌موو وه‌ک پیاویکی زانا و دلۆقان چاوم لیده‌که‌ن، خودا ده‌زانی ده‌بوومه چ پیاو چاکیک!» له ناکاو به چۆکدا هات. «ئه‌ی پیری مه‌زن! بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌م به ژیانیکی پاک و هه‌رمان ده‌بی چبکه‌م؟» ته‌نانه‌ت ئیستاش زۆر دژوار بوو بلیین گالته ده‌کا. یان که‌وتوته ژیر کاریگه‌ری شوینه‌که‌وه.

باوه زووسیمه سه‌ری هه‌لیتا و چاویکی لیکرد و به زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی:
 - له میژه تیگه‌یشتووی ده‌بی چبکه‌ی، به راده‌ی ته‌واو خاوه‌ن ئاوه‌زی.
 تیگه‌یشتووی، ئیزن به سه‌رخۆشی و قسه‌ی هه‌له‌قه‌له‌ق و هه‌وه‌س مه‌ده. له

هه‌موو شتیک گرینگتر ناشقی مائی دنیا مه‌به. ده‌رگای مه‌یخانه‌کانت داخه. ئە‌گەر ناتوانی ده‌رگای هه‌موویان داخه‌ی، لانیکه‌م دوو سی دانه‌یان. له هه‌موو ئە‌وانه‌ش گرینگتر - درۆ مه‌که.

- سه‌باره‌ت به دیدرۆ ده‌فرمومون درۆ نه‌که‌م؟

- نا، سه‌باره‌ت به دیدرۆ نا. له هه‌موو گرینگتر درۆ له‌گه‌ل خۆت مه‌که. که‌سی که درۆ له‌گه‌ل خۆی ده‌کا و گوێ له درۆی خۆی ده‌گرێ، گرێ کوێره ده‌که‌وێته ژيانیه‌وه و حه‌قیقه‌تی ناخ و ده‌ور و پشتی خۆی بۆ له یه‌کتر جیا نابێته‌وه. هه‌ر بۆیه ناتوانی ریز له خۆی و له خه‌لکی بگرێ. به نه‌بوونی ریز، خۆشه‌ویستیش له دایدا نامینێ و بۆ سه‌رقال کردنی خۆی و خۆدزینه‌وه له خۆشه‌ویستی په‌نا ده‌با بۆ هه‌وه‌س و تام و چیژی تال و توون. له‌به‌ر سووک و چرووکی تووشی گه‌لخۆیی و گه‌وجیه‌تی ده‌بی، هه‌مووشی به‌هۆی درۆ کردنی به‌رده‌وام له‌گه‌ل خۆی و خه‌لکیدا پیک دی. که‌سی که درۆ له‌گه‌ل خۆی ده‌کا، زۆر سانتر له خه‌لکی سووکایه‌تی پی‌ده‌کری. ده‌زانی خۆ جاری وایه سووکایه‌تی پیکران هینده خۆشه‌ مروّف که‌یفی پی‌ده‌کا، مه‌گین نا؟ که‌سی که له‌وانه‌یه بزانی که هیچ که‌س سووکایه‌تی پی‌نه‌کردوه، به‌لام سووکایه‌تی بۆخۆی داهیناوه. درۆی کردوه و شووی لیه‌لکیشاوه تاکو به داهینه‌ری بزانی، به وشه‌یه‌که‌وه نووساوه و له‌کا کتوێکی ساز کردوه. - خۆی ئە‌وه ده‌زانی، له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا، یه‌که‌م که‌سه که سووکایه‌تی پیکران قه‌بوولده‌کا و ئە‌وه‌نده‌ش به جارز بوون و په‌شبینی شاده، هه‌ست به چیژی که‌وره ده‌کا. ده‌که‌وێته سه‌ر رینگای راسته‌قینه‌ی رق و توورپه‌یی. به‌لام تکتان لیده‌که‌م، کیشه و ده‌مقره وه‌لانین، چونکه ئە‌وه‌ش خولق و خوویه‌کی فیلاوییه....

- ئە‌ی پیری پیروژ! بینه ده‌ستت با ماچیه‌که‌م.

فیوڤۆر پاولوویچ هه‌ستا پێ و شه‌ققه‌ی ماچی له ده‌سته وردیله‌که‌ی پیر هه‌ستاند. «حه‌ز به سووکایه‌تی پیکران خۆشه. ئە‌وه‌نده‌ت جوان و به‌رپۆجی فه‌رموو، که تا ئیستا نه‌میستبوو. به‌لێ له هه‌موو ماوه‌ی ته‌مه‌ندا سووکایه‌تیم پیکراوه، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی خۆم شاد و دلخۆش بکه‌م. سووکایه‌تی

پیکران له بواری هونه ریدا، چونکه هیندی جار سووکایه تی پیکران ئه وهنده ی جوان و بهرچاوه، سهد هینده خوښ و شیرینه. پیری مه زن! ئه ووت له بیر چووبوو جوان و بهرچاوه! ئه وه به زه نیم ده سپیرم و قه تم له بیر ناچی! به لام له ماوه ی ته مه نمدا هه موو روژ و هه موو ساتیک درؤم کردوو، درؤی وام ده کرد به حه واوه ده فری. له راستیدا من درؤم و باوکی درؤیان. چل درؤی وهک من هه ر نییه و هه ر ئه وه شم به سه. ئه ی فریشته دلؤقانه که م! رهنگه هیندی جار باسی دیدرؤ بکه م، دیدرؤ هیچ زیانکی به نیو چاوانه وه نه بوو. رهنگه جاری وایه وشه یهک ئاوری لی هه لایسی و خوینی پیوه بی. پیری مه زن، خه ریک بوو له بیرم ده چوو، هه رچه ن دوو ساله پیوه بووم بیم بو ئیره و پرسیا ریکت لیکه م و شتی کم بوو روون بیته وه. توخو با وه پیووتیر ئه لکساندر ووچه بلای نه په ریته نیو قسه کانم. پرسیا ره که م ئه مه یه: ئه ی حه زه تی پیر، ئایا ئه م ره وایه ته راسته که له جیگایه کی «شه رحی حالی پیاوچاکان» دا هاتوو که پیاویکی خودا له بهر ئیمانی شه هید ده بی، کاتی سهری ده برن هه لده ستیته سهر پی. سهری خو ی هه لده گری و «به ری ز و حورمه ته وه ماچیده کا» به ده ستییه وه ده گری و ریگایه کی زور دوور ده بری. باوکی هیژا، ئایا ئه وه راسته یان نا؟

پیر گوتی: «نا، راست نییه.»

کتیبداری کلیسه گوتی: «شتیکی وا له هیچ لاپه ره یه کی «شه رحی حالی پیاوچاکان» دا نه هاتوو. ئه وه سه باره ت به کامه پیاوی خودا ده گیره وه.»

- نازانم کام پیاوی خودا. نازانم و ناتوانم بیلیم. فریوم خوارد، ئه و ره وایه ته یان به درؤ پی گوتووم. ئه وه م بیستوو و ده زانی له کیتم بیستوو؟ هه ر له م پیووتیر ئه لکساندر ووچ میؤسوفه، که ئیستا له داخی دیدرؤ ئاوا تووره و ئاله تی بووه. هه ر ئه و بوو ئه و ره وایه ته ی بو گیرامه وه.

- قه تم به تو نه گوتوو. من هه ر قه تم قسه له گه ل تو نه کردوو.

- راسته که به خوتم نه گوتوو، به لام له کوریکدا گیراته وه منیش له وی بووم. سی سال له مه و بهر بوو. پیم گوتی که چون به و ره وایه ته قوره ئیمان

لهق کردووم، تو هیچت لهو بارهوه نهدهزانی. بهلام ئهوکاته به ئیمانیکي لهق و لاوازهوه چوممهوه بۆ مالئ و لهوکاتهوه پوژ لهگهڵ پوژ ئیمانم لاواز و لاوازتر بوو. ئهري، پیووتیر ئه لکساندرۆویچ، تو بوویه هوی رووخانی ئیمانم، نهک دیدرۆ.

فیوډۆر پاولوویچ دلئ پیر بوو دهستیکرد به گریان. بهلام دانیشتوانی کۆرپهکه وهک پوژ لیمان روون بوو که دیسان خهریکی پوژگیرانه. لهگهڵ ئهوهشدا به قسهکانی، میوسۆفی تهزاند.

پیووتیر ئه لکساندرۆویچ میوسۆف له بن لیوهوه گوتی: «ئهوه قورپاته، ههمووی قورپاته. گریان ئهوه قسهیهشم کردبئ... بهلام خو ئهوه قسهیهم بۆ تو نهکردوه. منیش بۆیان گیرامهوه. له پاریس کابرایهکی فه رهنسی بۆی گیرامهوه. دهیگوت له رووی کتیبی «شهرحی حالئ پیاوچاکان» هوه له پورهسمهکانی ئیمهده دهخویننهوه. پیاویکی بیرمهند و زانا بوو. له زانستی ماتماتیکی رووسیدا متالای تایهتی بووبوو و سالانیکی زۆر له رووسیا ژیاوو... خو شهرحی حالئ پیاوچاکانم نه خویندۆتهوه نهشم ویستوه بیخوینمهوه... له سهرفه باسی زۆر شت دهکری، ئهوکاته خهریکی نان خواردن بووین.»

فیوډۆر پاولوویچ که لاسایی میوسۆفی دهکردهوه، گوتی: «بهلئ تو ئهوکاته خهریکی نان خواردن بووی، بۆیه من ئیمانی خوډراند!»

میوسۆف دهویست بگورینئ: «بۆ ئیمانی تو میشیکیشم میوان نییه،» بهلام دانئ بهخویدا گرت و به رقهوه گوتی: «دهست له ههرفه شتی بدهی گلاوی دهکهی.»

پیر له ناکاو ههستا سهریی و لهگهڵ ئهوهی رووی له ههموو میوانهکان بوو، گوتی: «کاکینه بمبورن من دهبی چهن دهقیقهیهک بهجیتان بئلم. ئهوه زیارهتکه رانهی بهر له ئیوه هاتوون چاوهروانمن.» پاشان رووی له فیوډۆر پاولوویچ کرد و به بزیهکهوه گوتی: «ئیتیر له مهولا درۆ مهکه.» له حوجرهکه چوه دهري. ئالیووشا و مریده تازهکه بهدوایدا دهپهپینه دهري. تاکو کاتی

چوونه خواری له پليکانه کان يارمه تیی بدن. ئالیووشا هه ناسه ی سوار بووبوو، پیتی خوښ بوو له و شوینه دوور که وتوته وه. به وهش زور شاد بوو باوه زووسیمما توورپه نه بوو و سووکایه تیی پینه کراوه. پیر دەرۆیی به رپه و هه یوانی حوجره که تاکو توبه ی ئه و خه لکه چاوه رپوانه ی ئه و ی دادا. به لام فیۆدۆر پاولوویچ به دوایدا هاته دهری و پیدداگری ده کرد که نابی پیر له حوجره که برواته دهری.

به دلپرییه وه هاواری کرد: «ئه ی مروقی پیرۆز! ئیزنم بده جاریکی دیکه ده ستت رامووسم. له گه ل ئیوه ده متوانی به دلی خوّم قسه بکه م و رپگای راست بدۆزمه وه. پیتوایه هه میشه ئاوا درۆ ده که م و خوّم ده که مه قه شمهری! باوه ر بفرموو له ته واوی ئه م ماوه یه دا به قه ستی وام ده کرد بۆ ئه وه ی ئیوه تاقیبکه مه وه. له ته واوی ئه م ماوه یه دا ده مویست ئیوه تاقیبکه مه وه و بزانه ده توانم له گه ل ئیوه رپیکه وم یان بزانه له پال غرووری ئیوه دا شوینیک بۆ خاکه راییی من هه یه؟ ده توانم سویند بخوّم که پیاو ده توانی زور به سانایی له گه لتان رپیکه وئی! به لام ئیستا بیده نگ ده بم، ئیتر زمانم ناگه ری. له سه ر کورسیله که م داده نیشم و ورته م لیوه نایه. با ئیتر پیووتیر ئه لکساندرۆویچ میۆسۆف قسه بکا. هه تاکو ده ده قیقه با به ئیشتیای دلی خوئی وه ک پیاوماقوولی ئه م کۆره ئه سپی خوئی تاو دا.»

(۳)

ژنانی نیماندری لادیی

له نزیك بهر هه یوانه دارینه كهی خواری، بهر هه پرووی دیواری دهره وهی کلیسه كه نزیكهی بیست ژنی گوندنشین راوه ستابوون، بییان گوتبوون پیر له حوجره كه دیته دهری. دوو ژن یانی خاتوو خۆخلاكۆف و كچه كهی، خۆیان گه یاندبووه بهر هه یوانه كه و چاوه پروانی پیری کلیسه بوون، به لام له لایه کی بهر هه یوانه كه مائل بوون كه تایبه تی ژنانی خاوهن شكۆ و سه ره ژنان بوو.

خاتوو خۆخلاكۆف ژنیکی دهوله مند بوو، هه روا جوان و جحیل و دلرفین بوو و هه میشه ش جلوه رگی جوان و ریک و پیک له بهر ده کرد. توژی رهنگ په ریو بوو، به لام چاوی هه روا گهش و رهش و جوان بوون. سی و سی سالی ته من بوو و پینچ سال بوو بوو بووه بیوه ژن. كچه كه شی، كیزۆله یه کی چارده سالانی مجرۆ بوو. به سته زمانه شهش مانگ بوو نه یوانیوو به ریدا برۆا. به كورسیله ی ته گه ردار به ملاوئه ولادا ده یانگه ردا. ده موچاویکی چكۆله و جوانی هه بوو. به هۆی نه خوشیه وه تا راده یه ك وردیله بوو، به لام شاد و دلخۆش ده هاته بهر چاو. ترووسكه ی بزۆزی له چاوی رهش و گه وره و برژۆله دریزه كانیدا دیار بوو. دایکی له به هاریوه بریاری دابوو بیبا بو دهره وهی ولات. به لام سی مانگه ی هاوین كاروباری ملگه كه یان دهره تی پی نه دابوون. هه وتوویه ك بوو له م شاره ی ئیمه بوون، هه له بهت بوو كاری خۆیان هاتبوون، نهك بو زیارهت. به لام جاریک، سی رۆژ له مه و بهر چوو بوونه زیاره تی باوه زووسیمما. هه رچهند ده یانزانی پیر زۆر به ده گمن چاوی به خه لك ده كه وی. كه چی دیسان هاتبوونه وه و ئیسه ره میان ده کرد. «سه عاده تی زیاره تی ئه و پیره مه زن و شیفا دهره یان به نسیب بی.»

خاتوو خۆخلاكۆف له په نا كورسیله ی ته گه ردار ی كچه كه ی له سه ر كورسیله یه ك دانیشتبوو و دوو هه نگاو له ولای ئه وه وه راهیبیکی پیر

پاوه ستابوو. راهیبی کلیسا که ی ئیمة نه بوو، زیاره تکه ریگ بوو له یه کیک له کلیسا گومناوه کانی باکووره وه هاتبوو. ئه ویش ده یویست له سه ر دهستی پیردا تۆبه بکا و ته به پروک وره گری.

به لام باوه زووسیما، هه رکه پیی نایه به ره هیوانه که، راست رویشت بو لای ژنه گوندنشینه کان، هه موویان له بهر ئه و سئ پلیکانه ی بو هه هیوانه که سه رده که وت کوزیلکه یان به ستبوو. باوه زووسیما له سه ر پلیکانی سه روو پاوه ستا، خاچه که ی ملی ئه مباره و بار کرد و ده ستیکرد به ته قدیس کردنی ئه و ژنانه ی له ده وری ئاپوره یان دابوو. ژنیکی جندۆکه ده ست لیوه شاندوو هاته پیشی. ئه و ژنه هه رکه چاوی به پیر که وت، ده ستیکرد به قیژاندن و جینگدان، ده نکوت ژان گرتوو یه. پیر خاچه که ی به نیوچاوانیدا هینا و دوعای به سه ردا خویند و ژنه کتوپر چاک بووه و داسه کنا.

نازانم ئیستا چۆنه، به لام به مندالی زۆرم له و ژنه جندۆکه دیتوانه له گوند و کلیسه کان ده دی و گویم له دهنگیان بوو. ئه وانیان بو ریوره سمه کان ده هینا، ده یانقیژاند یان وه ک سه گ ده یاننوو زاند و له هه موو لایه کی کلیسه که وه دهنگیان ده بیسترا. به لام کاتیک ری و پره سمی زیاره ت به ریوه ده چوو، ده یانبردن بو ئه و زیاره ته، له نا کاو شیتییه که یان له سه ر ده په ری و ژنانی نه خو ش هه تا ماوه یه کی زۆر به ته واوی چاک ده بوونه وه. ئه و شته ش زۆری شوین له سه ر مندالی من دانا بوو و له دلله وه خو شم ده ویست. به لام پاشان له جیرانه لادییه کان و مامۆستاکانی شاریم بیست «جندۆکه ده ست لیوه شاندوو» جوړیک ده غه لی و خو نه خو ش خستن بوو بو خو له کار دزینه وه. ئه گه ر به شیوه یه کی باش و به رده وام وه داوی بکه و تنایه زوو چاره سه ر ده کرا. بو سه لماندنی ئه م خاله ش نه قل و حه قایه تی جوړا و جوړ ده گێر نه وه. به لام پاشان به سه ر سو پرمانه وه له پزیشکه پسپوره کان فیر بووم که ئه م ئازاره خو نه خو ش خستن نییه و به لکوو نه خو شیکی زۆر قورسه و زیاتر تووشی ژنان ده بی. به تاییه ت له نیو ئیمه دا له رووسیا هه موو جییه کی داگرتوو. به لام زۆرتر له نیو ژنانی گوندنشین و چینی خوارووی کومه لدا وه بهر چا و ده که وی.

پښان گوتم نه خوښيه که به هوی کاری تاقه تپرووکين و ژانی منډال بوونی ناسروشتی و بی مامانییه وه سهره لده دا. یان به هوی دواکه وتووی خیزان و چه رمه سهری و بی دهره تانی و لیډانه وه یه، که هیندی له ژنان به رگهی ناگرن. چاکبونه وهی سهری و خیرای ژنی شیت ئه وه یه زوو له کاتی خویدا بیبه ن بو به جی هینانی فه رزی پیروژ، که پښان گوتم هه موو فیل و ته له که هی پیاوه ئایینییه کانه و خوی پیوه راده نین، دهنه شتیکی زور سروشتیه. له و کاته دا ژنه نه خوښه که ش و ئه و که سه ش که ده چوو ه ژیر پیلی و ده بیرد بو شوینه پیروژه که بروایه کی قورس و قایمیان بوو که به هاتنی ئه و شوینه و کرڼوش و به جی هینانی فه رزی پیروژ «ئه وانگه ل» که خویان خزانده ته ناخییه وه، دینه دهری و هه لډین. هه ر له بهر ئه وه بوو کاتی ژنه کرڼوشی دهر د ته واوی گیانی وه له رزین ده که وت و رهنگی هه لډه بزړکا، دواي ماوه یه ک چاوه پروانی مؤجزه ی شیفه دهر ده که وت، به هوی ئیمان و باوه ره وه ئازاره که هی له کول ده که وت و هه لډه سته سهرپی و مؤجزه که کاری خوی ده کرد. هه ر ئیستاش کاتی پیری کلیسه خاچه که هی به گیانی ئه و ژنه نه خوښه دا هینا، هه رواي لیها ت.

زور به ی ژنانی نیو ئاپوره که، به دیتنی ئه و دیمه نه، که وتنه ژیر کاریگه ری پیر، دلیان پر بوو و فرمیسک به چاویاندا هاته خوارئ. هیندیکیان هه رایان کرده بهر ده می پیر و شاقه لی عه باکه یان ماچده کرد، هیندیکیشیان ده لوران ه وه. ئه ویش هه موویانی ته قدیسکرد و له گه ل چه ند که سیان قسه یکرد. ژنه شپته که هی ده ناسی. له گونډیکی چوار کیلومه تری کلیسه که وه ده هات و بهر له وه ش چه ن جاری دیکه هینا بوویان.

«ئه م ژنه یان له ریگایه کی دووره وه هاتووه.» ئاماژه ی به ژنیکی جحیل کرد که زور کز و لاواز بوو. دهموچاوی وا تاوه سووت بوو بوو ره ش داگه رابوو. ئه و ژنه چوکی دادابوو و چاوی له پیری کلیسه بریبوو و شتیکی نزیک به شیتی له چاویدا دیار بوو.

«له و دوور دووران ه وه، باوه، له و دوور دووران ه وه! له دووسه ت کیلومه تری ئیره وه. له و دوور دووران ه وه، باوه له و دوور دووران ه وه!» ژنه

دهستی کرد به گریان، دهتگوت وایلوک دهچری، سهری به ملاوئه ولادا دهله قاند و روومه تی له سهر له پی دهستی دانابوو.

له نیو گوندنشینه کاندا تووشی زور خهم و ئازاری قورس و له میژینه ده بین، که خوئی وه در ناخات و بیده ننگه، له ناخدا قه تیس ماوه. به لام خهمی وایه هه لده چی، هه رخیرا ده بیته لافاوی فرمی سک و به ریگای گریان و کورپووزانه و هدا خوئی در باز دهکا. ئه ویش به تاییهت له نیو ژاندا به رچاوه. به لام ئه و خهمه ش له خهمی قه تیس ماوی ناخ سوو کتر نییه. گریان و رپورق له جیگایه ک دل هیور ده کاته وه که دل به جارئی گری خهمی تییه ر بووی. له خه فه تی ئاوادا هیوای ئارام بوونه وه له گوریدا نییه، بته وی و نه ته وی ده بی له گه لی بسازی. گریان و رپوروی زوریش له وه وه سه رچاوه ده گری که جاریکی تر برینه که ت بکولیته وه.

باوه زووسیمما زور سهیر چاوی لیکرد و گوتی: «له چینی بازرگانانی؟»
- خه لکی شارین، باوه، شار، به لام له گه ل ئه وه شدا له شاری ده ژین ههروهک لادیی واین. هه زه ته پی، هاتووم بو زیاره ت! تاریفی تۆمان بیست، باوه، تاریفی تۆمان بیست. هاتووم بو زیاره تی ئیوه. چومه سی کلیسه، به لام پیمان گوتم: «بچو بو ناستازیا، برۆ بۆ لای ئه وان.» یانی بیم بو لای ئیوه، له ده ورت گه ریم. ئه وه هاتووم، دوینی کوری پرسه مان بوو، ئه مرۆش ئه وه هاتووم بو خزمهت ئیوه.

- بو ده گری؟

- باوه گیان بو کوره کهم ده گریم. سی سالانه بوو، سی سالانه. سی سال و سی مانگ. باوه، بو کوره کهم ده گریم، بو کوره کهم. جه رگم سووتاوه، باوه! هه ر ئه و منداللم بو مابوو. چوار مندالمان بوو، من و نیکیتا، به لام ئیستا مندالمان نییه، هه موویان مردن. سی دانه که ی دیکه یانم ناشت ئه وه نده یان بو نه گریام، به لام ئیستا که دوایین دانه یانم مردوه، له دلم ده رناچی. ناتوانم له بییری به رمه وه. ده لیی هه میشه له بهر چاوم راوه ستاوه. وه خته دلم بتوقی. کاتی چاو له کراسه چکوله که ی و که وشه چکوله کانی و جلوبه رگه کانی ده که م

و دخته شیت بم. هه موو ئه و شتانه ی له پاشی به جیماوه. هه موو شته چکوله کانی دینم و به سه ریاندا ده گریم. به نیکی تای میردم گوت ئیزنم بدا بئیم بۆ زیاره ت، میرده کهم داشقه چیییه. هه ژار و دهسته نگ نییه، باوه، ئه سپ و داشقه ی خۆمانه. هه مووی هی خۆمانه، به لام به کاری چی دی؟ ئیستا که دوورم له نیکی تا، ده زانم ده ستیکردوه به ئاره ق خواردنه وه. ئیستا بیر له ئه و ناکه مه وه. سی مانگه ماله کهم به جی هیشتوو و پویشتوو. له بیر خۆشم بردۆته وه. هه موو شتیکم له بیر بردۆته وه. نامه ی وه بیرم بیننه وه. ئیستا ژیا نی ئیمه چی به سه ر دی؟ کاری خۆم له گه ل ئه ودا یه کلا یی کردۆته وه، یه کلا یی. له گه ل هه موویان یه کلا ییم کردۆته وه. میشیکیشم میوان نییه.

پیر گوتی: «گویی بگره دایکه کهم. جاریکیان زه مان ی زو و پیاویکی خودا له هیکل⁷ دایکیکی دی که وهک تو بۆ منداله که ی ده گریا، بۆ منداله تاقانه که ی که خودا بردبوویه وه، ده گریا. پیاوی خودا پینگوت: «مه گین نازانی ئه و مندالانه له باره گای خودادا چهنده جه سوور و بیباکن؟ له ته وای ئاسماناندا کهس له وان جه سوورتر نییه. ده لئین: «خودایه، تو ژیا ن به ئیمه به خشی و هیشتا به جوانی نه ماندیبوو لیت ساندینه وه.» به و شیوه بیباکانه یه ئه وهنده ده پرسن و ده پرسنه وه که خودا ده یانکاته فریشته و خاوه ن شکۆ. که وایه، دایکه کهم تۆش به جیی ئه وه ی گریان و رۆرۆ بکه ی، شادی بکه و دلخۆش به. چونکه رۆله که ت له گه ل فریشته کان هاو پله و پایه یه و له لای خودایه.» ئه و پیاوه ی خودا ئا وای به و دایکه گوت. ئه و پیاویکی چاک و پاک بوو درۆی نه ده کرد. که وایه تۆش دایکه کهم، لیت روون بی منداله که ت له باره گای به رزی خودایه، شاد و دلخۆشه و له ده رگای خودا بۆ تۆ ده پارێته وه، که وایه به جییی ئه وه ی بۆی بگری، برو شادی بکه.»

ژنه که چه نه ی له سه ر به ری ده ستی دانابوو و چاوی له به ر پیی خۆی ده کرد. گوئی له پیر گرتبوو. هه ناسه یه کی هه لکیشا.

7- «هیکل» به پئی کتیبی پیروز له هه مبه ر Thetemple (په رستگا) داندراوه.

- نیکیتاش ویستی به و قسانه وهک تو دلخوشیم بداتهوه، گوتی: «گهوجه گیان بو دهگری؟ کورهکهمان له گهگله فریشتان له بارهگای خودا گورانی دهلی.»

ئهوهی به من دهگوت بهلام خوی دهگریا. دهمدی ئه ویش وهک من دهگری. گوتم: «نیکیتا، دهزمان. ئه گهر له لای خودا نه بی، که وایه له کوئییه؟ ته نیا ئه وندهیه به روالهت له لامان نه ماوه.» خوزگه جاریکی دیکه بماندیایه. خوزگه له سووچیک خو بشارمه وه و ته نیا دهقیقهیهک بیینم. جاریکی دیکه له نیو هه وشه که یاری بکا و به دهنکه ناسکه که ی هه رام لیک، «دایه، له کوئی؟»

خوزگه گویم له ترپه ی پی بوایه که به م سهر و ئه وسهری هۆده که دا هه لدی. ته نیا جاریکی دیکه، ته نیا جاریک. چونکه دیته وه بیرم چون هه لده هات بۆلام و ده یقریشکاند و پنده که نی. که گویم له ترپه ی پی ده بوو ده مناسیه وه! به لام ئه و رۆیشتووه، باوه، ئه و رۆیشتووه و ئیتر گویم له دهنگی نابی.

به رسینگه چکوله که ی له باخه لی دهره ئینا، په راویزه کانی گولدۆزی کرابوو، بۆنی پیوه کرد و ده ستیکرد به گریان. هۆن هۆن ده گریا و سه رتا پای ده له رییه وه. ده ستی به بهر چاوییه وه گرت و له که لیته ی قامکییه وه فرمیسک ده هاته خوارئ. باوه زووسیم گوتی: «تۆش وهک راحیل وای» که بو منداله کانی ده گریا و دلی ئارام نه ده بۆوه و سیتیووری نه ده هات. چونکه ئیتر نه ما بوون.» ئه وه یه چاره نووسی ئیوه دایکان له سه ر زه وی. ئارام مه به وه. شتیک که تو پیوستته، ئارام بوونه وه نییه. بگری، پر به دل بگری. به لام هه ر کاتی که گریای له بیرت بی کوره که ت یه کئ له فریشته کانی خودایه و له و سه ره وه ته ماشای خوارئ ده کا و ده تبینی. به دیتنی فرمیسکه کانت ده گه شیتته وه و پیشان خودای ددا. ماوه یه کی زۆر ئه و فرمیسکه دایکانه یه ی تو ویشک ناکاو ئه و خه مه له دلندا ده مینی. به لام له ئاکامدا ده بیته شادی و ئارام بوونه وه و فرمیسکه تاله کانت، فرمیسکه خه ماوییه کانت شیرین ده بی و دلته پاک ده که نه وه و له تاوانت رزگار ده که ن. من بو شادیی رۆحی منداله که ت دۆعا ده که م و ده پاریمه وه. ناوی چی بوو؟

- باوه گیان، ئالکسی.

- چ ناویکی خوْشه. هاوناوی ئالکسی، پیاوی خودا؟

- باوه! پیاوی خودا، پیاوی خودا، ئالکسی پیاوی خودا.

- چ پیاو چاکیک بوو! دایکه گیان، له پارانه وه کانمدا خه مه کانی توْم له بیر ناچی و بو له ساخی میرده که شت دؤعا ده که م. به جی هیشتنی میرده که ت اوانه. کوره که ت له به هه شته وه ده بینی که باوکیت به جی هیشتوو و له تاوا ده گری. بو به خته وه ری و شادییه که ی لیتیکده ده ی؟ نه و زیندوو و، چونکه رۆح تا هه تیه هه ر زیندوو ده مینی. نه گه رچی ماله که ی به جی هیشتوو و، به لام له نزیک تویه و نابیینی. چون ده تانی برواته وه بو مالی، کاتی تو ده لئی ماله که لیورپژ له بیزاری و دلته نگه ی؟ نه گه ر دایک و باوکی پیکه وه نه بینی و ماله که ش چول بی بچی بولای کی؟ نه و له وانه یه بیته خه ونت، که چی تو شینی بو ده گیری. به لام له پاشان خه ونی ئارام و خوْشت بو ده نیری. برووه بولای میرده که ت، هه ر نه مرؤ برووه.

- باوه گیان، به قسه ت ده که م. به سه ر چاو ده رومه وه. قسه کانتم زور به دل بوو. نیکیتا گیان، نیکیتا که م، خوْشه ویسته که م، چاوه ری می، نه مرؤ دیمه وه بولات. دوا ی نه وه زووسیم پووی له ژنیکی زور پیر کرد که جل و به رگه کانی له جل و به رگی شارستانی ده چوو نه ک جلو به رگی زیاره تکه ر. به چاویدا دیار بوو بو شتیک هاتوو و شتیکی له دلایه و ده یه وه ی بیدرکینی. گوتی ژنی نه فسه ریکی وه زیفه بووه و ئیستا مردوو و، هه ر خه لکی نه مشاره یه. واسنکای کوری له سه ر بازییه و نار دوویانه بو ئیرکوتیسک له سیبیریا. دوو جار له ویوه نامه ی بو نووسیوه. به لام سالیکی ده بی هه والی لی نییه. سو رخی گرتبوو، به لام شوینه که ی بو په یدا نه کرابوو.

- چهن رۆژ له مه و به ر ئیستیفانیدا ئیلینیشنا - ژنه تاجرکی ده وله مه ند - گوتی: «پیراخو رو فنا، بچو ناوی کوره که ت له کلئسا بنوسه بو ده وره دؤعا و بو شادبوونی رۆحی دؤعا بکه، ویده چی مردبی. رۆحی ده که ویته ئازاره وه و نامه ت بو ده نووسی» هه روه ها ئیستیفانیدا ئیلینیشنا پیی گوتم: دؤعا ی ئیوه

یەکاویەکه و زۆرجاری تاقیکردۆتەو. بەلام دوو دلم... ئەی چرای ھۆمیدمان!

ئەری راستە یان درۆ؟ ئەو کارەى منت پێباشە یان نا؟

- بیریشی لیمەکەو، ئەو پرسیارە شوورەییە. مەگین بۆ شادبوونی رۆحی

مرۆفی زیندوو دۆعا دەکری؟ ئەویش دایکی! تاوانیکی گەرەیه. وەک

جادووبازی وایە، تەنیا لەبەر تینەگەیشنتە تاوانەکەت بەخسراوە. وا چاکترە بۆ

سەلامەتی و لەشساختی ئەو لە درگای شاژنی ئاسمان، یار و یارمەتی دەری

تیزبالم، دۆعا بەکەى بەلکو لە تاوانت ببووری. پیراخوڕۆفنا، باشتیکی

دیکەشت پێ بلیم، کورەکەت بەم زوانە یان دیتەو بۆلات، یان نامەت بۆ

دەنوسى. برۆو و لەو بەدواوە خەم مەخۆ. کورەکەت زیندوو.

- باوکی خۆشەویست! سەرچاوەی هیوا و بژیومان، خودا سزای چاکەت

بداتەو چونکە دۆعا بۆ ئیمە و تاوانەکانمان دەکەى!

بەلام پیری کلیسە لە نیو ئاپۆرەکەدا دوو چاوی دیوو ئاوریان لیدەبۆو.

ژنە لادینیەکی پیر و رەقەلە بە بیدەنگی چاوی تیبیبوو. بە چاوانی دەپارایەو.

بەلام خۆی لەو دەچوو نەویری بیتە پیشى.

- رۆلەگیان، چییە؟

ژنە زۆر بە ئەسپایی گوتى: «باوەگیان، گیانم رزگار کە.» لەگەل ئەویدا بە

چۆکدا هات و لەبەر پیتی پیردا سەری نایە زەوی. «تاوانم کردوو، باو. لە

تاوانەکەم پەشیمانم، حەجمانم نییە.»

پیر لە سەر پلیکانی خواریو دانیشت. ژنە ھەروا بە گاگۆلکی چوو

پیشترەو. بە کورپووزانەو و لیو لەرزەو گوتى: «سێ سالا بوومەتە بیوژن.

لەگەل میردەکەم ژیانیکی تالم ھەبوو. پیرە پیاو بوو. بێبەزەبیانە لینی دەدام.

نەخۆش کەوت، بیرم کردەو، ئەگەر چاک بیتەو و دیسان ھەستیتەو، چبکەم،

دیسان دەبێ بکەومە ژیر زەبر و زەنگی. پاشان ئەو فکەرم بەزەین گەیشت

کە...»

پیر گوتی: «راوه‌سته!» پاشان گویچکه‌ی برده په‌نا لئوی ژنه و ئه‌ویش به سرته دريژده‌ی به قسه‌کانی دا و ئیتر که‌س جگه له زووسیمای لئی حالی نه‌دبوو. زوو قسه‌کانی ته‌واو کرد.

پیر پرسى: «سى سال له‌مه‌وبه‌ر؟»

- به‌لئى سى سال له‌مه‌وبه‌ر. له‌و ماوه‌یه‌دا بیرم لینه‌ده‌کرده‌وه. به‌لام ئیستا نه‌خۆش که‌وتووم و ویزدانم ئازارم ده‌دا.

- له‌ریگای دووره‌وه هاتووی؟

- له‌سیسه‌د کیلومه‌ترییه‌وه.

- دانت پیا‌ناوه؟

- به‌لئى دانم پیا‌ناوه. دووجار دانم پیا‌ناوه.

- ریگیان پیدای له‌ریوره‌سى توبه‌دا به‌شدارى بکه‌ی؟ توبه‌یان داداوی؟ به‌لئى. به‌لام له‌مردن ده‌ترسم. زور ده‌ترسم.

- ترسى هیچت نه‌بئى و خه‌م مه‌خۆ. ئه‌گه‌ر له‌توبه‌کردن دریغی نه‌که‌ی، خودا له‌هموو شتیك ده‌بوورئ. هیچ تاوانیکیش له‌دنیا‌دا نییه، که‌خودا له‌سه‌ر توبه‌کارى راسته‌قینه‌ی هه‌لنه‌گرئ! مرؤف ناتوانئ تاوانیکئ ئه‌وه‌نده‌گه‌وره‌بکا که‌خۆشه‌ویستی بئى‌سنوورى خودا بگه‌یه‌نیته‌کو‌تایی. مه‌گین تاوانیک هه‌یه‌له‌خۆشه‌ویستی خودا فره‌تر بئى؟ ته‌نیا له‌بیری توبه‌دا به‌. توبه‌ی به‌رده‌وام، به‌لام ترس به‌یه‌کجاری بنئى ئه‌ولاوه. ئیمانته‌به‌وه‌بئى خودا ئه‌وه‌نده‌ی خۆش ده‌ویئى که‌ناتوانئ بیریشی لیبکه‌یه‌وه، خودا به‌تاوانیشه‌وه‌خۆشى ده‌ویئى له‌قه‌دیمه‌وه‌گوتوو‌یانه‌به‌ه‌شت بۆ تاوانباریکئ په‌ژیوان زیاتر له‌ده‌مرؤقی ئیماندار شادی و چیژئى تیدا‌یه. برؤ و مه‌ترسه. رقت له‌هیچ مرؤقیك نه‌بئى. ئه‌گه‌ر خراپه‌ته‌دی، قه‌لس مه‌به. میژده‌مردوو‌ه‌که‌ته‌هه‌رچه‌نده‌ئازارى دا‌بیتئى، له‌دله‌وه‌بیبه‌خشه. له‌گه‌لئى ئاشت به‌وه. ئه‌گه‌ر بیته‌توبه‌کار، ره‌حمودلت زور ده‌بئى. خه‌لکت خۆش ده‌ویئ. ئه‌گه‌ر خه‌لکیشته‌خۆش بوئى، له‌خودا نزیکئ. تاوانئ هه‌موو شتیك ده‌دریتته‌وه. هه‌موو شتیك به‌خۆشه‌ویستی پاک ده‌بیتته‌وه. ئه‌گه‌ر من، منیک که‌وه‌کو‌تۆ تاوانبارم. به‌زه‌بیم به‌تۆدا دئ و دلم پیت ده‌سووتئ، خۆشه‌ویستی

خودا زۆر له وه زیاتره. خوشه ویستی خه زینه یه کی ئه وهنده پر بایه خه ده توانی ته وای دنیای پی رزگار که ی، ئه ویش نهک ته نیا تاوانی خۆت، ده توانی به خشه ری تاوانی خه لکی دیکه ش بی. برۆ و مه ترسه. برۆ.

سی جاردهستی به سه ریدا هینا، سووره تیکی له ملی خۆی دامالی و کردییه ملی پیریژنه که. ژنه به بی ئه وهی هیچ بلن سه ری نابوو زه وی. زووسیم هه ستا سه ری، چاویکی تاسه مه ندانه ی له ژنیکی توندوتۆلی لادیی کرد که مندالیکی وردیله ی به باوه شه وه بوو.

- له (ویشه گووری) یه وه هاتووم باوه گیان.

- چوار کیلومه تری رینگا بریوه به وه منداله وه، چت ده وی؟

- هاتووم ته ماشات بکه م. پیشتیش هاتوومه خزمه تت - یان رهنگه له بیرت

نه مابن؟ ئه گه ره له بیریشته چوو بیته وه، ناهه قته نییه. ده لین نه خوش بووی. له دل

خوما گوتم بچم و به چاوی خۆم بیینم. ئیستا له بهر چاومی و نه خوشیش

نیت. بیست سالی دیکه ش ده مینی. خودا خیرت وه ری بینی. زۆر که س هه ن

دواعت بو ده که ن. مه گین ده کری نه خوش که وی؟

- سپاس کچم.

- راستت ده وی داواکاریه کم هه یه. ئه وه شه ست کوپکه م لئ وه رگه ره و بیده

به که سیکی له من هه ژار و بی ده ره تانتر. له رینگا کاتی هاتن بو ئیره گوتم

واچاکه له لایه ن باوه زووسیم او هه وه کاره بکه م. چونکه ده زانی ئه وه پارهی

بداته ده ست کی.

- رۆله گیان، سپاس بو تو، سپاس. تو ژنیکی باشی. خوشمه ده وی. دلنایه

ئه وه کاره ده که م. ئه وه ش کچی چکۆله ته؟

- باوه گیان، کچی چکۆله مه ناوی لیزاوتایه.

- خودا پاداشی خیر به هه ردووکتان بداته وه. دایه گیان دلته شاد کردم.

خودا حافیز رۆله خوشه ویسته کانم. خودا حافیز.

زووسیم دوغای به سه ره هه موویاندا خویند و سه ری کرنۆشی بو

دانه واندن.

(۴)

خاتوونی کم نیمان

ژنه دهولمه‌ندیکی زیارته‌تکر، هاته نیو ئاپوره‌که‌وه و زووسیمای دی، به‌دهم دوعا کردنه‌وه دهستی بۆ خه‌لکه‌که راده‌ته‌کاند و ته‌قدیسی ده‌کردن، ئه‌ویش نه‌رم نه‌رم فرمیسی هه‌لده‌وه‌راند و به‌دهسته‌سپریک فرمیسی چاوی ده‌سپری. ژنیکی به‌هه‌ست و ریزدار بوو. له‌زۆر لایه‌نه‌وه خاوه‌نی چاکه و دلفراوانی بوو. کاتیک پیری کلیسه‌ چوو بۆلای، به‌سه‌ر و پروه‌یه‌کی خۆش و وه‌ک ئه‌وه‌ی بال بگری به‌ره‌وپیری چوو.

«نازانی به‌دیتنی ئه‌و دیمه‌نه‌ دل‌ه‌ژینه، چه‌نده‌م ئازار کیشا. ئازاریکی زۆر...» له‌تاوانا ده‌تگوت هه‌لیده‌چۆقینن، نه‌یده‌زانی بلێ چی. «پیری مه‌زن ده‌زانم خه‌لک چه‌نده‌یان خۆش ده‌وی. منیش خه‌لکم خۆش ده‌وی. ده‌مه‌وی به‌ گیان و دل خۆشم بوین. بۆ ده‌کری ئه‌و خه‌لکه‌ پاکه‌ی پروسیم به‌وه‌موو گه‌وره‌یی و ساکارییه‌وه خۆش نه‌وی؟!»

- کچه‌که‌ت چۆنه! دیسان ده‌ته‌وی سه‌باره‌ت به‌ ئه‌و له‌گه‌لم بدویی؟
- ئاخ، داوام له‌خودا ده‌کرد، سی پۆژ له‌به‌ر په‌نجیره‌ی حوجره‌که‌ت چۆک داده‌م و چاوه‌روان بم، هه‌تا ئیزنی هاتنه‌ ژوره‌وه‌م پی به‌دی. ئه‌ی شیفاده‌ری به‌ریز و مه‌زن هاتووین سپاست لیکه‌ین. تۆ بوویه‌ هۆی ئه‌وه‌ی لیز^۸ - ی کچم چاک بیه‌وه. پینجشه‌مه‌ی رابردو ته‌نیا به‌ده‌ست به‌سه‌رداهیتان و دوعا به‌سه‌ردا خویندن بوویه‌ هۆی ئه‌وه‌ی دهرد و عه‌له‌می لی‌بیری. به‌

8- لیز Lise زاراوه‌ی فه‌ره‌نسی Lisa یه.

هه‌له‌داوان هاتووین بۆ ئیره تاكو دهستت ماچكهين و ههستی پر له خۆشه‌ویستی و پێ‌زانیی خۆمان ده‌برین.

- چۆن ده‌لێی چاك بۆته‌وه؟ ئه‌ی بۆ هه‌ر له‌ سه‌ر كورسیله‌كه‌ی دانیشتوو؟

- به‌لام چه‌قوچۆی شه‌وانه‌ی نه‌ماوه. یانی له‌ پینچ‌شه‌مه‌وه تا ئه‌م‌رۆ كه‌ ده‌كات ده‌ رۆژ. خۆ هه‌ر ئه‌وه‌ش نییه. لاقوقولی تینی تیگه‌راوه. ئه‌م‌رۆ به‌یانی به‌وپه‌ری ساخی و سلالمه‌تییه‌وه له‌ خه‌و هه‌ستا. شه‌وی زۆر چاك خه‌وت و خه‌به‌ری نه‌بۆوه. چاو له‌ كۆلمه‌ سوور و چاوه‌ گه‌شه‌كانی بكه! دايمه‌ ده‌گریا، به‌لام ئیستا پیده‌كه‌نی، لیو به‌بزه و دلشاده. ئه‌م‌رۆ به‌یانی ئیسه‌ره‌می كردبۆوه به‌ پێوه‌ راوه‌ستی، دوو ده‌قیقه‌ی ته‌واو بێ ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ هیچ شتیكه‌وه‌ بگری، به‌پێوه‌ راوه‌وستا. بریاریداوه‌ هه‌تا دوو حه‌وتوی دیکه‌ چۆپی بکیشی و سه‌ما بکا. پزیشکی گه‌ره‌که‌که‌مان، هیرتیزنستیۆب - م بانگ‌کرد شانی هه‌له‌ته‌كاند و گوتی: «سه‌رم سوورپماوه، تینناگه‌م.» تو ئه‌و چاكه‌یه‌ت له‌ گه‌ل كر دووین ده‌كری نه‌یه‌ین و سپاست لی‌نه‌كه‌ین؟ لیز! سپاس له‌ حه‌زره‌تی پیر بکه، ده‌ی سپاسی لی‌بکه!

روخساری جوان و وردیله‌ی لیز، گه‌شایه‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی توانی له‌ سه‌ر كورسیله‌كه‌ هه‌ستا و چاوی له‌ پیر بری. له‌ هه‌مبه‌ریدا هه‌ردوو ده‌ستی لیك هه‌له‌پیکا، به‌لام نه‌یتوانی خۆی راگری و ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین، ئاماژه‌ی به‌ ئالیووشا کرد و به‌ شلوی بوونیکی مندا‌لانه‌وه‌ که نه‌یتوانی، شادی خۆی بشاریته‌وه، گوتی: «به‌وه‌ پیده‌که‌نم.»

ئه‌گه‌ر كه‌سێك له‌و كاته‌دا چاوی له‌ ئالیووشا بوايه، كه‌ هه‌نگاوێك له‌ دای زووسیماره‌ راوه‌ستابوو، تیده‌گه‌یشته‌ كه‌ چ ره‌نگیکی هینا و برد. بزه‌یه‌کی هاتی و چاوی له‌ به‌رپیی خۆی بری.

دایکی لیز، ده‌سته‌ به‌ ده‌ستكێشه‌كه‌ی بۆ لای ئالیووشا راداشت و گوتی: «ئالكسی فیو‌دور‌وویچ! لیز په‌یامیکی بۆ هیناوی.»

پير ئاۋرى دايەوہ و بہ وردى چاۋىكى لە ئاليوشا كرد. ئاليوشا چوو بۆلاى ليز، بە بزەيەكى وشكەوہ دەستى لە بەردەمى كچەدا راگرت. ليز زەردەيەكى گرت . پسولەيەكى دايە دەست ئاليوشا و گوتى: «ئەوہ كاترينا ئيوانا پىيى دام بۆت بىنم. بە تايبەت دەيەوئى ھەرچى زووتر بچى بۆلاى. لەبىرت نەچى.»

ئاليوشا بە سەر سورمانەوہ منجاندى: «داۋاى لە من كردوۋە بچم بۆلاى؟ لە من؟ بۆچى؟!» لە ناكاو رەنگى تىكچوو.

دايكى ليز بەپەلە گوتى: «سەبارەت بە ديمىترى فيودورۋويچە و ئەوہى لەم بەينانەدا رووى داوہ. كاترينا ئيوانا بريارىكى داوہ، بەلام پىويستە چاۋى بە ئيوہ بگەوئى.... ھەلبەت من ئاگادار نىم، كارەكەى چىيە. بەلام دەيەوئى زور زوو چاۋى پىتان بگەوئى. ھەرچونىك بى دەبى بچى، چونكە ئەركىكى ئايىنيە.»

ئاليوشا، ھەر بەو شىۋاۋايىيەوہ، دەنگى ھەلينا و گوتى: «تاقە جارىكم ديوہ.»

- ئەك، چ مروفىكى بەرز و بىۋىنەيە. تەنيا ھەر لەبەر رەنج و ئازارەكانى... تۆ بىيەنە بەر زەينى خۆت چ رەنج و ئازارىكى كىشاۋە و ئىستا چى دەكىشى! بىيەنە بەر زەينى خۆت چى چاۋەرۋانىيەتى، چارە رەشى و ئاپۇر! ئاليوشا، داۋاى خويندەنەوہى خىراى يادداشتە كورت و پىر نەيىنيەكە كە ھەموۋى داخواز و پارانەوہ بوو، كە بچى، بەبى ھىچ قسە و باسنىك گوتى: «زور چاكە، دىم.»

ليز بەحەز و شادىيەكى كتوپرەوہ گوتى: «ئەك چ كارىكى جوان و بەرپىۋجى! بە دايكم گوت پىموانىيە بچى. گوتم لەبىرى پزگار كردنى گيانى خۆت داى. تۆ چەندە دل گەورەى. ھەمىشە بىرم لەوہ كردۆتەوہ كە تۆ مەزنى. چەندە شادم كە ئەوہ بە تۆ دەلئىم.»

دايكى بە لەبىزىكى مانادارەوہ گوتى: «ليز!» ھەرچەن داۋاى ئەوہ پىكەنى، بەلام لەپاشان درىژەى بە قسەكانى دا: «ئالكسى فيودورۋويچ، ئىمەت لەبىر

چۆتەو. ئىستاسەرىكمان لى ھەلناھىنى. لەگەل ئەوھشدا لىز دوو جارى پى گوتووم لەلای تو نەبى لەلای ھىچ كەسىكى دىكە دلای داناسەكنى. «ئالیووشا سەرى ھەلئىنا و دىسان سوور ھەلگەرا و بزەى ھاتى، بەبى ئەوھى بزانى بۆ. بەلام پىرى كلىسە ئىتر چاوى لىنەكرد. لەگەل راھىيىك دەستىكردەوھ بەقسە كردن، كە لە پەنا كورسىلەكەى لىز چاوەروانى بوو و پىشترىش باسەم كرد. دىاربوو راھىيىكە لە چىنى لادى. بەرچاوتەنگ و گوئى نەبىس. بەلام دىندارىكى راستەقىنە، بە شىوھى خۆى، دىندارىكى كەللەرەق. راىگەيانە كە لە باكوروى دوورەوھ ھاتووه. لە ئابدورسك، لە ناوچەى سىنسىلوستىر و ئەندامى كلىسەيەكى چكۆلە بوو كە تەنيا نۆ راھىبى بوو. زووسىما تەقدىسى كرد و پىيگوت ھەركاتى پىيخۆشە بى بۆ حوجرە.

راھىب كە زۆر بە ھىورى و مانادارانە ئاھاژەى بە لىز دەكرد، لە ناكاو پرسى: «چۆن دەويزى كارى ئاوا بكەى؟» مەبەستى «چاك بوونەوھى» لىز بوو.

«ھەلبەت سەبارەت بەوھ زۆر زووه قسە بكەين، ئەو ئارام بوونەوھش چارەى يەكجارى نىيە و لەوانەيە ھۆگەلى جۆراوجۆرى ھەبى. بەلام ئەگەر چاكىش بووبىتەوھ. تەنيا لە خودايىيەوھىە و دەستى ھىچ ھىزىكى دىكەى تىدا نىيە.» لە درىژەى قسەكانىدا بە راھىبى گوت: «باوھ، وەرە بۆ دىدەنىيم. زۆرمان دەرفەت نەماوھ بۆ دىدار. نەخۆشم و دەزانم مەرگ نىزىك بۆتەوھ لىم.»

خاتونى دەولەمەند ھاوارى كرد: «ئەيەرۆ، نا، نا! خودا ئىوھمان لى نەستىن. جارى شوكور زۆر پىر نەبووى. نەخۆشى چى؟ شوكور زۆرىش لەش ساخ و شاد و بەدەماخى.»

- ئەمەرۆ لەرادەبەدەر حالەم باشە. بەلام دەزانم ساتىكە. ئىتر چاك لە نەخۆشى خۆم دەگەم. دلخۆشم بەوھى لەبەر چاوى ئىوھ شاد و لەش ساخم. ھىچ وتەيەك بەقەد ئەوھى دلخۆش نەكردووم. چونكە مرۆف بۆ شادى و بەختەوھرى خولقاوھ. ھەر كەسىكىش كە لەو پەرى شادى و بەختەوھرىدايە،

ههقیه تی که به خۆی بلێ: «من له سه‌رزه‌وی داخوایی خودا به‌جی دینم.» عادلان و پیاوانی خودا و شه‌هیدانی پیروژ هه‌موو به‌خته‌وه‌ر بوون. خاتوونی ده‌وله‌م‌ه‌ند دیسان هاواری کرد: «ئه‌ک، له‌و وته به‌نرخ و پر حیکمه‌تانه! چ وته‌یه‌کی به‌رز و پیروژ و گه‌وه‌ربار بوون! به‌و قسانه‌ت دلێ مرو‌ف ئاوپرژین ده‌که‌ی. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو به‌خته‌وه‌رییه، به‌خته‌وه‌ری له‌کوێیه؟ کێ ده‌توانی بلێ به‌خته‌وه‌ره؟ گه‌وره‌م! ئیستا که به‌هۆی خۆشه‌ویستی و به‌زه‌بیه‌وه ودمت داوه جارێکی دیکه زیاره‌تت بکه‌م. ئه‌وه‌ی جاری پێشوو نه‌متوانی، یان نه‌مویرا بیدرکینم. لیمگه‌ری ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی زۆره پێوه‌ی جینگل ده‌ده‌م و ئازاری داوم، بیدرکینم. بمبووره! خه‌ریکی ئازارکێشانم، هه‌جمانم لێ هه‌لگیراوه!» له‌ نیو ته‌وژمی هه‌ستیکی پر تاویادا له‌ هه‌مبه‌ر پیردا ده‌ستی لیک هه‌لپیکا.

- به‌ ده‌ست چ شتیکی تاییه‌ته‌وه ئازار ده‌کێشی؟

- به‌ ده‌ست بی ئیمانییه‌وه ئازار ده‌کێشم.

- ئه‌ی بیروپات سه‌باره‌ت به‌ خودا چیه‌ی؟

- ئه‌ک، نا، نا! ته‌نانه‌ت ناویرم بیریشی لیتکه‌مه‌وه. به‌لام ئه‌و دنیا چ مه‌ته‌لیکه! که‌وا هیچکه‌س بۆی هه‌لنایه. گوێ بگره‌! تو شیفاده‌ری، ئاگات له‌ قوولایی رۆح و گیانی مرو‌ف هه‌یه. هه‌لبه‌ت چاوه‌روانی ئه‌وه‌شم نییه بروا به‌ هه‌موو قسه‌کانم بکه‌ی. به‌لام دلنیا‌ت ده‌که‌م و به‌ شه‌ره‌فم سویند ده‌خۆم که‌ قسه‌کانم هه‌مووی راسته و گریوگۆلی تیدا نییه. بیروکه‌ی ژیان له‌ گور زیاتر ده‌خوره‌ی و ترس و مه‌ترسیی بۆ دروستکردووم. نازانم ده‌سته‌داوینی کێ بم، قه‌تیش نه‌مویراوه ئه‌و کاره بکه‌م. ئیستاش زۆر رووه‌لمالدرآوانه له‌ تو ده‌پرسم. گه‌وره‌م! ئیستا بروات سه‌باره‌ت به‌ من چۆنه‌؟

- سه‌باره‌ت به‌ بروای من ده‌ره‌ه‌ق به‌خۆت، پێویست ناکا خۆت ئازار ده‌دی.

بروایه‌کی قایم هه‌یه که ئه‌و ره‌نج و ئازاره‌ی تو سادقانه‌یه.

- ده‌ک له‌ده‌ورت گه‌پیم. زۆر زۆرت سپاس ده‌که‌م! چاوم ده‌قووچینم و

له‌خۆم ده‌پرسم، ئه‌گه‌ر هه‌موو ئیماندارن، که‌وايه سه‌رچاوه‌ی ئیمان کامه‌یه‌؟

له کاتیکا دهشلین سهرچاوهی ترس له شته ترسینه رهکان، سروشته و بهتوز راستی تیدا نییه. بهخوشم دهلیم: ئه گهر ههتا کوتایی ته منم به ئیمانوهه بژیم و کاتی مهرگ ههله دکوتیته سهرم، بهقهولی نووسهریک هیچ شتیک جگه له «درکودال له سهر گوره کهم شین نابن.»^۹ ئه و کاته چبکه م؟ زور ناخوشه! چون - چون ده توانم ئیمانکه وهرگرمه وه. بهلام کاتی منداال بووم، بیر و بروام مهکینه ئاسایی و بهبی بیر کردنه وه بوو. چون، چون ده کرئ ئه وه بسه لمینم؟ ئیستا هاتووم سفره ی دلم لای تو کردو ته وه و پرسیاره کهم له تو ده پرسم. ئه گهر ئه م دهر فته ته م له کیس بچی، هیچ کهس ناتوانی وه لامم بداته وه. چون ئه وه بسه لمینم و چون خوم رازی که م؟ په کوو، چه نده چاره ره شم! راده وهستم و له ده ور به ری خوم ده روانم، ده بینم هیچ کهس گوئی به و شتانه نابزوی و ئیتر هیچ کهس سه بارهت به و مه به سته ژانه سهر بوخوی دروستناکا ناکا. منیش ته نیا که سیکم که بوم تامل نا کرئ. وهخته دیق بکه م، دیق.

- بی گومان وایه، زور تاله، بهلام بو سه لماندن نابی و نازانی چونی بسه لمینی. ئه گهر چی پیاو ده توانی ئیمانی پی بینئ.

- چون؟

- به ئەزموونی ئه وینی چالاک. هه ولیده جیرانه کهت چالاکانه و ماندوویی نه ناسانه خوشبوئی. به و راده یه که له ئه شقا ده چیته پیشی، له هه قیقه تی خودا و هرمانی رۆحت دلنیا تر ده بی. ئه گهر خو شو یستنی جیرانه کهت به جییه که بگا که خۆت له بیر بچیته وه، ئه و کاته به بی هیچ در دۆنگییه ک ئیمان دینی و گومان له دلندا نامینی. به ئەزموونیش سه لمیندرا وه و شکی تیدا نییه.

- له ئەشقی چالاکدا؟ پرسیاریکی دیکه م هه یه - ئه ویش چ پرسیاریک! مرقم ئه وه نده خوش ده وی، له وانه یه بروا نه که ی زور جار دیمه سهر ئه وه ی ده ست له مال و ژیان هه لگرم و لیزاش به جی بلیم و بروم بمه په رستار. چاو ده قووچینم و بیرده که مه وه و خه یال هه لمده گرئ، له و کاته دا بو زالبوون

9- وتهی بازاروف له کتیبی (باوکان و کوران) دا. به ره می تورگنیف.

به سهر كه ندوكوسپه كاندا، هيز و وره له راده به دهر دهبي، هيچ برينيك، هيچ زام و ناسوريك، له و كاته دا جارزم ناكات. ئه و زام و برينانه ده شومه وه و به دهستی خوم ده يان پيچم. بو برينداران و له ش به باران ده بمه په رستار. ته نانه ت زامه كانيان ماچده كه م.

- ئه وه ئيتير زيده ره وييه. له لايه نيكي شه وه چاكره كه زه ينت به و بير و خه يالانه وه خه ريكه و خوت سه رقالي خه يالي ديكه ناكه ي. هيندي جار له وانه يه له دنياي راسته قينه دا كاري خير بكه ي و خوست ئاگات لينه بي.

خاتوني ده وله هند به تين و تاويكه وه هه تا راده يه كه به شيواوي گوتي: «به لي، به لام ژيانكي ئاوا هه تا ماوه يه كي زور بلي بتوانم تاقت بينم؟ پرسياي سهره كيم ئه ويه - ئازار او يتيرين پرسيا ريشمه. چاوم دنووقينم و له خوم ده پرسم: «ئايا له و ريگايه دا هه تا ماوه يه كي دوور و دريژ خو راده گري؟ ئه گه ر بريني نه خوشيكت تيمار كرد و پاشان سپاسي لينه كردي، به لكو به ئيشتياي دلي خو قسه ي تالي به گورچوودا داي و هيچ بايه خيكي بو خزمه ته خيرخوازانه كه ت دانه نا و به جنيو و فه رمان پيداني بي ئه ده بانه بوغزاندتي و لاي سه راني بالاي نه خوشخانه كه شكايه تيشي لي كردي (كاتي مرؤف ده ست ده داته ئه ركيكي گه ره، زور جار ئه وانه روو ده دن) ئه و كاته چي؟ ئايا ديسان خوشه ويستيه كه ت وه ك خوي ده مينئ يان نا؟» ده سزاني به ترسه وه به و ئاكامه ده گه م، ئه گه ر شتيك ئه شقه چالاكه كه م ده ره ه قه ق به مرؤقايه تي به با بدا، ئه و شته سپله ييه. وه لحاسل ده رده كه وي كه من خزمه ت كرده كه م به كرئيه و چاوه رواني كرئ ي خيرام - ياني نان به قه رز دان. سه ره به سه ر كردن به ئه وين. ئه گه ر واش نه بي دياره له خوشويستني خه لك بينارم.»

له جه نغه ي سزاداني خويدا بوو، كاتي قسه كه ي ته واو بوو، به چاويكي پر له پرسيا ره وه له زووسيماي رواني.

پير گوتي: «راست هه ر ئه و چيروكه يه كه جاركيان پزيشكيك بوي گيرامه وه. پياويكي روح سووك و وريا بوو. هه ر وه ك ئيوه به بي گريوگول

لهگه لَمدا ده دوا. به تانه و ته شه ريكي تال وه گوتى: «مرؤفايه تيم خو شده وئى. به لام سهرم له خو م سور ماوه. هه رچه نده مرؤفايه تيم وهك مانا ناساييه كه هى خو شده وئى، مرؤقم به ماناى تاييهت، يانى جياواز، به شيويه هيكى تاكه كه سى، كه متر خو شده وئى، له خه ون و خه يال كه كامدا زور جار پلانى فيداكارانه داده ريزم بو خزمهت به مرؤفايه تى و نه گه ر له پر كارىكى زه رووريشم بو بيته پيشى، دوور نيبه له گه ل كو سپ و ته گه ره به ره وروو بم. له گه ل نه وه شدا به نه زمونن بو م روون بو ته وه كه ناتوانم له سهر يهك دوو روژ له ژوور يكد له گه ل كه سيك رابوويم. بيتو كه سيكم لى نزيك بى، بوونى نه وه، ته نيابى و هيمنايه تيم لى ده شيوينى و نازايم لى به رته سك ده كاته وه. له ماوه ي بيست و چوار كاتر ميردا ته نانهت له چاكترين مرؤف وه رهن ده بم: كه سيك به هوئى نه وه وه درهنگ ده ست له نووسين ده كيشيته وه. يه كيكى ديكه به وه هوئيه ه لامه تى گرتووه و له په ستا چلمه كه هى داده لووشى. هه ر له يه كه م ساته وه كه سيك دى بو لام رقى لى هه لده گرم. به لام زور جار هاتوته پيشى، هه تا زياتر له خه لك به شيويه تاكه كه سى بيزار بم، نه شقم ده ره هق به مرؤفايه تى زياتر بلئسه ده ستينى.

- دهى چاره چيبه؟ له و جو ره كاتانه دا پياو چبكا؟ ده بى هيو ابراو بى؟

- نا، هه ر نه وه نده به سه كه بير و زه ينهت نالوزن ده بى و هه ست به نيگه رانى ده كه هى. هه رچى له ده ستت دى بيكه، چونكه چاكه هه تا زور بى باشه و هه مووشى له ده فته رى كرده وه تدا تو مار ده كرى. زوريش قوول و تاييه تى توانيو ته خو ت بناسى، بوئيه كارى زور باش و شياوت كرده وه. نه گه ر سادقانه پييان گوتووى له بهر نه وه بوو به بى پيچانه وه فتوا وه رگرى. هه ر به وه شيويه كه ئيستا له منهت وه رگرت. هه لبهت نه وه كاته له ريگاي وه ده ست هيئنانى عه شقى راسته قينه دا، به هيچ كوئى ناگه ي و له راده ي خه ون زياتر تينا په رى و به شيويه هيكى سروشتى له بير كرده وه و خه يالى نه وه دنيا ده ست هه لده كرى. به لام له كو تاييدا ده كه ويته سهر ريگايه كى پر له هيمنايه تى.

- تو نابرووت پیوه نه هیستم! کاتی قسه ده‌ک‌هی، تازه تیده‌گه‌م کاتی گوتم ناتوانم سپله‌یی و پینه‌زانی تامل بکه‌م، له راستیدا بۆ پاک بوونه‌وه‌ی خۆم به دوی فتوای تووه بووم. تو خۆمت پیناساندم. تو له ناخی رۆحی من گه‌یشتی و قورژبنه تاریکه‌کانی گیانمت دی و له لایه‌ن خۆمه‌وه خۆمت بۆ پروون کردمه‌وه.

- راست ده‌ک‌هی! که‌وايه ئیستا دوی ئه‌و دان پیا‌نانه به بروای من هه‌میشه دلپاک و بی‌ریا بووی. ئه‌گه‌ر به‌خته‌وه‌ریش پرووی تینه‌کردووی، له بیرت نه‌چی ریگای راستت گرتوته به‌ر و تی‌بکۆشه ئه‌و ریگایه به‌ر نه‌ده‌ی. له هه‌موو شتیکیش گرینگتر، خۆ له درۆ ببویره، هه‌موو جوړه درۆیه‌ک، به تایبته درۆ کردن له‌گه‌ل خۆت. وریابه خۆت فریو نه‌ده‌ی و هه‌موو کات و ساتیک له سه‌ر هه‌ست به. قه‌ت بیر له سه‌ر کۆنه کردنی خۆت و خه‌لکی مه‌که‌وه و هه‌ولبده خۆت لینه‌ده‌ی. ئه‌وه‌ی له ناخت دایه و پیتوایه دزیوه، ئه‌گه‌ر بیخه‌یته ژیر چاوه‌دی‌ری، ژه‌نگوژاره‌که‌ی پاک ده‌بیته‌وه. خۆ له ترسیش لاده. ئه‌گه‌رچی ترس ئاکامی هه‌موو چه‌شنه درۆیه‌که. له ریگای گه‌یشتن به ئه‌وین و خۆشه‌ویستی، قه‌ت له دلدۆراوی مه‌ترسه. له کرده‌وه شه‌یتانییه‌کانیشت باکت نه‌بی. به‌داخه‌وه‌م که ناتوانم شتیکی له‌وه باشترت پی بلیم بۆ ئه‌وه‌ی دلت به‌سه‌یته‌وه، چونکه عه‌شق له کرده‌وه‌دا له‌گه‌ل هه‌لسه‌نگاندنی عه‌شق له خه‌ون و خه‌یالدا شتیکی ناحه‌ز و دزیوه. عه‌شق له خه‌ون و خه‌یالدا تاسه‌باری کرده‌وه‌ی خیرایه. به‌بی وچان له‌به‌ر چاوی هه‌موو که‌س، مرۆف ئاماده‌ن گیان فیدا که‌ن به‌و شه‌رته‌ی تاقیکارییه‌که‌یان دژوار و دریزخایه‌ن نه‌بی و زوو ته‌واو بی. خه‌لکیش وه‌ک ئه‌وه‌ی شانۆیه‌ک ببینن، چه‌پله‌یان بۆ لیدهن. به‌لام ئه‌شقی راست و چالاک، هه‌ول و له‌خۆبردوویی ده‌وی و په‌نگه بۆ تاقمیک زانستیکی ته‌واو بی. به‌لام ئه‌وه‌شت پی بلیم، ئه‌و کاته‌ی ده‌بینی ئه‌و هه‌موو هه‌ولت داوه و ماندوویی نه‌ناسانه وه‌دوای که‌وتووی، به‌جیی ئه‌وه‌ی له ئامانه‌که‌ت نزیک ببییه‌وه، لیشی دوور که‌وتوویه‌وه. له‌و کاته‌دا پینسینی ده‌که‌م که پییده‌گه‌ی و هه‌موو کاتیک، له

رینگای عه شق و خو شه ویستیدا، دهستی خودا بو رینوینی کردن و ماندوو نه بوونت به شیوهیه کی نهینی له گه لندا بووه و به روونی ده بیینی. بمبووره که له وه زیاتر ناتوانم له لای تو بمینمه وه. ئه وانیش چاوه ریمن، خودا حافیز.

خاتوونی دهوله مند خه ریک بوو ده گریا. له پریکا داچله کی و هاواریکرد: «لین، لین! ده ستیک به سه ری لیزدا بینه، ته قدیسی که!»

پیر به گالته وه گوتی: «بو خو شه ویستی نابی. هر خه ریکی بزوزی و هارو هاجیبیه، چاوم لیبوو. بو به ئالکسی پیده که نی؟»

لیز له راستیدا هر له سه ره تا وه ده یویست پیی رابویری. زوو بو یی ده رکه وت ئالیووشا کورپکی شه رمه ونه و هه ولده دا ته ماشای نه کا. بو یی ئه وه ی بو سه رگه رمی پی باش بوو. به وردی چاوه ری بوو سه رنجیکی وه گیر بیینی. ئالیووشا که خوی له بهر سه رنجی به رده وامی لیزدا نه ده گرت، وزه یه کی به هیز و له نا کاو وای لیده کرد چاویکی لیبکا. ئه ویش به شیوهیه کی وریا و سه رکه وتوانه زه رده یه کی ده گرت. به وهش ئالیووشا ئه وه نده ی دیکه رهنگی تیکده چوو. له ئاکامدا به ته واوی رووی وه رگیپا و چوو له پشت زوو سیماره راهه ستا. دوا ی چهن ده قیقه دیسان ئه وه هیزه ده روونییه وایلیکرد ئاورپک بداته وه و بزانی هر له ژیر سه رنجی لیزدایه یان نا، دیتی لیز له سه ر کورسیله که ی خوی خوار کردوته وه و سه ری به ملانوئه ولادا ده گیر پی و زور تامه زرو یانه چاوه روانی ئاورپکی ئه وه. کاتی سه رنجی ئالیووشای وه گیر هیئا، قاقایه کی وای کیشا که پیر نه ی توانی خوی راگری: «کچی بو وا گالته ی پیده که ی، قوشمه؟»

لیز له نا کاو رهنگی تیکچوو و سوور هه لگه را. چاوی بریقیه کی لئوه هات و تووره بوو. به شیوهیه کی سه رکونه که رانه گه رم داها ت و دهستی کرد به قسه کردن:

ئه ی بو هه موو شتیکی له بیر چوته وه؟ کاتی چکوله بووم، ده بیردم بو ئه ملانوئه ولا. پیکه وه کایه مان ده کرد. ده هات فییری خویندنه وه ی ده کردم. دوو سال له مه وه بهر که رویشته گوتی قهتت له بیر نابه مه وه و هه تا دنیا دنیا به

هاورپی یہ کتر دەبین! ئیستاش خەریکە لێم دەترسی. بۆ من دەمەوی بیخۆم؟
 بۆ نایە بۆلام؟ بۆ قسە ناکا؟ بۆ نایە بۆ مالمان؟ واش نییە بلێن تۆ ئیزنی
 پێنادهی، چونکە بۆ هەموو شوینیک دەچی. من پیم عەیبە بانگهێشتی کەم.
 ئەگەر ئیمە ی لەبیر نەچۆتەو بە بیریکی لێکاتەو. نا، ئە ئیستا دەیهوی گیانی
 خۆی رزگار کا! بۆ ئەو عەبا شوڤرەت پی لەبەر کردوو؟ خۆ بەو عەبایەو
 هەلبی لە لاقی دەهالی و دەکەوی.

لەپر خۆی پی رانەگیرا دەستی بەبەر دەموچاوییهو گرت و دای لە قاقای
 پیکەنین، پیر بە بزەیه کەو گویی بۆ راگرت و بە دلۆقانییهو دەستی بە
 سەریدا هیئا و تەقدیسی کرد. لیز دەستی زووسیمای پیری گرت و ماچیکرد،
 پاشان دەستی پیری بە چاوییهو گۆشی و دەستیکرد بە گریان:

- دلت لیم نەهیشی. من گەوج و هیچوپووجم... رەنگە ئالیووشا هەقی بی
 نایەوی بی بۆ دیتنی کچیکی ئاوا هیچوپووج و گەمژە.
 زووسیمای گوتی: «دلنیابە دەینێرم.»

ههروا دهبی! ههروا دهبی!

ماوهی بیست و پینج دهقیفه بوو پیر له حوجره که هی هاتبوو دهی. کاتژمیر له دوازه و نیوی لادابوو. به لām دیمیتی فیؤدۆرۆویچ که هه موو له بهر ئەو لیتره کۆ ببوونه وه، هیشتا نه هاتبوو. به لām تارادهیه ک له بیریان چووبۆوه، کاتیک پیر هاته وه نیو حوجره که به ئاخافتنیکی به سۆز میوانه کانی سه رقāl کرد. ئیوان فیؤدۆرۆویچ و دوو کهس له راهیبه کان له و وتووێژه دا دهوری سه ره کیان بوو، میؤسۆفیش دهیویست به شیوهیه ک به شداریی وتووێژه که بکا و پواله ته ن زۆر تامه زرۆ بوو. به لām له ولایه نه شه وه شانسی نه بوو. دیار بوو له ریزی دواوهیه و هیچ کهس بایه خ به قسه کانی نادا و ئەم بارودۆخه تازهیه ش ئەوهنده ی دیکه ئیمان هه رده ی کردبوو. به رله وه له گه ل ئیوان فیؤدۆرۆویچ ده مه ته قتییه کی رۆشنبیرانه یان کردبوو. بایه خ پی نه دانیکی تابه تیش له لایه ن ئیوانه وه، ئەوهنده ی تر ئۆقره ی لی هه لگرتبوو. له دل خۆیدا گوتی: «لایکه م تا ئیستا به هۆی ئاگادار بوون له پینشکه وتی فه رده نگ له ریزی پینشه وه بووم و ئیستا به ره ی نو ئ ئیمه هر به هیچ نازان.»

فیؤدۆر پاولۆویچ که به لئینی دابوو ئارام دانیشی و ورته ی لئوه نه یهت، ماوهیه کیش بیده نگ بووبوو. به لām زه رده خه نه یه کی ته وساو ی میؤسۆفی خستبووه ژیر چاوه دیری و پواله ته ن که یفی به شکست و به زینی ده کرد. ماوهیه ک چاوه ری بوو، تا کو حیسابه کۆنه کانی پاک بکا و ئیستا نه یده ویست هه لی له کیس بچی. سه ری له میؤسۆف برده پینشی و به سرته دیسان سه ری خسته سه ری.

. که وایه بۆ ئیستا، دوا ی «ماچکردنی پر له ریز» نه رۆیشتی؟ بۆ رازی بووی له کۆرپیکی ئاوا ناجۆردا دانیشی؟ بۆ ئەوه بوو هه ستت کرد

سووکایه تیت پیکراوه و بویه نارۆی دهتهوی وریایی و زاناییت به چاویاندا
بدهیه وه و تۆلهی خۆت بکهیه وه؟

- دیسان تۆ؟... به پیچه وانه هەر ئیستا ده رۆم.

فیۆدۆر پاولوویچ، له سهروهندی گه پانه وهی زووسیمادا، زهبریکی دیکه ی
له میۆسۆف وه شاندا: «به سهری خۆت وایه! تۆ له دواى هه موومان ده رۆی.»
دهمه ته قی بۆ چه ن ساتیک راوه ستا، به لām پیر کاتی له جیگای پینشوی
دانیشه وه، جوړیک چاوی لیکردن وهک ئه وهی به پریزه وه داوایان لینکا دریزه
به قسه کانیا ن بدهن. ئالیووشا که له هه موو حاله ته کانی روخساری پیر
دهگه یشت، بۆی ده رکه وت له راده به ده ر ماندوو بووه و به دژواری خۆی به
پیه وه راگرتوه. له م ئاخیرانه دا کاتی زۆر ماندوو ده بوو بیهۆش ده که وت.
رهنگی هه لبز کابوو که ئه وهش به ر له بی هۆش بوون ئاساییه و لیوی سپی
هه لگه را بوون. به لām وادیار بوو نایه وی کۆبوونه وه که تیک بده: ده تگوت بۆ
راگرتنی ئه وان ئامانجیکى تایبه تی هه یه. چ ئامانجیک؟ ئالیووشا به وردی
خستبوویه ژیر چاوه دیری.

باوه یوسفی کتیبدار، پرویکرده زووسیما و ئاماژه ی به ئیوان
فیۆدۆر وویچ کرد و گوتی: «خه ریکین سه باره ت به وتاریکی زۆر باش له گه ل
ئه و برایه مشتومر ده که یین. زۆری قسه و روانگه ی تازه تیدایه. به لām به
بروای من به لگه یه کی دوولایه نه یه. وتاره که ی له وه لāmی کتیبیک دایه که گه وره
پیاویکی ئاینی سه باره ت به دادگای کلێسه و ناوچه و شیوه ی
حوکه که یه تی.»

پیر چاویکی ورد و مووقلیشانه ی له ئیوان فیۆدۆر وویچ کرد و گوتی:
«سه رنج را کیشه. به لām له چ لایه نیکه وه؟»
ئیوان له وه لāmی پیردا، به لām نه ک به شیوه یه کی له خۆبایانه، که ئالیووشا
رۆحی لیی تۆقیبوو، به لکو به خاکه رایى و خیرخوازییه کی ئاشکراوه و
رواله تن به بی هیه مه به ستیکی شاراهه گوتی:

- لیره وه دست پنده کم که پیوهندی رهگزهکان، یانی پیوهندی بنه‌مای سهره‌کی کلیسه و حکومت که به شیوه‌یه‌کی جیاواز له‌به‌ر چاو گیراوه و هه‌لبه‌ت هه‌تا هه‌تایه هه‌ر دریژه‌ی ده‌بی، به پیی ئه‌م راستیه مه‌حاله و هیچ کات نابیه هوی ئاکامیکی چه‌سپاو یان ته‌نانه‌ت سروشتی. چونکه بناغه‌که‌ی له سهر هه‌له و ناته‌کووزی دامه‌زراوه. پیوهندی کلیسه و حکومت له بواری حوکم و ده‌وله‌تداریدا به بر‌وای من به هیچ کلوجی ناگونجی و هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه. دژوازه ئایینییه‌کانی من له سهر ئه‌و باوه‌ره بوون که کلیسه پیگه‌یه‌کی بالا و راست و دیاریکراوی له حوکومه‌تدا هه‌یه. من به پیچه‌وانه پیم‌وایه کلیسه ده‌بی ده‌ستی له ته‌واوی کاروباری حوکومه‌تدا بیی، نه‌ک ته‌نیا چه‌مکیکی بگری، ئه‌گه‌ر ئه‌م خاله‌ش له‌م ده‌موده‌سته‌دا، به هیندی هوی، مه‌حاله، که‌وایه ده‌بی له راستیدا بیته ئامانجی راسته‌قینه و سهره‌کی پیشکه‌وتنی داها‌تووی کومه‌لگای مه‌سیحی!

باوه پاسیی، راهیبی بیده‌نگ و بیرمه‌ند، به ئیراده‌یه‌کی پته‌وه‌وه‌ گوتی:
 «راست وایه و قسه‌ی تیدا نییه.»

میۆسۆف لاقی له سهر لاقی ئه‌مباره‌وبار کرد و گوران‌دی: «ئه‌ری ئولترامۆنتانیسم ی خالیس!»¹⁰

باوه یوسفیش ده‌نگی هه‌لینا: «لیره خو «موونتان»¹¹ مان نییه.» پاشان پووی کرده زووسیمما و دریژه‌ی به قسه‌کانی دا: «قوربان بر‌وانه ئه‌وه به‌لای‌خوی پی‌وای ئایینییه، دیوته چۆن وه‌لامی به‌ر هه‌لستکاری خوی ده‌داته‌وه و چۆن ده‌روانیه‌ بنه‌مای «سهره‌کی و نه‌وه‌شه‌یی» ئه‌و. «هیچ ریک‌خراو و کومه‌لگایه‌ک نابی و ناتوانی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی بو‌خوی پیر‌ه‌وا بی که مافی کومه‌لایه‌تی و رامیاری ئه‌ندامانی خوی دیاری بکا.» دووه‌م ئه‌وه‌یه، «ده‌سه‌لات له بواری جینایی و کومه‌لایه‌تیدا نابی بدری به کلیسه،

10- ئولترامۆنتانیسم ultramontanism بریتیه له بزوتنه‌وه‌یه‌ک که ده‌سه‌لاتی ته‌واو ده‌به‌خشی به پاپا له کاروباری ده‌وله‌ت و کلیسه‌دا.

11- باوه یوسف که له و واژه‌به‌ ناگا «مۆنتان» به mountain (کیو) حالی ده‌بی، بۆیه ده‌لی: لیره موونتان (کیو) مان نییه.

چونکه چۆنیه تیبی ئەو، چ وهك چوارچیوهی دامه زراوهیه کی خودایی و چ وهك چوارچیوهی ریکخواهیه کی دستکردی مروّف بو ئامانجگه لی ئایینی نابی و پیکه وه دژایه تیبیان ههیه» و «وه لاسل کلێسه خودای ئەم جیهانه نییه.»

باوه پاسیی نهیتوانی له هینانه گۆرپی ئەو قسه خو ببویرئ: «ئەو جوړه کایه کردنه به وشه له پله و پایه ی پیاویکی ئایینی ناوه شیتته وه!» پاشان رووی کرده ئیوان فیؤدۆروویچ و گوئی: «ئەو کتیبه م خوینده وه که وه لامت دابۆوه و ره خنه ت لیگرتووه، له و رسته یه ش سه رم سوورما که ده لئی: «کلێسه یاسا دانهری خودا له سه ر ئەم جیهانه نییه.» ئەگه ر کلێسه له سه ر ئەم جیهانه ده سه لاتیکێ خودایی نه بی، که وایه به هه یج شیوه یه ک بو ی نییه له سه ر زه وی بوونی هه بی. له ئینجیلدا رسته ی «ئەم جیهانه نا» به و مانایه نه هاتووه، کایه کردن به و جوړه وشانه بو پاریزگاری نابی. رپیه ری مه زنی ئیمه، عیسا مه سیح هات تاکو کلێسه له سه ر زه وی دروست بکا. هه لبه ت ده سه لاتێ ئاسمانی تایبه تی ئەم جیهانه نییه. به لکو درگای به هه شته، به لام له ریگای کلێسه وه، که له سه ر زه وی رۆنراوه و دامه زراوه، ده توانین سه ری پیداکه یین. یاریکردنی ئاواش به وشه سه به اهرت به وه کاریکی ناحه زه و بو لئبوردن نابی. له راستیدا، کلێسه ده سه لاتێ خودایه و ئەو یاسایه بو یه هه یه تاکو ده سه لاتداری بکا. له ئاکامیشدا بیگومان ده بی بیته یاسایه کی ئاسمانی و به سه ر ته وای زه ویدا زالبی و دنیا له ژیر ده سه لاتێ ئەودا بی. ئەوه ش به لئینی خودایه به ئیمه دراوه.»

باوه پاسیی له ناکاو دهستی له قسه کانی هه لگرت، وهك ئەوهی دان به خۆیدا بگری. ئیوان فیؤدۆروویچ به وردی و رپزه وه گوئی له قسه کان گرتبوو، پاشان هه ر به و رپز و حورمه ته وه رووی له زووسیمه کرد:

- کاکلی وتاره که م له م راستیه دا شار دوه ته وه که ئایینی مه سیح، له ماوه ی سێ سه ده ی یه که مدا، جگه له کلێسه له هه یج شوینیکێ دیکه ی ئەم زه ویه نه بوو و له کلێسه ش زیاتر هه یچمان نه دی. له ئیمپراتۆری رۆمدا کاتێ ئایینی مه سیح ده سه لاتێ به ده سه ته وه گرت و کافران ئیمانیا ن هینا، ئەو

ئىمپراتورەش ناچار بوو لە گەل كلیسە پێك بكەوێ. بەلام لە زۆر ناوەندی
 حكومهتیدا كافر ھەرمابوون. لە راستیدا ئەو پیشەھاتەش ناچاری بوو. بەلام
 پۆمبیەكان لە بنەمای حكومهتەكەیاندا زۆربەى ژيارو ھەرھەنگى بىدینيان
 زیندوو كردهو، بۆ وینە، لە ئامانج و بنەمای سەرھەكىی حكومهتدا. كاتى
 كلیسەى مەسیحیان بردە گۆرھەپانى حكومهتەو، دەیاننوانى پێزەھەك لە
 بنەمای سەرکی - یانى ئەو بناغەى كە كلیسەى لە سەر دامەزراوو - گەشە
 پینەدەن و بە دواى ئامانجىكى دیکەشدا نەپۆن، جگە لەو ئامانجەى كە خودا
 دایناو و خۆى ناردووێتە خواری. باوەر پێھێنان و پراكتیشانى ئەو خەلكەى
 دەستیان لە حكومهتدا بوو، بەلام باوەرپان بە كلیسە نەبوو.

بەمشێوەیە (یانى، بە روانین لە داھاتوو) وا نىیە كە بۆ كلیسە وەك ھەموو
 «پێكخراوھەكى كۆمەلایەتى» یان «پێكخراوھەكى خێرۆمەندى» (ھەروەك
 قەشەى نووسەرى ئەو كتیپە دەلى) بە شوین پلە و پایەھەكى دیاریكراوھە
 بن لە حكومهتدا. بەپێچەوانە، ھەموو حكومهتێكى دنیایى لە ھەمبەر كلیسادا
 گۆرانى بەسەردا دى و دەبیتە بەشێك لە كلیسە و ھەر ئامانجێك كە لەگەل
 قەستى كلیسە یەك نەگریتەو توور ھەلدەدرى. ئەوھش بە ھیچ شێوھەك پلە
 و پایە و پێرۆزى كلیسە ناھینیتە خواری و لە شانازى و مەزنايەتى وەك
 حكومهتێكى گەورە كەم ناكاتەو، ھەروەھا لە گەورەییى
 دەسەلاتدارەكانیشى كەم ناكاتەو، بەلكو لە پێگای پێر لە پێچ و پەناو پێر لە
 تاوان كە ھەروا كوفر و بى دینى پێوھە دوور دەكەوێتەو و دەچیتە سەر
 پێگای راست و ھەق كە بە ئامانجى ھەرمان و تاھەتایى دەگا. ھەر لەبەر
 ئەوھشە نووسەرى كتیپى «لە بناغەكانى دەسەلاتدارى كلیسادا» بە
 شێوھەكى راست و پەوان نیوېژیانى دەكرد. كە لە دۆزینەو و دانانى ئەو
 بنەمایاندا، تەنیا بە چاوى سازگارێھەكى كاتى و پابەندبوون لە سەردەمى
 تاوانبار و سەقەتى ئێمەدا تێ دەروانن. بەلام نووسەر، كە دیتە سەر ئەوھى
 ئەو بنەمایانە پێشینی بكا و باوھ یوسف ئیستا ئامژەى بە ھیندیكیان كرد، بە
 شێوھى بنەماگەلێكى تاھەتایى و سەرھەكىی دینیتە ئەژمار. راست بە

پېچه‌وانه‌ی کلیسه و ئامانجی پیروز و هرمانی هه‌نگاو هه‌ل‌دینیت‌ه‌وه. ناوه‌رۆکی وتاره‌که‌شم ئه‌وه‌یه.

باوه پاسیی، به پید‌اگری کردن له سهر هر وشه‌یه‌ک، در‌یژ‌ه‌ی به قسه‌کانی دا. «یانی به شیوه‌یه‌کی کورت، به پیی بیرو‌پ‌ایه‌ک که زور به روونی له سه‌ده‌ی نۆزده‌دا بناغه‌ی بۆ دار‌یژ‌راوه، کلیسه ده‌بی بیته حکومه‌ت. گوايه ئه‌وه‌ش پيشکه‌وتیک ده‌بی له خواره‌وه به‌ره‌و سه‌ری و له نیویدا ده‌تویته‌وه و ریگا بۆزانست و رۆحی سه‌رده‌م و ژیار ده‌کریت‌ه‌وه. ئه‌گه‌ر کلیساش پید‌اگری بکا و رازی نه‌بی له حکومه‌ت‌دا به‌شداری بکا، ئه‌ویش به شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ له هه‌موو جیگایه‌ک و له ته‌واوی ولاته تازه و فه‌ره‌نگییه‌کان جیبه‌ک‌ه‌وی، به‌لام له ر‌ووسیا به‌و پیتییه‌ی ئاوات و هیوا و تیگه‌یشتنیکی زورمان له کلیسه هه‌یه، نامانه‌وی له خواره‌وه به‌ره‌و سه‌ری ب‌روا و له نیو حکومه‌ت‌دا جیی خۆی بکاته‌وه، به‌لکو به پېچه‌وانه ده‌مانه‌وی حکومه‌ت ئه‌وه‌نده به‌رز و م‌ه‌زن بی، که له ئاکامدا بیته کلیسه نه‌ک شتیکی دیکه. بۆیه ده‌لیم هه‌روا بووه و هه‌روا ده‌بی!»

میۆسۆف دیسان لاقی خسته‌وه سه‌ر لاق و به بزیه‌که‌وه گوتی: «چاکه، دانی پید‌اده‌نیم که هه‌تا ر‌اده‌یه‌ک دل‌نیاتان کردووم. که‌وايه تا ئه‌و جییه‌ی من تینده‌گه‌م، کاتی ده‌رکه‌وتنی ئه‌و چه‌زده‌ته، تیگه‌یشتن له ئانانجیکی وا زور مه‌حال بووه. چۆنتان پ‌یخۆشه با وابی. خه‌ونیکی خۆش و بی سه‌ره‌وه‌به‌ریه سه‌بارت به له‌نیوچوونی شه‌ر و سیاسه‌ت و بانک و هتد... له ر‌استیدا، شتیکی به شیوه‌ی سۆسیالیزم. به‌لام من پ‌یم‌وابوو وتاره‌که‌تان جیددییه و به یاسای کلیسه هه‌ر له ئیستاوه ده‌توانن تاوانباران دادگایی بکه‌ن و قامچی و زیندان و ته‌نانه‌ت مه‌رگیان بۆ بب‌رمه‌وه.»

ئ‌یوان فیۆدۆرۆویچ، بی ئه‌وه‌ی له ژیری ده‌رچی به ئارامی وه‌لامی دایه‌وه: «به‌لام ئه‌گه‌ر دادگایه‌ک جگه له دادگای کلیسه بی، ته‌نانه‌ت ئیستاش له لایه‌ن کلیسه‌وه تاوانباریک زیندان یان مه‌رگی بۆ نه‌ده‌ب‌رایه‌وه و تاوان و شیوه‌ی

به سهردا سه پاندنی ناچار گۆرانی به سهردا ده هات، هه لیهت نهک به شیوهیهکی کتوپر، به لکو به زووترین کات.»

میۆسۆف چاویکی ره خنه گرانهی لیکرد: «به راسته؟»

ئیوان فیۆدۆرۆویچ له درێژهی قسهکانیدا گوتی: «ئه گهر هه موو شتیک بووبوایه ته کلیسه، هه موو یاخی و تاوانبارانیان به ره لالا ده کرد و سه ریان نه ده په راندن، گهره ترین سزایان شار به ده رکردن و دوور خسته وه ده بوو. له تو ده پرسم ئه و مرقه شار به ده رو تاراوانه چییان به سه ر ده هات؟ وهک ئیستا، مرقه په ریوه و تاراو ناچار ده بوو نهک هه ر له خه لک، ته نانه ت له ئایینی مه سیحیش دوور بکه ویته وه. ئه و کاته ده ره ق به خه لک و کلیسه تاوانی ده کرد و ده ستردیژی ده کرده سه ریان. هه لیهت ئه مرۆش بارودۆخ هه روایه، به لام به روونی به یان نه کراوه و تاوانبار زۆرجار له رووی ویژدانه وه له کاره کهی پاشگه ز بۆته وه و جاری واش بووه به ئه قلی خۆی هیندی ریوشوینی بۆ خۆی کیشاوه. بۆ وینه ده لێن: «راسته دزیم کردووه، به لام خۆ دژایه تیم له گه ل کلیسا نه کردووه و دوژمنایه تی له گه ل مه سیحیش ناکه م.» ئه وه شتیکه که تاوانباری ئه مرۆ به رده وام به خۆی ده لێ. به لام کاتیک کلیسا جیگای حکومه ت بگریته وه، ئه و کاته ناتوانی دژایه تی له گه ل کلیسای ته واوی دنیا بکا. «هه موو مرقه تووشی هه له و تاوان ده بی. مرقه قایه تی هه مووی کلیسه یه کی درۆینه یه و منی دز و پیاوکوژ کلیسه یه کی راسته قینه ی مه سیحیم.» زۆر ئه سته مه ئه وه به خۆی بلێ، که کۆمه لگایه کی پر له تاوان و دژایه تی بارودۆخیکی چه توون و تاییه ت پیکدیئێ. له لایه کی دیکه وه، بیرو رای کلیسه سه باره ت به تاوان بینه به رچاوی خۆت: پیت وانیه ده بی به پیی بارودۆخی ئه مرۆ که هینشتاش هه ر له سه ر ئه و بنه ما کۆنه راوه ستاوه، ئالۆگۆری به سهردا بی؟ ئه و که ره سه ی پیشه سازییه ی ئه مرۆ بۆ به رگری کردن له کۆمه لگا به کاری دینن؟ یانی ئه ندامی نه خۆش له جه سته ی کۆمه لگا جیا ده که نه وه، وازی لیبینن و بیرو که ی له نوێ خولقانه وه ی مرقه و

به‌رژه‌وه‌ندی و چاره‌سه‌ری کۆمه‌لگا و ڕزگار کردنی به‌ شیوه‌یه‌کی گونجاو و به‌ویژدانانه‌هه‌لبژێرن؟»

میۆسۆف په‌رییه‌ نیۆ قسه‌کانیه‌وه: «مه‌به‌ستت چییه؟ لیت تیناگه‌م. دیسان جوړیک خه‌ون و خه‌یال. شتیکی دور له‌ زه‌ین، مه‌به‌ستت له‌ شارده‌وه و شیوه‌ی شاربه‌ده‌ر کردنه‌که چییه؟ نیوان فیۆدۆروویچ پیموایه‌ تو ده‌ته‌وی پیمان رابویری.»

زووسیماکتوپر گوتی: «به‌لی، به‌لام ده‌زانی له‌ راستیدا ئیستا وایه.» هه‌موو سه‌ریان بو لای پیر وهرسووراند. «ئه‌گه‌ر له‌به‌ر کلیسه‌ی مه‌سیح نه‌بوایه‌ هیچ شتیک، که‌سی تاوانباری له‌ سه‌ره‌رۆیی و بی‌به‌ندوباری پاشگه‌ز نه‌ده‌کرده‌وه و لیبوردن و ڕزگار کردنی راسته‌قینه‌ش پاشان له‌ ئارادا نه‌ده‌بوو. یانی هیچ شتیک جگه‌ له‌ به‌خشینی ده‌ستکرد، که‌ هه‌ر ئیستا باسی لیکرا، که‌ له‌ زۆر لایه‌نه‌وه‌ دلته‌زینه‌ و به‌خشینی راسته‌قینه‌ له‌ ئارادا نه‌ده‌بوو. ته‌نیا لی‌خۆشبوونیک که‌ چاره‌سه‌ره‌ و ته‌نیا لیبوردنیک که‌ پاشگه‌زکه‌ره‌وه‌یه‌ و دلێ تاوانبار شاد ده‌کا، ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ڕووی ویژدانه‌وه‌ تاوانی خۆی بناسی و ئه‌و وزه‌ شاراهیه‌ی ناخی خۆی وهده‌رخا و وه‌کاری بخا.»

میۆسۆف به‌ کونچکاوی پرسیی: «پیم‌خۆشه‌ گه‌وره‌یی بنوینی و زیاترمان بو ڕوون بکه‌یه‌وه؟»

پیر گوتی: «باشه‌، سه‌رده‌مانی زووش ته‌واوی ئه‌و حوکمی شاربه‌ده‌رکردن و دور خستنه‌وه‌ به‌ کاری گرانه‌وه‌، لیدانی قامچیش که‌سی نه‌هینایه‌وه‌ سه‌ر ڕیگی راست و تاوانباری بو کۆنترۆل نه‌کرا و نه‌یتوانی تاوانیش که‌مبکاته‌وه‌. به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ زیاتریشی کرد. خو ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمینن؟ له‌ ئاکامدا هینمایه‌تی کۆمه‌لگا ناپاریزرئ. چونکه‌ هه‌رچه‌نده‌ ئه‌ندامی ملۆزم و میمل له‌ کۆمه‌لگادا به‌ شیوه‌یه‌کی ده‌ستکرد جیا که‌یته‌وه‌ و هه‌لیگری له‌به‌ر چاو، خیرا تاوانباریکی دیکه‌ و زۆرچار دوو که‌سی دیکه‌ جیگاکه‌ی پر ده‌که‌نه‌وه‌. ئه‌گه‌ر شتیک پاریزگاری له‌ کۆمه‌لگا بکا، ته‌نانه‌ت له‌ سه‌رده‌می ئیمه‌شدا تاوانبار جاریکی دیکه‌ له‌دایکه‌بیته‌وه‌ و ده‌ست به‌ کار ده‌بیته‌وه‌. ته‌نیا

یاسای مه‌سیح ده‌توانی له ویزدانی ئەودا جی بکاته‌وه و ته‌نیا به ناسینی تاوانه‌کانی له پله و پایه‌ی کۆریکی کۆمه‌لگای مه‌سیحیدا - یانی کلیسه‌یه که تاوانه‌کانی دهره‌ق به کۆمه‌لگا - یانی دهره‌ق به کلیسه - پێده‌ناسینی. ئەوه‌یه که تاوانباری ئەم‌رۆ تێده‌گا که دهره‌ق به کلیسه تاوانی کردووه، نه‌ک دهره‌ق به حکومه‌ت. ئە‌گەر کۆمه‌لگاش وه‌ک کلیسه ده‌سه‌لاتی بووبوویه، ئەو کاته ده‌یزانی کێ له دوورپه‌ریزی و په‌ریوه‌یی بگێریته‌وه و دیسان به‌خۆی په‌یوه‌ند بداته‌وه. ئیستا له کلیسه‌دا له‌به‌ر نه‌بوونی ده‌سه‌لاتی راسته‌قینه، جگه له ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا سه‌پاندنی حوکمی ئەخلاق، به‌مه‌یلی خۆیان له تاوانباران خۆش ده‌بن و هیچ سزایه‌کیان به‌سه‌ردا ناده‌ن، ته‌نیا پێداگری له سه‌ر ئامۆژگارییه‌کی باو‌کانه ده‌کن. جگه له‌وه‌ش، هه‌ولده‌ده‌ن هه‌موو فه‌رز و دابه‌کانی مه‌سیحی فیری تاوانبار بکه‌ن و ڕیگای پێده‌ده‌ن له ڕیوره‌سمی ئاینیدا به‌شداریبکا. له خیر و خیرات به‌شی ده‌ده‌ن و وه‌ک دیلیک هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ ده‌کن، نه‌ک تاوانبار. خوداش ده‌زانی تاوانبار چیی به سه‌ر ده‌هات ئە‌گەر له کۆمه‌لگای مه‌سیحی - یانی کلیسه‌ش - ده‌ریان بکرایه، جا ئە‌گەر یاسای کۆمه‌لایه‌تی شاربه‌ده‌ری بکرایه، ده‌بوو چی بکا؟ ئە‌گەر کلیسه‌ش به سزادان وه‌ک ئاکامی راسته‌وخۆی یاسای دنیایی له تاوانی خۆش بوایه؟ ئیتر هیوا‌برای له‌وه ناخۆش‌تر هه‌ر نه‌بوو. لانیکه‌م بۆ تاوانبارانی ڕووسی، چونکه تاوانبارانی ڕووسی هه‌روا خاوه‌ن ئیمانن. ئە‌گه‌رچی ده‌شزانی، له‌وانه‌یه ڕووداویکی سامناک بقه‌ومی، ڕه‌نگه‌ دلێ ناهومی‌دی تاوانبار ئیمانی پینه‌مینن جا ئەو کاته چیی به سه‌ر دێ؟ به‌لام کلیسه وه‌ک دایکیکی دلسۆز و دلۆ‌قان، خۆی له به‌خشینی لانا‌دا، چونکه تاوانبار له لایه‌ن یاسای مه‌ده‌نییه‌وه به سه‌ختی سزا دراوه و ده‌بی لانیکه‌م که‌سیک ببی به‌زه‌یی پێیدا بی. کلیسه له سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه، خۆی ڕاده‌گرێ و حکمه‌که‌شی ته‌نیا حوکمیکه که داگری هه‌قیقه‌ته. بۆیه‌ش له ڕوانگه‌ی زانستی و ئەخلاقیه‌وه ناتوانی له‌گه‌ڵ هیچ حوکمیکی دیکه، ته‌نانه‌ت به شیوه‌ی سازشتیکی کاتی، یه‌ک بگ‌ریته‌وه. که‌وايه له‌و باره‌وه ناتوانی تیکه‌ل

به هیچ جوره پهیمانیک ببی. دهلین تاوانباری بیانی توبه ناکهن. چونکه ئایینهکانی سهردهم وای هاندهدن که تاوانهکهی تاوان نییه، بهلکو تهنیا دژ کردهویهکه له ههمبهر دهسهلاتیکی زالمانهدا. کومهلگا به وزهیهکهوه که به شیوهی دستکرد به سهریدا زالدیهی، به یهکجاری تهرهی دهکات و (لانیکهم له فهرنگ لهخویانهوه وا دهلین) ئهم شاربهدهر بوونهشیان لهگهلهقین و بیزاری و لهبیر چوونهوه و ئهوپهپی سهرساردی، وهک چارهنووسی «غایی» برای خهتاکار، بهرهوووو دهبی. بهو پییه ههموو شتیک بهبی دهستتیوهردانی دلسوزانهی کلیسه بهرپیه دهچی، چونکه له زور لایهنهوه لهوئ کلیسه له ئارادا نییه. بویه هرچهند پیاوانی ئایینی و کوشک و بالهخانهی بهشکوی کلیسه ماونهتهوه، ههولیشیان داوه. له زور زووهوه کلیسه له خوارهوه بهرهو سهری راگوین و به ناوی حکومهت بهرزی کهنهوه و به تهوای ئالوگوپی بهسهردا بینن. لانیکهم لهو ولاتانهی که ئایینیکی نویتریان ههیه، وایه. بهلام له روم ههزار سال لهمهوبهر لهجیاتی کلیسه، حکومهتیان راگهیانده، هر بویه تاوانبار له بوونه ئهندامی کلیسه ئاگادار نییه و هیوابراو دهبی. ئهگهر بگهپیتتهوه کومهلگا، زورجار لهگهلهرق و بیزاری بهرهو وو دهبی و کومهلگا تهرهی دهکا. خوتان دهتوانن رای خوتان دهربرن که داهاتوو چون دهبی. له زور لایهنهوه وا دهنوینی که ئیمهش واین، بهلام جیاوازی لهوهدایه که جگه له یاساوپرسیای دادگا، کلیسهشمان ههیه که تاوانبار وهک کوری خۆشهویستی خوی چاو لیدهکا و پیوهندی لهگهله ناپسینن. بیجگه لهوهش حوکی کلیسه ههروا بهردهوام دهبی، ئهگرچی تهنیا وهک بیروکهیهک وایه و ئیتر بهکردهوه بوونی نییه، بویه وهک خهونیکی شیرین بو داهاتوو زیندوو و بیگومان، تاوانبار له ناخی خویدا لهو غهریزهیه دهگا و ئهوهی ئیستا لیرهش باسکرا ههمووی راسته. یانی ئهگهر دهسهلاتی کلیسهی به خویهوه بگرتایه، حوکی کلیسهش له سهر تاوانبار شوینی دادهنا و لهوانهبوو تاوان و سهرپپچیش ئهوهنده کهم بیتتهوه جیگای باوهر نهبی. شکیشی تیدا نییه کلیسه لهوهبهولاوه به چاویکی دیکه

ته ماشای تاوان و تاوانباری ده کرد و بۆ هینانه وهی شار به دهر کراوه کان و له بهند کردنی ئهوانه ی شه ر و گیره شیونینی دهکن، تا رادهیه کی زۆر سه ر ده کهوت و ژیانیکی تازه ی بۆ شکست خوار دووه کان دابین ده کرد.» باوه زووسیمما به پیکه نینه وه گو تی: «راسته کومه لگای مه سیحی ئیستا ئاماده نییه و ته نیا پشتی به حهوت مرو فی عادل به ستووه، به لام به و پییه ی که کومه لگا قهت مرو فی عادل ی لینا بری، به هیواین کومه لگای تا رادهیه ک بی ئیمان به ره و خووخده و باوه ریکی کلیسه یی و جیهانی رادهین و دهسه لاته که شی هه روا به رز و خوراکر بمینیتته وه. هه روا ده بی! هه روا ده بی! چونکه زهمانی دنیا ئاخر بوون، که خودا وایداناوه . نابی به هیچ شیوه یه ک دلاودلی لییکه یین، له بهر ئه وه ی رازی زه مان له حیکمه تی خودا دایه و له روانگه ی عه شقی ئه و دایه. ئه وهش به پیوانه ی مرو ف زۆر دوور ده نویتنی، به لام ئه وه له بهر دهستی ویست و دهسه لات ی خودا دایه و هه ر کات و ساتیک له وانیه بقه ومی. هه روا ده بی! هه روا ده بی!»

باوه پاسیی زۆر به دلپاکی و ریزه وه دووپاتی کرده وه: «هه ر واده بی! هه ر واده بی!»

میۆسو ف هه لیدایه و به ر قینکی شار او وه گو تی: «سهیره، زۆر سهیره!» باوه یوسف به له سه ره خو بی گو تی: «به بر وای تو چی سهیره؟» میۆسو ف له پر گوران دی: «ئه وه ئیتر له گه ل عه قل یه ک ناگریتته وه، که حکومهت له نیو بچی و کلیسه به دهسه لات بگا. ئولترامۆنتانیسم هیچ، ئولترامۆنتانیسمی گه وره شه! له و په ری خه ون و خه یالی پاپ گریگۆری حه وته مه وه یه!»

باوه پاسیی به تور هیی گو تی: «زۆر به پیچه وانه لیک ی دده یه وه. چاو لییکه، کلیسه رواله تی حکومهت ناگۆری. له کلیسه ی رۆم وا ده لین و ئه و خه ون و خه یاله یان له سه ر دایه. ئه وه ئیتر سیته مین وه سو سه ی شه ی تانه^{۱۲}، به پیچه وانه حکومهت رواله تی کلیسه ده گۆری، سه ر ده که ویست و

سهرتاسه‌ری جیهان داده‌گری. ئەو‌هش راست به پیچه‌وانه‌ی ئولترامونتانیسم و پیاوانی ئایینی رۆم و لیکدان‌ه‌وی ئیوه‌یه و ته‌نیا چاره‌نووسیکی پر شکویه که بۆ کلیسه‌ی کاتۆلیک بر‌دراوه‌ته‌وه و ئەو ئەستیره‌یه‌ش له رۆژه‌لاته‌وه هه‌لدی!»

میۆسۆف قیت و مانادار و بیده‌نگ دانیشتبوو. قه‌لافه‌تی قورساخیه‌کی تایبه‌تی پێوه دیار بوو. بزیه‌کی پر له پۆز و هه‌وا له سهر لیوی بوو. ئالیوو‌شا به‌ دل‌ه‌کو‌تیوه‌ لێی ده‌روانی و له‌ تاوی ئەو قسانه‌ له‌ ناخه‌وه هه‌ل‌ده‌چۆقا، له‌ پر چاوی به‌ راکیتین که‌وت له‌ لای ده‌رگا‌که‌وه له‌ سهر جیی خۆی راوه‌ستا‌بوو، گو‌یی شل‌کرد‌بوو و به‌ وردی چاوی به‌ کۆره‌که‌دا ده‌گی‌را. به‌لام به‌ ره‌نگه‌ هه‌لب‌ز‌ر‌کاوه‌که‌یدا بۆی ده‌رکه‌وت، ئەویش دلی که‌وتوته قرت و فرت و ده‌شیزانی هۆی دل‌ه‌خورپه‌که‌ی چیه‌.

میۆسۆف به‌ لووت‌به‌رزی و هه‌وا‌یه‌که‌وه‌ گو‌تی: «براکانم، ئیزنم بدن شتیکتان بۆ بگێرمه‌وه. چهن سال له‌مه‌وبه‌ر، راست دوا‌ی کوده‌تای دیسامبر^{۱۳}، خوداو‌راستان له‌ پاریس چووم بۆ دیده‌نیی که‌سایه‌تییه‌کی ده‌ست‌پۆیش‌تووی ده‌وله‌ت. له‌ مالی ئەوان مرۆفیککی زۆر سه‌یرم دی. ئەو کابرایه‌ به‌راستی سیخو‌ر نه‌بوو، به‌ل‌کوو سه‌ر‌کرده‌ی ده‌سته‌یه‌ک سیخو‌ری سیاسی بوو - پله‌ و پایه‌یه‌کی باشی هه‌بوو و تارا‌ده‌یه‌ک ده‌سه‌لاتدار بوو. کونچکاوی وای لیک‌ردم ده‌رفه‌تی ئاخافتن له‌کیس نه‌دم و چونکه‌ وه‌ک میوان نه‌هاتیوو، به‌ل‌کوو وه‌ک فه‌رمانبه‌ریکی ژێرده‌ست هه‌والیکی تایبه‌تی هینابوو، به‌و پێیه‌ش که‌ بۆی ده‌رکه‌وت له‌ لایه‌ن به‌رپرسه‌که‌یه‌وه‌ ریزم لینگیراوه، وای نواند که‌ بی‌ په‌رده قسه‌ ده‌کا، هه‌لبه‌ت تارا‌ده‌یه‌ک. ده‌کرئ بلین پیاویکی به‌ئه‌ده‌ب بوو. ئەو جو‌ره‌ی که‌ فه‌ره‌نسی ده‌زانن به‌ئه‌ده‌ب بن، به‌تایبه‌ت ده‌ره‌ق به‌ غه‌ریبان. به‌لام من به‌ جوانی له‌ قسه‌کانی ده‌گه‌یشتم. باسی شو‌ر‌شگێرانی سۆسیالیستی ده‌کرد، که‌ ئەو کاته‌ دادگاییان کردوون. زۆری له‌ سهر نارۆم و به‌ سهر

13- دووه‌می دیسامبر ۱۸۵۱ لویوی ناپلیۆن ده‌وله‌تی فه‌ره‌نسی رووخاند و خۆی سالی دوا‌ی

بوو به‌ ئیمپراتۆر.

پوخته‌ی مشتومرە که‌دا تیده‌په‌رم، ئەو کابرایه له کاتی قسه‌کانیدا شتیکی سهیری له دەم دەرچوو که گیرانه‌وه‌ی ئەو وتهیه له‌م کۆرەدا به‌جێیه، گوتی: «له‌و سۆسیالیست و ئانارشییست و بیدینانه باکمان نییه، بۆ ساتیکیش چاویان لێ غافل ناکه‌ین و له کاروباریان ئاگادارین. به‌لام له نیوان ئەواندا چن که‌سی سه‌یر هه‌ن که ئیمانیا‌ن به‌خودا هه‌یه و مه‌سیحین، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌دا سۆسیالیستی‌شن. له‌و جووره مروّقانه زۆر ده‌ترسین. که‌سانیکی مه‌ترسی دارن. پیاو ده‌بی زیاتر له سۆسیالیستی مه‌سیحی بترسی نه‌ک سۆسیالیستی بی‌دین.» له‌و کاته‌دا زۆر سه‌رنجی راکیشام و ئیستا له‌ناکو ئەو قسانه‌م وه‌بیر هاته‌وه.»

باوه‌ پاییسی، بی‌ئه‌وه‌ی قه‌راغی لیبکیشی گوتی: «وته‌کانی ئەو له‌گه‌ل ه‌ی ئیمه‌ هه‌لده‌سه‌نگینی و به‌ چاوی سۆسیالیستی‌ش ته‌ماشای ئیمه‌ ده‌که‌ی؟» به‌لام به‌رله‌وه‌ی پیووتیر ئەلکساندرۆویچ بیر له‌ وه‌لام بکاته‌وه، ده‌رگا کرایه‌وه و دیمیتری فیو‌دۆرۆویچ، که‌ هه‌تا ئەو کاته‌ چاوه‌روانی بوون، هاته‌ ژووری. له‌راستیدا ئیتر به‌هیوای هاتنی نه‌بوون، هاتنه‌که‌ی له‌پریکدا بۆ ساتیک تووشی سه‌رسو‌رمانی کردن.

(۱)

بۆ مَرُؤْفِيكى ناوا زىندووہ؟

دىمىترى فيؤدؤرؤويچ، لاويكى بىست و هەشت سالانە بوو. قەلەفەتئىكى دەستە و لەبارى ھەبوو كە زياتر لە تەمەنى خۆى ديارى دەدا. پياوانەى دەنواند و توانا و ھىزىكى زورى پئوھ ديار بوو. لەگەل ئەوھشدا، ناساخىيەك بە پوخسارىيەوھ ديار بوو. دەموچا و باريك و پوومەتى تىكقوپا و پەنگى زەردەھلگەرابوو. چاوى رەش و تا رادەيەك گەورە و زەق نىشاندەرى و رەو خۆراگرى بوو، بەلام نىگاي ليورپژ بوو لە گومان و نەينى. تەنانەت لە شوينىكا كە توورە دەبوو و بە رەوھ قسەيدەكرد، چاوى لەگەل حالوباليدا يەكى نەدەگرتەوھ و شتىكى دىكە بە سەرنج و پوخسارىيەوھ ديار بوو. ئەو كەسانەى لەگەلى دەكەوتتە قسە، ھىندى جار دەيانگوت: «پوون نىيە بىر لە چى دەكاتەوھ.» ئەو كەسانەى كە حالەتئىكى پەرۆش و عەبووسيان لە چاويدا دەدى، سەريان لە پىكەنىنە كتوپرەكەى سوور دەما، چونكە ھەر لەو كاتەدا كە چاوى خەمىن و پەشئو ديار بوو، پىكەنىنەكەى نىشاندەرى بىر و خەيالى شادانە بوو. لەگەل ئەوھشدا جۆرىك شئواوى بە ئەدگارىيەوھ ديار بوو كە لەم كاتەدا تىگەيشتتەكەى ئاسان بوو. ھەموو ئاگادارى ژيانى پر لە چەرمەسەرى و تەنگزەى بوون، دەيانزانى لەگەل باوكى لە سەر پارە نئوانيان تىكچووھ و تووشى كيشە ھاتوون. ھەر بۆيە لە نئو شاردا سەربردەى شەر و كيشەى باوك و كور بووبووھ بنىشتە خۆشەكە. لە راستيدا دىمىترى خووخدەيەكى ئالەتئى بوو و مَرُؤْفِيكى توورە و توند تەبيعەت بوو، «بە زەينىكى كز و ناتەكووزەوھ» ھەر ئەو جۆرەى كە كاشالنئىكوف سەرۆكى دادگاكەمان لە كۆرپىكا وەسفىكرد.

بالتەيەكى دەرئۆز و قوچەدارى لەبەردا بوو. دەستكێشى رەشى لە دەست كەردبوو و كەلەوێكى تاسەيى بەدەستەوه بوو. لەبەر ئەوەى تازە لە ئەرتەش هاتبوو دەرى سەمىلى وەك خۆى مابوو و رېشى تاشرابوو. تووكەسەرە خورمابىيەكەى كورت كەردبوو و لە سەر لاجانگى بۆ پېشەوه دای هێنابوو. وەك پىاوێكى ئەرتەشى هەنگاوى قورس و قايمى هەلدينايهوه. لەبەر دادگاگەدا تۆزىك لە جىيى خۆى راوهستا، چاويكى بە دانىشتوانى كۆرەكەدا گىرا و راست رۆيى بۆ لای پىرى كلىسە، چونكە دەيزانى ئەو خانەخوييە. بە رېزەوه كرنۆشيكى بۆ برد و داواى لىكرد تەقدىسى بكا. باوه زووسىما، لە سەر كورسىلەكەى هەستا و دەستى بە سەريدا هێنا. ديمىترى فيؤدۆرۆويچ بە حورمەتەوه دەستى پىرى ماچكرد و بە ناقايلبيەكى نزيك بە توورە بوونەوه گوتى:

- لەوەى كە چاوهروانم راگرتن، بە گەورەيى خۆتان بمبوورن، بەلام ئىسمير دياكوف نۆكەرى نىردراوى باوكم، لە وەلامى پرسىارى مندا، دوو جار بە لەبزيكى خاترجەمانەوه گوتى كاتى ديدار سەعات يەكە. ئىستاش ئەوه دەبينم...

پىرى كلىسە گوتى: «خۆت نارەحەت مەكە، قەيدى ناكە. تۆزى درەنگ هاتووى، گرینگ نيبە...»

- سپاستان دەكەم و چاوپرەوانى ئەو دلۆقانىيەى ئۆبەم هەر دەكرد.»
 ديمىترى فيؤدۆرۆويچ داواى ئەو قسەيه جاريكى تر كرنۆشى بۆ كەردەوه. پاشان رپويكردە باوكى و بە رېز و حورمەتتىكى زۆرەوه كرنۆشيكى بۆ ئەويش برد. دياربوو لە پيشدا ئەوەى لەبەر چاوتوو، چونكە بەوپەرى نەوهشەبيەوه كرنۆشيكى برد و دەرکەوت كە بە ئەركى خۆى دەزانى رېز و پىزانىنى دەرەق بە باوكى نيشاندا و فيؤدۆر پاولوويچ ئەگەرچى غافل گير بوو، خۆى شلوى نەكرد. لە وەلامى كرنۆشى كۆرەكەيدا لە سەر كورسىلەكەى هەستا و وەك ئەو كرنۆشيكى پر لە رېزى بۆ برد. لەپر ئەدگارئكى قورساخ و وشكى بەخۆيهوه گرت و رپوى خۆى تال و دزيو

کرد. دیمتری سلاوی له یه کیه کی دانیشتون کرد و بی ئه وهی زمانی بگهړی، به ههنگاوی قورس و قایم به ره وه په نجیره که رویشته و له سه ر ئه وه کورسیله به تاله ی نزیک باوه پایسی دانیشته. خو ی بو پیشه وه نووشتانده وه و ئاماده ی بیستنی مشومرېک بو که به سه ریدا که وتبوو.

نزیکه ی دوو دهقیه ده بوو دیمتری فیودورووچ وه ژور که وتبوو، که دمه ته قی دهستی پیکرده وه. به لام ئه مجاره میؤسوف، وهلامی پرسپاری پیداکرانه و تارادهیه که تووره ی باوه پایسی به شتیکی بی بایخ زانی و به روو هه لمالدراوییه کی به ئه ده بانه وه گوته: «ئیزن بدن له خیری ئه و باسه بگوزهریم. پرسپاره که شتان پرسپاریکی زور ناسکه. ئیوان فیودورووچ خه ریکه پیمان پیده که نی. رهنگه له و بواره دا قسه یه کی بو گوته پی بی. له و پیرسه.»

ئوان فیودورووچ هه لیدایه: «قسه یه کی تایه تیم نییه، جگه له عه رزیکی چکوله. ئازادوخوازی فه رهنه گ به گشتی و ته نانه ت ئازادوخوازی بی ئه زمونی خو شمان، ئاکامی کو تایی سؤسیالیسم زور جار له گه ل ئاکامی کو تایی مه سیحیه ت تیکه لده که ن. هه لبه ت ئه و به ئاکام گه یشتنه نه زانانه یه ش دیارده یه کی به رچاوه. به لام جگه له ئازادوخوازان و بی ئه زمونان، پؤلیسه کانیس - مه به ستم پؤلیسی فه رهنه گه - وادیاره له زور لایه نه وه سؤسیالیسم و مه سیحیه ت لیکنه که نه وه. پیووتیز ئه لکساندرووچ قسه که ی ئیوه ش تاراده یه که راسته.»

پیووتیز ئه لکساندرووچ میؤسوف جاریکی دیکه گوته: «تکاتان لیده که م با ئه و باسه به یه کجاری وه لانین. له حیاتی ئه وه، بریان، باسیکی زور جی سهرنج و تاراده یه که نمونه له و ئوان فیودورووچه تان بو ده گیرمه وه. هه ر پینچ روژ له مه و به ر لیره له کورپیکا، که زور به ی دانیشتوانی ژن بوون، زور به جیدی گوته له ته وای دنیا دا شتیک نییه که مرؤف وا لیتیکا جیرانه که ی خو ی خو ش بوئ، له سروشتیشدا یاسایه که نییه که مرؤف به ره و خو شه ویستی مرؤفایه تی په لکیش بکا و ئه و خو شه ویستی به کاته ئه رکی

سهرشانی. ئەگەر تا ئیستا لە سەر زەوی ئەوینیک بووبی، تاییەت بە یاسای سروشتی نەبوو، بەلکو بەو هۆیەو بوو کە مەرقەکان ئیمانیا بە زیندوو بوونەو بوو. ئیوان فیۆدۆرۆویچ گوئیشی تەواوی یاسای سروشت لە ئیمان بە زیندوو بوونەو هەدا کۆ بۆتەو و ئەگەر بریار بی ئیمان بە زیندوو بوونەو لە مەرقەدا نەمین، نەک هەر ئەوین بەلکو هەموو جۆرە وزەیهکی زیندوو پراگری ژیانی دنیا بەیە کجاری لە بیخ و ریشەو و شکەبی. لەگەڵ ئەو هەشدا رەوشتی دژە ئەخلاقی پەرە دەستینی و هەموو شتیک، تەنانەت خواردنی گوشتی مەرقیش ئازاد دەبی. تازە ئەو هەش هەموو مەسەلە کە نییە. ئەو و تارە کە بەو کۆتایی پی هینا کە بۆ هەر کەسە ی، وەک خۆمان، کە ئیمانی بە خودا، یان زیندوو بوونەو نییە، پیوایە یاسای ئەخلاقیی سروشت دەبی لەرپۆه بە دژی یاسا ئایینی کە ی پیشوو ئالوگۆری بەسەردا بی و خۆ پەرستی، تەنانەت هەتا رادە ی تاوان، نەک هەر ئازاد بەلکو تەنانەت وەک سازندەیهکی ناچار و زۆر زانیانە و بەشەرەفانە ی ئەو بارودۆخە بناسری؟ بریا یان! لەم دژایەتیەو سەبارەت بە هەموو بیرورا لیک دژەکانی ئیوان فیۆدۆرۆویچی دۆستمان ناو بژیوانی بکەن.»

دیمیتری فیۆدۆرۆویچ لە پەر گوراندی: «بمبورن، ئەگەر راستم بیستبی و لینی حالی بووبیتم، بۆ هەر بی دینیک، تاوان نەک ئازادە بەلکو وەک سازندەیهکی ناچار و زۆر زانیانە ی بارودۆخی ئەو دەبی بناسری! وایە یان نا؟»

باوە پایسی گوئی: «راست وایە.»

- ئەو هەمان لە بیر ناچی.

دیمیتری فیۆدۆرۆویچ دوا ی گوئنی ئەو رستەیه، کتوپر وەک چۆن دەستی کرد بە قسەکردن ئاواش سکوت بوو. بۆیە هەموویان کونچکاوانە چاویان تی بڕی.

پیری کلیسە لە نا کاو لە ئیوان فیۆدۆرۆویچی پرسی: «یانی بڕوا ی ئیو ه سەبارەت بە ئاکامی لە نیوچوونی ئیمان بە زیندوو بوونەو، لە راستیدا وایە؟»

- بەلئى. باسەكەى من ھەر لە سەر ئەو تەوھرىە بوو. ئەگەر زىندوو بوونەوھ نەبى زانست و گەورەبىش نابى.

- ئەگەر باوھرت بەو وتەيە ھەبى بەختەوھرى. دەنا زۆر چارەپەشى.

ئىوان فيۆدورۆويچ بە بزەيەكەوھ پرسىي: «بۆ چارەپەش؟»

- چونكە زۆر ويدەچى ئىمانت نەبى بە ھەرمى رۆح و ھەروھە ئەوھى لە وتارەكەتدا سەبارەت بە دەسلەلاتى كلئسە نووسىوتە.

ئىوان فيۆدورۆويچ پەنگى ھەلېزېكا و بە شىئەيەكى كوتوپر و سەير دانى

پيانا: «پەنگە ھەق بە ئىوھ بى!... بەلام بە تەواوى بەراستم بوو.»

- يانى گالئەت نەدەكرد. وايە؟ بەلام پرسىار ھەروا مېشكت دەكۆلئ و بى

وھلام ماوھتەوھ. بەلام شەھىد پئى خۆشە ھىندئ جار بە ھىوابراوى زەينى

خوى بە جىگايەكى دىكەوھ خەرىك بكا. دەلئى ھىوابراويەكە خوى بەرەو ئەو

لايەى دەكئشى. تۆش لەو ھىوا براييەتدا، زەينى خۆت بە وتار و

باسوخواسەوھ خەرىك دەكەى. ئەگەرچى ئىمانت بە وتار و باسەكانى خۆت

نبيە و بە دلئىكى پر لە ژانەوھ بۆيان دەگرژئىتەوھ... وھلامى ئەو پرسىارەت

نەداوھتەوھ و خەمى گەورەى تۆش ئەوھىە چونكە بۆ وھلام دامامى.

ئىوان فيۆدورۆويچ كە بەو بزە وىشك و سېرەوھ ھەروا لە پىرى دەروانى،

بە سەرسورمانەوھ پرسىي: «ئەرى دەتوانم وھلامى بدەمەوھ؟ ئەويش بە

ويستى خۆم؟»

- ئەگەر نەتوانى بە ويستى خۆت وھلامى بدەيەوھ، ھىچ كاتى بە ناچارىش

ناتوانى. خۆت دەزانى ئەوھ تاييەتمەندىى دلئى تويە و ھەموو رەنجان و دل

ئىشانەكانىش بە ھوى ئەوھوھىە. بەلام سپاس بۆ خودا كە دلئىكى گەورەى بە

تۆ داوھ، كە جىگاي ئەو ئازارانەى تىدا دەبىتەوھ و شويئى بۆ بىرکردنەوھ و

گەران بە دوای شتى چاكتر و گەورەتردا ھەيە، چونكە ھەوارگەى ئىمە لە

ئاسمانەكانە. خودا بكا دلئى تۆ لەم دنيايەدا بە وھلامى خوى بگا و خودا

رئىگات بۆ متفەرك و پىرۆز بكا.

پیر دەستی ھەلینا و ئەگەر ئیوان فیۆدۆرۆویچ ھەلنەستایەتە سەرپێ، دەیویست ھەر لەویو ھاچی بکیشی و تەقدیسی بکات. بەلام ئیوان فیۆدۆرۆویچ ھەستا و چوو بۆلای پیر و دەستی ماچکرد و داوای لیکرد تەقدیسی بکا. پاشان بە بیدەنگی گەرایەو و لە سەر جیگاکی خۆی دانیشتەو. رۆخساری جۆریک خۆگرتن و سوور ھەلگەپانی پیاوانی پێو دیار بوو. ئەو کردەوہیە و ھەموو وتەکانی پێشووی کہ لە ئیوان فیۆدۆرۆویچ نەدەوہشایەو، دانیشتوانی کۆرەکی تووشی سەرسوورمان کرد و بۆ ماوہیەک ورتەیان لێو نەھات. رۆخساری ئالیووشاش جۆریک ترس و ھەراسانی پێو دیاربوو. بەلام میۆسۆف، لەپڕ شانی ھەلنەکاند و ھەر ئەو کاتە فیۆدۆر پاولوویچ ھەستا سەر پێ و ئاماژەئە بە ئیوانی کۆری کرد و گۆراندی:

– ئەئە حەزرتی پیری پیرۆز، ئەوہ کۆری منە، جگەرگۆشەئە خۆشەویستمە! ئەوہ «کاریل مۆر»^{۱۴}ی ئەرکناس و دلپاکێ منە. بەلام ئەم کۆرەیان کہ تازە ھاووە، یانی دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، کہ تکاتان لیدەکەم سەبارەت بە ئەو حوکم دەرکەن، «فرانتیس مۆر»ی ئەرکنەناس و دلپەقە. منیش «فون مۆر»ی فەرمانرەوام! حوکم دەرکە و رزگارمان کہ! جگە لەوہش چاوەروانی دوعا و پێشوویژییەکانی ئێوہین!

پیر بە دەنگیکێ لەرزۆک و ماندوو وەلامی دایەوہ: «قەشمەرچارپی وەلانی جا قسە بکە، ئیتر دەست لە ناوئیتکە ھەلدان لە ئەندامی بنەمالەکەت ھەلگەرە.» دیاربوو ھەرچەندە شەکەتتر بی، ھیز و توانای خۆ لە کەمی دەدا.

دیمیتری فیۆدۆرۆویچ بە قەلسی دەنگی ھەلینا: «کاتی ھاتم بۆ ئیترە، چاوەروانی ئەو قەشمەرچارپیەم دەرکە!» ئەویش وەک باوکی ھەستا سەر پێ و پیری کردە بەر دەنگی خۆی و درێژەئە بە قسەکانی دا: «ئەئە باوکی بەرێز! ببوورە. من خویندەوار نیم. ناشزانم بە شیوہیەکی شیاو لەگەلتاندا

14- کاریل مۆر و فرانتیس مۆر دوو پالەوانی شانۆی «چەتەکان»ن نووسراوی شیلپێر، کہ بەکیان

بدویم، به لام کلاوت چۆته سەر و نه ده بوو به هیچ شیوهیه ک پریگی
 ئیمه ومانان بدهی بۆ حوجره کهت. ئابروو تکان و شوورهیی لیده که ویته وه.
 هر ئه وهی باوکم دهیه وی. ئه و دهیه وی ئابرووی بنه ماله که مان بیا. ته نیا
 خۆشی ده زانی بۆ وا دهکا. ئه و له خۆرا هیچ کاریک ناکا. پیموایه ده زانم
 ئه مجارهش بۆ...»

فیۆدۆر پاولوویچ قسه کهی پی بری: «هه موویان سه رکۆنه م ده کهن،
 هه موویان! ئه و پیووتیر ئه لکساندرۆویچه ش وه ک ئه وان سه رکۆنه م دهکا.» له
 ناکا و روویکرده میۆسۆف و ئه گه رچی میۆسۆف پی وانه بوو ده توانی
 قسه کهی پی بیری، گوتی: «پیووتیر ئه لکساندرۆویچ تۆش سه رکۆنه ت
 کردووم، ئه ری! هه موویان به وه م تاوانبار ده کهن که پاره ی منداله کانم له نیو
 که وشه کاندا شار دۆته وه و گزه م لیکردوون. کلاوم ناوته سه ریان. به لام
 خۆ دادگا هه یه! دیمیتری فیۆدۆرۆویچ له وی له پووی یادداشت و نامه و
 گریبه سه ته کانتته وه موو به موو بۆت حیساب ده کهن که چه ندت پاره بووه،
 چه ندیت خه رجکردووه و چه ندیت بۆ ماوته وه. بۆ پیووتیر ئه لکساندرۆویچ له
 حوکم ده ترسی؟ چونکه دیمیتری فیۆدۆرۆویچ ناناسی. چونکه هه موویان
 دژی منن. ئیستاش دیمیتری فیۆدۆرۆویچ به من قه رزداره، ئه ویش خۆ که م
 نییه، هه زاران رۆبله. ده وسیه و گریبه سه تی نووسراوه م هه یه. که ئاوری
 کلاوچییه تی و فیئل و ته له که کانی شاری داگرتووه، ئه و شارهی که جاران
 ته شریفی له وی بوو. چه ن جار به هه زار و دوو هه زار رۆبلی بۆ کچیکی به
 ئابروو خه رجکردووه. جه نابی دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، موو به موو ئاگاداری
 هه موو شتیکتیم. ئه وه ش ده سه لمینم.... باوکی پیرۆز، باوه ر ده کهی دلای
 ئابروو دارترین خاتوونی جوان و نه جیمزاده ی خستۆته داوه وه، کچی
 سه ره نه گیکی ئازاو به جه رگه، سه ره نه گیک که پیشتر سه رۆکی ده سه ته که یان
 بووه و که سه یکه که شانازی و پله و پایه ی زۆری وه ده سه ته یناوه و «نیشانه ی
 ئانا» به سینگه وه بووه. به لینی زه ماوه ندی به کچه داو له ئه رته ش هاته
 ده ری. ئه و کچه به سه ته زمانه ئیستا بیکه س و بیدهر لیره یه و ده زگیرانییه تی،

به لّام بهر له و کچه، چاوی به دواى جادووبازیکه وه بووه، هرچه نده ئه و ژنه موقوربازه ماره کراوى که سیکى تر بووه، به لّام بیړیکى ئازاديوخوانه ی هه یه و وهک قه لایهک وایه که به ئاسانى دهستی به سه ردا ناگیرى، چونکه خوى به ژنیکی پاکداوین و به ناموس ده زانى. ئه رى، چه زره تی پیر! ئه و ژنیکی به ئیمان و ئیستا دیمیتری فیوډورویچ ده یه وى درگای ئه و قه لایه به کلیکی زیړین بکاته وه. هر له بهر ئه وه شه ئه وه نده به رووی مندا هه لده شاخى و له گه ل ئه وه ی هه زاران روښلى له رپى ئه و ژنه تیوه جادووبازهدا داناوه، ده یه وى پاره له من وه رگرى. بو ئه و کاره ی به رده وام خه ریکى قه رز و قوله یه. پیت وایه له کیى قه رز ده کا؟ بیلم! میتیا؟!»

دیمیتری فیوډورویچ گوراندی: «بیدهنگ به! پاره سته با من برؤم. ناویرى له لای من ناوی کچیکى پاک و به ئابروو له که دار بکه ی! وته ی تو بو ئه و شوورهبی و نه نگه و من ئیزنى ئه وه ت ناده مى!»
که و تیووه هه ناسه برکى.

فیوډور پاولوویچ فرمیسیک له چاوی داوهرى و وهک شیت و هار نه راندی: «میتیا! میتیا! مه گین ته قدیسی چه زره تی پیر لای تو بایه خى نییه؟ ئه گه ر تووک و نرات لیتکه م، ده لیتى چی؟»

دیمیتری فیوډورویچ به توورهبییه وه گوتی: «ئه ی ماستا و که رى بیشه رم!»

ئه وه به باوکى خوى ده لى! به باوکى خوى! ده بی چی به خه لک بلنى؟
برایان ته نیا بیهیننه به رچاوی خوتان؛ پیاویکی هه ژار به لّام به ئابروو لیږه ده ژى که ئه رکی به رپوه بردنى بنه مالله یه کی گه وره ی له سه ر شانه، ئه فسه ریک که تووشى ده رده سه ر هات و له ئه رته ش ده ریانکرد، به لّام نه ک له بهر چاوی کو مه ل، نه ک به دادگای نيزامى و نه ک به رووشاندنى ئابرووشى. که چی سى روژ له مه وه بهر، دیمیتری فیوډورویچى ئیمه له مه یخانه یه ک ریشى گرت و به راکیش راکیش هینای بو سه ر شه قام و له بهر چاوی ئاپوره ی خه لک تیروپرى کوتا، ته نیا له بهر ئه وه ی نوینه رى یه کیک له مامه له چکوله کانى منه.

«هه مووی درۆیه! به روالهت له راست دهچ، به لام درۆیه که به پێی خوی دهروا! دیمیتری فیۆدۆرۆویچ له داخانا ده له رزی. «باوه، من پاکانه بو کرده وهی خۆم ناکه، به لێ له بهر چاوی کۆمه له دانی پێداده نی. ده رهق به وه ئه فسه ره درنانه جوو لاه وه و ئیستاش په شیمانم، له بهر ئه وه رقه درنانه یه م بیزم له خۆم هه لده ستی. به لام ئه وه سه روانه، نوینه ره که ی جه نابت، چوو بو لای ئه وه خانمه ی که تو به جادوو بازی ده زانی و له لایه ن تو وه پێش نیازی پیکرد ئه وه سف تانه ی من که له لای تو یه وه ر بگری، بو ئه وه ی کاتیک داوای هه ق و حساب ده که م، له دادگا شکایه تم لێکا و به هۆی ئه وه سف تانه وه بمخاته به ندیخانه. ئیستاش سه رکۆنه م ده که ی که ئه وه خاتوونه دلی ر فاندووم، له حالیکدا تو بووی که هانتدا دلم بر فینئ! خوی به چاو ئه وه ی پێگوتم. چیرۆکه که ی بو گێر امه وه و پیت پیده که نی! ده تو یست بکه ومه به ندیخانه چونکه به خیلیت پێ ده بردم که له گه له ئوم. چونکه ویست بووت به ناچاری بو لای خۆتی بکیشی، ئاگاداری ئه وه شم، بو یه پیت پیده که نی. گویت لیه. کاتی باسه که ی بو ده گێر امه وه قاقا پیت پیده که نی. ئه ی باوکی پیرو ز! چاوت له و پیاو یه، ئه م باوکه کور ه بێ به ندو باره که ی سه رکۆنه ده کا! برایان، بمبوورن که رقم هه ستاو ده نگم هه لئنا له خزمه تتاندا. ده مزانی ئه وه پیره پیاو ه فیلبازه ئیوه ی له ده وری یه ک کو کردۆته وه بو ئه وه ی ئابروومان به ری. هاتبووم ده ست پێشخه ری بکه م و بیبه خشم، بیبه خشم و داوای لیبووردنی لیکه م! به لام ئیستا له م ساته دا نه ک هه ر به من، سووکایه تی به خاتوونیکه ی به ئابرووش کرد، خاتوونیک که هینده له لام به ریزه که ناویرم له خۆرا ناویشی بینم. بریارمداوه لێ له قاو دم، ئه گه رچی باوکیشمه!...»

له وه زیاتر نه ی توانی دریزه به قسه کانی بدا. چاوی بریقه ی ده هات و هه ناسه ی سوار بوو بوو. به لام ته واوی ئه وه که سانه ی له حو جره که دا بوون تووشی سه رسوورمان بوو بوون. جگه له باوه زووسیم، هه مو هه ستانه سه ری. راهیبه کان گرژمو ن دیار بوون. به لام چاوه ری پینوینی بوون له لایه ن پیره وه. پیریش ئارام دانیشتبوو و رهنگی هه لبزرکابوو، به لام له بهر

دلهوریزه نهک نهخوشین. بزهیهکی لیوریز له پارانوهی له سهر لیو بوو. جارناجاری دهستی هلدیتا، دهتگوت بو نارام بوونهوی رهشها وادهکا. ههلبهت ئاماژهیهکی ئهوه بهس بوو که قرموقالهکه دامرکی. بهلام دهتگوت چاوهروانی شتیکه و به وردی چاوی پیندا دهگیران. لهوه دهچوو بیههوی به تهواوی له شتیگ بگا، تهواو بوی روون نهبوو. له ئاکامدا میوسوف ههستی به سووکایهتییهکی زور کرد و به رقههستاوی گوتی:

له بهر ئهوه گیرهوکیشه پر شوورهیهه همومان شیاوی سهرزه نشتین. بهلام کاتی دههاتم، ئهوه م پیشینی نهکردبوو، ئهگه رچی ده مزانی سهروکارم له گه ل کتیه. ئه م کیشه یه ده بی خیرا کوتایی پی بی! قوربان، باوه ر بفرموان ئاگاداریم سه بارهت بهو شتانه نه بوو که لیره ئاشکرا کران. ناتوانم باوه ر بگم، بو یه که م جاره شتی وا ده بینم... باوکیک به خیلی به پیوه ندیی کوره که ی له گه ل ژنیکی جلف و به ستوکه ده با و له گه ل ئه وه ده عبا یه ده سته به یه کی ده کا بو ئه وه ی کوره که ی بخاته زیندان! ئه وه یه کو ریک که ناچار کراوم به شداری تی دا بگم! کلاوم چووه سهر. با ئه وه شتان پی بلیم، له هه مووتان زیاتر فریوخورده بووم.

فیودور پاولوویچ، به دهنگیکی گر و گوړاو له ناکاو گوړاندی: «دیمتری فیودوروویچ، ئه گه ر کو رپ نه بویه ی، هه ر ئیستا له گه لت به کیشه دههاتم... بانگم ده کردی بو دوئیل، به ده مانجه، له مه ودا ی سی گه زییه وه!» له گه ل لاق به زه ویدا کوتان، کوتایی به قسه که ی هینا: «به مه ودا ی ده سمالیک.»¹ له ژیا نی چل درو یانی ته له که بازدا که هه موو ته مه نیان رو لیان گیراوه و له سه د ئاویان داوه و قولاپه یان ته ر نه بووه، هیندی کات هیه به جو ریک تیکه ل رو له که ی خو یان ده بن و ده ور ده گیرن، که به راستی خو یان ده که ونه ژیر کاریگه ریی رو له که یانه وه و فرمی سک ده زیته چاویان. ئه گه رچی هه ر له و کاته دا، یان تاویک دواتر، ده توانن به سرته به خو یان بلین: «خوشت ده زانی درو ده که ی، ئه ی پیره ریوی تاونباری بی شه رم! هه ر ئیستا خه ریکی

15- له گه ل زایه له ی «فیل و نهوین» kabaleund Liebeck، به رهه می شیلیر.

دهورگيراني، دروده‌کي! له‌گه‌ل‌ئو رقه پيروزه‌شدا ه‌روا فيل و دروت له ژير سه‌ردايه و ه‌رواش ده‌ميني.»

ديميتري فيودورويچ له داخانا رهنګي تیک‌چوو. به رقيکي ئه‌ستوره‌وه چاوي له باوکی بری. پاشان به ده‌نگيکي ئارام و له‌سه‌رخو گوټي: «پيموابوو... پيموابوو له‌گه‌ل فريشته‌ي دلم، ده‌زگيرانه‌که‌م، ديمه‌وه بو زيدي خوم و له سه‌رده‌مي پيريدا ريز له باوكم ده‌گرم و ده‌بمه گوچاني ده‌ستي. مخابن، من چه‌نده خاوپنچراوم. باوکی چي، ه‌وه‌سبازيکي ناپاک و حه‌نه‌کچييه‌کي قيزه‌ون!»

پيره‌پياوي به‌دوان، که‌وتبووه ه‌ناسه‌پرکي. له‌گه‌ل قسه‌کردندا ده‌مي پرژه‌ي ده‌کرد، گوراندي: «دوئيل! تو‌ش پيووتير ئه‌لکساندرويچ ميوسوف ليمگه‌ري با به حه‌زره‌ته‌که‌ت بلیم له ته‌واوي بنه‌ماله و خزموکه‌ستدا ژنيکي سه‌ره‌تر و به‌شه‌ره‌فتر. گوټ ليه. به‌شه‌ره‌فتر له‌و ژنه‌ي که ويرات به «ده‌عبا» ناوي به‌ري، نه‌بووه و نييه! تو‌ش ديميتري فيودورويچ، ده‌زگيرانه‌کي خوت له‌به‌ر ئه‌و «ده‌عبا» يه به‌جي هيشتووه، که ده‌تراني ئه‌و ده‌زگيرانه‌ي پيشووت پي‌ناکه‌وي که‌وشيشي بو داني. له‌به‌ر ئه‌وه‌يه به «ده‌عبا» ناوي ده‌بن!»

باوه يوسف وه‌ده‌نگ هات: «شووره‌ييه! به‌راستي شووره‌يي.»
گالگانوف سوور ه‌لگه‌را و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ي له داخانا ده‌له‌رزي، ده‌نگي ه‌لينا: «شووره‌يي و دارزان!» ئه‌و تا ئه‌و کاته ورته‌ي ليوه نه‌هاتبوو.
ديميتري فيودورويچ، له داخانا وه‌ک شيټ و هاري لي‌هاتبوو. شان و ملي وا بردبوو به نيو يه‌کدا پشتي به‌جاري کوور بووبووه. به ده‌نگيکي رقاوي له بنه‌وه منجاندی: «که‌سيکي ئاوا بو ده‌بي زيندوو بي؟ پيم بلين، ها؟! تا که‌نگي ده‌بي ئيزني پي‌دري زه‌وي چه‌په‌ل و رمووده بکا و به‌رده‌وام بي له سه‌ر ئه‌و کاره گلاوانه‌ي؟» چاوي به ه‌موو دانيشتواني کوړه‌که‌دا گيړا و ئاماژه‌ي به باوکی کرد. قسه‌کاني دانه‌دانه و به‌جي ده‌رده‌بري.

فيؤدۆر پاولوويچ، ههلات بۆ لای باوه يوسف و نه راندی: «راهييان گوی بگرن، گوی له و باوک کوژه بگرن! ئه وهش له وهلامی ئیوهدا که قسه له «شورهيی» دهکهن. چی شورهيیه؟ ئه و «دهعبا» یه، ئه و «ژنه سه لیته» یه رهنه هیزاتر بی له ئیوه، هیزاتر و پیرۆزتر له ئیوهی قهشه و راهیب که به دواي رزگارييه وهن! رهنه له تافی لاويدا میشکی خاو بووبی و بههوی بارودۆخی کۆمه لگا و دهورووبه ره وه تووش بووبی. به لام ژنیکی به رهحم و دلۆقان بووه له ژيانیدا. چه زه ته مه سیحیش خوی ژنیکی به خشی «چونکه دلۆقان و خه لک خو شه ويست بوو.¹⁶» باوه يوسف خوی پیرانه گیرا و به نهرمی گوتی: «له بهر ئه و جو ره خو شه ويستییه نه بوو مه سیح عه فوی کرد.»

- چون له بهر ئه وه نه بوو، ئیوهی راهیب لی ره به خواردنی که له رم پۆخی خۆتان رزگار کهن و دلی خۆتان خو شکردوو و پیتان وایه عادلن. پۆژی به چکه ماسییهک دهخۆن و پیتان وایه به خواردنی ورده ماسییهک دهتوانن کلاو له سه ر خودا بنین و سمیل چه ورانه ی دهنی بۆ ئه وهی لیتان خو ش بی.

له هه موو لایه کی حو جره که وه قاله مه قالم پهیدا بوو: «به سی کهن ئیتر، له وه زیاتر تامل ناکری، به سه!»

به لام ئه و کیشه یه زۆر خیرا و چاوه روان نه کراو کۆتای پیتات. باوه زووسیمایه پر هه ستا سه ری. ئالیووشا که له تاوی پیر و ئه وانای دیکه دلخوریه ی پیکه وتیوو، تارا ده یه کیش گیز بووبوو، به په له باسکی پیری گرت. باوه زووسیمایه روویکرده دیمیتری فیؤدۆرۆویچ و چوو بۆ لای، که گه یشته په نای، له به رده می چۆکی دادا. ئالیووشا پییوابوو له بهر شه که ته ی به چۆکدا هاتوو، به لام وانه بوو. پیری کلیسه له بهر پیی دیمیتری فیؤدۆرۆویچ نووشتییه وه و ناوچاوانی نایه عه رزی. ئالیووشا وا چه په سا بوو، کاتی پیر ده یویست هه ستیته وه، له بییری نه بوو یارمه تی بد و ده ست بداته ژیر پیلی. زووسیمایه بزه یه کی نیشته سه ر لیوان و کرنۆشیکی بۆ میوانه کان برد و گوتی: «خودا حافین، تکاتان لی ده که م بمبورن!»

دیمیتری فیودورویچ چەند ساتیک عەبەسراو لە جیتی خۆ نەبزوت. سووژە بردن بۆ ئەو چ مانایەکی ھەبوو؟ لەپەر بە دەنگیکی بەرز ھاواری کرد: «ئاخ خودایە گیان!» دەستی بە دەموچاوییەو ھە گرت و لە حوجرە کە دەرپەرپیە دەری. ھەموو میوانەکان بەدوایدا چوونە دەری و لەبەر پەشۆکاوی خودا حافیزییان لە پیر نەکرد و کێشیان بۆ نەبرد. تەنیا راھیبەکان بۆ وەرگرتنی تەبەرۆک لەوئ مانەو ھەموویان چوون بۆلای. فیودور پاولوویچ کە لەپەر بیدەنگ بووبوو، ھەولیدەدا سەری قسە بکاتەو، بێ ئەو ھەمی بویری کەسیکی تاییەت بکاتە بەر دەنگی خۆی، گوتی: «خۆ خستەنە بەرپیی ئەو چ مانایەکی ھەبوو؟ رازیکی تیدابوو؟» ھەموویان لەو کاتەدا لە حەوشەیی حوجرە کە دەچوونە دەری.

میۆسۆف بە گرژی وەلامی دایەو: «ناتوانم لەجیاتی شیتخانە و شیتەکانی وەلام بدەمەو. بەلام فیودور پاولوویچ، ئیتر بۆ ھەتاهەتا خۆم لە چنگ تۆ و قسەکانت رزگار دەکەم! ئەری ئەو قەشەییە بریار وابوو بۆ نانی نیوەرۆ بانگھێشتنمان کا، لە کوئیە؟»

ئەو قەشەییە بانگھێشتی کردبوون، چاوەروانی رانەگرتن و لەگەڵ ئەو ھەمی لە پلکانی حوجرە کە پیر ھاتنە خوارئ رۆیی بەرەو پیریان، لەو دەچوو لەو ماوہیەدا چاوەرپیان بووبی. میۆسۆف بە رقەو بە قەشە کە گوت: - باوکی پیروژ! تکات لیدەکەم دەرھەق بە من گەورەییە ک بنوینن. ریزی بێ پایانم بە حەزرەتی عابید راکە یەنن و لەلایەن منەو داوای لیبوردن لەو زاتە بکن، پیشی بفرمۆن زۆر بە داخەو ھەمی بارودۆخی پیشینی نەکراو ھەو ناتوانم بئیمە ھەنتەشی مەبارەکیان و ئەو شانازییەم بە قسەت بێ لەگەڵیان لە سەر سفرە یە ک دانیشم، ئەگەرچی زۆریش تامە زرویی دیداریانم... فیودور پاولوویچ پەرپیە نیو قسەکانی: «ھەلبەت ئەو بارودۆخە پیشینی نەکراو ھەش منم. گویت لئێ بەواو. ئەو بەرێزە نایەوئ لەگەڵ من لە شوئینیک دانیشی دەنا لەرێو دەھات. میۆسۆف! تۆ دەچی، تکات لیدەکەم بچۆ بۆ خزمەت باو کە عابید و نەھارە کەت مەیل بکە. ئەو منم دەبێ نەچم نەک تۆ.

من دەرۆمەووە بۆ مالى، له مالى نان دەخۆم. پيووتير ئەلكساندرۆويچ خزمە
 خۆشەويستەكەم! ئيزە شياوى من نيبە و هيچم بۆ ناخورى.»
 - من قەت خزمى توى خویرى و قیزەون نيم و قەتیش نابم.
 - بۆيە وامگوت بۆ ئەوێ رقت هەستينم. چونكە هەميشە دوورەپەرێزى
 لەو خزمایەتییە دەكەى. ئەگەرچى سەد ئەوەندەى ديكەش حاشا لە
 خزمایەتییەكەمان بكەى، هەر خزمين. لەرووى رۆژژميرى كليسه‌و
 دەيسەلمينم. بەلام تۆش ئيوان فيودورۆويچ ئەگەر پیت‌خۆشە بمینەو، پاشان
 ئەسپەكانت بۆ دەنيرم. ميۆسۆف ئەدەب وادەخوازى بچييه خزمەت حەزەرەتى
 عابيد و سەبارەت بەو كيشە و هەرايەى وەریمان خستوو، داواى ليپوردن
 بكەى...

- يانى بەراستى دەرۆيەووە بۆ مالى؟ درۆ ناكەى؟

- پيووتير ئەلكساندرۆويچ، داواى ئەو رووداوە تالە چۆن لەرووم هەلدى!
 بەريزان بمبورن، بەدەست خۆم نەبوو. شيوا بووم! بەراستى شەرمەزارى
 ئيوەم. كاكينە! پياوى وا هەيه دلى ئەسكەندەرى هەيه و ئيواش هەيه دلى تلو
 قەندييەك، دلى من ئەو سەگە گچكەيه. دلى من دلى گەمالە ورديلەيه.
 شەرمەزارم! داواى ئەو ئابرووتكانە چۆن لەرووم هەلدى بۆ خواردنى نانى
 نيوەرۆ بچم و شورباوى كليسه هەلقورينم. شەرمەزارم، ناتوانم بيم،
 بمبورن.

ميۆسۆف هەروا بە دردۆنگى لەبەر خۆيەووە گوتى: «تاقە شەيتانى دنيايه،
 ئەگەر فريومان بدا چبکەين؟» بە چاويكى پر لە گومان و بن برۆاييبەووە لە
 حەنەكچييهكەى دەروانى، فيودور پاولوويچ وەرگەرپايەووە و هەرکە ديتى
 ميۆسۆف چاوى تى برپيوە، ماچيكي بۆ فریدا.

ميۆسۆف كتوپر لە ئيوان فيودورۆويچى پرسى: «چاکە، تۆ دى بۆ لاى
 حەزەرەتى عابيد يان نا؟»

- بو نايەم؟ دوينى جەنابى عابيد بە تايبەتى منى بانگهێشت کرد.

میۆسۆف بی ئه وهی گوئی به وه ببزوی که راهیب گوئی لینه هه ر به و رقه
 ئه ستوره وه گوئی: تارادهیه که خۆم ناچار ده بینم که بچم بۆ ئه و نه هاره
 نه گبه تییه، لانیکه له سه ر شانمانه به هۆی ئه و کیشه و هه رایه وه داوی
 لیووردن بکهین و بلین کاری ئیمه نه بوو. دهی ده لئی چی؟
 ئیوان فیۆدۆرۆویچ گوئی: «به لئی، ده بی بلین کاری ئیمه نه بوو. ئه وه ش
 هیچ، خۆ چه زره تی ئۆسقوف له وی نابی.»

- چاکه، هیوادارم له وی نه بی! به زیاده بی ئه و نه هاره ش!
 له گه ل ئه وه شدا، هه موویان ده رۆیشتن، راهیب له بیده نگیدا گوئی شل
 کردبوو. به لام له ریگا گوئی که چه زره تی عابید ماوه یه کی زۆره
 چاوه روانیانه، زیاتر له نیو کاتر میژ وه درهنگ که وتوون. وه لامیکی نه بیست.
 میۆسۆف به رقه وه چاویکی له ئیوان فیۆدۆرۆویچ کرد و له به رخۆیه وه گوئی:
 چاوی لیکه، خه ریکه ده رپا بۆ له وه ر، هه ر ده لئی نه بای دیوه نه بۆران،
 می شیکیشی میوان نییه. په کوو له ده ست روه هه لمال دراوی و ویژدانی
 کارامازۆف!»

ته له بهی بهرزه فر

ئالیووشا یارمه تیی باوه زووسیمای دا برؤا بق هؤده کهی خوئی و له سهر جیوبانه کهی رایکیشتا. هؤدهیه کی چکوله بوو به کهلوپه لی هه ژارانوهه. چرپایه کی ئاسنین و باریک له ژوره که دا بوو و له تیکی لباد له جیاتی دۆشه ک له سهر راخرابوو. له سووچیکی وه تاغه که دا، له خوار په یکه ره کانه، ره حلکی خاچنیشانی لیبوو ئینجیلیکی له سهر داندرا بوو. پیری کلیسه شل وشه کهت له جیدا کهوت. چاوی بریقهی دههات و پشووی سوار بوو بوو. به وردی وهک ئه وهی له بییری شتی کدا بی چاوی له ئالیووشا کرد:

- برؤ، کورپی خؤم، برؤ. من «پرؤفیر» م به سه. زووکه، له وی کاریان پیت ده بی. برؤ له سهر سفره کهی ئوسقوف میوانداری بکه.

ئالیووشا کهوته پارانه وه: «ئیزنم بده لیزه بمینمه وه.»

له وی زیاتریان کار پیت ده بی. ئه وی زؤر قهره بالغه و ده توانی یارمه تیان بدهی. ئه گهر رۆحگه لی شه ره نگیزیش قوت بوونه وه، دوعایه ک پاته بکه وه، کورم. - پیری کلیسه پیی خویش بوو ئاوا بانگی بکا. - «له بیرت نه چی له داهاتودا جیی تو ئیره نییه. پیای لای، ئه وهت له بیر نه چی. هه رکاتی خودا ئیرادهی کرد و بردمی وه، تۆش کلیسه به جی بیله و قهت روو لیزه مه که.»

ئالیووشا سه رسام بوو بوو.

- چیه؟ ئیستا جیگای تو لیزه یه و سه بارهت به خزمه ته گه وره کانت له دنیا دا، ته قدیست ده کهم. زیاره تی تو زیاره تیکی دور و دریز ده بی. ده بی ژنیش بینی. ده بی وابکه ی. بهرله وهی بگه ریته وه، ده بی خاچی هه موو شتیکت له کۆل نابی و خارا بیتهی له نیو کلی زه ماندا. کاری زورت له پیش ده بی. به لام له تو دانیام، هه ر بویه ده تنیرم، تو مه سیحت له گه لدا یه. قهتت له بیر نه چی و هه میشه له بیرت بی، ئه ویش قهت تو به جی ناهیلی. خه میکی گه ورهت دیته ری و له و خه مه دا

بهخته‌وهر ده‌بی. دوایین وت‌هی منیش بۆ تۆ ئه‌وه‌یه: به‌خته‌وهری له‌ خه‌مدا بدۆزه‌وه. کار بکه، به‌رده‌وام کار بکه. له‌مه‌به‌ولاوه وت‌ه‌کانمت له‌بیر نه‌چیت‌ه‌وه، بۆیه‌ش ئاوا روون و کراوه له‌گه‌لت ده‌دویم، چونکه نه‌ک روژانیک به‌لکو چه‌ن کاتژمیریکم ته‌مه‌ن ماوه.

ئالیووشا دیسان خه‌م دایگرت و ره‌نگی هه‌لبزړکا.

باوه زووسیمما به‌ نه‌رمی بزه‌یه‌کی هاتی و پرسیی: «چییه دیسان؟» پیاوی دنیا‌یی بۆ مردوو ده‌گرین، به‌لام لیڤه له ژوور سه‌ری باوکیک که له مردن نزیک بۆته‌وه ده‌بی شادی بکه‌ین. به‌جیم بیله، ده‌بی دۆعا بکه‌م برۆ زووکه. له‌لای براکانت به، ئه‌ویش نه‌ک هه‌ر له‌لای یه‌کیان؛ به‌لکو له‌لای هه‌ردووکیان به. پشتی یه‌ک به‌رمه‌ده‌ن.

باوه زووسیمما ده‌ستی هه‌لیتا و به‌سه‌ری ئالیووشایدا هینا. ئالیووشا نه‌یتوانی نار‌ه‌زایه‌تی ده‌رب‌رئ، ئه‌گه‌رچی زۆری پینخۆش بوو له‌وئ بمینیت‌ه‌وه. زۆریش تامه‌زرۆ بوو رازی ک‌رنۆش بردنه‌که‌ی بۆ دیمیت‌ری لی بپرسی، پرسیاره‌که له سه‌ر نووکی زمانی بوو، به‌لام نه‌یده‌و‌ی‌را ده‌ری بپ‌رئ. ده‌یزانی ئه‌گه‌ر پ‌یویست بی باوه زووسیمما، بی ئه‌وه‌ی پرسیار‌ی لییکا، سه‌باره‌ت به‌و کاره‌ی ده‌دوئ. به‌لام دیار‌بوو نه‌یده‌و‌یست باسی ئه‌و شته‌ بکا. ئه‌و کاره به‌جاری شوینی له سه‌ر ئالیووشا دانابوو. باوه‌ر‌یکی ته‌واویشی به‌ پ‌ر له راز بوونی کاره‌که هه‌بوو. پ‌ر له راز و ته‌نانه‌ت زۆر به سامیش.

هه‌روا به‌په‌له له هه‌وشه‌ی حو‌جره‌که ده‌هاته ده‌رئ تاکو بۆ میوانداری و خزمه‌ت‌کردن له سه‌ر سف‌ره‌که‌ی باوکه عابید، خۆی بگه‌یه‌نیت‌ه‌ کلیسه، له‌پ‌ر ژانیک‌ی له سه‌ر دل‌ی هه‌ست پ‌یکرد و له رۆیشتن که‌وت. ده‌تگوت دیسان قسه‌کانی باوه زووسیمما له گوینیدا ده‌ز‌رینگیت‌ه‌وه که پ‌یش‌و‌ی‌ژ‌یی مه‌رگه ناواده‌که‌ی خۆی ده‌کا. ئه‌و شته که ئه‌و ئاوا به‌ وردی و به‌ روونی پ‌یش‌و‌ی‌ژ‌یی ک‌رد‌بوو، بیگومان وه‌ر‌است ده‌گه‌را. ئالیووشا به‌ شیوه‌یه‌کی شار‌اوه و له ناخ‌وه ئیمانی پ‌یی بوو. به‌لام به‌بی ئه‌و چۆن ده‌یتوانی هه‌لبکا؟ نه‌دیتنی پ‌یر و نه‌بیستنی قسه‌کانی، ئاراوقارای لی هه‌لده‌گرت. روو له کوئ بکا؟ پ‌یر پ‌یی‌گوت‌بوو له کلیسه بر‌واته

دهرى. خوداگان! زور له ميژ بوو ئاليووشا تووشى دل خورپه ى ئاوا نه هاتبوو. به تالووكه خوى به و دارستانه دا كرد كه كه وتبووه نيوان حوهره كه و كليساوه. فكر و خيال هيزيان لى بريبوو، چاوى برييه ئه و دار كاژه پيرانه ى قه راغ ريگاكه. زورى مابوو بگاته كليسه، نزيكه ى پينج سهد ههنگاويكى مابوو. چاوه روانى ئه وه نه بوو چاوى به كه س بكه وى، به لام له پيچى يه كه مى ريگاكه دا تووشى راكيتين بوو. له وه دهچوو چاوه روانى كه سيك بى.

ئاليووشا لى نزيك بووه و گوتى: «چاوه روانى منى؟»

راكيتين زهردهيه كى گرت و گوتى: «به تاييه تى چاوه روانى توم، دهمه وى پرسيارىكت ليپكه م. ده زانم به هه له داوان دهچى بو خزمهت باوكه عابيد، وادياره ميواندارييه كى شاهانه ى به دهسته وهيه. باوكه عابيد له و كاته وه ميواندارى له ئوسقوف و ژينرال كرد، ميواندارى ئاواى وه رى نه خستبوو. خو له بيرته؟ من نايه م به لام تو بچو خزمهت بكه. ئالكسى شتيكم پى بلئى. ماناى ئه و كاره چيه؟ پرسياره كه شم ئه وهيه.»

- كامه كار؟

- كر نووش بردن بو ديميتريى برات، مه گين نيوچاوانى له بهردهميا نه نايه

زه وى!

- باسى باوه زووسىما دهكه ى؟

- به لى باوه زووسىما.

- نيوچاوانى نايه سهر زه وى؟!

- ئاخ، بى ئه ده بيم كرد! ده ى بليم چى! پيم بلئى ماناى ئه و كاره ى چى بوو.

- ميشيا منيش نازانم.

- دهمزانى به توش نالى، رهنگه شتيكى سهير و سه مه ره ى تيدابى، ههر وهك

ئه و حه قايه ته ئاساييه كه، خو لال كردنى پيروژ، به لام له م كاره ياندا ئامانچيک

ههيه. ته واوى خه لكى شاره كه باسيده كه ن و پروداوه كه دم به دم بلاو

دهكه نه وه و هيچ كه س سه رى لى ده رنه ينى. به برواى من پير به راستى

که راماتی ههیه؛ بۆنی جینایه تی ههست پیکردبوو. ئەو بۆگه نهش له بنه ماله که ی ئیوه دایه.

- جینایه تی چی؟

دیاربوو راکیتین قسه یه کی له دلدایه و تامه زرۆیه بیدرکینێ.

- ئەو جینایه ته له بنه ماله ی ئیوه دا دهقه ومی. له نیوان براکانت و باوکه دهوله منده که تدا. بۆیه زووسیمای نیوچاوانی نایه زهوی، تاکو بۆ شتیک که دهقه ومی، ئاماده بی. ئەگەر دواتر شتیک بقه ومی، خه لک ده لێن: «ئاخ پیری پیروز پیشبینی کرد و پیشویژی کرد!» ئەگه رچی سوچه بردنیکی ئاوا، پیشویژییه کی که م بایه خه. به لām ده لێن: «په کوو، چ رازیک بوو، پیر ده یزانی.» خه لکی ساویکه و که سانیکی شه ی تانیش هه ر که سه به ربه ی خۆی ده ییوی! هه میشه به گه وره و پیروز ناوی ده بن: «جینایه ته که ی پیشبینی کرد و ته نانه ت تاوانباره که شی ده ستنیشان کرد.» خه لکی ره شوکیش له وه زیاتریان لی ناوه شیته وه، له هه مبه ر مه یخانه یه کدا به چۆکدا دین و کرئوش ده بن و به ردیش به په رستگادا ده دن. وه ک ئەم پیره ی تو، له هه مبه ر مرۆفیکی پاک و راستا ده سته داته گوچان و له به ر پی قاتلیدا سه ر له زهوی ده سوێ.

- جینایه تی چی؟ کام قاتل؟ تو مه به ستت چیه؟

ئالیووشا له جیی خۆ وشک بوو. راکیتینیش راوه ستا.

- نازانی کامه قاتل؟ یانی خۆت له گیلی ده ده ی، یان نازانی؟ دلنایم له پیشدا بیرت لی کردۆته وه. به راستی سه یره، گوێ بگره ئالیووشا! تو درۆ له زانتدا نییه به لām بۆ ده ربیرینی راستیه کان ماوه یه ک تووشی دوودلی ده بی، تو بیرت له و شته کردۆته وه؟ راست و روون پیم بلی، ئا یان نا؟

ئالیووشا زۆر له سه ره خۆ وه لāmی دایه وه: «ئه ری.» راکیتین داچله کی و نه راندی:

- چی؟ به راستیه؟

ئاليووشا لە بن ليوييه وه منجاندی: «من... من به وردی بیرم لی نه کردۆته وه، به لām قسه کانی تو هینده سهیر بوو، جوړیک باستکرد، پیمو ابوو بیرم لیکردۆته وه.»

- دیوته؟ (چهنده جوانیش درکاندت!) دیوته؟ ئەمرۆ کاتی چاوت له باوکت و میتینکای برات دهکرد، بیرت له جینایهت کردهوه. کهوايه بهههله نهچووم، ها؟ ئاليووشا دردۆنگانه گوتی: «سهبرکه، توژی سهبرکه. چی توی وا لیکرد بیر لهو شته بکهیه وه؟ بو سهرنجی راکیشای؟ پرساری یه کهمم ئەمهیه.»

- دوو پرسیار؟ بیئوهی پیوهندیان پیکه وه هه بی، به لām سروشتی. ئەوانه لیک هه لداویرم. چ شتییک بووه هوی ئەوهی سهرنجی من بو ئەو لایه نه راکیشری؟ نه مده زانی، ئەگەر له خووخدهی دیمیتری فیودوروویچی برات نه گه یشتمايه، به یه کهم روانین ناخیم ده خوینده وه و به هوی تایبه تمه ندیی که سایه تیبه وه تیی ده گه یشتم؟ ئەو مروفانهی که زور به شه ره فن و له گه ل ئەوه دا هه وه سبازیشن، سنووریکیان هه یه که بو په رینه وه نابی. به لām بیتو له و سنووره تپه پرن، باوکی خویمان ده کوژن. ئیستا باوکت پیره پیاویکی هه میسه مه ست و گه نده له و هه موو شتیکی له راده تپه پرا ندووه. ئەو جووته هچ کامیان ناتوانن دان به خۆدا بگرن و ئیختیاریشان له ده ست خۆیاندا نه ماوه. بیگومان خویشان به کونیکه وه ده نین.

- نا، میشیا، نا. ئەگەر هه ره ئەوه بی، خه مم نییه. چونکه دلنایم کاریان به و جیگایه ناگا.

- ئەی بو ده له رزی؟ راههسته پیتبلیم، ئەو رهنگه مروفیکی به شه رف بی، - مه به ستم میتینکایه - به لām (به شه ره فیکی گه مژه یه) هه وه سبازه. ئەوه شی به باوکت وه به میرات پیگه یشتووه. ده زانی ئاليووشا من تو م پی سهیره، چون توانیوته ئاوا داوینپاک خۆت راگری. ئاخر توش کارامازوفی! له بنه ماله ی ئیوه دا هه وسبازی و داوین ته ری گه یشتۆته راده ی شیتی. به لām ئیستا ئەو سی داوین پیسه، چه قویان له بهر که له که ی خویمان هه لچه قاندووه و له بو سه ی یه کتیریدان.

زورجار لووتیشیان به لووتی یه کدا ده ته قی. دلنایم رۆژیک تیک به رده بن. له وانیه تۆش چواره مین که سیان بی.

ئالیووشا له داخانا هه موو گیانی ده له رزی، به دهنگیکی بوغزگرتوو گوئی: «سه بارهت بهو ژنه له هه له دای. دیمیتیری رقی لئیته تی.»

رقی له گرووشنکایه؟ نا براگیان رقی چی. وهک ده لاین ده زگیرانه که شی له بهر خاتری ئه و ژنه به جی هیشتوو، نا رقی لئی نییه. شتیک هه یه تۆ هیشتا سه ری لیده رناکه ی. پیاویک که ئاشقی ژنیکی جوان ده بی، له شی ژنیک، یان ته نانهت به شیک له له شی ژنیک (مروقی هه وه سباز له وه دهگا) له وانیه له بهر خاتری ئه و منداله کانیشی به جی بیلی، دایک و باوکیشی بو بفروشی، ته نانهت ولاته که شی تووشی شه رمه زاری بکا. ئه گهر به شه رپ بی دزی دهکا، ئه گهر دلوفان بی پیاو ده کوژی، ئه گهر ئیمانداریش بی خه لک فریوده دا، ئه وین ئاوایه. تۆ نازانی. پوشکین شاعیری په لوپووزی ژنان، شیعیری بو ران و به له کیان ده گوت. خه لکی دیکه ش پیندا هه لئالین. به لام ناتوانن ته ماشای بکه ن و نه له رزن و موچرکه ی هه وهس به له شیاندا نه یهت. خو هه ر لاقوقولیش نییه. ئه وه گریمان قینی له گرووشنکاش بی، رق و قین چاری ناکا. وای دانیین رقی لئیته تی، خو ناتوانی لئی دابیری. هه وهس له گه ل رق جیاوازه.

ئالیووشا گوئی: «من له وه ناگه م.»

راکیتین ره شینانه گوئی: «به راسته؟ ده نا من دلنایم زور چاکی تیده گه ی. چونکه خیرا به سه ر زارتدا دی. ناخافل له دهمت ده رچوو. هه ر ئه وهش بایه خی دان بیانانه کهت زیاتر دهکا. که وایه مه به سستیکی ئاشنایه، بیرت لیکردۆته وه. مه به ستم هه وه سبازییه!

به راستی داوینپاکی! ئالیووشا، ده زانم پیاویکی بیدهنگی، له سه رخوی، پیاوی خودای، به لام شه یتان ده زانی زه ینت تا کوئی بر دهکا و چه نده ده زانی! تو پاکی، به لام به ناخدا رۆچووی... له میژه له ژیر چاوه دیریم دای. تۆ کارامازوفی، کارامازوفیکی شه شدانگ - بینگومان له دایکبوون و پیوهندی و بنه ماله هوی ئه وه یه تۆ له لایه ن باوکتوه هه وه سباز و شوال چه په لی، له لایه ن دایکیشه وه

پیاوی خودای و شیتیشی. بۆ ئاوا دهله رزی؟ که وایه راسته؟ ده زانی گرووشنکا به رده وام داوام لیده کا بته م بۆلای. ده لئ: «عه باکه ی له بهر داده مالم.» تو ئاگادار نیی، هه تا ده مبینی داوام لیده کا تو له گه ل خۆم به رم بۆلای. نازانم بۆ ئه وه نده به ردلی که و تووی. ده زانی، ژنیکی بی وینه یه؟»

ئالیووشا به بزیه کی سارد و سره وه گوئی: «له زمان منه وه سپاسی لیبکه، راکیتین قسه که ت ته و اوکه. بیروپای خۆمت پاشان پیده لیم.»

- ته و او کردنی ناوی، وه ک پۆژ لیم روونه، ئه وانه هه موو قسه ن براگیان. کاتی توش له ناخه وه هه وه سبازی، ئیوانی برات هه ر باسی مه که! خۆ ئه و برای دایک و بابه. ئه ویش کارامازۆفه. ئه وه ی له زاتی مالباتی کارامازۆف دایه هه وسبازی و چاو حیزی و شیتیه! هه مووتان وان. ئیوانی براشت بۆ گالته وتاری ئایینی ده نووسی. ته نیا له بهر خواستی گه و جانه و نه ناسراوی خۆی ئه و کاره ده کا. مرۆفیکی بی دینه و دان به و چرووکیه ی خۆشیدا ده نی. ئیوانی برات ئاویه. ئه گه ر نه تناسیوه بیناسه. جگه له وه، ده یه وه ی ده زگیرانه که ی میتیای برات له خۆی ماره کا. پیموایه ئه و کاره ش ده کا. میتینکاش رازی ده بی و ده زگیرانه که ی خۆی ده داتی، چونکه ده یه وه ی رزگاری بی له چنگی و هه لئ بۆلای گرووشنکا. ئاماده شه وه ک پیاویکی دل فراوان و بیلایه ن ئه و کاره بکا. حالی بووی؟ ئه وانه مه ترسیدارترین مرۆفی سه رده من! کئ سه ر له کاری ئیوه ده رده کا؟ ئه و له چرووکی خۆی گه یشتووه و له گه لی هه لده کا! راوه سته با پیتبلیم باوکه پیره که شت ئیستا له سه ر رینگای میتینکا قوت بۆته وه. ئه ویش بۆ گرووشنکا شیت بووه، به دیتنی ئه و ده می ئا و ده کا. هه ر له بهر ئه ویش بو ئه مرۆ له حوجه ئه و هه للاو به زمه ی سازکرد. چونکه میۆسۆف پنیگوت «ده عبای سه لیه.» باوکت له عه شقدا له پشیله ی نیر خراپتره. سه ره تا ئه وی له مه یخانه کانی و پاشان له مامه له نه یینه کانیدا دامه زراند. به لام ئیستا کتوپر له بهر چاوی شیرین بووه و به جارئ دلی له لا نه ماوه. به پیشنیاره کانیسی که هه لبه ت ئابرومه ندانه نین، ناهیلئ ساتی هه دا بدا. باوک و کورپی هیژاش له و رینگایه دا ناچارن به ره و رووی یه ک راوه ستن! به لام گرووشنکا دلی به هیچیانه وه نییه.

هه‌روا کایه‌یان پێ‌ده‌کا و ده‌ستیان پێ‌گه‌رم ده‌کاته‌وه. ده‌یه‌ه‌وێ بزانی کامیانی چاکتر بۆ داده‌دۆشری. چونکه هه‌رچه‌نده ده‌توانی پاره‌یه‌کی زۆر له باوکت داتاشی، به‌لام باوکت قه‌ت نایه‌ینی. ره‌نگه له ئاکامدا رژدییه‌که‌ی گۆل بکا و ده‌ست به گیرفانییه‌وه بگرێ و هیچی له ده‌ست ده‌رنه‌یه‌ت. لێ‌رده‌ا دیمیتری بایه‌خدار ده‌بی، ئه‌گه‌رچی ده‌وله‌مه‌ند نییه. به‌لام ئاماده‌یه زهماوه‌ندی له‌گه‌ل بکا. ئه‌ری، ئاماده‌یه بیه‌ینی! ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی په‌ری روویه‌کی بی‌وینه‌یه. کاترینا ئیوانا کچه سه‌ره‌ه‌نگیکی ده‌وله‌مه‌نده، که‌ریه‌تی نییه واز له‌و بی‌نی و وه‌دوای گرووشنکا که‌وێ و زهماوه‌ندی له‌گه‌ل بکا، که گراوی پیره بازرگانیکی ناهیر بووه به ناوی سامساتۆف، که شاره‌داری توورپه و نه‌خوینده‌واری پێشوری شاره‌که‌مان بووه. ئه‌و رووداوه له‌وانه‌یه شه‌ریکی خویناویی به‌دواوه بی. ئه‌وه‌ش شتیکه که ئیوانی برات چاوه‌روانه‌تی. وه‌ک ده‌لین کویره چیت ده‌وی، ده‌لی دوو چاوی ساغ. کاترینا ئیوانای شوخ و شه‌نگ که بو‌ی شیت بووه، له‌گه‌ل خۆیدا ده‌ییا و جیازی شه‌ش هه‌زار رو‌بلی ده‌نیته ته‌نگه‌ی باخه‌لی. بۆ مرو‌قی سه‌ر سو‌الکه‌ریش ئه‌وه ئه‌وپه‌ری ئاوات و ویستی ده‌روونییه. ئه‌وه‌ش بزانه ئیوان به‌و کاره‌ی خه‌یانه‌ت به میتینکا ناکا، به‌لکو گه‌وره‌ترین خزمه‌تیشی پێده‌کا. چونکه ئاگادارم هه‌ر له‌م هه‌وتووهدا له‌گه‌ل چه‌ند که‌سی هه‌رزه له مه‌یخانه‌یه‌ک مه‌ستی کردوووه و پر به مه‌یخانه‌که ده‌نگی هه‌لیناوه و گو‌توویه: «من شیایوی کاتیای ده‌زگیرانم نیم و بۆ ئیوانی برام باشه.» کاترینا ئیواناش له ئاکامدا ده‌زانم ده‌ست به رووی پیاویکی سه‌رنج‌راکیشی وه‌ک ئیوان فیو‌دۆروویچه‌وه نانێ. ماوه‌ته‌وه له نیوان ئه‌و دوانه‌دا کامیان هه‌لبژیرێ. ئه‌و ئیوانه نازانم چۆن دلی هه‌مووتانی کردۆته خۆی؟ که هه‌تا ئه‌و راده‌یه خۆش‌تان ده‌وی و کپ‌تۆشی بۆ ده‌بن؟ به‌لام ئه‌و له‌بنه‌وه پیتان پێده‌که‌نی و بۆخۆشی خۆی که‌لکتان لێوه‌رده‌گرێ.

ئالیووشا نیوچاوانی تیک ناو به توورپه‌یی پرسیی: «تۆ چوزانی؟ چۆن ئاوا به ئه‌رخه‌یانی قسه ده‌که‌ی؟»

- بۆ ده‌پرسی و به وه‌لامدانه‌وه‌شم ترست لێ‌ده‌نیشی؟ دیاره ده‌زانی ئه‌وه‌ی من ده‌یلیم، راسته و پێچوو‌په‌نای تیدا نییه.

- تو ئىوانت خۇش ناوى، چونكى ئىوان بۇ پارە ناكە وىتتە ھەلەكەسەما.
- بەراستتە؟ ئەى جوانى كاترىنا ئىوانا؟ خۇ ھەر پارە نىيە، ئەگەرچى شەش
ھەزار رۆبلىش پارەيەكى كەم نىيە.

- ئىوان زۆر لەوانە مەزنتىرە. ئەو بۇ ھەزاران رۆبلىش سەر بۇ كەس
دانانە وىنى. ئىوان بەدواى پارە و ھىمنايەتى و تەوزەلىيەو نىيە، رەنگە بەدواى
رەنج و زەحمەتەو بە.

- ئەو ئەتىر چ خەونىكى دىندانەيە؟ پەككو لە دەست ئىوئەى نەجىمزاڧا!
- ئاخ مىشيا، ئەو رۆحىكى ئالوزوپلۆزى ھەيە. زەينى لە مەنگەنە داىە و رۆحى
لە چىنگى دىرڧونگىيەكى گەورە و چارەسەرنەبوو داىە. لەو كەسانەيە كە پارەى
زۆريان ناوى، تەنبا بەدواى وەلامى پرسىيارەكانىانەوڧەن.

راكىتىن، بە ناپاكييەكى ئاشكراوہ گوراندى: «ئالىووشا، ئەوئە ئىتر پىروپاگەندە
و خۇ پەرسىتییە. خەرىكى ھەر قسەكانى زوسىما كاويژ دەكەيەوہ. نازانى ئىوان
چ پىلانىكى بۇ دارشتون!» رەنگى تىكچوو و كەوتە لىوہلەرہ. «ئەوئەى تو باسى
دەكەى شتىكى قور و گەوجانەيە و تەنانەت بايەخى ئەوئەى نىيە بىرىشى
لىيەكەيتەوہ. ئەگەر گوشار بۇ مىشكت بىنى تىيدەگەى. وتارەكەى زۆر بىھوودە و
قورہ. بىرورا گەوجانەكەىشت ھەر ئىستا گوى لىبوو: ئەگەر بەقاي رۆح نەبى،
ھىچ فەزىلەتىك لە ئارادا نىيە و ھەموو شتىك و ھەموو كارىك ئازادە. (لەگەل
ئەوئەشدا، لە بىرتە مىتنكاي برات ھاوارى كرد: «ئەوئەم قەت لەبىر ناچى»)
بىرورايەكى سەرنجراكىش بوو بۇ ھەلە و ھەرزەكان! - (خەرىكم چەقەسروئى
دەكەم، گەوجانەيە.) نەك بۇ ھەلە و ھەرزەكان، بەلكو بۇ خۇبەزلزانەكانىش.
«ئەوانەى كەوتوونە گومى گومانى قوول و بى چارەسەرەوہ.» خەرىكە خۇى
دەنوئىنى و ھەمووشى لىرەدا بەئاكام ناگا، كە «لەلايەكەوہ چارەسەرىك جگە لە
قەبوولكردنمان نىيە.» و «لەلايەكى دىكەشەوہ دەبى دانى پىدا بنىين!»
بىروراكەشى سەرتاپا رەزىلانەيە! مروڧايەتى ئەو توانايىيەى ھەيە كە بۇ
پايەبەرزى، ئەوئەى بەبى ئىمان بە زىندوو بوونەوہ ژيان بەرىتتەسەر. ئەوئەش لە
عەشق بە ئازادى و بەرابەرى و براىەتىدا وەدەستدەكەوئە.

پاکیتین، وای رق ههستاوو به دژواری دهیتوانی دان به خۆیدا بگری. به لام کتوپر وهک ئه وهی شتیکی وهبیر هاتبیته وه، ده می بوو به تاقی چرا. به بزیه کی ماستاوه کرانه تر له پێشوو گوتی: «دهی به سه، بۆ پینده که نی؟ پیتوایه گه مژیه کی سووک و چرووکم؟»

- نا ههر به خه ونیش نه مدیوه به گه مژیه کی سووک و چرووکت بزانه. تۆ به هوشی به لام... له وه گه پین، پیکه نینه کهم له بهر گه وجیهه تی بوو. می شیا له م باره وه من له تین وتاوی تۆ ده گه م. به و تین وتاوهی تۆدا پیمواوو خۆشت دهره ق به کاترینا ئیوانا سه رساردی. براهه م، زۆر له میژه ئه و گومانه م له دلدایه، ههر له بهر ئه وه شه، که ئیوانی برامت خۆشناوی و به خیلی پی ده بهی؟

- ههروه ها بۆ پارهی کاترینا ئیوانا به جارێ چاوت چوو، ئه وه هشی پی زیاد که م؟

- باسی پاره ناکه م، نامه وی سووکایه تیت پینکه م.

- باوه ر ده که م، چونکه واده لئی، به لام یا خودا تۆ و براهه ت فهوت و فه نا بن. تۆ له وه ناگهی که پیاو له وانیه رقی لئی بیی. جا ههر کارمان به سه ر کاترینا ئیوانا وه نییه! ئاخه ر بۆ له خۆرا ئه وم خۆش بوی؟ ده زانی قسه ی سووکم پی ده لی. بۆ ده بی ئه وه هه قه م نه بی منیش قسه ی سووک پی بلیم؟

- قه تم نه بیستوو ه به چاکه یان به خراپه ناوت بیی. باسی تۆ ههر ناکا.

- به لام بیستومه پیرێ له مالی کاترینا ئیوانای شیایوی خۆی جنیوی پینداوم. دیوته چ هۆگریه کی به م به نده زه بوونه هه یه؟ به و پینیه ئیستا کی به خه یله، له ولاوه راوه ستی. ئه و سه باره ت به من ئاوابیرو پای خۆی دهر بریوه. ئه گه ر له داها توودا نه چمه ریزی پیاوانی ئایینییه وه و نه بمه راهیب، خاترجه م ده چم بۆ پترزبۆرک و له گو قاریکی به ناوبانگدا جیی خۆم ده که مه وه و هه تا ده سال ده نووسم و پاشان، ده بمه خاوه نی گو قار. هاوړا له گه ل بیری ئازادبخوازان و بی دینه کان ده ری ده که م. ره نگدانه وهی مه رامی سو سیالیستی، له گه ل تۆزه رووناکیه ک له سو سیالیسم. به لام له هه موو کاتیکیا له سه ر هه ست ده بم. یانی له گه ل هه ردوو لایه نه که ریکده که وم و گه و جه کان فریو ده ده م. به حیسابی

براکت، رهنګدانه وهی سۆسیالیسم نابیته کۆسپ و تهگه ره له سه ر پئی داهات، پاشه که وتی پارهش له ژیر چاوه دیزی جووله که یه کدا نای. له ئاکامیشد کارگه یه کی گه وره له پترزبۆرگ ساز ده که م و چاپخانه کانم بۆ ئه وی راده گو یزم و نهۆمه کانی سه ر پئی به کرئ ده دم. ئه و ته نانه ت جیگا که شی ده ستنیشان کردوه، له نزیک پرده به ردینه ی ئه ولای نه واوه هه لکه وتوه که ده لئین بریار وایه له پترزبۆرگ سازی بکن.

ئالیوشا نه ی توانی دان به خویا بگرئ و به پیکه نینه وه گو تی: «ناخ میشیا، ئه وه ئیتر رهد بوونه وه ی تیدا نییه.»

- توش ئالکسی فیودۆرۆویچ، وادیاره رقت له تانه وته شه ر نییه.»

- نا، نا، گالته ده که م. بمبووره. شتیکی ته واو جیاوازم له زهین دایه. به لام، داوای لیبووردن ده که م، کی ئه و قسانه ی بۆ تو گیرایه وه؟ کاتی باسی تو ی کردوه، خو تو له مالی کاترینا ئیوانا نه بووی؟

- من له وی نه بووم، به لام خو دیمیتری فیودۆرۆویچ له وی بوو. به و گو یچکانه ی خۆم گو یم لیوو باسی ده کرد. ئه گه ر پیت خوشه بزانی، با دلنیات که م، خوی پئی گو تم. گو ی قولاغ راوه ستابووم، ئه ویش نه ک به قهستی، من له وه تاغی خه وه که ی گرووشنکا بووم و نه مده توانی بیمه ده ری، چونکه دیمیتری له وه تاغه که ی دیکه یان بوو.

- ئه ها، له بیرم نه بوو، ئیوه خزمایه تیتان هیه.

راکتین سوور هه لگه را و گوراندی: خزمایه تی! من و خزمایه تی له گه ل گرووشنکا! شیت بووی، یان عه قلت کار ناکا؟
- مه گین خزمایه تیتان نییه؟ دهنان من وام بیستوه.

- له کیت بیستوه؟ ئیوه کارامازوفه کان هه ر خه ریکی فروفیشالن و ده لئین ئیمه له بنه ماله یه کی ره سه ن و نه جیم زادهین، پیت وایه که س نازانی باوکت له سه ر سفره ی ئه م و ئه و رشقنجا ری و گه مه ی ساز ده کرد بۆ ئه وه ی به خیری خویان پاروویه ک نانی بده نی. ره نگه من کوره قه شه یه ک بم و له به ر چاوی ئیوه ی ره سه ن و تایه فه دار سووک بم، به لام ئاوا به که یفی خۆت سووکایه تیم پئ مه که.

ئالكسى فيؤدورويچ، خودا نهكا من خزمى گرووشنكاي بهستوكه بم. تكات ليدكهه م ئاگات لهدهمى خوت بئ!

راكيتين بهجاري رهنگى تيك چوبوو.

«بوخاترى خودا بمبور، نهمزاني... جگه لهووش... چون دهتواني پيى بليى بهستوكه؟ يانى ئه... لهو جوړه ژنانهيه؟ ئاليوشا سوور بووبوو. «ديسان پيت دهليمهوه، من بيستومه دهلين خزميه تيتان ههيه. زورجار دهچى بو ماليان، خوشت پينگوم گراوت نيبه و هزى ليناكهي. بهخه ونيش نهدهزاني ئهوه ندهت رق ليى بئ! يانى مستههقى ئهويه؟»

- حهتمه ن هويهكى هه ره هيه كه دهچم بولاي. ئهوهش پيوهندييهكى به تووه نيبه. خزميه تي، لهوانه به براكت يان باوكت بيكه نه خزمى تو، نهك خزمى من. ئهوه گه يشتيني. واچاكه برؤى بو چيشتهخانهكه. راوهسته بزانه! چبووه؟ يانى وهدرهنگ كه وتووين؟ ئاوا زوو نابى نه هاريان خواردبئ! بليى كارامازوفه كان ديسان كيشه يان وهري خستبي؟ بيگومان وايه. ئهوهش باوكت و ئيوان فيؤدورويچى برات. له وهتاغى باوكه عابيد هاتنه دهري. چاو ليكه باوه ئيزيدور له سه ر پليكانه كانه وه به دهنگى بهرز شتيكيان پيدهلئ. باوكيشته دهستي راده وه شيني و دهگوريني. پيموايه جنيو دها. بهزمه! چاو كه ميؤسوف به فايوونه كهى خهريكه دوور دهكه ويته وه. وادياره رويشت. ئهوهش ماكسيموفي پير چاو چون ههلدى! حهتمه ن شه ر و كيشه يان لپهيدا بووه. نههار له گوريدا نيبه. بليى له باوه عابيدان نه دابئ! يان رهنگه ليدانان خواردبئ! ئهگه ر وابئ ههقى خويانه!

قسه كانى راکيتين و سه رسوورمانه كهى بي هو نه بوو. كيشه يه كى پر له شوورهي و بي وينه يان وهري خستبوو. هه ر كتوپریش له خورا قسه يان ليك هه له زييووه.

(۸)

کیشی پر شووری

میوسوف وەک مروؤفیکی خاوەن کەسایەتی و ژیار، کاتی لەگەڵ ئیوان فیودورویچ گەیشتنە لای باوکە عابید حالی تیکچوو: لەبەر رق ھەستانەکە ی ھەستی بە شەرمەزاری دەکرد. ھەستیکرد لە دەست فیودور پاولوویچی دال نزم و سووک و چرووک، نەدەبوو ئەوەندە جازز بواوە، کە لە حوجرەکە ی باوە زووسیمایمان ھەردە بی و تا ئەو رادەیی خۆی لە بیر بچیتەو. لە سەر پلیکانەکان لە دلی خۆیدا گوتی: «نەدەبوو ئاوا ھەلچم، راھیب و قەشەکان شیایوی سەرکۆنە و سووکایەتی پیکران نەبوون. ئەگەر ئێرە مروؤفی بەشەرەفی لیبی و (ھەتا ئەوجیئیی ئاگادارم باوکە عابید پیاویکی نەجیمزادەیی و لە بنەمالەییەکی رەسەنە) بۆ لەگەڵ ئەوان بە سەرورپووخۆشی و ریزەو ھەلسوکەوت نەکەم؟ مەبەدەمەیان لەگەڵ ناکەم، ھەموو شتیک قەبوول دەکەم و بە چەکی ئەدەب دەیانبەزینم. و... و... نیشانیان دەدەم کە من ھیچ پیۆھندیەکم بە ئەو (ئیزۆپ^{۱۷}) ھەنەکچیە، ئەو (پیرۆت^{۱۸}) ھە بێ شەرمەو نییە و بە ھەلگەوت کەوتومەتە نیو ئەو کیشیەییەو، راست وەک خۆیان.»

بپاریدا لە دەست ماسیگران و داربران سکالا نەباتە بەر کلێسە و چاوپۆشییان لیک، ئەو کارەشی لەبەر ئەوە دەکرد، چونکە ماسیگرتن و داربرین، لەچا و رابردوو بییایەخ بووبوو. بە جوانیش نەیدەزانی ئەو لێرەوار و چۆمەیی کیشیەیی لەسەرە لە کوێوہیە.

17- ئیزۆپ: (بە یۆنانی ئیزۆپۆس) ھە فابل نووسی یۆنانی لە سەدە ی بەر لە زانی.

18- پیرۆت: Pierrot ھەنەکچی شانو سوننەتیەکان بوو.

ئەو ويسته دەروونىيەشى، كاتىك چووه وەتاغەكەى باوكە عابيد لە ناخەوہ بېريارى لەسەردا كە وازى لىيىنى. وەتاغى نان خواردەكەى باوكە عابد بۆ ئەوہ نەدەبوو ناوى وەتاغى نان خواردنى لىيىنى، چونكە تەنيا دوو وەتاغى ھەبوو. لەگەل ئەوھشدا گەورەتر و خۆشتر بوو لە حوجرەكەى باوہ زووسىما. كەلوپەلەكانى نىو ئەو وەتاغەش جيى سەرنج نەبون. كورسىلەكانى دارىنە بوون و بە دارى سەنەوبەر دروستكرابوون و رووكيشىكى چەرمينيان پىوہبوو، بە مۆدەى لەبەرەوكەوتوى سالى ۱۸۲۰. تەنانەت تەختى ژوورەكەشى رەنگ نەكرابوو. بەلام ھەموو شتەكانى لەبەر خاويى بريفەيان لى ھەلدەستا. چەن چەپكە گول لەبەر پەنجىرەكان بوو. ھەلبەت لەو كاتەدا سەرنج راکيشترىن شت لە ھۆدەكەدا ئەو سفرە رازاوه و رەنگىنە بوو. قاپ و قاچاخەكان بريفەيان دەھات. سى جۆر نانى بىرژاوه، دوو بتل شەراب، دوو شووشە ھەنگوينى سىروشتى كلىسە، تۆنگەلەيەكى گەورەى پىر لە (كوواس) ئەو دوو جۆرەى دواييان لە كلىسە بەرھەم دىنا و لە ناوچەكەدا ناوبانگى ھەبوو. (ودكاى) لى نەبوو. راکيتىن دواتر باسى كرد كە سفرەكە پىنج چەشنە خۆراكى لە سەر بوو: سووپى ماسى، ماسى بىرژاوه، شفتەى ماسى، دۆلدەرمە و كومپووت و ژىلەى ميوہ، راکيتىن چاك لەوانە گەيشتبوو، چونكە پىي بۆ چىشتخانەكە كرابۆوہ و ھەرتاوناوئى خۆى پىدا دەكرد و خۆى پىراگىر نەدەكرا. بە ھەموو لايەكەدا دەگەرەو سەبارەت بە ھەموو شتىك ئاگادارىيە و دەدەست دىنا. چاوبىرسى و بەخىل و بى سەرھوت بوو. نەيدەتوانى تاويك ھەدا بەدا. لە توانايىيەكانى خۆى ئاگادار بوو و لە خۆپەرسىيدا كەس دەسكى لە دوو نەدەكرد. دەيزانى كە رۆلئىكى گرینگ دەگىرئى. بەلام ئالىووشا، كە ئەوى بە ھاوړپى خۆى دەزانى، دەتگوت دلى دەرزى ئازەن دەكەن، كە دەيدى ھاوړپىكەى ھەرزە و بى ئابرووہ و خۆى بە تەواوى لە گىلى داوہ و بەپىچەوانە، پىي وابوو چونكە پارەى بەجى ماوى سەر مېزەكە نادزى، مرقىكى رەسەن و بەشەرەفە.

ڀاڳيتين، ڪه سڀڪ نه ٻوو ڪه ٻو نه هار بانگهڻستن ڪراڻي. ٻو ٿو نه هاره، له
 دانڀشتواني ڪلڀسه ته نيا باوه يوسف و باوه پايسي و ڀاهيبيڪي ديڪه
 بانگهڻشت ڪراٻوون. ڪاتي ميؤسؤف و گالگانؤف و ئيوان فيؤدؤرويچ
 گهڻشتي، ٿه وان چاوهري ٻوون. ميوانهڪهي ديڪه، ماڪسيمؤف له پهنايهڪ
 ڀاوه ستابو. ٿه وڻش چاوهري وان ٻو. باوڪه عابيد هاته نيؤ وه تاغهڪه وه ٻو
 ٿه وه ميوانهڪان به خيرهاتن بڪا. پيره پياويڪي ڪه له گهت و تيشڪه له ٻو،
 به لام هه روا به توانا، مووي سهر و پيشي هه روا رهش ٻو، جي جي
 ماشوبرنجي ٻو ٻو. دهموچاويڪي دريژؤوڪه و جيدي و زاهيدانهي هه ٻو. به
 بيدهنگي دهستي به سينگيه وه نا و ڪرئوشي بؤميوانهڪان برد. به لام ٿه مچار
 ٿه وان چونه پيشي ٻو ٿه وه ته قديسيان بڪا. ميؤسؤف ته نانهت ويستي
 دهستي ماچ بڪا. به لام باوڪه عابيد گورج دهستي ڪيشا دواوه. به لام ئيوان
 فيؤدؤرويچ و گالگانؤف به شيويهڪي زور خاڪه ڀايانه و ڪامل
 ته شريفاتهڪه يان به ٿه نجام گه ياند و به شيويهڪي لادنيانه دهستيان ماچڪرد.
 ميؤسؤف به پيڪه نينه وه و به زمانئيڪي قورساخانه و پر له ريژه وه ئاواي
 گوت: «قوربان، به وپهري خاڪه ڀاييه وه داواي ليئورون دن دهڪين. بمانبورن
 ٿه گهر به ته نيا هاتووين. فيؤدؤر ڀاولؤويچ ناچار ٻو ڀروا و له شانازي
 ميوانداري ئيوه بييهش بي، ڀويشتنهڪه شي بي هؤ نه ٻو. له حوگرهڪهي
 هه زرهتي باوه زووسيما له گهل ڪورهڪهي قسه يان ليڪه له بيهه وه و تووشي
 ڪيشه هاتن. خوي ڀي ڀانه گيرا و دهمي هه لمالي. هيندي دڙمان و قسه ي
 سووڪي به زاردا هات ڪه نه يدهزاني چون پاستاوي ٻو بيئته وه... و له راستيدا
 له ڀرووشي هه لئه دههات و مه حال ٻو بتواني داواي ليئورون دن بڪا. هه روهها» -
 چاويڪي له ڀاهيهڪان ڪرد - «گه ورهم، بيئشڪ له وه ناگاداري. هه ٻويه سوور
 سوور دهيزاني دهبي سهرڪونه بڪري و له ناخه وه ههستي به داخ و ڪه سهر و
 شهرم دهڪرد و تڪاي له من و ئيوان فيؤدؤرؤويچي ڪوري ڪرد، بيينه
 خزمه تان په ڙيواني و داواي ليئوروني به ئيوه ڀاگه بيئين. هه روهها هيوادارو

تاسه‌مهنده له داهاتوودا ئه‌و هه‌له‌یه‌ی قه‌ره‌بوو بکاته‌وه. داوای ته‌قدیسی له ئیوه ده‌کرد و به‌و هیوایه ئه‌و رووداوه فه‌رامۆش بفه‌رموون.»

میۆسۆف، له‌گه‌ڵ ده‌رب‌رینی دوایین وشه‌ی مژولیایشه‌که‌ی دلی کرایه‌وه و هه‌موو دیارده‌کانی رق و شلوی بوونی پێشوی وه‌لانا. دیسان به‌وپه‌ری پاکی و یه‌کدلییه‌وه بووه‌وه به‌ پیاویکی مرۆفدۆست.

باوه عابید به‌ قورساخی گویی بۆ پاگرت، تۆزی سه‌ری له‌قاند و وه‌لامی دایه‌وه: «له‌وه‌ی که‌ پاشمله‌ باسی ده‌که‌م زۆر به‌داخه‌وه‌م. ره‌نگه‌ به‌ هاتنی سه‌ر سه‌ره‌که‌مان فی‌ری ئه‌وه‌ بوایه ئیمه‌ی بکه‌وێته‌ به‌ر دل و ئیمه‌ش ئه‌ومان خۆش بوئ. برایان فه‌رموون دانیشن، تکاتان لیده‌که‌م.» له‌ هه‌مبه‌ر په‌یکه‌ری پیروژدا راوه‌ستا و به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌ستیکرد به‌ دۆعا کردن. هه‌موو به‌ ریزه‌وه سه‌ریان دانه‌واند و ماکسیمۆف به‌وپه‌ری تاسه‌وه ده‌ستی به‌ سینگییه‌وه نا.

هه‌ر له‌و کاته‌دا فیۆدۆر پاولوویچ دوایین فی‌ل و ته‌له‌که‌ی خۆی وه‌کار خست. ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چی به‌راستی ده‌یویست برواته‌وه بۆ مالێ، چونکه‌ پێی‌وابوو مه‌حاله‌ بتوانی له‌ سه‌ر سه‌ره‌ی باوکه‌ عابید دانیشی. هه‌ر ده‌تگوت هیچ نه‌قه‌وماوه. وانه‌بوو بلی شه‌رم له‌خۆی ده‌کا و په‌شیمان له‌ کاره‌که‌ی، ره‌نگه‌ ته‌واو به‌پێچه‌وانه‌ش. به‌لام هه‌روا هه‌ستیده‌کرد خواردنی ئه‌و نه‌هاره کاریکی دروست نییه. له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌شدا فایتوونه زه‌وار ده‌رچوووه‌که‌یان هیشتا بۆ نه‌هینابۆوه به‌ر پلیکانه‌کانی هوتیل و هیشتا خۆشی سوار نه‌بووبوو، له‌په‌ر له‌جیی خۆی راوه‌ستا. وه‌بیر ئه‌و قسانه‌ی خۆی که‌وته‌وه که له‌ حوجره‌که‌ی پیری کلێسه‌ کردبووی: «هه‌میشه له‌ نیو خه‌لکدا خۆم به‌ که‌م ده‌زانم و پیموایه وه‌ک هه‌نه‌کچییه‌ک دیمه‌ به‌رچاویان، بۆیه ده‌لیم با تۆزی قه‌شمه‌ره‌جاری وه‌رئ خه‌م. چونکه هه‌موو ئیوه له‌ من خوی‌ریتر و گه‌وجترن.» پێی‌خۆشبوو تو‌له‌ی ئه‌و سووک و چرووک بوونه‌ی خۆی له‌ هه‌مووان بستینیته‌وه. له‌ نا‌کاو وه‌بیری هاته‌وه جاریکیان لێیان پرسیبوو، «بۆ ئه‌وه‌نده‌ت رق له‌ فلان که‌سه‌؟» له‌ کۆتایی قه‌شمه‌ره‌جارییه‌که‌شیدا وه‌لامی

دابؤوه: «ئەها. هیچ ئازاریکی به من نهگه یاندووه. به لام فیلیکی پیسم لیکرد و لهو کاتهوه هەر رقم لایی بووه.»

ئێستا به هاتنه وه بیری ئه‌و، زهردهیهکی گرت. زهردهیهکی که مرهنگ و فیلاوی و تاویک به دوو دلی مات بوو. چاوی بریقهای هات و لیوی له رزی. بریاریدا: «چاکه ئیستا که دستم پیکردوه، وا چاکه برۆمه پیشی.» ههستی زالبووی لهو کاته‌دا، ده‌توانین به‌و وشانه به‌یان بکه‌ین: «دهی خو ئیستا ناتوانم خۆم چاک بکه‌م. که‌وایه با شه‌رمه‌زاریان بکه‌م. نیشانیان دده‌م که بۆم گرینگ نییه چۆن بیر ده‌که‌نه‌وه - هەر ئه‌وه‌و برایه‌وه!»

به‌فایتوونه‌وانه‌که‌ی گوت چاوه‌روانی بی و خوی به‌په‌له‌ به‌ره‌و کلیسه‌ گه‌رایه‌وه و راست رۆیی بۆ وه‌تاغه‌که‌ی باوکه‌ عابید. خۆشی نه‌یده‌زانی چده‌کا، به‌لام ده‌یزانی خوی پیراناگیرئ و له‌وانه‌یه به‌په‌له‌پیتکه‌یه‌ک وا خو دزیو و تال بکا، له‌به‌ر چاوی عالهم ره‌ش بی، به‌لام ته‌نیا خۆدزیو و تال کردن، نه‌ک ئه‌وه‌ی خوی تووشی تاوانیک بکا و له‌باری یاساییه‌وه سزا بدرئ. له‌و په‌ری رق هه‌ستانیشدا ده‌یتوانی دان به‌خۆیدا بگرئ و له‌ راستیدا زۆر جار سه‌بارت به‌و کاره ئافه‌رینی به‌ خوی گوتبوو. هەر له‌و کاته‌دا که دو‌عاکه ته‌واو بووبوو و هه‌موو رۆیشتبوونه سه‌ر سفره، له‌به‌ر ده‌رگای وه‌تاگی نان خواردنه‌که‌دا خوی قوت کرده‌وه، هه‌روا که له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌دا راوه‌ستابوو، چاویکی به‌خه‌لکه‌که‌دا گیرا و دای له‌ قاقای پیکه‌نینیکی شه‌یتانانه که وه‌تاغه‌که ده‌نگی دایه‌وه. پاشان به‌ چاویکی زه‌قه‌وه سه‌رنجی تیژی له‌ چاوی هه‌موویان چه‌قاند و گوراندی: «پیتان وابوو رۆیشتووم، به‌لام دیسان گه‌راومه‌ته‌وه.»

ماوه‌یه‌ک هه‌موو مه‌قیان له‌ خویان بری و چاویان لی نه‌ترووکاند. هه‌موو پینان وابوو رووداویکی تال و ناجۆر و پر له‌ شووره‌یی ده‌قه‌ومی. میۆسۆف له‌ نا‌کاو ئاله‌تی بوو، له‌داخانا چه‌قۆت لیدایه‌ خوینی لی نه‌ده‌هات. ئاوری رقه‌که‌ی پیشووی که دامرکابؤوه، له‌ نا‌کاو بلیسه‌ی سه‌ند و نه‌راندی: «نا، نا! ئیتر ئه‌وه‌م بۆ تامل نا‌کرئ! به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک ناتوانم! ئیتره ئیتر بۆ مانه‌وه

نابى. «خويىن بەرى چاۋى گرت و ئەۋى جىنۋى دەيزانى ئاوقاي فيۋدۆر پاولۋويچى كرد و دەۋرى بۇ تىكرىدەۋە. واى قىن ھەستابوو، شوين و ئەدەب و ەھىبە و ھەموو شتىكى لەبىر چووبۆۋە. كلاۋەكەى بەدەستەۋە گرت و ويسىتى بروا.

فيۋدۆر پاولۋويچ گوراندى: «چى ناتوانى؟ ھەر بەراستى ناتوانى؟ قوربان ئىزن دەفەرموون بىمە ژوورى يان نا؟ ميوان رادەگرن؟»
باۋكە عابىد ۋەلامى دايەۋە: «پىتان لە سەر چاۋمە.» و گوتىشى: «براىان، بمبوورن، تكاتان لىدەكەم دژايەتى و ناخوشى ۋەلانين. ۋەك بنەمالەيەكى رىكۋپىك و پر لە خۆشەويستى، شوكرى خودا بكن و لە سەر ئەو سفرە ھەژارنەيەى ئىمە دانىشن.»

ميۋسۋف ۋەك شىت و ھار نەراندى: «نا، نا، مەھالە!»
- دەى ئەگەر بۇ پيووتىر ئەلكساندرۋويچ مەحال بى، بۇ منىش مەھالە و لىرە نابم. ھەر بۇيە ھاتوم. ئىستا دەبمە ملۆزمى پيووتىر ئەلكساندرۋويچ، ئەو بروا منىش دەپۆم، لىرەبى منىش لىرەم. گويت لىبوو ميۋسۋف! باۋكە عابىد، بەو فەرمايشتەى سەبارەت بە بنەمالەى رىكۋپىك فەرموتان، بەجارى پيووتىر ئەلكساندرۋويچ ھەلتەزاندى. چونكە ددانى پىدا نانى كە خزمى ئىمەيە. وايە، يان نا، فون سووھەن؟ ئەۋەش فون سووھەن، چۆنى فون سووھەن؟

ماكسىمۋف ەبەسراۋانە منجاندى: «مەبەستت منم؟»
فيۋدۆر پاولۋويچ گوراندى: «بەلى مەبەستم تۆى. ئەى كى؟ باۋكە عابىد خۇ ناكرى فون سووھەن بى.»

- ئاخىر خۇ منىش فون سووھەن نىم، من ماكسىمۋفم.
- نا تۆ فون سووھەنى. قوربان دەزانن فون سووھەن كى بوو؟
سەربھوردى كوژرانەكەى بە سەردەمى ھەموۋانەۋە بوو. لە قەحبەخانەيەك كوشتيان. پىموايە زۆر لەو شوينانە بەو ناۋەۋە كراۋە و خويندووتانەتەۋە. كاتى كوژرا ھەموو پارەكەيان لى دزى و چونكە بە ساللا چووبوو، بەرپىزەۋە

خستیانه نیو سندووقیکه‌وه و ده‌رگاکه‌یان بزمارکوت کرد. به شه‌منده‌فه‌ری باری له پترزبۆرگه‌وه ناردیان بۆ مۆسکۆ. کاتی ده‌رگای سندووقه‌که‌یان به بزمار داده‌کوتا. سه‌لیته‌کان گۆرانییان ده‌گوت و پیا‌نویان لینه‌دا. بۆیه ده‌لیم ئەم کابرایه‌هر ئه‌و فۆن سووه‌نه‌یه، زیندوو بۆته‌وه و له گۆر هاتۆته‌وه ده‌ری. مه‌گین وا نییه فۆن سووه‌ن؟

له نیو راهیبه‌کانه‌وه ده‌نگیک هات: «چ رووداوێک خه‌ریکه ده‌قه‌ومی؟ ئه‌وه چییه ئیتر؟»

میۆسۆف به گالگانۆفی گوت: «هه‌سته با برۆین.»

فیۆدۆر پاولوویچ نه‌راندی: «نا، بیوورن.» هه‌نگاوێک هاته ژووری، «راوه‌ستن با قسه‌ی خۆم بکه‌م. له حوجره‌ منتان سه‌رکۆنه کرد له‌به‌ر کرده‌وه‌ی ناخه‌ز و قسه‌ی بیئه‌ده‌بانه. ئه‌ویش هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باسی خواردنی ورده ماسیم کرد. میۆسۆفی خزم پینخۆشه قسه‌کانی زیاتر به‌ئه‌ده‌بانه بی نه‌ک سادقانه، ئه‌ویش ته‌نیا له‌به‌ر به‌ده‌ماری و خۆ گرتن. به‌لام من به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌و پیم خۆشه قسه‌کانم سادقانه بن نه‌ک به‌ئه‌ده‌بانه. من بیزم له هه‌موو شتیکی نه‌جیم و به‌ئه‌ده‌ب هه‌لده‌ستی. مه‌گین وا نییه. فۆن سووه‌ن؟ باوکه عابید ئیزنم بدن، ئه‌گه‌رچی من هه‌نه‌کچیم و هه‌نه‌کچیه‌تیم پینخۆشه، به‌لام له زاتی خۆما به‌شه‌ره‌فم ده‌مه‌ه‌وی ده‌روونی خۆم بنوینم و هیچ شتیکی نه‌شارمه‌وه، من زاتم به‌شه‌ره‌فانه‌یه. به‌لام ده‌روونی پیووتیر ئه‌لکساندرۆویچ میۆسۆف ته‌نیا پۆز و هه‌وا و غرووریکی ئالۆزی تیدایه. بۆیه هاتوم بۆ ئیره ده‌مه‌وی چاوێک بگێرم و ناخی خۆم وه‌ده‌ر خه‌م و ئه‌وی تیدایه بیدرکینم. ئالکسی کورم لیره‌یه و تۆبه‌کاره. من باوکی ئه‌وم، گرینگییه‌کی زۆر ده‌دم به سه‌ره‌رزی و به‌خته‌وه‌ری. به ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆشمی ده‌زانم گرینگی پی‌بده‌م. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پشقتجاری و به‌زم وه‌ری خستبوو، به دزییه‌وه گویم هه‌لده‌خست و ده‌مروانی، ئیستاش ده‌مه‌ه‌وی دوایین به‌شی شانۆکه‌م بنوینم. خۆ ده‌زانن بارودۆخی ژیا‌نی ئیمه‌ چۆنه؟ کاتی شتیکی له به‌رزاییه‌وه ده‌که‌ویته‌ خوار. هه‌روا ده‌مین. کاتیکی شتیکی یه‌ک

جار داكه و تېښ، ده بې هه تا هه تايه له و جیگایه دا بمینى. به لآم و انیم، من دهمه هوئ دیسان هه ستمه وه. باوکی پیروژ، زورتان لئ توورپه م. دان به تاواندانان فه رزیکى گه ورهیه و له هه مبه ریدا ئاماده م به ریزه وه کړنوش بهرم، به لآم له هوئ له حوجره دا هه موو چوک دادن و به دهنگى به رز ده پارینه وه و دان به تاوانه کانیا نا ده نین. باوه ئه رى پارانه وه به دهنگى به رز کاریکى دروسته؟ باوکانى پیروژ فتویان داوه که پارانه وه ده بى له خه لوه تا د بکړى: چونکه پارانه وه و دان پيانان شتیکى نه نینیه و له قه دیم و نه دیمه وه هه روا بووه. به لآم چوون ده توانم له هه مبه ر عاله مدا به کورپه کم بلیم چیم کردوه و چیم نه کردوه. دهى، تیگه یشتن بؤ هیندى جار باش نییه پیاو هه موو شتیک بلئ چونکه له راستیدا ریسوا بى و ئابروو چوونى به دواو هیه! باوکانى پیروژ، پیاو له گه ل ئیوه بى له وانه یه هه تا رادهى «قامچى بازار»^{۱۹} بړوا ته پیښى له زووترین کاتدا، نامه بؤشورای کلیسه ده نوو سم و ئالکسیی کورم له گه ل خو ما ده به مه وه بؤ مالى.»

لیره دا بؤمان درده که وئ که فیودور پاولوویچ دهیزانى له کوټوه قامک به چاویاندا بکا. سه رده میک دهنگویه کى ناحه ز بلاو بوو بؤوه که ته نانه ت به گوئى ئوسقوفى مه زنیښ گه یشته وه. (نهک هر سه باره ت به کلیسه که ی ئیمه، کلیسه کانى دیکه ش ئه وانه ی و ا دامه زراوه ی پیرى پیروزیان تیدابوو) ئه ویش ئه وه بوو ریزی له راده به در له پیرانى کلیسه ده گيرا و ئه و ریزه به جیگایه ک گه یشتبوو که گه وره یى باوکه عابیدی هه تا راده ی زه وال بردبوو. پیرانىښ رپورپه سمى پارانه وه و دان پيانانیا ن به چاوى سووک ته ماشا ده کرد و... ئه و تومه تانه ش ورده ورده له نیو چوون. به لآم بلئسه ی گه وجیبه تى که به روکى فیودور پاولوویچى گرتبوو، له گه ل شه پولى رق و ناخى ده خه زدارى تیک هالان و هه تا سنوورى ئابروو چوون لوولیان داو وایان لئ کرد ئه و تومه ته کو نه بژینیتته وه. فیودور پاولوویچ یه ک وشه شى له و باره وه نه ده زانى. ته نانه ت نهیده توانى به ئه ده بانه ش به یانى بکا، چونکه له حوجره ی پیر که س

19- تیره یه کى مه زه بین قامچى لیدان به شیک له ئایینه که یانه.

چۆكى دانەدابوو و بە دەنگى بەرزىش فەرزى دان پىنان و پارانەوھيان بەجى نەھىتابوو. بۆيە شىتېكى واى ھەر نەدېيوو. تەنيا بە ئالۆزى باسى تۆمەتە كۆن و لە مېژىنەكانى دەكرد، بەلام كاتى كە ئەو قسە قۆر و ھەقمەقانى پەپرانە، ھەستىكرد ئەوھى دەيلئ دەلەسە و قۆرپاتە و لە ناكاو ھاتە سەر ئەوھى بەخۆى و گوڭرەكانى بسەلمىنى، كە قسەى قۆر و ھەلەق مەللەقى نەكردووھ و درۆ ناكا. ئەگەرچى دەشيزانى ھەتا زياترى لە سەر بىروا زياتر ناچار دەبى درۆودەلەسە پىكەوھەنى. ئىختىيارى لە دەست خۆيدا نەمابوو و كوئرانە و بەپرتاو دەچووھ پىشى.

پيووتىر ئەلكساندرۆويچ ھاوارىكرد: «لەو شوورەيىه!»

باوكە عابىد گوتى: «داواى لىبوردن دەكەم! دەلئىن: سەبارەت بە من زۆريان دژايەتى نواندووھ و بەخراپە باسيانكردووم. لەگەل بىستنى ئەو قسانەش بەخۆم گوتووھ: «ئەوھ تەمبىيانەيەكە لەلايەن خوداوھ و بۆ شىفای پۆحى لەخۆبايىم بەرپىكراوھ.» كەوايە ئەھى ميوانانى خۆشەويست، زۆر خاكەپرايانە سپاستان دەكەم!» پاشان كرنۆشىكى بو فيۆدۆر پاولوويچ برد. فيۆدۆر پاولوويچ زۆر بىئەدەبانە گوراندى: «حەيەحەيەحەى - خۆپىرۆز نواندن و قسە و باسى چەن پاتە! قسەو باسى كۆن و ھەلسووگەوتى كۆن. درۆ و دەلەسەى كۆن و سوچدە و كرنۆشى تەشريفاتى. لەوانە ئاگادارين. «پامووسىنى لىوان و چەقۆ لە دل راکردن!» ھەر بەو جۆرەى لە (چەتەكاندا) ھاتووھ. باوكانى ھىژا، درۆودەلەسەم ناوى، من ھەقىقەتم دەوى. بەلام ھەقىقەت لە خواردنى وردە ماسىدا نادۆزىتتەوھ، ئەوھش بە دەنگىكى بەرز پادەگەيەنم! ئەھى راھىيان، ئىئوھ بۆ پۆژوو دەگرن؟ بۆ دەتانەوي پاداشتەكەى وەرگرنەوھ و چاوتان لە ئاسمان بىرپوھ؟ باشە بۆ پاداشىكى وا منىش وەك ئىئوھ پۆژوو دەگرم! راھىبى پىرۆز مەگىن ناتانەوي لە دنيادا زانا و مەزن بن و قازانجتان بۆ كۆمەلگا ھەبى، بىئ ئەوھى لە سەر گىرفانى خەلكى خۆتان لە كلېسەدا زىندانى بكەن و بىئ ئەوھى چاوەروانى پاداشەكەى بن كە لە ئاسمانەوھ بۆتان دارپژئ. بەلام ئەگەر ئەو كارە نەكەن ئەركەكەتان تۆزى

دژوارتر دهبی. باوه عابید منیش دهتوانم ماقوولانه قسه بکه، ئیره چیی لئییه؟» رۆیی بۆ سهر سفرهکه. «شهرابی شیرین و کونهی بریانی ئیلی سیؤف. تف، تف. ئهوه شتیکه لهگه‌ل ورده ماسی جیاوازی هیه. چاو لهو بتلانه بکهن که باوکان هیئاویانه ته ده‌ری، ها! ها! ها! کئ ئه وه مووهی بۆ دابین کردوون؟ کابرایه کی لادییی، کریکاریکی هه‌ژاری چاره‌ره‌ش که پاروو له ده‌می مال و منداله‌که‌ی ده‌گێریته‌وه و ده‌ی هینی ده‌یکاته کۆشی ئیوه‌وه! ئیوه‌ش باوکانی پیروژ، ده‌زانن چۆن خوینی خه‌لک بمژن!»

باوه یوسف گوتی: «ئه‌وه ئیتر زۆر شووره‌ییه، په‌ککوو!»

باوه پایسی هه‌روا قروقه‌پی کردبوو. میؤسؤف ده‌رپه‌ری بۆ ده‌ری و گالگاتؤفیش به‌ دوایدا.

- باوه ئیتر منیش به‌دوای پیووتیز ئه‌لکساندرؤویچدا ده‌رۆم! هه‌تا من بم، تازه پیم به‌ ئیره‌دا نایه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر چۆک دابده‌ی و لیشم بپارێتته‌وه نایه‌م. هه‌زار رۆبلم بۆ ناروون. که‌وایه ئیستا پاره‌که‌تان زۆرتر بووه. خه‌ریکم تۆله‌ی تافی لایم ده‌که‌مه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه هه‌موو سووکایه‌تییه‌ی پیمکراوه و تاملم کردوه. ئه‌وه کلیسه‌یه له‌ ژیانی مندا رۆلیکی گه‌وره‌ی گێراوه! زۆری گریانووم و تالای خه‌می به‌ گه‌روودا کردووم. ئیوه، ژنه‌که‌م، ئه‌وه ژنه‌ شیتته‌تان ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ لی هارووژاندم. به‌ گازه‌نگ و کتیب له‌عنه‌تتان بۆ ده‌ناردم و سه‌باره‌ت به‌ من قسه و قسه‌لۆکتان بلاو ده‌کرده‌وه. باوکان! ئیتر به‌سه! ئیستا سه‌رده‌می لیبرالیسمه، سه‌رده‌می پاپۆری هه‌لمی و هیلاسنه. هه‌زار رۆبلی هه‌یج، تۆ بلی سه‌د رۆبلی، ته‌نانه‌ت سه‌د کۆپکیشته‌ له‌ لایه‌ن منه‌وه پینادری!

با ئه‌وه‌مان له‌بیر نه‌چی، ئه‌وه کلیسه‌یه‌ی ئیمه‌ هه‌یج رۆلیکی له‌ ژیانی ئه‌ودا نه‌بووه و قه‌تیش له‌به‌ر ئه‌وه دلۆپیک فرمیسیکی له‌ چاو هه‌له‌نه‌وه‌راندووه. که‌چی ئالۆزی و رق وای هه‌له‌شه‌ کردبوو، وا که‌وتبووه دلله‌ له‌رزه‌ خۆشی تا راده‌یه‌ک باوه‌ری ده‌کرد. به‌لام بۆ ساتیک هه‌ستیکرد و اچاکه‌ کۆی کاته‌وه.

باوکه عابید بۆ ئەو درۆ شەرماوییهی سهری داخست و دیسان به پینداگرییه وه هاته قسه:

له کتییی پیروزدا هاتوو: «ئییفتیرا و تۆمهتی خه لکی به رووخوشی و تاقه ته وه تامل بکه و دلێ خۆت تووشی خه م و نارحه تی مه که. له و که سه ش که تۆی بوغزاندوو و قسه ی بۆ هه لبه ستووی دل شلوئی مه به و رقی لێ هه لمه گره.» ئیمه ش واده کهین.

«حه یه حه یه حه ی! تۆ بیریک له خۆت و قسه هه لله ق مه لله قه کانت بکه وه. باوکانی به ریز، بیریک له خۆتان بکه نه وه. من ده رۆم. به لام ئالکسی کورپشم له گه ل خۆم ده به م و ناهیلیم پیی به ئیره دا بیته وه. چونکه وه ک باوک ئیختیاری کورکه ی خۆم هه یه. ئیوان فیۆدۆرویچ، ئه رک ناسترین کورم، ئیزن ده فرمان بده م به دوا ی مندا بیی. فۆن سووه ن، تۆ بۆ ده ته وئ لیره بمینیته وه؟ وه ره بۆ دیده نیی من، له نیو شار ده توانین زۆر خۆشی رابویرین. ته نیا کیلۆمه تریکه ریگا که ی. له جیاتی رۆنی گیایی، گوشت به رازی برژاوت ده ده می. گه رمه شانیت بۆ ده کولیم و خۆراکه که مان به (براندی) یه وه ده خۆین..... هۆی، فۆن سووه ن، ده رفه ت له کیس مه ده» به گوره گور و ده ست به سینگه وه گرتن ده رپه ریبه ده ری.

هه ر له و کاته دا بوو راکیتین چاوی پیی که وت و نیشان ئالیووشای دا. فیۆدۆر پاولوویچ که چاوی به ئالیووشا که وت، له دووره وه هه رای کرد: «ئالکسی هه ر ئه مرۆ وه ره وه بۆ مائی، بارگه وبنه ت وه پیچه و بیهینه وه، هیچ نیشانه یه ک له خۆت به جی نه هیلی.»

ئالیووشا له جی خۆی ویشک بوو و به واق ورمای و سه رسامی چاوی له باوکی بری. فیۆدۆر پاولوویچ خیرا سواری فایتوونه که بوو. ئیوان فیۆدۆر و وچیش بی ئه وه ی بۆ خودا حافیزی ئاوپ له ئالیووشا بداته وه، سوار بوو. به لام له و کاته دا کیشه یه کی سه رسوورهیته ر و رشقنجا ریبه کی نابه جی، دوا یین به شی شانۆکه ی وه راست گیرا. ماکسیمۆف کتوپر گه یشته په نا فایتوونه که. له ترسی ئه وه ی نه کا دره نگ بگاتی، به هاسکه هاسک هه لده ات.

راکیتین و ئالیووشا دیتیان که هه‌لدههات. ئه‌وه‌نده به هه‌شتاو هه‌لدههات، له‌به‌ر په‌له‌په‌ل پێی له سه‌ر ئه‌و رکیفه دانا که لاقی چه‌پی ئیوان فیۆدۆرویچی هه‌یشتا له سه‌ر بوو، چنگی له لیواری فایتونه‌که گیر کردبوو و هه‌ولێ دها سواری. له په‌ستا هاواری ده‌کرد: «دیم له‌گه‌لتان، دیم!» وای ده‌نواند شاده و به‌روویه‌کی خۆشه‌وه ده‌گرژییه‌وه «منیش به‌رن.»

فیۆدۆر پاولوویچ به‌ دلخۆشییه‌وه هاواریکرد: «فه‌رموو! نه‌مگوت فۆن سووه‌نی. راست فۆن سووه‌ن خۆیه‌تی له‌ گۆره‌که‌ی هاتۆته‌وه ده‌ری. چۆن بوو خۆت ده‌رباز کرد؟ چ فۆن سووه‌ن بازییه‌کت وه‌رێ خست؟ چۆن توانیت واز له‌وه‌ه‌ره‌ بینی؟ ده‌بی پیاویکی رووه‌لمال‌دراو بی! من که خۆم هه‌م، به‌لام بۆ تو پیم سه‌یره‌! وه‌ره سه‌ری ده‌ی، وه‌ره سه‌ری! وانیا لێی‌گه‌رێ با بیته سه‌ری. ناخۆش ناگوزه‌ری. ده‌توانی له‌وه‌به‌ر پێیه‌دا دانیشی. فۆن سووه‌ن، له‌وه‌به‌ر پێیه‌دا راده‌کیشی؟ ده‌نا بچۆ باغه‌لده‌ستی فایتونه‌وانه‌که.»

به‌لام ئیوان فیۆدۆرویچ که له سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆی دانیشتبوو، به‌بی ئه‌وه‌ی هه‌یج بلێ مشتیکێ له‌ سینگی ماکسیمۆف داو خستیه‌ خواری. تۆزیکێ مابوو له سه‌ر عه‌رزه‌که ره‌هیل بی.

ئیوان فیۆدۆرویچ به‌ تووره‌یی گوران‌دی به سه‌ر فایتونه‌وانه‌که‌دا: «لیخوره ده‌ی یاللا!»

فیۆدۆر پاولوویچ به‌ تووره‌یی گوتی: «بۆ واده‌که‌ی، چیت له ژیر سه‌ردایه‌؟ ئه‌وه کاره‌؟»

فایتون وه‌ریکه‌وتبوو. ئیوان فیۆدۆرویچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

فیۆدۆر پاولوویچ دیسان گوتی: «تۆش مرو‌فیکێ سه‌یری.»

دوای دوو سه‌ ده‌قیقه مات بوون، خه‌سه‌یه‌کی له‌ کوره‌که‌ی کرد و گوتی: «ئه‌وه تۆبووی به‌رنامه‌ی چوونه‌ کلێسه‌ت چنی، خۆت ئیسه‌ره‌مت کرد و ئیستاش رقت هه‌ستاوه‌؟»

ئىوان فيئودورويچ بە گرژ و مۇنى وەدەنگ ھات: «زۆرت فەرمايشتى ھىچەكە و پوچەكە بەرەللا كرە، ئىستا تۇزى پشوو بدە، ئىتر لەسەرى مەرۆ.»

فيئودور پاولوويچ ديسان دوو دەقىقە مات بوو. پاشان بە زمانىكى ئامۇژگارى كەرانە گوتى: «ئىستا دلۇپىك (براندى) چارەسازە.» بە لام ئىوان فيئودورويچ وەلامى نەدایەوہ.

- بگەينەوہ مالى تۇش قومى بخۆوہ.

ئىوان فيئودورويچ متەقى نەكرە.

فيئودور پاولوويچ ديسان دوو دەقىقە مت بوو.

- بە لام من ئاليوشا لەو كليسىە دىنمە دەرى. جا ئەو كارە بۇ تۆ، جەنابى

ئەجەل (كاريل فۇنمۆر) ھەرچەندە ناخۇشيش بى، چش.

ئىوان فيئودورويچ لەبەر بىزارى و وەرەزى شانى ھەلتەكاند و پرووى

لى وەرگىزا و چاوى لە رىگاگەى برى. ئىتر ھەتا مالى لە ئەلفەوہ نەھاتە بى.

کتیبي سیھم

هه وه سبازان

(۱)

له دیوی خزمه تکاران

مالی کارامازوف له ناوهندی شار دوور بوو، به لام زوریش لاپهړ نه بوو. خانووبه ریه کی قه دیمی و یه کنه وم و بهر ژه وهند خوش بوو، مالیکی جوان و رازاوه، دیواره کانی دهره وهی خو له میشین و هه وره بانه که ی سور بوو. رواله تیکی خاوین و سهرنجر اکتیسی هه بوو. مالیکی جیدار و بهر فراوان، دارو دیواره که ی دیار بوو سالانیکی زور دهوام دینی. هه موو چه شنه وه تاغ و خه لوه تی و پلیکان و سه کویه کی تیدابوو. مشکیش تریلیلانیان تیدا ده کرد، به لام فیودور پاولوویچ باسی نه ده کردن. دهیگوت «ئیوان کاتیک پیانو به ته نیا دهی، چاکه زور هه ست به ته نیایی ناکا.»

عاده تی بوو شه وانه خزمه تکاره کانی دهنارده وه تاغی خو یان و دهر گای له سهر خوی داده خست. وه تاغی خزمه تکاران، بینایه کی گه وره و قایم بوو له هه وشه که دا. نه گه رچی ماله که ی چیشته خانه ی بوو، به لام فیودور پاولوویچ فه رمانی دها نان و چیشته له ژورری خزمه تکاران ساز بکه ن. بو ن و هالووی کاتی چیشته لینانی پی خوش نه بوو، زستان و هاوین ده بوو قاپ و قاچاخ و نان و چیشته له هه وشه وه بیننه مالی. خانووبه ریه که بو بنه ماله یه کی گه وره ساز کرابوو، نه دنامانی خاوخیزان به خزمه تکار کانی شه وه نه گه ر پینچ به رابه ری ئیستاش بوا یه ن جیگایان ده بووه و هه رکه س وه تاغی خوی وه به ر ده که وت. به لام له کاتی نه و چیرو که ی ئیمه دا ته نیا فیودور پاولوویچ و ئیوان فیودورویچی کوری له و ماله دا ده ژیان. وه تاغی خزمه تکارانیش سی که سی لیوو. گریگوری پیر و ژنه که ی، له گه ل پیانو کی جحیل به ناوی ئیسمیر دیاکوف، پیویسته توزیکیش سه باره ت به و سی که سه بدوینن. که م تا کور تی

باسی گریگوری واسیلیه ویچ کرا. ئەو پیاویکی پیداکر و لەکار سووربوو. ئەگەر کاتیک، بەهەر هۆیک (که زۆرجار چاوه‌پوان نەکراو بوو) بەو باوه‌ره بگه‌شتایه که ئەو شوینەه‌ی مەبەستییەتی یان ئەو کارەه‌ی دەیه‌ه‌وئ بیکا، دروسته و بەجییە؛ کویرانه و خیشەسەرانه هەلی دەکوئایه سەری و پاشگەز بوونەوه‌ی نەبوو. سادق و بئ فرۆفیل بوو، بئ دەغەلە کاری دەکرد. ژنەکه‌ی مارتا ئیگناتیفنا بە شیوه‌یه‌کی شاراوه و نهینی هەموو تەمەنی خۆی له هەمبەر ویستی میزده‌که‌یدا مل‌که‌چ و گوئ بە فرمانی بوو. له‌گەل ئەوه‌شدا، دوا‌ی ئازادبوونی کۆیله و رەعیەتان^۱ ئەو ژنە هەژاره‌ی وه‌زاله‌ هینابوو. بۆیه ئەو ژنە هەردوو پیتی له‌ که‌وشیک کردبوو که له‌لای فیۆدۆر پاولوویچ برۆن و بەو بره‌ پاره‌یه‌ی هەیانە دووکانیکی چکۆله له‌ مۆسکۆ بکه‌نه‌وه. به‌لام گریگوری هەر ئەو کاته بریاری هەوه‌ل و ئاخری دا که «ژنەتیوه قسه‌ی قۆر ده‌کا، ژن بئ‌وه‌فان» ئەربابی پیریان هەرچۆنیک بئ، نابئ به‌جئ بیلین. چونکه «ئیتسا ئەرکی سەرشانیانە.»

له مارتا ئیگناتیفنای پرسی «ده‌زانی ئەرک یانی چی؟»

مارتا ئیگناتیفنا وه‌لامی دایه‌وه: «گریگوری واسیلیه‌ویچ ده‌زانم ئەرک یانی چی، به‌لام بۆ ئەرکی ئیمه‌یه لیتره‌ بمینینه‌وه. قه‌ت له‌وه ناگه‌م.»
- که‌وايه هەر چاکتره‌ تیننه‌گه‌ی. هەر ئەوه‌ی که‌ گوتم. تۆش دان به‌ جهرگندا بگره‌ و هیچ مه‌لئ.

هەرواش بوو. نەرویشتن. فیۆدۆر پاولوویچیش به‌لینیدا هەقه‌ده‌ستی که‌میان بداتی و بەرده‌وام پیتی دەدان. گریگوریش ده‌یزانی کارتیکه‌رییه‌کی ته‌واوی له‌ سەر ئەربابه‌که‌ی هەیه. فیۆدۆر پاولوویچ قه‌شمه‌رییه‌کی فیله‌باز بوو، گریگوریش به‌باشی له‌وه ئاگادار بوو. به‌لام له‌گەل ئەوه‌شدا، خۆی گوته‌نی «له‌ هیندئ بواری ژياندا» ئیراده‌یه‌کی به‌هیزی هەبوو، که‌چی ئەوه‌ سه‌یربوو له‌ هەمبەر برئ کاری دیکه‌دا ده‌سته‌وستان و کار له‌ ده‌ست نه‌هاتوو بوو. ئاگاداری خاله‌ لاوازه‌کانی خۆی بوو و لئ ده‌ترسا. له‌ هیندئ لایه‌نه‌وه

1- کویله و رەعیەتان (سیزفه‌کان Serf) که له‌ تۆزده‌ی فیوریه‌ی ۱۸۶۱دا ئازاد کران

پنویسته پیاو زور وریا بی که ژیان به بی که سیکی باوه پیکراو دژواره و گریگوری باوه پیکراوترین مروّف بوو. فیودور پاولوویچ گه لی جاران له ژیانیدا. ئەگەر نیو بژوانی گریگوری نه بوایه، به حیسابی خوری شوریان دهکرد. هه موو جاریکیش خزمه تکاری پیر زور چاک سه رکونه ی دهکرد. به لام ته نیا له بهر لیدان نه بوو که فیودور پاولوویچ ده ترسا. له هیندی کاتی ناسک و ئالوزدا فیودور پاولوویچ به دل و گیان ئاواتی بوو که سیکی وه فادار و دلسوزی له لابی. سه بارهت به و ئاواته شی که بری جار به روانینیک به سه ریدا زال ده بوو، نه یده توانی بدوی. ئەو شیوه حالوبالهش تاراده یه ک سامناک بوو. فیودور پاولوویچ که له داوین پیسیدا وه ک گیانله به ریکی ملوزم و ئافهت هین و زالمی لی هاتبوو، هیندی جار له ته نیایی و تاریکیدا ترسیکی خه یالی و دله خورپه یه کی ئە خلاقی به سه ریدا زالدده بوو، چاوی رهشکه و پیشکه ی ده کرد و ئەو ترسه له بهر چاوی ده بووه دیوه زمه. ده یگوت: «له و کاتانه دا وه خته گیانم ده رچی.» له و وه ختانه دا پیخوش بوو که سیکی له لابی، یان لی نزیک بی. ئەگەر له وه تاغه که ی خوشی نه بی، لانیکه م له هوده ی خزمه تکاره کان بی و ههستیپنیکا. پیاویکی به هین، وه فادار، ئیماندار و له خو ی نه چوو، که ته واوی بی به ندوباریه کانی دیوه و له هه موو راز و نه نینیه کانی ئاگاداره، به لام ئاماده یه له بهر به وه فایی چاوپوشی بکا له هه موو ئەوانه و دژایه تی له گه له نه کا. له هه مووشی گرینگتر ترسی نه خاته دله وه و هیچ هه ره شه یه کی لی نه کا، جا هی ئەم دنیا بی یان هی ئەو دنیا، له کاتی پنویستیشدا پشتیوانی لی بکا. له هه مبه ر کیدا؟ له هه مبه ر که سیکی نه ناسراو به لام به سام و مه ترسیداردا. ئەوه ی که پنویستی بوو ئەوه بوو که هه ست بکا، پیاویکی «دیکه» له و ماله دایه. دۆستیکی له میژینه و تاقیکراوه یه که له وانیه له کاتی نه خو شیدا بانگی بکا تا کو چاو له ئەدگاری ببری و چهن قسه ی ناحه ز به گورچوویدا دا. ئەگەر خزمه تکاری پیریش تووره نه بوایه، ههستی به هیمنا یه تی ده کرد. ئەگەر تووره ش بوایه به جاری خه م دا یده گرت. ته نانته پیش ده هات ئەویش (زور به که می) که فیودور پاولوویچ شه وانه ده چوو بو وه تاغی خزمه تکاران و

گریگوری له خەو هەڵدەستاند و چەن ساتیک دەبیرد بۆلای خۆی. کاتی پیره پیاو دەهات، فیۆدۆر پاولوویچ دەستیدەکرد بە قسەکردن سەبارەت بە بئـنـرخـترین کاروبار و زۆر زووش مەرەخەسی دەکرد. جاری وابوو تەنانەت بە گالته دەبیهنا و بەرله‌وه‌ی برۆا، فیۆدۆر پاولوویچ بە جینۆیکە‌وه دەچوو نیو پیخەفەکه‌یه‌وه و بە‌ویژدانیکی ئاسوودە‌وه تەخت دەخەوت. بە هاتنی ئالیووشا، هەستیکی وا له فیۆدۆر پاولوویچدا سەری هەڵدەدا. ئالیووشا بە‌هۆی ئە‌وه‌ی «هە‌موو شتیکی دەدی و له‌گە‌ل ئە‌و دەژیا. قە‌تیش بو سەرکۆنه له ئە‌لفه‌وه نە‌ده‌هاته بی.» هەر‌وه‌ها «له‌لایدا جیی خۆی کردبوو.» جگه له‌وانه، ئالیووشا شتیکی له‌گە‌ل خۆی هینابوو که باوکی تا ئە‌و کاته لئی ئاگادار نە‌بوو؛ ون بوونی هە‌موو رِق لئ بوونه‌وه و خۆشه‌ویستییه‌کی نە‌گۆر، ریز و حورمه‌تیکی ته‌واو سروشتی دەر‌ه‌ق به پیره پیاویک که شیایوی نە‌بوو. بۆ پیریکی خەر‌ف‌او که هە‌موو پیوه‌نده‌کانی بنه‌ماله‌ی له‌به‌ریه‌ک هه‌لۆه‌شاندبوو، ئە‌و کرده‌وه‌یه‌ش به‌جاری تووشی سە‌رسامیی کردبوو. بۆ ئە‌و که هه‌تا ئە‌و کاته جگه له شەر بیری له هیچ شتیکی دیکه نە‌کردبوو، ئە‌زموونییکی تازه و سە‌رسوور‌هینه‌ر بوو. ئالیووشا به‌جیی هیشتبوو، هە‌ستی‌شی به‌وه کردبوو شتی‌ک فیز بووه که تا ئە‌و کاته نە‌یویستبوو فیزی بی.

باسم‌کرد که گریگوری زۆری رِق له ئادلایدا ئیوانا، ژنی یه‌که‌می فیۆدۆر پاولوویچ دایکی دیمیتری فیۆدۆروویچ بوو، به‌لام به‌پنج‌ه‌وانه زۆری لایه‌نگری له سۆفیا ئیوانا دە‌کرد، ئە‌ر‌بابه‌که‌ی یان هەر‌که‌سیکی دیکه قسه‌ی به‌و ژنه شیت و هه‌ژاره بگوتایه گریگوری له‌سە‌ری وه‌جواب ده‌هات. هاودلی له‌گە‌ل ئە‌و ژنه چاره‌ر‌ه‌شه‌ی به کاریکی خیر ده‌زانی و تە‌نانەت بیست سال دواتریش هیچ که‌س نە‌یده‌وی‌زا باسی ئە‌و ژنه بکا و چکۆله‌ترین ئاماژه‌یان پئ بکرایه و گریگوری به‌دلی نە‌بوایه، له‌ر‌یوه به‌گژیاندا ده‌هات. گریگوری به‌ ر‌واله‌ت سارد و س‌ر و نە‌دوین بوو، به‌لام له‌خۆ‌را و بی بیر‌کردنه‌وه قسه‌ی نە‌ده‌کرد. له یه‌که‌م دیداردا مه‌حال بوو که‌سیک بۆی دەر‌که‌وی ژنه به‌تاقه‌ت و

گوپرايه له كهى خوښ دهوئى يان نا، به لآم به راستى خوښى دهويست و ښه كه شى ئه وهى ده زانى.

مارتا ئيگناتيفنا ښىكى تيگه يشتوو بوو، له راستيدا زوريش له ميړده كهى وريا و چاو كراوهر بوو، يان لانيكه م له كاروبارى پوژانه دا له ميړده كهى به مشوورتر بوو. له گه ل ئه وه شدا، له كاتى زه ماوه نده كه يانه وه به بى هيچ گله و گازنده يه ك سهر له پيناوى ميړده كهى بوو و ريزيكي زورى بو داده نا. ئه وه شمان له بېر نه چى، ئه وان له ماوهى ښانى هاوبه شيباندا زور كه م له گه ل يه كتر دووا بوون، مه گين باسى شتيكى زور پيويسى پوژانه يان كړبى. گريگورى پوو گرژ و توورپه، به تهنيا مشوورى هه موو كار و ئه ركه كانى بنه مالهى ده خوارد، به جوړيك كه مارتا ئيگناتيفنا له ميژ بوو بوى ده ركه تېوو كه پيويسى به هيچ رينوئينيه ك نيه. ده يزانى ميړده كهى ريز بو ئه و خوتيه له نه قوتاندهى داده نى و ئه وه شى به فام و تيگه يشتووى ده زانى. گريگورى تاقه جاريكى ليدابوو، ئه و يش زور كه م. ساليكيان دواى زه ماوه نده كهى فيوډور پاولوچ و ئادلایدا ئيوانا، ښان و كچانى لاديبى، كه ئه و سهرده مه كويله و ره عيه ت بوون - داوايان لنيكردن گوراني بلين و سه ما بكن. خه ريكي ده ستيپكردنى كارى «ميږگ و چيمه نى سهوز» بوون كه مارتاى جوان و جحيل هه لاته پيشى و ده ستيكرد به «سه ماى پووسى». به لآم نه ك به داب و نه ريتى ناوچه يى، به لكوو به شيوهى سهرده مى قه ره واشيبه كهى له بنه مالهى ده وله مهندي ميوسوف. له شانويه كى تايبه تيدا كه هونه رمه ندان له لاي ماموستايه كى سه ماى موسكويى له وى فيرى سه ما ده كران. گريگورى چاوى به سه ما كردنى ښه كهى كه وت. پاشان له مالى هيندى سه رو قزى كيشا و به سه ريده ات. به لآم هه ر ئه و كاته كيشه ته واو بوو: ليدان ئيتر دووپات نه بووه و مارتا ئيگناتيفناش سه ما كردنى وه لانا. خودا مندالى پينه دابوون، تهنيا منداليكيان بوو ئه و يش مرد. گريگورى زور مندال خوښه ويست بوو، به لآم دلى پيوه نه بوو منداليان بى. ئه وهى نه ده شارده وه و به ده ربړينى ئه و هه سته ش خوئى به شه رمه زار نه ده زانى. دواى هه لاتن و

تورانی ئادلايدا ئىوانا، ديمىترى فيؤدورويچى سى سالانەى هيتا لاي خوى. سەرى بۇ شانە دەکرد و بە دەستى خوى لە تەشتدا دەى شۆرد، بەو شىئوہىە سالىكى ئاگادارى لىکرد. دواتر ئاگادارى لە ئىوان فيؤدورويچ و ئاليووشاش کرد، کہ ژنەكەى ژينرالى خودالىخوشبوو بە شەپلاغە پاداشەكەى دابووه. لە دواییدا دىنەوہ سەر ئەو باسە. تەنيا بەختەوہرىبەك کہ مندالەكەى بە ديارى بوى هيتابوو، چاوہروانىی لەدايك بوونى بوو. كاتى لەدايك بوو. خەم و مەترسى سواری شانى بوو. مندالەكەى شەشۆ بوو. واتە شەش قامكى بوو. گريگورى لەژىربارى ئەو كەسەرەدا وا چەمىيەوہ هەتا رۆژى وسل پىدان قروقەپى كردبوو و تەنيا لە نىو باخەكەدا بوو، قەشى لەگەل كەس نەدەکرد. بەهار بوو بوىە هەتا سى رۆژ لە باخەكە نەهاتە دەرى و خەرىكى تەكميش كردنى دارەكان بوو. رۆژى سىيەم بۇ وسل پىدانى كۆرەكەى ديارى كرابوو. هەر لەو كاتەدا گريگورى بەو ئاكامە گەيشت كە برۆتەوہ بۇ مالەكەى، چونكە لەوى بانگەيشت كراوان و پىوانى ئايىنى كۆبووبوونەوہ و فيؤدور پاولوويچيش وەك باوكى خوازراو لەوى بوو. گريگورى لەو كۆرەدا رايگەياند كە ئەو مندالە «نابى بە هيچ شىئوہىەك وسل بدرى و بانگى بە گویدا بدەن.» ئەوہشى زۆر ئارام و لەسەرخۆ راگەياند و زۆر بە زەحمەت دركاندى و پىرانە چاوى لە قەشە برى و لەوہ زياترى لە سەر نەپۆيشت.

قەشە بە سەرسوپمانەوہ و بە روويەكى خۆشەوہ پرسى: «بۆچى؟»

گريگورى لە ژىر لىئوہوہ گوتى: «چونكە شەشۆيە.»

- شەشۆ؟ شەشۆى چى؟

گريگورى تۆزى مات بوو. پاشان هىدى و لەسەرخۆ گوتى: «شىوانى سروشت.» دياربوو دەيەوى لەوہ زياتریش لەسەرى برۆا. هەموو دەستيان کرد بە پىكەنين. هەلبەت مندالە بەستەزمانەكەيان وسلدا و گريگورى لە پەنا تەشتە ئاوى وسلەكەيدا بە دل دەستىکرد بە دوعا و پارانەوہ، بەلام باوہرى سەبارەت بە مندالە نەگۆرَابوو. لەگەل ئەوہشدا بە هيچ شىئوہىەك كارى بە سەر مندالەكەوہ نەبوو. تا ئەو كاتەى مندالە نەخۆشەكەيان زىندوو بوو،

تەماشای نەدەکرد و لەپراستیدا هەولێ دەدا هەمیەتی نەداتی، زۆربەى کات لە دەرهەوی ماله‌که‌یان دەمایه‌وه. بەلام دواى دوو حەوتوو منداله‌که بۆقژه‌ی گرت و مرد. خۆی منداله‌که‌ی لە تابووتیکى چکوله ناو بە خەمیکى قوولەوه چاوى تیبیری. کاتی خۆیان بە سەر گۆرە بچووکەکیدە کرد، چۆکی دادا و سەرى نایە زەوى. سالانیکى زۆر دواى مردنى منداله‌که‌یان نە خۆى باسى دەکرد و نە مارتای خیزانیشی لەلای ئەو دەیویژا باسى بکا. ئەگەر لە جیگایەک گریگۆریشی لێنەبوا، پەنگ بوو تۆزى دەردەدلەکه‌ی لای که‌سیک بەرکاندایە و بارى دلێ خۆى سووک کردایە. مارتا بۆی دەرکەوت لە دواى بەخاک سپاردنى کورپەکه‌یان، گریگۆرى هەموو کاتی خۆى بۆ مەزەب تەرخان کردوو و دەستی کردوو بە خویندنه‌وى «بەسەرھاتی پیاوانى ئایینی». چونکە زۆربەى کات لەتەنیاى و بیدەنگیدا دادەنیشت و چاویلکە خەرى و گەرەکه‌ی لە چاودەکرد که دەورەکه‌ی زیوین بوو، بە دەنگى بەرز دەستی دەکرد بە خویندنه‌وى ئەو کتیبە، جگە لە ماوه‌ی پارێز. ھۆگریه‌کى زۆرى بە کتیبى ئەیبووب هەبوو. چەند بەرگى لە کتیبى وتە و وتارەکانى «باوہ ئیسحاقى لەخوا ترسى سوورى^۱». وەدەست خستبوو کہ سالانیکى زۆر بەردەوام دەخویندنه‌وه. زۆرى سەر لى دەرنەدەکرد، بەلام لەو دەچوو ھەر بەو ھۆیەوه بى ئاوا خۆشى دەویست. لەم داوییانەدا ھاموشۆى پى و پەسمى «قەمچى بازەکانى» دەکرد، کہ لەو مەلەبەندە نیشته‌جى بوون. دیاربوو کہ وتۆتە ژیر کاریگەریی ئەوان. بەلام باوہرەینان بە ئیمانیکی تازەى پى خراپ نەبوو. خوگرتن بە موتالای دەقە ئایینیەکان، ئەدگارێکی گرژ و عەبووسى پێدابوو. دەتگوت ھەر لە رۆژى «بەرى» وە ئەو عیرفانەیان لە وجودیدا تۆندۆتەوه و لەگەلى گەرە بوو. لەدایک بوونى ئەو منداله شەشۆیە و مردنەکه‌ی، دەتگوت بەپێى پلانیکى تاییەت، لەگەل رۆوداویکی سەرسوورپەنەرى دیکە یەک کەوتن، چونکە دواتر دەتگوت، «خۆشەویستى» یەکی لە رۆحمدا بەجى ھیشتوو، کہ ئاویتەى ھەست و

2- یەکی لە زاھیدانى سەدەى حەوتەمى زاین. دوستۆیۆفسکى بەرگیك لەو کتیبەى بوو.

نه ستم بووه. شهوی ناشتنی کورپه که ی مارتا به دهنگی ناله ی مندالیک له خو
 راپچهنی، ترس دایگرت و میزده که ی له خو هه ستاند. ئه ویش گوئی راکرت و
 گوتی له وه دهچی که سیک بی و ئاوا ده نالینتی، «له وانیه ژنیک بی» هه ستا
 خوی پوخته کرده وه. شه ویکی گهرمی مانگی مه ی بوو. که له پلیکانه کان
 چووه خواری، به جوانی گوئی له دهنگه که بوو. له نیو باخه که وه ده هات. به لام
 دهر وازه که ی شه وانه قوفل ده کرا و ریگایه کی دیکه نه بوو بو چوونه نیو
 باخه که. چونکه دهر وانه دوری به نهرده ی به رز و قایم په رژین کرابوو. گه راوله
 مالی و له نته ریکی هه لکرد، دهستی دایه کللی دهر وازه که و بی ئه وه ی گوی
 بداته ترسی ژنه که ی که دهیگوت دهنگی گریانی منداله و ئه وه کورپه که ی
 خویانه دهگری و بانگیان دهکا، به بیدهنگی چووه نیو باخه که وه. له وی بو ی
 دهر که وت دهنگه که له وحه مامه وه دی که له نزیک دهر وازه ی باخه که
 هه لکه وتبوو. دهنگی ناله و نووزهی ژنیکیش بوو. که دهر گای هه مامه که ی
 کرده وه، چاوی به دیمه نیک که وت که له جیی خوی وشک بوو. کچیکی
 ئه قل سووک، که له کوچه و کولان ده خولاره و هه موو ئه ویان به و ناوه
 دهناسیییه وه، «لیزاوتا ئیس میر دیا شانانا» (لیزاوتای بوگه نیو) هاتبووه نیو
 هه مامه که وه و مندالی بووبوو. له په نا منداله که ی که وتبوو و دهینالاند. کچه
 هیچی نه گوت، چونکه له ماوه ی ته مه نیدا قسه ی نه کردبوو. به لام به سه رهاتی
 ئه و به شنیک جیای پیوویسته.

لیزواتای بۆکه نیو

شتیک بوو که به تایبەت سەرنجی گریگۆریی راکیشا، دەرڤۆنگییەکی زۆر ناخۆش و وروژینەری لە ناخیدا بەدی هینا. لیزاوتا کچیکى خریلەى کورتە بالا بوو. «وردیلەهەکی بەستە بالا.» چونکە زۆر لە پیریژنانی ئیماندار، لەدوای مردنەکەى، دلسۆزانه دەیانگوت، بیست سالی تەمەن بوو. دەموچاوه پان و ساغ و مەیلەو سوورەکەى، تەواو حەپۆلانه بوو. روانینی چاوه زیتەلەکانى، لەگەڵ قەلافەت و ئەدگارە ئازارایبەهەکی تەزووی بە دلی مرفۇدا دینا. زستان و هاوین بە تۆی کراسیکى جاو و بە پیاخاوسى دەسووراوه. قژە رەش و زبر و لوولەکەى وەک بەرگنى بەرخ تیک هالابوو و دەتگوت کالۆه لە سەریدا. سەر و قژی هەمیشە قورپاوى بوو، پووش و پەلاش و کاوکۆتى پێوه دەنووسا. چونکە لەهەر کوی بوايه لەجیگای پیس و خاوین وەرەکەوت و تخیل دەبوو. باوکى ئارەق خۆریکی بی مال و حال و نەخۆش بوو. ئیلیای هەژار و دەستکورت دارونەدارى لە دەست بووبۆوه. سالانیکى زۆر وەک کریکار لەلای تاقمیک مامەلەچیی دەولەمەند ژيانى تیبەر کردبوو. لیزاوتا چەند سال بوو دایکى مردبوو. ئیلیای باوکیشى نەخۆشى و دەستتەنگى وای لى کردبوو، رق لە زگ و دەغەزەدارانە هەلسوکەوتى دەکرد. هەركاتى لیزاوتاش دەچوو بۆلای، دڕنداتە دەیکوتا، بەلام زۆر بەدگمەن دەچوو بۆلای باوکى. چونکە تەواوى خەلکى شار ئامادە بوون ئاگاداریى لیبکەن، چونکە ئەقلى سووک بوو، هەر لەبەر ئەوەش بووبووه خۆشەویستی خەلک. خاوەنکارەکانى ئیلیا و خەلکى شارەکە و ئیلیا خۆشى و بە تایبەت مامەلەچیبەکان هەولیان دەدا جلۆبەرگى باشتى لەبەر کەن، زستانانەش

که‌وله مه‌ریکیان له‌به‌ر ده‌کرد و پۆستالیان له پێ ده‌کرد، به‌لام زۆری خۆ
 هه‌له‌ده‌سووراند و نه‌یده‌هه‌شت جلوه‌به‌رگی له‌به‌ر بکه‌ن. پاشان که هه‌چی
 پێ‌نه‌ده‌کرا و به‌زۆر له‌به‌ریان ده‌کرد، ملی رێی ده‌گرت و ده‌رۆیشت، خه‌یرا له
 دالانی کلێسه‌ی گه‌وره، ئه‌وه‌ی له‌به‌ریدا بوو دایده‌مالی و به‌جیی ده‌هه‌شتن.
 روپۆشه‌که‌ی پێشووی له‌به‌ر ده‌کرده‌وه و به‌ پێخاوسی ده‌که‌وته کۆلان و
 شه‌قامان. خوداو‌راستان کاتێ حاکمی تازه‌ی پارێزگا، که بۆ سه‌ردانی
 شاره‌که‌ی ئیمه‌ هاتبوو، چاوی به‌ لیزاوتا که‌وت و هه‌سته ناسکه‌که‌ی رووشا،
 ئه‌گه‌رچی پێیان گوتبوو که لیزاوتا عه‌قلی سووکه، که‌چی گوتبووی گه‌رانی
 کچیکی بیست سالانه، ئاوا به‌ نیوه‌رۆتی جوان نییه و دژی ئادابی
 کۆمه‌لایه‌تییه و نابێ دوویات بیه‌وه. به‌لام حاکم رۆیشت و لیزاوتا هه‌ر له‌و
 بارودۆخه‌دا ما. ئاخری باوکی مرد و له پێشووی زیاتر که‌وته به‌ر سیله‌ی
 په‌حمی که‌سانی ئایینی، چونکه سیوی بوو، هه‌موو خۆشیان ده‌ویست.
 ته‌نانه‌ت کورانی ئازاریان نه‌ده‌دا، ئه‌گه‌رچی کورانی شاره‌که‌مان، به‌تایبه‌ت
 خۆیندکاره‌کانیان، داروده‌سته‌یه‌کی بزۆز و شه‌یتان، لیزاوتا خۆی به‌ هه‌موو
 مالیکدا ده‌کرد و که‌س وه‌ده‌ری نه‌ده‌نا. هه‌موو به‌زه‌بیان پێیدا ده‌هات و
 شتیکیان ده‌دايه. ئه‌گه‌ر پاره‌یان ده‌دايه، وه‌ری ده‌گرت و ده‌ی‌خسته‌ سندوقی
 خه‌یر و خه‌یراتی کلێسه و زیندانه‌وه. ئه‌گه‌ر له بازار نانتیک یا کولێره‌یه‌کیان
 پێ‌بدایه، له‌رێوه تووشی هه‌ر مندالتیک بوايه ده‌دايه. جاری‌وابوو
 ده‌وله‌مه‌ندترین ژنی شاره‌که‌ی راده‌گرت و نان یان کولێره‌که‌ی پێده‌دا، ژنه‌ش
 زۆر به‌ تامه‌زرۆیی لێی وه‌رده‌گرت. خۆی جگه له ئاو و نانی جۆ ده‌می له
 هه‌چ شتیکی دیکه نه‌ده‌دا. ئه‌گه‌ر بچوايه‌ته دووکانیکی گرانبايه‌وه، که له‌ویدا
 پاره و که‌لوپه‌لی به‌نرخ لێره و له‌وێ که‌وتبوو، که‌س چاویشی لێ نه‌ده‌کرد،
 چونکه ده‌یانزانی ئه‌گه‌ر هه‌زاران رۆبلیش بکه‌وێ و بزانی ئاگاشیان لێنییه،
 خودا نه‌کا ده‌ستی بۆ به‌رێ و چاویشی لێکا. نه‌ده‌چوووه نیو کلێسه‌وه، یان له
 دالانه‌که‌ی کلێسه ده‌خه‌وت، یان به‌ سه‌ر په‌رژینیکدا (له‌جیاتی نه‌رده و
 شیشه‌بند تا ئیستاش ئه‌م شاره‌ی ئیمه‌ پره له په‌رژین) ده‌چوووه باخچه‌یه‌که‌وه.

لانیکه م هه وتووێ جارێک سه‌ری له مالى خاوه‌نکاره‌کانى پيشووى باوکی هه‌لدینا. زستانانه‌ش هه‌موو شه‌وى ده‌چوو مالى ئه‌وان و له سووچی دا‌لانیک یان گه‌ورێکدا ده‌خه‌وت. که‌س نه‌یده‌زانى به‌و حاله‌وه‌ چۆن تا‌قه‌ت دینى، به‌لام خوى پيگرتبوو، ئه‌گه‌رچی ورديله بوو به‌لام ئه‌ندامیكى پته‌و و ساغى هه‌بوو. هیندئى له‌ خه‌لكى شار له‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ بوون که‌ ئه‌وکارانه له‌به‌ر غوروور و سه‌رنج را‌کيشانى خه‌لك ده‌کا، به‌لام ئه‌وه‌ وانه‌بوو. قسه‌کردنى نه‌ده‌زانى و ته‌نیا جاروبارى پته‌پتیکی ده‌ست پیده‌کرد، به‌لام که‌س نه‌یده‌زانى ده‌لى‌چی. ده‌ی ئه‌و چووزانى غوروور چیه‌يه‌؟

به‌ هه‌لکه‌وت شه‌ویکی گه‌رم و مانگه‌شه‌وى مانگی سپیتامبر (چهن سال له‌مه‌وبه‌ر) ده‌سته‌یه‌کی پینج شه‌ش که‌سى لات و مه‌ست، دره‌نگانى له‌ گازی‌نو ده‌گه‌رانه‌وه، به‌ «رێگه‌ی پشته‌وه» دا که‌ ده‌چوو نيو باخه‌کانى پشت مالا‌نه‌وه، به‌ سه‌ر په‌رژينه‌کاندا وه‌سه‌ر که‌وتن و ملی رێیان گرت که‌ رێگا‌که‌ ده‌گه‌يشته پردیك به‌ سه‌ر به‌نداویکی دوور و دريژ و بوگه‌نه‌وه که‌ نیومان نابوو چۆم. له‌ نيو دروودال و گه‌زه‌نه‌ و گيا و گژى بن په‌رژينه‌کاندا، ليزاوتیان دى خه‌وى لیکه‌وتبوو. به‌ حیلکه‌ حیلکه‌ ته‌ماشایان ده‌کرد و ده‌ستیانکرد به‌ گالته‌ و جه‌فه‌نگی ناحه‌ز و دزیو. یه‌کئى له‌و لاوانه‌ به‌ زه‌ینیدا هات و به‌ هۆی هه‌وه‌سه‌وه‌ ویستی بزانی وه‌ک ژن ده‌کرئى چاو له‌و ده‌عبایه‌ بکه‌ن و... هه‌موویان به‌ قیزو‌بیزه‌وه‌ گوتیان مه‌حاله‌ شتى وا، به‌که‌لك نایه‌. به‌لام فیو‌دۆر پا‌لو‌ویچ، که‌ له‌گه‌لیاندا بوو، هاته‌ پيشى و گوتى وانیه‌ و ده‌نا زۆر که‌یفیشی له‌لایه‌ و... ئه‌وه‌ راسته‌ له‌و کاته‌دا قه‌شمه‌ره‌جا‌ریی وه‌رئى خستبوو. پئی خوش‌بوو خۆی نیشاندا و کوربه‌که‌ سه‌رگه‌رم بکا. و به‌رواله‌ت ده‌یویست وا نیشاندا که‌ هاوشانى ئه‌وانه، به‌لام له‌ راستیدا له‌ چاو ئه‌وان ته‌نیا تۆکه‌ریکی خو‌ی‌رى و بئ‌ئابروو بوو. راست ئه‌و رۆژه‌ش بوو که‌ هه‌والی مه‌رگی ژنه‌که‌ی یه‌که‌مى له‌ پترزبۆرگه‌وه‌ پيگه‌يشتبوو. په‌رۆیه‌کی ره‌شى له‌ کلاوه‌که‌ی دابوو و بئ‌شه‌رمانه‌ خه‌ریکی خوارده‌نه‌وه‌ بوو، ئا‌کاریشی هینده‌ قیزه‌ون و ناحه‌ز بوو، که‌ ته‌نانه‌ت خو‌ی‌ریت‌رىن که‌سى شاره‌که‌مان بیزی له‌وکارانه‌ هه‌لده‌ستا. هه‌لبه‌ت

لاوه‌کان به و مه‌ستییه‌ش سه‌ریان له و قسه‌یه‌ی فیۆدۆر پاولوویچ سووما و دایان له قاقای پیکه‌نین. ته‌نانه‌ت یه‌کێ له و لاوانه‌ گوتی من ئەو کاره‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌م. زۆربه‌یان ئەو کاره‌یان ر‌ه‌ت کرده‌وه، ئەه‌گه‌رچی هه‌روا حیلکه‌یان ده‌هات و ده‌تریقانه‌وه. پاشان هه‌موو ملی ر‌ییان گرت و ر‌ویشتن. دواتر، فیۆدۆر پاولوویچ سویندی خواردبوو که ئەویش له‌گه‌لیان ر‌ویشتوو، ر‌ه‌نگه‌ واش بووبی، به‌لام که‌س بۆی ر‌وون نییه‌ و تا هه‌نووکه‌ش مه‌علووم نه‌بووه. به‌لام پینچ شه‌ش مانگ دواتر، خه‌لکی شاره‌که به‌ ر‌قیکی قورس و دلته‌نگییه‌وه باسی زگ‌پ‌بوونی لیزاوتایان ده‌کرد و هه‌ولیان ده‌دا بزانه‌ن چ مرۆفئیکی ب‌ی‌ویژدان ده‌ستریژی پیکردوه. ئەو کاته له‌ ناکو ده‌نگۆیه‌کی سه‌یر شاری ته‌نیه‌وه، ئەویش ئەوه‌بوو که، ئەو مرۆفه‌ خویزی و ب‌ی‌ویژدانه‌ فیۆدۆر پاولوویچه. کێ ئەو ده‌مگۆیه‌ی بلاو کرده‌وه؟ له‌ داروده‌سته‌ ئاره‌ق‌خۆره‌ پینچ که‌سیان له‌و شاره‌ ر‌ویشنبوون. ته‌نیا یه‌کیان مابوو که ئەویش پیاویکی ر‌یش‌سپی به‌مشوور و خاوه‌ن ته‌گبیر و ر‌ای دوله‌ت بوو، باوکی گه‌وره‌ کچان بوو، مه‌حالی‌ش بوو بلاوکرده‌وه‌ی ئەو ده‌نگۆیه‌ کاری ئەوب‌ی. به‌لام فیۆدۆر پاولوویچ ئامانجی ده‌نگۆکه‌ بوو و هه‌موو ئەویان به‌ تاوانبار ده‌زانی. هه‌لبه‌ت ئەو زۆریشی گوی نه‌دایه: ئەو زه‌حمه‌ته‌ی به‌خۆی نه‌ده‌دا گوی له‌ تاقمیک مامه‌له‌چی و بازاری بگ‌ری و جوابیان بداته‌وه. ئەو کاته زۆر له‌خۆبایی بوو. ته‌نیا له‌ نیۆ کۆری ده‌وله‌مه‌ندان و نه‌جیم‌زاداندا داده‌نیشت و به‌قه‌شمه‌رجاری سه‌رگه‌رمی ده‌کردن و ده‌ماری نه‌دینا قسه‌ له‌گه‌ل که‌س بکا. هه‌رله‌و کاته‌دا، گریگۆری به‌ ته‌واوی توانایه‌وه‌ لایه‌نگری له‌ ئه‌ربابه‌که‌ی کرد. له‌ سه‌ر ئەو شه‌ر و ده‌مق‌ره‌ی زۆری کرد و توانی تاقمیکی زۆر بینیته‌ سه‌ر ئەو باوه‌ر‌ه‌ی فیۆدۆر پاولوویچ ب‌ی‌تاوانه‌ و بوختانی بۆ هه‌لده‌به‌ستن. بۆیه‌ زۆر به‌ ئیمان و متمانه‌وه‌ گوتی: «ئەو دینله‌ سه‌لیته‌یه‌ خۆی تاوانباره.» تۆمه‌تبار کابرایه‌کی تاوانباری مه‌ترسیدار بوو، ناوی کارپ بوو، له‌ زیندان هه‌لاتبوو، چونکه‌ له‌ شاره‌که‌ی ئیمه‌ خۆی شارده‌بوو، ناوی بۆ زۆربه‌ی خه‌لک ئاشنا بوو. ئەو گومانه‌ش ده‌کرا، چونکه‌ وه‌بیریان هاته‌وه، ئەو کاته، له‌ پاییزدا

کارپ له و ناوچه یه سی که سی پروت کر دبوو. به لام نه وهش و دهنگوکانیش نه بووه هوی نه وهی خه لکی لیزاوتایان له به رچاو بکه وی و دلایان بوی نه سووتی. له جاران زیاتریان ناگاداری لیده کرد. بیوه ژنیکی دهوله مند به ناوی کیندراتیف، که میرده کهی تاجر بووبوو، له کوتایی مانگی ناوریلدا بردی بو مالی خویان و دهیویست هه تا دواي مندال بوونه که نه هیلی برواته ده ری. چاوی له سهر هه لنه ده گرت. به لام به سهر نه وه هموو ناگادارییه شدا پوژی ناخری دووگیانییه کهی هه لات و پرووی کرده باخه کهی فیودور پاولوویچ. مه علومیش نه بوو به و زگه پره وه چون به و ته یمانه به رزه دا هه لگه راوه. هیندی کهس له سهر نه و باوه ره بوون که له وانه یه که سیک یارمه تیی دابی: تا قمیکی دیکه نامازه یان به شتیکی سه یرتر ده کرد. ده یانگوت پروداویکی سروشتییه. یانی لیزاوتا هینده به و په رژینه دا هه لرووچکابوو، بوی بووبوو عاده ت، به لام به و حاله وه رهنکه پینده هه لگه رانه کهی دژوار بووبی و کاتی که و تنه خواری ناسیوی به خوی گه یانندی.

گریگوری به پرتاو هه لات بولای مارتای ژنی و ناردی بو لای لیزاوتا، خوشی به هه لاتن چوو به دواي مامانیکدا که ماله کهی له و گه ره که بوو، به په له هینای له گه ل خوی. منداله که یان پرگار کرد، به لام لیزاوتا نه گه یشته به یانی مرد. گریگوری منداله کهی هه لگرت و بردییه وه بو مالی خویان. داواي له ژنه کهی کرد دانیشی و منداله کهی خسته باوه شیییه وه، گوتی: «مندالیکه له لایه ن خوداوه هه تیو هی هه موو کهسه و زیاتر له خه لکی هی نیمه یه. کوره چکوله که مان که داخی به جه رگماندا نا، نه م منداله له کورپکی شه یتان و نافرته یتی به سته زمان و بی تاوان بووه، نه بووی نار دووین. شیر ی پییده و ئیر مه گری.»

هه ربویه مارتا منداله کهی په روه رده کرد و ناویان نا پاول. خه لکیش ناوی فیودور و پوچیان (کور ی فیودور) به سه ردا بری. فیودور پاولوویچ دژایه تیی له گه ل نه و ناوه نه کرد و پیی ناخوش نه بوو و به سه رگه رمیشی ده زانی، نه گه رچی حاشای لیده کرد و دهیویست خوی له به رپر سایه تیی ببویری و

پیداگری له سەر دهکرد. خه لکی شاره کهش به هۆی ئه وهی مندالیکى بیکه سی به کورى خۆی قه بوولکردبوو، زوربان پىخۆشبوو. دواتر فيؤدۆر پاولوويچ ناویکی تازهی بو دۆزییه وه و به ناوی خوازاو له ناوکهی دایکی، ناوی نا ئیسمیر دیاکۆف.

ئاوابوو که ئه م ئیسمیر دیاکۆفه بوو به دووه مین خزمه تکاری فيؤدۆر پاولوويچ و ئه و کاتهی که چیرۆکه کهی ئیمه دهستپیکرد، له گه ل گریگۆری و مارتا له ژووری خزمه تکاراندا ده ژیا. کاروباری چیشتهخانهی به رپوه ده برد. پئویسته زیاتر له مه ر ئه م ئیسمیر دیاکۆفه وه بدویم، به لام نامه وی سه رنجی خوینه رانی خۆم به و خزمه تکارانه وه خه ریک بکه م، داوی لیبوردنیا ن لیده که م و ده گه ریمه وه سه ر چیرۆکه که م و هیوادارم له درێژهی چیرۆکه که دا زیاتر باسی ئیسمیر دیاکۆف بکه م.

دانیانانی دلیکی سووتاو - به هونراوه

ئالیوشا دواى بیستى ئه و فه رمانه ی که باوکی به گوره گور له نیو فایتوونه که وه پیدایا، ماوه یه که چه په سا. به لام له گه ل ئه وه ی خه میش دایگرتبوو. بیده نگ دانه نیشته. له و جوړه خووخدانه ی نه بوو. راست رویی بو چیشته خانه که تا کو بزانی باوکی چ چه پکه گولیکی به ئاودا داوه. ئه و کاته وه ریکه وت، به و هیوایه ی ریگاچاره یه که بدوزیته وه بو ئه و دردونگییه ی که ئازاری ددها. چونکه گوره و هه راکه ی باوکی که فه رمانی پیدا خیرا «لیفه ونوین و که لوپه له کانی» کوکاته وه و بیته وه بو مالی، نه یته قانده بوو، زورچاک تیغه یشتبوو که ئه و گوره و هه را و فه رمان پیدانه شانویه که بو ئه وه ی قسه کانی خو ی بچه سپینی. هه ر به و شیوه یه یه کی له بازارگانانی شاره که مان له گه ل تا قمی که له دوستانى سالپوژی ناونانی خو ی کردبوو به جیژن، له به ر ئه وه ی ودکیان زور نه دایه قه لس بوو، ته و او ی په رداخ و پیاله کانی پیکدادا و شکاندى، جل و به رگی خو ی و ژنه که شی شر و په تور کرد و له ناکامدا شووشه ی په نجیره کانیشی شکاند، هه مووشی له به ر ئه وه بوو قسه ی خو ی بچه سپینی. هه لبه ت روژی دوا یی، یان ره نگه هه ر ئه م ئیواره یه په شیمان ببیته وه و ئیزنی بدا بچیته وه بو کلیسه. له گه ل ئه وه شدا سوپ ده یزانی باوکی ئازار به عالم بگه یه نی، به ئه می ناگه یه نی. ئالیوشا لینی روون بوو که هیچ که س له دنیا دا نابیته هو ی ئازاری و له گه ل ئه وه دا ده شیزانی هیچ که س ناتوانی ئازاری پیبگه ی نی. بویه له و حاله شدا شک و گومانی نه بوو و به پشت به ستن به و باوه ره، به ئه ر خه یانی ری خو ی گرت به ر و پاشگه ز نه بووه.

به لام هر له و کاته دا دله وریزه یه کی جیاواز تووشی په روشی و شیوانی کرد و چونکه نهیده توانی خوئی قانع بکا، زیاتر بووه هوی خهم و دله خورپه ی. ئەو ترسه شی له ژنیک بوو، کاترینا ئیوانا، که ئاوا پیداگرانه، له و یادداشته دا که مادام خو خلاکۆف پیی دابوو، داوای لی کردبوو سه بارهت به مه بهستیکی تایبته بچی بۆلای و چاوی پیی بکه وی. ئەو داخواییه و پیویست بوونی چوونه که ی، به جار لی ئالیووشای خستبووه قرتوفرت، ئەو ههسته ش پیش نیوه پۆی ئەو پۆژه، به هوی ئەو کیشه و پروداوانه وه که له حوجره ی حه زه تی پیر و وه تاغی باوکه عابید قه ومابوو، به جار لی ئاراقارای لی هه لگرتبوو، له ناخه وه هه لی ده چۆقاند. له بهر ئەوه ئۆقره ی لی نه برابوو که نهیده زانی مه بهستی کاترینا چیه و دهیه وه ی بلی چی و ده بی چ وه لامیکی بداته وه. له بهر ژن بوونه که شی لی نه ده ترسا. ئەگه رچی سه بارهت به ژنان زۆری زانیاری نه بوو، ته مه نی هر له مندالییه وه تا کاتی چوونه کلێسه به گشتی له گه ل ژنان رابواردبوو. له و ژنه، له کاترینا ئیوانا ده ترسا. له یه که م جاره وه که دیتبووی لی ترسابوو. ته نیا دوو سی جار دیتبووی و ئەوه نده ی قسه له گه ل نه کردبوو و ئەوی به کچیکی شوخ و شه نگ و له خوایی و به بیانو و ده زانی. جوانییه که ی نه بوو که تووشی دله خورپه و شیواوی کردبوو، شتیکی دیکه بوو. هر ئەوه ی نهیده زانی هوی ترسه که ی چیه، ئەوه نده ی دیکه ترسی خستبووه دلاییه وه. کچه نیه تی خرابی نه بوو، ئالیووشا ئەوه شی ده زانی. ئەو ده ویست دیمیتری رزگار بکا، چونکه ده ره ق به ئەو زۆر ده ست و دل باز و به به زه یی بوو. ئەگه رچی دیمیتری خواری له گه ل جوولا بۆوه. له گه ل ئەوه شدا، ئالیووشا ئاگای له هه موو ئەو ههسته بهرز و دل فراوانییه ی کاترینا بوو و به چاوی ریزه وه ته ماشای ده کرد، به لام کاتی گه یشتنه نزیک ماله که یان ته زوویه ک به له شیدا هات و چۆکی وه له رزین که وت.

بیری کرده وه ئیوان فیو دۆروپچ که یه کی له دۆسته زۆر نزیکه کانی ئەوه بوو، له وی نایینی، چونکه ئیوان ئیستا سوپ ده یزانی له لای باوکیه تی.

لیشی پوون بوو که دیمیتیش لهوئ نابینی. سه بارهت به وهش دلّی خه بهری پیدابوو. بویهش ئاخافتنه که ی ته نیا له گه ل ئه بووو. ئاواتیشی ئه وه بوو بهر له و توویژه که ی به بالی چاره نووس به ره ولای براکه ی بفری و بی ئه وه ی نامه که ی نیشاندا، سه بارهت به کاترینا قسه ی له گه لدا بکا. به لام شوینی ژیانی دیمیتری زور دوور بوو، دلّیا بوو له مالیش نییه. ماوه یه که له جیتی خوئی چه قی و پاشان بریاریدا، زور خیرا و به پیتی عادهت خاچی خوئی کیشا و به پیکه نینه وه، گه رایه وه و به ئه رخه یانی به ره و مالی ئه و خاتوونه به سامه وه ریکه وت.

ماله که یانی ده زانی. ئه گه ر له شه قامی سه ره کییه وه و پاشان له ولای بازاره وه برۆیشتبایه، ریگاکه ی دوور ده که وته وه. ئه گه رچی شاره که ی ئیمه چکوله یه و ماله کان دوور له یه کتر دروستکراون. هه رله و کاته شدا باوکی چاوه روانی بوو، له وانه یه فه رمانه که شی له بیر نه چوو بیته وه. له وانه بوو له ریگای ئه قل کلابی بویه ده بوو خیرا بچی و به هه له داوان بگه ریته وه. هه ربویه بریاریدا له ریگای پشته وه نیوبر لیدا، چونکه بست به بستی ئه و شوینه ی ده ناسی. بو ئه وهش ده بوو به شیشبه ند و په رژینه کانداهه لگه ری و له هه وشه ی پشته وه تیپه ری، ئه و جیگایه ی که هه موو شاره زای بوون و سلوو و چاک و خوشییان له گه ل ده کرد. له و ریگه یه وه ده یوانی له ماوه یه کی زور که مدا بگاته شه قامی سه ره کی.

چاره ی نه بوو جگه له وه ی له باخیکه وه تیپه ری که جیرانی باخه که ی باوکیه تی و هی مالیکی چکوله و داروو خاوه به چوار په نجیره وه. خاوه نی ئه و ماله ش هه روه ک ئالیووشا ئاگادار بوو، پیریژنیکی که له لا بوو له گه ل کچه که ی ده ژیا. کچه که ش پیشتر له پترزبۆرگ له مالی ژینراله کانداهه رستاری ده کرد. ماوه ی سالیک ده بوو هاتبۆوه بو مالی و ئاگاداری له دایکه گرده نشینه که ی ده کرد. دایمه جلوبه رگی رازاوه ی له به ردا بوو. ئه گه رچی خوئی و دایکی له گیتراوی ئه و هه ژاری و لیقه و ماوییه که وتبوون و هه موو پوژئی ناچار بوون بوپاروویه ک نان و توژی شله په نا بو چیشتخانه که ی فیودور پاولوویچ بهرن.

مارتاش بی‌ئووی دەست بە پرویانەووە نێ خیرا پێدەدان، لەگەڵ ئەوێشدا هەركاتی ئەو خاتونە جەیلە دەچوو بۆ نان و شلە هیچكام لە جەلەکانی نەفرۆشتبوو. یەكێ لەو جلانەی هاو دامینکی درێژ بوو. راستییەكەشی ئەو بوو كە ئالیووشا بە رێكەوت لە راکیتینی بیستبوو، كە بەر دەوام ئاگای لە هەموو كاروباریکی شارەكەبوو. بەبیستنی ئەو لەبیری چووبۆو، بەلام ئیستا كە گەیشته نیو باخەكە ئەو كراسە ئاودامینە چیندارەیی وهبیر هاتبۆو. هەروا سەری داخستبوو و دەرویشت، لە ناکاو سەری هەلینا و چاوی بە دیمیتیری برایكەوت، كە بە سەر پەرژینەكەدا ملی دەكیشا و شتیکی نابوو، ژیر لاقی و بۆ پێشەو نووشتابۆو. بە دەست و بە سەر ئاماژەیی دەكرد، بانگیدەكرد و بە روالەت دیاربوو لە ترسی ئەووی مەبادا دەنگی بیستن، ورتەیی لیوێ نەدەهات. ئالیووشا بە هەلپە رۆیی بۆلای پەرژینەكە. دیمیتیری فیوڤرۆوپیچ بە سرتەیهكی شاد و بە تالووكە گوتی: «باش بوو سەرت هەلینا. ئەوێشدا نەمابوو هاوار بكەم. زووكە خیرا لیروە سەرکەو! چەندە کاریکی بەجیت كرد هاتی! هەر ئیستا لەبیری تودا بووم!»

ئالیووشاش دلی شادبوو، بەلام نەیدەزانی چۆن بە سەر پەرژینەكەدا سەرکەوئ و بچیتە ئەودیو، بەلام میتیا بە دەستە بەهیزەكەیی بن پیلی گرت و یارمەتییدا باز بداتە ئەودیو. ئالیووشا شاقەلی عەباكەیی هەلكرد و چالاكانە و گورج و پێخاوس بە سەر پەرژینەكەدا بازیدا ئەودیو.

میتیا لەبەر خۆیهووە بەروو خۆشی منجاندی: «ئافەرین ئیستا وەرێكەو بە

برۆین.»

ئالیووشا بە نەرمی گوتی: «بۆ كوئ؟» پاشان چاویکی لە دەوروو پشستی خۆی كرد. خۆی لە نیو باخیکی چۆل و بەرەللادا دیبەو، كە لە خۆیان زیاتر كەسی تیدا نەبوو. باخیکی چكۆلە بوو، مالهەكەش نزیکەیی پەنجا شەقاویك دوور لە باخەكە هەلكەوتبوو.

- ئێرە خو كەسی لی نیبە، بۆ بە سرتە قسە دەكەیی؟

دیمیتری به هیز و قهوه‌تی خوی گوراندی: «بۆچی به سرتە قسه ده‌که‌م؟ به‌زیاد نه‌بی چ سه‌رده‌میکه! دیوته سروشت چ فیئل و ته‌له‌که‌یه‌کی له ژیر سه‌ردایه. به دزییه‌وه لیژه‌م و ئاگاداری له نه‌ینیه‌ک ده‌که‌م. پاشان بۆت باس ده‌که‌م. به‌لام به تیگه‌یشتن له‌وه‌ی که راز و نه‌ینیه، وه‌ک مروقیکی گه‌مژه ده‌ستمکرد به سرتە و ویره‌ویر، ئه‌ویش له کاتیکدا که پنیویست نه‌بوو. و‌اچاکه برۆین بۆ ئه‌وی. تا ئه‌و کاته بیده‌نگ به. ده‌مه‌وی ماچت به‌که‌م.

سپاس له بۆ خودای جیهان.

خولقینه‌ری بوون و ژیان^۲ ...

هه‌ر ئیستا، به‌رله‌وه‌ی تو بیی، لیژه دانیشتبووم و ئه‌وهم دووپات ده‌کرده‌وه.»

باخه‌که نزیکه‌ی سی هیکتار ده‌بوو، له‌چوارده‌وره‌که‌ی و په‌نا نه‌رده و په‌رژینه‌کان داریان چه‌قاندبوو. داری سیو و په‌لک و لیمو و غان. نیوه‌راستی باخه‌که سه‌وزه‌لانی و راسته‌ میترگ بوو، هاوینان هه‌زاران باخه‌گیایان لی ده‌دوورییه‌وه و ده‌یان برده‌وه. هه‌موو هاوینیک باخه‌که‌یان به چه‌ند رۆبل به ئیجار ده‌دا. به‌ چوار ده‌وری شیشبه‌نده‌کاندا بنجکی تووترک و شیلان و تری سه‌ریان لیک دابوو. له‌م دوایبیانه‌دا باخچه‌یه‌کیان له‌ نزیك خانووبه‌ره‌که‌ش چه‌قاندبوو.

دیمیتری فیۆدۆرۆویچ براکه‌ی برده‌ سووچیکی چۆل و هۆلی باخه‌که و له‌وی پۆلیک داری چروپری لیمو و بنجه‌ره‌زی ویشک بوو و پۆلیک گۆله شیلان و له‌یلانک و یاسی لی‌بوو. مالتیکی دارینه‌یان لی دروستکردبوو، که له‌به‌ر کۆنی دار و دیواره‌کانی ره‌ش داگه‌رابوو. دیواری ماله‌که هه‌مووی درز و که‌لین بوو، به‌لام هیشتا بۆ کاتی باران و گه‌رما ده‌کرا که‌لکی لی‌وه‌رگری. خودا ده‌زانی ئه‌و خانووبه‌ره‌یه له‌ که‌نگیوه دروستکرا‌بوو. ده‌یانگوت په‌نجا سال له‌مه‌وبه‌ر سه‌ره‌ه‌نگیکی خانه‌نشین کراو به‌ ناوی «ئه‌لکساندر کارلۆدۆویچ فۆن ئیشمیت» ساز کراوه، که ئه‌و کاته خاوه‌نی باخه‌که بووه.

3- له‌وه ده‌چی دیمیتری هۆنراوه‌ی خوی بی.

میچ و تهختی بنه‌که‌ی خه‌ریک بوو ده‌پووا و ته‌خته‌کانی له‌ق بووبوو، دار و دیواری بونی شیئی لیده‌هات و به‌ره‌و خاپووربوون ده‌چوو. له‌نیو ماله‌که‌دا کورسیه‌کی سه‌وز داندرابوو که هیشتا بۆ ئه‌وه ده‌بوو له‌سه‌ری دانیشی. ئالیووشا خیرا تی‌گه‌یشتبوو که براکه‌ی سه‌رخۆشه. چونکه کاتی چوونه نیو ماله‌که‌وه بتریه‌ک براندی و په‌رداخیکی شه‌را‌بخۆری له‌سه‌ر میزه‌که بوو.

میتیا پیکه‌نی و گوتی: «ئه‌وه براندیهه. به‌پروانیتدا دیاره له‌دلی خۆتدا ده‌لئی: «دیسان باده‌نۆشی کردووه.»

باوه‌ر مه‌که به‌شه‌یتان و شو‌قاران.

هه‌رگیز پروا به‌تاقمی چل‌درۆ و گه‌لحویان مه‌که،

وه‌لانی در‌دۆنگی و گومان!

باده‌نۆشم، هه‌ر ئه‌و جووره‌ی که هاو‌ریکه‌ت، راکیتینی نار‌ه‌سه‌ن ده‌لئی «زیده‌ره‌وی» ده‌که‌م. ناخری پۆژیک ئه‌و هه‌تیوه ده‌بیته‌ ر‌او‌یژکاری ده‌وله‌ت، چونکه هینده سو‌یر قسه‌یه و چه‌نه در‌یژی ده‌کا. دانیشه. ده‌مه‌ه‌وی بتگر‌مه باوه‌ش و ئه‌وه‌نده‌ت ر‌یک بگوشم هه‌تا جیقت ده‌رد‌ینم. چونکه له‌ته‌واوی دنیا‌دا - له‌راستیدا - له‌پاس تی‌دا - (بر‌واده‌که‌ی؟) جگه له‌تۆ ه‌یچ که‌سی دیکه‌م خۆش ناوی!

ئه‌م وشانه‌ی دوایی به‌گه‌شه و نه‌شه‌وه ده‌ر‌ب‌ری.

- یانی جگه له‌تۆ و «گراو» یک که ئه‌شقی ئه‌و بوته‌ه‌وی فه‌وتانم. به‌لام ئاشق بوون به‌مانای خۆشو‌یستن نییه. له‌وانه‌یه ئاشقی ژنیک بی و هه‌ر له‌و کاته‌شدا ر‌قت ل‌یی بی. ئه‌وه‌ت له‌بیر نه‌چی! ده‌توانم هه‌روا به‌سه‌رخۆشی باسی بکه‌م. له‌و په‌نا میزه‌ دانیشه، منیش له‌پالت داده‌نیشم و چاوت ل‌یده‌که‌م و در‌یژه به‌قسه‌کانم ده‌ده‌م چونکه ئ‌یستا کاتی هاتووه. به‌لام کاتی بیری ل‌یده‌که‌مه‌وه، واچاکه به‌ه‌یواشی قسه‌ بکه‌م، چونکه ل‌یره - ل‌یره - نا‌کر‌ی ب‌ل‌یین چ گ‌و‌ی‌چکه گه‌ل‌یک گ‌و‌یمان ل‌یده‌گرن. باسی هه‌موو شتیکت بۆ ده‌که‌م، وه‌ک ده‌ل‌ین:

4- به‌شیکه له‌ش‌ی‌ع‌ری (ئه‌و کاته‌ی شه‌وی گه‌نده‌لی) که ش‌ی‌ع‌ری «ن‌ک‌راس‌وف»ه و سه‌باره‌ت به‌سه‌لیته‌یه‌کی عه‌فوو کراوه.

«چیرۆک درێژەى ههیه.» بۆیه تامه زرۆت بووم؟ بۆیه ئەو چەن پۆژە و هەر ئیستاش، تامه زرۆى دیدارت بووم؟ له و کاتهوه که لیتره دامکوتاه، پینج پۆژ تیده په ری. چونکه هەر تۆى ده توانم سفره ی دلمت بۆ بکه مه وه. چونکه پیویستم به تۆیه، چونکه سبهینى له هه ور و هه لا در باز ده بم، چونکه سبهینى ژيان به ئاکام ده گا و ده ستیش پیده کا. جارى وا بووه خه ون ببینی و له هه ل دیریکه وه بکه و بیه نیو که ندریکه وه؟ راست به و شیوه یه خه ریکه ده که وم به عه زدا، به لام نه ک له خه وندا. ترسیشم ری نه نیشتووه، تۆش مه ترسه. لانیکه م تۆقیوم به لام چیژی لى وه رده گرم. چیژی ش نا، شاگه شکه بوون. به زیاد نه بى. ئەوى هه یه! پۆحى به هیز، پۆحى لاواز - پۆحى ژاناه - هه رچی هه یه! وه ره با ریز له سروشت بگرین: ئەو خۆره تاوه ت دیتووه، ئەو ئاسمانه ساماله، گه لاکان هه موو سه وز و گه ش، هیشتا هاوینه، کاتژمیر سیی دوانیوه پۆیه و کاتی پشو و دان و هه سانه وه یه. ده تویست بچی بۆ کوئ؟

- ده چووم بۆ مالى باوکم! به لام ده مویست له پيشدا سه ریک له مالى کاترینا ئیوانا هه لینم.

- مالى ئەو و مالى باوکم! په کوو، چ ریکه وتیک! بۆ چاوه روانت بووم؟ بۆ ئەوه ی له لایه ن خۆمه وه ببنیرم بۆ لای باوکیشم و کاترینا ئیواناش، چونکه تۆ ته نیا ده رووی پووناکیمی و له ناخی دل و گیانه وه تینووی دیدارت بووم. ده مه وه ی ببنیرم بۆ ئەوه ی کاره که م له گه ل ئەو و باوکم یه کلایى بکه مه وه، پیم خۆش بوو فریشته یه ک بنیرم. ده کرا هه موو که س بنیرم، به لام ده بوو فریشته یه کی پاک بى، ئیستاش ئەوا تۆ خۆت ده چی بۆ ده یده نیی باوکم.

ئالیووشا به شله ژاوی گوتی: «یانى هه ر به راستى ده تویست من بنیری؟»
- سه برکه! خۆت ئەوه ت ده زانی! ئیستاش ده بینم خۆت له وه گه یشتووی.
به لام بیده نگ به، تاویک بیده نگ به. خۆت ناره حه ت مه که و مه شگورپینه.

دیمیتری فیو دۆرۆویچ هه ستا سه ری، تۆزیک بیرى کرده وه و قامکی به نیوچاوانییه وه نا.

- خۆی داوای لیکردووی، نامه و شتی بۆ ناردووی، وا دهچی بۆلای؟ خۆ
 بۆ شتیکی دیکه نه دهچووی؟
 «یادداشته که ی ئەو ئەو هەتا.» ئالیووشا دەرپهینا له گیرفانی - میتیا به
 روانینیکی خیرا خویندییه وه.

- کاتی به ریگی پشته وه دا دەرپوشتی! ئاخ خودایه گیان زۆرت سپاس
 ده که م که ئەوت به ریگی پشته وه دا نارد بۆلام! ئەوه وهک ئەو ماسییه
 زیرینه وایه که له ئەوسانه ی پهریاندنا دهچی بۆلای ماسیگریکی پیری گه مژه.
 گوی بگره ئالیووشا، گوی بگره برا که م! ئیستا دهمه وه ی هه موو شتیکت
 پی بلیم، چونکه ده بی به که سیکی بلیم. گوتوومه فریشته ی ئاسمان. به لام
 دهمه وه ی بلیم فریشته ی سه رزه وه ی. تو فریشته ی سه رزه وینی. گویت لیمه،
 ده سه لاتت هه یه و ده توانی به خشنده ش بی. گوی بگره! ئەگه ر دوو که س له
 سه ر زه وه ی لیکدا برین و به نه ناسراوی بال بگرن. یان یه کیان لانیکه م به ر له
 بال گرتن یان له نیو چوون، بچی بۆلای که سیکی دیکه و بلی: «ئەو کاره م بۆ
 بکه.» - داخواییه ک که تا ئیستا بۆ جییه جی کردنی چاوه روانی له هیه ک که س
 نه بووه و ته نیا له سه ره مه رگدا ده توانی چاوه روانی هه بی - بلی ئەو که سه،
 ئەگه ر هه قال یان برابی، خۆی لی ببویرئ؟

ئالیووشا گوتی: «به سه رچاو، من خۆمی لینابویرم، زووکه پیمبلی، بزانه
 چییه؟»

- ده ته وه ی زوو پیت بلیم! ئەها!... ئالیووشا په له مه که، په له په ل بکه ی دلای
 خۆت نار هه ت ده که ی. ئیستا پیویست ناکا به تالووکه بی. ئیستا دنیا له سه ر
 گریژنه یه کی دیکه ده خولیته وه. ئاخ ئالیووشا، هه یفی تو له ئەشق و
 شاگه شکه بوون ناگه ی. منیش شتی وا ده لیم! قه ت ئەوه قسه یه؟ مه گین

5- له شیعی «پوشکین» دا (ئەوسانه ی ماسی و ماسیگر) ماسییه که به لین به ماسیگره که ده دا
 ئەگه ر نازادی بکا، هه ر ئاواتیکی بی بۆ دینیته دی. به لام ژنی ماسیگره که وهک دوایین ئاوات،
 گه وچانه داوا ده کا بیته ده سه لاتتاری زه ریاکان - ماسییه که ش ده بیته خزمه تکاری به لام ته واوی ئەو
 مال و داراییه ی ماسیگره که وه ده ستی هینابوو، بزر ده بی.

دهكرى تى نه گهى. عه جبه كه ريكم، ئه وه ده ليم چى؟ «ئهى مرؤف نه جيم و
ره سن به!» ئه وه شيعرى كنيه؟

ئاليوشا ويستى چاوه پروان بمينته وه. هه ستيرد، رهنگه له راستيدا
كاره كهى هه ر ئه وه بى و له م شوينه بى. ميتيا هه نيشكى دا سه ر مينزه كه و
سه رى نا سه ر له پى ده ستى و چه ند ساتيك كه وه بير كر د نه وه. هه ردووكيان
بيدهنگ بوون.

ميتيا گوتى: «ئاليوشا، هه ركه سيكى ديكه له جيبى توبى پيم پيده كه نى.
پيمخوشه ده ستبكه م به . دان پيانان - به «پارانه وه يه كى شادانهى» شيلير.
ئالمانيايى نازانم، هه ر ئه وه نده ده زانم به ئالمانيايى ده بيته An die Freude.
بيت وانه بى چونكه مه ستم، ئاگام له خؤم نيبه و قسه ده په رينم. هه ر مه ستيش
نيم. براندى شتى چاكه، به لام بؤ مه ستبون دوو بوتلى ئاوام ده وى:

سيله نووس¹ به گوناي سووره وه

به سواري كه ريكي كه وا هه لده ستى و ده كه ويته وه.

به لام چونكه په رداخيكيشم لى نه خوار دؤ ته وه و سيله نووسيش نيم. سيله
نووس نيم، به لام سيله ن⁷ هه م. چونكه بريارى هه وه ل و ئاخرم داوه. بؤ ئه و
(جيناس). هه بمبووره. ئه مرؤ ده بى زؤر له جيناس زياترم لى ببوورى. خؤت
شلوئ مه كه. زؤر دريژدادرى ناكه م. خه ريكم ماقوولانه ده دويم و هه ر ئيستا
ده چمه سه ر باسه كه. ئه وه نده ت چاوه پروان را ناگرم. راوه سته بزنام چؤن
ده ستپييكه م باشه!

سه رى هه لينا، تؤزى بيريكرد وه و به گه شه و نه شه وه ده ستپييكرد:

سلوك و ترساو له نيو ئه شكه وتا

خؤى شاردينووه به رووت و قووتى

چؤلگه رى ته نياش ويل و ئاراگيل

به جيبى هيشتووه ده شتى پر داهات

6- سيله نووس: Silenus له ئه ساتيرى يوآن، هاوريى باكووس (ديؤنيزووس)، خوداى شه راب.

7- سيله ن: Silen وشه يه كى رووسيه، يانى به هيز.

به تیر و رمبی ترسینه ره وه
 راوچی دهگه ری به دارستانا
 قور به سه ری نه و چاره ره شانیه
 که وا په ریو هی رۆخی دلره شی رق و بیادین!
 له سه ترۆپکی به رزی چیا وه
 دایکیک دیته خوار «سی یرسی» ناوه
 له و چۆلگه یه دا دهگه ری له دووی
 پراسپرینی کچی بزر بووی
 به لام دالده یه ک نابینتیه وه
 هه رچه ند به ته نیا ده سوورپتیه وه
 هیچ که سیش نه بوو بی به ره و پیری
 په رستگایه کیش نییه بنوئیی
 ئاسه واریکی خودا په رستی
 له دهشت و مه زرا و ره زو باخه وه
 میوه یه ک نه هات جیژنمانی پی برآزیتیه وه،
 گوشتی قوربانیی خویناوی نه بی
 له سه ر ئاورگان ده بوونه چزیلک،
 له هه ر کوئییه کیش خودای په ژاره
 چاوی خه مبار و کزی ده گپرا،
 له نیو بوودری سووکایه تیدا
 مروؤفی ده دی، مروؤف سی یرسی.

میتیا دای له پر مه ی گریان و دهستی ئالیووشای گرت.

- براگیان! خو شه ویسته که م! شه رمه زاری، سووک و چرووکی، هه تا نه مروؤ
 شه رمه زاری! مروؤف له م دنیا یه دا کویره وه ری و چاره ره شی ی زور ده بیینی.

8- سی یرسی ناوی رۆمیی دیمیتر، خودای کشت و کاله. دیمیتیش یانی «پتیه نیدار به دیمیتره وه.»

تووشی چه رمه سه ری و نازاری تاقه نیرووکین ده بی و ناچاره تاملی بکات. پیتوانه بی من پیشخزمه تیکی ساویله و گه لحوّم و به هوی پوتبهی ئەفسه رییه وه خۆم لی گۆراوه و بادیهه وا بووم، و دکا دهخۆمه وه و خه ریکی عه یش و نۆشم، به لکو ته نیا بیر له شتیك دهکه مه وه. بیر له پیاویکی شه رمه زار دهکه مه وه. ئەگه ر درۆم نه کرد بی. شوکور بوّ خودا که ئیستا درۆم ناکه م و خۆم نانویتم. بیر له و مروّقه دهکه مه وه، چونکه ئەو مروّقه خۆم.

بَر ئەوه ی گیانی له چلکی کونی ژیان پاک کاته وه

به تیشک و هیژایی بگا

ده بی په ژبیوان بینه وه و

باوه ش بکا به دایکیدا -

خاکی پاک و له میژینه ی

به لام عه بیه که ی لیژدایه، ده بی چون هه تا هه تاهه تاهه خۆم به دایکی زه وییه وه پیوه ند بده م. ماچیناکه م، پیسیری ئاوه لا ناکه م و مه مک ی هه لنادرم. ده بی بیمه لادیی یان شوانیک؟ ده رۆمه پیشی و نازانم به ره و رووناک ی و شادی ده چم یان به ره و شه ر و تاریکی. کوّسپ و گرفته که لیژدایه، چونکه هه موو شتیکی ئەم جیهانه مه ته له! جار له گه ل جار پتر به زه لکاوی سووکایه تی و شه رمه زاریدا رۆده چم (که زۆر جارم به سه ره اتوه) هه می شه ش ئەو شیعه ره سه به ارت به سی یرسی و مروّف ده خوینمه وه. ئایا به ره و ریگای راستی کی شاورم؟ قه ت قه ت! چونکه کارامازۆفم. چونکه هه رکاتی ده که وه مه نیو که نه دریکه وه، به سه ره وه تیده که وم و شادم له وه ی ئاوا به شیوه یه کی سووک و چرووکانه سه ره وشۆر ده بم و به جوانیشم دیته به رچاو. له ناخی ئەو سه ره وشۆری و چاره ره شییه شدا سه روودی پارانه وه و مه تح ده چرم. لیمگه ری با به تاوانبارم بزانی. لیمگه ری با سووک و چرووک و خویری بم، به لام لیمگه ری با په راویزی ئەو چارشویه ماچکه م که خودا که می پی کفن کراوه. خودایه! هه رچه ند که من ریباری ریباری شه یانم، کوری تۆم و خۆشم ده ویی. هه ست به و شادییه ش ده که م که به بی ئەو دنیا ناتوانی به رده وام بی.

شادی هه تا هه تایی
 تین و تاو به گیاندارانی ئەم جیهانه ده به خشی
 به کلپهی پر له رازی خوی
 لیوه ریژ دهکا په رداخی ژیان له تیشک
 چه که ره به گیا و گژ دها و
 نیزه ی دهستیان به ره و چاوی خۆر ده راسی و
 ته نانه تیشک به و جیه دهگه یینی که ئەستیره ناسه کانیش
 مه حاله دهستیان بیگاتی.
 دۆزه خ و تاریکستانیش
 له گهل پانتای بی سنووری ئاسمانه کان
 هه مووی تیشک باران دهکا
 له سینگی پر به ره که تی سروشته وه
 هه موو ئەو بوونه وه رانه ی که هه ناسه هه لده کیشن
 چه ز و شادی ده خونه وه،
 ته واوی خو لقاوه کان و ته واوی نه ته وه کانی
 له نیو به ئاگاییدا بۆلای خوی راده کیشی.
 دیاری ئەویش بۆ مرؤف، دۆست و یارانی فریاره سه،
 تاجه گولینه یه و شه راب
 بۆ فریشته نورانییه کان
 بۆ ده عبا و گیانله به رانیش
 چیژ و هه وه سیان بۆ دینی.
 شیعر به سه! گریانم دئ، لیم گه ری با تیر بگریم. ره نگه گه وجیهه تی بیت و
 خه لک وه پیکه نین بخا. به لام تو پی ناکه نی. چاویشت بریقه یان دئ. شیعر
 به سه. ئیستا دهمه وی باسی ئەو ده عبا یانه ت بۆ بکه م که خودا «هه وه سی»
 پیداون.
 بۆ گیانله بهر و ده عبا یان

براکه م، من ئەو دهعبايه م، ئەو هه وهسه ش به تايهت شياوي من بوو. ئيمه کارامازوفه کان هه موومان دهعبايه کی واين، تو ئەگه ر فریشه ش بی، ئەو دهعبايه ت هه ر له ناخ دايه و له نيو خويته که تدا توفان وهړی دهخا. توفانه کان، وهک هه وهسي توفان وان. - له توفانیش خراپتر! جوانیه کی به سام! بویه سامناکه چونکه بی بنه و قه تیش نا کرئ بگيه بنه که ی. چونکه خودا شتیکی وهک مه ته لمان دهخاته به رده م. لیتره سنوره کان به یهک دهگن و هه موو دژ و دژوازه کانیش پیکه وه پال ریک دهده ن. براگیان! من مروفتیکی خاوه ن ژیار نیم. به لام له و باره وه زورم بیر کردوته وه. هینده ی راز و نهینی تیدایه پیاو سهری سوړ ده میتی! مروفت هینده ی نه زیله و مه ته ل له سه ر شانه چه ماوه ته وه. ئەوانه ده بی ئەو جوړه ی پیمان خو شه بیکه ی نه وه و هه ولبده ی ن له نیو ئاوه که دا ته ر نه بین. جوانی! ئەو بیروکه یه م بو تامل نا کرئ. مروفتیک که زه ی ن و دلکی والای هه بی و به ئامانجی (مادونا) ده ست پی بکا و له ئاکامدا به ئامانجی (سوډوم) بگا. له وهش تازه تر ئەوه یه، مروفتیکی ئامانجی سوډوم له دلیدا بی و چاوپو شی له ئامانجی مادونا بکات، به لکو دلی به و ئامانجه بسووتی، خیرا و خالیسانه ش بسووتی، راست وهک سه رده می لاوی و بی تاوانی.

به لی، هه موو ئاوینه یهک مروفتیکی به ربلاوه، زور به رین. من هه تا بتوانم توندتری له ئامیز ده گرم. ته نیا شه ی تانیش له وه دهگا! ئەوه ی بو ئاوه ن شووره یی، بو دل جوانه و نهک شتیکی دیکه. ئایا له سوډومدا جوانی هه یه؟ بره و بکه بو تاقمییکی زور له خه لک جوانی له سوډومدا هه یه و ده ست ده که وئ. تو ئاگاداری ئەو بووی؟ ئەو جوانیه ش زور پر نهینی و رازه و سامناکیشه. خودا و شه ی تان له وئ به شه ر دین و شه رگه که شیان دلی مروفته.

9- Madonna وشه یه کی ئیتالیا یی، یانی، «خاتونه که م» که مه به ستی چه زره تی مه ریه مه.

به لآم مرؤف ههمیشه باس له ئازاری خوی دهکا، گوی بگره، ئیستا با بچینه
سه ر راستیه کان.

دان پيانانې دلیکی سووتاو - به چیرۆک

ئەو کاتە ژيانیکی درندانەم تپپەر دەکرد. باوکم ھەر ئیستا گوتی کہ چەن ھەزار رۆبەلت بۆ فریودانی کچان خەر جکردووہ. ئەوہ ئیتەر خۆی سازاندووہتی، چونکہ شتی وا ھەر نہ بووہ. ئەگەر بووینتیش، تەنیا پیوستیم بە پارە نہ بووہ، خۆ کچ ھەر بە پارە ھەلنافریوی. پارە بۆ من کەرەسە یە کہ و بەس، سۆز و کوللی دلێشم چوارچیوہ کہ یە تی. ئەو کچە ی سازی دە کہم، ئەمرۆ خاتوونی منە و سبەینی ژنیکی سەلیتە ی گەرۆک دیتە جیگا کہ ی. ھەردووکیانم سەرگەرم دە کرد. وەک گە لا تالوو پارەم ھەلدەرشت بۆ موسیقا و کہیف و نہ ھەنگ و قەرەجان. ھیندی جار دەمدا بە ژنانی ماقوولیش، چونکہ دەبی رۆون بی لیت کہ چنۆک و تەماکارانە وەریدەگرن و لەبەر ئەو پارە یە دلخۆش و رازی دەبن. سیاسیشت لی دەکن. ژنان زۆریان ھۆگری بە من ھە یە: نەک ھەموویان. بە لکو ھەلدە کہوت، بە ھەلکەوت. بە لام ھەمیشە کۆلانی چۆل و پیچە لاو پووچم پی خۆش بووہ. وەک ئەو کۆلانا نە ی پشت ریگای سەرەکی کہ ھاتوچۆی کہمی بە سەر ھوہ یە. لەو شوینانە شە پیاو بە ویستی دلی دەگا و لە نیو قور و زیلاقە ی ئەو شوینانە دا پیاو مرواری بی بە نرخ دەدۆزیتە وە. براگیان، بە زمانی خوازە قسە دە کہم. ئەو شارە ی منی لیبووم، کۆلانی ئاوا تەنگ و چۆل و لاپەری نہ بوو، روالە تەن بەرچا و نہ بوون، بە لام ئەگەر بتویستایە ھەموو کۆلانی ک و گەرەکیک ژوانگە ی لیدەستدە کہوت. ئەگەر وەک من بوویتایە، دەتزان ی ئەوہ یانی چی. ناشقی فیسق و فجوور بووم، ھەرچی کاری نارەوا یە لە من دەوہ شایە وە. شوورە یی و ئابروو لای من

پاره‌یه‌کی چرووکی نه‌ده‌هینا. وا که‌وتبوومه زه‌لکاوای داوین پیسی و خراپه‌کارییه‌وه هتا بینه‌قاقام پۆچوو بووم. ئە‌ی من ده‌عبا نیم، چیم؟ ده‌عبای له‌وه مزیز و به‌زه‌تر هه‌یه؟ له‌ راستیدا کارامازۆفیکی هه‌ژده‌عه‌یارم! جارێک ده‌سته‌یه‌ک بووین پۆیشتین بۆ گه‌ران، حه‌وت فایتوونمان پئی‌بوو. هه‌وا تاریک بوو، زستان بوو، من کچیکم له‌ په‌ناوه‌ بوو، ده‌ستمکرد به‌ گوشینی قامکه‌ شووش و باریکه‌کانی و ناچارمکرد ماچمبکات. کچی کابرایه‌کی مووچه‌خۆر بوو. کچیکی شۆخ و شه‌نگ و دلنه‌رم و رۆحسووک. خۆی بۆ شلکردم. له‌ تاریکیدا ئیجازه‌ی زۆر شتی پیدام. به‌سته‌زمانه‌ پئی‌وابوو رۆژی دوا‌ی ده‌چمه‌ خوازیبئی (وه‌ک که‌سیکی باشیش هاتبوومه‌ به‌رچاوی و هاوریکانیش پئی‌ان وابوو ده‌زگیرانه‌) به‌لام پینج مانگی ره‌به‌ق قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کرد. له‌ کۆری به‌زم و سه‌مادا چاوم پئی‌ ده‌که‌وت (ئیمه‌ هه‌میشه‌ کۆری به‌زم و سه‌مامان هه‌بوو) له‌ سووچیکه‌وه‌ چاوی تیده‌بیریم. چاویم ده‌دی که‌ بلیسه‌ی لی‌هه‌لده‌ستی. ئە‌و گرّه‌ نه‌رمه‌ی چاوی، ئە‌و ده‌عبای هه‌وه‌سه‌ی له‌ ناخدا دنه‌ ده‌دا که‌ من سه‌ر له‌ پیناوی بووم. چه‌ن مانگ دواتر شوویکرد به‌ فه‌رمانبه‌ریک و له‌و شاره‌ رۆیشت. هه‌روا رقه‌هستاو و ره‌نگه‌ هه‌روا دلێشی له‌ داوی مندا بووبی. ئیستا ژیانیکی خۆش و باشی هه‌یه. ئە‌وه‌ش بزانه، له‌لای هه‌یج که‌سی باسمنه‌کردوه‌ و به‌ شاتوشووت خۆم پینوه‌ رانه‌ناوه. ئە‌گه‌رچی که‌لاوپیژم له‌ هه‌وه‌س و خویرییه‌تی و ته‌واوی داوین پیسانم خۆش ده‌وی، به‌لام بی‌ ئابروو نیم. بۆ ره‌نگت هه‌لبه‌زراکه‌وه‌؟ چاوت پر بووه‌ له‌ ئاو! باشه‌ ئیتر واز له‌و قسه‌ پیس و گه‌نده‌لانه‌ دینم. ئە‌وه‌ی باس‌م کرد هه‌ر هه‌یج نه‌بوو. ئە‌و ده‌عبا گلاوه‌ له‌ ناخدا وا به‌هه‌یز بووبوو، ئاراوقارای لی‌هه‌لگرتبووم. کوا ده‌متوانی ده‌ستی لی‌هه‌لگرم. براگیان، ده‌فته‌ریکی بیره‌وه‌دیریم هه‌یه‌ ته‌واوی ئە‌وانه‌م تیدا نووسیوه‌. خودا چاکیان بۆبکا ئە‌و خاتوونانه‌. هه‌میشه‌ هه‌ولم ده‌دا به‌بی شه‌ر و ده‌مه‌قالی تیکی ده‌م، به‌لام کوا من ده‌سکم له‌ دوو ده‌کردن، نامه‌وی خۆ به‌ هه‌یج کامیانه‌وه‌ رانیم. با له‌ سه‌ری نه‌رۆم. نه‌وه‌کا پیتوابی بۆ ئیژه‌م هیناوی ئە‌و قسه‌ قۆر و سووکانه‌ت بۆ بگیریه‌وه‌. نا، ده‌مه‌ه‌وی شتیکی

زۆر سەيرت بۇ باس بگەم؛ سەريشت سور نەمىنى بۇ ئەو قسەيە كە پىتى دەلئىم چونكە بەجىي ئەوہى شەرمەزار بىم، خۆشچالم.

ئالىيوشا لەپردا گوتى: «بۆيە ئەوہ دەلئىي چونكە مەن رەنگم تىكچوۋە. پىتوايە لەبەر ئەوہى كر دووتە و باسى دەكەي رەنگم ھەلبزركاۋە؟ نا بۆيە رەنگم پەريوہ لە داخى ئەوہيە مەنىش وەك تۆ وام.»

- تۆ؟ دەست ھەلگەرە. ئەوانە لە تۆ ناوہشەينەوہ!

ئالىيوشا بە توورپەيى گوتى: «نا، زۆرىش بە دوور نىيە.» (واديارە ئەو بىرۆكەيە بىرۆكەيەكى تازە نەبوو) «پلىكان يەككەكە. مەن لە پلىكانى خواروودام و تۆ لە پلىكانى سىز دەھەمدای. مەن واى دەبىنم. جىاوازىشى نىيە. ھەر يەكەن. ئەو كەسەي لە سەر پلىكانى يەكەمە ناچار دەبى بەرەو پلىكانى سەر و پراو.»

- كەوايە پىاۋ نايى بە ھىچ شىئوہيەك پى لە سەر پلىكان دانى.

- ھەر كەس لە دەستى بى، چاكتر وايە كارى وا نەكە.

- تۆ لە دەستت دى؟

- باوہر ناكەم.

- ئالىيوشا گىان، بىدەنگ بە بىدەنگ. خەرىكى وا كار دەكەيتە سەرم، دەمەوى دەستت ماچبەكەم. ئەو گرووشنكا بلحە دايمە چاۋى بە دواى پىاۋانەوہيە. جارىكيان پىي گوتم ئەگەر نەمرم ئالىيوشا وەك بابۇلە دەپچمەوہ. چاكە، چاكە، لەسەرى نەرۆم چاكترە! وەرە با لەم رىيازە گەندەل و مېش تىداوہوہ، گەشتىك بە ترازيدايى مندەكەين، كە ئەويش مېش تىيداوہ، يانى بە ھەموو جۆرە گەندەلى و زىندوولەيەك رموودە بووہ. ئەگەرچى پىرە پىاۋى خەرەفاۋ سەبارەت بەوہى كە كچانم فرىو داوہ، درۆى دەكرد، لە راستىدا شتىك لەو شىئوہيە لە خەيالى مەنىشدا بوو، ئەگەرچى تەنيا جارىك بوو پاشان ئىتر بەلايدا نەچوومەوہ. بەلام ئەو دەيھەوى بەشتىك سەركۆنەم بكا كە راش نەبردوۋە، ئەو تەنانەت لەو رپووداۋەش ئاگادار نىيە. چونكە لەوبارەوہ تا ئىستا لەگەل ھىچ كەس نەدواوم. تۆ يەكەم كەسى، ھەلبەت جگە

له ئیوان - ئیوان ئاگاداری هه موو شتیکه، زۆر له پیش تو ئاگادار بووه. به لām خۆ ئیوان وهک که رهکیوی وایه.

- ئیوان که رهکیوییه؟

- به لای، ئەهی نییه!

ئالیووشا به وردی گوئی گرتبوو.

- له ههنگی پیاده نيزامدا ملازم بووم، به لām هه روا له ژیر چاوه دیری و فیرکاریدا بووم، وهک که سیتی تاوانبار. له گه ل ئەوه شدا له و شاره زۆر به گه رمی وهریان ده گرتم و پزیزیان بو داده نام. به چه پ و به راست پارهم خه رج ده کرد. پزیزان وابوو زۆر ده وله مه ندم، خۆشم پیمابوو وایه. به لām له ریگاگه لیککی دیکه وه دلخۆشم ده کردن. ئەگه رچی له بهر ئاکار و کرده وه م سه ریان راده وه شاندا. به لām خۆشیان ده ویستم. فه رمانده که مان سه ره ههنگی پیر بوو، لیم به رقدا که وت و هه میشه ده یگوراند به سه رمدا. به لām من دۆست و ئاشنای که له که له م بوو، جگه له وهش، ته واوی خه لکی شار لایهنگری من بوون، بۆیه نه یده توانی ئازاریکی زۆرم پی بگه یه نی. خه تای خۆشم بوو، به شیوه یه کی شیواو ریزم بو داده نا. له خۆبایی بووم. ئەو کابرا خیشه سه ره که له راستیدا مرۆفیتی دلۆقان و به رهحم و میوانه وین بوو، دوو ژنی هه بوو، هیچیان نه مابوون. ژنی یه که می، له بنه ماله یه کی هه ژار بوو، کچیکی له پاش به جیما وهک خۆی بی ئازار بوو. ئەو کاته ی له وی بووم گه وره کچیکی بیست و چوار سالانه بوو، له گه ل باوکی و میمکی ده ژیا. ئەو خوشکه ی دایکی ژنیکی ساویله که و نه خوینده وار بوو، کچه ش خۆی هه روا ساده و ساویله که بوو، به لām به نه شه و گه شه بوو. پیم خۆشه باسی چاکه ی ئەو خه لکه بکه م. ژنیکم پی شک نه ده هات وهک ئاگاتا خاوه ن که سایه تی و دلرفین بی. بیهینه به رچاوی خۆت، ناوی ئاگاتا بوو! وهک ژنانی پوو سی به ژن و بالایی ناله بار نه بوو: بالا به رز و چوار شان و توند و تۆل و چاو جوان بوو. ئەگه رچی سه ر و پوو ی تۆزی له تووره ده چوو. شووی نه کردبوو. دوو خوازی نیشی بو هاتبوو. به لām جوابی کردبوون. به لām وهک هه میشه به که یف و نه شه بوو.

پیکه وه زۆر گەرموگۆر بووین، نەک بەو «شیۆه»یە، دۆستایەتییە کە مان پاک و بێ کڕیژ بوو. زۆربەى دۆستایەتیە کە شەم لە گەل ژنان وابوو. زۆربەى ژنان ئەو جۆرە ئازادییەیان پێخۆشە و کچ بوونی ئەویش ئەوەندەى دیکە بوارە کەى خۆش کردبوو. ئیتر وام لى هاتبوو قەت وەک کچیک چاوم لى نە دەکرد. ئەو و میمی کى زۆر خاکە رایانە و بە دلخوازی خویان، لە مالى باوکی دەژیان و قەت لە گەل خەلکدا دانوویان نە دەکولا. جیى سەرنجى هەموان بوون، قازانجیان بە خەلک دەگەیان. بەرگ دروویە کى زیرەک و دەست رەنگین بوو. سەلیقەى چاکى هەبوو. بەخۆرایى کارى دەکرد، پارەى لە هیچ کەس وەر نە دەگرت. کارى دەکرد، ئەگەر کرى کارە کەشیان پێدەدا وەرى نە دەگرت. هەلبەت سەر هەنگ لە گەل ئەوان جیاواز بوو، پیاویکى ناو بە دەره وه بوو. درگای ماله کەى بە رووى هەموو کەسدا کراوه بوو. پۆل پۆل خەلکى بانگهێشت دەکرد و شیوى پى دەدان و کۆرى سەمای وەرى دەخست. هەر لەو کاتەدا من گەیشتمى و لەو هەنگەدا ناو نووسى کرام. تەواوى خەلکى شارە کە باسى گەرانە وهى کچى دوو هەمى سەر هەنگیان دەکرد. پەرى روویە کە تازە یە کىک لە قوتابخانە بە ناو بانگەکانى پیتەختى بە جى هیشتبوو. ئەو کچەش ناوى کاترینا ئیوانا بوو، لە ژنى دوو هەمى بوو، کە لە بنە مالهى ژینرالىکى ناو بە دەره وه و رەسەن بوو. هەر وه کە لە ژیدەر گەلیکى جى باوهرم بیستوو، ئەم ژنەش هیچ پارەیه کى بۆ سەر هەنگ نە هینا و جیازییه کى ئەوتوى پى نە بوو. ئەو تەنیا چەن قەوموقیلەیه کى پایە بەرزى هەبوو، هیوایه کى زۆریشى بە داها تووى خوى بوو و لە وهش زیاتر هیچى شک نە دەبرد لە دارەى دنیا. ئەوانیش هیچ داها تیکیان بۆ ئەو بە نیوچاوانە وه نە بوو.

لە گەل ئەو هەشدا، کاتى شەنگە کچ لە قوتابخانەى شەوانە پرۆژى هاتە وه، هەلبەت بۆ سەردان، نەک بە قەستى مانە وه، شارە کە یە کپارچە شلە ژا بوو. بە ناو بانگترین سەرە ژنى شارە کە دوو ژنە ژینرالى خاوەن کە سایە تى و ژنە سەر هەنگىک بوون و پۆلیک کەنیز و قەرەواش و هاوریان لە گەلدا بوو،

خیرا دهوریان داو به شانازی ئه و هاتنه وه که میواندارییان وه ری خست. کۆری هه لپه رکی و سه مایان ساز ده کرد و به کۆر ده چوونه گهشت و گهران، ئه وهش به قازانجی خزمه تکارانی بی هیژ و شه کهت ته واو ده بوو و شانۆیان به ریوه دهر د و پاره که بیان ده دا به و هه ژار و لیقه و ماوانه. من سه رنجیکی ئه وتۆم نه ده دایه و ههروهک پیتشو و هه شییانه وه به رم دا بوو. یه کی له شاکاره کانم ئه و کاته بوو بووه بنیشته خۆشه کهی هه موو کۆر و کۆبوونه وه یه ک. رۆژیک له مالی فه رماندهری تۆپخانه تیگه یه شتم داده خانم سه یر تیمده روانی، به لام نه چووم بۆلای، وهک ئه وهی له ئاشنایه تیبه کهی وه ره ز بم. ماوه یه ک دوا ی ئه وه له کۆریکی عه سرانه دا چووم بۆلای و قسه م له گه ل کرد. چاوی لینه کردم و به رقه وه لیوی خوی ده کړوشت. له دلی خوما گوتم: «جاری راوهسته، بزانه چۆنت تۆله لیده که مه وه.» ئه و سه رده مه له زۆربه ی کاته کانداهک مرۆفیکی خیشه سه ر و نابار هه لئس و که وتم ده کرد و خۆشم ئه وه م ده زانی. ئه وهی خراپتری ده کرد ئه وه بوو، هه ستمده کرد کاترینا که چه قووتابیه کی چاو و گوئی ئاخراو نییه، به لکو کچیکه زانا و چاوکراوه له خۆبایی، له هه مووشی گرینگتر خوینده وار و به ئاوه ز بوو. منیش له و شتانه بیهش بووم. پیتوایه ده مویت بچه خوازی بیئی؟ نا، ته نیا ده مویت تۆله ی لیکه مه وه. چونکه من ببوومه بنیشته خۆشه کهی سه ر زاری خه لک و ئه ویش به هیچی نه ده زانیم و به پیاویشی دانه ده نام.

ئه و عه ینه، کاتی خۆم به که یف و نه ههنگ راده بوارد، تا ئه وهی جه نابی سه ره ههنگ دوو سی رۆژی کردم زیندان. هه ر له و کاته دا باوکم شهش هه زار رۆبلی بۆ ناردم، تا کو سه نه دیکی بۆ بنیترم و چاوپۆشی له هه موو داواکارییه کانم بکه م و حیساب و کیتابمان له به یندا نه مینی و ئیتر چاوه روانیی هیچم لئی نه بی. ئه و کاته له شتیک هه ر نه گه یه شتم. تا ئه وهی هاتم بۆ ئیره. ئالیووشا! هه تا چه ند رۆژ له مه وه بهر، رهنگه هه ر ئیستاش، نه متوانیوه سه ر له کاروباری مال و دارایی باوکم ده ره یتم. به لام کارت به سه ر ئه وه وه نه بی، له کاتی خۆیدا باسی ده که ین.

هەر ئه‌و کاته پاره‌که‌م به ده‌ست گه‌یشت، نامه‌یه‌کم له لایه‌ن دۆستیکه‌وه بۆ هات. باسی ڕووداوێکی کردبوو که زۆری سه‌رنج ڕاکێشام. تیگه‌یشتم که فه‌رمانده‌رانی ئه‌رته‌ش له جه‌نابی سه‌ره‌نگ دوو ڕازی نین. وا ده‌رده‌که‌وت که به‌ره‌و بێ سه‌ره‌و به‌ره‌یی ده‌ڕوا. له ڕاستیدا نه‌یاره‌کانی خه‌ریک بوون چیشتیکیان بۆ لێده‌نا، بستیکێ ڕۆن له سه‌ر بێ. ئه‌و کاته فه‌رمانده‌ری لق خۆی گه‌یاندی و به‌زم و هه‌رایه‌کی سازکرد ده‌تگوت ڕۆژی هه‌شهره. زۆری نه‌خایاند فه‌رمانی خانه‌نشین کرانی ده‌رچوو. پیت نالیم، که چی ڕوویدا. سووڕ ده‌شمزانی دوژمنی بوو. له‌په‌ر دا خه‌لک ده‌ره‌ق به‌ ئه‌و و بنه‌ماله‌که‌ی ساردبوونه‌وه و هه‌یچ سه‌رنجیکیان پینه‌ده‌دان. دۆسته‌کانی هه‌موو پشتیان تیکرد. ئه‌و کاته من یه‌که‌م هه‌نگاوم هه‌لێتایه‌وه. چووم بۆلای ئاگاتا ئیوانا که دۆستایه‌تییه‌که‌م له‌گه‌ل ئه‌و تیک نه‌دابوو، گوتم: «ده‌زانی باوکت چواره‌زار و پینجسه‌د ڕۆبلی له‌ حیسابی مال و دارایی ده‌وله‌ت که‌می هه‌تاوه؟»

. مه‌به‌ستت چیه‌؟ کوانی به‌لگه‌ت؟ ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر بوو که ژینرال لێده‌بوو و هه‌موو شتی‌ک به‌که‌یفی ئه‌و هه‌له‌ده‌سووړا.

. ئه‌و کاته‌بوو، به‌لام ئیستا نییه‌.

کچه زۆر ترسابوو.

گوته‌ی: «مه‌مترسینه‌! کێ به‌ تۆی گوت؟»

گوتم: «خه‌مت نه‌بێ، به‌ هه‌یچ که‌س نالیم و سه‌باره‌ت به‌و شته‌ له‌بزم له‌ له‌بزی که‌س ناگه‌رێ. به‌لام ده‌مویست له‌وباره‌وه شتیکی دیکه‌ت وه‌بیر بیتمه‌وه. کاتی داوای چواره‌زار و پینجسه‌د ڕۆبله‌که‌یان له‌ باوکت کرده‌وه و نه‌توانی بیدا، دادگایی ده‌که‌ن و ده‌ره‌جه‌کانی لێ ده‌ستیننه‌وه و ناچاری ده‌که‌ن به‌ پیری ڕوا بۆ سه‌ر‌بازی، ته‌نیا ڕیگایه‌ک ده‌مینێ، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ تۆ کاترینای خوشکت بنێری بۆلام. له‌م به‌ینانه‌دا پاره‌یه‌کم به‌ ده‌ست گه‌یشتوو. ئه‌گه‌ر پیت خۆش بێ چواره‌زار ڕۆبلی پێده‌ده‌م و وه‌ک نه‌ینیه‌کی پیروژ ڕای ده‌گرم و مه‌گین گل لیم‌ببیسێ.»

گوتی: «ئەى بەرھەللاى ھىچ و پوچ! ناکەسى ناپاک! چۆن دەویری قەسى
وا دەکەى؟!»

زۆر بە رەھەستاوى رۆيشت. جاريكى ديكە گوراندم و گوتم ئەو رازە
پيروۆزە رادەگرم و كەس ليمنايىستى. ھەر ليرەدا با ئەوھش بليم، ئەو دوو
بوونەوھرە، يانى ئاگاتا و پوورى لە ھەوھل تا ئاخري ئەو مامەلەيەدا وەك
فريشته ھەلسوو كەوتيان كرد. كاتيا ئەو كچە بەھەوا و لەخۇ بايبيەيان لە رۆح
و گيانيان خۆشتر دەويست، ئەويان لە خويان بالادەستتر دەزانى و
دەستەونەزەر لە خزمەتيدا رادەوھستان. بەلام ئاگاتا باسى ئەو قەسەيەى خوى
و منى بۆ دەكا. زۆر دواتر جا ئەوھم بۆ دەر كەوت. قەسەكانمانى نەشاردەوھ
ھەلبەت ئەوھش شتيك بوو كە من حەزم پيدەكرد. لەپەر سەرگوردىكى تازە
ھات و فەماندەريى گوردانەكەى وەئەستۆ گرت. سەرھەنگ دووى باوكى
كاترينا لەرپوھ نەخۆش كەوت و ھەتا دوو رۆژ نەيتوانى لە ژوورەكەى بيتە
دەرى، پارەى دەولەتيشى نەدايەوھ. دوكتۆر كرافشنىكو گوتى سەرھەنگ
بەراستى زۆر نەخۆشە. بەلام من دەزمانى و لەميژ بوو لەوھ گەيشتبووم، كە
لە چوار سالى رابردوودا ھىچ پارەيەكى دەولەتى لەبەر دەستندا نەبووھ، جگە
لەوكاتەى كە فەماندەر بۆ بەسەر كردنەوھ ھاتبوو. پارەى بە كەسنىكى جىيى
متمانە دەدا، بازرگانىكى شارەكەمان كە ناوى تريفونوف بوو، بيوھ پياويك
بوو پيش دريژ و چاويلكەى دەسك زيپىنى لەچاودەكرد. ئەو كاپرايە
دەچووھ بازاى مەكارە¹¹ و بەو پارەيەى قەرزى كردبوو مامەلەى زۆر
گەورە و پەر سوودى دەكرد و تەواوى پارەكەى بۆ سەرھەنگ دەبردەوھ.
بەوجۆرە دياربيەكى لە بازاى مەكارە دەست دەكەوت و ھەر وھەا بەھرى
ئەو پارە و دراوانەشى دەنايە تەنگەى باخەلى. بەلام ئەمجارە (سەبارەت بەوھ
بە ھەلكەوت لە كورپىكى ميراتگرى تريفونوفم بيست كە لاويكى بلقنە بوو و

11- مەكارە: وشەيەكى رۇوسىيە، بازاى مەكارە: سالى چەند رۆژ لە ولايتىك دەكرتەوھ و ھەموو
ولاتەكان، بۆ فرۆشتن كەلوپەل دپننە ئەو بازارە.

یہ کیک بوو له نارہ سہنترین و خراپکارتین مروقی دنیا. ہر وہک گوتم
 ئەمجارەیان تریفونۆف ہیچی له بازار نہهینایهوه. سەرھەنگ بەهەلەداوان
 چوو بۆ لای. «هیچ پارەیهکم له تو وەر نهگرتوو و باوەر ناکەم قەتیشی
 وەرگرم.» ئەو بوو وەلامەکی. هەربۆیە سەرھەنگ دووی ئیمە له تاوانا
 نهخۆش کەوت و له جیوباندا تخیل بوو. خاویلیهکی بهنیوچاوانهوه بوو، دوو
 کچهکە ی و ژنخوشکی سەھۆلیان به سەر خاویلیهکەدا دەگیڕا. له ناکاو
 پیشخزمەتیک وەژوور کەوت، دەفتەریکی به بن هەنگلەوه بوو. پسوولەیهکی
 دەرھینا که فرمانی له سەر درابوو: «بەرێز، تکایه هەتا ماوهی دوو کاتژمیر
 پارە ی سەندوو قەکه بینەوه.» سەرھەنگ پسوولەکی ئیمزا کرد. (من دواتر
 چاوم به ئیمزاکە ی کەوت.) خێرا هەستا سەرچی و وایواند که دەیههوی جله
 سەربازییهکانی لهبەر بکا. پاشان به لەز خۆی کرد به وەتاغەکی خۆیدا.
 تاپرە دوو لوولەکە ی داگرت و دوو گولە ی تیهاویشت. لوولەکە ی نا به
 سینگییهوه و به قامکی لاقی به دوا ی ماشە ی تەفەنگە کەدا گەرا. بەلام ئاگاتا،
 قسەکانی منی وەبیر دیتەوه و دەکەوێتە دلەراوکی. به دزییهوه سەر
 دەکیشیتە ژووری خەوهکە ی باوکی، زۆر به جیش فریا دەکەوی. خۆی دەکا
 به ژووریدا و له پشتەوه خۆی بهسەردا دەدا. توند باوہشی پێداکە و
 تەفەنگە کە دەر دەچی و له بنمیچە کە دەدری. بەلام زیان به هیچ کەس ناگا.
 کاترینا و پووریشی بەرەو وەتاغە کە هەلدین. تەفەنگە کە ی له چنگ دەردینن و
 هەردوو دەستی دەبەستن. دواتر باسی پووداوەکیان به وردی بۆ گێرامەوه.
 له مائی دانیشتبووم، خەریک بوو هەوا تاریک دەبوو، دەمویست له مال
 وەدەرکەوم، جلو بەرگم لهبەر کردبوو، سەرم داھینابوو. عەترم له
 دەسەسەرەکم دابوو و کلاوہکەمم به دەستەوه گرتبوو. له پەر درگاکە کرایهوه
 و کاترینا ئیوانا هاتە ژووری و بەرانبەرم راوہستا.

شیوہی پیشھاتەکان جاری وایە سەیرە. هیچکەس له شەقام چاوی پێی
 نہکەوتبوو، بۆیە کەس له نیو شاریدا هەوالی لێنەبوو. له گەل دوو پیرێژنی
 لاکەوتە له مائی کدا دەژیاين. که ئاگادارییان لێ دەکردم و کاروباری ناومالیان

به ریوه دبرد. په کوو له و ژنانه، ده تگوت فریشتنه. هر کاریکم بو بویه به دل و گیان نامه بوون. پاشان له سهر داوای من سهارهت به و کهین بویه زمانیان نه گهرا و له نه لفه وه نه هاتنه بی. هه لبت خیرا تیگه یشتم و بارو و دوخه کهم هه لسه نگانده. هاته ژووری و راست چاوی تیبریم. به و چاوه رهش و گه شانوه. نیگایه کی جیددی و تهنانهت شه راشو. به لام به لیو و زاریدا تیگه یشتم متمانهی پیم نییه.

هاته قسه و گوتی: «خوشکم پپی گوتم چوار هزار رولم پیده دهی نه گهر بو و هرگرتنی خویم بیم بولات. من نه وه هاتووم... پاره کهم پی بده!»
 ئیتر نه ییده توانی دریژه به قسه کانی بدا. که وتبووه هه ناسه برکی و ترس دایگرتبوو. دهنگی دهر نه ده هات. لیوی ده لرزی. گویت لییه یان خه وتووی؟
 ئالیووشا به شه ژاوی گوتی: «میتیا، ده زانم نه وی هه قیقه ته ده لیلی و لیلی لانه دی.»

. نه گهر ته وای هه قیقه ته که مو به موو نه لیم، له خویم نابوووم. یه کهم بیرو که یه کی کارامازوفیانه بوو. براگیان جاریک کاکله میشانیک پیوهی دام و چه قوچویه کم گرت هه تا دوو هه وتوو له جیدا که وتم. له و کاته شدا وام هه سته کرد، کاکله میشانیک خه ریکه به دله وه دها. ده عبایه کی مزیر، تیده گه ی؟ چاویکم له سهر تاپای کچه کرد. دیتوته؟ خودای جوانییه. به لام له و کاته دا به شیوه یه کی دیکه جوان بوو. له و کاته دا جوان بوو چونکه بالاده ست بوو، منیش خویری و به ره لالا. نه و سهر چاوه ی ده ستو دل بازی و له خویردوی بی بوو. سهارهت به باوکی و من ده عبایه ک بووم! به لام له گهل نه وه شدا که ده عبایه کی هیچوپوچ بووم، نه و به ته وای به روج و جه سته وه له بهر ده ستمدا بوو. که وتبووه داوم. به ئاشکرا پیت ده لیم نه و بیرو که یه، نه و بیرو که ژه راوییه، وای دلم داگرت که ئار او قارای لی هه لگرتم. ده تگوت ئیتر خو راگری له هه مبه ریدا که لکی نییه.

راست وه ک ده عبایه، وه ک کاکله میشانیک ژه راوی جوو لاهه وه. دل ره ق و بی به زه بیبانه. وه هه ناسه برکی که وتبووم. تیده گه ی! ده بوو رژی دوی

بچووبایه مه خوازبینی. بۆ ئه وهی ئه و رووداوه ئابروومه ندانه کوتایی پی بی و هیچکس ئاگادار نه بی. چونکه، ئه گهرچی مرۆفکی شوال چه په ل و هه وه سبازم، به لام خاوه ن شه ره فم. هه ر له و کاته شدا ده تگوت ده نگیک له بن گویم سرتیه تی: «به لام کاتی سبهینی چووی بۆ خوازبینی، ئه و کچه هه رده ماری ناهینتی چاویشت لیتکا. فه رمان به فایتونه وانه که ی دها و به شه پ وه دهرت نی. ده لی: «له ته واوی شاردا بیکه به قاو. من هیچ باکیکم له تو نییه.» چاویکم له خانمۆلی کرد، ده نگم فریوی نه دا بووم. هه روا ده بی. سبهینی به مرۆفیشم حساب ناکا، شکی تیدا نییه. هه ر ئیستا له سیمایدا ده مدی که وه دهرم ده نی. رقم هه ستا. پیم خو ش بوو چه په ل ترین فیل و ته له که ی بۆ وه کار خه م: به چه بزیه که وه چاوی لیتکه م و خیرا هه ر له و شوینه ی که به رانه رم را وه ستابوو، به له بزیک که ته نیا کابرایه کی به قال پی ده دوی، له جیی خوی وشکی بکه م.

«چوار هه زار! مه به ستت چیه؟ گالته م ده کرد. به هیوا ی شین خو ر کردنی. ئه گه ر پیتخو ش بی دووسه د رۆبلی له سه ر چاوم داده نیم. به لام چوار هه زار رۆبلی بۆ ئه وه نابی هه روا به فشه به ئاویدا ده ی. له خو را زهحمه ت به رخو ت داوه.»

هه له به ت ده ستم له هیچ گیر نه ده بوو. له وانه بوو بسله میته وه. به لام تۆله یه کی دیو ئاسایی ده بوو. بایی زهحمه ته که شی ده بوو. به وه کار خستنی ئه و ته له که یه هه تا ئاخری ته مه نم گویم به کلک ده شکاند. باوه ر ده که ی، تا ئیستا ده ره ق به هیچ ژنیک ئاوا نه بووم. به هیچ ژنیک، که هه تا ئه و را دیه به رقه وه تی بروانم. به لام سی چرکه، یان رهنگه پینچ چرکه به رقیکی ئه ستوره وه چاوم تییری. هه ر ئه و قینه ی که له گه ل ئه شق له گه ل شیتانه ترین ئه شق، موویه کی مه ودا هه یه!

چووم بۆلای پهنجیره که، ناوچاوانم به شووشه سارد و سه ره که وه نا و له بیرمه سه هۆلی شووشه که وه ک پشکو ناوچاوانی سووتاندم. مه ترسه، زۆرم خانمۆله خان ماتل نه کرد گه رامه وه چووم بۆلای میزه که، خوانچه که م

کیشایه دواوه و چه کیکم به گوژمه‌ی پینچ هزار رۆبل دهرینا. (خستبوومه بهینی لاپه‌ره‌ی فره‌نگی فره‌نسییه‌وه). به بیده‌نگی نیشانیم دا و دووقه‌دم کرد و دامه دهستی. دهرگای رپیره‌وه‌که‌م کرده‌وه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بۆ دواوه کشامه‌وه دهستم به سینگمه‌وه گرت، کرنۆشیکی پر له ریز و حورمه‌تم بۆ برد، بروام پی‌بکه! سه‌رتاپای گیانی ده‌له‌رزی، ماوه‌یه‌ک چاوی تییریم. ره‌نگی سپی هه‌لگه‌رابوو - وه‌ک هوما‌یی - له‌پر و نه‌رم و هیدی له‌به‌ر پیمدا چوووه سوجده، له‌و شیوه‌ ریزگرتانه‌ی تایبه‌تی قوتابخانه‌ی شه‌وانه‌رۆژی نه‌بوو، به‌لکو به شیوه‌ی رپوو‌سی، ناوچاوانی به چه‌قی وه‌تاغه‌که‌وه نابوو. هه‌ستا پی و به هه‌لاتن دهرپه‌ری بۆ ده‌ری. خه‌ریکی له‌قه‌ده‌ستنی شمشیره‌که‌م بووم. هه‌لمکیشا و زۆری نه‌مابوو خۆم بکووژم. له‌به‌رچی، نازانم، هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر خۆم بکوشتبایه، زور کاریکی گه‌وجانه ده‌بوو. پیموا له‌به‌ر خۆشحالی بوو. تیده‌گه‌ی پیاو جاری وایه له‌به‌ر شادی و خۆشحالی زۆر خۆی ده‌کوژی؟ به‌لام شمشیره‌که‌م له‌خۆم رانه‌کرد. ماچمکرد و نامه‌وه کالانه‌که‌ی، ئه‌وه‌ش پیویست نه‌بوو، به‌تۆی بلیم. پیموایه بۆ درکاندن کیشه و ئاژاوه‌ی ده‌روونم لای تۆ ده‌موی گه‌وره‌ی که‌مه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی خۆم مه‌زن و به‌ریز نیشانده‌م. به‌لام له‌وه گه‌رپین، خوا غه‌زه‌ب له هه‌موو ئه‌وه‌که‌سانه بگری که ده‌یانه‌وی شه‌یتانانه سه‌ر به ناخ و دل‌ی ئه‌م و ئه‌ودا بکه‌ن! چاکه، سه‌باره‌ت به‌و رپووداوه له‌گه‌ل کاترینا ئیوانا هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه. ئیستا ته‌نیا تۆ و ئیوانی برام له‌و رپووداوه ئاگادارن و هیچ که‌سی دیکه نازانی.

دیمیتری فیو‌دورۆویچ هه‌ستا سه‌رپی، به شله‌ژاوی ده‌ستیکرد به گه‌ران به نیو ژووره‌که‌دا. ده‌سه‌ره‌که‌ی له گیرفانی دهره‌ینا و نیوچاوانی سه‌ری، دیسان دانیشه‌وه، نه‌ک له‌جیتی خۆی، به‌لکو له پشت سه‌ری ئالیووشاوه. ئالیووشا ناچار بوو به ته‌واوی وه‌رسووری و رپووی تیکا.

دان پيانانې دليكي سووتاو - «نامادهي روښتن»

ټاليووشا گوتي: «ئيسټا له نيوهي هوهل گه يشتووم.»
 - له نيوهي هوهل گه يشتووي. ئه وه نيوهي ئه و شانويه بوو كه له وي
 به ريوه چوو. نيوهي دووهم تراژيديايه و خريکه ليره به ريوه ده چي.
 ټاليووشا گوتي: «به لام من نيوهي هوهل نه متواني هيچي لي هه لکړينم.»
 - پيتوايه من خوشم توانيومه سه ري ليده رکه م؟
 - ديميتري، سه برکه. پرسياړيکي گرینگ. پيم بلې بزانه، ئيوه ده زگيران
 بوون، ئيسټاش پيکه وه ماون؟
 - خيرا نه بووينه ده زگيران، سي مانگ دواي پاره پيدانه که. روژي دوايي له
 دلي خوما گوتم په راوي ئه و رووداوه پيچرايه وه، کوټايي پيهات و ناکاميکي
 ئه وتوي نيه. خوازيني کردنيس پيمو ابوو کاريکي سووک و رهزيلانه يه.
 نزیکه ي شهس هه وتوو که له و شاره مايه وه. چاوم پني نه که وت هيچ
 هه واليکم لي نه بوو. ته نيا جاريک نه بي، روژي دواي ديداره که سه روسه کوتي
 کلفه ته که ي په يدا بوو، که نامه يه کي بو هيتا بووم. پا که ته که م هه لچرې، باقي
 پاره که ي تيدا بوو. ته نيا پتويستيان به چوار هه زار و پينج سه د رو بل بوو.
 به لام کاتي نه غد کردنه وه ي چه که که، دو سه د رو بليکي لي گل درابووه.
 نزیکه ي دو سه د و شه ست رو بلي بو ناردبوومه وه، به جواني له بيرم نيه و
 هيچ يادداشتيکيش له نيو نامه که دا نه بوو. ته نانهت يه ک وشه ش. سه روبني
 پا که ته که م پشکني - هيچ - هيچ شتيکم نه دوزيه وه! باقي پاره که م له رپي

که یف و رابواردنیکدا خه رج کرد، که سه رگوردی تازه ناچار بوو سه رکؤنه م بکا.

جه ناب سه رهه نگیش، له گهل ئه وهی هه موویانی تووشی سه رسامی کردبوو، پاره که ی گوردانی هینایه وه. چونکه هیچ کهس باوه ری نه ده کرد هه روا پاره که بینیته وه بی ئه وهی فلسیکی لی که م بوو بیته وه، چه ند رۆژ دوی دانه وهی قهرزه که نه خویش کهوت و ئیتر نه یتوانی له جیوبان بیته ده ری. دوی سی حه وتوو که له لایی، شه پله ی میشک لییدا و رۆژی دوا بیه که ی مرد. به ریوره سمی نیزامی به خاکیان سپارد. چونکه ته مه نی بۆ کاتی خانه نشین بوون، مابوی! ده رۆژ دوی به خاک سپاردنه که ی، کاترینا ئیوانا له گهل پووری و خوشکی چون بۆ مۆسکو. چونکه کاتی رۆیشتنه که یان (نه مدیبوون و به رییم نه کردبوون) یادداشتیکی کورتیان بۆ نارده بووم، کوته کاغه زیکی شینی ناسک بوو، ته نیا دیریکی له سه ر نووسرابوو: «نامه ت بۆ ده نووسم، چاوه ری به. ک.» هه ر ئه وه.

پاشماوه که ی به کورتی باسده که م. له مۆسکو چاره نووسیان زۆر به خیرایی و چاوه پروان نه کراو، وه ک چیرۆکی هه زار و یه ک شه و ئالوگۆری به سه دا هات. ئه ویش خزمیکی بیوه ژنیان بوو که زۆر ده وله مه ند بوو، دوو کچی برازای بوو که ده بوونه میراتگری، له پر هه ردووکیان به نه خویشی هاوله مردن. ئه و خاتوونه پیره چونکه له ژیر باری خه م و که سه ردا برستی لی برابوو، کاتیای کرده کچی خوئی، وه ک ته نیا هیوای ژیان، ده سته وداوینی کاتیا بوو، وه سیه تنامه که شی به قازانجی ئه و گۆری. به لام ئه و به کاری داها توو ده هات. بۆ ئیستاشی هه شتا هه زار رۆبلی به ناوی جیازی پیندا، که به دلّی خوئی خه رجی بکا. ژنیکی تووره و تۆسن بوو. دواتر له مۆسکو به خزمه تی گه یشتم.

له نا کاو رۆژیکیان چوار هه زار و پینج سه درۆبلم به ریگای پۆسته دا به ده ست گه یشت. له بهر سه رسوورمان زمانم شکا. سی رۆژ دواتر نامه ی بۆ ناردم. هاوده می هه موو کاته کانمه، ئه و نامه یه هه تا کاتی مردن هه ر هاوده مم

دهبی. پیتخۆشه نیشانتی بدهم؟ دهبی بیخوینیته وه. پینشیاری کردووه که شووم پیدهکا، دهپههوی خۆیم بهسهردا ببری، دهلی: «خولای ئه شقی تۆم و خۆشم دهوی، تهناته ئه گهر تو خۆشیشته نهویم، گویم لی نییه. ببه میردم، مهترسه. نابمه گوشتی گهردهمل، قهره واشیت دهکه م. دهبمه خۆلی بهرپیته. دهمههوی ههتا کاتی مردن خۆشه ویستم بی و دهمههوی تۆ له چنگ خۆت رزگار بکه م.» ئالیووشا، نامهوی به قسهی قۆر و بیتام و له بزی ناحهزی خۆم، که ساتیک رزگاریم نایه له دهستی، نووسراوه که ی ئه و دووپات بکه مه وه. ئه و نامه تهناته هیشتاش وهک خه نجه ر له دلم راده چی. پیتوایه گرینگی پیناده م - هیشتاش گرینگی پیناده م؟ ههرله ریوه وهلامی نامه که یم بو نووسییه وه. چونکه چوونه مۆسکو بو من مه حال بو. به چاوی فرمیسکاوییه وه نامه م بو نووسی. ههتا کوتایی ته مه نم له بهر شتیک ههست به شه رمه زاری دهکه م. له جوابی نامه که یدا ئامازهم کردبوو که دهوله مه ندی و جیازیت هه یه و من سوالکه ریکی له خۆباییم! ناوی پارهم هینا! دهبوو ئه وه م به بیدهنگی به ریوه ببردایه، به لام له پته م درچوو. ئه و کاته خیرا نامه یه کم بو ئیوان نارد و له شهش لاپه ردها مووبه موو هه موو شتیکم بو نووسی و ناردم به دوا ی کاترینادا. بو ئاوا ته ماشام ده که ی؟ بو وا چاوت تی بریوم؟ به لی ئیوان ئاشقی بوو. ئیشتاش ههر دلی پیوه یه تی. ئه وه ده زانم. به بروای خه لک کاریکی زۆر دزیو و گه و جانهم کرد؛ به لام رهنگه ئه و ته نیا کاره گه و جانه یه م، ئیستا مایه ی رزگاریی هه مووان بی. ئاخ، نه تدیوه چۆن له گه ل ئیوان کۆکه و ریز و حورمه تی بو داده نی؟ کاتی ئیمه به یه که وه هه لده سه نگینی. پیتوایه بتوانی که سیکی وهک منی خۆشبووی، به تاییهت دوا ی ئه و کیشه و چه له حانییه ی که لیره رووی دا؟

- به لام من پیموایه کاترینا پیاویکی خۆشدهوی که وهک تو وابی، نهک پیاویکی وهک ئیوان.

«ئه و ته نیا گه وره یی خۆی خۆش دهوی و خۆپه رسته. منی ههر خۆش ناوی.» ئه م وشانه، بی ئیختیار و تاراده یهک له رووی به دزاتییه وه له زمانی

دیمیتري دهرپه‌ری. پیکه‌نی، به‌لام دواي ساتیک چاوی بریقه‌ی هات، سوور هه‌لگه‌را و به توندی مشتیکي کیشا به میزده‌دا.

به رقیکی ئه‌ستورده‌وه دهره‌ق به‌خۆی، گوراندي: «ئالیوشا، سویند ده‌خۆم. ره‌نگه بروام پینه‌که‌ی، به‌لام به زات و گه‌وره‌یی خودا، ئه‌گه‌رچی هه‌ر ئیستا پیکه‌نینم به هه‌سته به‌رز و پیروژکه‌ی هات، به‌لام هه‌زاران جار گیانم گه‌ندهل و پیستره له گیانی ئه‌و، هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌ست و سوژه مه‌زنه‌ی ئه‌و وهک هه‌ست و سوژی فریشته‌یه‌کی ئاسمانی وایه. تراژیدیش لی‌رده‌دایه - دل‌نیام. چی ده‌بی پیاو توژیکیش خۆی هه‌لکیشی؟ مه‌گین من خوشم وا نیم؟ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا من درۆ ناکه‌م، سادقم، به‌لام تیده‌گه‌م ئیوان ئیستا چون تووک و نزا له سروشت ده‌کا - به ئاوه‌زیشی ده‌بینی که کئ به سه‌ر کئیدا هه‌یه و چی به باشت‌ر ده‌زانی. ئه‌و دی‌وه‌زمه‌ی، که هه‌رچه‌نده ده‌زگیرانیشی هه‌یه و هه‌موو چاویان لینه‌تی ناتوانی به‌رگری له بی‌به‌ند و باریه‌کانی بکا - ئه‌ویش له‌به‌ر چاوی ده‌زگیرانه‌که‌ی دیاره پیاویکی وهک منیشی پی‌باشتره و ده‌ست به رووی ئه‌وه‌وه ده‌نی. ئه‌ویش بوچی؟ بو ئه‌وه‌ی کچیک ده‌یه‌وه‌ی به هۆی هه‌قناسی و پی‌زانینه‌وه ژیان و چاره‌نووسی خۆی فیدا بکا. شتیکی قوره‌! هه‌تا ئیستا له‌وباره‌وه یه‌ک وشه‌شم بو ئیوان باس‌نه‌کردووه. هه‌لبه‌ت ئیوانیش له‌وباره‌وه هیچ ئاماژه‌یه‌کی به من نه‌کردووه. به‌لام چاره‌نووس کاری خۆی ده‌کا و هه‌ق به هه‌قدار ده‌گا و مروّقی هه‌ق‌خورا‌ویش بو هه‌میشه له کۆلانی پر له پیچه‌لا‌وپووچی خۆیدا ون ده‌بی - کۆلانی گه‌رما و کۆلانی خۆشه‌ویستی. پیس و خاوین، ناحه‌ز و جوان. هه‌ر ئه‌و جیگایه‌ی که هه‌ست به‌هه‌سانه‌وه ده‌کا و هه‌ر ئه‌و جیگایه‌ی به‌دلی خۆی و به‌تامه‌زرۆیییه‌وه له چلک و پیساییدا نوقم ده‌بی. گه‌وجانه قسه‌م کردووه. قسه‌م پی‌نه‌ماوه. ئه‌وانه‌م هه‌روا کویزه‌رکوت و ئه‌للاقۆیتاسی گوتووه. به‌لام هه‌روا ده‌بی که کوتومه‌. من له کۆلانی ته‌نگه‌به‌ر و پیچه‌لا‌وپووچی خۆمدا ئه‌وق ده‌بم و ئه‌و له‌گه‌ل ئیوان زه‌ماوه‌ند ده‌کا.

ئاليوشا بە كەشتەنگى و دلە خورپەوہ پەريپە نيو قسەكانى: «سەبركە ديميتىرى. شتىك ھەيە ھىشتا روونت نە كر دۆتەوہ: تۆ دەزگىرانت ھەيە يان نا؟ چۆن دەتوانى دەزگىرانيپە كەت تىكبەدى، ئەگەر دەزگىرانبە كەت پىي خوش نەبى، يەكلايەنە دەبى؟»

- ئەرى، بە شىوہيەكى فەرمى و شەرى دەزگىرانىن. كاتى چووم بۆ مۆسكۆ رېورەسى ديارىكردنمان بەرپوہ برد. زوريش بەشكۆ بوو. ژنەكەى ژينىرال تەقدىسى كردين و - برپوا دەكەى؟ - پىرۆزبايى لە كاتيا كرد. «ھەلبۇزاردنەكەت زۆر چاك و ژىرانەيە، ناخى وجوودى دەبينم.» باوہرپيش دەكەى، ئىوانى وەبەر دل نەكەوت و بە ناقايلى وەلامى سالاوہكەى دايەوہ؟ لە مۆسكۆ زۆرم قسە لەگەل كاتيا كرد. باسى خۆم بۆ كرد و زۆر سادقانە و بەشەرەفانە. زۆر چاك گوپى بۆ شل كر دبووم.

دلە خورپەيەكى شىرىن لە نىوانماندا بوو

وشەى شىرىن و ناسك لە لىومان ھەلدەفرى

وشەى غرووراووش لە گورپىدا بوو. بەلنىپەكى گەرەى لىدەركىشام بۆ ئەوہى بمكاتە گوئى لە مشتى خۆى. بەلنىپەكم پىدا و لىرە...

- چى؟

- دەى، بانگم كردي و بۆ ئىرەم ھىناى ئەمپۆ - لەبىرت نەچى - تاكو بتنىرم - ھەر ئەمپۆكە - بۆلاى كاترىنا ئىوانا و...

- بۆ؟

- بۆ ئەوہى پىي بلئى ئىترقەت ناچم بۆ سەردانى. بلئى «ئەو رىزى زورى بۆت ھەيە.»

- ئاخى شتىوا چۆن دەبى؟

- بەو ھويەش تۆ دەنىرم بەجىي خۆم، چونكە خۆم مەحالە بتوانم، خۆم چۆنى پىي بلئىم؟

- دەتەوى بچى بۆ كوئى؟

- بۆ ئەو كۆلانەى پىشتەوہ.

ئالیووشا به له بزیکي خه ماوی گوتی: «که وایه ده چی بۆلای گرووشنکا!»
پاشان دهستی هه لگۆفی «یانی راکیتین راستی ده کرد؟ پیم و ابوو تو ته نیا
چوو بوویه سهردانی و هیچی تر.»

- مه گین پیایوی ده زگیراندار ده توانی بو ئه و جوړه دیدارانه بچی؟ مه گین
شتی وا هه رده بی، ئه ویش به و ده زگیرانه وه و له بهر چاوی ته واوی دنیا؟
به زیاده نه بی، به لای ناخیرم ئابرووم هه یه! له گه ل ئه وه ی هامووشوی
گرووشنکام ده ستپیکرد، ده زگیرانه تی و شه ره فم با بردی. ئه وه تیده گه م. بو
وا ته ماشام ده که ی؟ چاو لیکه، سه ره تا به و قهسته چووم بریکی بکوتم.
بیستبووم و ئیستاش بوم ده رکه وتووه، که ئه و کابرا سه روانه ی کارداری
باوکم، یه کی له قه باله کانی قه رزه که می داوه به گرووشنکا، تا کو بو
ساندنه وه ی شکایه تم لیبکا و تالووم به گه روودا بکا. ده یان ویست بمترسینن.
بۆیه به قهستی لیدانی چووم. بهر له وه له دووره وه ده مناسی. له یه که م
دیداردا نایه ته بهر چاو. سه بارهت به و بازرگانه پیره ش که ئیستا نه خو ش و
که له لا که وتووه، ئاگادار بووم؛ به لام ئه و بره پاره یه کی بو گرووشنکا له پاش
به چی ده ما. هه روا ئاگاداریش بووم که خرینگی پاره بیستی ملی خوی بو
ده شکیتنی و کوی ده کاته وه و به قه رز دهیدا به موبه و و سوودیکی زوریان
لی ده ستیننی، که له ک و کوله که که شی له راده به دهره. به قهستی لیدانی چووم و
له وی مامه وه، ره شه با هه لیکرد و وه ک چاو قوولکه له عه رزی دام. ئیستاش
هه روا چاو قوولکه مه و ده زانم هه موو شتیک ته واو بووه، منی تاعوون
گرتووش هیچم بو نه ماوه ته وه. له نیو بازنه ی زه ماندا ده خولیمه وه و دهر باز
بوونم مه حاله. ئه گه رچی چاره نووس کردوومی به سوالگر، به لام ئه و کاته
سی هه زار رو بلم له گیراندا بوو. له گه ل گرووشنکا به سواری چووین بو
«ماکرویه» پازده کیلومه تر لیروه وه دووره. قه رجه کان هاتن و شامپانیان
هیئا، هه موو لادییبه کانی ئه وی و هه موو ژنان و کچانم ناچار کرد شامپانی
بخونه وه. سی هه زار رو بله که م دا به بادا. له ماوه ی سی روژدا ده ست به تال
مامه وه، به لام بوومه پاله وان. پیتوایه پاله وان به ئامانجی خوی گه یشت بوو؟

له لایهن ئه وه وه هیهچ دیاردهیهک له وه نه بوو. ئه و گرووشنکا به ستوکه یه له شیکه نهرموونۆلی هیه، سهر تا پاشی وایه. لاقی خرپنه و ته نانه ت قامکه تیتۆله ی لاقیشی هه روا جوان و نهرم و سهرنجراکیشه. دیتم و ماچمکرد، ههر ئه وه بوو سویندت بۆ دهخۆم! گوتی: «ئه گهر پیت خوش بی شووت پیده کهم. خۆ دهزانی سوالگه ری و هیهچت نییه. به لام به لیتیم پی بده ی لیتناده ی و ده هیلی به که یفی خۆم رایده م، شووت پیده کهم.» پیکه نی و هیشتاش ههر پیده که نی.

دیمیتری فیۆدۆرۆویچ زۆر به رقه هه ستاوی راسته وه بوو، له وه ده چوو مه ست بی، له پر چاوی بوو به گۆمی خوین.

- ههر به راستیش ده ته وی زه ماوه ندی له گه ل بکه ی؟

«ئه گهر پی خوش بی ههر له ریوه. ئه گه رییشی خوش نه بی، هه روا ده مینمه وه و ده بمه نوکه ر و درگاوانی.» نه راندی: «ئالیووشا!» له هه مبه ریدا به بیده نگه ی راوه ستا، شانی گرت و ده ستیکرد به راتله کاندنی. «رۆله گیان، برۆا بکه ئه وانه هه مووی ورینه یه، ورینه یه کی بی مانا. چونکه لیره تراژیدیا له گۆریدایه. با ئه وه شت پی بلیم. رهنگه مرۆفیکه ی خویری بم، هه وه سباز و داوین پیس بم، به لام دیمیتری فیۆدۆرۆویچ ناتوانی تاقه ساتیک دز و گیرفان بر بی، که وایه با پیت بلیم دز و گیرفان برم. ههر ئه و رۆژه سهر له به یانی، راست به ر له وه ی بچم بۆ لیدانی گرووشنکا، کاترینا ئیوانا ناردی به دوامدا، زۆریش به نه ئینی (نازانم له بهر چیش بوو، پیموایه هۆیه کی تایبه تی هه بوو.) داوای لیکردم بچم بۆ ناوه ندی پاریزگا و سی هه زار رۆبل به ریگه ی پۆسته دا بۆ ئاگاتا ئیوانا بنیرم بۆ موسکۆ. جوړیکیش که هیهچ که سی له م شاره ئاگادار نه بی. که چووم بۆ سهردانی گرووشنکا، ئه و سی هه زار رۆبله م له گیرفاندا بوو، ههر ئه و پارهی ی له ماکرۆیه خه رجمان کرد. دواتر وامنواند که چووم بۆ پاریزگا، به لام ره سیدی پۆسته که م نیشاننده دا. گوتم پاره که م ناردووه و ره سیده که یه ت بۆ دینم. هیشتاش که هیشتایه بۆم نه بردووه و له بیر خۆم بردۆته وه. ئیستا پیتوایه ئه مرۆکه چووی بۆلای چی پی بلی باشه؟ «ئه و ده ست به سینگه وه ده گری و کرئۆشت بۆ دینی،» پاشان لیت ده پرسسی، «ئه و پاره یه بوو

به چى؟» دهكرى پيى بليى «ئەو ھەوھەسبازىكى خوڧرى و ھىچو پوچە و گرى ھەوھەسى دانامركى. پارەكەشتى نەنارد، بردى لە ئاوى كرد. چونكە وەك بوونەوھرىكى پەست و خوڧرى خوى پى رانەگىرا.» بەلام دەكرى بشلىي: «ھەرچىيەك بى دز نىيە. ئەو سى ھەزار رۆبلەش، دەنرئتەوھ. خوت بۆ ئاگاتا ئىواناى بەرئ بكە. بەلام بە منى گوتپئت بلىم: ريزت لئدەگرئ و كرنوشت بۆ دەبا.» بەلام ئەو لئت دەپرسى: «ئەى پارەكە كوا؟»

- مئتيا دەزانم خەمبارى! بەلام ئەوھندەش خەمبار و ناشاد نىي كە دنيات لە خوت كردۆتە چەرمە چۆلەكە. بۆ لەخوڧرا داخ و دىق دەكەيە دلى خوتەوھ؟
- چى، تۆ پئت وايە خوڧم بە داروبەردا دەدەم چونكە ئەو سى ھەزار رۆبلەم بۆ نادريتەوھ؟ راست وايە. خوڧم بە ئاوريشدا دەدەم. ئئستا لە دەستم نايە. بەلام خوڧ دنيا ھەر ئاوا نابى، نەمرم دەيدەمەوھ. بەلام ئئستا دەمەوئ بچم بۆلاى گرووشنكا. گوئشم لئنىيە، ھەرچى دەبى با بىي.
- ئەى دەتەوئ چىيەكەى؟

- دەبمە مئردى، ئەگەر پيى خوڧ بى دەبمە مئردى. كاتئكىش ئاشقەكانى دئن بۆ لاى دەچمە ژوورئكى دىكە. كەوشەكانيان بۆ جووت دەكەم و دەيانسرم. چاييان بۆ لئدەنئم. خزمەتيان دەكەم.

ئالىووشا بە دلئيايىيەوھ گوتى: «كاترئنا لەوھ دەگا. دەزانئ ئەو گرفتارىيە چەن گەورەيە و دەتەخشئ. ئەو رۆحئكى گەورەى ھەيە و دەزانئ چەندە كورئكى ناشاد و لئقەوماوى. ئەو خوى ئەوھ باش دەزانئ.»

مئتيا بە چزەبزەيەكەوھ گوتى: «خوڧ لە ھەموو شتئكم نابوورئ. براگيان شتئك ھەيە كە ھىچ ژئئك ناتوانئ لئى ببوورئ. دەزانئ باشترئ رئگەچارە چىيە؟»

- چىيە؟

- پئدانەوھى ئەو سى ھەزار رۆبلە.

- جا له کوئی بینین؟ ئهها وهبیرم هاتهوه. من دوو هزار رۆبلم ههیه، ئیوانیش ههزار رۆبلم دهداتی. ئهوه دهبیته سێ ههزار رۆبلمهکه، بیه پێی بدهوه.

- ئهئێ ئیوه. ئهوه سێ ههزار رۆبلمه ئیوه چۆن و کهئێ بدهمهوه؟ جگه لهوهش تۆ تهمهنیکی وات نییه. بهلام دهبی ئهمرۆکه - حهتمن، حهتمن - سلاو و ریزی منی پینگیهینی، جا به پارهکهوه یان بپاره. چونکه ئیتر تاقهتم نهماوه. بارودۆخهکه ناجۆره و به بن بهست گهیشتووه. سههینی درهنگه. دهمهوی ببنیرم بۆلای باوکم.

- بولای باوکم؟

- بهلێ، لهپیشدا بچۆ بۆلای باوکم. داوای سێ ههزار رۆبلمی لێکه.

- میتیا، ئاخرا کوا ئهوه پارهیه له چنگ ئهوه دهردی؟ نایدا.

- وای دانی که دهیدا! دهزانم که نایدا. ئالکسی دهزانی هیوابراوی چیه؟

- بهلێ، ئهئێ چۆن نازانم!

- گوئی بگره. به شیوهیهکی یاسایی هیچم پێ قهرزدار نییه. ههتا رۆبلمی ئاخرا لیهوهرگرتووه. ئهوه دهزانم. بهلام خۆ ئهخلاقه شتیکم پێ قهرزداره، وانیه؟ خۆ دهزانی به بیست و ههشت ههزار رۆبلمی دایکم بوو دهستی به کار کرد و سهدهزاری پێ دهرهینا. با پیاوهتی بکا و تاقه سێ ههزار رۆبلمی بدا به من. بهو کاره گیانم له دۆزهخ رزگار دهکا. دهبیته کفارهئێ زۆربهی تاوانهکانی. ئهگهر ئهوه سێ ههزار رۆبلم بداتی - قهولی شهرف به تۆ دهم - کۆتایی به ههموو شتیکی بێم و ئیتر لێ نه بهمه یهسکی نیو برین، وا دهرۆم و ئیتر به سهرو سوورخم نهزانی. بۆ دوایین جار ئهوه دهرفتهئێ پیدهدهم که باوک بێ. پێی بلێ خودا خوی ئهوه هل و دهرفتهئێ بۆ رهخساندووه.

- میتیا، پیموانیه باوکم به هیچ شیوهیهک ئهوه پارهیهی لێ ههلهوهی.

- دهزانم. زۆر چاک دهزانم. ئیستا، چهند رۆژ لهمهوبه، رهنگه ههر دوینی یهکهم جار «به شیوهیهکی جیدی» بۆم دهرکهوت که گرووشنکا له راستیدا گالته ناکا و دهیههوی شووم پێ بکا. باوکم باش له خووخدهی گرووشنکا

دهگا، چاکیش ئه و پشیله منجره دهناسی. کهوایه تو پیت وایه ئه و پارهیه م پینهدا تاكو زهماوندهکه سه ر بگری، ئه ویش له کاتیکدا که خوی شیت و شهیدا بووه بوی؟ دیسان خو هه ر ئه وهش نییه. دهتوانم زور له وه زیاترت بو باسبکه م. دهزانم هه ر پینج روژ له مه و بهر سی هه زار روپلی له بانک وه رگرتووه. کردوویه ته گه لای هه زار روپلی، خستوویه ته پاکه تیکی گه وره وه و پینج دانه لاکوموری لیداوه و به ته نزیلی سوور به ستوویه تی. دیتووته چوئم ئاگا لیه! له سه ر پاکه ته که نووسیویه: «بو فریشته که م، گروشنگا، هه رکاتی که بی بولام.» به قه له می جندوکان له بینهنگی و خه لوه تدا نووسیویه تی و که س له شوینی شارده وه که ی ئاگادار نییه. جگه له خزمه تکاره که ی ئیسمر دیاکوف که به قه د خوی باوه ری پی هه یه. ئیستا ئه وه سی چوار روژه چاوه پروانی گرووشنکایه. به هیوایه له بهر پاره بچی بو لای. هه والی لی ناردووه، ئه ویش وه لایمی بو ناردوته وه که رهنگه بچی. ئه گه ر بشچی بو لای ئه و پیره، دهتوانم پاشان زهماوندی له گه ل بکه م؟ ئیستا تیگه یشتی بو لیتره خو م شارده وته وه و کیشکی چی ده دیرم.

- بو ئه و؟

- به لی، بو ئه و. تو ماس له مالی کلفه ته کانی ئیره وه تاغیکی هه یه. تو ماس له ناوچه ی خو مانه وه هاتووه و له گوردانه که ی ئیمه دا سه ر بازه. کار بو ئه وان ده کا. شه وانه کیشکچییه و به روژیشدا خه ریکی راوی بالندانه و له و ریگایه وه بزوی خوی دابین ده کا.

- کهوایه ته نیا ئیسمر دیاکوف له وه ئاگاداره!

- به لی ته نیا ئه و، ئه گه ر گرووشنکا بچی بولای باوکم، زو ئاگادارم ده کا.

- کهوایه هه ر ئه ویش سه باره ت به پاره که ئاگاداری کردی؟

- به لی، زور به نهینی. ته نانه ت ئیوانیش له پاره و شتی ئاگادار نییه. باوکم

دهیه وی به سه فه ره یکی دو سی روژه ئیوان بنییر بو «چرماشنیا».

کریاریکی بو دارستانه که پهیدا کردووه و بریار وایه به هه شت هه زار روپل

لیی بکری. بویه به ردهوام داوا له ئیوان ده کا بو ئه و سه فه ره ری داگری. ئه و

کارهش دوو سئ پوژئی وهخت دهوئ. فیوډور پاولوویچیش هر ئه وهی دهوئ. بو ئه وهی له کولیان کهوی و گرووشنکا بتوانی بی بولای.

- که وایه ئه مرپو چاوه پروانی گرووشنکایه؟

میتیا له پر هاواریکرد: «نا، گرووشنکا ئه مرپو نایه. نیشانه گه لیک هیه. به دنلیابییه وه ده لیم نایه. ئیسیمیر دیاکوفیش هر له سهر ئه و بر وایه یه. باوکم ئیستا خهریکی باده نوشینه. له گه ل ئیوانی برام له سهر سفره یه ک دانیشتون، بچو بو لایان و داوای ئه و سئ هه زار پو بله ی لی بکه.» ئالیووشا له جیگای خوی راسته وه بوو. چاویکی له ئه دگاری شیتانه ی براکه ی کرد و گورانندی: «تو ده لئی چی؟» بو ساتیک وای به زهین گه یشت که دیمیتری فیوډور وویچ شیت بووه.

دیمیتری فیوډور وویچ به وردی چاویکی به سه رتاپای براکه یدا گپرا و گوتی: «چییه؟ من شیت نه بووم مه ترسه. تو ده نیرم بولای باوکم و ئه وهی ده شیلیم لی ئاگادارم. ئیمانم به مۆجزه ش هیه.»

- مۆجزه؟

- به مۆجزه ی خودایی. خودا ئاگای له دلّم هیه. دلّه شکاوه کهم و هیوا بر او بیه کهم ده بینئ. یه قینم هیه که نایه لی پووداوی تال و ناخوش بقه ومئ. ئالیووشا ئیمانم به مۆجزه هیه. برؤ!

- ده چم. پیم بلئ بزائم، هر لیره چاوه پروانم ده بی؟

- ئه ری، ده زانم ماوه یه ک ده خاینی، ناتوانی به بی پیشه کی برؤیه پیشئ. ئه و ئیستا سه رخوشه. سئ سه عات له سه رت ماتل ده بم، چوار، پینچ، شه ش، چه وت سه عات. به لام له بیرت نه چی ئه مرپو ده بی بچی بولای کاترینا ئیواناش. ئه گه ر نیوه شه ویش بی، به پاره وه، یان به بی پاره، پپی بلئی «رپزی بۆت هیه و کړنوشت بو ده با.» له توم دهوئ ئه و شیعره ی چه تمه ن بو بخوینیته وه:

«به گیان و به دل رپزت لی ده گری

کړنوشت ده با بۆت هه تاکو ده مرئ»

- میتیا! ئەگەر گرووشنکا ئەمڕۆکە هات چی . ئەمڕۆ، سبەینی، یان دووسبەه؟

- گرووشنکا؟ دەبیینم. بە هەلاتن دەچم پیشی پێ دەگرم.

- ئەه ئهگەر...؟

- ئەگەر، ئەگەر یکی تێدابی کوشتنه. حەیاتى لێ دەبم، بۆم تامل ناکرێ.

- کێ دەکووژێ؟

- باوکم. خۆ گرووشنکا ناکووژم.

- براکەم، ئەوه دەلێ چی؟

- ناخ، نازانم... نازانم رەنگە نەشى کووژم، رەنگە بشى کووژم. مخابن ئەو

لەو کاتەدا بەو ئەدگار و قەلافەتەوه لەبەر چاوم دزیو و قیزهون دەبێ، لە

بەرملە گلاوهکەى و لووت و چاوه بێ شەرمەکەى و چزەبزە حیزانەکەى بیزم

هەلەستى. رشانەوهم دى. هەر لەوه دەترسم. هەر بۆیه لە تاقەتم بەدەرە و

بۆم تامل ناکرێ.

- میتیا، من ئەوه دەچم، هیوادارم خودای مەزن خیرم بە دەستەوه بیئێ و

روداوى تال نەقەومى.

- منیش چاوهروان دادەنیشم، بەلکوو ئەو مۆجزەیه ببینم. ئەگەر ئەو

مۆجزەیهش وەرپاست نەگەر...

ئالیووشا لەگەڵ کۆلیک فکر و خەیاڵ بەرەو مالى باوکى وەرپێ کەوت.

(۱)

نيسمير دياكوف

ئاليوشا كه گه ياشته مالى باوكى سفره كه كو نه كرابوو. وه تاغى نان خوارديان له مالىدا هه بوو، به لام سفره كه يان له وه تاغى نشيمن راخستبوو. باوكى هيشتا له سهر سفره كه بوو. وه تاغه كه گوره و رازاوه بوو. به دابى كون دارو ديواره كانيان نه خشاند بوو. كه لوپه له كان سپى و قه ديمى بوون و سه رپوشى سوور و هه ورى شمينيان پى دا دابوون. له نيوان په نجيره كاندا ئاوينه هه لواسرابوون، چوارچيوه كه يان سپى و زيركفت و به شتيوانى قه ديم كه نده كارى كرابوون. ديواره كانى كاغه ز ديوارى ليدر ابوو و له زور جيگاوه درابوو. دوو وينه ي گوره به ديواره كه دا هه لواسرابوو. يه كيان وينه ي شازاده يه كه بوو كه سى سال له مه و بهر پاريزگارى ناوچه كه بوو، ئه وى ديكه شيان وينه ي ئوسقوفيك بوو، كه ئه ويش چند سال له مه و بهر مردبوو. له سووچى رووبه رووى ده رگا كه چن په يكه ره ي لىبوو كه شه وانه چرايه كيان له بهر دا هه لده كردن.... ئه ويش له بهر رووناكايى ماله كه بوو، نهك له بهر بارى ئايينيه كه ي. فيودور پاولوويچ درهنگ ده خهوت، سه عات سى يان چوارى نيوه شهو، شه وانه ش به نيو وه تاغه كه دا ده گه را، يان له سهر كورسيله يه كى لانكه يى داده نيشت و بيري ده كرده وه. ئه وه شى بو بو بووه عاده ت. هه ميشه به ته نيا ده خهوت و خزمه تكاره كانى ده نارده وه تاغى خو يان. به لام ئيسمير دياكوف ده ماوه و له پيشخانه كه له سهر قه ره ويلاه يه كه راده كشا.

كاتى كه ئاليوشا چووه ژوورى، شتيوان خواردبوو، به لام قاوه و شه وچه له يان تازه هينابوو. فيودور پاولوويچ پى خوش بوو دواى شام

شیرینیات به براندیییه وه بخوا. ئیوان فیؤدۆرووچیش له سهر سفرهکه بوو و قاوهکهی قومه قومه دهخواردوه. خزمه تکارهکان، یانی گریگۆری و ئیسمیر دیاکۆف له سووچیک راوه ستابوون. له وه دهچوو خانهخۆی و خزمه تکارهکان له سهر نه شه بن. فیؤدۆر پاولوویچ قاقای دهکیشا. ئالیوشا بهرله وهی بگاته ژووری گویی له قاقایهک بوو که زۆر چاکی دهناسی و دهیزانی باوکی سهرهتای نه شهیهتی و هیشتا زۆری ماوه به تهواوی سهرخۆش بی. فیؤدۆر پاولوویچ، که به دیتنی ئالیوشا زۆر خۆشحال بوو، گوراندى: «ئه وه تا! ئه وه تا! هاته ریزی خۆمانه وه. دانیشه. قاوه خۆراکی پاریزگارانه، زۆر گهرم و خۆشه. خولکی براندیت ناکه م. چونکه بهرۆژووی. به لام قومیکت دهوی، نا؟ وا چاکه پیکیکمان له گه ل بخۆیه وه، شه رابیکی کۆنه و چاکمان ههیه. ئیسمیر دیاکۆف برۆ سهر گه نجهکه له سهر ره فحه کهی دووه می دهسته راسته. ئه وه ش کليله کهی. له بیرت نه چی کامه ده لیم!»

ئالیوشا نه بخواردوه و داوای لیبوردنی کرد.

- قهیناکا. تۆ ناخۆی، مهخۆ؛ خۆمان ده بخۆینه وه. به لام سه برکه شیوت خواردوه؟ ئالیوشا که له راستیدا په نچکی نان و پیاله یهک شلهی له چیشخانه کهی باوه عابید خواردبوو، وه لامی دایه وه: «به لئ، به لام په رداختیک قاوه دهخۆمه وه.»

- ئافهره م کورم! په رداختیک قاوه دهخواته وه. به لام ده بی گهرمی بکه نه وه؟ نا، وادیاره ههر دهکولئ. قاوه زۆر خۆشه. به تایبهت ده ستاوی ئیسمیر دیاکۆف. ئیسمیر دیاکۆفی من بۆ لینانی قاوه و ماسی، ههروه ها شفتهی ماسی، زۆر شاره زایه. ده بی رۆژیک بیی شفته ماسیه کمان له گه ل بخۆی. بهر له هاتن ئاگادارم بکه... به لام راوهسته، مه گین ئه مرۆ به یانی پیم نه کوتی سه رین و دۆشهک و که لووپه له کانت هه لگره و وه ره وه بۆ مالم؟ دۆشه که کهت هیناوه؟ هه، هه، هه!

ئالیوشا به زهرده خه نه یه که وه گوتی: «نا، نه مهیناوه ته وه.»

- ئاخ، ئاخ ترسای، ئەمڕۆ بەیانی ترسای، نا؟ ئاخەر لە دەورت گەریم بۆ وروژاندنی تۆ چیی دیکەم لە دەست دەهات. ئیوان، دەزانی کاتی چاوی لە چاوی پیاو دەبرێ و بزەیی دیتێ، ناتوانم چاوی لە سەر هەلگرم؟ وەپێکەنینم دەخا. هۆگرییەکی زۆرم پێی هەیه. ئالیووشا راوەستە با تەقدیست بکەم، تەقدیسی باوکنیک.

ئالیووشا هەستا سەرپێ. بەلام فیۆدۆر پاولوویچ لە خواستەکەیی خۆی پاشگەز بۆوه. گوتی: «نا، نا. جارێ تەنیا خاچت دەکیشم. ئارام دانیشە: سەرگەرمییان هەیه بۆت. ئەویش بە شیوەیی خۆت. وەپێکەنینت دەخا. کەری بەلەم^{۱۲} لێرە وەقسە هات و لەگەڵمان دووا - وەرە بیبینە چۆنیش قەسە دەکا!»

دەرکەوت کە کەری بەلەم مەبەستی ئیسپیر دیاکوفی نۆکەری بوو. ئەو هیشتا لاویک بوو، تەمەنی نزیکی بیست و چوار سال دەبوو. زۆر کەم بلی و دوورە پەریز بوو. وا نەبوو کە مڕۆڤێکی حەیا بەخۆ بی. بە پێچەوانە، مڕۆڤێکی لەخۆرازی بوو. لەوەش دەچوو رقی لە هەموو کەس بی. بەلام پێویستە لێرەدا پەلە نەکەین و هیندیکی باس بکەین. گریگۆری و مارتا عاملانیدان. بەلام گریگۆری گوتەنی «بەبێ هیچ چاوەروانییەک بارمان هیناوه. کورپکی دوورە پەریز و خانەکی و دوور لە خەلک و کۆمەل و تەریک بار هات، لەوه دەچوو باوەرپی بە هیچ شتیکی دنیا نەبی. بە مندالی پشیلەیی دەگرت لە داری دەدا و پاشان بە رپۆرەسمیکی شیاو بە خاکی دەسپارد. پەرۆییەکی وەک عەبا بە شانیدا دەدا، خۆی وەک قەشە لی دەکرد و لە سەر گۆرپی پشیلەکە دووعای دەخویند. هەموو ئەو کارانەشی لە خەلوەتدا بە دزییەوه ئەنجامدەدا. گریگۆری جارێکیان لە سەر ئەو کارەیی گرتی و چەخسیتی چاکی کوتا. ئەویش لە سووچینکا خۆی مەلاس کرد و هەتا حەوتووێک نەهاتە دەری. گریگۆری بە مارتای گوت: «ئەو رپوزنە من و تۆ بە هیچ نازانی. نەک هەر من و تۆ هیچ کەس.» ئەمسا راستەوخۆ بە کورپەیی

12- کتییی پیرۆز، سیفری ژومارەکان، بەشی بیست و دووھەم. کەری بەلەم وەزمان دی، مەگین فریشتەیی خودا لە خاوەنەکەیی ببووری.

گوت: «تو بنیادهمی؟ نا، تو بنیادهم نیی. تو له چلگاوای همام دهرپه ریوی. ئه ری له چلگاوای همام.» دواتر مه علووم بوو که ئیسمیر دیاکوف ئه و قسانه ی قهت له دل دهرنه چوو و دلی له گریگوری هیشاوه. گریگوری خویندنه وه و نووسینی فیئر کرد و کاتی ته مه نی گه یشته دوازده سالان دهستیکرد به فیئرکردنی کتیبی پیروژ، به لام ئه م فیئرکردنه ی به هیچ کوئ نه گه یشت و له وانه ی دووه م یان سیهه مدا، کورپه له پر دهستی کرد به پیکه نین.

گریگوری که له ژیر چاویلکه که یه وه به چاوی هه ره شه ته ماشای ده کرد، پرسیی: «به چی پیده که نی؟»

- به هیچ، میژووی پیروژ ده لی، خودا رووناکیی روژی یه که م خولقاند و خوړ و مانگ و ئه ستیرانی روژی چوارهم. ئه ی روژی یه که م رووناکی له کوئوه هات؟

گریگوری تووشی سه رسوورمان بوو. کورپه به ماموستا که ی پیکه نی، وه ک ئه وه ی به زه یی پییدایی. گریگوری خو ی پئ رانه گیرا. گوران دی: «پیته ده لیم له کوئوه!» شه پلاخه یه کی حیوانده لاروومه تی، کورپه بی ئه وه ی رته ی لیوه بی شه پلاخه یه کی نوشی گیان کرد، به لام دیسان چه ند روژ خو ی خزانه قوژبنیک و مات بوو. دوا ی هه وتوو یه ک یه که م هیرشی ئه و نه خوشییه رووی تیکرد. یانی فی. که هه تا ئاخری ته مه نی هه ر له گه لیدا بوو. چه ن وهخت جاریک سه رودلی لیده هات. فیو دو ر پاولوویچ کاتی له وه ئاگادار بوو، به چاویکی دیکه ته ماشای کورپه ی ده کرد. تا ئه و کاته هیچ سه رنجیکی نه دابوو یه، ئه گه رچی قه تیش سه رکونه ی نه ده کرد و هه رکاتی چاوی پیته ده که وت کوپکیکی پییده دا. هیندی جار که که یفی سازده بوو، بریکی شیرینی بو ده نارد. به لام کاتیک له نه خوشییه که ی ئاگادار بوو، هوگرییه کی ته واوی دهره ق به ئه و له خو ی نیشاندا و ههستی به بهرپرسیاره تی ده کرد. بو یه ناردی به دوا ی پزیشکدا و ویستی ماریجه ی بکا، به لام نه خوشییه که ی ماریجه ی نه هات، پزیشک له چاره ی نه خوشییه که ی دو شدامان. به شیوه یه کی

مامناوهندی مانگی جاریک فیی لیده هات. به لām له کاتی جوراوجوردا. سه رودل لیهاته که ی هه میشه وهک یهک نه بوو، جارئ وابوو سووک بوو، جارئ وابوو زور به سه ختی لیی ده هات. فیودور پاولوویچ ته مین کردنی جهسته یی له گریگوری قه دهغه کرد و ماوه یهک بردی بولای خوئی. ههروه ها نه یه هشت گریگوری دهرسی پی بلی. رۆژیکیان که کورپه ته مهنی گه یشتبووه پازده سالان، فیودور پاولوویچ دیتی له لای کتیبخانه که ی راه ستاوه و له پشت جامخانه که وه ناوی کتیبخانه ده خوینته وه. فیودور پاولوویچ هیندیکی کتیب هه بوو. زیاتر له سه د بهرگ. به لām هچکه سه نهیدیوو کتیب بخوینته وه. هه له ریوه کلیلی کتیبخانه که ی دایه و گوتی: «ها، بیگره، به که یفی خوت بیخوینته وه. له ئیستاوه تو کتیب داری خومی. خه ریکی خوینده وه بی زور له وه چاکتره له هه وشه دا خه ریکی پیاسه و راه چکه کردن بی. ها، ئه وه بیخوینته وه» فیودور پاولوویچ کتیبی (شهوانه له مه زرای نزیک دیکانکا^{۱۲}) ی دایه دهستی.

خویندییه وه، به لām پیی خوش نه بوو. بو جاریکیش بزهی نه هاتی و به گرژ و مونی کتیبه که ی ته واو کرد.

فیودور پاولوویچ پرسیی: «چییه؟ پیکه نینی نییه؟»
 ئیسمیر دیاکوف هیچی نه گوت.
 - گه مژه، جوابم بده وه!

کورپه به چه بزیه که وه، منجاندی: «هه مووی درۆ و ده له سه یه.»
 - که وایه برۆ بو دۆزهخ، تو مروفتیکی په ست و خویرپی. سه برکه، ها، ئه وه «میژووی گشتی» ئیسماراگدۆفه بیخوینته وه. هه مووی راسته.
 به لām ئیسمیر دیاکوف ده لاپه ره ی له کتیبه که ی ئیسماراگدۆف نه خوینده وه تا قه تی لیی به سه رچوو. هه ر بۆیه دیسان کتیبخانه که داخرایه وه.
 زوری نه خایاند، مارتا و گریگوری به فیودور پاولوویچیان راه یاند:
 ئیسمیر دیاکوف ورده ورده خه ریکه به قیز و بیژ ده بی و خووخده یه کی

13- یه که مین کومه له چیرۆکی نیکولای گوگول، کومیدیا نووسی بلیمه تی رووسی (۱۸۰۹ - ۱۸۵۲)

سهر و سه مه رهي لى پهيدا بووه. كه چيشته كه هي له بهر دم داده نيين، ده سته داته كه وچ كه كه و چاو له چيشته كه ده برئ، سهر تا چيشته كه ده با ته پيشئ و كه وچ كه كه پر ده كا و ده داته بهر رو شنائى.

گريگورى لى ده پرسئ: «چيه، قالونچه يه؟»

مارتا ده لئ: «رهنگه ميشئ تيدا بئ.»

ئيسمير دياكوفى لاو جواب ناداته وه، به لام هر چيشتيكى بو داده نينى، ئه و كاره ده كا. جنچكه گوشتيك به چنگاله كه ي ده گري و ده داته بهر رو شنائى، زور به وردى چاوى ليده كا و دواى دلنيا بوون بريار ددا بيخاته دهميه وه.

گريگورى چاويكى ليده كا و دهنجيتئ: «په كو، له و ئه داو ئه تواره

ئاغاواتيانه يه!»

فيودور پاولوويچ كه ئه وه ي بيست خيرا برياريدا بيكاته ناشپه زى خوئ و بو فيربوون ناردي بو مؤسكو. ئيسمير دياكوف چهن سال له وي مائه وه و به سهر و پوتراك و قه لافه تيكي گوراوه وه هاته وه. له چاو ته مه نى زور پيرى نيشانده دا. روخسارى زهر د و پر له چرچ و لوچ بووبوو، كو سته ش بوو. گورانكارى به سهر خووخده و ئاكاريدا نه هاتبوو. وهك پيشوو پاريزى له خه لك ده كرد، پني خو ش نه بوو له گه ل هيچ كه س قسه بكا. له مؤسكوش هر ناوا بيدهنگ بوو. دلى به مؤسكو نه كرابوو و پني خو ش نه بوو. زور كه م بو ديتتى شاران و ئه ملاوئه ولا ده چوو، به لام بيدهنگ و دلتهنگ هاته ده رئ. له لايه كى تره وه، ته رپوش و پاك و خاوين، به جلو به رگى تازه وه له مؤسكو هاته وه. روژى دوو جار زور به وازى وازيه وه جله كانى ده ته كاند و شه ي ده كيشان. زورى پني خو ش بوو پوتينه چه رمينه كانى به بوياغى ئينگليزى بريقه دار بكا و وهك ناوينه بدره وشيته وه. ئه و بووبه ناشپه زيكي كه م وينه. فيودور پاولوويچ هه قده ستيكى بو برييه وه، كه هه تا دوايين كو پكى ددا به جل و بهرگ و خه مير و عه تر و ئه و جو ره شتانه. به لام له وه ده چوو به قه د پياوان رقى له ژنانيش بئ؛ قه ت ليين نزيك نه ده بوو. فيودور پاولوويچ به چاويكى ديكه ته ماشاى ده كرد. فن ليها ته كه ي زياتر بووبوو. ئه و روژانه ي كه

نه خوښ ده كه ووت مارتا چي شتي ليدنه نا به لام فيودور پاولوويچ ئيشتياى نه يده برد.

فيودور پاولوويچ، به لاچاويك ته ماشاى ئيسمير دياكوفى ئاشپه زى كرد و پرسى: «بو نه خوښييه كه ت قورستر بووه؟ پيت خوښه ژن بينى؟ ده ته وئ ژنيكت بو په يدا بكم؟»

ئيسمير دياكوف له داخانا رهنكى هه لبركا و جوابى نه دايه وه. فيودور پاولوويچ ئيتر له سهرى نه روښت و وازى له و شته هينا. گرینگ ئه وه بوو باوه ريكى ته و اوى به راست و دروستيى ئاشپه زه كه ي بوو. خودا وراستان روژيك كه فيودور پاولوويچ مه ست بوو، سى گه لاي سهد روښلى كه تازه به ده ستى گه يشتوو، فريدا نيو خوڻ و خاكى حه وشه كه وه. روژى دوايى تيگه يشت كه پاره كه ي لى ونبوو. به په له پرووزى و هه له پرووكى خه ريكى پشكنينى گيرفانى بوو، كه چى ته ماشاى كرد سى گه لاکه له سهر ميژه كه بوون. له كويوه هاتبوون؟ ئيسمير دياكوف روژى پيشوو دوزيبوونيه وه و هينا بووى له سهر ميژه كه داينا بوو.

فيودور پاولوويچ گوتى: «كوپه كه كم، كه سم وهك تو نه ديوه،» پاشان ده روښلى پيدا. ئه وه شمان له بير نه چى، نهك هه ر بر و اى به راست و دروستييه كه ي بوو، به لكو له بهر هوپه ك خوښيشى ده ويست. ئه گه رچى ئه وه هه روا به گرژى و رووتالى چاوى له فيودور پاولوويچ ده كرد و هه روا بيده نگ بوو. به ده گمهن قسه يه كى ده كرد. ئه گه ر له و كاته دا ئه وه پرسيا ره به زه ينى كه سينك بگه يشتايه كه ئه وه پياوه لاوه هوگريى به چييه و چيى له دلدايه، مه حال بوو تى بگهن. له گه ل ئه وه شدا هيندى جار له مالى له جيى خوى را ده وه ستا. يان ته نانه ت له حه وشه يان له سهر شه قام، ده ده قيقه يه ك له فكر و خه يالدا نو قم ده بوو و به بيده نكي له جيى خوى نه ده جو ولا. قه لافه تى له گه ل روخسارى، هه ركه سى ليكى بدياهه ته وه، بوى ده رده كه وت كه هيچ بيروكه و خه يالتيكى تيدا نييه، به لكو جوړيك كاس و وړيى تيدايه. تابلويه كى

سهرنج ږاکيښه له کرامسکو^۴ ۱۱ وینه‌گر به ناوی «کاس وور» لیر‌ه‌واریکه له زستاندا و له ږیځای لیر‌ه‌واره‌کدا و له‌وپه‌ږی ته‌نیاییدا، لادییبه‌کی سهر‌گر‌دان به‌که‌په‌نکی دږاو و که‌وشی دارینه‌وه، جوړیک ږاوه‌ستاوه ده‌لیی له‌ئ‌ه‌ندیشه‌دا نو‌قم بووه. به‌لام‌ئ‌ه‌و بیر‌ناکاته‌وه، به‌لکو «وړوکاس» بووه. ئ‌ه‌گر ده‌ستیان لیدی‌ه‌ وا داده‌چله‌کا و ته‌ماشای ده‌کرد ده‌تگوت له‌خه‌ویکی قول ږاچه‌نیوه و تووشی‌ه‌په‌سان بووه. ږاسته‌خیرا وه‌خو ده‌هاته‌وه. به‌لام‌ئ‌ه‌گر لی‌یان ږیرسیایه‌ بیرت له‌چی ده‌کرده‌وه، هیچی وه‌بیر نه‌ده‌هاته‌وه. له‌گه‌ل‌ئ‌ه‌وه‌شدا ئ‌ه‌و کارتیکه‌رییبه‌ی کاتی کاس وور بوون سهر‌تا‌پای داده‌گرت و ویده‌چوو له‌ده‌روونی خویدا به‌نه‌ینی مابیت‌ه‌وه، ئ‌ه‌و کارتیکه‌رییانه‌ی به‌لاوه‌ شیرین بی و ئ‌ه‌وانه‌ بیگومان و به‌شیوه‌یه‌کی ه‌ست ږینه‌کراو و ته‌نانه‌ت بی ئ‌یختیار له‌ناخی خویدا کو کاته‌وه. چوون و بو، ئ‌ه‌و خووشی نازانج. له‌وانه‌یه‌ کتوپر دوا‌ی سالانیک‌ی زور کو کرده‌وه‌ی ئ‌ه‌و کارتیکه‌رییانه، ده‌ست له‌ه‌موو شتیک‌ه‌ه‌ل‌گرئ و بو‌ده‌رباز بوونی گیانی بچی بو زیاره‌تی ئ‌وورشه‌لیم. یان له‌وانه‌یه‌ له‌ناکاو شوینی له‌دایک‌بوونی خو‌ی ئ‌اور تیبه‌ردا، یان له‌وانه‌یه‌ ه‌ردووکیان بکا. له‌نیو لادییبه‌کاندا زورن ئ‌ه‌و که‌سانه‌ی ئ‌اوا کاس وورن. که‌وايه ئ‌یسمیر دیاکو‌فیش یه‌کیک له‌وانه‌ بوو، له‌وانه‌یه‌ خووشی نه‌زانی بو ئ‌ه‌و کارتیکه‌رییانه‌ی به‌چنوکی و ره‌زیلی له‌ناخیدا کو ده‌کرده‌وه؟

چەلەخانئ

بەلام كەرى بەلەم كتوپر وەقسە هات. باسەكەش شتئىكى سەير و سەمەرە بوو. گريگورى ئەو پوژە سەرلە بەيانی چووبووه بازار، چيروۆكى سەربازئىكى رووسىيى لە زمان لوكيانوفى بەقال بيستبوو، گوايه پوژنامەكانى ئەو پوژە نووسىبوويان سەربازئىك لە ناوچەيەكى دووره دەستى ئاسيا كەوتوتە زىندانەوه و پىنى دەلئىن دەبئى حاشا لە دىنى مەسىح بكەى و موسلمان بى، دەنا مەرگىكى خيرا و پر ئازار و ئەشكەنجەت لەپيشە. بەلام سەربازەكە حاشا لە دىنەكەى خوى ناك، ئەشكەنجەى دەكەن. بە زىندوووى پىستى لەشى دادەمالن و ئەو لەگەل مەتخ و دوعا كردن و بەهەق زانىنى دىنى مەسىح گيانى دەردەچى. گريگورى لە سەر سفرەكە ئەو باسەى گىراوه. فيودور پاولوويچ پىنىخوش بوو دواى شام و شەوچەلەقسە بكات و پىبەكەنى. تەنانت ئەگەر لەگەل گريگوريش بوايه. ئەمپو هەر لە دوانيوه پووه كەيفى ساز بوو. لەگەل ئەوهى قوم قوم براندى دەخواردوه گويى لە باسەكە گرتبوو. گوتى: «دەبئى ئەو سەربازە بكرىتە قەدىس و پىستەكەى بەرن بو كلىسەيەك. ئەو كارەش دەبىتە هوى ئەوهى پوول پوول خەلك تىرژين و پارە بينن.

گريگورى كە دىتى فيودور پاولوويچ بەو چيروۆكە تىكنەچووه و هەروا لە سەر بەزم و پىبەكەنىنى خويەتى، گرژ بوو زەردەيەكى گرت. ئىسمير دياكوف زوربەى كات دواى شام رادەوهستا و چاوهريى فەرمان دەبوو، لەو پوژەوه ئىوان هاتبووه، بو شارەكەمان ئەوه كارى بوو.

فیؤدۆر پاولۆویچ ئاگای له بزەکه‌ی ئیسمیر دیاکۆف بوو و دەیزانی به گریگۆری پیکه‌نیوه، پرسیی: «ئەوه به‌چی پێده‌که‌نی؟»
 ئیسمیر دیاکۆف به‌ ده‌نگیکی به‌رز و چاوه‌پروان نه‌کراو جوابی داوه:
 «قوربان برۆای من ئەوه‌یه ئەگەر ئەو سه‌ربازه‌ کاره‌که‌ی پیرۆزه و جیگای ریزبوو، به‌ برۆای من قوربان، تاوان نه‌ده‌بوو ئەگەر له‌و ته‌نگه‌ژیه‌دا حاشا له‌ ناوی مه‌سیح و مه‌سیحی بوونی خۆی بکا. چونکه‌ ده‌یتوانی گیانی خۆی رزگار بکا و به‌ چاکه‌کاری له‌ پاشماوه‌ی ته‌مه‌نیدا که‌فاره‌تی ئەو ترسه‌نۆکییه‌ی بداته‌وه.»

فیؤدۆر پاولۆویچ گوتی: «چۆن تاوان نه‌بوو؟ قسه‌ی قۆر ده‌که‌ی، هه‌ر له‌به‌ر ئەو قسه‌یه‌ت راست ده‌ته‌به‌نه‌ دۆزه‌خ و وه‌ک په‌ز ده‌تبرژین.»
 هه‌ر له‌و جیگایه‌دابوو که‌ به‌ ئالیووشای گوت دانیشی و به‌ هاتنه‌که‌ی که‌یفی ساز بوو و گوتی: «خه‌ریکین له‌ سه‌ر ئەو باسه‌ مشتومر ده‌که‌ین که‌ تو پیت‌خۆشه‌.»

ئیسیمیر دیاکۆف به‌ له‌بزیکی قورس و قایم گوتی: «په‌زی چی قوربان شتی وا هه‌ر نییه، ئەوئ کوا جیگای سوتاندن و برژاندنه؟ هه‌ر نابئ واش بئ، ئەگەر وایه قوربان له‌گه‌ل عه‌داله‌ت یه‌ک ناگریته‌وه.»

فیؤدۆر پاولۆویچ ده‌ستیکی کینشا به‌ رانی ئالیووشادا و هه‌ر به‌ نه‌شه‌وه گوراندی: «مه‌به‌ستت له‌ "عه‌داله‌ت و..." چیه‌؟»

گریگۆری په‌رییه‌ نیو قسه‌کانی: «ئەوه‌ گه‌وج و نه‌فامه، خۆ تیناگا!» پاشان به‌ رقه‌وه‌ چاویکی له‌ ئیسمیر دیاکۆف کرد.

ئیسیمیر دیاکۆف، زۆر له‌ سه‌ره‌خۆ، جوابی دایه‌وه: «گریگۆری واسیلیه‌ویچ، زۆر پیتی زیادی دامه‌کیشه‌ و کارت به‌ سه‌ر گه‌وج و نه‌فامیی منه‌وه‌ نه‌بئ، چاکتر وایه سه‌رنج بده‌یه‌ ئەو شته، کاتیک دوژمنانی نه‌ژادی مه‌سیح بمخه‌نه‌ به‌ندیخانه و داوام لیکه‌ن ده‌ست له‌ دینه‌که‌ی خۆم (دینی مه‌سیح) هه‌لگرم، به‌ ته‌واوی هه‌قم هه‌یه‌ ئەقلی خۆم وه‌کارخه‌م، تاوانیش نییه‌.»

فیؤدۆر پاولوویچ نه‌راندی: «ئه‌وه‌ت پینشتر گوت. له‌خۆرا قسه‌ی زیادی مه‌که، بیسه‌لمینه.»

گریگۆری به‌له‌بزیکی قیناوی و لیوه‌کورۆژی گوتی: «به‌چکه‌ ئاشپه‌زا!»
- به‌لام به‌چکه‌ ئاشپه‌ز بوون، دیسان پیی زیادی دامه‌کیشه، به‌بی ئه‌وه‌ی سووکایه‌تی به‌ من بکه‌ی، سه‌رنج بده‌ گریگۆری واسیلیه‌ویچ! چونکه‌ بیتوو من به‌و ئه‌شکه‌نجه‌گه‌رانه‌ بلیم، «نا، من مه‌سیحی نیم و له‌ دینی خۆم وهرده‌گه‌ریم.» ئه‌و کاته‌ خیرا به‌ هۆی عه‌دلی بالای خودا، به‌ له‌ دین وهرگه‌راوم دینه‌ ئه‌ژمار و وهدهر دهنریم. چونکه‌ به‌ کافرمان ده‌زانن. به‌جۆری که‌ ههر له‌وکاته‌دا، نه‌ک ئه‌و کاته‌ی به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌یلیم، به‌لکو کاتی که‌ له‌ بیرى گوتنه‌که‌شیدا بم، به‌ر له‌وه‌ی یه‌ک له‌ چواری چرکه‌ش تی‌په‌ریبی، له‌ کلیسه‌ وهدهر دهنریم. گریگۆری واسیلیه‌ویچ وایه‌ یان نا؟

به‌ ئاشکرایى گریگۆری کرده‌ به‌ر ده‌نگی خۆی، به‌لام له‌ راستیدا وه‌لامی پرسیاره‌کانی فیؤدۆر پاولوویچ ده‌دایه‌وه‌ و له‌وه‌ به‌ جوانی ئاگادار بوو، ههر به‌قه‌ستی وای نواند که‌ گریگۆری ئه‌و پرسیارانه‌ی کردوه‌.

فیؤدۆر پاولوویچ له‌ ناکاو گوراندی: «ئێوان، داخۆت دانه‌وینه‌ و گوچکه‌ت بینه‌ پینشی شتیکت پینلیم. ئه‌و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر تو هیناوه‌ته‌ گۆری. ده‌یه‌وی ئافه‌رینی پینلی و سپاسی لی‌بکه‌ی. ئافه‌رینی پینلی ده‌ی!»

ئێوان فیؤدۆر وویچ زۆر به‌ جیدی گۆیی بو‌ سرتیه‌ی باوکی راگرتبوو.
فیؤدۆر پاولوویچ دیسان گوراندی: «سه‌برکه‌ ئیسمر دیاکۆف، تاوی بیده‌نگ به‌. ئێوان دا دیسان گوچکه‌ت بینه‌ پینشی.»

ئێوان فیؤدۆر وویچ به‌ ئه‌دگاریکی ته‌واو نه‌وه‌شه‌یه‌وه‌ سه‌ری برده‌ پینشی.
- به‌قه‌د ئالیووشام خوش ده‌ویی، پیت‌وانه‌بی‌ خۆشم ناویی. توزیکت براندی بو‌ تیکه‌م؟

ئێوان فیؤدۆر وویچ گوتی: «به‌لی» چاویکی له‌ باوکی کرد و له‌ دلی خۆیدا گوتی: «به‌لام تو تا راده‌یه‌ک سه‌رخۆشی.» زۆر به‌ وردی چاوی له‌ ئیسمر دیاکۆف بریبوو.

گریگۆری هه‌لیدایه: «دیاره تۆ له دین وهرگه‌راوی. گلاوی هیچوپوچ. چون ده‌ویری دواى ئەوه ده‌لیل و به‌لگه دینییه‌وه، ئەگه‌ر...»
 فیۆدۆر پاولوویچ قسه‌که‌ی پى برى؛ «گریگۆرى، سه‌رزه‌نشتی مه‌که، سه‌رزه‌نشتی مه‌که.»

- گریگۆری واسیلیه‌ویچ، باشتره تۆزى سه‌بر بکه‌ی، ته‌نانه‌ت ئەگه‌رده‌توانی ماوه‌یه‌کی زۆر کورت گوی بگره. چونکه هیشتا قسه‌م ته‌واو نه‌بووه. چونکه، قوربان هه‌ر ئەو ساته‌ی له دین وهرده‌گه‌ریم، هه‌ر له‌و ساته‌شدا، قوربان، به ته‌واوی وه‌ک کافرمان لێ‌دئ و ناوی مه‌سیحیم له سه‌ر لاده‌چئ و له‌و دینه ده‌شۆریمه‌وه، وانیه قوربان؟

فیۆدۆر پاولوویچ که زۆرتر به تامه‌زرویییه‌وه، قوم قوم له پیکه‌که‌ی ده‌نۆشی، گوتی: «کۆری چاک زووکه قسه‌که‌ت ته‌واو بکه.»

- ئەگه‌ر ئیتر مه‌سیحی نه‌بم، ئەو کاته دوژمنان لێیان ده‌پرسیم مه‌سیحیم یان نیم. درۆم نه‌کردوو، چونکه به هۆی فکره‌که‌وه، به‌رله‌وه‌ی وشه‌یه‌ک به دوژمنه‌کانم بلێم، خودا خۆی منی له مه‌سیحی بوون رزگار کردوو. ئەگه‌ر له‌دین ده‌رچووین، چون و به کام عه‌دالته‌ت، له‌به‌ر حاشا کردن له مه‌سیح، له‌و دنیا به تاوانبار ده‌ناسریم، کاتی‌ک به هۆی فکره‌وه. به‌رله‌وه‌ی حاشا له دینی مه‌سیح بکه‌م، له دینی مه‌سیح وهرگه‌راوم؟ ئەگه‌ر ئیتر مه‌سیحی نه‌بم، ئەو کاته ئیتر ده‌توانم ده‌ست له دینی مه‌سیح هه‌لگرم، چونکه ئەو کاته حاشا له‌چی بکه‌م. گریگۆری واسیلیه‌ویچ، کى تاتاریکی کافری، ته‌نانه‌ت له به‌هه‌شت به تاوانبار زانیوه، چونکه کاتی له‌دایکبوون مه‌سیحی نه‌بووه؟ کى به‌و هۆیه سزای ده‌دا؟ خۆ مانگا دووجار که‌ول ناکرئ! چونکه کاتی ئەو تاتاره ده‌مرئ، وای دانیین خودای مه‌زن ئەو به به‌رپرسیش بزانی، پێوايه که‌مترین سزای بۆ له‌به‌ر چاو ده‌گرئ. (چونکه ده‌بی سزا بدرئ) چونکه ئەگه‌ر ئەو کافرێکی گلاوه و له دایکێکی کافر بووه، تاوانیکى نییه و نابى سه‌رکۆنه بکری. دلنایم خودای گه‌وره ناتوانئ ده‌ستی تاتاریک بگرئ و بلئ ئەوه مه‌سیحیه‌؟ ئەگه‌ر

وابج مانای ئه وهیه خودا راست ناکا. مه گین ده کړی خودای ئاسمان و زهوی،
ته نانه ت یهک وشه ی دروی به زاردا بی؟

گریگوری سهیر چه په سابوو، چاوی له ئیسمر دیاکوف بریوو و
هر دووک چاوی وهک که شکه فهریکه دهر په راندبوو. ئه گهرچی به ته واری
قسه کانی ئهوی بؤ نه ده چوو وه سهریهک، به لام شتیکی له قسه هه لله ق
مه لله قه کانی هه لکراند و له جیی خوی راوه ستا. وا کاس بووبوو ده تگوت
سهری به دیواردا کینشاوه. فیوؤر پاولوویچ په رداخه بران دییه که ی هه لقوراند
و دای له قاقای پیکه نین.

- ئالیوشا! ئالیوشا! له جوابی ئه و قسانه دا چیت بؤ گوتن پییه؟ ئه ی
سه فسه ته چی! ئیوان ، حه تمن ئه و له جیگایهک له گه ل یه سووعییان بووه. ئاخ،
ئه ی یه سووعیی چه پهل، کی ئه وه ی فیر کردووی؟ به لام تو سه فسه ته چی
ده غه ل، قسه ی قور کاویژ ده که ی، قسه ی قور، قسه ی قور. گریگوری تو
خه مت نه بی و مه گری، هر ئیستا په روپوی پیوه ناهیلین. ئه ی که ره. بیلی
بزائم له هه مبه ر ئه شکه نه جگه راندا رهنگه هه ق به تو بی. به لام له دلی خوتدا
حاشات له ئیمانن کردووه. خوت ده لئی هر ئه و کاته له دین وهر گه راوی.
ئه گه ر له دینیش وهر گه ری دوزه خییه کان چه پله ت بؤ لی ناده ن. یه سووعییه
جوانیکه له که م، له و باره وه ده لئی چی؟

- گومانی تیدا نییه قوربان، که له دله وه حاشام له ئیمانن کردووه، به لام
قوربان، تاوانیکی تایبه تم ئه نجام نه داوه. ئه گه ر تاوانیش بی، تاوانیکی ئاساییه
و شتیکی وا نییه قوربان.

- چوئن شتیکی وا نییه و تاوانیکی ئاساییه کاکی هیژا؟

گریگوری وستیکی لی کرد: «ئه ی مه لعوونی نه گبه ت، درو ده که ی!»
ئیسمر دیاکوف، له سه رخو و چاو قایم، دهیزانی سهر که وتوو بووه، به لام
له گه ل ئه وه شدا دلفراوانانه به سهر تووره یی خویدا زال بوو. له دریژه ی
قسه کانیدا گوتی: «چاو لیکه گریگوری واسیلیه ویچ. له کتییی پیروژدا هاتووه:
ئه گه ر ئیمانن بی، ته نانه ت به قه دهنکه هه رزنیکیش، فه رمان به چیا بده ی

بروا بۆلای دهریا، به بی هیچ بیانوو هیتانه وهیهک وه پئی دهکه وئی. دهی باشه، گریگوری واسیلیه ویچ، ئەگەر من بی ئیمانم و تۆش ئەوهنده ئیماندارى و له پهستا جنیوبارانم دهکهی، یاللا فه زمان بهو کیتوه بده نهک بۆلای زهریا، چونکه دوره، با بی بۆلای ئەم چۆمه له بۆگه نهی نیو باخه که. گه وره! ئەو کاته تیده گه ی له جیگای خوی چورته ناکا. ئیستا جه نابی هیژا هه رچهنده به سه ر ئەو کیتوه دا بگورینی، له جیی خوی ناجمی و دهرده که وئی که تۆ جه نابی گریگوری واسیلیه ویچ ئیمانکی دروست و حیسابیت نییه و ته نیا ده زانی جنیو بده ی و بگورینی. هه مووشمان ئەوه ده زانین، نهک هه رتۆ، به لکو هیچ کهس له دنیا دا، له بالاترین کهسه وه بگه هه تا خواروترین کهس له م زه مانه دا ناتوانی چیا به ره و دهریا رادا - جگه له که سیک، یان ره نگه به لانی زۆره وه دوو کهس، که ویده چی ئەوانیش له شوینتیکی شاراهوی بیابانی میسر مژوولاه ی رزگار کردنی رۆحی خویان بن، بۆیه ناتوانی ئەوانیش وه دۆزی ئەگه ر واش بی و ئەگه ر ئەو هه موو خه لکه ی دیکه ئیمانیا ن نه بی، بلیی خودا ئەو عاله مه سزا بدا و غه زه بیان لیگه ری؟ یانی ته وای خه لکی سه رگۆی زه وی - جگه له دوو کهسی چله گر و گوشه نشین له بیابان، ناکه ونه به ر په حمه تی بی پایان؟ که وایه هیوادار ده بم هه رچه ند جار یک وه شک که وتبیتم، به هه لوه راندنی فرمیسی که په شیمانی ده به خشریم.»

فیو دۆر پاولو ویچ سه رخۆش و به نه شه گوران دی: «سه برکه! که وایه تۆ پی ت وایه دوو که سن، که ده توانن شاخ و کیتو له جیی خویان بگۆزنه وه؟ ئیوان یادداشتی که، بینوسه. به بی کهم و زیاد ئیمانی رپوسییه کی ره سه نه!»

ئیوان فیو دۆر و ویچ به بزیه کی پر له ره زایه ته وه گوتی: «له وه ی که تاییه تمه ندیی ئیمانی خه لک وایه، هه ق به تویه.»

- تۆ قه بوولته؟ ئەگه ر تۆ قه بوولت بی، که وایه ده بی وابی. راسته، مه گین وانیه ئالیووشا؟ به بی هیچ کهم و زیادیک خاوه ن ئیمانکی رپوسی ره سه نه، مه گین نا؟

ئالیووشا قورس و قایم گوتی: «نا، ئیسمیر دیاکۆف ریزهیه کی ئیمانی رووسی نییه.»

- کارم به ئیمانی نییه. مه به ستم ئه و دوو کهسه ی بیابانه. ته نیا ئه وه. دلنیا م ئه وان رووسین، وایه یان نا؟

ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «به لئی رووسییه کی خالیس و هه ژده عه یار.»
- ئه ی که ره، قسه کانت لیره یه کی ئالتوون ده ژی و هه ر ئه مرۆ پیتی ده ده م.
به لام له مه ر قسه کانی دیکه ته وه، هه مووی که وچه که وچه بوو، که وچه که وچه.
هه قه مەق گیان، راوه سته با پیت بلیم که هه موومان لیره ئیمانیکی لاوا زمان هه یه. ته نیا له بهر ئه وه ی بی فکرین، ده رفه تمان نییه و کاری زۆرمان به تووشه وه بووه. هه روها خودای مه زن ده رفه تیکی زۆر که می پینداوین.
ته نیا بیست و چوار سه عات له پوژدا. جوړیکه ته نانه ت پیاو تیر خه ویش ناب. چ بگا به وه ی تۆبه له تاوانه کانی بکا. تۆش ئه وا له هه مبه ر ئه شکه نجه گه رانندا حاشات له ئیمانته کردوه، ئه ویش ئه و کاته ی هه یچ فکر و زکریکت نه بوو جگه له وه ی ئیمانی خۆت بنوینی! براهه م، بۆیه به برۆای من له تاوان ده چی.

- رهنگه له تاوان بچی. به لام گریگۆری واسیلیه ویچ، برۆانه ئه گه ر له تاوانیش بچی، باری تاوانه که سووک ده کا. ئه گه ر له و کاته دا ئیمانم به خودی هه قیه ته که بوایه و ئیمانداریم به ئه رکی خۆم زانیبایه، ئه و کاته ئه گه ر له بهر ئیمانم تووشی شکه نجه ش نه بوایه م، ده چوومه سه ر دینی کافر، ئه و کاته له راستیدا کرده وه یه کی پر تاوانم ده بوو. هه لبه ت ئه و کاته تووشی ئه شکه نجه نه ده بووم، چونکه له و کاته دا فه رمانم به کئیۆیک ده دا: «وه ره ئه و شکه نجه گه ره م بۆ پان و فلیچ که وه.» کئیۆه که ش ده هات و شکه نجه گه ره که ی وه ک قالۆنچه ده فلیقاندوه و منیش له گه ل مه ته ح کردنی خودا و دۆعا کردن له و ی دور ده که وتمه وه، هه ره که نه بای هاتیب و نه بۆران. به لام وای دانی له و کاته دا ئه و کاره م له ده ست به اتبایه و فه رمانم به کئیۆه که بدایه: «ئهم ئه شکه نجه گه ره م بۆ پان و فلیچ که وه.» ئه ویش نه ی کردایه ده ی فه رموو له و

کاته‌دا و له‌و شوینه پر مه‌ترسی و توقینه‌ره‌دا چو‌ن ده‌متوانی شک نه‌که‌م؟ جگه له‌وه‌ش، ده‌مزانى ده‌ستم به ئاسمانان راناگا. (چونکه له‌وئ کئو به‌قسه‌ی نه‌کردبووم و له جئى خوئ نه‌جوولابوو، دانىشتوانى ئاسمانىش ئىمانه‌که‌مىان به هئىچ نه‌ده‌زانى و له‌و دنياش پاداشئىکم بو له‌به‌رچاو نه‌گيرابوو.) که‌وايه بو بهئلم پئىستى له‌شم دامالن، ئه‌وئىش به‌بئ هئىچ ئامانجئىک؟ چونکه ئه‌وان کاتئىک نئوه‌ى پئىسته‌که‌شيان دابمالئىبئيه‌م، ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ش کئوه‌که گوئى به‌هاوار و سکا‌لام نه‌ده‌بزووت و له جئگای خوئ نه‌ده‌جمئى. له‌و کاتانه‌شدا پئياو نه‌ک هه‌ر وه‌شک ده‌که‌وئ، به‌لکو له‌ترسانا به‌جارئ ئاو‌ه‌زئىشى ده‌دو‌رئئى و ناتوانئ ته‌نانه‌ت بئرىشى لئ بکاته‌وه. که‌وايه بو ده‌بئ من به‌تائيه‌ت بئمه ئامانجئ لومه و سه‌رکونه، ئه‌گه‌ر له‌وئ چاوم به‌جه‌زا و پاداشئىک ناکه‌وئ، لانئىکه‌م با گئيانئ خو‌م رزگار که‌م. بوئيه‌شه به‌ته‌ماى وئىستئ خو‌داى گه‌وره‌م و ئه‌و هئوايه‌م هه‌يه که‌بکه‌ومه به‌ر ره‌حم و دلوقانئىيه‌که‌ى، قوربان.

كۆرى خوار دنهوى براندى

چەلەخانچ تەواو بوو. بەلام ئەو سەير بوو، فيؤدۆر پاولوويچ، كە ئەو ھەموو سەرخۆش بووبوو، لەپر نيوچاوانى تىكنا. بە موموچى قومىكى لە پەرداخە براندىيەكە دا، پاشان شووشەكەى نا بەسەريەو و گلاسىكى لە رادەى ئاسايى زياتر خوار دەو. گوراندى بە سەر خزمە تكارەكاندا: «ئىوھ ھەمووتان يەسووعين، ياللا ليرە وەدەر كەون! ئىسمير دياكوف تۆش برۆ. ئەو ليرە ئالتونەى ئەمرو قەولم پىداى، سبەينى بۆت دەنيرم. ئىستا برۆ ليرە! گريگورى مەگرى. برۆ لاي مارتا. جيگات بۆ رادەخا و ئەوھەنت دەكاتەو.» ھەر بەو قسانەى، خزمە تكارەكان ھەموو پۇيشتن. بە شىواوى گوتى: «بى شەپەفانە ناھيلن دواى شام پياو وچاننىك بدا و بە ئاسوودەيى دانىشى.» پاشان پرووى كرده ئىوان فيؤدۆر وويچ و گوتى: «ئىسمير دياكوف ھەميشە دواى شىو دى بۆ ئيرەو ھۆگرييەكى زۆرى بە تۆ ھەيە. چيت كردوو و خولياى تۆ بوو؟»

- ھيچم نەكردوو. پىنخۆشە من بە چاويكى ريزدارانەو تەماشاي بكم. مروڤىكى سووك و خوڤرپيە. لەگەل ئەوھەشدا راست لەكات و وادەى ديارى كراودا دەگاتى و ھەميشە يەكەم كەسە.

- يەكەم كەسە؟

- مروڤى ديكە و لەئەو چاكتريش ھەيە. بەلام كەسىكى وەك ئەويش ھەيە و لە پيش ھەمووياندا قوت دەبیتەو و چاكەكانيان دواتر دین. لەكات و وادەى ديارى كراودا دەگاتى؟

- وهك مووت لى ھەلپروزاندبى. تا ئىستا لادىيىھەكان نەيانوويستووھ گوى بەو ئاشپەز و پىشخزمەتانە بەدەن.

- ئاخ، براكەم، بەلام كەرى بەلەمى چونكە ھەر بىر دەكاتەوھ و بىر دەكاتەوھ، شەيتانىش تىي ناگا.

ئىوان بە بزەيەكەوھ گوتى: «ئەو دەيەوى ھەموو فەكرەكانى بخاتە سەريەك.»

- خۆ دەزانم من يان كەسىكى دىكەى بۆ تامل ناكرى، تەنانەت تۆش، ئەگەرچى پىت وايە بە چاوى رېزەوھ تەماشات دەكا. بەلام لەگەل ئاليوشا وا نىيە، زۆرى رق لە ئاليوشايە. بەلام دزى ناكا، شەيتانى و شوڤاريش ناكا. ئاگاي لە زمانى خويەتى وزەنگەكەمان نازرېنى. لە ماسى لىنانىش زۆر شارەزايە. بەلام، بەلەعنەت بى، كوا شياوى ئەوھيە ئەوھندەى باسبەكەين؟

- جا ديارە شياوى باسكردن نىيە.

- بەلام سەبارەت بەو فەكرانەشى كە لەوانەيە وەكارى بخا، گوندنشىنى ڤووسى بە تىكرابى ڤىويستيان بە قامچى لىدانە. ئەوھش ڤرواى ھەمىشەى منە. لادىيىھەكانى ئىمە گەمژە و نەفامن و بۆ ئەوھ نابن بەزەبىت پىياندا بى، جىي خۆشەيتى كە ھىشتا جاروبار داركارى دەكرىن. ڤووسيا لە دارى غاندا دەولەمەندە. ئەگەر ئەو لىزەوارانە لە نىو بېرىن، ڤووسياش كاول دەبى. من لايەنگرى مەروڤى زانا و بەھۆشم. دەستمان لە لىدانى لادىيىھەكان ھەلگرتووھ، زۆر وريا بوويەتەوھ، بەلام ئەوان خويان قامچى لە خويان دەدەن، كە ئەوھش شتى چاكە. «چونكە ھەر بەو پىوانەيەى خويان بۆ تۆشى دەپىون^{۱۰}»

يان دەلېن چى؟ بە ھەر حال، دەي پىون. بەلام ھەموو شتىكى ڤووسيا بەراز ئاسايىيە. ڤۆلەگيان، خۆزگە دەتزانى چەندە لە ڤووسيا بىزارم... يانى نەك لە ڤووسيا، بەلكو لەو ھەموو توند و تىزىيە! بەلام لەوانەيە مەبەستم ھەر

رووسیا نه بی. Tout celac est dela cochonnerie^{۱۶}.... ده زانی چیم
پیخوښه؟ جوانی و نهرم و نیانی، ورده کاری و ناسکی.
- په رداخیکی دیکه شت خوارده وه، به سته.

- تو زئ سه برکه، په رداخیکی دیکه ش ده خومه وه و پاشان په رداخیکی دیکه
و نه وسه دهستی لی هله دگره. نا، سه برکه، په ریه نیو قسه کانم. له ماکرویه
له گه ل پیاویکی پیر قسه مده کرد، پی گوتم: «هیچ شتیکمان له وه پی خوشتر
نییه کچان مه حکومت به قامچی لیدان بکهین، هه میشه ش لیدانی قامچییه که
ده خهینه نه ستوی کوران. کورپکی لاو که نه مړو قامچی له کچیک داوه،
سبهینې ده چپته خوازینینی. هر بویه نه و کاره به قازانجی کچانیسه و
هه ست به هیژایی ده کن.» نه مه ش دهوریه ک له ناسه واری مارکی
دو سده^{۱۷}! به لام هر چونیک بی کاریکی زیره کانهیه. پیته خوشه بروینه پینشی
و چاویکی لی بکهین؟ ئالیووشکا بو خه ریکی سوور ده بییه وه؟ روله گیان،
نه وهنده شهرمیون مه به! به داخه وه بو فراوین نه مامه وه دنا به سه رهاتی
کچانی ماکرویه م بو راهیبه کان ده گپراهه وه. ئالیووشا گیان قه لس مه به له وهی
نه مړو به یانی سووکایه تیم به باوه عابید کرد. ئیمان هه رده بووم، نه وهنده م
رق هه ستابوو. نه گهر خودایه ک بی، جی خویه تی سزا بدریم و سه رزه نشتم
که ن و ده بی تاوانه که شی بده مه وه. به لام نه گهر خودایه ک نه بی، باوکانی ئیوه
شیاوی چین؟ ته نیا سه برپینان به س نییه، ده بی له وه خراپترینان به سه ر بینن،
چونکه بهر به پیشکه وتن ده گرن. ئیوان باوه ر ده که ی نه و کاره دلم پاراو
ده کا؟ نا، به چاوتدا دیاره باوه ر نا که ی. تو باوه ر به و شتانه ده که ی که خه لک
سه باره ت به من ده یلین؟ ده لین حه نه کچیم، قه شمهریم. ئالیووشا توچی، باوه ر
ده که ی من حه نه کچیه کم و هیچی تر؟
- نا باوه ر نا که م.

16- «هه مووی به راز سهغه تیه.»

17- مارکی دو سده Desade نووسه ر و بیریری فهره نسی (۱۷۴۰-۱۸۱۴) که گوايه زور زالم بووه،
وشه ی «سادیسیم». ئازاردانی دیتران - له ناوی مه باره کی نه و ده رگیراهه.

- باوهرت پیده کهم و دهرانم بهراستته. چونکه پیاویکی راستی و قسه کانیشته سادقانهیه. بهلام ئیوان وانیه. ئیوان لهخوباییه... لهگهلهوهشدا کاری راهیبان یه کلائی ده کهمهوه. ههموو ئهوقورپاته عیرفانییهی روسیای داگرتوو بهجاریک کۆده کهمهوه و زهوتی ده کهم. ههتا تهواوی ئهوه و گه و جانه ئاقل ده کهم. ئهوکاته بزانه چ زیر و زیویک دهپزیتته زهرابخانهوه! ئیوان پرسیی: «دهی بۆچی زهوتی ده کهی؟»

- بۆ ئهوهی ههقیقته دنیا داگری، له بهر ئهوه.

- چاکه ئه گهر ههقیقته دهبی دنیا داگری، دهرانی تو یه کهم کهس دهبی که

ماله کهی تالان ده کری و پاشان... زهوتی ده کهن.

فیو دور پاولوویچ، به سووکی دهستی کیشا به تهوئلی خویدا و گوتی:

«بهها بهراستته، ها. ئه گهر وایه من کهرم. که وایه ئالیووشا، ئه گهر ئاوا بی با

کلیسه کهی تو ههر لهجیی خوی بی. ئیمهش خه لکانی وریا له سووچیک

داده نیشین و براندی دهخوینه وه و کهیف ده کهین. ئیوان دهرانی، پهنگه له

لایه ن خودای بانی سه ره وه ئاوا بر درابیتته وه. ئیوان بیلی بزانه، ئه ری خودا هه یه

یان نییه؟ سه برکه، راست برۆ، بی پیچ و پهنا، راست به راست. بۆ پیده کهنی؟

- به وه پیده کهنم ههر ئیستا سه بارهت به بیرو باوه ری ئیسمیر دیاکوف، که

دوو پیاو هه ن ده توان شاخ و کیوان به فه رمان پیدانیک له جیی خوی

بگوزنه وه، قسه یه کی زیره کانهت کرد.

- دهی ئیستا ده فه رموی شیوهی ئه و ده ده م؟

- زوریش.

- دهی ئه وه نیشاندهری ئه وه یه روسیم و تاییه تمه ندیی روسیم هه یه.

توش ئه گهر چی ماشه لالا فه یله سووفیکی، له وانه یه ههر به و شیوه غافلگیر بی.

له وه گهر پین، پیم بلین بزانه خودا هه یه یان نییه؟ به لام جیددی به جیددی،

داوات لیده کهم لانیکه م ئیستا جیددی بی.

- نا، خودا نییه.

- ئالیووشکا، خودا هه یه؟

- به لئی ههیه.

- ئیوان ئه‌ی زیندوو بوونه وه ههیه، ته‌نیا هیندیک، هه‌ر ریزه‌یه‌ک؟

- زیندوو بوونه وه‌ش نییه.

- هه‌رنییه، نییه؟

- هه‌ر نییه، نییه.

- که‌وایه مردن و به‌یه‌کجاری ته‌واو بوون و برانه‌وه. رهنه‌گه شتیکی دیکه‌ش

هه‌بی. ویناچی ئه‌م هاتن و چوونه‌ش هه‌روا گوتره‌ بی.

- مردن و برانه‌وه.

- ئالیووشکا، تو ده‌لیی چی، زیندوو بوونه وه هه‌یه؟

- به لئی هه‌یه.

- خوداش و زیندوو بوونه وه‌ش؟ رۆحیش شتیکی هه‌تا هه‌تاییه؟

- به لئی خوداش و زیندوو بوونه وه‌ش. هه‌رمانی رۆحیش به‌ ده‌ست خودایه.

- ئه‌ها! زۆر ویده‌چی هه‌ق به‌ ئیوان بی. خودایه گیان! تو بیرى لیبکه‌وه

مرۆف له‌به‌ر هه‌یچ و خه‌ون و خه‌یالیکی تایبه‌ت چ ئیمان و وزه‌یه‌کی سه‌رف

کردوه. ئه‌ویش چه‌ند هه‌زار سال. به‌لام کێه تا ئه‌و راده‌یه مرۆفی به‌ شیت

زانویه؟ ئیوان! بۆ دوایی جار، راست و ره‌وان پیمبلی خودا هه‌یه یان نییه؟

- بۆ دوایی جار ده‌یلمه‌وه، نییه.

- ئیوان، کێ ئاوا کللوی له‌ سه‌ر مرۆف ناوه و پیتی پیده‌که‌نی؟

- ئیوان فیودۆرۆویچ، به‌ بزیه‌که‌وه گوتی: «رهنه‌گه شه‌یتان!»

- شه‌یتانی چی؟ مه‌گین ئه‌ویش هه‌یه؟

- نا، شه‌یتانی‌ش هه‌ر نییه.

- جی داخه. به‌زیاد نه‌بی چ ژیانیکه. ئه‌گه‌ر ئه‌و مرۆفم ده‌ست بکه‌وی که

بۆ یه‌که‌م جار خودای داھینا، ده‌زانم چی لیده‌که‌م! ته‌نیا له‌ سیداره‌دانیشی به‌س

نییه. ده‌بی ده‌ردی بدریتی.

- ئه‌گه‌ر خودایان دانه‌هینایه، ژیاریش نه‌ده‌بوو.

- ژیار نه‌ده‌بوو؟ به‌بی بوونی خودا ژیار نه‌ده‌بوو؟ به‌راسته‌ته؟

- بەلئى، نە ژيار دەبوو، نە براندئى. كەوايە دەبئى ئەو براندييە لەبەر دەستت
لابەم.

- سەبركە، سەبركە، پۆلەگيان، پەرداخىكى ديكە، من هەستى ئاليووشام
پرووشاندووه. ئالكسى، دلّت ليم هيشاوه؟ ئاليوشا كووچە لانه كەم، بەرخە كەم!
- نا، نە رقم هەستاوه و نە دلّم لیت ديشئى. چونكە لەبیر و باوه پت ئاگادارم،
دلّت چاكتره له ميشكت.

- دلّم چاكتره له ميشكم، هەر بەراست؟ خودايەگيان! ئەویش تۆ پيم دەلئى.
ئيوان، تۆ ئاليووشكات خوڤ دەوئى؟
- بەلئى.

- دەبئى خوڤت بوئى. (فيؤدۆر پاولوويچ ئيتتر تەواو سەرخوڤ بووبوو).
گوئى بگره، ئاليووشا، ئەمرو بەيانى سووكايە تيم بە پيرەكەت كرد. بەلام هيندەم
رق هەستاوو ئاگام لەخۆم نەبوو. پيموايە ئەو پيرەى تۆ زور دلئىكى گەورەى
هەيه و شلوئى نابئى، ئيوان وايە يان نا؟
- رەنگە واشبئى.

- با وايە. «LLya du piron la dedans»¹، ئەو يەسووعىيە، مەبەستم
يەسووعىيە رووسىيە. مروڤىكى بەشەرەفە، بەلام چونكە دەيه وئى بە ناچارى
خوى پيروژ نيشانبد، رڤىكى شاراوە له ناخيدا قولپدەدا.
- بەلام بە تەواوى ئيمانى بەخودا هەيه.

- وانىيە... نەترانىوه؟ خوى بە هەمووكەسى گوتوو. يانى بە هەموو كەسئىش
نا، بەلكو بە هەموو ئەو خەلكە وريا و چاوكروانەى دەچن بۆلاى. هەروا
ماوهيك لەمەوبەر بە سولتيزى حاكىمى گوتبوو: «ئيمان، بەلام نا خوڤم نازانم
ئيمانم بەچىيە.»
- بەراستتە؟

18- «زۆر شتووى پيروژ دەدا» پيروژ شاعير و شانۆ نووسى تەنزويژى فەرەنسى (۱۷۷۳. ۱۶۸۹)

به‌لئ، به‌لام ریزی لیده‌گرم. بریکیش شیوهی «مفیستافیلیس»^{۱۹} ددها. یان «قاره‌مانی سه‌رده‌می ئیمه»^{۲۰}... ئاربنین، یان ناوی چیه؟ خو دیتوته چه‌نده هه‌وه‌سیازه. ئه‌ونده تۆلازه پیاو کاتی کچه‌که‌ی یان ژنه‌که‌ی بو دان بیانان ده‌چن بۆلای توشی خانه‌گومانی ده‌بی. خو ده‌زانی کاتی ده‌سته‌ده‌کا به‌ گێرانه‌وه‌ی چیرۆک... پێراره‌که ئیمه‌ی بو چایی خوارده‌وه بانگه‌یشت کرد، چایی و شه‌راب. (ژنان شه‌رابی بو ده‌نێرن) ده‌ستیکرد به‌ گێرانه‌وه‌ی سه‌برده و نه‌قلی رابردوو، ئه‌ونده پیکه‌نیم له‌وانه‌بوو ناوسکم بچرێ... به‌تایبه‌ت کاتیک نه‌قلی ماریجه کردنی ژنیکی نفوستانی بو گێرانه‌وه. «ئه‌گه‌ر لاقوقولم ساخ بوايه‌ن سه‌مايه‌کم بو ده‌کردی که‌یف بکه‌ی. ته‌واوی ته‌مه‌نم به‌ سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی رابواردوو.» ده‌یگوت: «فیل و ته‌له‌که‌ی زوری کردوو.» شه‌ست هه‌زار رۆبلی له‌ دۆمیدوفی بازرگان خوارد.

- چیی لئی دزی؟

- چونکه جیی متمانه‌ی بوو، پاره‌که‌ی هیناو پیندا، پاشان پیی گوت: «دۆستی خوشه‌ویست، ئه‌م پاره‌یه‌ با وه‌ک ئه‌مانه‌ت له‌لای تویی. پۆلیس بریارویه سبه‌ینی ماله‌که‌م بپشکنی.» ئه‌ویش پاره‌که‌ی لی‌وه‌رگرت و گوتی: «تۆ وابزانه ئه‌و پاره‌یه‌ت داوه به‌ کلیسه.» پیمگوت: تو خویپی و هه‌رزهی.» گوتی: «نا، من خویپی و هه‌رزه‌ نیم. ده‌ست و دل‌بازم.»

به‌لام ئه‌و که‌سه ئه‌و نه‌بوو، که‌سیکی دیکه‌ بوو. له‌گه‌ل که‌سیکی دیکه‌ لیم شیوا بوو... بی‌ئه‌وه‌ی سه‌رنجی بده‌می. گلاسیکی دیکه‌م بو تیکه و ئیتر به‌سه. ئیوان ئه‌و بتریه‌ لابه، کۆی که‌وه. خه‌ریک بوو درۆم ده‌کرد. ئیوان، بو قسه‌که‌ت پێ‌نه‌بریم و نه‌تگوت خه‌ریکم درۆ ده‌که‌م؟

- ده‌زمانی ده‌ست هه‌لده‌گری.

19-MephistoPheles، نوینه‌ری لوسیفر (ئیبلیس) له‌ شانوی فاوستی گوته‌دا.

20- ناوی رۆمانی به‌ناوبانگی «لیرماتوف» ه و قاره‌مانی ئه‌و رۆمانه‌ش «پچورین» ه «ئاربنین» له‌ یه‌کی له‌ شانۆکانی لیرمانتوفدا - بالماسکه - ده‌وری مرۆفیکی هه‌رزه و خویپی ده‌گێرێ.

- ئەمە درۆيە. لەبەر قەين، لەبەر بوغز لەزگی ئەو کارەت لەگەڵ من کرد. تۆ قەينت لێمە. هاتووی بۆلام و لە مالاگەهێ خۆمدا قەلەسم لێ دەگێرێ.
 - باشە ئەو دەروم. زۆرت براندی خوار دۆتەو و زێدەرەویت کردووە.
 - بۆخاتری خودا، تکام لێکردووی یەك - دوو پۆژی بچی بۆ چیرماشنیا، کەچی ناچی.

- ئەگەر ئەوەندە بە پێویستی دەزانی و پرکێشی لە سەر دەکەي سەبەینی دەجم.

- ناچی دەتەوی من بخەیتە ژێر چاوەدێری. ئەي سەگی قەزەون، تۆ هەر ئەوەت دەوی، بۆیە ناچی.

پیرە پیاو لە سەر قەسەکەي خۆي سوور بوو. تەواو سەرخۆش بووبوو. ئەگەرچی بە مەستیش قەتي قەسەي سووک و جێنو بە دەمدا نە دەهات، وای لێ هاتبوو سەری لە شەپوکێشە دەخورا و دەیویست خۆي بنوینی.

- بۆ چاوم لێناکەي؟ بۆچی ئاوا تێم دەروانی؟ چاوانت پێم دەلێن: «ئەي مەستی دزیو!» چاوت پەرن لە گومان. پەرن لە رق. بە پلانیکەو هاتووی بۆ ئێرە. ئالیووشا تێم دەروانی و چاوی دەبرێتتەو. ئالیووشا رقی لێم نییە. ئالکسی، تۆ نابێ ئیوانت خۆشبوی.

ئالیووشا بە لەبزیکی قایم و فەرمان پێدەرانیو گوتی: «تۆ نابێ لەگەل کاکم ئەوەندە بە دخۆلқи بکەي، ئەوەندەي لەگەل تێو مەچۆ.»

- ئاخ، باشە باش. ئاخ، چەندەم سەر دێشی. ئیوان، ئەو بوتلە براندییە هەلگەر، ئەو سێهەم جارە پێت دەلێم.

فیۆدۆر پاولوویچ کەوتە بێر کردنەو، لە ناکاو بزەیهکی هاتی، زۆر نەرم و هیدی گزێبیەو: «ئیوان، رق لە پیرە پیاویکی نەخۆش و لاواز هەلمەگرە. دەزانم خۆشت ناویم، بەلام قەلس مەبە. هیچی وام نییە تاكو لەبەر ئەو خۆشت بویم. بچۆ بۆ چیرماشنیا. خۆم دێم بۆ ئەوي بۆلات و دیارییەکت بۆ دێم. لەوي کچیکێشت نیشاندەدم. کە زۆر لەمیژە هەلمناو و چاوەدێریم لێکردووە.

هه‌روا به پیناوسی به‌ملاو ئه‌ولادا هه‌لدی. له کچانی پاپه‌تی مه‌ترسه. رقت لێیان نه‌بی. گه‌وه‌رن!»

چوار قامکی ده‌ستی به‌ ده‌مییه‌وه‌ نا و شه‌قه‌ی ماچی لی‌هه‌ستاند.

فیو‌دۆر پا‌لو‌ویچ زوو مه‌ستییه‌که‌ی ره‌وی و کاتی گه‌یشه‌ مه‌به‌ستی دلخۆازی خۆی، ده‌تگوت ته‌واو وریا بو‌ته‌وه: «به‌ بر‌وای من.. به‌ بر‌وای من... هه‌وار له‌ده‌ست ئیوه‌ هه‌تیوانه‌! رۆله‌کانم، کووده‌له‌ خرپنه‌کانم. به‌ بر‌وای من... له‌ ماوه‌ی ژیاندا هه‌چ ژنیکم پێ ناشیرین نه‌بووه. ئه‌وه‌ش خووخده‌ی منه، ده‌توانن تێمبگه‌ن؟ چبکه‌م بو‌ ئه‌وه‌ی تێمبگه‌ن؟ ده‌مارتان شیریی تێدایه، نه‌ک خوین. هه‌شتا سه‌رتان له‌ هه‌لکه‌ نه‌جووقاوه، ده‌متان بو‌نی شیریی خاوی لێدی. من بر‌وام وایه‌ که‌ پیاو ده‌توانی له‌ هه‌ر ژنیکدا شتیکی باش و سه‌رنج‌راکیش، بدۆزیته‌وه‌ که‌ له‌ ژنیکی دیکه‌دا نییه. ته‌نیا ده‌بی بزانی چۆنی په‌یدا بکه‌ی، خالی گرینگ ئه‌وه‌یه. لێزانیشی ده‌وی. به‌ بر‌وای من ژنی ناشیرین نییه. هه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ژن بی نیوه‌ی خواسته‌که‌ دێته‌ دی... به‌لام چبکه‌م تاكو له‌وه‌ تێگه‌ن. ته‌نانه‌ت veilles filles [پیره‌ کچان]یش شتیکیان تێدایه‌ که‌ له‌ دلی خۆیاندا ده‌لین ئه‌و پیاوانه‌ چه‌نده‌ گه‌وج و ناهیر بوون هه‌مییه‌تیان پێنه‌داون و هه‌شتووایانه‌ پیر بن. کچانی پاپه‌تی و هه‌ژار و ئه‌وانه‌ی زۆر ر‌وو‌بازاری نین ده‌بی خاف‌لگیریان که‌ی. ئه‌وه‌تان ده‌زانی؟ ده‌بی وایان تووشی سه‌رسورمان بکه‌ی و شه‌یدا و شه‌هه‌ری بن. هه‌ست به‌ شه‌رمه‌زایی بکه‌ن که‌ پیاویکی ئاوا گه‌وره‌ ئاشقیان بووه. ئه‌وه‌ش زۆر چاکه. هه‌تا دنیا بووه ئه‌رباب و نوکه‌ریش هه‌ر بووه، بو‌یه‌ هه‌میشه‌ش کلفه‌ت و ئه‌رباب به‌جو‌رئ که‌ینوبه‌نیان بووه، ئه‌وه‌ش بزانی، که‌ باشترین شته‌ بو‌ به‌خته‌وه‌ری و چیژ و ده‌رگرتن له‌ ژیان. سه‌برکه‌... گوئی بگه‌ره، ئالیووشکا، هه‌میشه‌ دایکتم تووشی سه‌رسامی ده‌کرد، به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی دیکه. قه‌ت ئه‌وه‌نده‌م سه‌رنج نه‌ده‌دایه، به‌لام کاتی بۆم ده‌رده‌که‌وت هه‌لیه‌تی، به‌قوربان و سه‌ده‌قه‌ی ده‌بووم و بخ گاه‌گولکی بۆلای ده‌خوشیم و لاقیم ماچده‌کرد. هه‌میشه - ئه‌و ساته‌م له‌بیره‌ و قه‌تم له‌بیر ناچیته‌وه‌ و واده‌زانم دوینی بوو - وه‌ پیکه‌نیم ده‌خست، ورده‌ قاقایه‌کی سه‌یر به‌ نه‌ختالی تووره‌ییه‌وه، ئه‌و جو‌ره‌ پیکه‌نینه‌ش

تایبەتی خۆی بوو. دەزمانی هێرشەکانی وادەستپێدەکا، رۆژی دوایی زۆر شیتانە دەقیژاند و ئەو وردە قاقایانە دیاردەیی شادی و ڕەزایەت نەبوون. بەلام نیشاندەری جۆریک عەشق و خەدی سروشتی بوون. گرینگ ئەوەیە بزانی چۆن کەسیک هەلفریوینی. جاریکیان «بلیافسکی» - لاویکی دەولەمەند و جوانچاک - دەهات بۆ ئێرە و خۆی تێهەلەدەقوتاند - لەبەر چاوی دایکت یەک زللەیی خێواندە لاروومەتم. ئەویش - وەک مەری پیغەمبەر وابوو - لە داخی ئەو شەپلاغەییە و هیچ نەگوتنی من، وەک شیت و هاری لێهات و دەستیکرد بە لێدانم. حوکمی لێکردم: «شەپلاغەت خواردوو، لێیان داوی. چۆن ئەو هەتیوێ زللەیی لە تۆ دا. ئەو دەتەوێ منی پێبفرۆشی... چۆن دەوێری لەبەرچاوی من لە تۆ بدا! ئیتر تەخونم نەکەوی. نامەوێ چاوم بە چاوت بکەوی، برۆ، ئیتر نامەوێ قەت قەتت ببینم، قەت قەت. هەستە برۆ تۆلەیی خۆتی لێیکەو، بانگی بکە بۆ دوئیل!... هەر ئەو کاتە بردم بۆ کلێسە بەلکو بیتەوێ سەر ئەقل. قەشەکان زۆریان دوعا بەسەردا خویند و ئارامیان کردەو. بەلام ئالیووشا، بەو خۆدایەیی لە ژووری سەرە بەقەد سەرە دەرزییەکم سووکایەتی بەو کچە هەژار و شیتوولکەییە نەکرد! تەنیا جاریک، ئەویش پیموا یەکەم سال بوو، ئەوکات زۆری هۆگری بە عیبادەت بوو. بەتایبەت جیژنی بۆ مریەمی پیروژ دەگرت و لە وەتاغەکەیی وەدەر دەنام. لە دلی خۆمدا گۆتم: «با ئەو عیرفانەیی لە میتشک دەرهاویژم!» گۆتم: «چاوی لیکە، ئەوێش پەیکەرە پیروژەکەت، خۆ دیتووتە. ئەوێتا. دەیهێنمە خوارێ. پیتوایە پەرچۆ دەکا. بەلام چاوی لیکە، تفی لیدەکەم و هیچ بەلایەکیشم بە سەر نایە!» کە ئەوێ دی، خۆدایە گیان! پیموایو دەمکوژی. بەلام تەنیا جینگلیکی لەخۆی دا و دەستی خۆی هەلگۆفی. پاشان بەهەر دوو دەستی دەموچاوی گرت، سەرتاپای لەشی وەلەرزین کەوت و درا بە عەرزدا... گرمۆلە بوو. ئالیووشا، ئالیووشا. ئەوێ چییە، بۆ رەنگت گۆراو؟

پیرە پیاو لەترسانا لەجی خۆی داچلەکی. لەو کاتەوێ دەستیکردبوو بە باسکردنی دایکی، ئالیووشا رەنگ و ڕووی گۆراو، سوور سوور بوو بوو. چاوی فرمیسکی تیزابوو، لیوی دەلەرزێ. پیرە مەست، بی ئەوێ گۆی بداتی

ههروا دريژهي به چه نه دريژي و هه له وه پي دها، تا نه و ساته ي ئاليووشا حالي ليها. راست نه و جوړه ي كه باسي داكي كرابوو. له ناكاو نه و حالي به سه ردا هات و له جتي خوي دهر په ري. راست به و شيوه ي كه داكي دهر په ريبوو و جينگي له خوي دابوو دهستي خوي هه لگوفى و هه ردوو دهستي به دهموچاوييه وه گرت، دهستي كرد به گريان و له گه له به رسينچكه و گريان هه موو گيانى ده له ريبه وه. نه و شيوه حال ليها تنه ي نه وهنده له داكي دهچوو، به جاري شويني له سه ر فيوډور پاولوويچ دانا.

ئيوان، ئيوان، زوكه ئاو بينه ئاو! راست وهك نه وى ليها توه، نه و يش نه و كاته راست ئاوى ليها ت، مه به ستم داكيه تى. ئاو بكه دهمته وه و له سه ر و چاوى بپرژينه. منيش هه ر نه و كارم كرد بو داكي.» له بن ليوييه وه به ئيوانى گوت: «له تاوى داكي حالي تيكچوو، له به ر خاترى داكي»

ئيوان رق و قين وهك خوين به رچاوى گرت و به تووره يي گوراندى: داكي نه و داكي منيش بو، وانيبه؟» پيره پياو له ترسى رق و تووره يي و چاوى ئيوان كه ئاوريان لي ده بووه، كشا دواوه. به لام شتيكى زور سه ير قه و ما بو، له ساتيكيش زياترى نه خا يان دبوو، ده تگوت له دا لغه ي پيره پياودا هه رنه ماوه كه داكي ئاليووشا، داكي ئيوانيشه.

كتوپر له بن ليوه وه منجاندى: «داكي تو؟ مه به سنت چيبه؟ باسي كام داك دهكه ي؟ داكي توش بوو؟.... فكرم له كوئيه! دياره داكي توش بوو! نه وه فكرم له كوئيه! قه ت تا نه و راده يه دا لغه م نه شيواوه. بمبووره، ئيوان، فكرم رو شتنبوو.... ها، ها، ها!» له قسه كه وت. ليوى به بزهيه كي مه ستانه و نيوه شيواوانه گرژيبه وه.

هه ر له و ساته دا قرموقال و هاواريكى ترسناك له سه سه راوه هه ستا. گوره و هه رايه كي تووره، ده رگا كه به توندى كرايه وه و ديميتري فيوډورويچ خوي كرد به ژووريدا. پيره پياو له ترسانا هه لات بولاي ئيوان. دهستي به شانى ئيوانه وه گرت و قيژاندى: «دهمكوژي! دمكوژي! مه هيله دهستي پيم بگا! مه هيله!»

هه وه سبازان

گریگوری و ئیسمیر دیاکوف به دوای دیمیتری فیودورۆوویچدا به هه له داوان خۆیان کرد به وه تاغه که دا. له سه سه را کیشمه کیشمیان له گه ل کردبوو، به پیتی ئه وه فرمانه که چه ن رۆژ له مه وه بهر فیودور پاولوویچ پیتی دابوون، ئیزنیان نه دابوو بیه ته ژووری. دیمیتری کاتی چاوی به وه که وت تۆزی راوه ستا و چاویکی به ده ور به ری خۆیدا گێرا. گریگوری ده ور یکی سفره که ی لیدا و به ره وه ده رگایه کی دووتایی هه لات که له وه به ری وه تاغه وه هه لکه وتبوو، به سه ر ژووره ناوینییه کاند ده کرایه وه. له بهر ده رگا پتیه ده راوه که دا هه ر ده ستی لیک بلاو کردو خۆی ئاماده کرد، تاکو هه تا دوایین دلۆپی خوینی به رگری له درگا که بکا و نه هیلی برۆاته ژووری. دیمیتری که ئه وه ی دی، ئه وه نده ی دیکه رقی هه ستا. نه راندی و هه رای کرده گریگوری.

که وایه لیزه یه! لیزه خۆی شار دۆته وه! لاچۆ له بهر ئه وه درگایه خویری! ری له من ده گری؟

هه ولیدا گریگوری بخاته ئه ولاره و خۆ بکا به ژووریدا، به لام خزمه تکاری پیر پالیکی پتیه نا و رایدا بۆ دواره. دیمیتری چه قۆت لیدایه خوینی نه ده هات، وه ک شیت و هار هۆمه نی بۆ پیره پیاو برد و مشتیکی له سه ر سینگی پیره پیاو راکیشنا. گریگوری وه ک باخه گیا له سه ر زه وی گۆلۆ له بوو. دیمیتری به سه ر له شی تخیل بووی پیره پیاو دا و خۆی کرد به ژووریدا. ئیسمیر دیاکوف له وه به ری هۆده که وه شانی داته پاندبوو و له نزیک فیودور پاولوویچ وه ک میژۆکه ده له رزی و رهنگی هه لیزر کابوو.

دیمیتری فیودورۆوویچ گوراندی: «ئه و لیزه یه هه ر ئیستا دیم به ره وه ئه و ماله بایداوه، به لام پیتی نه گه یستمه وه. کوانی؟ له کوینی؟ ئه و نه ریه ی «ئه و لیزه یه» سه یر شوینی له سه ر فیودور پاولوویچ دانا. ئه وی ترسی له دلیدا بوو رۆژا.

هاواری کرد: «بیگرن! بیگرن! به شوین دیمیتریدا وهک تیسکه‌ی تفهنگ ده‌رچوو و خوی کرد به وه‌تاغه‌که‌ی دیکه‌دا. گریگوری هه‌ستابوو و هیشتا کاس بوو. ئیوان و ئالیووشاش به‌په‌له به‌دوای باوکیاندا رۆیشتن. له وه‌تاغی سیئه‌مدا خرمه‌ی شکانی شتیگ هات. گول‌دانیکی شووشه‌یی گه‌وره بوو - زۆریش گرانبایی نه‌بوو - له سهر پیچکه‌یه‌کی مه‌رمه‌ری، دیمیتری به‌په‌نایدا رۆیشتبوو، که‌وتبوو به‌عه‌رزدا.

پیره پیاو هاواریکرد: بیگرن! کوره بگه‌نی!»

ئیوان فیۆدۆرۆویچ و ئالیووشا پیلی باوکیان گرت و گێرایانه‌وه. ئیوان به‌ تووره‌یی گوران‌دی به‌ سهر باوکیدا: «بۆ وه‌دوای که‌وتووی؟ بتگری له‌رپوه ده‌تکووژی.»

- وانچکا، ئالیۆشچکا! لیم پوونه لی‌ریه‌یه. گرووشنکا لی‌ریه‌یه. خوی گوتی دیویه‌تی به‌ره‌و ئیره هه‌لاتوو.

وه هه‌ناسه‌برکی که‌وتبوو. له‌و کاته‌دا چاوه‌روانی گرووشنکا نه‌بوو، ئه‌وه هه‌واله‌ کتوپره‌ش که لی‌ریه‌یه، به‌جاری وه‌دله‌خورپه‌ی خست. سه‌رتاپای ده‌له‌رزی. وه‌ک شیتی لی‌هاتبوو.

ئیوان نه‌راندی: «به‌لام خۆت ده‌زانی نه‌هاتوو.»

- به‌لام په‌نگه له‌ ده‌رگایه‌کی دیکه‌وه هاتییته ژووری.

- ئه‌وه ده‌رگایه‌ی دیکه‌ داخراوه و کلیله‌که‌ی به‌خۆته.

دیمیتری دیسان هاته‌وه بۆ وه‌تاغی نشیمه‌ن. دیتبوی درگاکه‌ی دیکه‌ قوفل‌ کراوه، کلیله‌که‌شی له‌ گیرفانی فیۆدۆر پاولۆویچدا بوو. په‌نجیره‌ی هه‌موو وه‌تاغه‌کانیش پیوه‌درابوون. بۆیه گرووشنکا له‌ هیچ ریگایه‌که‌وه وینه‌ده‌چوو هاتییته ژووری و خوی شار‌دییته‌وه.

فیۆدۆر پاولۆویچ هه‌رکه‌ چاوی به‌ دیمیتری که‌وته‌وه قیژاندی: «بیگرن! له‌ وه‌تاغی خه‌وه‌که‌ی من دزیکردوو.» خوی له‌ چنگی ئیوان راپسکاند و شالای برد بۆ دیمیتری. به‌لام دیمیتری به‌ هه‌ردوو ده‌ستی چنگی له‌ تووکه‌ سه‌ری ئه‌ملاوئه‌ولای سه‌ری فیۆدۆر پاولۆویچ گیرکرد و دای به‌ زه‌وییدا. دوو سه‌

پیناقله‌ی کیشا به سهر و سه‌کوتیدا. پیره پیاو به ده‌نگیکی گریاناوی هاواری لی هه‌ستا. نیوان فیؤدۆرۆویچ ئەگەرچی قهوه‌ی به قهوه‌ی دیمیتری نه‌ده‌شکا، به‌لام له داوه توند باوه‌شی پیداکرد و کیشایه داوه. ئالیووشای بیتین و هیزیش چووه یاریده‌ی و له پیشه‌وه براهه‌ی گرت.

نیوان نه‌راندی: «شیت و ویت! کوشتت!»

دیمیتری به هانکه هانک هاواری کرد: «هه‌قی خۆیه‌تی! ئەگەر نه‌شم‌کوشتبی، جاریکی دیکه دیمه‌وه و دیکۆژم. ناتوانی ناگاداریشی لی‌بکه‌ی!»

ئالیووشا به تووره‌یی گوراندی به سه‌ریدا: «دیمیتری، زوو لی‌ره برۆ ده‌ری!»

- ئالکسی! تۆ پیمبلی، ته‌نیا باوه‌ر به تۆ ده‌که‌م. ئەو ئیستا لی‌ره بوو یان نا؟
خۆم دیتم به‌په‌نا په‌رژینه‌کاندا به‌ره‌و ئەم‌لایه خوشی. هه‌رام لیکرد، هه‌لات.
- سویندت بۆ ده‌خۆم نه‌هاتووه بۆ ئی‌ره، هیچ که‌س‌یش چاوه‌روانی نه‌بووه.
- به‌لام دیتم... ئەه‌ی ئەوه ده‌بی... ئیستا ده‌یدۆزمه‌وه له‌کوئییه... خودا حافیز
ئالکسی! ئیستا سه‌باره‌ت به‌پاره له‌گه‌ل ئەو خوی‌رییه مه‌دوی. خیرا بچۆ بۆ‌لای
کاترینا نیوانا و «کر‌نۆشی بۆ به‌ره‌!» پیشی بلێ ریز و سلوم هه‌یه بو‌ی، ریز
و سلو. خۆت هه‌موو شتیکی بۆ بگێره‌وه!

نیوان و گریگۆری خیرا فیؤدۆر پاولوویچیان هه‌ستانه‌وه و له‌سه‌ر
کور‌پسێله‌یه‌ک دایان‌نیشان‌د. چرو چاوی شه‌لالی خۆین بوو... به‌لام هۆشی بوو
و به‌وپه‌ری ره‌زیلی و رقه‌وه گوی‌ی له‌گوره‌ و هه‌رای دیمیتری گرتبوو. ئەو
هه‌روا بی‌ری له‌گرووشنکا ده‌کرده‌وه و پیبو‌ابوو له‌جییه‌کی ماله‌که‌دا خۆی
شاردۆته‌وه. دیمیتری له‌گه‌ل رۆیشتنه‌ ده‌ری، چاویکی پر له‌قینی لیکرد.
گوراندی: «ئه‌گه‌ر بتکۆژم و خوینت بریزم په‌شیمان نابمه‌وه! ده‌ست
هه‌لگه‌ره، پیره پیاو، ده‌ست هه‌لگه‌ره. ده‌ست له‌و ئاره‌زووه‌ت هه‌لگه‌ره، چونکه
منیش ئاره‌زووم هه‌یه. تووک و نرات لیده‌که‌م و حاشا له‌باوکیتیت ده‌که‌م.»

ئه‌مسا له‌هه‌تاغه‌که‌ چووه ده‌ری.

پیره پیاو به نووزه نووزیکه‌وه گوتی: «ئهو لی‌ره‌یه. حه‌تمه‌ن لی‌ره‌یه.

ئىسمير دياكوف، ئىسمير دياكوف!» به قامكىشى ئاماژەى دەکرد.

ئىوان به پرقەستاي نەراندى: «نا، ئەو لىزە نىيە، پىرى لەون لىگوروا! ئى، ئى، ئى، خۇ خەرىكە لە ھۆش خۇ دەچى! ئا، خاۋلى، زووكە ئىسمير دياكوف!»

ئىسمير دياكوف ھەلەت بۇ ئا. جەلەكانيان لەبەر داكەند و بردىانە سەر چىراي خەوگە و رايان كىشا. خاۋلىيەكى تەريان لەسەرى پىچا. ھىندەى براندى خواردبۆۋە فل بووبوو، دلەخورپە و کوتان خواردنیش ئەوئەندەى دىكە شلىكردبوو، بۆيە ھەركە سەرى كرده سەر بالنجەكە چاۋى قوچاند و خەوى لىكەوت. ئىوان فىئودورپاولوۋىچ و ئاليوشا گەرانەوہ بۇ وەتاغى نشىمەن.

ئىسمير دياكوف لەتوكوتى گولدانە شكاوہكەى خىر كردهوہ. گرىگورىش لە پەنا خانەكە راوہستابوو، مات و خەمناك چاۋى لە چەقى ژوورەكە برىبوو.

ئاليوشا پىيگوت: «پىنموا وا چاكە تۆش پەرۆيەكى تەر لە سەرت ھالىنى و بچىيە سەر پىخەفەكەت. ئىمە ئاگامان لىيەتى. دىمىترى زەبرىكى سەختى لەسەرت دا.»

گرىگورى بە لەبىزىكى خەمبارانەوہ گوتى: «سووكايەتى پىكردم!»

ئىوان فىئودور پاولوۋىچ بە لەبىزىكى ناچارىيەوہ گوتى: «تۆ بەجىي خۆى، سووكايەتى بە باوكىشى كرد.»

گرىگورى دووپاتى كردهوہ: «لەدايك و باوكى زياترم خزمەت پىكردوۋە، لە نىو تەشتدا شتوومە و خاۋنىم كىردۆتەوہ، سووكايەتى بە من كرد.»

ئىوان فىئودورۋوۋىچ بە سىرتە بە ئاليوشاى گوت: «غەزبە دەلەى بەرازە، نەمكىشاىتە داوۋە دەيكوشت. واديارە زۆر سانا دەكرى ئەو ئۆزۆپە لە كۆل خۇمان كەينەوہ، وانىيە؟»

ئاليوشا گوراندى: «خودا نەكا، شتى وا مەلى!»

ئىوان بە بزەيەكى تالەوہ، دىسان سرتاندى: «بۇ خوا نەكا؟ حەزىيەك حەزىيەكى دىكە ھەلدەلووشى و ھەردووكىشان ھەقى خۇيانە بەو دەرە بچن.»

ئاليوشا موچرىكىكى پىداھات.

- هه‌لبه‌ت ناهيلم بیکوژئ، هه‌روهک ئیستا نه‌مه‌یشت. ئالیووشا تو لیره دانیشه، من سه‌رم دیشی، ده‌چم توژی له‌هوشه‌پیاسه‌ده‌که‌م.

ئالیووشا چوو بو ژووری خه‌وه‌که‌ی باوکی و نزیک سه‌عاتیک له‌ژوور سه‌ری دانیشه. پیره‌پیاو به‌هیوری چاوی هه‌لینا و ماوه‌یه‌ک له‌ئالیووشا رام، دیاربوو خه‌ریکه‌فکر ده‌کاته‌وه و پروداوه‌که‌ی وه‌بیر دیته‌وه. کتوپر ره‌نگی تیکچوو. به‌خه‌مباری و دله‌دوایی گوتی: «ئالیووشا، ئیوان له‌کوئییه؟ له‌هوشه‌یه، سه‌ری دیشی، خه‌ریکه‌کیشک ده‌دیرئ.

- دا ئه‌و ئاوینه‌یه‌م بده‌یه، ها‌ها له‌سه‌ره‌یه. دابۆم بینه.

ئالیووشا ئاوینه‌یه‌کی گردی چکۆله‌ی له‌سه‌ر دۆلابه‌که‌هه‌لگرت و بو‌ی هینا. پیره‌پیاو چاویکی له‌خۆی کرد، لووتی ماسیبوو، لای چه‌پی نیوچاوانیسی قریجا بو، برینه‌که‌ی سووری ده‌کرده‌وه.

- ئیوان ده‌لئ چی؟ ئالیووشا گیان. هه‌ر تو به‌کارم دئی کورم، له‌ئیانیش ده‌ترسم. له‌ئیوان زیاتر ده‌ترسم تا ئه‌وه‌ی دیکه. ته‌نیا له‌تو ناترسم...

- له‌ئیانیش مه‌ترسه. که‌می تووره و تو‌سنه. به‌لام له‌سه‌ری کردییه‌وه.

- ئالیووشا، ئه‌ی ئه‌و هه‌تیوه‌ی دیکه؟ هه‌لدئ بۆلای گرووشنکا. فریشته نازهنینه‌که‌م، راستم پئ‌بلی ئالیووشا، گرووشنکا ئیستا لیره‌بو یان نا؟ هیچ که‌س نه‌یدیوه. به‌هه‌له‌چوو ده‌یمیتری. نه‌هاتوو به‌ئیره. ده‌زانی ده‌یمیتری ده‌به‌ه‌وی ماره‌ی کا؟ شووی پیناکا.

- شووی پیناکا، ده‌زانم شووی پیناکا. به‌هیچ له‌ونیک شووی پیناکا!

فیو‌دور پاولوویچ له‌خوشیانا وه‌خته‌بوو بال‌بگری، دیاربوو هیچ قسه‌یه‌ک به‌قه‌ده‌ئوه ئۆخزنی پئ‌نابه‌خشی. به‌شادییه‌وه ده‌ستی ئالیووشای گرت و له‌سه‌ر دلی خۆی دانا و فرمیسک له‌چاویدا قه‌تیس ما.

گوتی: ئه‌و په‌یکه‌ره‌ی دایکی پیروژ که‌هه‌ر ئیستا بۆم باسکردی، هه‌لی بگره و بیبه‌بۆخۆت. ئیزنت ده‌ده‌م بچیته‌وه بو‌کلیسه‌ش... ئه‌مرۆ به‌یانی گالته‌م

له گهل كردى، به دلييه وه نه گرى. سهرم ديشى ئاليووشا. تۆزى دلم خوش كه. وهك پياوان ئه و كارهم بۆ بكه و راستم پيلى.

ئاليووشا خه مبارانه گوتى: «هيشتا هر دتهوى بزاني گرووشنكا لي ره بووه يان نا؟»

- نا، نا، نا. باوه به قسهى تو ده كه م. ئيستا پيتدهل يم چبكهى: خوت برؤ بؤلاى گرووشنكا، يان به شيويه كه بيينه. خيرا بچؤ و ليى بپرسه، خوت بزانه دلى به كاممانه وهيه. من يان ئه و؟ دهى؟ دتهوانى ئه و كاره بؤ باوكى خوت بكهى؟

ئاليووشا به حه په ساوى له بهر خويه وه منجاندى: «ئه گهر ديم، ليى ده پرسم.»

پيره پياو په ريه نيو قسه كانى ئاليووشا: «نا، به تو نالى. زور حيله بازه، هر بتينى باوه شت پيداده كا و ده سته كا به ماچكرنت و پيتدهل ي، له تو زياتر كه سى خوش ناوى. سه ليه ته كه سى زور فيلزان و بي حه يايه، خونكه نابى بچى بؤلاى، نابى.»

- نا، باوه چوونى من جوان نييه، هر نه چم چاكتره.

- دهويست بؤكويت بنيرى؟ كاتى ده رپه رى و هه لات، پى ده گوت «بچؤ».

- بؤلاى كاترينا.

- بؤ پاره، بچى داواى پارهى لي بكهى؟

- نا، بؤ پاره نا.

- ئه و تاقه كو پكيكيشى نييه. ئه مشه و سه رحيساييكي پاره كانم ده بم، ديسان بيرى ليده كه مه وه، توش دتهوانى برؤى. رهنگه گرووشنكاش بيينى... به لام به يانى حه تمه ن و هره وه بؤلام. ده مه وى شتيكت پيلىم. دنيته وه؟

- به لى.

- كاتى ديى، واخوت نيشاننده كه هاتووى بؤ سه ردان و هه والپرسيم. به هيچ

كه س مه لى من پيم گوتووى بيى. له لاي ئيوان دهنگى نه كهى.

- به لى باشه.

- خودا حافیز فریشته که م. هر ئیستا له سهرت کردمه وه و لایه نگریت لیکردم،
قه تم له بیر ناچی. سبهینی قسه ت له گه ل ده که م - به لام ده بی بیری لینکه مه وه.
له وه گه رین حالت چونه؟

- سبهینی گورج و گو ل و به ده ماخ هه لده ستم و دیمه ده ری.
ئالیووشا، له حه وشه که تیپه ری و دیتی ئیوانی برای له لای ده رگای حه وشه
له سهر سه کو که دانیشتو وه. خه ریکی نووسینی شتیک بو وه ده فته ری
یادداشته که یدا. ئالیووشا پنی گوت که باوکی له خه وه هه ستا وه و وه هوش
ها تو ته وه، ئیزی پیداوم بو خه وتن بچه وه بو کلیسه.

ئیان له گه ل ئه وه ی هه ستایه سه ری، به ریزه وه، پرسیی: «ئالیووشا،
خوشحال ده بم ئه گه ر سبهینی چاوم پیت بکه وئ.» ریز و حورمه تی ئیان
بو وه هو ی سه رسوورمانی ئالیووشا.

ئالیووشا وه لامی دایه وه: «سبهینی ده چم بو مالی خو خلا کو ف، یان ره نگه
بچم بو مالی کاترینا ئیوانا، هه لبه ت ئه گه ر ئیستا نه بیینمه وه.»

ئیان، به زه رده خه نه یه که وه گوتی: «به لام ئیستا هه رچونیکه ده ته وئ بچی
بو لای کاترینا؟ بو گه یاندنی ئه و په یامه ی دیمیتری، "ریز و کرنوش" ها؟»
ئالیووشا مات بو.

- پیموایه له گوربه گوری ئیستای و به شیک له وه ی که له پیندا رابردو وه به
جوانی گه یشتووم. دیمیتری داوای لیکردووی بچی بو لای کاترینا و پی بلی،
که به وه پری ریز و حورمه ته وه لیت جیا ده بیته وه و واز له وه عه شقه دینی؟
ئالیووشا گوتی: «کاکه، ئه م کیسه یه ی نیوان باو کم و دیمیتری بلی چون
ته واو بی؟»

- هیچ شتیک روون نییه. ره نگه هیچیسه نه قه ومی، گر په یه کی خیرا داگیرسی
و بکووژیته وه. ئه و ژنه ش ده عبایه کی مزیره. نابی بیلین باو کم له مالی بچیته
ده ری و دیمیتریش سهر به و ماله دا بکا.

- کاکه، با شتیکی دیکه ت لی پیرسم. که سیک هه قی هه یه چا و له خه لک بکات
و بریار بدا کامیان مافی ژیان ی هه یه؟

- بۆ ئەو پرسیارە دینییه گۆرئ؟ ئەو شتانە لە دلی مرۆفدا لە سەر
بنەمایەکی زۆر سروشتیتەر بریاری بۆ دەدرئ. بەلام سەبارەت بە هەق کئی
مافی ئاوات خواستنی نییه؟

- بۆ مەرگی کەسینکی دیکەش نا؟

- تەنانەت ئەگەر بۆ مەرگی کەسینکی دیکەش بئ؟ چونکە هەموو مرۆفەکان
بە فلان شیوێ دەژین و رەنگە جگە لەوەش چارەیهکیان نەبئ، بۆ مرۆف درۆ
لەگەڵ خۆی دەکا؟ خەریکی راست ئاماژە بەو شتە دەکەئ و ئیستا باسکرد.
کە «دوو حەزیا یەکتەری هەلدەلووشن؟» کەوا یە با لیت پیرسم، نەکا منیش
و هک دیمیتەری چاوی لیکەئ و پیت و ابئ توانایی رشتنی خوینی ئوزۆپم هەیه و
دەتوانم بیکوژم؟

- ئیوان ئەو دەلئی چی؟ من قەت شتی وام بە زەینیش نەگەیشتوو. پیم
وانییه دیمیتەریش ئەو هە پیتکری.

ئیوان پیکەنی و گوتی: «لەبەر ئەوەش بئ سپاست دەکەم. دلنیا بە هەتا بمیتەم
بەرگری لیدەکەم. بەلام لە ئارەزووەکاندا سەبارەت بەو مەرگە بەهەقی خۆمی
دەزانم. خوداحافیز.» بە پیکەنینیشەو گوتی: «مەحکووم مەکە و بە چاوی
مرۆفیکئی تاوانبار و دلرەش تەماشام مەکە.»

بە گەرمی دەستی یەکتریان گۆشی، کاریک کە تاکو ئیستا قەتیان نەکردبوو.
ئالیووشا هەستیکرد براکەئ دەست پیتسخەری کردوو و دەشی زانی بۆ ئەو
کارە ئامانجیکئی دیاریکراوی هەیه.

هەردوو پێکەوه

ئالیووشا، تا رادەیهک ورەى بەردابوو، شیواوتر لەو کاتەى پێى نایە مالى باوکی، لەوئ چووە دەری.

زەینیشی ئالۆز و شلەژا بوو، هەستیشی دەکرد، ئەو زەینە ئالۆزەى بۆ ناخریتەوە سەرێەک و ناتوانی بە سەرجه می ئەزمونەکانی بپروکەیهکی گشتی سازکا. بۆیه لەو ئەزمون و بیرهوهرییه ژانای و پر لە دژوازییهى ئەو پوژە دەترسا. هەستیکى بوو هاوتەریب لەگەل هیوابراوى، هەستیک که تاكو ئەو کاتە، بەلایهوه نامۆ بوو. ئەم پرسیاره پر لە گریکویرە و مەرگاوییه وهک کيو به سەر شتەکانی دیکهوه قورسایى دەکرد و بالای کردبوو: کیشەى نیوان باوکی و دیمیتیری برای لەگەل ئەو ژنە سەلێتە و سامناکه چۆن کۆتایی پێدههات؟ ئیستا خوێ شایه دی رووداوه که بوو، ئاماده بوو له شوینەکه و هەموو شتیکی به چاوی خوێ دیتبوو. لەو نیوه شدا ته نیا دیمیتیری برای ناشاد دەبوو، ئەویش ناشادییهکی دژوار و پر له ئازار: گیروگرفتیکى له پێدا بوو. هەروها دەرکهوت دەستی تاقمیکى دیکهش له کاردايه. زۆر زیاتر له وهى ئالیووشا بیری لیده کردهوه. شتیکی زۆر نهینی و پر له رازیشی تیدا بوو. ئیوانی برای هەنگاوی یه که می بۆلای ئەو هەلینا بۆوه، شتیکی که ئالیووشا زۆر له میژ بوو ئاواتی بۆ دهخواست. له گەل ئەوه شدا، ئیستا له بهر هۆیهک ترسی خستبووه دلاییه وه. به لام ئەو ژنانه؟ زۆر سهیره پیشتر به و په ری سه رسامییه وه دهیویست به ره و مالى کاترینا ئیوانا وه ری که وئ؛ به لام ئیستا ئەو ههستهی نه مابوو، ترسی شکابوو. به په له

بهره و نهوئى ملي ريى گرتبوو، دهنگوت چاوه‌پوانى نه‌وهيه رينوينى له و
 وه‌گرئى. به‌لام گه‌ياندى نه‌و په‌يامه ديار بوو زور له پيشوو دژوارتره. سئى
 هه‌زار رولبه‌كه‌ش به‌ته‌واوى بوو به‌هيچ و ديميتري كه‌ خوئى به
 ئابرووچوو ده‌زانى، به‌جاري هيوابراو بووبوو، له‌وانه‌بوو خوئى به‌كونيكه‌وه
 بنئى. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، پينگوتبوو باسى كيشه‌كه‌ئى نه‌و و باوكى كاترينا ئيوانا
 بگيرپته‌وه.

سه‌عات هه‌وت بوو، كاتى كه‌ ئاليووشا گه‌يشته‌ ماله‌ به‌رين و خوشه‌كه‌ئى
 كاترينا ئيوانا، كه‌ له‌ سه‌ر شه‌قامى سه‌ره‌كى هه‌لكه‌وتبوو، هه‌وا ته‌واو تاريك
 داها. ئاليووشا ده‌يزانى كه‌ كاترينا له‌گه‌ل دوو پوورى له‌و ماله‌دا ده‌ژئى.
 يه‌كيان ژنيكى نه‌خوينده‌وار بوو، پوورى ئاگاتا ئيواناى زرخوشكى بوو، كه‌ له
 مالى باوكى كاتئى له‌ قوتابخانه‌ئى شه‌وانه‌پوژئى ده‌هاته‌وه، ئاگاداريى ليده‌كرد.
 پووره‌كه‌ئى ديكه‌ش، ئيستانه‌بوونى و هه‌ژارى پووى تيكردوو، ده‌نا كاتى
 خوئى يه‌كئى له‌ سه‌ره‌ ژنانى به‌ناوبانگى مؤسكو بوو. نه‌و دوو ژنه‌ وه‌ك
 باسيان ده‌كرد له‌ هه‌موو باريكه‌وه‌ كاترينا ئيوانايان به‌ مه‌حرهمى خوئيان
 ده‌زانى. نه‌ويش نه‌وانى ته‌نيا بوو خزمه‌ت و قه‌ره‌واشى راگرتبوو. كاترينا ئيوانا
 خوئى هيچ كه‌سى به‌ مه‌حرهمى خوئى نه‌ده‌زانى، جگه‌ له‌ خوابژيو، ژنى ژينرالى
 كوچ كردوو، كه‌ نه‌خوشى له‌ مؤسكو گيرساندبوويه‌وه و كاترينا ئيوانا وه‌ك
 نه‌ركى سه‌ر شانى خوئى هه‌وتووئى دوو جار به‌ وردى هه‌موو كاروباره‌كانى
 خوئى بوو ده‌نووسى.

كاتيك ئاليووشا گه‌يشته‌ به‌ر هه‌يوانه‌كه‌ و داواى له‌و پيشخزمه‌ته‌ كرد كه
 درگاكه‌ئى ليكردبووه، بچئى و هه‌والى هاتنى نه‌وى پيدا، ديار بوو كه‌ له
 هاتنه‌كه‌شى ئاگادارن. له‌وانه‌يه‌ له‌ په‌نجيره‌كه‌وه‌ چاويان لايبووي. لانيكه‌م
 ئاليووشا گوئى له‌ ده‌نگيك بوو، ترپه‌ئى به‌په‌له‌ئى هه‌نگاو و خشه‌خشى ته‌شك
 و داوينى بيستن. دوو سئى ژن له‌ وه‌تاغه‌كه‌ ده‌رپه‌رپييون.

ئاليووشا سه‌رى له‌وه‌ سوورپامبوو كه‌ هاتنه‌كه‌ئى نه‌وه‌نده‌ئى تووشى
 شه‌ژاوبى كردوون. هه‌ر بوئه‌ خيرا به‌ره‌و وه‌تاغى ميواندارى رينوينيان كرد.

وه تاغیگی گه وره بوو، پر له که لویله لی رازاوه، له گه ل نه ریت و شیوازی ناوچه که یه کی نه ده گرتوه. قه نه فه و چوارپایه و کورسیله ی لانکه یی و میزی گه وره و بچوکی تیدا بوو. دیواره کان ره سم و وینه ی پیوه هه لواسرابوو، گولدان و چرا له سهر میزه کان و چهن چه پکه گول و ته نانه ت ئاکواریوم، له بهر په نجیره کان داندرا بوون. ژووره که زور پووناک نه بوو. ئالیووشا چاوی به بالته یه کی هه وریشمین که وت که له سهر قه نه فه ک داندرا بوو، دیار بوو که سیک له وی بووه. له سهر میزه که ی په نای قه نه فه که دوو په رداخ قاوه ی نیوه خوراوه و که یک داندرا بوون. ده فریکی بلوورینیش پر بوو له کشمیشی مالاگا و ده فریکی دیکه ش پر بوو له شیرینی. ئالیووشا بوی دهر که وت که ناوخت هاتوه و میوانییه که ی لی تیکداون، بویه گرژ بوو. به لام ههر له و کاته دا په رده که لادرا و کاترینا ئیوانا به په له و هه له داوان هاته ژووری و به بزیه کی شیرین و پر له شادییه وه، هه ردوو دهستی بولای ئالیووشا دریژ کرد. ههر له وکاته دا، پیسخزمه تیک دوو مؤمی داگیرساوی هینا و له سهر میزه که داینا.

- خودایه زور شوکور! ئاخری توش هاتی! له به یانییه وه هه تا ئیستا دهسته و دوعا بووم بۆ هاتنت! دانیشه.

جوانی کاترینا ئیوانا سی هه وتوو له مه و بهر ئالیووشای تاساند بوو. یا ههر ئه و کاته ی دیمیتیری برای، بۆ یه که م جار، له سهر داوای تایه تیی کاترینا ئیوانا له گه ل خوی هینا بووی بۆ ئه وه ی به یه کترینان بناسینی. به لام ئه و کاته له گه ل یه کتر نه دوا بوون. کاترینا ئیوانا چونکه پیی وابوو ئالیووشا شه رمیونه، بۆ ئه وه ی تووشی شه رمه زاری نه بی، له گه ل دیمیتیری فیودور وویچ که وت بووه قسه. ئالیووشا بینه نگ بوو. زور شتی بۆ پوون بوو بۆوه. لووت به رزی و حوکم کردن و خۆبه زل زانینی کچه ماتی کرد بوو. له و باره شه وه گومانی تیدا نه بوو، که ئالیووشا ههستی ده کرد زیده ره ویی تیدا نییه. چاوانی رهش و گهش و گه وره ی کاترینای زور پیجوان بوو، به تایهت به و روخساره رهنگ په ریوه یه وه، ته نانه ت تۆزی مه یله و زه رده و دریژۆکه. به لام له و چاوانه یدا و

لهو ليوه خونچه ئاسايى و بيوينه يهيدا شتيكى تيدا بوو كه له وانه يه هر ئه وه دلى براكه ي رڤانديښ. زور دانه نيشتن، دواي ديداره كه، ديميتري له بهرې ده پارايه وه بيروپراي خوى سه بارهت به ده زگيرانه كه ي ده رپرې. ئه ويش بيروپراي خوى به شيوه يه كي ئاشكرا دركاند.

له گه ل ئه ودا به خته وهر ده بى، به لام رهنه كه به خته وه ريبه كي ئاويته له گه ل هيمنايه تي نه بى.

برايگان هه روايه. ئه و جوړه مروقانه هه ميشه ده مينن. خو ناده نه دست چاره نووس. كه وايه به برواي تو هه تا هه تا خوشم ناوي و له وانه يه له بهر چاوم بكه وي؟

نا، رهنه كه هه تا هه تايه هه ر خوشت بوى. به لام، له وانه يه بو هه ميشه له گه ليدا به خته ور نه بى.

ئاليووشا له شه رما سوور هه لگه رابوو، له و كاته دا بيروپراي خوى له و باره وه ده ربرپيوو، له وه ي كه ملي به خواسته ي براكه ي داوه و ئه و بيروپراي گه و جانه يه ي ده ربرپيوه، رقى له خوى هه ستا بوو. چونكه دواي بيروپراكه ي هه ر خيرا بوى ده ركه و تبوو گه و جانه يه. هه روه ها هه ستي به شه رمه زارى ده كرد كه بيروپرايه كي ئاوا پر له متمانه ي سه بارهت به ژنيك ده ربرپيوه. بويه ئيستا له گه ل يه كه م روانين بو كاترينا ئيوانا، به سه رسورمانه وه هه ستيكرد له وانه يه بيروپراكه ي به ته واوي هه له بى. ئه مجاره رووخساري كاترينا له بهر دلوقانې و خولك خوشي و سه داقت و خوښگه رمي ترووسكه ي ده هات. «ئو هه وا و ده ماره ي» كه پيشتر سه رنجي ئاليووشاي پراكيشابوو، ئيستا بوو بووه وزه يه كي ئاشكرا و سه خي و ئيمانيكي به قه وهت ده ره ق به خوى. ئاليووشا هه ر له يه كه م روانيندا، كه له گه لى كه وه ته قسه، بوى ده ركه وت كه تراژيداي بارودوخي ئه و له پيوهندي له گه ل پياويكدا كه به گيان و دل خوشي ده وي، به رووني دياره و هه موو شتيك ده زانن. له گه ل ئه وه شدا، به و مه به سته وا گه شابوو و ئيماني به داها تو بوو كه هه ر باسي ناكري. ئاليووشا هه ر له رپوه بوى ده ركه وت به هه له چوو. بويه خيرا به زى و

گیرۆده بوو. له گه ل ئه وه شدا، کاتی کاترینا که و ته قسه، ههستیگرد، دلی به پرتاو لیده دا و دله خورپه و بی ئوقره یی وایلێکردوه خه ریکه حالی لیدی.

- زۆر تامه زرووی دیدارت بووم، چونکه ده توانم ئه وی هه قیقه ت هه یه له تووه فیڕم. ته نانه ت له تو نه ک که سیکی دیکه.

ئالیووشا، کاس و وپ، منجاندی: «من - ئه و ناردمی.»

کاترینا ئیوانا زهرده یه کی گرت و گوراندی: «ئه ها! پێشبینیم کردبوو. ئیستا هه موو شتیک ده زانم - هه موو شتیک. ئالکسی فیۆدورۆویچ، تو زوی سه برکه، پیت ده لیم بۆچی ئه وه نده تامه زرووی دیدارت بووم. چاو لیکه، ره نگه له تو زیاتر بزاتم و پێویستیش ناکا هه موو شتیک به من بلێی. پیت ده لیم که چیم له تو گه رکه، ده مه وی دوایین بیرو پای تو سه باره ت به دیمیتری فیۆدورۆویچ بزاتم. له تو م ده وی راست و ره وان و ته نانه ت به رقیشه وه (هه رچۆنیکت پێخۆش بوو) به من بلێ بروای تو سه باره ت به ئه و و بارودوخی ژیا نی، دوا ی دیداره که ی ئه مڕۆکه ت له گه لی، چیبه. ره نگه ئه مه چاکتر بی له وه ی که رووبه روو قسه ی له گه لدا بکه م. چونکه نایه وی بی بۆلام. حالی بووی چیم له تو ده وی؟ ئیستا زۆر به ساده یی پیم بلێ، په یامه که ی دیمیتیریم وشه به وشه پێ بلێ. (ده مزانی تو ده نیترئ.)»

پینگوتم، به ریزه وه کرئوشت بۆ به رم و - پیتبلیم که ئیتر نایه ت بۆلات - به لام ریز و خۆشه ویستی هه یه بو ت و کرئوشت بۆ ده با.

- کرئوشت؟ هه ر ئه وه ی گو ت و ته ی خۆیه تی؟

- به لی.

- ره نگه به ریکه وت هه له یه ک له و وشه یه دا هه بی، یان وشه که ی به دروستی ده رنه بریبی؟

- نا؛ ئه و زۆر به وردی و به روونی گو تی ئه م وشه یه بۆ تو دووپات که مه وه. دوو سی جار داوا ی لیکردم له بیرم نه چیته وه.

کاترینا ئیوانا سوور هه لگه را.

- ئالكسى فيؤدۆر پاولوويچ، ئىستا يارمەتيم بده. ئىستا بەراستى پئويستيم بە يارمەتيت هەيە. بىروپاي خۇمت پئىدەلئيم و داوات لئىدەكەم پئىمبلىي، دروستە يان نا. گوئ بگره! ئەگەر هەروا بە دەمىدا بەتايە كرنۆش بۆ من دەبا، لە سەر ئەو پئىداگرى نەدەکرد كە ئەو وشەيە دوپات بکەيەو، بۆيە دوایى بە هەموو شتىك دەهات! بەلام ئەگەر بەتايەت لە سەر ئەو وشەيە پئىداگرى كەردى و ئەگەر بە تايەت پئىگوتبئىتى، دوپاتى «كرنۆش» بۆ منت لەبىر نەچى، رەنگە شاگەشكە و دەستەپاچە بووبى. برىارى خۆى داو و تئيدا تووشى ترس بوو. بە هەنگاوى پتەووە لە من دوور نەكەوتۆتەو، تەنيا سەرەنگرى بوو. پئىداگرى لە سەر ئەو وشەيەش رەنگە تەنيا شاتوشووت بووبى و بەس.

ئاليوشا بەگەرمى گوراندى: «ئەرى، ئەرى! پئىموايە راست ئەوەيە، چاكى بۆ چووى.»

- ئەگەر واش بى، بە تەواوى لە دەست دەرنەچووه. تەنيا گرفتارى ئەو هيوابراوييە، بەلام هەنووكە دەتوانم نەجاتى بدهم. سەبركە! سەبارەت بە پارە هيجى بە تۆ نەگوت - سەبارەت بە سى هەزار رۆبلى؟

ئاليوشا وەلامى دايەو: «با، هەر ئەو شتەيە ئاوا ئاراوقاراي لئەلگرتووم. گوتى بەجارى ئابرووى چووه و ئىستا ئىتر هيج شتىك بۆ ئەو هەمىەتى نىيە.» ئەوەشى بەگەرمى كوت. لە دليدا ترووسكەى هيوايەكى هەست پئىدەکرد و لە سەر ئەو باوەرە بوو كە لەوانەيە دەروويەكى رزگارى بۆ براكەى لە گورپدا بى. گوتيشى: «بۆ تۆ ئاگادارى پارە هەي؟» لە پريش بئىدەنگ بوو.

- زۆر لەمىژە لەو ئەگادارم. بۆ ئاگاداربون برووسكەم لئىدا بۆ مۆسكۆ. زۆر لەمەوبەريش بىستم كە پارەكە نەگەيشتووه. پارەكەى نەناردبوو، بەلام هيجم نەگوت. حەوتووى پئىشو و هەوالم پئىگەيشت كە پئويستى بە پارە هەيە. تاقە ئاواتى منيش لەو كارەدا ئەو بوو، ديمىترى بزانى بگەرئتەو بۆلاى كى و دۆستى راستەقەنىشى كئىيە. بەلام، ئەو تئىئاگا دۆستى راستەقەنىشى هەر منم.

به داخه وه نامناسی و ته نیا وهک ژنیک چاوم لیده کا. ئەم حه وتوووه عه جمانم لئ هه لگیرابوو، بیرم له وه ده کرده وه کاتی تووشی ده بم چبکه م که له بهر ئەو سی هه زار پۆبله به خودا نه شکیته وه و هه ست به شه رمه زاری نه کا. له خوئی شه رمه زاره، با بی؛ له ئاگادار بوونی کهسانی دیکه شه رمه زاره، بابیی، به لام له ئاگادار بوونی من نا. ده توانی به بی شه رمکردن و خه جاله تی کیشان هه موو شتیک به خودا بلئ. بۆچی ئەو تیناگا من ئاماده م له بهر خاتری ئەو زۆر شت تامل بکه م؟ بۆچی، بۆچی نامناسی؟ چۆن دلئ دئ دوا ی ئەو هه موو پیکه وه بوونه دهستم لئ هه لگرئ؟ من ده مه وئ بۆ هه میشه نه جاتی بده م. قه یناکا با له بیریشی بچیته وه من ده زگیرانیم. ئەوه سهیره ده ترسی به بۆنه ی منه وه ئابرووی چوو بئ. ئالکسی فیؤدۆرۆویچ، ئەی بۆ کاتی لای تو پاستی ئەو شتانه ی گوت، نه ترسا؟ ئەی بۆ ده بی من مافی ئەوه م نه بی؟

دوایین قسه کانی به گریان وه ده ربړی، فرمیسک به چاویدا هاته خواری. ئالیوو شاش به ده نگیکه له رزۆکه وه گوتی: «با پیتبلیم تاویک له مه وه بهر چ کیشه یه ک له نیوان ئەو و باوکما ساز بو.» هه موو پرودا وه که ی به وردی بۆ گپرایه وه و ته نانه ت ئەوه ش که دیمیتری ئەوی بۆ پاره ناردوه، به زۆر خوئی کردوه به ژووریدا، باوکی داوه به زه ویدا و پاشان ئیسهره می کردوه که دهستی بۆ به سینگه وه بگرئ و به کرنۆشه وه بپرواته ده ری. هه روه ها گوتیشی: «چوو بۆلای ئەو ژنه.»

«تو پیتوایه ناتوانم له گه ل ئەو ژنه پیکبیم؟ ئەویش پیی وایه ناتوانم؟» کاترینا له ناکاو قاقایه کی تووره ی کیشا و دریزه ی به قسه کانی دا: «به لام ناتوانی له گه ل ئەو ژنه زه ماوه ند بکا. یانی ئەو هه وه سه تاهه تایه له کارامازوفیکدا ده میتنی؟ هه وه سه، نه ک ئەوین. له گه ل ئەو ژنه زه ماوه ند ناکا، چونکه ئەو ژنه شووی پینا کا.» کاترینا ئیوانا دیسان قاقایه کی سهیری کیشا. ئالیوو شاش سه ری به ردا یه وه و به له بزیکه خه مبارانه وه گوتی: «رهنگه زه ماوه ندی له گه ل بکا.»

کاترینا ئیوانا بەتین و گورپکی کتوپرەووە گوتی: «ئەو قسەییەى منت لەبیر بى زەماوەندى لەگەڵ ناکا. ئەو ژنە فریشتەییە. ئەو دەزانى؟ تێدەگەى؟ ژنیکی بى وینەییە. دەزانم زۆر حیلەبازە، بەلام دەزانم زۆریش دلۆفان و خوراکر و بەشەرەفە. ئالکسى فیۆدورۆویچ بۆ ئاوام تەماشای دەکەى؟ پەنگە سەرت لە قسەکانم سوڕ مابى، یان باوەر ناکەى؟» سەرى بۆلای ھۆدەکەى دیکە سووړاند و بە دەنگیکى بەرز گوتى: «ئاگرافنا ئەلکساندرفنا، فریشتەکەم! وەرە ئەمدیو، دۆستیک هاتوو. ئالیووشایە. ئاگادارى ھەموو شتیکمانە. وەرە ئەمدیو وەرە.»

دەنگیکى نەرم و ژنانە، دەشکری بلیین شیرین، گوتى: «لەپشت پەردەکە چاوەروانى فەرمايشتى ئیوہ بووم.»

پەردەکە لادرا و گرووشنکا، شاد و لیو بە بزە ھات بۆلای میزەکە. ئالیووشا واقى و پەما. چاوى تێبیری و نەیدەتوانى چاوى لە سەر ھەلگرى. ئەمەش ئەو، ئەو ژنە بەسامە، ئەو «دەعبا»یە، ھەر ئەو جۆرەى نیوسەعات لەمەوبەر ئیوانى براى گوتبووى و ئەو ناوہى پیوہ لکاندبوو. گرووشنکا لە ھەمبەریدا راوہستابوو، ئالیووشا پیى وابوو لە ھەموو ژنیکی سادەتر و ئاسایى ترە. ژنیکی خدەپاک و دلۆفان و شوخ و شەنگ، بەلام وەک ژنانى دیکە جوان و «ئاسایى»! ئەو کال و کرچی و جوانییەى تاییەتى ژنانى رووسییە، ئەوى سەد ھیندە شوخ و دلرفیتتر کردبوو، بۆیە پیاوان بۆى شیت و شەیدا بووبوون. ژنیکی بالابەرز بوو، بەلام تۆزى لە کاترینا کورتەبالا تر، چونکە کاترینا ئیوانا لەرادەبەدەر کەلەگەت بوو. توندوتۆل، ھیدی و لەسەرەخۆ، بێدەنگ و کەم دوو، دەنگیشى وەک ھەلسوکەوتەکەى نەرم و نیان بوو. رەوت و پۆینى وەک کاترینا ئیوانا توند و بەلەز و جەسوورانە نەبوو، بەلکو زۆر نەرم و ھێواش، وەک ئەوہى پى لە سەر پەلکى گول دانى. لەگەڵ ئەوہى جل و بەرگە ھەوریشمین و پەشەکەى بە نەرمى خشەشى لیدەھات و گەردنە سپى و سوول و شان و ملە ریکوپیکەکەى، بە شالیکی کشمیریى گرانبایى داپۆشیبوو، بە ئارامى لە سەر کورسیلەیکە دانیشت.

بیست و دو سالی ته‌مه‌ن بوو، پو‌خساریشی راست وای‌نیشانده‌دا. سپی و سوئل و کولمئال، ده‌موچا و پان و شه‌ویلکه‌ی خوارووی گوشتن و پر و به‌رجه‌سته، ده‌تگوت ماسیوه. خه‌رمانی بسکه خورماییه‌که‌ی و بروی که‌وانی و چاوی شین، به برژوولی دریژ و هه‌لگه‌راوه‌وه، له نیو ئاپوره‌ی خه‌لکدا سه‌رنجی دلمردوترین پیایوی راده‌کیشا و له جیی خوی و شکی ده‌کرد. هه‌رکه‌سی ده‌یدی تا ماوه‌یه‌ک له‌بیری نه‌ده‌چؤوه. له رو‌خساریدا ئه‌وه‌ی زیاتر له هه‌موو شتیک سه‌رنجی ئالیووشای راده‌کیشا، گه‌شاوییه‌ مندالانه‌که‌ی بوو. حاله‌تیکی مندالانه‌ی له‌چاودا بوو، گه‌شه و نه‌شه‌ی مندالانه. به پرویه‌کی کراوه و پشکووتووه‌وه هات بؤلای میزه‌که، ده‌تگوت به کونچکاوویه‌کی مندالانه و بی‌سه‌بر و پر باوه‌ره‌وه چاوه‌روانی شتیکه. ترووسکه‌ی چاوه‌گه‌شه‌کانی شادیی له‌گیان ده‌گیرا - ئالیووشا هه‌ستی به‌وه کردبوو. شتیکی دیکه‌شی تیدابوو که ئالیووشا سه‌ری لی دهرنه‌ده‌هیتا. یان نه‌یده‌توانی تاریفی بکا، به‌لام بی‌ئیختیار شوینی له سه‌ر هه‌ست و پو‌حی دانابوو. ئه‌و شته‌ش نه‌رمونوولی و شلوملی و هه‌لسوکه‌وتی ئارامی بوو. وه‌ک پیشیله‌ی نه‌رم و خرین. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌شیکی به‌هیز و گوشتتی بوو. شان و مله نه‌رم و ناسکه‌که‌ی له ژیر شاله‌که‌وه دیاربوو. سینگ و به‌روکی کچانه و له‌ش ولاری ریکوپیکی ده‌تگوت وینووسه، له‌ویش قیتوقوز و له‌بارتر، ئه‌وه‌ش پیای به ئاشکرا تئیده‌گه‌شیت. جوانی‌ناسانی پووسی به‌متمان‌ه‌وه ده‌یان‌توانی پیشینی بکه‌ن که ئه‌م جوانییه‌ ته‌رو پاراوه، که هیشتا گه‌شاوه‌یی پیوه دیاره، له ته‌مه‌نی سی سالاندا تیک‌ده‌چی و ده‌شلوی؛ ده‌موچاوی هه‌لده‌زله‌پی و چرچولوچ ده‌که‌ویته ته‌ویل و ده‌وروبه‌ری چاویان، گرژومون ده‌بی و سوور هه‌لده‌گه‌ری. له‌راستیدا ئه‌و جوانییه‌کی کاتی بوو، جوانییه‌کی زوو تیپه‌ر که له زوربه‌ی ژنانی پووسیدا وه‌به‌رچاو ده‌که‌وی. هه‌لبه‌ت ئالیووشا بیری بو ئه‌وه نه‌چوو. به‌لام به‌جاری شله‌ژابوو، ده‌تگوت جادوو کراوه، هه‌ستیکی ناخوش دلی ده‌گوشی، ده‌شکرئ بلین، به داخ و که‌سه‌ره‌وه له‌خوی پرسی، بو وا ده‌نگی ده‌له‌رزئ و زمانی ته‌ته‌له‌ ده‌کا. دیاربوو ئه‌و جوړه ئاخافته‌ی له‌گه‌ل

ئەو ھەستە ئاۋىتە بوۋە و كېشان و دريژكردنەوھى ھىجاكانى خۇشتر
 كر دووھ. ئەو خووخدە خراپە، بەھۆى كەم زەھوقىيەوھ بوو، كە فەرھەنگى
 دواكەوتوو و پەنگە ھەلە لە ئەدەب و ئاداب و نەرىتى باش جىا دەكاتەوھ.
 ئەوھش بەجىيى خۆى، ئەم كرژ و خاوى و شىۋە ئاخاقتنە بو كەسىكى وەك
 ئالىووشا، لەگەل خدەى مندالانە و ساكار و شادى و گەشاۋىيى پوخسارى و
 تاسەى ئارام و مندالانە لە چاويدا، بە شىۋەيەكى دوور لە باوەر ئالوز و
 ناتەكووز دياربوو! كاترنا ئىوانا لە رېۋە گرووشنكاي لە سەر كورسىلەيەكى
 رووبەرووى ئالىووشا دانىشانند و چەن جار بە تامەزرۋىيەوھ لىۋە پەر
 بزەكانى رامووسى. وای دەنواند كە بەجارى ئاشق و شەيدای بووھ.

كاترنا ئىوانا وەك كەسىكى جەزم بوو گوتى: «ئالكسى فيودورۋىچ، يەكەم
 جارە كە يەكتر دەبىنن، دەمويست بىناسم، چاوم پىنى بەكەى. دەمويست بچم
 بۆلاى، بەلام ھەرچى سەرم ھىناوبرد، نەمزانى چۆنى پىنلېم و بانگى بەكەم
 بۆلاى خۆم. دەمزانى ھەموو شتىك پىكەوھ ھەلوفەسل دەكەين . ھەموو
 شتىك! دلم خەبەرى دابوو . داوايان لىكردم كە پىشقەدەم نەبم، بەلام پىشېننم
 دەكرد، كە ئەوھ رېگايەكە بو دەربازبوون لەو تەنگوچەلەمە و بە ھەلەش
 نەچووبووم. گرووشنكا ھەموو شتىكى بو باسكردووم، پىنگوتووم قەستى چ
 كاريكى ھەيە. ئەمرو وەك فرىشتەى خىروپىر بەرەو ئىرە بالى گرتوو
 ھىمنايەتى و شادىي ھىنا بۆمان.»

گرووشنكا بە دەنگىكى نىان و ئەو زەردەخەنە دلپىنەيەوھ گوتى:
 «خاتونى نازەنن و بەرپىز، خۇ رقت لى ھەلنەگرتووم، لىم توورەى؟»
 . ھەى عىيار . ھەى جادووباز، چۆن دەۋىرى ئاوا قسە لەگەل من بەكەى؟
 من و پق ھەلگرتن، ئەۋىش لە تو! پراوھستە، دەبى جاريكى دىكە لىۋى
 خوارووت ماچبەكەم. ئەو لىۋە گوشتن و جوانەت، ھەر دەللى خودا بو مژىن و
 ماچكردنى خولقاندوھ. ئالكسى فيودورۋىچ چاوى لىكە چەندە جوانە
 پىدەكەنى! دىتنى ئەو فرىشتەيە شىفای دل و روھە.
 ئالىووشا سوور ھەلگەرا، مۆچركىكى سىر بەنىو شانيدا ھات.

- خاتوونی به‌پرز و هیژا، زیده‌ره‌وی ده‌کە‌ی سه‌بارەت به‌من، ره‌نگه‌من قەت شایانی ئەو هه‌موو خو‌شه‌ویستی و دل‌و‌قانییه‌ نه‌بم.

کاترینا ئیوانا دیسان به‌گور و تینیکه‌وه‌گوراندی: «شایانی نه‌بی! جا ئەوه‌ قسه‌یه، ده‌لی شایانی نییه! دیوته، ئالکسی فیودورویچ، ئیمه‌خه‌یال‌پالو ده‌که‌ین، سه‌ره‌پوین، به‌لام له‌نیو‌ده‌که‌ماندا له‌هه‌موو به‌ده‌ماریک به‌ده‌مارتر و غوللوورتین. ئالکسی فیودورویچ، با ئەوه‌شت پی‌بلیم، ئیمه‌ به‌شه‌ره‌فین. ئیمه‌ده‌ست و دل‌بازین. به‌لام ناوچاوه‌که‌مان نه‌یه‌یناوه. ئیمه‌بو مرۆفیکی هه‌رزه‌و نه‌شاز و بیره‌بیره‌ئەو هه‌مووه‌له‌خۆ بووراین. پیاویک له‌نیواندا بوو. پیاویک، ئەویش ئەفسه‌ریک بوو که‌خۆشم ده‌ویست، له‌به‌ر خاتری ئەو پشتم له‌هه‌موو شتیک کرد. زور له‌مه‌وبه‌ر بوو، پینج سال له‌مه‌وبه‌ر، ئەویش وازی لیه‌ینان و له‌بیری بردینه‌وه‌و ژنی هیتا. ئیستا بوته‌ بینه‌پیاو، نووسیویه‌تی دیت بو‌ئیره، ده‌شزانی جگه‌له‌و که‌سما‌ن خو‌ش نه‌ویستوو و له‌هه‌موو ماوه‌ی ته‌مه‌ندا یه‌که‌خۆشه‌ویستمان بووه! ئەو دیت و گرووشنکا هه‌میسان به‌خته‌وه‌ر ده‌بیته‌وه. پینج ساله‌له‌گه‌ل خه‌م و ئازار ده‌ژی و جینگلی داوه. به‌لام کی ده‌توانی لومه‌ی بکا، کی ده‌توانی خو‌ی پنه‌ره‌انی؟ ته‌نیا ئەو بازرگانه‌پیره‌که‌له‌لایه، ئەویش زیاتر وه‌ک باوک چاوی لی ده‌کرئ، وه‌ک برا و سه‌ره‌رشتی ئیمه‌وايه. ئەو له‌و کاته‌دا ئیمه‌ی له‌وپه‌ری ناھومی‌دی و ليقه‌وماویدا دی و زانیی ئەو پیاوه‌ی دل‌مان پیوه‌ی بووه، ده‌ستی له‌گۆزه‌دا هیشتوننه‌ته‌وه‌و بو‌ی ده‌رچوو. گرووشنکا ده‌ویست خو‌ی بخنکین، به‌لام بازرگانی پیر نه‌جاتی دا. ئەری ئەو نه‌جاتی دا!!»

گرووشنکا دیسان به‌ده‌نگیکی نیانه‌وه‌گوتی: «خاتوونی هیژا و به‌پرز، تو زور دل‌و‌قانا‌نه‌لایه‌نگری له‌من ده‌که‌ی. زور به‌تالووکه‌ی و له‌خۆرا هه‌لده‌چی.»

- لایه‌نگری له‌تو ده‌که‌م! من شیاوی لایه‌نگری له‌تۆم؟ چون ده‌توانم ئەو وره‌یه‌به‌رخۆم بنیم و لایه‌نگری له‌تۆ بکه‌م؟ گرووشنکای ئازین، فریشته

نازشيواوهكەم، دەستت بدەرە دەستم. ئالكسى فيؤدۆرۆويچ، تۆ چاۋ لەو دەستە خرپن و ناسك و جوانانە بكە! بېروانە! ھەر ئەو دەستانە بەختە و ھەريى بۆ من ھيئاوھ و ھەليستاندوومەتەوھ. دەمھەوي پشنت و لەپى ماچبەكەم، ئالكسى فيؤدۆرۆويچ!

پاشان سى جار لە سەر يەك دەستە ناسك و خرپنەكەى گرووشنكاي رامووسى و لەوانەبوو شاگەشكە بى. گرووشنكا بە نەرمە بزەيەك و توورە بوونىكى نەرم و نياھەوھ دەستى كيشايەوھ داوھ، چاۋى لە «خاتوونى شوخ و نازدار» بېرى و دياربوو ماچكردى دەستى بە لاوھ خوھ بووھ.

ئاليووشا لە دللى خويدا گوتى: «رەنگە حال ليھاتنىكى لەرادەبەدەر لە گۆرپدا بى.» سوور ھەلگەر، ھەستى بە شلەژانىكى سەير دەكرد.

- خاتوونى ئازيز و ھيژا، لەبەر چاۋى ئالكسى فيؤدۆرۆويچ بەو دەست ماچكردەن بە خۇمدا مەشكىنەوھ.

كاترينا ئيوانا، تا رادەيەك تووشى سەرسوورمان بوو، گوتى: «پيتوايە قەستى ئەوھم بوو تووشى بەخۇدا شكانەوھ و شەرمەزاريت بەكەم؟ ئاخ چاۋەكەم، تۆ لە نيازى دلّم ئاگادار نىيت!»

- بەلى خاتوونى ھيژا و بەرپىز، تۆش رەنگە بە تەواۋى لە مەبەستم نەگەيشتېيتى. لەوانەيە ئەو جۆرەي كە دەمبىنى، وا نەبىم. من بەدزاتم! راست بەپىي رەوھشتى خوھم ھەلسوكەوت دەكەم. ئەو پوژە تەنيا بۆ رابواردن ديمىترى فيؤدۆرۆويچى بېچارەم ھەلفرىواند.

- بەلام ئىستا رزگارى دەكەى، بەلىنت بە من داوھ. ھەموو شتېيكى بۆ شى دەكەيتەوھ. ئاگادارى دەكەيتەوھ كە لەمىژە دلّت بە پياويكەوھيە و ئىستا ھاتوتە خوازبىنيت.

- ئاخ، نا! بۆ ئەو كارە ھېچ بەلىنتىكم بە تۆ نەداوھ. خۆت ئەوھت دامەزراند. من ھېچ بەلىنتىكم بە تۆ نەداوھ.

كاترينا ئيوانا تۆزى رەنگى ھەلبىزركا و لەسەرەخۆ گوتى: «كەوايە بە جوانى لە مەبەستت نەگەيشتم. بېموابوو بەلىنيت پىنداوم.»

گرووشنکا، ههروا به سادهیی و بزیهکی نهرمونیانهوه، په‌رییه نیو قسه‌کانی: «ئه‌یه‌رۆ، نا، خاتوونی به‌پیز، من هیچ به‌لینیکم نه‌داوه. خاتو فریشته‌ی هیژا، خو دهبانی له چاو تو چه‌نده سه‌ره‌رۆم. ئه‌گه‌ر بمه‌ه‌وئ کاریک بکه‌م دهیکه‌م. له‌وانه‌یه هه‌ر ئیستا به‌لینیکم به‌تو دابی. به‌لام ئیستا خه‌ریکم بیر دهکه‌مه‌وه. له‌وانه‌یه دیسان دل به‌ میتیا بده‌مه‌وه. جاریک زۆرم به‌ردل کهوت - ماوه‌ی سه‌عاتیک زۆرم به‌دل بوو. له‌وانه‌یه هه‌ر ئه‌مرۆ بچم بۆلای و پئی بلیم له‌ ئه‌مرۆ به‌دواوه له‌گه‌لت ده‌مینم و دیوته چۆن گۆراوم.»

کاترینا ئیوانا به‌ شیواوی گوتی: «هه‌ر ئیستا شتیک - شتیکی دیکه‌ت گوت.»

- چی، هه‌ر ئیستا! به‌لام خو‌ت دهبانی من بوونه‌وه‌ریکی به‌ به‌زه‌یی و گه‌مژهم. بیرى لیکه‌وه له‌به‌ر خاتری من چه‌نده‌ی ئازار چیشتووه! ئه‌گه‌ر بچم بۆ ماله‌که‌ی و دلم پئی بسووتی، چبکه‌م؟

- قه‌تم ئه‌و چاوه‌رپوانییه له‌ تو نه‌بوو که...

«ئاخ. خاتوونی هیژا، تو له‌چاو من چه‌نده چاک و دل‌فراوانی! خو ئیستا له‌ خووخده‌م گه‌یشتی، په‌نگه‌ بۆ بوونه‌وه‌ریکی که‌لحو‌ی وه‌ک من بایه‌خ دانه‌نیی.» پاشان زۆر له‌سه‌ره‌خۆ گوتی: «خاتوونی په‌ری‌شیوه، ده‌سته‌ ناسک و نازداره‌که‌ت بده‌ ده‌ستم،» زۆر به‌پیز و گه‌رموگۆرییه‌وه، ده‌ستی کاترینا ئیوانای گرت.

- خاتوونی به‌پیز و ئازین، ده‌ستت ده‌گرم و هه‌ر ئه‌و جووره‌ی تو ده‌ستی منت ماچکرد، منیش ئاوا ده‌ستی تو ماچده‌که‌م. تو سنی جار ده‌ستی منت ماچکرد، به‌لام من ده‌بی سنی هه‌زار جار ده‌ستی تو ماچبکه‌م، بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ک یه‌ک بیینه‌وه. له‌وه‌گه‌رپین. ئه‌و کاته ئه‌وه‌ی خودا بیه‌ه‌وئ هه‌ر ئه‌و ده‌بی. په‌نگه‌ بيمه‌ قه‌ره‌واشی ئیوه، ته‌واوی کاروباره‌کانتان وه‌ک کلفه‌تیک جیبه‌جی بکه‌م. لیگه‌رئ هه‌رچی خودا ده‌یه‌ه‌وئ با هه‌ر ئه‌و بی، به‌بی قه‌راروبه‌یه. چ ده‌ستیکی جوان و خشپیلانه، چ ده‌ستی جوان و خشپیلانه‌ت هه‌یه! خاتوونی به‌پیز و هیژا، ئه‌ی جوانی بی‌وینه!

دهستی کاترینا ئیوانای برد بۆلای لیوی، به و قهستهی که له ماچکردندا، له گه‌ل ئه‌و «به‌رانبه‌ر» بێته‌وه. کاترینا ئیوانا دهستی کیشا دواوه. به ترس و هیواوه گوئی له دوایین وشه‌کان گرت، ئه‌گه‌رچی گرووشنکا به‌لێنی خۆی بۆ کار و فه‌رمانی ئه‌و وه‌ک کلفه‌تیک به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر ده‌ربهری. به وردی چاوی له چاوی به‌ری، له چاوانیدا هه‌شتا ئه‌و حاله‌تی پاکی به‌روایه، ئه‌و بزه شیرینه‌ی به‌ ئاشکرا دیاربوو. کاترینا ئیوانا، به‌تین و تاویکی پره‌هیواوه به‌خۆی گوت: «په‌نگه‌ زۆر ساویلکه‌ بێ.» هه‌ر له‌و کاته‌دا، گرووشنکا تامه‌زرۆی ئه‌و «ده‌سته‌ جوان و خه‌شپیلانه‌»ی کاترینا بوو. به‌قه‌سته‌ی بردی بۆلای لیوی. به‌لام چه‌ن ساتیک له‌په‌نا لیوی رایگرت، له‌وه‌ ده‌چوو سه‌باره‌ت به‌ شتیک دوودل بێ.

به‌ ده‌نگیکی نه‌رمتر و شیرینتر له‌ پێشوو گوتی: «ده‌زانی چی، خاتوونی په‌ری شیوه، پیموایه‌ ده‌ستت ماچنه‌که‌م باشتره!» به‌ شادی دای له‌ قاقای پێکه‌نین.

کاترینا ئیوانا واقی و پرما و دوا‌ی تاوی گوتی: «هه‌ر چه‌ونی مه‌یلت لێیه. که‌س له‌ تۆ ناگا!»

«بۆ ئه‌وه‌ی له‌ بیرت به‌مینی که‌ تۆ ده‌ستت ماچکردم، به‌لام من ده‌ستی تۆم ماچنه‌کرد.» زه‌رده‌یه‌کی گرت و به‌ وردی چاوی له‌ کاترینا ئیوانا به‌ری. کاترینا ئیوانا، وه‌ک ئه‌وه‌ی کتوپر له‌ شتیک ئاگادار بووی، گوراندی: «ئه‌هی بێ‌حه‌یا!» ئاله‌تی بوو و هه‌ستایه‌ سه‌رپێ. گرووشنکاش هه‌ستا، به‌لام زۆر به‌ ئارامی.

- بۆ ئه‌وه‌ی به‌ میتیا بلیم تۆ ده‌ستت ماچکرد، به‌لام من ده‌ستی تۆم ماچنه‌کرد. پاشان جا وه‌ره‌ و بیهینه‌ چون قاقا ده‌کیشی!
- ئه‌هی سه‌لێته‌ی بێ‌شه‌رم، برۆ له‌به‌رچاوم ون به‌!
- حه‌یات بێ، خاتوونی به‌رێزا حه‌یات بێ! خاتوونی به‌رێز و ئازیز ئه‌و قسه‌یه‌ له‌ که‌سیکی وه‌ک تۆ ناوه‌شیته‌وه.

کاترینا ئیوانا قیزاندی: «برۆ شه‌پی له‌ خۆت هه‌لده، بلحی له‌ش فروش!»

رهنگی سوور هه لگه پابوو و لیوی دهله رزی.

- راست دهکە! تو خۆت سه رده مئى بۆ پاره ئیواران په گه ل پیاوان دهکە وتی. جوانی خۆت بۆ فرۆشتن هیناوه، چاک ده زانم.

کاترینا ئیوانا دیسان قیژاندی و ئەگەر ئالیووشا به هیز و قه وه تی خۆی نه یگر تایه، هۆمه نی بۆ گرووشنکا ده برد.

- نه ههنگاوێک ده چیته پیشی و نه قسه یه ک دهکە! هیچ مه لئى! جوابی مه ده وه. لیتره ده پروا - خیرا لیتره ده پروا.

له و کاته دا هه ردوو پوو ره که ی کاترینا ئیوانا گوئیان له قیژه که ی بووبوو، به هه له داوان خۆیان به ژوو ری دا کرد و کلفه تی کیشیان له گه لدا بوو. هه موویان هه لاتن بۆ لای.

گرووشنکا عه باکە ی له سه ر قه نه فه که هه لگرت و گو تی: «ئه وه ده پروم. ئالیووشا گیان هه تا مالئى له گه لم وه ره.»

ئالیووشا ده ستی هه لپیکا و وه ک پارانه وه گو راندی: «برو - برۆ، زوو که برۆ!»

- ئالیووشنکا وردیله ی ئازین، هه تا مالئى له گه لم وه ره. له ریگا قسه یه کی خۆشت بۆ ده گێر مه وه. ئالیووشنکا من له بهر خاتری تو و قازانجی تو ده ست له م کیشه یه هه لده گرم و ده پروم. خۆشه ویسته که م، هه تا مالئى له گه لم وه ره، زه ره د ناکه ی، زۆریش خۆش حال ده بی.

ئالیووشا، ده ستی هه لپیکا و پرووی وه رگێرا. گرووشنکا وه ک که وه ده ی قاسپاند، به هه له داوان پرویسته ده ری.

کاترینا ئیوانا وای رق هه ستابوو، ئازای ئەندامی ده له رزی و دای له پر مه ی گریان.

پوو ره گه و ره که ی گو تی: «به گویمدا دای، هه ولمدا بهر به ئه و کاره ت بگرم. خیرا رقت هه لده ستی و هه لده چی. ئه و کارانه له تو ناوه شینه وه. تو ئه و بوونه وه رانه نانه ی، ده لئین له وانه ی دیکه ش خراپ تره. تو زۆر سه ره پروی.»

كاترينا ئىوانا نەپراندی: «ئەو دەيلى بەورە! ئالكسى فيودورويچ بۇ نەتەيشت لىدەم؟ لىمدەدا، زۆر پىسم لىدەدا!»
لە ھەنتەشى ئالىووشادا نەيدەتوانى دان بەخۇيا بگرئ؛ رەنگە لەراستىشدا،
ھىچ ھەمىەتىكى پىنەدا.

- دەبى لەبەر چاوى ئاپۆرەى خەلک بە قامچى لىدەرى و ئەتک کرئ!
ئالىووشا بەرەو درگاگە پاشەوپاش کشايەو.

كاترينا ئىوانا ھەردو دەستى قووچاند و گوراندی: «بەلام، خودايە! يانى ئەو! ئەو ھەتا ئەورادەيە ناکەس و بى ئابروو! باسى ئەو رۆژە نەخس و نەگبەتەى بۇ گىپراوہتەو!» «خاتونى بەرپىز و ھىژا، تۆ جوانى خۆت بۇ فرۆش ھىناوہ.» «لەو ئەگادارە! ئالكسى فيودورويچ، براکەت زۆر ھىچوپوچە.

ئالىووشا ويستى شتتیک بلى، بەلام نەيزانى بلى چى. دلى رىک گوشرابوو و ژانى دەکرد.

- ئالكسى فيودورويچ، لىرە برۆ، بۆ من شوورەيىيە، سامناکە! سبەيىنى، تکات لىدەکەم سبەيىنى وەرەوہ. لۆمەم مەکە، بمبورە. ئىستا سەرم لىشىواوہ و نازانم چبکەم!

ئالىووشا، سەرى لەگىژەوہ دەھات، گەيشتە سەر شەقام. لەوانەبوو لە تاوى کاترينا و ھەلسوکەوتەکەى دەستبکا بە گريان. لە ناکاو کلفەتى مالى خۆى گەياندى.

- خاتون ئەم نامەيەى مادام خۆخلاقوفى لەبىر نەبوو بتداتى. وەختى شىوخواردن بوو ھىتايان.

ئالىووشا بى ئىختيار پاگەتىكى چکۆلەى پەمەيى وەرگرت و نايە گىرفانى.

نابروویہ کی دیکھش چوو

لہ شارہوہ ہتا کلیسہ نیو کیلومہتر ری بوو۔ ٹالیووشا بہ قہراغ ریگاکہدا، کہ ئو کاتہ چؤل وھؤل بوو، بہپہلہ ھہنگاوی دہنا۔ زوری نہمابوو شہو بہسہردا بی۔ ھہوا وا تاریک داھاتبوو نہتدہتوانی سی ھہنگاوی پیشی خوت بینی۔ لہ نیوہی ریگا دوورپیانیکی لیوو۔ لہ ژیر تاقہ دارہ بیی پہنا دوورپیانہکہ تاپویہک وددہر کہوت۔ ھہرکہ ٹالیووشا گہیشتہ دوورپیانہکہ، ئو تارماییہ لہبن دارہکہ ھاتہ دہری، وھک شیئت و ھار ھہرای کردہ ٹالیووشا و نہراندی:

- یان پارہ یان گیانت!

ٹالیووشا، بہ سہرسورپماوی و ھہراسانی، گوراندی: «میتیا ئوہ توئی؟»
- ھہ، ھہ، ھہ! چاوپروانی ئوہت نہدہکرد؟ بیرمکردہوہ لہکوی چاوپروانت بم۔ لہلای مالہکہی ئو؟ مالہکہی ئو سی ریگای ھہیہ و لہوانہیہ نہتبینم۔ پاشان بیرمکردہوہ لیڑہ لہسہرت راوہستم، چونکہ ناچار بووی لیڑہوہ بگہرئیٹہوہ و کلیسہش جگہ لہوہ ریگایہکی دیکہی نیہ۔ ئیستا راستم پی بلی و وھک قالونچہ جیقوقیم دہرہینہ۔ چیم لیڈہکہی بیکہ، بہلام پیملی چی بووہ؟

«ھیچ نہبووہ، براکہم، زاورم چوو۔ ئاخ دیمیتری! خوینی باوکم، ھہر ئیستا.»

ٹالیووشا دای لہ پرہمی گریان۔ ماوہیہکی زور بوو کولی ھہستابوو۔ ئیستا وادیارہ بوغزہکہی تہقی بوو۔ «ئوہندہی نہمابوو بیکوژی۔ تووک و

نرات لیکرد - ئیستاش - فەرموو - ئیستاش خەریکی گالته دەکە ی - یان پارە،
یان گیانت!»

دە ی چی بوو؟ یانی کاریکی باشم نە کردووە - ها؟ یانی نە دەبوو ئەو کارە
بکەم و لە من نە دەو شایەو؟
- نا. من تەنیا....

- سەبر کە. چاو لە شەو بکە. دیوتە چ شەو یکی خەمناکە. هەور و هەلایە،
دیوتە چ بایەک هەلیکردووە. لێرە لە ژێر ئەو دارە خۆم مەلاسکرد و
چاو و پروانت مامەوە. خوداش لەوسەرە ئاگای لێیە، لە دلی خۆما گوتم:
«تاکە ی درێژە بەو ژیانە پر لە نەگبەت و چەرمەسەرییە بەم؟ ئیتر خۆ هیچ
هیوایەکم نەماوە. دارە بییەک و دەسەرەیک و کراسیکم لە ئیختیاردا یە، لە
دەقیقە یە کدا دەتوانم بیکەم بە پەت و هەروەها قایشی پانتۆلە کە شەم هە یە. بۆ
لەخۆرا سەرباری زەوی بم و بە بوونی خوێرییانە ی خۆم سووکایەتی
پێیکەم. هەر لەو بیردا بووم گویم لە ترپە ی پیت بوو - خودایە، دەتگوت لە پر
ژێر پیم خالی بوو بە عەرزیدا رۆچووم. کەسیک خەریکە دئ بۆ ئێرە کە
خۆشم دەوئ. ئەو تە، ئەو کە سەش، براچکۆلە خۆشەویستە کەمە، کە لە دنیا دا
لە هەموو کەسم خۆشتر دەوئ. تەنیا کەسیکە کە لە دنیا دا خۆشم دەوئ. لەو
کاتە شدا خۆشەویستیم بۆ تۆ ئەو نەندە لە زیادیدا، لە دلی خۆمدا گوتم:
«لەرێو دەست دەکەمە ملی.» بەلام کتوپر بیریکی گەوجانە بە میشکەمدا هات،
کە گالته یەکت لە گەلدا بکەم و بتترسینم. وەک کەسیکی گەمژە و نەزان
قوولاندیم: «یان پارە....» لەو گەوجییەم ببوو رە - تەنیا وراو هیک بوو، شتیکی
ناشایستیشم لە دلدانە بوو... خودا غەزەبیان لیگری، باسە کەم بۆ وەگێرە.
گوتی چی؟ تێمەلە. جیقم دەرھینە، چاوپۆشیم لیمە کە! خۆ توورە نەبوو، ها؟
- نا، شتیکی وانەبوو، شتیکی وانەبوو، میتیا. لەوئ - هەردووکیانم پێکەو دە ی.

- هەردووکیان؟ کێ؟

- گرووشنکا لە مالی کاترینا ئیوانا بوو.

دیمیتری فیودوروویچ گیزوویژ بوو، هاواری کرد: «مه‌حاله، گالته ده‌که‌ی! گرووشنکا و ئه‌و پیکه‌وه؟» ئالیووشا ته‌واوی به‌سهراته‌که‌ی مووبه‌موو بۆ گیزپراه‌وه. گیزپراه‌وه‌ی رووداوه‌که‌ ده‌ده‌قیقه‌یه‌کی خایاند. ناتوانین بلین هه‌مووی ره‌وان و بی‌گریوگول گیزپراه‌وه. به‌لام وای دهنواند که روونی ده‌کاته‌وه و وته و کرده‌وه‌یه‌کی شایانی هه‌میته له‌قه‌له‌م ناخا و بووچوونه‌کانی خوی زیاتر به‌وشه‌یه‌ک به‌روونی باسده‌کرد. دیمیتیری برای مه‌قی نه‌ده‌کرد و گوپی بۆ شلکردبوو و به‌چاویکی پر له‌ترسه‌وه تیری رامابوو. به‌لام ئالیووشا ده‌یزانی که له‌هه‌موو شتیک ده‌گا و به‌جوانی حالی بوو. به‌لام هه‌روا که چیرۆکه‌که‌ ده‌چووه پێشی روخساری ئه‌ویش نه‌ک خه‌مناک به‌لکو سامناکیش ده‌بوو. نیوچاوانی تیکده‌نا، و ددانه‌وه چیره ده‌که‌وت و چاوی وه‌ک که‌شکه‌ فه‌ریکه‌ ده‌رده‌په‌راند. تا ئه‌وه‌ی کتوپر ئه‌دگاره رقتیزاو و وه‌حشیه‌که‌ی گورپا، لیوه‌ قووچاوه‌کانی کرایه‌وه و ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نینیکی توند و قاقای ده‌کیشا و هه‌موو گیانی له‌گه‌لی ده‌له‌رزیه‌وه و هه‌تا ماوه‌یه‌ک قسه‌ی بۆ نه‌هات.

له‌په‌ستا ده‌یگوت: «که‌وايه ده‌ستی ماچنه‌کرد! ماچینه‌کرد؛ هه‌لات!» هینه‌ شاد بوو شیتانه قسه‌ی ده‌په‌راند. ئه‌و شادییه‌شی ده‌کرا وه‌ک کرده‌وه‌یه‌کی رووه‌لمالدرارانه ناو به‌رین. هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر ئاوا بی‌ئیختیار نه‌بووايه.

«گوتت ئه‌وی دیکه‌یان به‌وی گوت دیله‌به‌ور! دیله‌به‌وریش هه‌یه! که‌ ده‌بی له‌به‌رچاوی ئاپوره‌ی خه‌لک قامچی لیده‌ن. براگیان، قه‌یناکا با ئه‌و سزا بدری، به‌لام سه‌ره‌تا ده‌بی من باشتر بم. ئاگاداری خووخده‌ی ئه‌و مه‌له‌که‌ی سه‌ربزیوی و رووه‌لمالووبیه‌ش هه‌م. راست و ره‌وان خۆیه‌تی! له‌کاتی ئه‌و ده‌ست ماچکردنه‌دا، ئه‌و ژنه‌ دۆزه‌خیه‌ت به‌جوانی دیوه‌! شاژنی ته‌واوی ژنانی دۆزه‌خی که‌ له‌م دنیا‌یه‌دا بیری لیکه‌یه‌ته‌وه! له‌ شیوه‌ی تایه‌ت به‌خۆیدا بی‌وینه‌یه! هه‌لاته‌وه بۆ مالی، ها؟ منیش ده‌روم. ئاخ - منیش هه‌لدیم بۆلای ئه‌و! ئالیووشا، لۆمه‌م مه‌که، ده‌زانم له‌ داردانیش بۆ ئه‌و که‌مه.»

ئالیووشا به‌له‌بزیکی خه‌مبارانه‌وه‌ گوتی: «ئهی کاترینا ئیوانا؟»

- ئەویش دەبینم! تەننەت قوولایی گیانی دەبینم، کاریک که تا ئیستا نەمکردوو! دۆزینەوہی چوارقورنەہی دنیا، یانی، پینج قورنە، دەمینتەوہ. ئەویش چ کاریک؟ راست وەک کاری کاتنکا وایە، ھەر ئەو خاتونە نازەنینەہی دامەزراوہی دەولەتی کہ لە ژیر کارتیکەریبەکی کہریمانەدا بو پزگار کردنی باوکی، لەو ئەفسەرە توورە و تۆسنە نەترسا و خۆی لەبەر سووکایەتیبە گیانپروو کینە کەیدا راگرت! بەلام چ شەرپیک، غەرەبوون و نەترسان، شەرپ لەگەل چارەنووس، شەرپیکی لەرادە بەدەر پر مەترسی!

گوتت ئەو پلکەہی دەیویست دەستی بگری و نەھیلی تووشی شەرپ بی؟ ئەو پوورە خاتونەشی خۆی بە خەلواریک شەکرەوہ ناخوری و تامل کردنی دژوارە. خوشکی ئەو بیوژنەہی کہ مێردەکەہی ژینرالیکی مۆسکۆیی بو، لەویش رەسەنترە. بەلام کاتی دزینی پارەہی دەولەت مەچەکیان گرت. ھەموو شتیککی لە دەست بوو، ملک و مال و ھتد... ژنە لەخۆبایە کەشی ناچاربوو لەو فاکوفیکە بکەوئ و لەو کاتەوہ ئیتر سەری ھەلنەھیئاوہ. دەہی ویستی پیش بە کاتیا بگری و ئەویش جوابی نەدایەوہ! پینوایە بە سەر ھەموو شتیکدا زالە و ھەموو کەس کەوی و دەستەمۆی ئەوہ. پینوایەوہ ئەگەر بیھەوئ دەتوانئ گرووشنکا فریودا، خۆشی برۆای بەوہ کردووہ. خەریکی دەورگیرانە و ئەوہش خەتای کینیە؟ پینوایە سەرەتا بەقەست و بە ویستیکەوہ دەستی گرووشنکای ماچکردبی؟ نا، ئەو لەراستیدا، جادووکرۆی دەستی گرووشنکایە، یانی گرووشنکا نا، خەون و خەیالی خۆی، لە دەست خۆی فریوی خواردووہ، چونکہ خەون و خەیالی خۆی فریودەری خۆی بو! ئالیووشاگیان، لەدەست ئەوان، ئەو ژنانە، چۆن دەرباز بووی؟ عەباکەت ھەلگرت و ھەلاتی؟ ھە، ھە، ھە!

- براگیان، دیارە تیگەیشتووی کہ بە گێرانەوہی رۆوداوی ئەو رۆژە چۆنت سووکایەتی بە کاترینا ئیوانا کردووہ. گرووشنکاش بەرھەر وو پینگوت کہ بەدزیبەوہ رەگەل پیاوان کەوتووہ کہ جوانیی خۆی بفرۆشی! یانی سووکایەتی لەوہ خراپتر دەبی؟

ئەو ەى كە ئالىووشاى لە ەموو شتىك زياتر شلەژاندبوو، ئەو ە بوو كە براكەى بە ئابرووتكانى كاترنا ئىوانا گەشەى دەكرد و خۆشحال بوو. ئەگەرچى لەوانەى ە واش نەبى.

«بىئە!» دىمىترى فىودوروويچ گرژ بوو و كىشای بە نىوچاوانى خۆيدا. تازه تىگەيشتبوو، ئالىووشا باسى ئەو سووكايەتى و گوراننەى كاترنا ئىوانا دەكا كە گوتبووى: «براكەت ەىچوپووچە.»

- ئەرى، سەبارەت بەو «رۆژە نەخسە» كاتيا گوتەنى، رەنگە باسەم بۆ گرووشنكا كەردبى. ئەرى بۆم گىزايەو، لەبىرمە! ەەر ئەو كاتە بوو كە چووبووين بۆ (ماكرۆيە) مەست بووم، قەرەجەكان گورانىيان دەگوت... بەلام مەن ەون ەون دەگريام. چۆكم دادابوو و لە ەمبەر وىنەكەى كاتياىا زوورەزوور دەگريام، گرووشنكا تىگەيشت. بە ەموو شتىكى زانى. لەبىرمە دەستىكرد بە گريان... خودا بيانكوژى! بەلام ئىستا مقەدەر واىە كە ئەو ەبى... ئەو كاتە گريا، بەلام ئىستا «دركى لە دل چەقىو!» ژنان ەروان ەيدى.

دىمىترى فىودوروويچ سەرى داخست و كەوتە بىركردنەو. لە ناكاو بە دەنگىكى خەماوى گوتى: «ئەرى، مەن ەىچوپووچەم، شەشدانگ ەىچوپووچە! گرینگ نىيە گريام يان نەگريام، مەن ەىچوپووچەم! پىنى بلى كە بەگيان و بە دل ئەو ناوەم قەبوولە. ەلەبەت ئەگەر ماىەى ئوخژن و ئوقرە بى. چاكە ئىتر بەسە. خوداحافىز، قسەكردن بى فايدەىە! بۆ سەرگەرمىش نابى، تۆ بە رىى خۆتا برۆ منىش بە رىى خۆمدا. ئىتر نامەوى چاوىشم پىت بەكەوئىتەو، مەگىن وەك دوايىن پەنا و دالە. خوداحافىز، ئالكسى!» دەستى ئالىووشاى بەگەرمى گوشى و ەروا مى بە خوزدا گرتبوو، بى ئەو ەى سەرى ەلەنى، لەجىنى خۆى بزوت، بە پرتاو بەرەو شار وەرئ كەوت. ئالىووشا لە داو ە چاوى تىبىرى، برۆاى نەدەكرد كە ئاوا لە ناكاو برۆا.

دىمىترى فىودوروويچ لەپر ئاورى داىەو ە و ەاوارى كرد: «سەبركە، ئالىووشا، راستى شتىكى دىكەش دەلىم، بەلام تەنيا لەلاى تۆ دەىدركىنم! چاوملىكە، چاك برۆانە، چاوى لىرە بكە، ئىرە شوورەىيەكى تالى بۆ مەن

پيوهيه.» (دیمتری فیودورویچ به گوتنی «ئیره» شیتانه به مشت له سنگی خوی رادهکیشنا، دهتگوت شوورهییه که راست له سینگیدا خوی شارووتهوه. له جیگایه کدا، له گیرفانیدا، رهنگه به ملیشیدا هلیواسیینی.) ئیستا تو وهک مروفتیکی هیچوپوچ، هیچوپوچیکی سویندخواردوو من دهناسی، به لام راوهسته پیتبلیم که بهر له ئیستاش و دواتریش کاری وام نه کردوه، که له پهستی و خویرییه تیدا له گهل ئه و ننگ و شوورهییه پینکی بگری و ئیستا هر لهم کاته دا له دلمدایه، ئیره، ئیره ئه گهر گه شه بکا، هر چه ند له راگرتنی ئه ودا به ته وای ئازادم، ده توانم بهری پیبگرم، یان ههتا کوتایي رایدهم، جوان ئه وه تیبگه. با ئه وهشت پیبلیم، ئه وه ههتا کوتایي ده بم. پیچی پیناگرم. هر ئیستا هه موو شتیکم پیگوتی، به لام ئه وه م پی نه گوتی. چونکه ته نانهت ناتوانم به ته وای پرکیشیشی تیدا بکه م. هیشتا ده توانم پیچی پینبگرم؛ ئه گهر وابکه م. ده توانم نیوهی ته وای ئابرووی له کیس چووم بکرمه وه. به لام وانا که م. پیلانی خویرییه نهی خوم ده به مه پیچی. توش ده توانی شایه دی بدهی که له پیشدا ئه وه م بو باس کردوی. تاریکی و له بهریه ک چون! پیویست به گوتن ناکا. به وهختی خوی تینده گه ی. کولانی ته نگه بهری گه مار و ژنی دوزه خی. خودا حافیز. دو عام بو مه که. چونکه شیاوی نیم. پیویستیش نییه، قهت پیوست ناکا.... نیازیشم پی نییه! ده روم!»

له ناکاو وهر سووراو ئه مجاره لای نه کرده وه. ئالیووشاش به ره و کلیسه که وته ری. «چی؟ یانی ئیتر قهت نایبینم! ئه وه ده لی چی؟ لی م پروونه که سبه نیی ده بیینم. ئه وه شی لی ده رده کیشم. مه بهستی چییه؟»

***

دهوریکی کلیسه که ی لیداو له دارستانه که تیپه ری و گه یشته حوجره که... ده رگیان لی کرده وه. ئه گه رچی له وکاته ی شه ودا ئی زنی چوونه ژووریان به که س نه ده دا. له و ده مه دا که پی نی نایه حوجره که ی باوه زووسیماره، دلی ده له رزی. «بو، بو چووبوه پیچی؟ بو ئه وی ناردبووه بو دنیا؟ ئیره هیمنایه تی لیوو. ئیره پاکی لیوو. به لام ئه وی پر له ئالوزی و خه م و

کۆشان بوو. پیاو سه‌ری لینه‌شیوا و خیرا گومرا ده‌بوو و سه‌ره‌نده‌ری نه‌ده‌کرد...»

پۆرفیژی تازە مرید و باوه پایسی له حوجره‌که بوون، ئه‌وان هه‌موو سه‌ری سه‌عاتیک ده‌هاتن و له حال‌وبالی باوه زووسیمایان ده‌پرسی. ئالیووشا تیگه‌یشت که حالی باوه زووسیمایا خراپه و پۆژ له‌گه‌ل پۆژ خراپتریش ده‌بی. ته‌نانه‌ت ئه‌و پۆژه نه‌یتوانیبوو به‌ شیوه‌یه‌کی ئاساییش له‌گه‌ل براده‌ران بدوی. وا باو بوو هه‌موو شه‌وی دوا‌ی به‌ریوه‌چوونی ری و په‌سمی عیشای په‌بیانی هه‌موو راهیبه‌کان ده‌رژانه حوجره‌که‌ی باوه زووسیمایا و تیکرا به‌ ده‌نگیکی به‌رز ده‌ستیان ده‌کرد به‌ پارانه‌وه و تۆبه‌کردن. دانیان به‌ هه‌موو کرده‌وه‌کانیاندا دهن، هه‌ر له‌ ده‌مه‌قالی و کیشه‌ی پۆژانه‌وه بگره‌ه‌تا بیروکه و وه‌سواسی پر له‌ تاوان و خه‌یالی خراپ، هیچیان نه‌ده‌هیشته‌وه. تاقمیکیان چۆکیان داده‌دا و ده‌پارانه‌وه. پیری کلیسه‌ ده‌یبه‌خشین و ئاشتی ده‌کردنه‌وه. ئامۆژگاریی ده‌کردن و تۆبه‌ی داده‌دان و ته‌قدیسی ده‌کردن و پاشان مه‌ره‌خه‌سی ده‌کردن برۆن. هه‌ر ئه‌و ریوره‌سمی تۆبه‌دادان و دانپانانه‌ ئاساییه‌ بوو که دژانی پیری کلیسه‌ی پی وهره‌ز بووبوو و ناره‌زایه‌تیان ده‌رده‌بری. ده‌یانگوت ئه‌و کاره‌ ده‌بیته‌ هۆی سووک بوون و ناحه‌زبوونی فه‌رزه‌که و تا راده‌یه‌ک کفریشه، ئه‌گه‌رچی ئه‌و کاره شتیکی جیاواز بوو. ئه‌وان ته‌نانه‌ت به‌ سه‌رانی کلیسه‌یان راده‌گه‌یاند که ئه‌و شیوه‌ دانپانان و تۆبه‌کردنه‌ ئاکامیکی باشی نییه‌ و به‌لکو له‌راستیدا تاراده‌یه‌کی زۆر ئاکامیکی پرتاوان و دردۆنگی و په‌شبینیشی به‌دواوه‌یه. زۆربه‌ی براین پیتان خۆش نه‌بوو له‌و کۆرده‌دا به‌شداریکه‌ن و به‌بی مه‌یلی ده‌چوون و تاراده‌یه‌ک ناچار بوون. چونکه هه‌موو ده‌چوون و له‌وه‌ ده‌ترسان وه‌ک که‌سیکی لووت‌به‌رز و به‌فیزو بیرچه‌وت و به‌دزات چاویان لیکه‌ن. خه‌لکی ده‌یانگوت تاقمیک له‌ راهیبیان له‌پیشدا له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ ریک که‌وتوون و ده‌شیانگوت: «من دانی‌پیاوه‌نیم که‌ ئه‌مرو رقیم لیت هه‌ستا و تۆش ئه‌وه‌ بسه‌لمینه‌.» ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شتیکیان بو گوتن به‌ده‌سته‌وه‌ بی. ئالیووشا

دهیزانی که هیندی جار ئه و مهسه له دیته گۆرئ. ههروهها دهیزانی له نیو راهیباندا کهسانیک هه ن که زوریان رق له و کارهیه که ئه و نامانهی له لایه ن خزم و کهسانه وه دهگا، دهیانبه ن بۆلای پیر و بهر له خویان نامهکان هه لده پچرن و دهیانخویننه وه.

هه لبهت ئه وهش له بهر ئه وه بوو هه موو شتیگ ئازادانه به پتوه بچئ و به نییه تی خیره وه له ریگای ته سلیم بوونی خوویستانه و رینوینی به سووده وه بی. به لام له راستیدا ئه و کاره راستی و سه داقه تی تیدا نه بوو و پریش بوو له ناراستی و چه وتی. له گه ل ئه وه شدا راهیبانی پیرتر و به ئه زمونتر به بیر و باوه ری خویانه وه نووسابوون و به لگه یان دهینایه وه که: «بو ئه وانه ی که سادقانه و به دلئکی پاکه وه وه دوای رزگاری که وتوون و هاتوونه ته نیو ئه م چوار دیوارییه وه. ئه و جوړه فه رمانبه ری و له خو بردوو بیه ش به پوونی دیاره سوودیکی مه زنی ده بی؛ له لایه کی تریشه وه، ئه و که سانه ی که ئه و کاره به شتیکی خراپ و ناحه ز و مایه ی نیگه رانی ده زانن، راهیبی راسته قینه نین و به هه له هاتوونه ته نیو کلئسه وه. جیگای باش و له بار بو ئه وان ئاسمانانه. ته نانه ت له په رستگاشدا پیاو ناتوانی له ده ست تاوان و شه یتان له ئه ماندا بی. هه ر بۆیه نه بوونی سه داقه ت برئ جار نابئ ئه وه نده شی حیساب له سه ر بکری.»

باوه پایسی، هه روا خه ریکی ته قدیس کردنی ئالیووشا بوو، به ورته ورت پیئ گوت: «هه زه ته ی پیر کز و لاوازتر بووه، هه میشه خه والووه و خه وه نووچکه ده بیاته وه. له خه وه ستانیشی زور دژواره. ناشکری له خه وی هه ستینین. نزیکه ی پینج ده قیقه خه به ری بووه، به ئاماژه ی ده ستی حازریانی ته قدیس کرد و داوای لیکردن شه وانه دوعای بو بکه ن. ده یه وه ی سبه نی به یانیش فه رزی دانپیانان و توبه کردن به جئ بینئ. ئالکسی، ناوی توشی هینا. پرسیی رۆیشتووی یان نا، عه رزیان کرد رۆیشتووی بو شار، گوتی: «بو ئه و کاره ته قدیسی ده که م. جیگای ئه و ئه و بییه، نه ک ئیره، بو ماوه یه ک.» قسه کانی ئه و سه باره ت به تو هه ر ئه وه بوو. زور به سوژ و تامه زرۆییه وه ناوی تو ی

هینا؛ تیدهگهی چۆنی ریز بۆ دانای؟ بهلام چۆنه بریاریداوه ماوهیهک له دنیای ئازاددا بژیت؟ حه‌تمه‌ن چاره‌نووسی توێ پیشبینی کردووه! ئالکسی، تی‌ده‌گهی ئەگەر بگه‌رپیتته‌وه دنیا، بۆ ئەوه‌یه‌ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ ئه‌رکه‌ی پیت سپێردراوه له‌لایه‌ن پیره‌وه‌ ئه‌نجامی بده‌ی، نه‌ک بۆ رابواردن و خۆشی و چێژی دنیایی.»

باوه‌ پایسی رۆیشته‌ ده‌ری. ئالیووشا سوور ده‌یزانی باوه‌ زووسیمما خه‌ریکه‌ ده‌مری، له‌وانه‌یه‌ ته‌نیا دووسی رۆژی دیکه‌ بمینی. ئالیووشا بریاریدا، واده‌ و به‌لینه‌کانی باوکی و بنه‌ماله‌ی خۆخلاقۆف و کاترینا ئیوانا، پشت گوی بخا و رۆژی دوایی له‌ کلیسه‌ نه‌رواته‌ ده‌ری و تاکۆتایی له‌ ژوورسه‌ری پیر بمینی. دلی له‌ گه‌ری عه‌شقداه‌سووتا، خۆشی سه‌رکۆنه‌ و لۆمه‌ ده‌کرد که‌ چۆن توانیویه‌تی بۆ ماوه‌یه‌ک پیره‌که‌ی خۆی له‌بیر به‌ریتته‌وه‌، یانی ئه‌وی له‌ سه‌ر جیوبانی مه‌رگ به‌ که‌له‌لایی به‌جی هیشته‌بوو، ئه‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ له‌ هه‌موو که‌سه‌ی زیاتر له‌ دنیادا ریزی بۆ داده‌نا. چوو بۆ وه‌تاگی خه‌وه‌که‌ی باوه‌ زووسیمما، له‌ هه‌مبه‌ر پیردا چۆکی دادا و - پراکشابوو چرته‌ی نه‌ده‌کرد، به‌ ده‌کوته‌ و پشووسواری و رۆخساریکی ئارامه‌وه‌ - کړنۆشی بۆ برد.

ئالیووشا گه‌راهه‌وه‌ هۆده‌که‌ی دیکه‌، ئه‌وه‌ شوینه‌ی که‌ پیری کلیسه‌ به‌یانیی ئه‌وه‌ رۆژه‌ زیاره‌تکه‌رانی لیکۆکردبووه‌ و قسه‌ی بۆ کردبوون. پۆستاله‌که‌ی داکه‌ند و له‌ سه‌ر که‌تیکێ ره‌ق و باریک پراکشا. که‌ ماوه‌یه‌ک بوو له‌جیاتێ چرپای نوستن که‌لکی لێوه‌رده‌گرت. ته‌نیا بالنجیکی له‌گه‌ل خۆی هینابوو. ئه‌وه‌ دۆشه‌که‌ی که‌ به‌یانیی ئه‌وه‌ رۆژه‌ باوکی به‌ گۆره‌ گۆر باسی کردبوو، ماوه‌یه‌کی زۆر بوو له‌بیری چووبۆوه‌ له‌ سه‌ریشی بخه‌وی. عه‌باکه‌ی داکه‌ند و ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌ستیکرد به‌ دوعا و پارانه‌وه‌. له‌ پارانه‌وه‌که‌یدا داوای له‌ خودا نه‌کرد که‌ند و کۆسپی له‌ سه‌ر ری لاببا و له‌ به‌لای شه‌یتانی بیاریزی، به‌لگو تینووی هه‌ستیکێ شادانه‌ بوو که‌ داوای شوکر و ستایش و پارانه‌وه‌، که‌ هه‌میشه‌ تا‌عه‌تی شه‌وانه‌ی له‌وه‌ پیکده‌هات و به‌رده‌وام خۆی له‌ رۆح و گیانی ده‌هالاند. هه‌روا که‌ خه‌ریکی پارانه‌وه‌ بوو، له‌ ناکاو ده‌ستی له‌ کاغه‌زیکێ په‌مه‌یی که‌وت له‌ گیرفانی کراسه‌که‌یدا که‌ پیتخزمه‌ته‌که‌ی کاترینا ئیوانا پیتی

دابوو. دلی کهوته قرت و فرت به لّام هه رچوئیی بوو فه رزی تاعهت و پارانه وه که ی به جیی هیتا. پاشان دوی تۆزی در دۆنگی، پاکه تی نامه که ی هه لچرپی، نامه که بۆ ئه و نووسرابوو. به ئیمزای لیز، کچی مادام خو خلاقوف، که به یانی ئه و رۆژه له بهر چاوی پیری کلیسه بیی پیکه نیبوو.

نووسیوو: «ئالکسی فیودوروویچ، ئه و نامه یه م بۆ نووسیوی به بی ئه وه ی هیچ که س بزانی، ته نانهت دایکیشم. ده شزانم کاریکی باش نییه، به لّام به بی دهر برینی ئه و هه سته ی له ناخمدا یه و هه لده چی، ناتوانم بژیم. هه تا ماوه یه کیش نابیی جگه له من و تۆ هیچکه س له و مه سه له ئاگادار بی. به لّام ئه و شته ی که زۆر هه ز ده که م به تۆی بلیم، چۆنت پیبلیم؟ ده لین کاغه زه هه خه جاله تی ناکیشی، به لّام دلنیا به ئه و قسه یه راست نییه و ئه م کاغه زه هه ر ئیستا وه ک خو م له شه رمانا سوور هه لگه راهه. ئالیوو شاگیان، خو شم ده ویی له مندالییه وه، له و کاته وه که له مۆسکو بووین، تۆش وه ک ئه و کاته نه ماوی و زۆر گو راپوی. بۆیه خو شم ویستوی و هه تا ئاخری ته مه نیشم خو شم ده ویی. دلم تۆی هه لبزار دووه تا کو ژیانمان پیکه وه گریدری و هه تا کو تاییی ته مه ن پیکه وه بژیین. هه لبهت به و مه رجه ی واز له کلیسه بیینی. به لّام ته مه نمان نایگه بیینی و هینشتا مندالین. هه تا ده گه یه ته مه نی یاسایی سه بر ده که یین. هه تا ئه و کاته دلنیا م هیز و وزه مان دیته بهر، به ریدا دهرۆین و سه ما ده که یین. هیچ در دۆنگی و دوودلییه کیشی ناوی.

ده زانی چی بیرم له هه موو شتیکی کردۆته وه. به لّام شتیکی هه یه که نه متوانیوه ته نانهت بیریشی لینیکه مه وه: به خویندنه وه ی ئه م نامه یه سه بارهت به من چۆن بیر ده که یته وه؟ من هه میشه پیده که نم و بزۆزی ده که م. ئه مرۆ به یانی قه لسم کردی، به لّام دلنیا به بهر له به ده سته وه گرتنی قه لّم، له هه مبه ر په یکه ره ی دایکی پیرو زدا پارامه وه، ئیستا خه ریکی دوعا و پارانه وه م و خه ریکه ده سته ده که م به گریان.

پازی من له ده سته ی تۆدایه. سه به یینی ئه گه ر بیی بۆلام، نازانم چۆن چاو له چاوت بکه م. ئاخ ئالکسی فیودوروویچ، ئه گه ر وه ک مرۆقیکی گیل و گه مره

نەتوانم ددان بەخۆدا بگرم و کاتی چاوم پیتدەکهوئ دەستبکەم بە پیکەنین - ئەو کارەى که ئەمڕۆ کردم - چبکەم؟ پیتوايه کچیکى خراپم و سەر دەخەمە سەرت. بۆیه بڕوا بە نامەکه شەم ناکەى. کهوايه خۆشەو یستەکه م تگات لێدەکه م سبەینى کاتى دى بۆ ئیره، ئەگەر دلت پيم دەسووتى راست چاو له چاوم بپه، چونکه ئەگەر چاوم بە چاوت بکهوئ، ليم روونه وه پیکەنین دەکهوم. بەتایبەت ئەگەر ئەو عەبا شۆرەت لە بەردابى. کاتى بىر لەو دەکه مەوه ئازای ئەندامم سڤ دەبى. کهوايه کاتیک دى، ماوه يەک چاوم لیمەکه، یان چاو له پەنجیره که بکه یان له دایکم...

ئەم نامەیه، نامەیه کى ئەویندارانەیه که بۆم نووسیوى. پەککو منى چاره رەش چم کردوو؟ ئالیووشا رقت لیم هەلنەستى، ئەگەر کارىکى ناهە زیشم کردوو و هەستم رووشاندووى، بمبوورە. ئیستا رازى ئابرووى من، که رەنگه بۆ هەمیشە چووبى، لە دەستى تۆدایە.

دانیام ئەمڕۆ دەگرم. بە هیواى دیدار، دیدارى سامناک و پڤ له دلە خورپە مان.»

- لیز -

«کۆتایی نووسین. - ئالیووشا؟ تۆ دەبى حەتمەن بى بۆ لام! - لیز.»

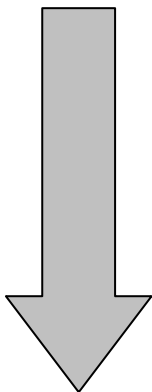
ئالیووشا نامە کهى بە سەرسوورمانەوه خویندەوه، له سەرەتاوه هەتا کۆتایی دیسان خویندییهوه، تاوى چوو هەکرهوه و دای له قاقای پیکەنین. داچله کى. ئەو پیکەنینە تاوان بوو. بەلام دواى تاویک دیسان بە نەرمى و ئارامى دەستیکردەوه بە پیکەنین. نامە کهى بە ئەسپایى نایه وه نیو پاکه ته که، دوعایه کى خویند و ڤاکشا. ترس و دلە خورپه کهى له رێوه نیشتە وه. «خودایه، بە سەر هەموو عالەمدا رەحمەت ببارینه، هەموو گیانە ناشاد و ئالۆزەکان بده ژیر بالی خۆت و بەرهو رێگای راست هیدایه تیان بکه. هەموو رێگاکان له دەستى تۆدایه. بە گەرهبی خۆت رزگاریان بکه. تۆ سەرچاوهى دلۆقانى و خۆشەویستى. شادى بۆ هەموو عالەم دەنیری!» ئالیووشا ئەوهى زۆر بە ئارامى گوتو خاچى خۆى کیشا و له خەویکى قوول ڤوچوو.

بهندی دووهم

کتیبی چوارهم
زامی ته شه ناکردوو

(۱)

باوه خراپونت

به یانی زوو ئالیووشایان له خه وههستاند. باوه زووسیماش خه بهری بووه، ئه گهرچی دهیویست له پێخهفه که ی بێته دهری و له سه ر کورسیله که دانیشی، ههستی به بیهیزییه کی زور کرد. زهینی پووناک پووناک بوو؛ روخساری شه که ت و ماندووی ده نواند، به لام نوورانی و تا رادهیه ک کراوه بوو و دهتگوت بزهی تیزاوه. شادی و دلوقانی و گه شاوهییی پیوه دیاربوو. به ئالیووشای گوت: «له وانه یه نه گه مه سه بهینی.» ئه مجار ویستی به بی ماتل بوون فه رزی توبه و دانپیانان و پارانه وه به جی بیئی. بیسه ری هه میشه یی دانپیانانه کانیشی باوه پایسی بوو. ریوره سمی چه ور کردنی که شیش به رونی پیروژ دوی ئه و دوو فه رزه به جی ده هات. راهیبان کو بوونه وه و حو جره که، ورده ورده پر بوو له مرید و راهیبی گوشه نشین. ئیتر رۆژ بوو بووه. خه لک پۆل پۆل له کلێسه وه به ره و حو جره که ده هاتن. دوی ته و او بوونی ریوره سمه که، پیری کلێسه ویستی هه موویان ماچکا و مائا وایی و گه ردن ئازادیان لیبکا. چونکه حو جره که زور بچوک بوو، ملاقاتچیانی پێشو و چوونه دوا وه بو ئه وه ی تاز هه اتوه کان جیان بیته وه. ئالیوشا له په نا پیردا، که هه روا له سه ر کورسیله که ی دانیشتوو، را وه ستا. پیر به پیی توانا قسه یکرد. هه رچه نده دهنگی زور کز بوو، به گالته وه گوتی: «سالانکی زوره ئیوه فی ر ده که م، به دهنگی به رز هینده م قسه کردوه، که ئاخا فتم بو بوته عاده ت، به جو ری که ده م لیکنانم هه تا رادهیه ک پی دژوار تره له مژولیا ییش. ته نانه ت ئیستا، به و بیهیزی و بیتاقه تییه وه هه روا م باوکان و بریانی ئازیز.»

ئالیووشا دواى وتەكانى پير هيندى شتى وهبیر هاتهوه. بهلام لهگه‌ل
 ئەوهى پير زۆر به ئاشکرا قسه‌یده‌کرد و دەنگى تا راه‌دهیه‌ک پته‌و و جیدی
 بوو، وتاره‌که‌ی پچرپچر دیاربوو. باسى زۆر شتى کرد، تامه‌زرۆ بوو به‌ر له
 مه‌رگ ئەوى نه‌ویژراو ماوه‌ بيوژی، ئەویش نه‌ک بو‌ فیرکاری، به‌لکو له‌وه
 ده‌چوو تینوى ئەوه‌ بى‌ هه‌موو شادی و حه‌زه‌کانى له‌گه‌ل مرۆف و ته‌واوى
 مه‌خلوقات به‌شکات و جاریکى دیکه‌ له‌ ته‌مه‌نیدا ده‌رگای دلى‌ ئاوه‌لا بکا.

تا ئەوجیه‌ی که‌ دواتر ئالیووشا له‌بیری مابوو، باوه‌ زووسیمای گوتی:
 «باوکان، یه‌کتريان خۆش بووی، خواپه‌رستانتان خۆش بوی و پزیزان بو
 دانین، چونکه‌ ئیمه‌ش هه‌ر به‌وه‌ی هاتوینه‌ نیو ئەم چوار دیوارییه‌وه‌ و
 خۆمان به‌ند کردوه‌، پیتان وانه‌بى‌ له‌ خه‌لكانى ده‌رئ پاکترین، به‌لکو
 به‌پچه‌وانه‌، که‌ هاتوینه‌ ئیره‌، هه‌رکامه‌مان دانمان پیداناوه‌ که‌ له‌ خه‌لگى و له‌
 ته‌واوى خه‌لكانى سه‌ر زه‌وى خراپترین... راهیبیش هه‌رچه‌نده‌ زیاتر له‌م
 حوجره‌یه‌دا بژی، ده‌بى‌ باشتر له‌وه‌ بگا. ئەگه‌ر وانه‌بى‌ بو‌ هاتنه‌ ئیره‌ هیچ
 به‌لگه‌یه‌کیان به‌ ده‌سته‌وه‌ نییه‌. کاتى که‌ تیده‌گا جگه‌ له‌ خراپتربوون له‌ خه‌لك،
 له‌ هه‌مبه‌ر مرۆفایه‌تیدا به‌رپرسیشه‌ . له‌به‌ر خاترى هه‌موو که‌س و هه‌موو
 شتىک و تاوانى خه‌لك به‌ خاس و عامه‌وه‌ . ئەو کاته‌یه‌ که‌ به‌ ئامانجى
 گۆشه‌نشینی و ته‌رکه‌ دنیایى ده‌گه‌ین. چونکه‌، خۆشه‌ویسته‌کانم، ده‌بى‌ بزانی
 هه‌رکام له‌ ئیمه‌ بیگومان له‌به‌ر خاترى هه‌موو که‌سیک و هه‌موو شتىک له‌
 سه‌ر زه‌وى به‌رپرسین. نه‌ک هه‌ر له‌به‌ر تاوانى گشتی عالەمى وجود، به‌لکو
 هه‌رکه‌سیک له‌به‌ر تیکرای خه‌لك و یه‌که‌به‌یه‌کى مرۆقه‌کان. ئەو ماریفه‌ته‌ش بو
 خودای راهیب و هه‌موو که‌سیکی دیکه‌ تاجى ژيانه‌. چونکه‌ راهیبان له‌ ئاو و
 گلێکی دیکه‌ نین و وه‌ک خه‌لگى وان. ته‌نیا به‌هۆی ئەو ماریفه‌ته‌شه‌وه‌یه‌ که
 دل‌مان به‌ خۆشه‌ویستی بى‌پایان و گشتى ده‌گه‌شیته‌وه‌. ئەو کاته‌یه‌ که‌ هه‌رکام
 له‌ ئیوه‌ ده‌توانى به‌ خۆشه‌ویستی ته‌واوى دنیا داگیر بکا و هه‌موو تاوانه‌کانى
 دنیا به‌ فرمیسکی بشواته‌وه‌.... هه‌مووتان به‌رده‌وام ئاگاتان له‌ دلى‌ خۆتان بى
 و تاوانه‌کانتان وه‌بیر خۆتان بیننه‌وه‌. هه‌تا تۆبه‌ له‌گۆریدایه‌، ترستان له‌ تاوان

نه بڼې. تهنانهت ئه و کاتهى تووشى تاوان دهن. هيچ چه شنه مهرچيک له گهل
خودا دامه نين. ديسان دهيليمه وه، باديهه وا مه بن. له هه مبه ر چکوله و گه وردها
له خو درمه چن. ئه و که سانهى سووکايه تيتان پيدده که ن، بوختانتان بو
هه لده به ستن، جنيتان پيدده دن، يان تهره تان ده که ن له خو يان، ئيوه رقيان
لئ هه لمه گرن. قينتان له کافر و بيدنيان و شه رخوازان و مالپه رستان نه بڼې -
مه به ستيشم ته نيا چاکه کاني ئه و کومه لگايه نييه - چونکه له نيوانيانا، به تايهت
له م سه رده مهى ئيمه دا، مروقى چاک زوره. تهنانهت رقتان له هه ره
خراپه کانيشيان نه بڼې. له دوعا و پارانه وه کانتاندا له بيريان مه به نه وه و به و
شيويه دوعايان بو بکه ن: خودايه! هه موو ئه و که سانهى که بيکه سن و که س
نييه بو يان بپارپته وه، به که رمى خو ت به خشه. هه موو ئه و که سانه ش که
تاريکه سه لاتن و تاعهتت به جى ناهينن نه جات بده. هه روه ها بلين: خودايه!
له بهر غرورور ئه و کاره ناکه ين، چونکه له هه موو که س چرووک ترين...
خه لکتان خو شبوئى. مه هيلن بيگانان به که يفى خو يان ده ميبتان که ن و راتان
بدن. چونکه که و تنه ساله وه و که له لابيون و باديهه وا بوونى قيزه ون و
له وه ش خراپتر به خيلى و چاوچنو کى هيژتان ليدده برى و بيگانان سانتر
ده تانن سواري ملتان بن و راتان بدن. به رده وام کتيبي پيرو ز (ئينجيل) بو
خه لکى بخويننه وه و راقه ي بکه ن.... چاو برسى و ته ماح کار مه بن.... دل به
زيروزيو مه به ستن، رسق و روزى عه مبار مه که ن بو گراني... هيواتان به
خودا بڼې. ئالاي ئيمان و ناشتى ده ست بده نى و راي شه کينن.»

به لام پير پچرپچرتر له وهى که دواتر ئاليوشا باسى ده کرد، دووابوو.
زور زوو هه ناسه ي سوار ده بوو و قسه ي بو نه ده ات. بو ئه وهى هيژى
بيته وه بهر توژيک راده وه ستا و وه ک ئه وهى حالى لئ هاتبى، دريژه ي به
مژوليائيشه که ي ددها. هه موو به هه سته وه گو ييان بو راگرتبوو. ئه گه رچى
زوريان سه ريان له قسه کاني سو ر مابوو و تى نه ده گه يشتن... دوا روژ
هه موويان ئه و وشانه يان وه بير ديته وه.

خودا وراستان بۆ ساتىك ئاليوشا له حوجره كه چوه دهري، له نيو راهيبانى دهوروبهري حوجره كه دا، ههستي به دلخورپه و چاوه پوانى كرد. ئەو حالته چاوه پوانى ههش له ئەدگارى تاقمىكشاندا وهك دلخورپه و مهترسى خوى دهواند و له تاقمىكشاندا وهك ئوخژن و ئوقره. هه موو چاوه پوانى ئەوه بوون، بهر له مه رگى پير شتىك بقه ومى. چاوه پوانى كه شيان له لايه كه وه، هه تا رادهيهك هه پوانه بوو. به لام ته نانه ت چله كيشترين راهيبانىش كه وتبوونه ژير كارتىكه رى ئەو ههسته وه. روخسارى باوه پايى له هه موويان جيدتر ديار بوو. راهيبىك به نهينى ئاليوشاى بانگ كرد، تاكو چاوى به راکيتىن بكه وئ. راکيتىن تازه له شاره وه هاتبووه و نامه يه كى له لايه ن مادام خوڤلاكوڤه وه هينابوو بۆ ئاليوشا. مادام خوڤلاكوڤ له نامه كه يدا باسى رووداوىكى سهير و زور داخوازىكارانه ي بۆ ئاليوشا نووسىبوو. گوايه له نيو ئەو ژنانه دا كه دوينى هاتبوون بۆ زياره تى باوه زووسىما، پيرىژنىكى شارستانى، ژنى گورووبانىكى كوچى دوايى كردوو به ناوى پروخورنا، هه بووه. له هه زه رتى پير ده پرسى ئايا ده توائى بۆ شادى رۆحى واسنكاى كورپى كه چوه بۆ ئيركوتىسك و ماوه ي سالىك ده بن نامه يه كيشى نه ناردوو، بپارپته وه؟ باوه زووسىماش له وه لاميدا به رووگرژى ده لئ: «كارى وا مه كه، دوعا كردن بۆ زيندوو به و قهسته وهك ئەوه وايه مرديت، ئەوهش جوړىك جادوو بازييه. پاشان به هوى نه زانپه كه يه وه ده يه خشى. به جوړىك كه ده تگوت كتىبى داها توو ده خوئىته وه.» (راست وهك بۆچوونى مادام خوڤلاكوڤ) ئەو وشه دلخوشكه رانه يه ده دركىتى كه: «واسياى كورپى به دلنبايه وه زيندوو و به م زوانه يان خوى ده گه رپته وه يان نامه ده نيرى. ژنهش واچاكه بروتا وه بۆ مالى و چاوه پوان بى...» مادام خوڤلاكوڤ به سه رسورمانه وه نووسىبووى: «باوه ر ده كن كه پيشوئىژبپه كه ي وه راست گه راوه و ئەوهش هه موو مه بهسته كه نپه.» پيرىژن ده گاته مالى و ناگاتى، نامه يه كى ده دهنه ده ست كه له سىبريه وه هاتبوو. ئەوهش ته واوى مه بهسته كه نپه. واسيا له نامه كه يدا به

دایکی راگه یاندبوو که له گه ل خاوه ن پله و پایه یه ک خه ریکه ده گه رپته وه بۆ رووسیا و سی حه وتوو دواى گه یشتنی نامه که هیواداره «بگه رپته وه ئامیزی دایکی.»

مادام خوڤلاکوڤ به گوڤ و تینه وه داواى له ئالیووشا کردبوو، ئه و په رجۆ و پیشویژییه به باوکه عابید و راهیبانی دیکه راگه یینی. له کو تایدیا نووسیبووی: «هه موو که س، هه موو که س ده بی له وه ئاگادار کرین!» نامه که زۆر به په له نووسرا بوو. دلّه خورپه ی نووسه ره که شی به هه موو دپره کانیه وه دیار بوو. به لام ئالیووشا به پیویستی نه زانی به راهیبان بلّی، چونکه هه موویان له وه ئاگادار بوون. راکیتین هه ر له و راهیبه ی نامه که ی هینابوو، داواى کردبوو به وپه ری رپزه وه عه رزی باوه پایسی بکا، که راکیتین دهیبه وئ سبه رته به مه به ستیک له گه لیان بدوئ. مه به ستیکی هینده ش گرینگه که ناتوانی بۆ ساتیک وه درهنگی بخات. هه روه ها به هوی جه ساره ته وه، خاکه رایانه داواى لیوووردنی ده کرد.» ئه و راهیبه ش به رله گه یاندنی نامه که بۆ ئالیووشا، هه واله که ی به باوه پایسی راگه یاندبوو، ئالیووشا دواى خویندنه وه ی نامه که به باشی زانی بۆ سه لماندنی ئه و مه به سته نامه که بدا به باوکه پایسی. ته نانه ت به و کابرا چله کیش و پاریزگاره ش ئه گه رچی کاتی خویندنه وه ی هه والی «په رجۆکه» ناوچاوانی تیک نابوو. نه یتوانی به ته وای دان به خویدا بگرئ. چاوی زیته ی هات و بزیه کی جیدی و قورساغ نیشته سه ر لیوانی. هه لیدایه و گو تی: «شایه دی روودا وگه لی زۆر گه وره تریش ده بین!»

ئه و راهیبانه ی که له و ده وروپشته بوون دووپاتیان ده کرده وه: «شایه دی روودا وگه لی زۆر گه وره تریش ده بین!»

به لام باوه پایسی، هه روا که نیوچاوانی تیک نابوو، داواى له هه موویان کرد ئه و مه به سته هه تا ماوه یه ک پووشبه سه ر بکه ن. «هه تا زیاتر پروون ده بیته وه و قه بو لده کرئ. ئه گه رچی له نیو خه لکانی ئه م دنیا به دا که سانیکی زۆر ساویلکه و خو شباوهر هه ن. له راستیشدا ئه و مه سه له یه له وانه یه به

شيوه‌یه‌کی سروشتی و ئاسایی رووی دابی و به‌ه‌لکه‌وت بووی. «ئەم وتەیه‌ی کۆتایی زۆر به پارێزه‌وه درکاند. گوايه بۆ رازیکردنی وێژدانی، ئەگەرچی برۆای به حاشاکردنی خۆی نه‌بوو. راسته‌قینه‌یه‌ک که گوێگره‌کانی به ئاشکرا تییگه‌یشتن.

هه‌لبه‌ت له ماوه‌ی سه‌عاتیکدا «مۆجزه‌که» به گویی ته‌واوی که‌سانی نیو کلیسه‌که و ئەوانه‌ی بۆ زیاره‌ت هاتبوون، گه‌یشت. هه‌یچکه‌س لهو راهیبه‌ی رۆژی پێشوو له سین‌سیلۆستیر و له کلیسه‌ی چکوله‌ی ئابدوورسک له باکووری دووره‌وه هاتبوو، نه‌که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ری. هه‌ر ئەو بوو که رۆژی پێشوو له په‌نا مادام خۆخلاقۆف راوه‌ستا بوو و به ئاماژه‌کردن به شیفای کچی ئەو ژنه، له باوه زووسیمای پرسیبوو: «چۆن ده‌وێری خۆ له قهره‌ی کاریکی ئاوا بده‌ی؟»

به‌لام ئیستا ماق‌مابوو و نه‌یده‌زانی باور به قسه‌ی کێ بکا. شه‌وی رابردوو چوو بۆلای باوکه‌ فرایۆنت، که حوجره‌که‌ی له پشت پلووره‌ی هه‌نگوینه‌کانه‌وه هه‌لکه‌وتبوو، ئەو دیداره‌ش زۆری شوین له سه‌ر داناو بووه هۆی سه‌رسام بوونی. ئەو باوکه‌ فرایۆنته هه‌ر ئەو راهیبه‌ پیر و به‌ناوبانگه‌ی له نوێژ و تاعه‌تا بی‌هاوتا بوو، که به‌ر له ئیستاش باسی ئەو هاته‌ گوێ، په‌خنه‌ی له باوه زووسیما و دامه‌زراوه‌ی پیران ده‌گرت و ئەوه‌ی به شتیکی زیانبار و گه‌وجانه‌ ده‌زانی. ئەو په‌قیبیکی ته‌واو به‌ره‌ه‌لستکاریان بوو. ئەگه‌رچی به هۆی پله و پایه‌که‌یه‌وه به دگمه‌ن له‌گه‌ل ئەم و ئەو ددوا. ئەوه‌ی بووبوووه هۆی دژایه‌تی کردنی و ئاوا له سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ی خۆی سوور بوو، تاقمیک له راهیبه‌کان له‌گه‌لی هاوده‌نگ بوون و زۆربه‌ی زیاره‌تکه‌ران به‌چاوی پیاوچاک و قه‌دیس لییان ده‌روانی، ئەگه‌رچی گومانیان له‌وه‌دا نه‌بوو که شیته‌. به‌لام هه‌ر ئەو شیتیه‌ی بوو سه‌رنجی هه‌مووانی راده‌کیشا.

باوه فرایۆنت بۆ تاقه‌ جاریکیش نه‌چووبوووه دیده‌نی پیری کلیسه‌. ئەگه‌رچی هه‌ر لهو چله‌خانه‌یه‌ ده‌ژیا. قه‌تیان وادار نه‌ده‌کرد یاساوپرێساکان پێشیل نه‌کا. ئەوه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌ بوو ته‌واوی هه‌لسوکه‌وته‌کانی شیتانه‌بوو.

تەمەنى ھەفتا و پىنج سال يان زياتریش دەبوو، لە سووچىكى ھەوشەكە لە حوجرەيەكى دارينهى كۇندا دەژيا، كە لەمىژ بوو بۆ زاهيدىكى گەورەى دىكە درووستكرابوو، بۆ باوھ ئىوانايان ساز كردبوو كە سەد و پىنج سالى عومر كرد و چىرۆكى زۆر سەير و سەمەرە لە كەرامات و پىشويژىيەكانى دەگىرنەوھ.

باوھ فراپۇنت توانىبووى لە ھەوت سال لەمەوبەرەوھ بخرىتە ئەو حوجرەيەوھ و لەويدا گۆشەنشين بى. ديويكى ھەژارانە بوو، ئەگەرچى زياتر لە نوىژگە دەچوو، چونكە پر بوو لە رەسم و پەيكەرەى قەدىس و پياوچاكان و مۆم و چرا لە ھەمبەرياندا داگىرسابوو. ئەم مۆم و چرايانەى كە خەلكى بە شىوھى نەزرى دەيانھينا بۆ كلىسە. باوھ فراپۇنتيان كردبووھ بەرپرسى رۆشن راگرتنى ئەو چرايانە. دەيانگوت (راستيشيان دەكرد) بە سى رۆژ تەنيا سەد و پەنجا گرەمى نان دەخوارد. ھەنگەوان كە لە نزيك پلورەكان دەژيا، بە سى رۆژ جارېك نانى بۆ دەبرد. باوھ فراپۇنت تەنانەت لەگەل ئەو كابرا ھەنگەوانەش كە لە راستيدا خزمەتى پىدەكرد، بە دگمەن دەدوا. سى سەد گرەم نانى فەتيرى پىرۆز كە رۆژانى يەكشەممە دواى رىورەسمى ھەوتە باوھ عابىد بۆى دەنارد، جىرەى ھەوتوويەكى بوو. ئاوى گۆزەكەى ھەموو رۆژى دەگۆرى. بۆ رىورەسمەكان نەدەھات. ئەو زيارەتكەرانەى دەچوونە دەيدەنى، زۆر جار دەياندیت، رۆژ ھەتا ئىوارە بى ئەوھى چاو لە دەوروبەرى خۆى بكا، چۆكى داداوھ و خەرىكى نوىژ و تاعەتە. ئەگەر ئەوانىش بووبووايەنە بەردەنگى و قسەى بۆ بكردايەن، وتارەكەى كورت و توند و غەرىب بوو، ھەمىشەش توورە و ئالەتى. زۆر بە دەگمەنىش ھەلدەكەوت لەگەل زيارەتكەران بدوى. بەلام زۆر جار قسەيەكى سەيرى دەكرد كە وەك نەزىلە وابوو. بە ھىچ داوا و پارانەوھەيەكيش باسەكانى خۆى بۆ بىسەران شى نەدەكردوھ. قەشە نەبوو، تەنيا راھىيىكى سادە بوو. برۋايەكى سەير لە نىو خەلكدا باوبوو. زياتریش لە نىو خەلكانى گەلحۆ و ساويلەدا: دەيانگوت باوھ فراپۇنت لەگەل رۆحە ئاسمانىيەكان لە پىوھندى داىە و تەنيا لەگەل ئەوان

دهدوئ، بۆيه له گه‌ل مرو‌ف قسه ناکا. راهیبي ئابدو‌رسکی، دواي ئه‌وه‌ی هه‌نگه‌وان، که ئه‌ویش راهیبيکی زو‌ر بیده‌نگ و مرو‌موچ بوو، رینوینی کرد بۆ لای پلووره‌ی می‌شه‌کان، له سووچیک که حوجره‌که‌ی باوه فراپونت هه‌لکه‌وتبوو، هه‌نگه‌وان وهک وریایی پیدان پی‌گوتبوو: «چونکه له‌وانه‌یه غه‌واره‌یه‌ک قسه‌ت له‌گه‌ل بکا، له‌وانه‌شه قسه‌ت له‌گه‌ل هه‌ر نه‌که‌ن.» راهیب هه‌روهک دواتر ده‌یگزی‌ایه‌وه، به‌وپه‌ری نکه‌رانی و دل‌گوشرا‌نه‌وه له حوجره‌که نزیکبو‌وه. ئی‌واره‌یه‌کی ده‌رنگ وهخت بوو. باوه فراپونت له سه‌ر کورسیله‌یه‌کی پیچکه کورتي له‌ق له په‌نا ده‌رگا‌که‌وه دانیشتبوو. ناروه‌نیکی ساقه‌ته ئه‌ستوو و پرلق و پو‌پ و پیر به‌نه‌رمی له ژوو‌ر سه‌ری خشوهو‌ری بوو. شه‌ویکی فینک و خو‌ش بوو. راهیب له هه‌مبه‌ر پیاوی خودادا چۆکی دادا و داواي ته‌قدیسی کرد.

باوه فراپونت گوتی: «ئه‌ی راهیب! ده‌ته‌وئ له‌به‌ر پیتدا سه‌ر بنی‌مه‌عه‌رزی و سووجده‌ت بۆبه‌رم؟ هه‌سته، ده‌ی هه‌سته.»
راهیب هه‌ستا سه‌رپین.

- ئی‌ستا‌که ته‌قدیست ده‌وئ، فه‌رموو. وه‌ره له په‌نام دانیشه. له کو‌یوه هاتووی؟

ئه‌وه‌ی بووه هۆی سه‌رسوو‌رمانی راهیبي چاره‌ر‌ه‌ش، ئه‌وه‌بوو که باوه فراپونت ئه‌گه‌رچی زوری پۆژوو ده‌گرت و به‌سال‌ا‌چووش بوو، به‌لام پیره‌پیاویکی تیکس‌مراو و پته‌و بوو. که‌له‌گه‌ت بوو، قیت و ره‌پ به‌ریدا ده‌ر‌و‌یشت. ده‌مو‌چاویکی وردیله و گه‌ش و ساغی هه‌بوو. گومانی تیدا نه‌بوو که هیشتا خاوه‌ن تین و گو‌ره. توندوتو‌ل و به‌هیز بوو. له چاو ته‌مه‌نی هیشتا به‌ته‌واوی سه‌رو‌ریشی ماشو‌برنجی نه‌بوو‌بوو، خاوه‌نی سه‌ر و ریشیکی پر و تو‌پ بوو که سه‌رده‌می خو‌ی ره‌ش بوون. چاوی گه‌وره و شین و گه‌ش بوون، به‌لام بریک زه‌ق. به زاراوه‌یه‌کی ره‌سه‌ن قسه‌ی ده‌کرد. عه‌بايه‌کی شو‌ر و مه‌یله و سووری له‌به‌ردا بوو که قوماشه‌که‌ی له مالیکی زبر و ئه‌ستوو‌ر بوو، گوریسیکی ئه‌ستوو‌ریشی له نیو‌قه‌دی ده‌به‌ست. سنگی و به‌روکی ئاواله

بوو، له ژیر عهباکهیدا کراسه که تانه که ی به جارئ چلکه سوو بوو بوو، چونکه چهندين مانگ بوو نه ی گورپيوو. دهیانگوت له ژیر عهباکه یه وه نزيکه ی سی پوند ئاسنه واله به خو یه وه ده به ستی. گوره ویی له پی نه ده کرد و که وشه کانی کونه و درا بوون.

راهیب چاوه چکوله و زیته کانی که هتا راده یه ک ترسی تیدا دیار بوو، له زاهید بریبوو، خاکه رایانه وه لامي دایه وه: «له کلیسه ی بچوکی ئابدورسک، له سین سیلۆستیر.»

- له سین سیلۆستیری ئیوه بووم. دانیشتووی ئه وی بووم. ئیستا سین سیلۆستیر چونه؟
راهیب تۆزی مات بوو.

- ئیوه کومه لیک مروقی بی شعورن! ماوه ی رۆژووگرتن چۆن به رپوه ده بن؟

«رۆژووی ئیمه له سه ر بنه مای یاسا و نه ریتی پیشینانه. له ماوه ی ئه و چهند رۆژه پاریزه دا، دووشه ممه و چوارشه ممه و ههینی چیشت ناخوین. سه شه ممه نانی وشکی و میوه ی کولاو و ههنگوین و توودرک و که له رمی سویرکراو و جوی کولاو ده خوین. شه ممانه که له رمی سپی و هه رشته و له په و برویش، که هه موویان به رۆنی شادانه ساز ده که یین. له ماوه ی هه وتوودا ماسیی وشک و برویش به سوپی که له رمه وه ده خوین. له دووشه ممه وه هه تا عه سری شه ممه، شه ش رۆژی ته واو له هه وتوودا پیروژه و هیچ شتیگ ناکولیتین و ته نیا نان و ئاو ده خوین. ئه ویش به پاریزه وه ئه گه ر بۆمان بلوی هه موو رۆژی چیشت ناخوین. یانی هه ر ئه و جوره ی که بۆ هه وتووی یه که می ماوه ی پاریز له به رچاو گیراوه. خاچه رۆژ¹ ده م له هیچ شتیگ ناده یین. به م شیوه یه رۆژی شه ممه ده بی هه تا سه عات سیی دوانیوه رۆ به رۆژوو بین، پاشانیش تۆزقالیک نان و ئاو ده خوین و پیکیک شه رابی به سه ردا ده که یین. رۆژی سه شه ممه ی پیروژ شه راب ده نوشین و شتیگ لیده نیین، ئه ویش به بی

پڙن، يان جاري وايه هر هيچ ليناينين.» راهيب كه زياتر دنيا بوبوو، دريژه ي پيدا: «به لام نه ي باوكي پيروژا! له چاو ئيوه ي هيژا و مه زن نه وه هر هيچ نيبه. چونكه له ماوه ي سالدا، تهنانهت له جه ژني پيروژدا، ئيوه له نان و ئاو زياتر دم له هيچ شتيك نادهن و نه وه ي ئيمه له دوو پوژدا ده يخوين ئيوه به شي حوتوويه كتان دهكا. به راستي كاريكي جوان و بيوينه يه، پوژوو گرتي ئيوه.»

باوه فراپونت له ناکاو پرسى: «قارچک چى؟»

راهيب به هه له شه يي گوتى: «قارچک؟»

- به لى. ده توانم چاو پووشى له نانه كه يان بکه م و هيچ نيازى کم پييان نه بى. خو بکه م به نيو لير هواردا و به قارچک و تووشيرين به ريجم، به لام لير ه ناتوانن واز له نان بينن، هر بويه دايمه ديلي شه يتانن و له غاوى کردوون. له م پوژانه دا ناپا كه كان حاشا له و جوړه پوژوو گرتنه دهكهن. كار ه كه شيان ناپا ك و شه يتانييه.

راهيب هه ناسه يه كى هه لكيشا و گوتى: «راست ده فه رموون.»

باوه فراپونت پرسى: «له نيو نه واندان شه يتانت ديوه؟»

راهيب به ترس و له رزه وه گوتى: «له نيو نه واندان؟ له نيو نه وان خو...؟ پار ه كه روژى «يه كشه ممه ي سيانه» چووم بولاي باوكه عابيد و له و كاته وه ئيتر نه چووم. شه يتانيك دى له سه ر سينگى كه سينك دانيشتبوو و له ژير عه باكه يدا خو ي مه لاس دابوو، ته نيا شاخى به ده ره وه بوو؛ پياو يكي ديكه ش شه يتانيك سه رى له گيرفانييه وه قوت كر دبووه و چاوى زيته ي ده هات، له من ده ترسا؛ شه يتانيكي ديكه له زگى ناپا كى كه سينكى ديكه دا خو ي حه شار دابوو، شه يتانيكي ديكه ش خو ي به ملي پياو يكدان ه لواسيبوو و بى نه وه ي ببينى به ملاو نه ولادا له گه ل خو ي ده ي گيرا.

راهيب پرسى: «ئيوه - ده توانن نه رواحيش ببينن؟»

- به لى ده توانم ببينم، ده توانم هه تا قولا يي گيانيان ببينم. كاتيک له ژوورى باوكه عابيد هاتمه ده رى، شه يتانيك دى له پشت ده رگا كه خو ي له

من مات دابوو، گهورهش نه بوو، دوو مه تر يان زياتر دريژ بوو، به کلکيکي دريژ و ئه ستوور و خو له ميشييه وه، سه ري کلکي له که ليتي درگا که دا بوو، به ته رده ستي درگا که م پيوه دا و کلکي گيري کرد. ده ستيرد به قيژه قيژ و هه لبه ز دابه ن، منيش سى جارم خاچ کيتشا. هه ر له رپوه وهک جالجالو که يه کي ژير پي که وي جيقى دهرهات و توپي. حه تمن له وي له چه قى دهرگا که دا رزيوه و بوگه ن بووه، به لام ناي بينن، بو نه که شي هه ست پينا که ن. ساليک له مه و به ر بوو له وي بووم. وهک غه ري به يه ک، ئه وه لاي تو دهر کينم.

راهيب که جار له گه ل جار زياتر غيره تي ده بزوت، گوتي: «قسه کانت زور تر سناکن! به لام ئه ي باو کي پيرو ز و هيژا، ئايا . ئه و جو ره ي که حه دي سي ئيوه له چوار قور نه ي دنيا دهنگي دا وه ته وه . راسته که ئيوه له گه ل (روح القدس) له پيوه ندی دان؟»

- جاروباريک نازل ده بي.

- چو ن نازل ده بي؟ به چ شي وه يه ک؟

- وهک بالنده يه ک.

- (روح القدس) وهک کو تريک؟

- (روح القدس) مان هه يه و روحي پيرو زيشمان هه يه. روحي پيرو ز وهک بالنده ي دي که ش ده تواني خو ي بنوي ني . هيندي جار وهک چوله که، هيندي جار سيرو و بر ي جار يش وهک سيچره .

- ئه ي چو ن له گه ل سيچره ي ئاساي ليکي ده که نه وه؟

- قسه ده کا.

- چو ن قسه ده کا؟ به چ زمان يک؟

- به زمان ي مرو ف.

- ده لي چي؟

- راستت ده وي ئه مرو پي يگو تم، گه وجيک دي بو دي دار ت و پرس ياري زور

نا به جي ت لينده کا، راهيب ده ته وي سه ر له راز و نه ينيه کان دهره يني؟

پراھیب سەری لەقاند و گوتی: «ئەي باوکی زۆر پیرۆز و هیژا، قسەکانت زۆر بەسامە.» بەلام لە چاوە گچکە و ترس لێنیشتوووەکانیدا دێدۆنگی و گومان دەبیندرا.

باوە فرایۆنت تۆزی پراوەستا و پرسیی: «ئەم دارەت دیوہ؟»
- بەلی قوربان.

- بە بروای تۆ نارەوہنە، بەلام من پیموایە شکیکی دیکە.

پراھیب دوای تاویک بیدەنگی، لەپاش چاوەپروانییە بیھوودەکە، پرسیی:
«چ شکیک؟»

- شەوانە دیتە پیش. ئەو دوو لەقەي دەبینی؟ کە شەو دادی دەبی بە مەسیح و باوەشم بۆ دەکاتەوہ و دەمکیشی بۆلای خۆی، بە جوانی دەبینم و ئازای ئەندام دەلەرزێ. سامناکە، زۆر سامناکە!

- ئەگەر مەسیح خۆی بی، ئیتر بۆ سامناکە؟

- ئاخر لەباوەشم دەکا و لەگەل خۆی دەمبا.

- بە زیندوویی؟

- لە پۆح و جەلالی ئەلیاسدا، مەگین نەتبیستووہ؟ ئەو لەباوەشم دەکا و لەگەل خۆی دەمبا.

ئەگەرچی پراھیب بە داڵغەيەکی ئالۆز و شیواوہوہ گەرایەوہ بۆ ئەو حوجرەيەي کە لەگەل برايەکی دیکەي پراھیب تیندا دەژیان، لە دلی خۆیدا ریزیکي زۆر زیاتر لە باوە زووسیمای بۆ باوە فرایۆنت ھەبوو. لایەنگری سەرسەختی پۆژوو گرتن بوو، سەیریشی نەبوو ئەگەر کەسیکی پۆژووہوانی وەک باوە فرایۆنت ئاور لە غەریبان بداتەوہ. وشەکانی بەپراستی سەیر بوون، بەلام تەنیا خودا دەزانێ ئەو وشانە چ نەینییەکیان تیدابوو، ئەوہنییە جاری وایە وتە و کردەوہي زۆر سەیر و سەمەرە بە کەسیکەوہ دەبینن، کە ئاوہزی خۆیان لەبەر خاتری خودا فیدا کردوہ! تاسەبار و ئامادەي ئەوہبوو باوہر بە وەبەر دەرگا کەوتنی کلکی شەیتان بکا، ئەویش نەک بە مانا مەجازییەکەي. جگە لەوہش بەر لە زیارەت کردنی کلئسە، لەگەل

دامه زراوهی «پیران» که هیندی ده مگوی له مه رپانه وه بیستبوو، به شتیکی خراپ و زیانباری ده زانی و سه رسه ختانه دژایه تیی له گه ل ده کرد. زور به سه ر هاتنیا بۆ کلیسه تی نه په رپیوو، سرتو خورت له نیو هیندی له برایی رواله ت بیندا ساز بوو، که ئەو دامه زراوهیان به دل نییه، ئەوه به گویی ئەویش گه یشته وه. له گه ل ئەوه شدا ئەو پیاوکی زیته له و خو تیهه لقوتین بوو. ده یویست سه ر له هه موو شتیک ده رهینئ. هه ر به و هویه وه مؤجزه تازه که ی باوه زووسیمما به جارئ تووشی سه رسوورمانی کردبوو. ئالیووشا دواتر وه بیری هاته وه که میوانه ئابدو روسکییه که یان زور کونچکاوه و له په ستا له نیو گروپ و تا قمی راهیباندا ده هات و ده چوو له نیویاندا که له ده ره وه و ژووره وه ی حو جره که ی باوه زووسیمادا کو رپان ده به ست، گویی راده گرت و پرسیا ری ده کرد. به لام ئەو کاته ئالیووشا زوری گوئ نه ده دایه و زور دواتر ئەوانه ی وه بیر هاته وه. راستت ده وئ ده رفه تیشی نه بوو له وشتانه ورد بیته وه. چونکه کاتیک باوه زووسیمما، که دیسان ههستی به شه که تی و بی هیزی ده کرد، چوو بووه سه ر چرپای خه وه که ی و خه ریک بوو خه وی لیده که وت، ناردی به شوین ئالیووشادا. ئالیووشا به هه له داوان گه راپیه وه. له حو جره که دا ته نیا باوه پایسی و باوه یوسف و پور فیری تازه مرید مابوونه وه. پیر که چاوه ماندوو هکانی هه لده هینا و به وردی له ئالیووشای ده روانی، پرسیی:

کورم، تو خزم و که سه کانت چاوه روانت نین؟

ئالیووشا مات بوو و هیچی نه گوت.

- مه گین دوینی به لیت پی نه دان که چاوت پینان بکه وئ؟ مه گین نیازیان

بیت نییه؟

- با، واده م داوه به - باوکم - به براكانم - به که سانیکی دیکه ش.

- که وایه پیویسته بچی، خه م مه خو. دلنیا به هتا تو له ژوور سه رم نه بی و

دوایین وته م لی نه بیستی، نامرم. کورم ئەو که لاهه به تو ده لیم، دوایین خه لاتی

منه بۇ تۇ. بۇ تۇ كورى خۇشەويستىم. چونكى تۇش منت خۇش دەوى. بەلام ئىستا لە سەر بەلئىنەكەت سوور بەو برۆ.

ئاليووشا بەبى ئەوہى خۇى بگخىنى و ماتل بى وەرپكەوت. ئەگەرچى رۆيشتنەكەى زۆر دژوار بوو، بەلام ئەو وادەيەى كە ئەو دوايىن وتەى پير لەم دنيايەدا دەبيستى و دوايىن خەلاتى ئەوہ بوى، لە خۇشيانا دەنگوت حالى لى ھاتووه و ھەر ئىستانا ئىستا شاگەشكە دەبى. بەپەلە وەرپكەوت تاكو كاروبارەكانى نيو شار جىبەجى بكات و زوو بگەرپتەوہ. باوہ پايىسىش چەن وشەى پر ئامۆژگارىي پىگوت، كە ئاليووشاى راپلەكاند و بەجارى سەرسامى كرد. يانى كاتىك لە حوجرەكە ھاتنە دەرى، ئەو قسانەى كرد.

باوہ پايىسى بەبى پىشەكى و ھىنان و بردن گوتى: «كورى چاك! تىبگە و وريا بە، كە زانستى ئەم دنيايە، بەتايبەت لەم سەدەيەدا بۆتە ھىزىكى مەزن، پاكى و پىرۆزىيە نەئىنيەكانى كىتبە ئاسمانىيەكەمان، كە بەرە لەدواى بەرە پىمان گەيشتووه، ھەمووى راقەكردووه. دواى ئەو راقە و شىكارىيە زالمانىيە، بىرمەندان و زانىارانى ئەم دنيايە نەيانەيشتووه لە سەر زەوى ئاسەوارىك لە نەرىتى پىرۆزى پىشىنيان بىمىنيتەوہ. بەلام، ئەوان پاژيان راقەكردووه و چاوپوشىيان لە گشت كردووه و لەراستىدا ديارە ئەوان زۆر كويردلن. لەگەل ئەوہشدا، گشت ھەروا لەبەر چاويان زەق بۆتەوہ و راوہستاوہ و درگاكانى دۆزەخى بەرودا ناكرىتەوہ.^۲ مەگىن نۆزدە سەدە دەوامى نەھىناوہ؟ مەگىن ھەروا لە نيو گىانى تاكە كەس و لە نيو ئاپورەى خەلكدا ھىزىكى زىندوو و كارا نىيە؟ تەنانەت لەگىانى بى دىنەكانىشدا، كە باوہريان بە ھىچ شتىك نىيە، بەتوانا و زىندووہ! چونكى تەنانەت ئەوانەش كە وازيان لە دىنى مەسىح ھىناوہ و ھىزشى دەكەنە سەر، لە ناخى دلدا ھەروا پىرەوى لە ئايىنى مەسىح دەكەن. چونكى تا ئىستا بە وردىنى يان تاسەى پر لە تىنى دلان نەيانتوانوہ سەبارەت بە مروؤف و مەزنايەتى، شتىكى بالاتر و تەواوتر لە مەسىح بەدەستەوہ بدەن. ئەگەر دەستيان بە شتىكىش راقەيشتى، ئاكامەكەى ھەلە و

2- ئىنجىلى مەتا، بەشى سازدەھەم.

نابەجى بۈۋە. كورپى چاكا! ئەۋەت قەت لەبىر نەچچى، پىرەكەت لە سەرەمەرگدا دەيھەۋى بىتتىرى بۇ دىنيا. رەنگە ئەۋ رۆژە گەورەت لەبىر نەچچى و وتەكەم لە دالغەى خۆتدا راگرى. وتەيەك كە بۇ رېنويىنى تۆ لە ناخى دلەۋە ھەلدەقولى، چونكە تۆ لاۋى و ۋەسۋەسەى دىنبايش زۆرن و لەۋانەيە پىت تامل نەكرى. چاكا ئىستا برۆكورپە خۆشەۋىستەكەم.»

بەۋ وشانە، باۋە پايسى تەقدىسى كرد. ئالىۋوشا كاتى چوونەدەرى لە كلېسە و بىرکردنەۋە لە وتەكانى باۋە پايسى، بۆى دەرکەوت كە ئەۋ راھىبە چلەكىشە كە بەر لەۋە زۆر بە گرژى و ساردوسرى ھەلسوكەوتى لەگەل دەكرد، لە ناكاو تىگەيشت لەگەل دۆستىكى تازە و چاۋەرۋان نەكراۋ و مامۆستايەكى دلسۆز و بەرېز ئاشنا بۈۋە. بەجۆرىك كە دەتگوت باۋە پايسى مىراتىكە و باۋە زووسىما لە كاتى گيانكەنشتا بۆى بەجى ھىشتۋە. ئالىۋوشا لە دللى خۆيدا گوتى: «رەنگە ھەر ئەۋ شتە بى كە لە نىۋانىندا دەمەتەقىلى لە سەر كراۋە.» ئەۋ ئەندىشە فەلسەفەيىانەى كە ئىستا بىستۋى، ئەۋىش ئاۋا چاۋەرۋان نەكراۋ، نىشاندەرى سۆز و تىنى دللى باۋە پايسى بۈۋ. باۋە پايسى دەيويست خىرا زەينى ئەۋ كورپە لاۋە بۇ ئانگزا بۈۋنەۋە لەگەل ۋەسۋەسەى دىنبايى ئامادە بكا وگەورەترىن بەرگرى لە گيانى لاۋىك بكا كە بە ئەمانەت پىتى سىپىردراۋە.

(۲)

له مالى باوكى

ئاليووشا بهر له هممو شتيك چو بولاي باوكى. له ريگا وهبيري هاته وه كه رۇژى پيشوو باوكى له سهر ئه وه پيداگريى كردبوو كه جۇريك بچى نه هيلئى ئيوان بزاني. ئاليووشا له ناكاو له خۇى پرسى: «بۇ ئاوا؟ ئه گهر باوكم قسه يه كى تايبه تيشى له گهل مندا هه بى، بۇ به دزييه وه بچم؟» ئاخري به و ئاكامه گه يشت كه: «له وانه يه دويئى له بهر شىواوى و هه يه جان ويستبيئى باسى شتيك بكا.» و له حاسل كاتيک مارتائىگناتيفنا ده رگاي باخه كه ي بۇ كرده وه (دياربوو گريگورى نه خوشه و به جيوبان كه وتوو) له وه لامى پرسياره كه يدا گوتى ئيوان فيؤدورويچ دوو سه عات له مه و بهر چۆته ده رى، زور خوشحال بوو.

- ئه ي باوكم؟

مارتا به له بزيكى ساردوسر وه لامى دايه وه: «له سه رييه. خه ريكه قاوه ده خواته وه.»

ئاليووشا چوه ژوورى. پيره پياو ده مپايى له پى، به عه بايه كى چكوله و كۆنه وه له سهر ميژى نان خورى به تاقى ته نيا دانيشبوو. خه ريكى حيساب و كيتاب بوو خوى به و كاره وه سه رقال كردبوو. له مالى به تاقى ته نيا بوو. چونكه ئيسمير دياكوف بۇ كرپنى كه لوپه ل چووبوه ده رى. ئه گه رچى به يانى زوو هه ستابوو و هه ولى دها خوى كامر هوا بنويئى، به لام شه كه ت و بى هيز دياربوو. نيؤچاوانى لكه ي خوينى پيوه وشك هه لاتبوو و به ده سره يه كى سوور پيچابووى. لووتيشى ماسيبوو و جى جى لكه خوئى پيوه ي قه تماغه ي

به‌ستبوو، به‌گشتی دهموچاویکی ناحه‌ز و قیزه‌ونی هه‌بوو. پیره پیاو له‌و
حاله‌ته‌ ئاگادار بوو. هه‌رکه‌ ئالیووشا چوو‌ه ژووری به‌ چاویکی توورپه‌ و
رقاوییه‌وه‌ تیی‌روانی.

به‌ له‌بزیکی تۆسنه‌وه‌ گوران‌دی: «قاوه‌که‌ ساردبۆته‌وه‌. خولکت ناکه‌م. بۆ
نیوه‌رۆ پیمگوتون شفته‌ی ماسی سازکه‌ن، داوا له‌ که‌سیش ناکه‌م له‌گه‌لم
بخوا. بۆ هاتووی؟»

ئالیووشا گوتی: «هاتووم بزانه‌م حالت چۆنه‌.»

- ئه‌ری. دوینی خۆم پیمگوتی بیی. به‌لام بی‌فایده‌یه‌. رازی به‌ زه‌حمه‌ت
نه‌بووم. به‌لام ده‌مزان‌ی راناوه‌ستی و خیرا دیی.

ئه‌وه‌ی به‌ هه‌ستیکی تیکه‌ل به‌ رقه‌وه‌ ده‌ربری، هه‌ستا سه‌ریی و به‌
نیگه‌رانی له‌به‌ر ئاوینه‌که‌ چاوی له‌ لووتی خۆی کرد (ره‌نگه‌ ئه‌و پۆژه چل
جار زیاتر چوینته‌ به‌ر ئه‌و ئاوینه‌یه‌). هه‌روه‌ها ده‌سماله‌که‌ی نیوچاوانی
کرده‌وه‌ و جواتر به‌ستییه‌وه‌.

به‌ له‌بزیکی ئامۆژگاریانه‌وه‌ گوتی: «سوور چاکتره‌. ده‌ستمالی سپی پیاو
وه‌بیر نه‌خۆشخانه‌ ده‌خاته‌وه‌. چاکه‌، وه‌عز و حالی کلێسه‌ چۆنه‌؟ پیره‌که‌ت
چۆنه‌؟»

ئالیووشا وه‌لامی دایه‌وه‌: «حالی زۆر خراپه‌؛ له‌وانه‌یه‌ ئه‌مرۆکه‌ بمری.»
به‌لام فیۆدۆر پاولوویچ گویی نه‌دایه‌ و خیرا پرسیاره‌که‌ی خۆی له‌بیر برده‌وه‌.
گوتیشی: «ئیوان چۆته‌ ده‌ری. ده‌یه‌ه‌وی ئه‌وه‌په‌ری هه‌ولی خۆی بدا که
ده‌زگیرانه‌که‌ی میتیا هه‌لفریوینن بۆخۆی.» پاشان به‌دزاتانه‌ درێژه‌ی به‌
قسه‌کانی دا: «بۆیه‌ لیزه‌ ماوه‌ته‌وه‌.» لچیکی هه‌لقوورتاند و چاوی له‌ ئالیووشا
کرد.

ئالیووشا پرسیی: «دلنیام خۆی ئه‌وه‌ی به‌تۆ نه‌گوتووه‌!»

با، با. زۆر له‌مه‌وه‌به‌ر خۆی گوتی: باوه‌ر ناکه‌ی، سنی هه‌وتوو له‌مه‌وه‌به‌ر
پیی گوتم؟ تۆ پیت و انییه‌ ئه‌ویش بۆ کوشتنی من هاتبوو؟ ها؟ هه‌تمه‌ن بۆ ئه‌و
هاتنه‌ مه‌به‌ستیکی بووه‌.

ئالیووشا به شله ژاوی گوتی: «مه به ستت چیبیه؟ بۆ قسه ی واده که ی؟
 راسته داوای پاره ناکا، به لام ئەگەر داواش بکا کۆپکیکی پی نادم.»
 هر له و کاته دا که به نیو وه تاغه که دا پیاسه ی ده کرد، دهستی خسته
 گیرفانی عه با چلکنه که یه وه، که قوماشه که ی له که تانی زهرد بوو و درێژهی
 به قسه کانی دا: «ئالکسی فیو دۆرۆوچی خوشه ویستم! رهنگه بزانی که
 دهمه وئ زۆر عومر بکه م، بۆیه پیو یستیم به پاره یه و ته نانه ت فلسیکیش بۆ
 من بایه خی خۆی هیه، هر چه ندهش ته مه نم درێژتر بی پیو یستیم به پاره
 زیاتر ده بی. ئیستاش له ته مه نی په نجا و پینج سالی دا له پیاو هتی نه که و تووم.
 دهمه وئ هه تا بیست سالی دیکه ش له پیاو هتی نه که وم. به لام پیرتر ده بم،
 قه لافه تیشم ناحه ز و دزیو ده بی و سه لیته کان ئەمجاره به مه یلی خویان نایه ن
 بۆلام. بۆیه پیو یستیم به پاره ده بی. بۆیه هر چی زیاتر پاشه که وتی بکه م،
 بۆخۆمی پاشه که وت ده که م و پیو یستیم پییه تی ئالکسی فیو دۆرۆوچی
 خوشه ویست. رهنگه وا چاکتر بی تۆش بزانی. با پیت بلیم ده خوازم هه تا
 کۆتایی ته مه نم درێژره به تاوان بده م. چونکه تاوان شیرینه، هه موو که س
 پنیان خراپه، به لام هه موو مروقی دنیا له گه لیدا ده ژین، به لام ئەوان به نهینی
 ده یکن و من به ئاشکرا. هر بۆیه تاوانباران له بهر ساویلکه ییم
 تیم راده خورن. ئالکسی! با ئەوه شت پی بلیم، به هه شتی تۆ له گه ل زهوق و
 ههستی من سازگار نییه، ئەم به هه شته ی تۆ ئەگەر بوونیشی هه بی، شوینیکی
 به جی نییه بۆ مروقیکی ریزدار. پیماویه خه وم لیده که وئ و ئیتر خه به رم
 نابیته وه. مه رگ یانی ئەوه و ته واو. ئەگەر پیتخۆش بی، ده توانی بۆ شادی
 رۆحم دوعا بکه ی. ئەگەر پیتخۆش نه بوو دوعا مه که به توون! فه لسه فه ی
 من ئەمه یه، ئیوان دوینی قسه یه کی باشی کرد، ئەگه رچی هه موومان
 سه رخۆش بووین. ئیوان مروقیکی سه ختیکیش و خۆنۆینه. به لام زانیاریه کی
 ئەوتۆی نییه... بارهینانیشی هه روا. بیده نگ داده نیشی و بی ئەوه ی مته ق بکا به
 پیاو پیده که نی، هر ئەوه ش له ته نگانه ده ربازی ده کا.»
 ئالیووشا به بیدهنگی گوئی بۆ راگرتبوو.

- بۆ قسه له گه ل من ناکا؟ ئەگەر بشیکا، به پۆزیکه وه خو هه لده ماسینی. کورم، ئیوان زۆر هیچوو پوچه. « ئەگەر بمهه وئ، له ماوهی دهقیقه یه کدا له گه ل گرووشنکا زه ماوه ند ده که م. ئالکسی فیؤدۆر وویچ، ئەگەر پارەت هه بی کافیه داوای شتی ک بکه ی زوو وه ده ستت ده که وئ. ئیوان هه ر له ئە وه ده ترسی. چاوئیکی کردۆته چوار چاو و ده یهه وئ بهر به ژنه یانی من بگرئ. بۆیه میتیا هان ده دا له گه ل گرووشنکا زه ماوه ند بکا. ده یهه وئ بهو کاره له گرووشنکام دوور خاته وه. (پینوایه ئەگەر پاره که م خه رجنه که م، ده یده م به ئە و!) جگه له وه ش ئەگەر میتیا له گه ل گرووشنکا زه ماوه ند بکا. ئیوان ده زگیرانه ده و له مه نده که ی ئە و وه گیر دینی و دلشی هه ر به وه خو شه! کورم، ئیوان زۆر هیچوو پوچه!

ئالیووشا گوتی: «چه نده توورپی تۆش. هه ر له بهر دوینییه؛ و اچاکه تۆزی راکشینی.

پیره پیاو وه ک ئە وه ی تازه به زهینی گه یشتیی، له ناکاو گوتی: «فه رمو و! به لام قه یناکا تۆ هه رچییه ک بلئی لیت توورپه نابم. ئەگەر ئیوان بیکوتبایه، لئی قه لس ده بووم. ته نیا له لای تۆ دلم ده چه سیته وه و هه ست به هیمنایه تی ده که م، ده نا سه رتا پام رق و قین دایگرتوو و قیزه ونیشم.»
ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «رقاوی و قیزه ون نییت، به لکو له ری درچووی، هه له شه ی، هه له شه.»

- گوئ بگره، ئە مرۆ به یانی ده مویست ئە و میتیا ناره سه نه به گرتن بده م، نازانم بریاره که شم ده بی به چی. هه له بت له م سه رده مه دا به چاوئیکی ده مار گرژانه وه چاو له دایک و باوکان ده که ن، به لام ته نانه ت ئیستاش یاسا ئیزن نادا تووکه سه ری باوکه پیره که ت بگری و به ملاوئه ولادا رایکیشی، له ماله که ی خویدا وه بهر مست و پیلایه ی ده ی و هه ره شه ی کوشتنیشی لیکه ی. ئە ویش له بهر چاوی چه ن شایه د. ئەگەر ئیشتیم لیوایه، ده متوانی له بهر ئە و کاره ی دوینی تالووی به گه رودا که م و بیخه مه به ندیخانه وه.

- که وایه ناته وئ شکایه تی لیکه ی؟

- ئىوان پەشىمانى كۆردىمەن. ئىوان سەگى كۆيىپ، شىتتىكى دىكە لەگۈرۈپتە.
پاشان ئالىووشا سەرى داخست، فىئودور پاولوويچ بە نىوہ سۈرتەيەكى
نەيتى لە درىژەي قسەكانىدا گوتى:

- ئەگەر ئەو ھىچوچوچە بەگرتن بەدەم و بەكەيتتە بەندىخانەو، گرووشنكا
دەبىيىتتەو و بى مائىل بون دەچى بۇ ملاقاتى. بەلام ئەگەر بزانى منى پىرە
پىاوى بى ھىزى خورى شۇر كىرەو و بە قەستى كوشت لىنى دوام. لەوانەيە
واز لە ئەو بىنى و بى بۇلاي من... چونكە شىوہكەي وايە و ھەموو شىتتىك بە
پىچەوانەيە. لە ناخى گەيشتوم! قومىك براندى ھەلنادەي؟ چۆرى قاوہى
ساردەوہبو بەكە نىو پەرداخەكەو بە براندىت بۇ بەكەم بە سەرىدا، كورم قاوہ
و براندى تىكەل بەكەي زور خۆشە.

ئالىووشا گوتى: «سپاس. ئەگەر ويستم، ئەو كولىرەيە ھەلدەگرم،» دەستى
برد و كولىرە فەرنەسىيەكەي ھەلگرت و نايە گىرفانى عەباكەيەو. پاشان
چاوى لە باوكى بىرى و بە نىگەرانىيەو گوتى: «تۆش واچاكە براندى
نەخۇيەو.»

«پاست دەكەي ھەق بەتويە. بەجىي ئەوہى ئەعسابم ئارام كاتەو، زىاترى
دەشلەژىنى. تەنيا پەرداخىكى چكۆلەي دىكە، لە دۇلابەكە دەردىنم.» قوفلى
دۇلابەكەي كىرەو و پەرداخىكى پىر كىرە، پاشان داخستەو و كلىلەكەي
نايەو گىرفانى. «ئىتر بەسە، خۇ پەرداخىك نامكوژى.»

ئالىووشا بە زەردەخەنەو گوتى: «دىوتە ئىستا ئەخلاقت باشتر بوہ.»
- ئم! تەنانت بەبى براندىش خۆشم دەويى، بەلام لەگەل ئەو ھىچوچوچانە
منىش ھىچوچوچ دەبم. وانكا ناچى بۇ چىرماشنىا - بۇ ناچى؟ دەيەھوئى
سىخورى بكا و بزانى كاتى گرووشنكا دى چەندەي پارە دەدەمى. ھەموويان
ھىچوچوچن! بەلام سەر لە كارى ئىوان دەرناكەم. ھەر نايناسم، ھەرچى
دەكەم تىي ناگەم، لەبارى رۇحىشەو لە ئىمە ناچى. پىي وايە مىراتى بۇ بەجى
دەھىلم! تۆش واچاكە بزانى، ھەسىيەتنامە لەپاش خۇم بەجى ناھىلم. مىتىاش
وہك قالۇنچە پان و فلىچ دەكەمەو. قالۇنچە بەرسورەكەش وايە شەوانە بە

دەمپايى دەيانكوژم. كاتى پىيان لىدەنېم، كرچەيان دى له ژير پىمدا. مېتياى
 خۆشەويستى توش بەو دەرده دەبەم. دەلېم مېتياى خۆشەويستى تۆ، چونكە
 دەزانم خۆشت دەوى. ئەرى، تۆ خۆشت دەوى و مەيلى خۆتە خۆشت دەوى.
 ھېچ ترسىكم لەو نىيە، بەلام ئىوان ھېچكەسى خۆشناوى. ئىوان لە ئىمە نىيە.
 ئاليووشاگان! ئەو جۆرە مروڤانە لە رەچەلەكى ئىمە نىن. وەك تەپوتۆز وان،
 بايەك ھەلېيكا، تەفروتوونا دەبن.... كاتىك پىمگوتى وەرە بۆ ئىرە، بىرۆكەيەكى
 گەوجانەم لە مېشكدا بوو. دەمويست ھەموو سېرپوترى مېتكا لە تۆ دەرکېشم.
 بۆويئە ئەگەر ھەزار يان دووھەزار رۆبلى پىدەم، بلى ئەو خويىيەي لەبرسا
 مردووه قەبوولى بكا و بۆ ماوھى پىنج يان باشتىر بلىم، سى و پىنج سال مى
 خۆى بشكىنى و گۆرى گومبكا و دەست لە كۆل گرووشنكا بكاتەوہ؟
 ئاليووشا لە بنەوہ منجاندى: «لىى - لىى دەپرسم. ئەگەر سى ھەزارى
 پىدەي، رەنگە...»

«وړينه دهكەى! پىويست ناكالى پىرسى! رام گۆراوہ. لەخۆرا وړينهكەم
 كرد.» ئەمجار پىرەپىياو، دەستى ھەلتەكاند و نەراندى: «ھىچى نادەمى،
 تەنانەت كووپكىكىش، خۆم پىويستىم بە پارەيە. بەبى ئەوہش وەك كەرەجنە
 جىقى دەردىنم. ھىچى پى مەلى، دەنا دلى خۆى خۆش دەكا. تۆش لىرە كارت
 نىيە، پىويست ناكالى لىرە بىمىنيتەوہ، بىرۆ. ئەو دەزگىرانەي، كاترىنا ئىوانا، كە
 ھەتا ئىستا لى شاردوومەتەوہ، شووى پىدەكا يان نا؟ پىموايە دوينى
 چووبوى بۆ دىدەنى!»

- بە ھىچ شىوہيەك دەستى لى ھەلناگرى.

- دىوتە ئەو چەتوہ بەناز و نووزانە چۆن ئاشقى ئەو ھەتوہ بەرەللا و
 سووك و چرووكە بوون. ئەوہ بزانه ئەو خاتوونە رەنگ بىرپكاوانە
 جىاوازيان زۆرە لەگەل... ئاخ، ئەگەر وەك ئەو لاوہ دەبووم و ئەو قەلافتە و
 بەژن و بالايەي ئەو كاتەم دەبوو، (لە تەمەنى بىست و ھەشت سالاندا زۆر
 لەو قىت و قۆز و جوانچاكر بووم) پالەوانىكى سەرکەوتوو دەبووم، راست

وهك ئه‌و. مرۆڤيكي خويڤييه! به‌لام به‌ هيچ شيوه‌يه‌ك نابيته‌ خاوه‌ني
گرووشنكا، نا كورم، ناي! ده‌توپينم. جيقى ده‌ردينم!
به‌م وشانه‌ي كوٽاي، ته‌واو رقه‌كه‌ي گه‌رابووه‌ و چه‌قوت ليدايه‌ خويني
نه‌ده‌هات.

به‌ تورهبه‌يه‌وه‌ دريژه‌ي پيدا: «ده‌تواني برۆي. ئەم‌رۆ لێره‌ هيچ كاريك نيه‌
بيكه‌ي.»

ئاليووشا بۆ خوداحافيزي لئي‌چووه‌ پيشي و شاني ماچکرد.

پيره‌ پياو توزي به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ پرسى: «ئه‌وه‌ بۆچى بوو؟ ديسان
يه‌كتر ده‌بين، يان پيتوايه‌ يه‌كتر نابيينه‌وه‌؟»
- دياره‌ يه‌كتر ده‌بينه‌وه‌، مه‌به‌ستىكم نه‌بوو.

پيره‌پياو چاويكي ليكرد و گوتى: «منيش هيچ مه‌به‌ستىكم نه‌بوو.» پاشان
له‌پشت سه‌ريه‌وه‌ گوراندى: «گوئيگره‌ گوي، ديسان وه‌ره‌وه‌ پيشان ده‌ليم
شفته‌ي ماسيت بۆ ساز كه‌ن، شفته‌ي چاك، نه‌ك وه‌ك ئه‌وه‌ي ئەم‌رۆ. حه‌تمه‌ن
وه‌ره‌وه‌! سبه‌يني وه‌ره‌، گويت لئيه‌، سبه‌يني!»

نيوه‌ په‌رداخىكي ديكه‌ي براندى تيكرد، سينگى سافکرد و له‌بن ليوه‌وه‌
منجاندى: «ئيتتر ناخۆمه‌وه‌!» و ديسان ده‌رگاي دۆلابه‌كه‌ي داخسته‌وه‌ و
كليله‌كه‌ي نايه‌وه‌ گيرفانى. پاشان رۆيي بۆ وه‌تاغى خه‌وه‌كه‌ي. شه‌كه‌ت و
ماندوو له‌ سه‌ر چرپاكه‌ خۆي پاكيشا و خيزا خه‌وى ليكه‌وت.

(۳)

دیدار له کهل کورانی قوتابی

نالیووشا، که له مالی باوکی هاته دهری و بهرهو مالی مادام خوځلاکوڤ بایدایه وه، له دلی خویدا گوتی: «خودایه زور شوکور سه بارهت به گرووشنکا هیچی لی نه پرسیم، دهنه نه مده توانی درق بکه م و ده بوو باسی دیداری دوینی خوم له گهل گرووشنکای موبه موو بو بگیرمه وه.»

نالیووشا به داخ و که سه ره وه هه سستیده کرد هه ردوو ره قیبه که که له دوینیوه رق نه ستورتر بوون و دلان به جارلی له یه کتر رهش بووه. «باوکم قین و رق دایگرتووه و پیلانیکي داپشتووه، دیمیتیش له وانیه له دوینیوه دلره قتریش بووین، حه تمه نئویش رق و تووره یی ناخی داگرتووه، بیگومان نئویش پیلانیکي داپشتووه، په ککو له و به لایه، هه رچونیکه ده بی نئمرو په یدای بکه م.»

به لام بیرکردنه وهی نالیووشا زوری نه خایاند. له ریگا رووداویک قهوما. نئه گه رچی رواله تن ساکار بوو، به لام شوینیکی قورسی له سهر دانا. دواي نئه وهی له گوره پانه که تیپه ری. به رهو کولانیک بایدایه وه، که ده چوه سهر شه قامی میخایلو فسکی و کهنده لانیکی چکوله له شه قامی سهره کی جیا ده کرده وه. (هه موو شه قامی شاره که ی نئمیه یان به قولکه و کهنده لان لیکه له لبریه) له لای پردیک چاوی به پولیک کوری قوتابی کهوت. که هه موویان ته مه نیان ده دوازه سالان بوو. له قوتابخانه وه به رهو مالی ده رویشتنه وه. هیندیکیان جانتایان له کول نابوو، هیندیکیان به جانتای قایشی قهیتانداره وه، بریکیان کوله بالته یان له بهردا بوو. تاقمیکیشیان چاکه تی چکوله.

ته نانهت هیندیکیان چه کمه‌ی مل دریژیان له پی‌دا بوو و حاندی قولاپه‌ی لاقیان چرچ ولۆچ بوو، له‌و زمانه‌ی کورانی نازپه‌روه‌رده له پیتی ده‌که‌ن و دلایان پیوه‌یه‌تی. هه‌موویان به‌ تامه‌زروویه‌وه باسی شتیکیان ده‌کرد، دیار بوو پیکه‌وه ته‌گییر و را ده‌که‌ن. ئالیووشا هه‌ر له‌و رۆژه‌وه که له‌ مؤسکو نیشه‌جی بوو، نه‌یتوانیوو کاتی تیپه‌رین به‌لای قوتابیاندا سه‌رنجیان نه‌داتی، به‌تایه‌ت مندالانی سی‌چوار سالانه‌ی زور خووش ده‌ویست. قوتابیانی ده‌دوازده سالانه‌شی خووش ده‌ویست. هه‌ر بۆیه له‌به‌ر دلته‌نگی و شیواییه‌که‌ی ئه‌مپووی ده‌ویست خیرا بچی بۆ لای ئه‌و مندالانه و سه‌ری قسه‌یان له‌گه‌ل بکاته‌وه. چاوی له‌ روخساری سووره‌لگه‌راو و قوشقییان بری و خیرا بو‌ی ده‌رکه‌وت هه‌موویان به‌ردیان به‌ ده‌سته‌وه‌یه. له‌ولای که‌نده‌لانه‌که‌وه، نزیکه‌ی سی مه‌تر دوورتر، کورپیکی قوتابی دیکه له‌ په‌نا محه‌جه‌ریه‌ک راوه‌ستابوو، ئه‌ویش جانتایه‌کی قایشی له‌ شاندا بوو. ده‌ سالانه ده‌بوو. لاواز و ره‌نگ بزپکاو، چاوی ره‌ش و گه‌ش. شه‌ش مندالی دیکه‌ش که دیاربوو هاوپۆلی ئه‌ون و پیکه‌وه له‌ قوتابخانه هاتوونه ده‌ری، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وان به‌کیشه هاتووه و دیاره رقی لییان هه‌ستاوه. سرک و قوشقی راوه‌ستابوو. چاوی له‌ منداله‌کان بریبوو. ئالیووشا لییان چووه پیتشی، کورپیکیان تووکه سه‌ری بو‌ر و لوول بوو. بالته‌یه‌کی ره‌شی له‌به‌ردا بوو، ئالیووشا پنیگوت:

. کاتی هاوته‌مه‌نی ئیوه بووم و جانتای قایشدارم هه‌بوو، له‌ شانی چه‌په‌م ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی ده‌سته راستم ئازاد بی، به‌لام تو جانتاکه‌ت له‌شانی راسته‌ت کردووه. ئاوا ناب، ناجۆره.

ئالیووشا له‌گه‌ل فرتوفیلی ئه‌و جووره قسانه ئاشنا نه‌بوو. به‌لام مروقی گه‌وره ئه‌گه‌ر بیهه‌وی له‌گه‌ل مندال یان تاقمیک مندال بکه‌ویته قسه ئیتر ناچاره و ده‌بی به‌ شیوه‌یه‌کی جیددی سه‌ری قسه بکاته‌وه تاکو وه‌ک ئه‌وان بیته‌وه. ئالیووشا ئه‌وه‌ی له‌ رووی غه‌ریزه‌وه ده‌زانی.

کورپیکی یازده سالانه‌ی جوانکیله و شادیک، خیرا وه‌لامی دایه‌وه: «ئاخه چه‌په‌ره.» منداله‌کانی دیکه‌ش هه‌موو چاویان له‌ ئالیووشا بری.

کورپکی دیکه‌یان گوتی: «کاتی به‌ردیش ده‌هاوی به‌دهستی چه‌په‌ی ده‌یهاوی.»

هه‌ر له‌و کاته‌دا به‌ردیک ویزه‌ی هات و به‌ره‌و کوره‌که هات. نه‌گه‌رچی ده‌قیق و به‌هیز له‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌وه به‌دهستی کوره‌ی کزه‌لۆک هاویژرابوو، لاچاوی کوره‌ی چه‌پله‌ری توزیک فرینجانده‌.

هه‌موویان گوران‌دیان: «ئیس‌مۆرۆف، زووکه‌ تۆله‌ی خۆت بکه‌وه.» به‌لام ئیس‌مۆرۆف، کوره‌ی چه‌پله‌ر، پیویست به‌گوتن ناکا، هه‌ر له‌رپوه‌ بۆ تۆله‌ی خۆی، به‌ردیکی هاویشت به‌لام له‌عه‌رزه‌که‌ درا. ئه‌و کوره‌ی له‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌ راوه‌ستاوو، که‌ له‌سی مه‌تریبه‌وه‌ دیاروو گیرفانی پره‌ له‌به‌رد. به‌ردیکی دیکه‌ی هاویشت. ئه‌مجاره‌ راست له‌ئالیووشای هه‌لکرد و له‌شانی درا.

منداله‌کان به‌قاقکیشان هاواریان کرد: «له‌تۆی هه‌لکرد، به‌قه‌ست ئه‌و کاره‌ی کرد. تۆ کارامازۆفی. کارامازۆف! ده‌تناسی زوو که‌ن به‌ردبارانی که‌ن!»

شه‌ش به‌ردیان له‌کوره‌ هه‌لکرد، به‌ردیکیان راست له‌ته‌پلی سه‌ری درا و که‌وت به‌عه‌رزیدا. به‌لام خیرا هه‌ستایه‌وه‌ و زۆر ته‌رده‌ستانه‌ وه‌لامی دانه‌وه‌. هه‌ردوولا ده‌ستیانکرد به‌به‌رده‌فهرکی. زۆربه‌ی منداله‌کان گیرفانیان پر بوو له‌به‌رد.

ئالیووشا نه‌راندی: «ئه‌وه‌ چده‌که‌ن؟ پۆله‌گیان، پیتان عه‌یب نییه‌؟ شه‌ش که‌س له‌گه‌ل یه‌ک که‌س به‌شه‌ر دین! ئاخه‌ر ده‌یکوژن.»

هه‌لاته‌ پینشی و بۆ ئه‌وه‌ی کوره‌ی کزۆله‌ رزگار کا، بارانی به‌ردی به‌گیانی کړی. بۆ ساتیک دوو سی که‌سیان ده‌ستیان له‌به‌رده‌فهرکی راگرت.

کورپکی کراس سوور به‌ده‌نگیکی تووره‌ و منداله‌نه‌وه‌ هاواری کرد: «سه‌ره‌تا ئه‌و ده‌ستی پیکرد! هه‌چووچه‌. چه‌ن رۆژ له‌مه‌وبه‌ر له‌نیو پۆله‌که‌دا چه‌قۆیه‌کی له‌کراسووتکین دا. خوینی لیهات. کراسووتکین شکایه‌تی لیتاکا، به‌لام پیویسته‌ ته‌ممی کړی.»

- ناخر بۆ؟ حەتمەن سەردەننە سەرى و ئازارى دەدن.

مەنئالەكان تىكرا گوراندیان: «چاۋ لىكە، ديسان بەردىكى تىھەلكردى. دەتناسى. ئىستا ئىتر تۆ بە دژى خۆى دەزانى. ياللا دەى با ھەموومان سىرەى لىبگىرىن، ئىسمۆرۆف تۆلەى خۆت بکەو!» ديسان بارانى بەرد، ئەویش زۆر توند و تىژتر لە پىشوو دەستىپىكردەو. بەردىك لە سەر سنگى كورەى ئەوبەرى كەندەلانەكە درا؛ قىژەى لىھەستا و دەستىكرد بە گریان و بە ھەلاتن لە سەر گوردەكەو بەرەو شەقامى مىخايلۆفسكى داگەرا. ھەموو پىكەو گوراندیان: «بەزى ترسەنۆك، قولەى رىخەلۆك!»

كورىك كە كۆتى لەبەردا بوو و چاۋى برىقەى دەھات، گوتى: «كارامازۆف نازانى چ بوونەوەرئىكە. كوشتنىش بۆ ئەو كەمە.» وىدەچوو ئەو كورە لە ھەموویان گەرەتر بى.

ئالیووشا پرسى: «مەگىن چدەكا؟ قسەبەرە؟»

كورەكان ھەموویان بە شىۋەيەكى گالئەئامىز، چاۋیان لە يەكتر كرد. ھەر ئەو كورەى پىشوو گوتى: «رىگاكت بەرەو مىخايلۆفسكىيە؟ خۆتى پىنگەئىنە... چاۋ لىكە، ديسان راوہستاو، خەرىكە چاۋمان لىدەكا.» كورەكانى دىكە تىكرا ھاۋارىيان كرد: «خەرىكە چاۋمان لىدەكا.» - لىى بېرسە بزانه لەگەل بەستەيەك گسكى ھەمام چۆنە. گويت لىئە، لىى بېرسە دەى!

دەنگى قاقاى پىكەنىنيان بەرز بۆو. ئالیووشا چاۋىكى لىكردن. ئەوانىش چاۋیان لە ئەو كرد.

ئىسمۆرۆف بە دەنگىكى توورە و ھەرەشەئامىزەو ھاۋارىكرد: «لىى نرىك مەبەو، برىندارت دەكا.»

- سەبارەت بە بەستەى گسك ھىچى لىئاپرسم، چونكە پىموايە بە ئەو پىرسىارە سەردەننە سەرى. بەلام قسەى لى دادەكىشم، بزىنم بۆ لىى بىزارن. كورەكان ھەموو بە پىكەنىنەو گوتىيان: «كەوايە زوو ئەو كارەمان بۆ بکە.»

ئالیوشا له پردهكه په پيیه وه و به گرده كهدا ودهسر كهوت و راست روښت بولای كوره.

كوره كان تيكرا هاواريان كرد: «ئاگات له خوت بې، له تو ناترسې. زمانت بگهړې، چه قويه كت لیده، هه به وجوره ی له كراسووتكینی دا.»
كوره چاوه پروان راوه ستابوو و له جیې خوی نه ده بزووت. ئالیوشا به رهو لای ئه و ده روښت، كه نزيك بؤوه بوی دهركهوت كوره نو سالی ته مه نه.
له گه ل ئه وه ی لاوازه و هه لینه داوه، نه خو شیشه. به دهموچاویکی زه ردل و رهقه له وه چاوه رهش و رقاوییه كه ی تیپریبوو. روپووشیکی كونه و رهنگ بواردووی له به ردا بوو كه زور به بهری تهنگ بوو. قولله رووته كانی هه تا پشت هه نیشکی به ده ره وه بوو. پینه یه کی گه و ره به سهر چوکی راسته ی پانتولله كه یه وه بوو. نووکی چه كمه ی لاقی راسته ی كون بوو بوو كه به وردی به جه و هه ره شیان كرد بوو. هه ردوو گیرفانی چاكه ته كه ی پر بوون له به رد و له بهر قورسی داچورا بوون.

ئالیوشا دوو هه نگاوی مابوو بگاته لای راوه ستا. هاوړې له گه ل چاكوخوشی چاوی تیپری. كوره كه له ریوه له چاوانی ئالیوشا گه یشتبوو كه لینادا، خاو بؤوه و ناوای گوت به ئالیوشا!
- شهش كهس له گه ل یه ك كهس، ئه گه ر ته نیا بین، هیچیان ده ره قه تم نایه ن!
ئالیوشا گوتی: «دهیانگوت من ده ناسی و به قهستی به رد م تی هه لده كه ی.»

كوره به تووړه پيیه وه گوراندي: «له كو لم به وه.» به لام له جیې خوی نه بزووت. دهنگوت چاوه پروانی شتیكه و دیسان بریقه یه کی پر له رق و قین له چاویدا دیار بوو.

ئالیوشا گوتی: «زور چاكه، من ده روم. به لام ئه وه بزانه هه ر ناتناسم. سه ریش نانیمه سه رت. پییان گوتم، گالته ت پیده كهن، به لام من نامه وی سه ربنیمه سه رت و گالته ت پیبكه م. خودا حافیز!»

کورپه هه‌روا توورپه و تووسنانه به دواى ئاليووشادا وه‌رپكهوت و گورپاندى: «راهيبي پاتول هه‌وريشم!» هه‌ستيشى ده‌کرد كه ئاليووشا هيرشى بو ده‌با، بوپه خوئى راست و چه‌پ كرد و ئاماده‌ى به‌رگريکردن له خوئى بوو؛ به‌لام ئاليووشا رووى وه‌رگيتر و چاوى ليكرد، پاشان ملي رپي گرت. سى هه‌نگاوى نه‌نابوو، كورپه گه‌وره‌ترين به‌ردى له گيرفانى ده‌رهينا و زور به توندى له پشتى ئاليووشاى راكيشا.

ئاليووشا ديسان ئاورى دايه‌وه و گوتى: «ده‌ى كه‌وايه له پشته‌وه زه‌بر ده‌وه‌شيني! قسه‌ى ئه‌وان راسته ده‌لين به دزييه‌وه شالاو ده‌به‌ى.» ئه‌مجاره، كورپه زور به توورپه‌يى به‌ردىكى له ده‌موچاوى ئاليووشا هه‌لكرد؛ به‌لام ئاليووشا فريا كه‌وت ده‌ستى بكاته قه‌لغان و به‌رده‌كه له باسكى درا! گورپاندى: شه‌رم ناكه‌ى؟ ئاخىر خو من كارم پيت نيبه. ويستم يارمه‌تيشت بده‌م!»

كورپه هيدى و شه‌راني راوه‌ستا، دلنيا بوو كه هه‌ر ئيستا شالاوى بو ده‌با. هه‌ر بوپه كاتيک تيگه‌شيت ئاليووشا كارى پيني‌نييه، وه‌ك بوونه‌وه‌ريكى بچووكى وه‌حشى رقى هه‌ستا و وه‌ك شيت و هار هيرشى برد بو ئاليووشا و به‌رله‌وه‌ى له‌جيئى خوئى چرته بكا، كورپه‌ى رق له زگ ده‌ستى چه‌په‌ى ئاليووشاى به‌هه‌ردوو ده‌ستيگرت و به قامكى زه‌رپه‌قوته‌يدا نووسا. ئاليووشا له‌به‌ر ژانى ده‌ستى نه‌راندى و به هه‌موو هيز و قه‌وته‌ى خوئى ده‌ستى راپسكاند و قامكى له گيرگه‌ى ددانى كورپه ده‌رهينا. كورپه ده‌ستى به‌ردا و هه‌لاته‌ ئه‌و لاوه. ددانى هه‌تا سه‌ر يه‌سقانى په‌نا نينوخي چووبوو خوارى و خوئينى لى ده‌رپه‌راندبوو. ئاليووشا ده‌سه‌ره‌يه‌كى له گيرفانى ده‌رهينا و توند به‌ستى. ده‌قيقه‌يه‌كى ته‌واو خه‌ريكى پينچانى قامكى بوو. كورپه‌ش له‌و ماوه‌يه‌دا راوه‌ستاوو و چاوى ليده‌کرد. پاشان ئاليووشا سه‌رى هه‌لينا و نيگا دلوقانه‌كه‌ى تيبپرى و گوتى:

«باشه بو وات كرد؟ ديوته چ گازيكت ليگرتم؟ ئيتىر به‌س نيبه؟ پيمبلى من چيم كردوه؟»

كورپه عه‌به‌سرابوو و چاوى نه‌ده‌ترووكاند.

ئالیوشا ھەر بەو لەسەرەخۆیییەوێ دەریژەوێ بە قسەکانی دا: «ئەگەرچی ناتناسم و ئەوێ یەكەم جارە چاوم پیت دەکەوێ، رەنگە ئازاریکم پێ گەیانیدی دێنا لەخۆرا ئاوقای من نابێ. کەوا یە پیمبلی چیمکردوو؟ چ ھەلە یەکم کردوو پیمبلی؟»

کۆرە لەجیاتی وەلام، زوورە زوور دەستی کرد بە گریان و تیی تەقاند. ئالیوشا ھێور ھێور بە دوایدا بەرەو شەقامی میخاییلفسکی سەری پێوھنا و ھەتا ماوھییەکی زۆر دوور بە دوور کۆرە دەدی بە پرتا و ھەلدی و ئاوپ ناداتەو، بیگومان ھەروا دەشگریا. بپاریدا ھەر کاتی دەرفەتی بو ھەلکەوێ، بیدۆزیتەو و گری پووچکە ی ئەو نھینییە بکاتەو. بەلام لەو کاتەدا دەرفەتی ئەوێ نەبوو.

(٤)

له مالى مادام خوځلاكوڤف

ئاليوشا زوو خوځى گه يانده مالى مادام خوځلاكوڤف، ماله كه يان خانوبه رهيه كى به ردين و دوو نهوم، يه كيكيش له جوانترين خانوبه رهيه كاني نه م شارهي ئيمه بوو. نه گهرچى مادام خوځلاكوڤف زوربه ي كاتي ژيانى له پاريزگايه كى ديكه تپه ر ده كرد، كه له وئى ملكيكي هه بوو، يا له مؤسكو ده بوو كه له وئيش خانوبه رهيه كى تايبه تى هه بوو. له شاره كه ي ئيمه ش خانوبه رهيه كى بوو كه له باب و باپيرانه وه به ميرات پيى گه شتتوو. نه و ملكه ي له شاره كه ي ئيمه بوو له دوو ملكه كه ي ديكه ي گه وره تر بوو، له گه ل نه وه شدا، ماوه يه كى زور كه م له شاره كه ي ئيمه ماږوه. له بهر هه يوانه كه وه ئاليوشا ي ديت و به هه له وداوان هات به ره وپيىرى.

«نامه كه م سه باره ت به مؤجزه ي تازه به ده ست گه شت؟» زور توند و تووره قسه ي ده كرد.

- به ئى.

- پيشان هه موانت دا؟ پير كوره كه ي به دا يكي گه ياندا!

ئاليوشا گوتى: «نه مړو ده مري.»

- بيستوومه، ده زانم. ئاخ چه ندم پيخوشه له و باره وه له گه لت بدويم. ته نيا له گه ل تو نه ك كه سى ديكه، ته نيا له گه ل تو! چه نده ش به داخه وه م ناتوانم چاوم به نه و بكه وئ! ته واوى خه لكى شاره كه شله ژاون، هه موو چاوه رپين. زانيوته كاترينا ئيواناش ليږه يه؟

ئاليوشا گوراندى: «ناوچاوانه كه م هيناوييه تى. كه وايه هه ر ليږه چاوم

پيى ده كه وئ. دوينى پيى گوتم نه مړو حه تمه ن بچم بو ديدنه يى.»

- دهزانم، له هه موو شتیک ئاگادارم، رووداو هکه ی دوینیشم مووبه موو بیستوو. ههروهه ها کردهوی شیتوشوورانه ی. ئەو دهعبایه ش. C'est tragique، ئەگەر به جیی ئەو بوایه م، نازانم چمده کرد. دهی بیرو پرات سه بارهت به دیمیتیری برات چیه؟ - خودایه گیان! ئالکسی فیودورویچ! خه ریکه له بیرم ده چی، بهیته بهرچاوی خۆت؛ براههت له گه ل ئەوه، ئەو براده رهت نالیم، براهه ی دیکهت ئیوان فیودورویچ ده لیم، پیکه وه قسه یان کردوو. پیکه وه بۆ مشتومری جیددی دانیشتون. خۆزگه به تهینایه ته بهرچاوی خۆت ئیستا له نیوانیاندا چی دهگوزهری. واوه یلایه واوه یلا، من پیموایه زۆر جه رگبره، وهک چیرۆکیکی تراژیک و پر کاره سات ده چی. پروون نییه بۆ خه ریکن ژیا نی خۆیان له نیو ده بن. هه ردوو کیشیان له وه تیده گهن و چیژی لی وه رده گرن. چاوه ریت بووم، به راستی تاسه م ده کردی ئیتر له توانامدا نه ماوه و ئەوه ش له هه موو شتیک خراپتره. هه ر ئیستا هه موویت بۆ ده گێرمه وه، به لام ئیستا ده بی باسی شتیکی دیکهت بۆ بکه م، گرینگترین شت چیه. پیم بلینانم لیزا بۆ تووره بووه؟ هه رکه بیستی لی ره ی قه لس بوو!

دهنگی لیزا له که لینی درگا که ی ته نیشتییانه وه هات: «دایه، توی ئیستا رقت هه ستاوه، نهک من.» دهنگی گر بوو، وهک ئەوه ی بیههوی پینکه نی، به لام ئەوه پهری هه ولی خوی دا بۆ ئەوه ی دان به خۆیدا بگری. له ریه که لینی درگا که سه رنجی راکیشا، لیزاش بیگومان له که لینه که وه چاوی لیده کرد، به لام ئیتر ئەوه ی نه ده دی.

- سه ی ریش نییه لیزا، سه ی ر نییه... بیره بیره بوونی تۆش منی له دین ده ر کردوو. به لام ئالکسی فیودورویچ، لیزا حا لی باش نییه، شهوی رابردوو زۆر نه خۆش بووه، به ده م چه قوچو و تاویا وه وه نالاندوویه! زۆر به زهحمهت توانیم چاوه پروانی به یان و هاتنی هیترزنستیۆب بم. ده لی سه ری لیده رناکه م و ده بی جار ی سه بر بکه ی ن. هیترزنستیۆب هه میشه دیت و ده لی سه رم

لینی دەرناچی. کاتی گه یشتیتیه ئیره لیزا قیزاندی و تووره بوو، ئیسه ره می کرد که بیبه مه وه بو هۆده که ی خۆی.

- دایه! نه مه دزانی ئه و هاتوو. له بهر ئه و نه بوو ویستم بو ئه م وه تاغهم

بینییه وه.

- قسه ی تیدا نییه لیزا، یولیا به هه لاتن هات و پیی گوتی ئالکسی

فیۆدۆرۆویچ خه ریکه دی بو ئیره. خه ریک بوو بو توی کیشک ده دیرا.

- دایکه گیان، قسه یه کی ژیرانه ت نه کرد. به لام ئه گه ر ده ته هوی قه ره بووی

بکه یته وه و قسه یه کی ئاقلانه بکه ی، وا چاکه به میوانه به ریزه که مان ئالکسی

فیۆدۆرۆویچ بلئی دوی ئه و رووداوه ی دوینی و بوونه مه له که ی خه لکی،

کاریکی ژیرانه ی نه کردوو ه هاتوو بۆلامان.

- لیزا! خه ریکه پیی زیادی داده کیشی. ناچارم ده که ی تووره بم. بوته

مه له که ی کی؟ من زۆرم پیخۆشه هاتوو، پیویستم پییه تی، به بی ئه و ناتوانم

هه لکه م. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ بگه فریام زۆر خه مبارم!

- دایه گیان، بو ئاوا ده که ی، چبووه؟

- ئاخ لیزا! ئه و حاله ته کشمی شیییه ی تو و نه خۆشی و بی ئوقره بییت، ئه و

شه وه تالووتوو نه و له هه مووی خراپتر هه زه رته ی ئه جه لی ئه مبه دی ئه فخه م

هیترزنستیۆب! هه موو شتیک، له راستیدا هه موو شتیک... ته نانه ت ئه و

مۆجزه یه ش! ئاخ ئه و مۆجزه یه تووشی دلّه خورپه و شله ژانیان کردم، وردیان

کردم، ئه ی ئالکسی فیۆدۆرۆویچی خۆشه ویست! ئه و تراژیدیایه ش له وه تاغی

میوانداری، با پیتبلیم له تاقه تی من به ده ره. بۆم تامل نا کرئ. ره نگه کۆمیدی

بی نه ک تراژیدی ش. پیه بلئ بزانه م، باوه زووسیم بلئی هه تا سبه ینی بمینی، ها؟

ئاخ خودایه گیان! من بو وام لیها تووه؟ هه موو ساتیک چاوم ده قوچینم و

ده بینم هه مووی ورینه یه، ورینه.

ئالیووشا له نا کاو په رییه نیو قسه کانی: «زۆری منه ت هه یه ئه گه ر

کونه په رۆیه کی خاوینم بده نی قامکی پی به ستم. کۆله وار بووه و زۆر

دیشی.»

ئاليووشا قامكه گهستراوهكهى كردهوه، دهرهكه له خوينا شهلال بوو بوو. مادام خوخلاكوف قيزاندى و چاوى خوئى گرت.

- خودايه گيان چ برينيك، ئه وه بو وائلتهاتوه؟

بهلام ليزا هر كه له كهلىنى درگاكه وه قامكى ئاليووشاى دى، درگاكهى له سهر چهقى پشت كردهوه و هاوارى كرد: «وهره، وهره بو ئيره. ئيترو ورتنه و قسهى بىسه رهوهر، بهسه! خودايه گيان، بو تا ئيستا لهوئى راوهستاوى و هيچ نالئى؟ دايه، لهوانهيه بههوى خوئين له بهررپويشتنى بمرئ! چون وات ليهاه؟ ئاو، ئاو! لهپيشدا دهبيى خاوين بيشوى. بيخه نيو ئاوى ساردهوه با ژانهكهى بشكى. هر ئاو رايگره، هر ئاو رايگره... دايه! زووكه، برئ ئاو و تهشتوكهيهك بينه. خيراكه.» زور به توورپهئى قسهكانى تهواو كرد. به ديتنى برينهكهى قامكى زراوى چوو بوو.

مادام خوخلاكوف هاوارى كرد: «وا چاكه بنيرين به دواى «هيرترنيسيتوب» دا!»

- دايه! ئاخري ديقم پيدهكهى. هيرترنيسيتوبى خوشهويستت ديت و دهلى سهرم لئى دهرناچئ! ئاو، ئاو! بوخاترى خودا خوئ بچو و به يوليا بلئ پهله بكا. ئه و تهوهزلهلى دهسته وستانهش ههميشه خوئ دهگنخينئ! دايه خيراكه، خيرا، دهن دهرم، دلم دهتوقئ.

ئاليووشا، ترسا كيشه و ههرا سازبئ له نيوان دايك و كچدا، هاوارى كرد: «هيچ نيبه، خو شتيكى وا نيبه. خوئان نارهحت مهكهن.»

يوليا بهلهز به ئاو و تاسهوه هاته ژوورئ و ئاليووشا قامكى له ئاوهكه نا. - دايه! بوخاترى خودا تووزئ تهنزىل و تراوكهئى كزانهوهئى تايبهتى برينم بو بينه. چيى پيدهلئىن، هينديكمان ههيه، هينديكمان ههيه، ههمانه، دايه دهزانى بتريبهكه له كوئيه؛ له ژوورئ خهوهكهت له نيو دولابى دهسته راست دايه، بتريبهكى گهوره و بهستهته نزيلهكه لهويدايه.

- لیزا! ھەر ئیستا ھەموو شتەکانت بۆ دینم، تۆ ھەر مەقیژینە و دلی خۆت نارەحەت مەکە. دیوتە ئالکسی فیۆدۆرۆویچ نازایانە تاملی دەکا. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ قامکت بۆ ئاوا کۆلەوار بوو؟

مادام خۆخلاقۆف بە ھەشتاو رۆیشت. لیزاش چاوەرئ بوو. بەبئ مامل بوون لە ئالیووشای پرسى:

- بەر لە ھەموو شتیکی ئەم وەلامەم بدەرەو، قامکت بەچ ئاواى لیھات؟ ئەوکات سەبارەت بە شتیکی دیکە قسە دەکەین. باشە؟

ئالیووشا ھەستی بەو کردبوو کە ئەو چەن ساتەى چوونە دەرەوئەى مادام خۆخلاقۆف بۆ لیزا چەندە بەنرخە، باسى دیدارە پر نھینییەکەى لەگەل مندالانى قوتابیی بە چەن وشە بەیانکرد. لیزا بە بیستنى ئەو رووداوە دای بە رانی خۆیدا و وەک ئەوئەى مافی بەرگری کردن لە کارەکانى ئەوى ببئ، بە توورەبى گوراندى:

- عەیب ناکەى، بەو جلو بەرگەوہ لەگەل مندالانى قوتابى دەکەوى! ئەگەرئەو کارانە بکەى لە مندالیش مندالترى! بەلام سەبارەت بەو کورە در و وەحشییە دەبئ ھەرچۆنیکە پەیدای بکەیت و ئاگادارم بکەیتەوہ، چونکە لەوہ دەچئ رازیک لە گوریدا بئ. ئیستا با بچینە سەر مەبەستى دووھەم. بەلام سەرەتا پرسىاریک: ئالکسی فیۆدۆرۆویچ! پیت وایە ژان و ئازار دەبیتە ھوى ئەوئەى سەبارەت بە شتیکی زۆر بئ ھەمیەت بتوانى بدویئ، ئەویش بە شیوہیەکی ماقولانە؟

- دیارە دەبئ، چونکە ئیستاش ھەست بە ژانیکی زۆر دەکەم. ھى ئەوہیە قامکت لەو ئاوەدایە. دەبئ زوو ئاوەکە بگۆرین، چونکە ھەر ئیستا گەرم دەبئ. یۆلیا، خیرا لە ھەمارەکە کوتئ سەھۆل و تەشتیکی دیکە بپنە! ئیستا کە ئەویش رۆیشت، دەتوانم قسە بکەم. ئالکسی فیۆدۆرۆویچى ئازیز، ئەو نامەییەى دوینئ بۆم ناردى بمدەوہ - زووکە ئیستا دایکم دیتەوہ و نامەوئ...

- نامەکەم پئ نییە.

- درۆ مهکه، پیتته. دهمزانی وا دهلیی. له گیرفانت دایه. شهوئ ههتا بهیانی له بهر ئه و گالتهیه گری په شیمانی ههلی چۆقاندووم، زووکه پیم بدهوه. له مائی به جیم هیشتوووه.

- به لام له پاش ئه و گالتهیه ناتوانی به چاوی کچۆلهیهک، به چاوی کچیکی چکۆله لیم بروانی! سه بارهت به و گه وجییه تییه شم داوای لیئووردنت لیده کهم. به لام دهبی نامه کهم بۆ بهینیته وه. ئه گهر به راستی پیت نییه - دهبی هه رچۆنیکه ئه مرۆ بۆم بهینیته وه.

- ئه مرۆ له وانیه نه توانم، چونکه دهبی برۆمه وه بۆ کلێسه و ههتا دوو پۆزی دیکه - پهنگه سی چوار پۆزی تریش - نه توانم بیم بۆلات - چونکه باوه زووسیمما...

- چوار پۆز. قسهی قۆر! ئه ری زۆرم پی پیکه نییت؟

- نا هه ر پینه که نیم.

- بۆ پینه که نییت؟

- چونکه باوه ڕم به قسه کانت کرد.

- دهتهوئ سووکایه تیم پیکه ی؟

- نا، به هیچ شیوهیه که. له گه ل ئه وهی خویندمه وه له دلی خۆمدا گوتم: سه رده گری، چونکه له داوی مردنی باوه زووسیمما، دهبی واز له کلێسه بینم و بیمه ده ری. ئه و کاته ده سته ده که مه وه به خویندن و ته واوی ده کهم، ههتا ئه و کاته تۆش ده گه یته ته مه نی یاسایی و زهماوند ده که یین. زۆرم خۆش دهوئی. هه می شهش هه روا خۆشه ویستم دهبی. ئه گه رچی ده رفه تی ئه وه م نه بوو سه بارهت به ئه و مه سه له یه بیر بکه مه وه. به لام پیموایه ژنی له تۆ چاکترم ده ستناکه وئ، باوه زووسیمماش پینیگۆتم دهبی ژن بینم.

لیزا سوور هه لگه را و به پیکه نینه وه گوتی: «ئاخر من نه قوستانم و به کورسیله ی ته گه ردار بۆ ئه ملاو ئه و لام ده بن.»

- خۆم ده تگی ڕم و خزمهتت ده کهم، به لام ههتا ئه و کاته دلنیام چاک ده بیته وه.

ليزا به تورهبه وه گوتی: «تو شينت بووی به كه وچكيك ئاو كه وتوو به مه له و بو گالته به كه ئه وه مو ورتنه و قسه قورهدت تيكه له كيشاوه؟ ئه وه دايكيشم هاته وه. هاتنه كه شى به جيبه. دايه بو ئه وه ندهت پينچوو، ئه وه يولياش به سه هۆله وه هاته وه.»

- ليزا، ئه وه نده مه گورپينه، چونكه ئه وه گورانده نه له هه موو شتيك زياتر تووشى... ئاخر چبكه م تو ته نزيله كه ت له جيبه كى ديكه داناوه. ولاتم هه مووى سه نگو سووژن دا - پيموايه به قه ستى ئه وه كارهدت كردوو وه شار دوو ته وه.
- من چوو زانم به قامكى برينداره وه دى، دهنه رهنه به قه ستى ئه وه كارهم بكر دايه. دايه گيان، تو ش قسه ت خو ش كردوو وه له سه ر به زمى خو تى.

- كارت به قسه و به زمى من نه بى. به لام بو ئازار و ژانى ئالكسى فيو دوروويچ له راده به دهر دلسوزى ده كه ي. ئاخ ئالكسى فيو دوروويچى خو شه ويست ئه وه ي ده مكوژئ شتيكى تايبه ت نيه. هيرتيزنيستيو بيش نيه، به لكو وه موو شتيك پيكه وه ده ستيان دا وه ته ده ستى به ك و گيروده يان كردوو، بو يه تا قه تم ليبرا وه.

ليزا به پيكه نينه وه گوتى: «دايه گيان به سيكه، سه باره ت به هيرتيزنيستيو ب مه دوى. دايه زووكه ئه وه ته نزيل و تراوكه يه بينه. ئالكسى فيو دوروويچ، ئه وه تراوكه يه ئاوى گولارده. ئه وه ناوه كه يم وه بيه ر هاته وه. به لام زور دهرمانى چا كه و به كاويه كه. دايه بروا ده كه ي له ريگاي ئيره له گه ل منداله وركه شه رى كردوو وه و به كى له منداله كان گازى له قامكى گرتوو وه، يانى خو شى منداله! دواى ئه وه روودا وه ئيتر شياوى ئه وه نيه شووى پيبكه م. چونكه دايه گيان تو بيه يتنه به رچاوى خو ت، ده يه وه ي ژن بينى. له بيه رى ژيانى هاوبه شى دايه، ئه وه ش نه ك هه ر پيكه نينى، ئابروو چوونيشه! وا نيه؟»

ليزا له به رخويه وه ر ق هه ستاوانه پيده كه نى و له بنه وه چاوى له ئاليووشا ده كرد.

- مەسەلەكە چ پىئوھىندىيەكى بە زەماۋەندەۋە ھەيە؟ چى بۆتە ھۆى ئەۋەى باسى شتى وا بىكەى كچم؟ ئەۋە ھەر بۆ قسەش نابى. - رەنگە كورە ھار بووبى.

- دايە ئەۋە تۆ دەلىى چى؟ يانى كورى ھاريش لەم زەمانەدا ھەيە؟!
- ئەى بۆ نىيە، رۆلە، پىتۋايە لەخۆرا قسەم پەراندوۋە؟ لەۋانەيە ئەۋ كورە سەگى ھار گرتىبتى و ھار بووبى. بۆيە ھەر كەسى لىى نزيك بىتەۋە ئاوقاي دەبى و دەيگەزى. ئالكسى فىئودورۋويچ زۆر چاك برىنەكەت پىچاۋە، من نەمدەتۋانى ئاۋات بۆ بىچم. ژانى نەشكاۋە؟
- ئىستا زۆر نايەشى.

ليزا پرسىي: «لە ئاۋ ناترسى؟»

- لىزا، ۋاز بىنە ئىتر، سەبارەت بە ھاربوۋنى ئەۋ كورە قسەيەكى كال و نەكولىوم بە دەمدا ھات، تۆش نايبريەۋە. ئالكسى فىئودورۋويچ، كاترىنا ئىۋانابىستۋويەتى لىرەى، لەۋانەيە ھەر ئىستا بگاتە سەرمان، ۋەختە گىانى دەرچى بۆ دىتنت!

- تۆخودا دايە لىى گەرئى، خۆت بچۆ بۆلايان. ئەۋ كۋا دەتۋانى برۋا، خۆ لەبەر ژانى پەنجەى عەجمانى نىيە.

ئالىۋوشا گوتى: «نا ۋانىيە، گويم لە ژان نىيە دەتۋانم برۆم.»

- چى! دەتەۋى برۆى؟ يانى بە راستتە؟

- ئەى چى، با جارى بچم بۆ دىدەنىي ئەۋان، سەرم سووك بى دىمەۋە بۆ ئىرە و ھەرچەندەت پىخۆش بوو قسە دەكەين. بەلام پىۋىستە زۆر زوو چاوم بە كاترىنا ئىۋانا بىكەۋى، چونكە زۆر تامەزۋى ئەۋەم بگەرېمەۋە بۆ كلىسە.
- دايە، زوۋكە لىرەى بىبە دەرئى. ئالكسى فىئودورۋويچ، لەمەۋلا بۆ دىتتى من زەحمەت بەرخۆت مەدە و راست بگەرېۋە بۆ كلىسەكەت. خەۋم دى، دۋىنىشەۋ تا بەيانى خەۋ نەچۆتە چاوم.

مادام خۆخلاكوۋف گوراندى: «ئەيەرۋ لىزا، ئىشەللا بەراستت نىيە، رەنگە خەۋت بى، بچۆ بخەۋە.»

ئاليووشا لەسەرەخۆ گوتى: «نازانم چيمكردوو... ئەگەر پىنت خۆش بى، سى خولەك يان پىنج خولەكى دىكەش لىرە دەبم.»
- تۆ بلى تەنانەت پىنج چركەش! داىە زووكە بىبە دەرى، ئەو دەرموزنە،
رموزن.

- لىزا، تۆ شىت بووى. ئالكسى فيؤدۆرۆويچ وەرە با برۆين، ئەمپۆ
حاله تەكەى كشميشىيە. دەترسم رقم لىى هەستى و بە گژىدا بچم. ئاخ لە
دەست كچى شىتووكە، پياو تووشى چ چەرمەسەرىيەك دەكات! دواى دىتتى
ئىوہ رەنگە بتوانى بخەوى. زۆر زوو خەواللوت كرد، زۆر كارىكى باشت كرد
هاتى بۆ ئىرە.

- ئەيەرۆ داىە، قسەكانت چەندە لەبەردلانە. داىەگيان دەبى لەبەر ئەو قسە
شىرىنە ماچت بكەم.

مادام خۇخلاكۆف گوتى: «لىزا گيان، منىش ماچتدەكەم.» پاشان بە
حاله تىكى رازاوى و زۆر لەخۆپازى، بە سەرتەيەكى توند گوتى: «گوئيگرە،
ئالكسى فيؤدۆرۆويچ، نامەوى پىشنىيازى هىچت پىيكەم و نامەوى بۆت لە بنى
كولەكەكە بەدم، خۆت پاشان تىدەگەى چ دەبى. پياو كاس وور دەبى.
پىكەنىيتىرەن شىوہى مەلحەكەيە، كاترىنا ئىوانا، ئىوان فيؤدۆرۆويچى براتى
خۆش دەوى. زۆرىش هەولەدا وا بنوئىنە كە دىمىترى فيؤدۆرۆويچى خۆش
دەوى. پياو كاس وور دەبى! لەگەل تۆ دىم، ئەگەر دەرم نەكەن هەتا كۆتايى
دانىشتنەكەتان لەوى دەبم.»

سۆزى دل له ژوورى ميواندارى

به لام له ژوورى ميواندارى، مشتومر و چهله حانى كۆتايى پى هاتبوو. كاترينا ئيوانا ئەگەرچى پوواله تىكى جىددى پىنوھ ديار بوو، به جارى تووشى سهرسامى بووبوو. ههر له و كاته دا كه ئاليوشا و مادام خوڤلاكوف وه ژوور كه وتن، ئيوان فيودورويچ ههستايه سهرپى بروت. رهنگى په ريبوو. ئاليوشا به نيگه رانييه وه تىپروانى. له و كاته دا ده بوو شك و گومان وه لانى چونكه ئەو مه ته له ئازاراييهى هه لىتابوو كه له ميتر بوو عه جمانى لى هه لگرتبوو. له ماوهى مانگى رابردوودا چهن جاريان به گوى هه ل هينابوو كه ئيوانى برائى دلى به كاتريناويه و دهيهه وي له چنگى ميتياى ده رهتتى. هه تا ئەم دواييينهش له گه ل ئەوهى ئاليوشاى له راده به ده ر ئازارده دا، به لام هه رچى سهرى دينا و ده برد نه يده توانى بپروا بكا. هه ردوو براكهى خو شه ده ويست و ئەو كه له وه كيشيهى نيوانيان تووشى ده خورپهى كردبوو. له و سهر به نده دا، ديميتري فيودورويچ پوژى پيشوو گوتبووى زورم پىخوشه ئيوانى برام بۆته ره قىيم. ئەوهش زورم يارمه تى ده دا. يارمه تيه كه شهى چى بوو؟ تاكوو له گه ل گروهشكا زه ماوه ند بكا. به لام ئەوه بو ئاليوشا زور تال و ناخوش بوو، جگه له وهش، ئاليوشا هه تا دوينى شه و به نه ينى له و بپروايه دا بوو كه كاترينا ئيوانا پوچ و گيانى له لاي ديميترييه. هه روه ها پى و ابوو كه كاترينا ئيوانا له وه كه م جيكه لانه تره بتوانى ناشقى كورپىكى وه ك ئيوان بى، له راستيدا ناشقى ديميترييه و ئەگەرچى خو شه ويستيه كى سه ير و سه مه ره بوو، به لام به گيان

و به دل خوښی دهویست و ئهوی به هه موو ئاکار و خووخدهکانییه وه خوښ دهویست.

به لام له دواى ئه و دیداره ی دویښی له گه ل گرووشنکا، بیر و خه یالیکی دیکه له سه ری دا بوو. وشه ی «جه رگبر» که چهن سات له مه وه بهر به زاری مادام خوځلاکوڤدا هاتبوو، هه تا راده یه ک تووشی راپله کانی کربوو. چونکه ئه و شه وه له که ره ی به یانیدا به دم خه وه وه هاواری کربوو: «جه رگبر، جه رگبر،» که ویده چوو له خه ونه کانیشیدا رهنگی دابیته وه. ئه و شه وه هه تا به یانی رووداوی پوژى پيشووی مالى کاترینا ئیوانا هاتبووه خه ونی و ئیستاش درکاندن راسته وخو و پیدارگرانه ی مادام خوځلاکوڤ، که کاترینا ئیوانا ئه وینداری ئیوانه، ئه ویش وه کو خوځواندن و تروتوپ، له رووی دلسوزییه وه خو ی گیل دهکات و سه بارهت به ئه رکی هه قناسی وا دهنویښی که دیمیتری خوځشدهوی، به هوی ئه وه وه له ناخه وه خو ی دهخواته وه، ئه و قسانه شوینی له سه ر ئالیووشا دانا و له دلی خویدا گوتی: «ئه ری، رهنگه هه موو هه قیقه ته که له و وشانه دا شاردرابیته وه.» به لام له و کاته دا ئیوان چ حالیکی دهبوو؟ ئالیووشا له رووی غه ریزه وه هه سته ی به وه ده کرد که مروڤیکی وه ک کاترینا ئیوانا خووخده یه کی ده سه لاتخوازانه ی هه یه و ته نیا ده توانی که سیکی وه ک دیمیتری بینیته ژیر رکیفی خو ی، نه ک که سیکی وه ک ئیوان. چونکه دوور نه بوو دیمیتری «بو به خته وه ربوون» ئاخری ته سلیمی ده سه لاتخوازیی ئه و بی، (ئالیووشاش له دل وه ئه وه ی پيخوش بوو) به لام ئیوان وانه بوو، ئه و قهت خو ی به ده سته وه نه ددها، ئه و خو به ده سته وه دانه ش بو ئه و مایه ی به خته وه ری نه بوو. بیروپای ئالیووشا سه بارهت به ئیوان هه ر ئه وه بوو. ئیستاکه پیی نایه ژووری میوانداری، هه موو ئه و گومان و ئه ندیشانه له پانتای زهینی ده رپه رین. گومان و خه یالیکی دیکه خو ی به سه ردا سه پاند: «ئه گه ر له گه ل هیچکامیان - نه ئیوان و نه دیمیتری - زه ماوه ند نه کا چی؟»

ئه وه شمان له بیر نه چی ئالیووشا خو ی سه رکونه ده کرد و شه رمه زار بوو له وه ی که له ماوه ی مانگی رابردوودا ئاوا ی بیر کربوو. دواى ئه و گومان و

در دۆنگیانه به لۆمهوه له دلی خۆیدا گوتی: «له ئەوین و ژنان تیناگەم و چۆن دەتوانم سەبارەت بەو پەرسقانه بریار بدەم؟» لەگەڵ ئەوهشدا نەیدەتوانی گویی پێنەدات و بیرى لێنەکاتەوه. هەر بە شیوهی غەریزی هەستیکردبوو کە ئەو پەقەبەراییەتی نیوان براکانی گرنگیەکی بەرچاوه و پێوهندیی بە زۆر شتیانەوه هەیە.

نیوانی بۆ پۆژی پێشوو، بە پەقەوه باسی باوکی و دیمیتیری کردبوو، گوتبووی: «هەژدیهایهک، هەژدیهایهکی دیکە هەڵدەلووشی.» لەبەر ئەوه بوو نیوان، دیمیتیری بۆ وەک هەژدیها دەهاتە بەرچاو، پەنگە زۆر لەمەوبەریش هەر وای دیی. پەنگە لە کاتی ئاشنا بوون لەگەڵ کاترینا نیواناوه ئەوهی بە خەیاڵدا هاتبی؟ ئەو قسەیهش، هەلبەت، دۆینی لە دەمی نیوان دەرپەرپبوو، هەر ئەوهش بوو بوووه هۆی ئەوهی گرینگیەتی زیاتری پێیدا. ئەگەر ئەو هەستەشی بوو بووایە ئێتر ئاراقارای لێ هەڵدەگیرا و هێمنایەتیش لە مالهەدا نەدەما و لەوانەیه قین و دۆژمنایەتی لە بنەمالهەکاندا ریشەیی داگوتی. لەو نیوانەدا ئالیووشا دەبوو لایەنگری لە کام لایان بکا؟ هەر وها دەبوو بۆ هەر کامیان داوای چی لە خودا بکا؟ هەر دووکیانی خۆش دەویست، بەلام! لەو نیوانە ئالۆز و پڕکێشەیدا چ ئاواتیکی لەخودا بۆ دەخواستن؟ لەوانەبوو لەو تەنگژە و تاریکیەدا سەری لێبشێوی و ئالیووشا نەیدەتوانی بێباوەری تامل بکا، چونکە مەرفۆئیکی دڵۆقان و بەرەحم بوو. نەیدەتوانی خۆی لە خۆشەویستی ببوێری. ئەگەر کەسیکی خۆش بویستبایە، بەبێ ماتل بوون و خاوهخاوە کردن دەچوو بۆ یارمەتیدانی. بۆ بەرپێوهبردنی ئەو کارەش دەبوو بزانی چ ئامانجیکی هەیە و دەبوو بۆی پرون بووایەتەوه هەق بە کامیانە و کامیان لە پێشترە، کەوایه دواى ئەو دلیابوونە بۆ ئەو سەروشتی بوو کە یارمەتی هەر دووکیان بکا. بەلام بەجی ئامانجیکی دیاریکراو لە هەموو لایەکەوه هەستی بە شیواوی و بێباوەری دەکرد. هەر واکە ساتی لەمەوبەر گوتبووی، «جەرگەر بوو» خو ئەو «دلسۆزییهش» وا نەبوو کە بتوانی

سهرندهرى لىبكا، لهو شىواوى و ئالوزىيه پر له سه رساميه دا هيچ وشه يه كى بۆ نه ده چۆوه سه ريه ك.

كاترينا ئيوانا، له گه ل ئه وهى چاوى به ئاليوشا كه وت، زۆر به تالووكه و رووخوشيه وه رووى له ئيوان فيودورويچ كرد كه هه ستابوو بروا، گوتى: «ده قيقه يه ك، ده قيقه يه كى ديكه راوهسته، جارى مه پۆ! ده مه هوى بيروپاى ئه و پياوهم بۆ ده ركه وئ، كه زۆرم بروا پنيه تى.» پاشان رووى له مادام خوخلاكوف كرد و گوتى: «تۆش مه پۆ.» ئاليوشاى له پال خوى دانيشاند، مادام خوخلاكوفيش له په نا ئيوان فيودورويچ به ره ورووى دانىشت.

كاترينا ئيوانا، له كاتيكدا فرميسك له چاويدا قه تيس مابوو و دهنگى ده له رزى، به گور و تينيكه وه گوتى: «خوشه ويسته كانم، له م دنيايه دا له ئيوه زياتر كه سم نيبه،» هه ر له و كاته دا ئاليوشا له دلله وه به زه ييى پيدا هات. «ئالكسى فيودورويچ! تۆ دوينى شايه دى ئه و ديمه نه پر شووره يه بووى و ديتت چون تيكچووم. ئيوان فيودورويچ تۆ نه تدى، ئه و ديتى. نازانم دوينى سه باره ت به من چۆنى بير كرده وه، به لام شتيك ده زانم، ئه و يش ئه وه يه ئه گه ر ئه و ديمه نه ئه مپرو دووپات بووبوايه ته وه، ديسان ئه و هه ست و سۆزه ي دوينيم ده رده بپرى. ئه و هه ست و سۆزه، ئه و وشانه، ئه و هه لسووكه وته. ئالكسى فيودورويچ كرده وه كه مت له بيره؟ له بيرته پيشت به يه كيان گرت؟...» (له گه ل ده ربړينى ئه و وشه يه سوور هه لگه را و چاوى پر بو له ئاو). «ده بى پيت بليم ناتوانم به سه ريده زال بم. گوئ بگره ئالكسى فيودورويچ، نازانم هه نووكه «ئه وم خو شده وئ يان نا. به زه ييم پيدا هات، ئه وه ش نيشانه ي سارد و سړي خوشه ويستيه. ئه گه ر خوشمويستبايه، ئه گه ر هيشتا خوشمويستبايه، رهنگ بوو ئيستا بۆى به داخه وه نه بم، به لكو رقيشى لى هه لگرم.

دهنگى ده له رزى و فرميسك له چاويدا قه تيس مابوو. ئاليوشا له ناخه وه جينگى ده دا و ده له رزى. له دلى خويدا گوتى: «ئه و كچه راست ويژ و يه كره نكه و ئيتر دلى بۆ ديميترى لى نادا و خوشى ناوى.»

مادام خۇخلاڭوف بە دەنگىكى بەرز گوراندى: «راست وايە، راست وايە». كاترينا ئاسپىناي خۇشەويست، سەبركە، بىرئارى سەرەكى و كۆتايىم، كە لە ماوەى شەوى رابردودا داو، بۆتانى باسەدەكەم، ھەستەدەكەم بىرئارەكەم بىرئارىكى دژوار بى، بەلام دەزانم ھىچ شتىك ناتوانى پاشگەزم بىكاتەوہ - ھىچ شتىك. ھەتا كۆتايىي تەمەنىشم ھەروا دەبم. تەگبىركارى خۇشەويست و دلۇقان و ھەمىشە وەفادار و جوامىزم، كە جگە لە ئەو لەم دىنايەدا دۇستىكى دىكەم نىيە، يانى ئىوان فىدورۇويچ، بىرئارەكەمى بەدلە و ئافەرىنم پىدەلى، ئەويش بەو روانىنە قول و دلە گەشبينەيەوہ. لەوہ ئاگادارە.

ئىوان فىدورۇويچ، بە دەنگىكى نزم بەلام قورس و پىاوانە گوتى: «ئەرى بەدلەمە.»

«بەلام پىمخۇشە ئالىووشاش (ئاخ! ببوورە ئالكسى فىدورۇويچ كە بە ئالىووشا نام ھىناي)، ھەز دەكەم ئالكسى فىدورۇويچ لەلای ئەو دوو ھاورىيەم پىمبلى بىرئارەكەم بەجىيە يان نا. بە شىوہى غەرىزى ھەستەدەكەم كە تو ئالىووشا، بىرئارەكەم (چونكە تو بىرئارەكى زور خۇشەويستى بۇ من)، «ئەوہشى كاتىك دەربىرى كە دەستى ساردوسىرى ئالىووشاى بە دەستە گەرموگورەكەى گرتبوو و دەنگوت ئىستا نا ئىستا لە خۇشيانا شاگەشكە دەبى. «پىشبينى دەكەم كە بىرئارى تو و پەسند كردنى تو، ھاوكات لەگەل تەواوى ئازارەكانم، ھىمنايەتىم بۇ پىكىدنى. چونكە داوى قسەكانى تو ئوقرە دەگرم و سەر لە پىناوت دەنىم ئەوہش بەگيان و دل ھەستىدەكەم.»

ئالىووشا سوور ھەلگەرا و گوتى: نازانم چىت لە من دەوى، ھەر ئەوہندە دەزانم خۇشم دەوى و لەم كاتەدا زياتر لە بەختەوہرىي خۇم ئاواتەخووزى بەختەوہرىي تۆم!... بەلام سەبارەت بەو كارانە ھىچى لىنازانم.» شتىك ناچارى كرد ئەو وتەيە زور بە تالووكەوہ دەربىرى.

«لە وھا كارىكدا، ئالكسى فىدورۇويچ، لە وھا كارىكدا، ئەوہى گرینگە شەپەف و ئەركە و شتىكى بەرزترىش - نازانم چى - بەلام پەنگە لەو ئەركەش بەرزتر و پىرۇزتر بى. لەم ھەستە قولپدەرەى ناخىشم كە بە

شیوهیه کی خوراکرانه ناچارم دهکا، ئاگادارم، بهلام دهکری به دوو وشه سهروبهری پیکبینی. «له سهرخو گوئی: «بریارم داوه ئهگه تهنانهت لهگه لهگه لهگه. دهعبایهش که قهت قهت لئی نابورم، زهماوهند بکا، تهنانهت ئه و کاتهش پشتی بهر نادهم و هه ر خو شم دهوئ.» به هه لچوونیکی گهشکه ئاسا و ئازاراوویهوه گورانئ: «لهمه بهدواوه قهت، قهت قهت پشتی بهر نادهم، نهک ئهوهی بهردهوام به دوایهوه بم و وهک ملۆزم ری پینگرم و ئازاربیدهم. ئاخ، نا! دهچم بۆ شاریکی دیکه، - ئه و شوینهی دلی لی خو شه - بهلام ههتا کوتایی تهمنم ئاگاداری لیدهکه م - ههتا کوتایی تهمنم بهردهوام ئاگاداری لیدهکه م. هه ر کاتیکیش لهگه لهگه لهگه ئه و ژنه ههستی به بهخته وهری نهکرد، که ئهوه دوو بهختهکیه، قهیناکا با بگه ریتهوه بۆلای خو م، ئه و کاته منی خو ش دهوئ و دهزانی هه ر من بهکاری دیم، وهک خوشکی خوئی... یان هتد - ئه ویش بۆ ههتا ههتا - بهلام لانیکه م فیر دهبی که ئه و خوشکهی بهراستی خوشکیهتی، خوشکیک که خو شی دهوئ و ژیانی خوئی له پیناوی ئه ودا فیدا کردووه، بۆ هه میشه خو شی دهوئ. ئه و کاتهیه منیش به ئامانجه که م دهگه م.» به شیوهیه کی شیتانه دهنگی هه لیتنا: «لهسه ر ئه وه پیداغری دهکه م که من بناسی و به مه حره می نهئینییه کانی خویم بزانی. بۆی ده بمه خودایهک که سوو جده م بۆ بهری. ئه مه ش لانیکه م به هوی خه یانه ته که یه وه و به هوی ئازاریکه وه که پی داوم، خوئی به منه تبارم دهزانی و لیتیگه ری با بزانی ههتا ئاخری تهمنم بۆ ئه و و به لینییهک که پیمداوه، وه فادار ده مینم. چونکه خوئی بیوه فا بووه و خه یانه تی پیکردووم. من شتی ک نا - نام جگه له ئامرازیک و هویهک بۆ بهخته وهری ئه و یان چۆن بلیم؟ - که ره سه یهک، مه کینه یهک بۆ گه یشتن به بهخته وهری، ئه ویش ههتا کوتایی تهمنم، ههتا کوتایی تهمنم، ئه ویش ویده چی له ماوهی تهمنه نیدا له وه ئاگادار بی! بریارم ئه مه یه. لیشم پوونه ئیوان فیو دۆرۆویچ هه مووی به لاره په سنده.»

هه ناسه ی سوار بووبوو. رهنگه ویستی بیئی ئه ندیشه ی خوئی به قورساخی و هونه ر و سروشتی بوونیکی زیاتره وه ده بری. بهلام قسه که ی زۆر تووره

و خیرا بوو، لیورپژ بوو له ههست و سۆزی لاویتی، ئهوهشی ناشکرا کرد که ههروا له ناخهوه ئازار دهکینشی و شهرم و شوورهیی دوینیی لهبیر ناچیتهوه و زۆر لهخۆبایبانه تامهزرۆی رهزامهندییه. خۆی ئهوهی باش دهزانی. لهپه رهنگی رهش داگهرا و گرژ بوو: ئالیووشا ههر لهپهوه تیگه‌یشت و رمی هاودلی له جهرگی چهقی. ئیوانی برای کاتیک کارهکهی خراپتر کرد که به چهکمهوه په‌رییه نیو قسه‌کان و گوتی:

- من ته‌نیا بیروپرای خۆم دهربرپوه. ئه‌گه‌ر ئه‌و قسانه که‌سیکی دیکه بیکردایه، به‌هه‌لچوون و وه‌سواسیان ده‌زانی، به‌لام چونکه تۆ گوتوته جیاوازه. ههر ژنیکی دیکه ئه‌و قسه‌یهی بکردایه تاوان بوو، به‌لام تۆ راست ده‌که‌ی. نازانم بلیم چی، به‌لام ده‌زانم تۆ به‌راستی سادقی و که‌وايه راست ده‌که‌ی.

«به‌لام ئه‌وه ته‌نیا پیوه‌ندیی به‌م کاته‌وه هه‌یه و ئه‌م کاته‌ش ره‌مزی چیه‌؟ هیچ شتیکی نییه جگه له سووکایه‌تی دوینی.» مادام خۆخاکوف نه‌یده‌ویست خۆیان تیه‌له‌قوتینی، به‌لام نه‌یتوانی واز له‌و پیتشیاره به‌ ئینسافانه‌یه‌ش بینی و هیچ نه‌لی.

ئوان دیاربوو له‌وه دلی شلوی بووه که قسه‌که‌یان پی‌برپوه، به‌لام به‌ تامه‌زرۆیه‌کی تایبه‌ته‌وه گوتی: «دلنیام وایه. ئه‌م کاته‌ش بۆ هه‌رکه‌سیک پیوه‌ندیی به‌ بۆچوونی دوینییه‌وه هه‌یه و ته‌نیا چرکه‌یه‌کیش ده‌خاینی. به‌لام به‌هۆی خووخده‌ی تایبه‌تی کاترینا ئیواناوه، ئه‌و چرکه‌یه هه‌تا کوتایی ته‌مه‌نی به‌رده‌وام ده‌بوو. ئه‌وه‌ی بۆ که‌سانی دیکه ته‌نیا به‌لینییه‌که و به‌س، بۆ ئه‌و ئه‌رکیکی هه‌تاهه‌تایی و دژوار و په‌نگه پر په‌ژاره بی، به‌لام به‌بی ئه‌شکه‌نجه و ئازار. ئه‌ویش به‌هه‌ستکردن به‌ ئه‌م ئه‌رکه وه‌دی هاتوو و زیندوو ده‌مینێ و هه‌ست به‌ بوونی خۆی ده‌کا. کاترینا ئیوانا، ژیانته له‌مه‌به‌دواوه پر له‌ بیکردنه‌وه‌ی ژاناوی سه‌باره‌ت به‌ ره‌حم و دلۆقانی و قاره‌مانی و ئازاره‌کانت ده‌بی، به‌لام له‌ کۆتاییدا، باری ئه‌و ئازاره له‌ سه‌ر شانته سووکده‌بی و له‌ خه‌یال و بیری شیریندا ئه‌و ته‌رحه جه‌سوورانه و پرله‌خۆبایی بوونه وه‌راسته

دهگهړئ و خو دهنوینئ. ئهړئ، هر بهراستی پر له غرووره و هر چوونیک
بئ جهسوورانهیه، بهلام بؤ تو سرکهوتته. هیندی جاریش به تیگه‌یشتن لهو
ئاکامه سرچاوه‌ی شادمانی کامل دهبئ و دهبیته هوئ ئهوه‌ی له‌به‌ر
دەرگانه‌ی ته‌سلیم بووندا ملکه‌چ راوه‌ستی.»

ئهم وته‌یه به‌بئ هیچ دردونگیه‌ک و له رووی چه‌شنیک ره‌شبینیه‌وه به
دمیدا هات و دیاربوو به ئانقه‌ست ئه و قسه‌یه‌ی کردووه؛ یان له‌وانه‌یه هر
نه‌ویستی بیشاریته‌وه و به ئانقه‌ست قسه‌ده‌کا.

مادام خوخلاکوف دیسان گوراندی: «زور چاک به هه‌له چووی گیانه!»
کاترینا ئیوانا به دهنگیکی به‌رز گوتی: «ئالکسی فیودورویچ تو شتیک
بلئ. به دل و گیان هه‌ز ده‌که‌م بزنام تو ده‌لیئ چی!» له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا دای له
پرمه‌ی گریان. ئالیووشا له سهر کورسیله‌که هه‌ستا.

کاترینا ئیوانا به گریانه‌وه دریزه‌ی به قسه‌کانی دا: «هیچ نییه، گرینگ نییه!
رقم هه‌ستاوه، دویشه‌و خه‌وه‌چوته‌چاوم. به‌لام له‌لای دوو هاوړی وده‌کو تو
و کاکت هیشتا هه‌ست به هیز و توانا ده‌که‌م، چونکه ده‌زانم ئیوه هیچ
کامیکتان وازم لیناهینن و ده‌زانم دل‌تان نایه.»

ئیوان فیودورویچ هه‌لیدایه: «بؤ به‌دبه‌ختی ناچارم بگه‌ریمه‌وه بؤ مؤسکو
- په‌نگه سبه‌ینئ - بؤ ماوه‌یه‌کی زوریش به‌جیت ده‌هیللم. نیوچاوه‌که‌م وای
هیناوه هیچ چاره‌یه‌کی دیکه‌م نییه و دهبئ برؤم.»

«سبه‌ینئ ده‌چی بؤ مؤسکو؟!» کاترینا ئیوانا ره‌نگیکی هیناوبرد. به
ده‌نگیکی تووره و گریانووی گوراندی: «به‌لام - به‌لام، خودایه‌گیان، زور
زوریشم پی‌خوشه.» کتوپر وا گه‌شایه‌وه ده‌تگوت هر نه‌شگریاوه. ئه‌و
گورانه له ناکاوه‌شی ئالیووشای توشی سهرسوورمان کرد. له‌جیاتی کچیکی
بیچاره و سووکایه‌تی پی‌کراو که له ناخی دل‌ه‌وه ده‌گریا، ژنیکی دی به
ته‌واوی به سهر نه‌فسی خویدا زالوو و ته‌نانه‌ت زوریش دل‌شاد، ده‌تگوت له‌و
کاته‌دا پروداویکی زور خوش قه‌وماوه.

به بزه‌یه‌کی شیرین و دل‌رفینه‌وه له ناكاو وته‌كه‌ی خۆی راستكرده‌وه: «ئاخ، بۆ من نابیتته هۆی به‌خته‌وه‌ری له‌كیسدانی تو، دیاره خۆ دوستی‌کی وه‌ك تو نابیی وا بیر بکاته‌وه. به پێچه‌وانه زۆریش خه‌مبارم كه توی خۆشه‌ویست لیم دور ده‌كه‌وییه‌وه.» بئ‌ئیختیار پۆیی بۆلای ئیوان فیؤدۆرۆویچ و هه‌ردوو ده‌ستی گرت و گوشیی. «به‌لام ئەوه بۆ من ده‌بیتته هۆی شادی و به‌خته‌وه‌ری كه تو له مۆسكۆ ده‌توانی پووری گیانم و ئاگاتای خوشكم ببینی و باسی ئەم بارودۆخه پر له خه‌م و دل‌ه‌خورپه‌یه‌میان بۆ بگێریتته‌وه. ده‌توانی زۆر بپه‌رده و به‌ دل‌ی خۆت له‌گه‌ل ئاگاتا بدویی، به‌لام كارت به‌ سه‌ر پوورمه‌وه نه‌بێ. خۆ ده‌زانی چۆنیش ئەو كاره بكه‌ی. ناتوانی بیهێنیه به‌رچاوت كه دوینی و ئەمرۆ به‌یانی چ ئازاریكم چیشتوووه و له ناخه‌وه كۆلیوم، له‌ دل‌ی خۆمدا ده‌مگوت چۆن ئەو نامه ترسناكه‌ی بۆ بنووسم . چونكه پیاو ناتوانی ئەو شتانه له‌ نامه‌دا بیتی... ئیستا نووسینی نامه‌كه‌م بۆ ئاسان ده‌بیتته‌وه، چونكه ده‌یانینی و هه‌موو شتیکیان بۆ باسده‌كه‌ی. ئاخ چه‌نده دل‌شادم! هه‌ر له‌به‌ر ئەو مه‌به‌سته‌ش دل‌شادم، برۆام پێ بكه. هه‌لبه‌ت، هه‌چكه‌س ناتوانی جیی تووم بۆ پرکاته‌وه...» له ناكاو وته‌كه‌ی ئاوا كوتایی پیهینا: «هه‌ر ئیستا ده‌چم نامه‌كه‌ ده‌نووسم، هه‌نگاوی هه‌لینایه‌وه بۆ ئەوه‌ی له ژووره‌كه‌ برۆاته ده‌ری.

مادام خۆخلاكۆف گۆراندی: «ئەه‌ی ئالیووشا؟ ئالكسی فیؤدۆرۆویچ و بیروپراكه‌ی، كه ئەو هه‌مووه تامه‌زرۆی بیستنی بووی؟» ده‌نگی جۆریك ته‌شه‌ر و تووره‌یی پێوه دیاربوو.

كاترینا ئیوانا له‌پر له‌جیی خۆی راوه‌ستا و هاواری كرد: «له‌بیرم چووبۆوه.» به‌ له‌بزیکی تال و پر توانجه‌وه درێژه‌ی پێدا: «كاترینا ئاسپینا، بۆ له‌م ساته وه‌خته‌دا ئەوه‌نده قه‌لس و جارزی؟ ئەوه‌ی گوتم دووپاتی ده‌كه‌مه‌وه. ده‌بی بیروپرای بیستم. جگه له‌وه ده‌بی بریاره‌كه‌شیم بۆ پروون بیتته‌وه! هه‌رچی بلی، هه‌ر ئەوه ده‌بی. ئالكسی فیؤدۆرۆویچ، دیوته چه‌نده تامه‌زرۆی بیستنی وته‌كانتم... به‌لام چ بووه؟»

ئاليووشا له ناکاو به شله ژاوی گوراندي: «بروام نه ده کرد. سهرم
ليني دهرناچي!»
- چي؟ چي؟

- نه و دهيه وي بچي بو موسکو، توش له خوشيانا وهک که و دهقاسپيني.
ئه ویش به ئانقهست! واده نويني که خوشحالیه کهت له بهر ئه وه نييه و
به داخه وهی که - دؤستیکت له کيس دهچي. به لام ئه وهش گمه بوو - خه ریک
بووی دهورت دهگيرا - وهک ئه وهی له سهر شانق بی.

کاترینا ئیوانا، به سهر سوورمانه وه، سوور بوو بووه و ناوچاوانی
تيک نابوو، به تووره یی پرسیی: «له سهر شانق؟ چي؟ مه به ست چیه؟»
ئاليووشا به پشوو سواری گوتی: «ئه گهرچی خاترجه می دهکهی که بو
له کيسدانی ئه و به داخه وهی، له سهر ئه وهش پيداگری دهکهی که به ره وروو
پينبلی رویشتنی ئه و ده بیته هوی به خته وه ریت.» له پال میزه که دا راوه ستا
بوو و دانه نیشته.

- باسی چي دهکهی؟ تی ناگه م.

ئاليووشا ههر به و دهنگه له رزوک و پسپسه وه دريژه ی پيدا: «خوشم
تیی ناگه م... کتوپر به زه ينمدا هات... ده زانم ئه وه به جوانی دهرنا برم، به لام
ههر چؤنيک بی ههر ده یلیم. ئه وهی به زه ينمدا دی ئه وه یه که تو ديميتري
برامت خوش ناوی... ههر له سهره تا وه خوشته نه ويستوه... ديميتريش
رهنگه قه تی تو خوش نه ويستی... ههر ئه وه ندهشت ريز بو داده نی...
له راستيدا نازانم چؤن ئيزن به خوم ددهم که ئه و قسه یه بکه م، به لام ده بی
که سيک ئه و راستییه ئاشکرا بکات... چونکه ليره هيچکس نييه دان به
راستییه کاندای بنی.»

کاترینا ئیوانا که به ئاشکرا تووره یی و شله ژان به دنگییه وه دیار بوو،
گوراندي: «کام راستی؟»

ئاليووشا به په له و له بزيکی هیوا برآوانه وه، وهک ئه وهی بيهه وي له
سهر بانیکه وه خوی فریدات، دريژه ی پيدا: «پينده لیم. خيرا ديميتري بانگ بکه

بابی - خوم دهبینم - پیبلی بی بو ئیره و دهستی تو و ئیوانی برام بگری،
دەستان بداتە دەستی یەکتەر. چونکە تو دتەهوی ئیوان ئازار بدە، لەبەر
ئەوی لەرووی رەحم و بەزەییەوه دیمیتريت خۆشدهوی . بە عەشقیکی
درۆیینەوه . هەر لەبەر ئەوی بەخۆت سەلماندووه.»

ئالیووشا ورتەئێ لێبرا و بیدەنگ بوو.

کاترینا ئیوانا هەلیدایە: «توو... توو... تو ئیمانداریکی ئەقل سووکی و لە هیچ
ناگەئێ!»

رەنگی وەک هومایی سپی هەلگەر ابوو و لەداخانا لێوی دەلەرزێ. ئیوان
فیوڈرۆویچ لە ناکاو قاقای کیشا و هەستا سەرپی، کلاوکهکی بە دەستهوه
گرتبوو.

جۆریک رەنگی تیکچوو کە ئالیووشا لە عومراتی خۆی وای نەدیتبوو .
حاله تیک کە سەداقەت و گەنجییەتی و هەستیکی بەهێز و ئاشکرای پێوه
دیاریبوو . گوئی: «ئالیووشای خۆشەویست، تو بەهەلە چووی. کاترینا ئیوانا
تۆز قالیکیشی خۆشەویستی من لە دلدا نەبووه! لەو هەش گەیشتووه کە خۆشم
دەوی . ئەگەرچی سەبارەت بە خۆشەویستییه کە قەت لەلای خۆی زمانم
نەگەر اووه . ئەو هەشی دەزانی بەلام قەت خۆشەویستی خۆی دەر هەق بە من
دەر نەبێ. خۆ منیش قەتم ئەشقیتی لەگەل نەکردووه و دۆستی نەبووم، بو
چرکە یەکیش ئاشقی نەبووم؛ چونکە هیندە لووت بەرز و لەخۆباییه پێویستی
بە خۆشەویستی و ئەوین نییه. منی وەک کەرەسەئێ تۆلە کردنەوه، لەلای
خۆی راگرتووه. تۆلەئێ تەواوی ئەو سووکایەتیانەئێ لەسەر تەواو بەردەوام
دیمیتري پینکردووه، دەیههوی بە هۆی خۆمەوه لە خۆمی بکاتەوه. چونکە بە
ئاشکرا دیارە تەنانەت هەر لە یەکەم کاتی ئاشنایه تیمانەوه دلکی ناپاکی
هەبووه و دايم لەبیری سووکایەتی کردندا بووه . ئەرئێ ئەو دلکی ئاواي
هەیه! لەگەل من جگە لە ئەشقی ئەو باسی هیچ شتیکی دیکەئێ نەکردووه. من
ئەوه دەرۆم؛ بەلام کاترینا ئیوانا لیم پروونه تۆ تەنیا ئەوت خۆش دەوی.
هەرچەندەش زیاترت سووکایەتی پێبکا، تۆ زیاترت خۆشدهوی. - «سۆزی

دل»ی تۆش ئەوهیه. ئەوت ئەو جوۆرهی که ههیه بهلاوه شیرینه و دیاره ئەو ئاکارهشت پی جوانه، بۆیه خوشتدهوی چونکه سووکایهتیت پیدهکا. ئەگەر ملکهچ و گوێزایهلت بووایه، دلنایم خیرا لی جیا دهبوویهوه و خوشهویستی ئەوت له دلدا له ریشهوه ههلهکهکند. بهلام پیوستیت پیتهتی. دتههوی بههوی ئەوهوه له سهه وهفای خۆت پینداگری بکهی و ئەویش بههوی بی وهفاییهکهیهوه بدهیه بهر لۆمه و لهتهر. ههمووشی خهتای لهخۆبایی بووتته. ئەشقی تۆ پراوپره له سووک و چرووکی و ههمووشی له غروورهوه سههرچاوه دهگرئ... من زۆر لاوم و لهپادهبهدر خوشهویستی خۆم دهرهق به تۆ دهربرپوه. دهزانم نابئ باسی ئەوه بکهم، پیموایه ئەگەر لیت جیا ببهوه زۆر کاریکی شیام کردووه و جیگای ریزیشه و لهوانهیه تۆش زۆری پی دلمهند نهبی. بهلام بهرهو دووره ولات مل پیوهدهنیم و ئیتر قهت ناگه پیمهوه... ههتا ههتا. نامهوی هاووشینی ئەم «سۆزی دل»ه بم... بهلام ئیترنازانم چۆن بدویم، ههموو شتیکم گوتووه... خوداحافیز، کاترینا ئیوانا؛ نابئ لیم قهلس بی، چونکه من له بهر چاو لهچاو هانتی تۆش بی دهرۆم. چونکه زۆر له تۆ زیاتر ته مبی بووم و تالاوم به گهروودا کراوه. خوداحافیز! تۆقته لهگهڵ ناکهه. هیندهت به ئانقهست ئازار داوم، لهم کاتهدا ناتوانم لیت ببوورم. دواتر پهنگه لیت خووش بم، بهلام ئیستا تۆقته لهگهڵ ناکهه. «پاشان به بزیهکی بهزۆرییهوه گوتی: «begeh ich nicht, Dame, Den Danke»⁴ و به شیوهیهکی سهخت و چاوهروان نهکراو و اینواند که ئەویش لهگهڵ بهرهه می شیلهر ئاشنایه و ئەو ئاشنایهتییهش بهپادهیهکه، که له بهر دهیخوینیتهوه - بهلام ئالیووشا به هیچ شیوهیهک بروای نهدهکرد. له ژوورهکه چووه دهرئ، بی ئەوهی خوداحافیزی له خانهخویکهی واته مادام خوخلاکۆف بکا. ئالیووشا دهستی لیک هه لپیکا و بهپهله و هیوابراوانه هه رای لیکرد: «ئیان! بگه رپوه، ئیان!» چونکه بۆی دهرکهوت ناگه رپتهوه، هه ناسهیهکی هه لکیشا و دیسان هاواری کرد: «نه خیر، کهس ناتوانی بیگه رپتهوه! هه مووی

4- «خاتوونی من پاداشیکی ئەوتۆم له تۆ نای». دیریک له شیعری شیلهر، به ناوی «دهستهوانه»

خه‌تای منه، خه‌تای من. من داممه‌زrand! ئیوان به رقه‌وه قسه‌ی ده‌کرد. زۆر توورپه و بی‌ئینسافانه.» ئەو قسانه‌شی وه‌ک شیت و هار ده‌رده‌بپی.

کاترینا ئیوانا له ناکاو رۆیی بۆ وه‌تاغه‌که‌ی دیکه.

مادام خۆخلاقۆف شله‌ژاو و به‌تالووکه سرتاندی به گویی ئالیووشادا: «تۆ هیچ تاوانیکت نییه، کاره‌که‌شت زۆر به‌جئ بوو، وه‌کو فریشته وای. من ئەوه‌نده‌ی له ده‌ستم بی هه‌ولده‌دم ئیوان فیۆدۆرۆویچ له‌و بریاره‌ پاشگه‌ز بکه‌مه‌وه و نه‌هیللم بروت.»

ئالیووشا ئەگه‌رچی به‌جاری شله‌ژا بوو، به‌لام به‌و قسانه‌ گه‌شایه‌وه. کاترینا ئیوانا کتوپر گه‌راپه‌وه. دوو گه‌لای سه‌د رۆبلی به‌ده‌سته‌وه بوو.

رووی له ئالیووشا کردو به‌ ده‌نگیکی ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ، وه‌ک ئەوه‌ی هیچ نه‌قه‌ومابئ، گوتی: «ئالکسی فیۆدۆرۆویچ داوات لیده‌که‌م پیاوه‌تییه‌کم له‌گه‌ل بکه‌ی. هه‌وتوویه‌ک - ئه‌ری، پیموایه‌ هه‌وتوویه‌ک له‌مه‌وبه‌ر بوو - دیمیتری فیۆدۆرۆویچ گومانی ئەوه‌ی له‌ سه‌ر بوو که‌ کرده‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌پۆیانه و ناعادلانه‌ی ئەنجامداوه - کرده‌وه‌یه‌کی زۆر دزیو. مه‌یخانه‌یه‌کی گلاو لێره‌یه و له‌و شوینه‌ تووشی ئەو ئەفسه‌ره‌ ده‌رکراوه‌ ده‌بی، ئەو ئەفسه‌ره‌ی وا باوکت کاری پێدا‌بوو. دیمیتری فیۆدۆرۆویچ رقی له‌و ئەفسه‌ره‌ هه‌لده‌ستی، ریشی ده‌گری و رای‌ده‌کیشی بۆسه‌ر شه‌قام، له‌به‌ر چاوی خه‌لک ئەو سووکایه‌تییه‌ی پێ‌ده‌کا و هه‌تا مه‌ودایه‌کی زۆر هه‌روا رایده‌کیشی. بۆیان گێراومه‌ته‌وه‌ کاتیک کورپه‌ چکوله‌که‌ی له‌ رێگای قوتابخانه‌ چاوی به‌و دیمه‌نه‌ ده‌که‌وی، هه‌لدی بۆلای دیمیتری فیۆدۆرۆویچ و ده‌سته‌ده‌کا به‌ پارانه‌وه. ده‌لێن له‌و کاته‌دا که‌ خه‌لکی ده‌وره‌یان دا‌بوون و هه‌موو قاقا پێده‌که‌نین. ئەمجار له‌به‌ر خه‌لکه‌که‌ ده‌پارێته‌وه‌ یارمه‌تی به‌دن. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ بمبووره، ناتوانم به‌بی رقی و بی‌زاری بیر له‌و کرده‌وه‌ ناحه‌زه‌ی بکه‌مه‌وه.... ئەو کرده‌وه‌یه‌ش که‌ ته‌نیا له‌ دیمیتری فیۆدۆرۆویچ ده‌وه‌شیته‌وه، کاتیک رقی هه‌لده‌ستی و خوین به‌رچاوی ده‌گری، له‌ وتن نایه... و نازانم به‌ چ زمانیک باسیبکه‌م. سه‌باره‌ت به‌و کابرا قوربه‌سه‌ره‌ش پرسیارم کردووه، ده‌لێن

پیاویکی هه ژار و بیچارهیه و ناوی ئیسینگریفه. له ئهرته شدا تووشی هه له دهیی و له سهر ئهوه دهری دهکن. ناتوانم بلیم له سهرچی بووه، ئیستاش خوی و بنه ماله کهی زور له تهنگانه دان و نانی شهویمان نییه. بنه ماله یه کی لیقه و ماون. شهس سهرخیزان، پیموایه ژنه کهشی شیته. له میژره لیره دهژین. له نووسینگه یه ک کاری ده کرد و هه قدهستیکی نه مرنه ژییان پینده دا، به لام ئیستا هیچ داهاتیکی نییه. پیموابوو ئه گهر... یانی پیموابوو... نازانم. می شکم به جارئ شله قاهه، ده زانی چی! ده مویست داوا له تو بکه م، ئالکسی فیو دۆرۆویچی خۆشه ویست، بچی بۆلای، بیانوویه ک بدۆزه وه و بچو - ده زانی مه به ستم ئه وه یه بچی بۆلای ئه و سه روانه - په ککو خودایه منیش چه نده خراپ ده دویم! خۆشم نازانم ده لیم چی. ده بی زوریش وریا و لئ زانانه بچی، ئه و کارهش ته نیا له ده ست تو دی. - ئالیووشا سوور هه لگه را - «ئه م یارمه تیه ی بۆ به ره، ئه و دووسه د رۆبله. دلنیا م وه ری ده گری... به لام هانیده وه ری بگری... یان، مه به ستم چیه؟ چا و لیکه، ناگری له ریگای قه ره بوو کردنه وه وه، له شکایه ت کردن پاشگه زی که یه وه (چونکه پیموایه ده یویست شکایه ت بکا)، وه کو دیارییه ک، وه کو یارمه تیه کی مرۆف دۆستانه. یارمه تیه ک له لایه ن منه وه، ده زگیرانی دیمیتری فیو دۆرۆویچ، نه ک له لایه ن ئه وه وه... ده مویست خۆم بچم، به لام تو چاکتر ده زانی ئه و کاره بکه ی. چاکتر له باره که ی ده زانی. ماله که یان له شه قامی ده ریاچه یه، له مالی ژنیکدا ده ژین ناوی کالمیکوفه... ئالکسی فیو دۆرۆویچ بیکه به خاتری خودا ئه و کاره م بۆ بکه، ئیستاش زور ماندووم، ده چم پشوویه ک بده م، خودا حافیز.»

هینده به په له گه رایه وه و خوی کرد به پشت په رده که دا، ئالیووشا فریانه که وت قسه بکات، ئه گه رچی ده یویست شتیک بلئ، چونکه زوردلپر بوو. بی ئه وهش توانایی نه بوو بپرواته ده ری. به لام مادام خۆخلاقوف دهستی گرت و به دوا ی خۆیدا رایکیشا. له بهر هه یوانه که دیسان وه ک پيشوو رایگرت. به سرته گوتی: «ئه وه زور به تروتۆیه، هیندهش له خۆ رازی و جینگرییه، له گه ل تری خۆشی به شه ر دی؛ به لام دلۆقان و شوخوشه نگ و دلاواشه. ئاخ

نازانی چه ندهم خوښ دهوئ. به تايهت هيندئ جار. له گه ل ئه وه شدا زور دلشادم! ئالكسى فيؤدورؤويچى خوښه ويست، تو نه تده زانى، به لام ده بئ پيتبليم كه هه موومان، هه موو - هه ردوو پورره كهئ، من و هه موومان، ته نانهت ليزاش - له مانگى رابردوودا له خودا ده پاراينه وه و خودا خودامان بوو ده ست له ديميتري گيانت هه لگرئ، كه خوښى ناوئ و به هيچى نازانى، به دل پيمان خوښ بوو شوو بكا به ئيوان فيؤدورؤويچ كه لاويكى خوينه وهاره و زور كورپكى باشه و له دنيا دا له و خوښه ويستتري نيبه. ئيمه خه ريكين پلانئيك داده رپيژين كه ئه و كاره سه ر بگرئ و ئيوان و كاترينا پيكه وه زه ماوه ند بكن. ته نانهت مانه وهئ منيش لي ره رهنغه هه ر له بهر ئه وه بئ.»

ئاليووشا دهنگى هه لينا: «به لام ئه و ده گريا - ديسان له وه ده چئ دلى بريندار بوو بئ.»

- ئالكسى فيؤدورؤويچ، باوه ر به فرميسكى ژن مه كه. له و بارانه وه من لايه نگرئ له ژنان ناكه م. من هه ميشه لايه نگرئ پياوانم.

دهنگه ناسكه كهئ ليزا له پشت درگا كه وه هات: «دايه، تو خه ريكي زورى به دمه وه ده دهئ. ئه وه ندهئ روو مه ده يه.»

ئاليووشا، هه ردوو ده ستى به دمه وچاوييه وه گرت و داخى په ژيوانى و كه مته رخه مى له ناخه وه هه لئ ده چؤقاند، هه ناسه يه كى هه لكيشا و گوتئ: «نا، هه مووى خه تائى من بوو. من ده بئ سه ركؤنه بكرئم. خه تائى من بوو.»

- نا وانيبه، به پيچه وانه، تو وهك فريشته هه لسوكه وتت كرد، وهك فريشته ئامادم هه زار جار دان به وه دا بنيم.

ليزا ديسان له پشت درگا كه وه دهنگى هات: «دايه، كوا وهك فريشته هه لسوكه وتئ كردوه؟»

ئاليووشا وهك ئه وهئ گويئ له وته كانئ ليزا نه بوو بئ، دريژهئ به قسه كانئ دا:

«هه ر له خوړا پيموا بوو چه ز له ئيوان ده كا و ئه وئ خوښتر ده وئ، بوئيه ئه و قسه گه و جانه يه م كرد... بلئئ ئاكامى كاره كه به كوئ بگا؟»

ليزا گوراندي: «ئەو ھەسەت ھەسەت ھەسەت؟ بۆ جەوابى من نەدەنەو؟ دايە تۆ ئاخىرى دىقم پىندەكەي.»

ھەر لەو كاتەدا كلفەتەكەيان بە ھەلەداوان ھات.

- كاترينا ئىوانا نەخۆشە... دەگرى، جىنگل دەدا، كەوتۆتە بالەپەرژى، ھەك مەلى سەربراو، پىموابى سەرودلى لى ھاتوھ.

ليزا بە لەبىزىكى پەر لە دلەخورپەوھ ھاواری كرد: «ئەو ھەسەت ھەسەت؟ دايە، ھەختە شىت بىم، من خەرىكە لە داخان سەرودلم لىدى نەك ئەو!»

- لىزا بىكە بەخاترى خودا مەقىژىنە، جەرگت خوار دووم. كچىك لە تەمەنى تۆدا باش نىبە ھەموو شتىك بزانی. ئەو ھەندە خۆت لە كاری گەورەكان ھەلمەقوتىنە، پاشان دىم و ئەوھى بە پىويستى بزەنم بۆت دەگىر مەوھ. ئاخ خودايە، رۆحمان پىبەكەي؛ ئەو ھاتم، ئەو ھاتم... ئالكسى فيۆدور وويچ، سەرودل لى ھاتن و تووشى ھىرشى ھەسەبى بوون ديار دەھەكى باشە؛ زۆر باشە كە تووشى ئەو ھىرشە ھەسەبىبە بووھ. راست ئەوھە كە دەبى بى، لەو كاتانەدا من دژى ژنانم و دژى ھەموو ئەو فرمىسك و ھىرشە ھەسەبىبانەم. يوليا، ھەلى پىبى بلى ھەر ئىستا دەگەمى. بەلام رۆشىتنى ئىوان فيۆدور وويچىش بەو شىوھە من پىموايە خەتاي كاترىنايە. دەزانم ئىوان ناروا. لىزا بىكە بۆخاترى خودا ئەو ھەندە مەقىژىنە! ئەھا بەلى، ناقيژىنى. منم دەقىژىنم. بىمبوره كچم. بەلام من زۆر شادم زۆر زۆر شادم، زۆر شادا! ئالكسى فيۆدور وويچ، سەرنجتدا ئىوان فيۆدور وويچ ھەر ئىستا چووھ دەرى، ئەو ھەمووھى دىرژدادرى كرد و چووھ دەرى، كارەكەي مندالانە بوو! پىموابو خويندەوارە و لاويكى زانكويى، كەچى كتوپر زۆر ئالەتى و بەپەلە و ھەرزەكارانە ھەلسوكەوتى كرد؛ بەو لاوى و بىئەزمونىبەش، زۆر جوان بوو، ھەك تۆ... كاتىكيش كە ئەو شىعەرە ئالمانيەي خويندەوھ، راست لە تۆ دەچوو! بەلام دەبى ھەلیم، دەبى ھەلیم! ئالكسى فيۆدور وويچ زووكە و فەرمانەكە بەجى بىنە و خىرا بگەرئوھ. لىزا، چىتدەوئ؟ بەخاترى خودا،

تەننەت دەقىقەيەكيش ئالكسى فيؤدورؤويچ ماتل مەكە خىرا دەگەرپتەوہ
بۆلات.

مادام خۇخلاكوؤف بە ھەلەداوان رۆيشت. بەر لە رۆيشتن، ئاليوشا
دەيويست بؤ ديتنى ليزا درگاكة بكاتەوہ.

ليزا قيزاندى: «نابى، ئىستا بە ھىچ شيؤەيەك نابى. لە كەلئنى درگاكةوہ
قسە بكة. چۆنە بووى بە فرىشته؟ دەمەھوئى لەوہ بگەم.»

- بەھوئى گەوجيىەتییەكى زۆرەوہ، ليزا! خوداحافيز!

- ناتوانى ھەرنائوا برؤى، پەلە مەكە.

- ليزا خەمىكى گەورەم لە دلدايە! زوو دەگەرپمەوہ، بەلام ئەو خەمە لە

سەر دلم بۆتە گرى.

ئەوہى گوت بەرەو دەرئى پىئى پىئوہنا.

(۱)

سۆزی دل له مالۆپکه دا

به پراستی خه میکی هینده قورس خوی له دلی ئالیوشا وه پێچا بوو، که ههتا ئه و کاته له ژیانیدا ههستی به خه می وا نه کردبوو. چونکه وهک گه وچیک خوی کردبوو به ژووریدا و خوی له کاریک ههلقووتاندبوو، که نه ده بوو بیکا. مهسه له ی ئه وین. به روخساریکی سووره له گه راوه وه بۆ سه ده مین جار به خوی گوت: «من کوا له وه ده گه م؟ شتیک که تینا گه م بۆ له خورا خوی تیه لده قوتینم له خورا ده مه وه ری ده که م؟ ناخ، شه رمه زار بوونیش هیه چه دردیک ده وا ناکا. شه رمه زاری ته نیا سزایه که که مه سته هه قم بیچێژم. گرفتاری ئه وه یه که به پراستی له وانه بوو ببه هوی ناشادی و ناخوشییه کی زیاتریش... خۆ باوه زووسیم ناردمی ناشتیا بکه مه وه، ئه وه یه پێگای ناشت کردنه وه و یه که خسته وه؟» ئه و کاته له ناکا وه بیرری هاته وه چون هه ولی داوه ده ستیا بنیته نیو ده سته یه کتر و دیسان هه سته ی به شه رمه زاری کرد. به لام کتوپر به و ئاکامه گه یشت: «ئه گه رچی زۆر سادقانه هه لسو و که وتم کرد، له داها تو دا ده بی ژیرانه تر بجو لیمه وه،» به و بیر کردنه وه و به ئاکام گه یشتنه ش ته نانه ت بزه یه کی نه هاتی.

پاسپارده که ی کاترینا ئیوانا گه یان دییه شه قامی ده ریچه، دیمیتیری براشی ماله که ی هه ر له و نزیکانه، له ولای شه قامی زه ریچه وه هه لکه وتبوو. ئالیوشا هاته سه ر ئه وه ی له پێشدا بچی سه ریک له دیمیتیری برای بدا، پاشان بچی بۆلای سه روان ئیسینگریف. ئه گه رچی له دلی دابوو که برا که ی نابینی.

ئالیووشا پینیو ابوو دیمیتری به قهستی خۆی لئ دووره پهریز دهکا و نایههوی
چاوی پشیکهوی، به لام به هر شیوهیه که بی دهبی بیدۆزیته وه. زه مان
تیده په ری: له و کاته وه له کلیسه هاتبوه ده ری، بۆ ساتیکیش له بییری پیر
خافل نه بوو که به گیانه لّاره بوو.

خالئکی تاییهت له راسپارده که ی کاترینا ئیوانادا بوو که به تایبه تی ئه وه
سه رنجی ئالیووشای راکیشا و به جارئ به خۆیه وه سه رقال کردبووه. کاتیک
که ناوی کورده که ی سه روانی هینابوو که مندالئکی قوتابییه و به گریانه وه
هه لاتوه بۆلای باوکی و له بهر دیمیتری پاراوه ته وه، له ریوه ئه و منداله ی
وه بیر هاته وه که گازی له قامکی گرتبوو، ئالیووشا پشیکوتبوو به چ تاوانیک
دهیهه وی ئازاری بدا. ئیستا ئالیووشا لئی روون بوو که خۆیه تی، ئه گه رچی
نه یده زانی بۆ به و یه قینه گه یشتوووه. بیرکرده وه له مه سه له یه کی دیکه ش
ده بووه هۆی هیوربوونه وه ی، بۆیه هاته سه ر ئه وه ی که ئیتر بیر له و
شه ی تانی و بیره خراپه نه کاته وه و خۆی به گری په شیمانی هه لنه کزینی و
کاریک بکا که پئی سپی دراوه، جا چش هه رچی ده بی با بی. ئه و بیره ش به
ته وای بووه هۆی هیور بوونه وه ی. به ره و شه قامه که ی مالی دیمیتری
بایدایه وه، هه سته به برسییه تی ده کرد، ئه و کولیره ی له مالی باوکی
هه لیگرتبوو، ده ری هینا و خواردی، خواردنی کولیره که هیزیکی وه به ره ی تاینه وه.
دیمیتری له مالی نه بوو. خیزانی ماله که، دارتاشیکی پیر بوو له گه ل کور و
ژنه پیره که ی، زور به دردۆنگی چاویان له ئالیووشا کرد. پیره پیاو له وه لامی
پرسیاره په ی تا په ی تاکانی ئالیووشادا گوتی: «سه شه وه لیتره خه وتوووه.
له وانه یه رۆیشتبی.» ئالیووشا تیگه یشت که پیره پیاو چۆنی پیکوتراوه ئاوا
وه لام ده داته وه. کاتیک پرسیی چوووه بۆ مالی گرووشنکا یان له مه یخانه که ی
تۆماس خۆی شاردۆته وه (ئالیووشا به ئانقه سه ت ئاوا به ئاشکرا قسه ی
ده کرد)، هه رسیکیان به ترس و گومانه وه چاویان تیبری. ئالیووشا له دلئ
خۆیدا گوتی: «وادیاره، خۆشیان ده وی، زور چاکیان ئاگا لیته تی و پیوه ی
ماندوون، ئه وه ش زور چاکه.»

هرچونيك بوو مالى خانمى كالميكوفى له شهقامى زهريايچه دوزيبه وه: مالىكى چكوله و كون، لايهكى نشستى كردبوو، ديوارهكهى درزى بردبوو. سى پهنجيرهى بهرهو شهقام و هوشهيهكى پر له قوروچلپاوى ههبوو كه له نيوهراستهكهيدا مانگايهك بهسترايووه. له هوشهكه تپهري و دهراى ژوررهكهيانى ديبه وه. له لاي چهپى ههيوانهكه پيريژنى خاوهن مال و پيرهكچهكهى دهژيان. له وه دهچوو ههردووكيان كه بن. له وه لامى پرسيايه پهيتا پهيتاكاني ئاليووشادا، سهبارت به سهروان، زور به زحمهت يهكيان تيگهيشت كه كارى به كرئ نشينهكهيانه و ئاماژهى به دهرايهك كرد كه له وسهري ههيوانهكه ههلكهوتبوو، ژورويكى چكوله و دهرك و ديوار چهپرهك بوو و شويى ژيانى سهروان ژورويكى ئاسايى بوو. ئاليووشا دهستى برد بو دهسكى درگاكه و ويستى بيكاته وه، به لام بيدهنكي نيو ژوررهكه سهرنجى راكيشا و به قسهكاني كاترينا ئيوانادا بوى دهركهوتبوو كه سهروان خاوهنى بنه مالهيه. «يان هه موويان خه وتوون، يان رهنگه گوئيان له دهنگم بووه و چاوهروانن درگاكه م ليكه نه وه. وچاكه له پيشدا له دهراگه بدهم،» له دهراى دا. كهس جوابى نه دايه وه، به لام نهك خيرا، بهلكو دواى ده چركهيهك، كه سبك به دهنگى بهرز و زور تووره گوراندى: «كيتيه؟»

ئاليووشا دهراگهى كرده وه و له كهركه روكى درگاكه پيى نايه نه وديو و چوو ژوروى. ژورويكى بهر فراوان بوو، به لام پر بوو له كهلوپه ل و شتومهكى مالى و چهند كهس له نيو ژوررهكه دا بوون. له لاي چهپه وه جايكى گه وه روى رووسى داندرابوو. له وه جاخه كه وه تاكو پهنجيرهكهى لاي چهپه ته نافيك رايه ل كرابوو و پهروپالى پيدا درابوو. له بهرى راست و چهپى ژوررهكه چرپاي دريژو كه داندرابوو و ليفه يان به سهردا دابوو. له سهر چرپايهكى لاي راسته چوار بالنج له سهر يهك هه لچندر ابوون. بالنجه كان له ژيره وه بو سهري يهك له يهكى چكوله تر بوون و وهك هه ره م دهچوو. له سهر قه ره وي له كى ديكه يان ته نيا بالنجيكي زور چكوله داندرابوو. سووچى رووبه رووشيان په رده كيشابوو. له پشت په رده كه وه ته ختيك ده بيندرا كه به

دار و تهخته ساز کرابوو، سهنده‌لییه‌کیش له په‌نای داندرا‌بوو. کورسییه دارین و زبره‌که، چوار گۆشه بوو، له‌لای دهرگای وه‌تاغه‌که‌وه تا‌کو به‌ر په‌نجیره‌که‌ی نیوه‌راست چووبوو. سی په‌نجیره‌ی ژووره‌که که هه‌رکامیان چوار شووشه‌ی چکۆله‌ی مه‌یله‌وسه‌وزی تیگیرابوو، پووناکییه‌کی که میان ده‌دایه ژووره‌که، به‌ته‌واوی پیوه‌درا‌بوون و ژووره‌که خه‌فه و شپ‌رزه دیار‌بوو. تاوه‌یه‌ک له سه‌ر میزه‌که داندرا‌بوو و پاشماوه‌ی هیلکه‌ورۆنی تیدا مابوو، له‌تیک نان و بتریه‌کی چکۆله‌ی و دکاشی له پالدا بوو که قومیک له بنه‌که‌یدا مابۆه.

ژنیکی به‌روالته رازاوه، شه‌وچه‌پکه‌نیکی که‌تانی له‌به‌ردا، له سه‌ر کورسیله‌ی په‌نا قه‌ره‌ویله‌که‌ی لای چه‌په دانیشتبوو. ده‌موچاوه وردیله‌که‌ی و روومه‌ته تیک‌قوپاوه‌که‌ی به‌ناشکرا نه‌خۆشنی پیوه دیار بوو. به‌لام ئه‌وه‌ی له هه‌موو شتیک زیاتر بووه هۆی سه‌رسورمانی ئالیووشا، روانینی ئه‌و ژنه به‌سته‌زمانه بوو. روانینیکی پر له پرسیار و سه‌ر سوور‌هینەر، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پر له غروور. کاتیک ئالیووشا له‌گه‌ل میرده‌که‌ی دده‌وا، سه‌رنجه پر له بایی بوون و پرسیاره‌که‌ی له سه‌ر زاری هه‌ردووکیان له هاتوچۆدا بوو. له پال ژنه‌دا، له نزیک په‌نجیره‌که کچیکی عازهب راوه‌ستابوو. قژی ته‌نک و مه‌یله‌وسوور بوو، به‌رگیکی هه‌ژارانه، به‌لام زۆر خاوینی له‌به‌ردا بوو. هه‌ر له‌گه‌ل چوونه ژووره‌وه‌ی ئالیووشا، به‌بیزارییه‌وه چاویکی لیکرد. له‌پال قه‌ره‌ویله‌یه‌کی دیکه‌دا کچیکی تر دانیشتبوو. روخساری خه‌می لیده‌باری، نزیکه‌ی بیست سالی ته‌مه‌ن بوو، به‌لام له‌ش‌به‌بار و پشت چه‌ماوه. دواتر به ئالیووشایان گوت، «لاقیشی سه‌قه‌ته» دارشه‌قه‌کانی له سووچی قه‌ره‌ویله و دیواره‌که هه‌له‌سیردرا‌بوو، ده‌ستی ده‌یگه‌یشتی. چاوانی زۆر جوان و نه‌رم و دلۆقانی ئه‌و کچه به‌سته‌زمانه، به‌ئارامی له ئالیووشایان ده‌روانی. پیاویکی چلوپینج سالانه له سه‌ر میزه‌که دانیشتبوو و پاشماوه‌ی هیلکه‌ورۆنه‌که‌ی ده‌خوارد. لاواز و کورته‌بالا و ریوه‌له بوو. تووکه‌سه‌ری مه‌یله‌وسوور بوو و ریشیکی زه‌رد و ته‌نکی هه‌بوو. زۆر له گه‌سک ده‌چوو. (ئه‌و ویچوونه‌ی

«گسکه کۆله» له رپۆه له بهر هۆیهک له داڤغه ئالیووشا دهر په رپه؛ ئه وهی پاشان وهبیر هاته وه. دیار بوو که ئه وه پیاوه گوراندوویه تی «کئییه»، چونکه پیاوی دیکه له ژووره که دا نه بوو. به لام کاتیک ئالیووشا چووه ژووری، له سه ره ئه وه کورسیله ی که له سه ری دانیشتبوو هه ستاو به پرتاو هات بۆلای ئالیووشا و هه ره به رپۆه به ده سه ریه کی کۆنه ده مپه لی سه ری.

ئه وه کچه ی که له سه وچی لای چه پ راوه ستابوو، به ده نگیکی به رز گو تی: «راهیبیکه هاتوه سوال و سه ده قه بۆ کلێسه کۆ ده کاته وه. به راستی جییه کی چاکیشی هه لبژاردوه!» کابرا هه ره له رپۆه بۆلای کچه وه سه وورا و به ده نگیکی شه ژاو و له رزۆک وه لامی دایه وه.

«نا، باربارا نیکۆلافنا خان، وا نییه، به هه له چووی خانم گیان.» دیسان رپووی کرده وه ئالیووشا و لئی پرسی: «قوربان، ئیزن بفرموان لیتان پیرسم چی بۆته هۆی ئه وه ی ئیوه قوربان بین بۆ ئه م کاو لاشه ی ئیمه؟»

ئالیووشا به وردی چاوی تیپری. یه که م جار بوو دهیدی. تووره و شه ژاوی ده نواند. ئه گه رچی دیار بوو تازه عاره قی خوار دۆته وه. سه رخۆش نه بوو، وریاییه کی زۆر به رۆخسارییه وه دیار بوو، هه ره ها ترسیکی غه ریبیش دایگرتبوو. وه ک که سیک که ماوه یه کی دوور و دریز مل که چ و فره مان به ر بووبی و ئیستا له پیر ئازادیان کردبی و بیهه وی مل هه لینی و خۆی بنوینی، یان چاکتر بلیم، وه ک که سیک وابوو که ده یهه وی زه بریکی کاری له که سیک دیکه بوه شهینی، به لام ده ترسی زه بری ویکه وی. ده نگ و قسه کردنه که ی ره وان و جۆریک خۆشیرین کردنی شهیتانه ی پیه دیار بوو، هیندی جار قیناوی و هیندی جاریش مه رایی و زمان لووسی و هه رتاوی به جۆریک له بز و زمانی ده گۆری. پرساری سه به ره ت به «کاو لاشی ئیمه» ی که پرسیبوو، سه رتا پای ده له رزی و گلینه ی چاوی له هیلوونه کهیدا وه ک خولخوله هه لده سه ووران. هینده له ئالیووشا چووه پیشی که ئالیووشا ناچار بوو به شهیه یه کی غه ریزی هه نگاویک بکشیته وه داوه. بالته یه کی کۆنی که تانی تۆخی، پینه پینه ی له به ردا، پانتۆلیکی دامه یی سپی واشیشی له پادا، که

دهمیک بوو له که لک و که رهم که وتبوون. پانتو له که ی زور ته نک و ناسک بوو. هیندهش به بهری ته نگ بوو له وانه بوو بیچرې.

ثالیووشا له وه لاما گوتی: «من ئالکسی کارامازوفم.»

کابراش هر له ریوه ه لیدایه: «زور چاک ده زانم قوربان، «بو ئه وه ی دنیای بکا که ده زانی کینه. «منیش قوربان سه روان ئیسنگیریم، به لام حه زده کم بزانه چی بوته هوی ئه وه ی بین بو ئیره، قوربان...»
- راستت ده وی بو شتیکی تایهت نه هاتووم. عه رزیکی چکوله م بوو له خزمه تتاندا. هه لیهت نه گه ر ئیزن بفرموون.

«که وایه فرموون دانیسن قوربان، تکاتان لیده که م فرموون دانیسن، قوربان، له کومیدیه کانی قه دیمدا وایان ده گوت: «تکاتان لیده که م فرموون دانیسن» خیرا که مه ی کورسیله یه کی گرت و هینایه پینشی، (کورسیله یه کی دارینی قورس بوو، به رگی پیوه نه بوو) هینای له نیوه راستی ژووره که داینا، پاشان کورسیله یه کی دیکه ی وه ک ئه وی هینا بو خوی و به ره ورووی ثالیووشا داینا و له سه ری دانیشت، هیندهش نزیک که چوکیان به چوکی یه که وه بوو.

- نیکولای ئیلیچ ئیسنگیریف، قوربان، سه روانی پینشووی پیاده نیزامی رووس قوربان، خویری گه ری بووه هوی ئابروو چوونی، به لام هه روا سه روانه. نه گه رچی چاکتر وایه بلیم سه روان «به لی قوربانوف» چونکه نیوه ی ته مه نم فیروم بووم بلیم «قوربان». نه مه ش وشه یه که له م دنیا یه دا کاتیک پیاو له عه رز ده دری، به کاری دین.

ثالیووشا به بزیه که وه گوتی: «راست ده که ی، به لام پیتوایه بی ئیختیار به زارتدا دی یان به ئانقه ست؟

- خودا له و سه ره ئاگای لیه بی ئیختیار به زارمدا دی و پینشتر قهت به زارمدا نه ده هات! به عومراتم نه و وشه یه م به زاردا نه هاتووه، به لام له وه تا که وتومه ته چالی نه گه بت و نه هاتییه وه، ده ستمکردووه به کوتنی نه م قوربانه دیزه یه. ده ستیکی به هیژ و زالم له کاردایه. ده زانم حه ز به باسوخواسی تازه

دهكەى، به لّام له شۆينىكى وهكو ئەم مالهى من كه بۆ ميواندارى نابى، چۆن
توانيومه سه رنجى ئيوه راكيشم؟
- هاتووم - سه بارهت به و مه سه له يه.

سه روان بى سه برانه په ريبه نيو قسه كانى ئاليوشا: «سه بارهت به كام
مه سه له؟»

ئاليوشا زۆر له خۆى نووسا ههتا گوتى: «سه بارهت به ديدارى ئيوه
له گه ل ديميتريى برام.»

«كام ديدار، قوربان؟ نه كا مه به ستت ئەو ديداره بى، قوربان! ئەها
تيگه يشتم، سه بارهت به گسكه كۆلهى من، گسكه كۆلهى تاييه تى چه مام.»
خۆى ئەوه نده له ئاليوشا برده پيشى چۆكى به چۆكويه وه نا، زۆر سه ير
بوو، وهك ژيى كه وان ويك هاتبوو.

ئاليوشا منجاندى: «كام گسكه كۆله؟»

دهنگى ئاشنا له پشت په رده كه وه هاته گوى - دهنگى كورهى قوتابى -
گوتى: «باوه گيان، هاتوو هه شكايهت له من بكات، گازم له قامكى گرتوو.»
په رده كه لادرا و ئاليوشا چاوى به كوره كه كهوت له سه ر ته ختيكى
چكۆله راكشابوو، ته خته كه ش كورسيه و سه نده لى درابوو ژير و له
سووچىكى ژووره كه له ژير په يكه ره كاندا ساز كرابوو. كوره ليفه كۆنىكى
چرچ و لۆچ و بالته يه كى به خۆيدا دابوو و تخيل بوو بوو. دياربوو ناساغه، به
چاوه سوور هه لگه راوه كانيدا دياربوو تاوياو دايرگرتوو. به بى ترس چاوى له
ئاليوشا برىبوو، دياربوو شۆينه كهى خۆى پى ئەمنه و هيج كهس ناتوانى
دهستى بۆ به رى.

سه روان له سه ر سه نده لى به كهى هه ستا: «چى! گازى له قامكتان گرت؟
گازى له قامكى ئيوه گرت، قوربان؟»

- به لى. له گه ل قوتابيه كانى ديكه به رده فركيان ده كرد. به شه ش مندا ل
به رديان له م كورهى تو هه لده كرد، چووم بۆلاى، به ردىكى تيهه لكردم و

بهردیگی له سه‌ریشم دا، لیمپرسی چمکردوو. کهچی ئاواقام بوو و به قامکدا نووسا، ئیتر نازانم بۆ ئاواى کرد.

سه‌روان ئالته‌تى بوو و گوراندى: «هه‌ر ئیستا پشتى له زگى نه‌رمتر ده‌که‌م - هه‌ر ئیستا!»

- به‌لام من بۆ شکایه‌ت نه‌هاتووم، ته‌نیا بۆ تۆم گێراییه‌وه... نابى لیبده‌ى. دياره نه‌خۆشه.

«پیتوايه ده‌یده‌مه به‌ر زه‌برى قامچى، قوربان؟ يانى من ئیلیوشچکای خۆم ده‌گرم و له‌به‌ر دلى توو ده‌سته‌ده‌که‌م به‌ لیدانى؟» له‌ ناکاويش به‌ره‌ولای ئالیوشا وه‌رسووړا و وه‌ک ئه‌وه‌ى بیهه‌وى ئاوقای بى، گوته‌ى: «پیت‌خۆشه هه‌ر ئیستا ئه‌و کاره‌ بکه‌م، قوربان؟ زۆر به‌داخه‌وه‌م سه‌باره‌ت به‌ قامکتان؛ به‌لام به‌جیى لیدانى ئیلیوشچکا، هه‌ز ده‌که‌ى هه‌ر ئیستا چوار قامکى خۆم له‌به‌ر چاوت به‌و چه‌قویه ده‌قرتینم، با گرى رق و تۆله‌تان دامرکته‌وه، قوربان. خۆ ناته‌وى پینجه‌مین قامکیشم بپه‌رینم؟»

بوغزیک گه‌رووى گرت و قسه‌ى بۆ نه‌هات. لیوى خۆى ده‌کروشت و هینده ئالهدینی دنواند، پیاو ده‌یگوت شیت بووه و له‌وانه‌یه به‌ گژ دار و به‌رددا بچى.

ئالیوشا هه‌روا له سه‌ر جیى خۆى دانیشتبوو، زۆر مات و له‌سه‌ره‌خۆ گوته‌ى: «پیموايه ئیستا تیگه‌یشتم، وادیاره کوره‌که‌تان زۆر کورپیکى باشه، باوکى خۆى خۆش ده‌وى، بۆیه ئاوقای من بووه، زانیویه برائى ئه‌و که‌سه‌م وا سووکایه‌تیی به‌ ئیوه کردوو...» خه‌مبارانه دووپاتى کرده‌وه: «ئىستا تیگه‌یشتم. به‌لام دیمیتیری برام له کاره‌که‌ى خۆى په‌شیمانانه و ده‌زانم، ئه‌گه‌ر بۆى بلوى دى بۆلاتان، یان چاکتر وایه، ئیوه هه‌ر له‌و شوینه بیینی و له‌به‌ر چاوى خه‌لك داواى لیبورنتان لیککا. ئه‌گه‌ر هه‌زتان لیه‌ه؟»

- مه‌به‌ستتان ئه‌وه‌یه داواى کیشانى ریشم داواى لیبوردم لیده‌کا؟ پيشى وایه دلم پاک ده‌بیته‌وه و هه‌موو شتیک کۆتایی پیدى. ها، قوربان، - نا! به‌ پچه‌وانه، ئیوه چۆنتان پیحۆشه و چۆن ده‌لین واده‌کا.

- يانی ئەگەر داوا لە حەزرەتی ئەجەلیان بکەم لە ھەمبەر مندا ھەر لەو مەیخانە یە . ناوی «مترۆپۆلیس»ە یان لە نیو بازار چۆک دادا و داوای لێبوردنم لێکا، دەیکا؟
- بەلێ، لە ھەمبەرتاندا بە چۆکیشدا دێ.

- ئیوە دلتان ھەلقراچاندم، قوربان. وەگریانت خستم و دلت ھەلقراچاندم، قوربان، ! لەبەر دل فراوانیی براکەتان کۆلی دلم ھەستاوە. ئیزن بفرموون با بنەمالەکەمتان پێ بناسینم. دوو کچ و کورەکەم، قوربان! ئەگەر بمرم، کێ بەختیوان دەکا و وەفریایان دێ، ھەتا ئەو کاتە ی زیندووم کێ جگە لەوان ئاگای لە منی چارەپەش دەبێ؟ ئەو ھش شتیگە کە خودا بۆ مرۆڤگەلی وەک منی بریووتەو ھەر پۆژی بەرێ لە نیو چاوەکەمی نووسیو، قوربان! چونکە کەسێک ھەر ھە یە مرۆڤکی لێقەوماوی وەک منی خۆش بویت. قوربان.
ئالیووشا گوتی: «بەلێ، بەراستی وایە!»

کچیک کە لە پال پەنجیرەکەدا راوہستا بوو، لە ناکاو بۆلای باوکی وەرسوورا و بە شیوہیەکی جارزانە و پرسیو کایەتی دەنگی ھەلێنا: «باوہ گیان دەست لەو قۆریاتە ھەلگرە! گەمزەیک لێمان پەیدا بوو و تۆی ساویلکەش دەتھوێ ئابروومان بەری!»

باوکی بە لەبزیکی توورە و روانینیکی ھەق پیدەرانە، گورانندی: «باربارا نیکۆلافنا، سەبرکە! ئیزنم بدە دەسەلاتم بە سەر بیرورای خۆمدا ھەبێ.» پاشان رووی لە ئالیووشا کردووە و گوتی: «بە دەست خۆی نییە، خووخدە ی ھەروایە، قوربان.

تاقە شتیگ نەبوو لە نیو سروشتا

کە ئارەزووی خیر و چاکە ی بۆ نەکا^۵

بەلام، قوربان، ئیزن بفرموون با ئارینا پترۆفنا ی خیزانمت پێ بناسینم. ژنیکی چل و سی سالانە ی ئاسایییە، دەتوانی لەجیی خۆی ھەستی، بەلام زۆر کەم. لە بنەمالە یەکی ھەژار و بی بەشە. ئارینا پترۆفنا، ئەو ھندە رووناخۆش

5- بەیتیک لە شیعری (دیوی) پووشکین

مه‌به، ئه‌مه ئالكسى فيؤدؤرؤويچ كارامازؤفه. هه‌سته ئالكسى فيؤدؤرؤويچ. «
ده‌ستی ئاليووشای گرت، به شئويه‌یه‌کی چاوه‌پوان نه‌کراو، یه‌ک ته‌کان
هه‌لیستاند. «بؤ ئاشنايه‌تی له‌گه‌ل خاتونیک ده‌بی هه‌ستییه‌ سه‌رپی، قوربان.
خاتون ئه‌مه‌ ئه‌و کارامازؤفه نییه... که... برایه‌تی، زؤر تیگه‌یشتوو و
خاکه‌راو له‌سه‌ره‌خویه. وه‌ره ئارینا پتروفنا، وه‌ره خاتون، به‌لام سه‌ره‌تا
ئیزنم بده‌ ده‌ستت ماچکه‌م.»

ده‌ستی ژنه‌که‌ی گرت و به‌ریز و خۆشه‌ویستییه‌وه‌ ماچیکرد. کچه‌که‌ی پال
په‌نجیره‌که‌ به‌ ناقایلییه‌وه‌ رۆوی وه‌رگیڤرا. ژنه‌ رۆخساره‌ پر له‌ غرور و
پرسیاره‌که‌ی گه‌شایه‌وه‌ و گوتی:

- فهرموون دانیشتن. ئاغای چرنۆمازؤف¹

«کارامازؤف، خاتون، کارامازؤف». به‌ منجه‌ منج گوتی: «ئیمه‌ له
بنه‌ماله‌یه‌کی بی‌به‌شین، قوربان.»

- چاکه‌ کارامازؤف، یان هه‌رچییه‌که‌، به‌لام من چرنۆمازؤفم پی‌ باشتره‌...
دانیشه‌. بؤ هه‌لتسانده‌ سه‌رپی؟ به‌ من ده‌لی قه‌شه‌ل، به‌لام من قه‌شه‌ل نیم.
به‌لام لاقم وه‌ک خيگه‌ ماسیوه‌ و خۆشم وشکوره‌ق بوومه‌ته‌وه‌. کاتی خوی
قه‌له‌و بووم، به‌لام ئیستا ده‌لی سیلدارم.

سه‌روان دیسان له‌ بنه‌وه‌ منجاندی: ئیمه‌ بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار و بی‌به‌شین،
قوربان.»

کچه‌ی پشت چه‌ماوه‌ که‌ تاکو ئه‌و کاته‌ مه‌قی نه‌کردبوو، کتوپر گوتی:
«په‌ککو. باوه‌ په‌ککو! پاشان له‌کچه‌که‌ی به‌ به‌ر چاویدا هه‌لدا.

کچه‌ی پال په‌نجیره‌که‌ گوتی: «حه‌نه‌کچی!»

ژنه‌ ئاماژه‌ی به‌ کچه‌کانی کرد و گوتی: «خۆ به‌سه‌ره‌اتی ئیمه‌ت بیستوو؟
ئه‌وه‌ش مال و حاله‌که‌مانه‌. شپرزه‌ و شپریو. زۆرجار میوانی ناوه‌ختمان
لی‌په‌یدا ده‌بوو. ئه‌و کاته‌ی میرده‌که‌م له‌ ئه‌رته‌شدا بوو، له‌و جۆره‌ میوانانه‌مان

6- «کارا» (Kara) به‌شی یه‌که‌می وشه‌ی «کارامازؤف» وشه‌یه‌کی تورکییه‌ و یانی «ره‌ش» لیره‌دا،

ئارینا پتروفنا، «چرنۆی رۆوسی له‌جی «کارا» دانا که‌ به‌ مانای «ره‌ش»

زۆر بۆ دەھات، ۋەك دُلۆپە پەيدا دەبوون. نامەئى ھەليان سەنگىنم، ھەركەس بە سەلىقە و مەرامى خۆى. مەسەلە يەك ھەيە دەلى دوو كەس ئەگەر خووخدەيان لە يەك بچى، زۆر پىكە ۋە دەگونجىن و يەك دەكەون. ژنىكى راھىبە دەھات بۆ مالمان، دەيگوت: «ئەلكساندر ئەلكساندر ۋوچ پياۋيكي زۆر باش و لەبەر دلانە، بەلام ناستازيا پتروڤنا دەلى شەيتانە» من دەمگوت: دەى ئەۋە بىروراي خۆتە، تۆش ھەر لە داردەمووكانە دەچى.» گوتى: «ۋا چاكە تۆ پىي زىادى دانەكىشى.» گوتم: «تۆ دەلى كۆلەۋەژى رەشى بە تۆ چى، كى پىي گوتوۋى بىي بۆ ئىرە و دەرسم دادەى؟» گوتى: «بەلام، تۆى دەمگەنىگ بۆنى دەمت ناخۆشە و من دەمم بۆن خۆشە.» «لە ھەموو ئەفسەرەكانىش بىرسە بزانه بۆنى دەمى منيان پىناخۆشە؟» لەو كاتەۋە ھەر لە بىرمە و قەتم لەبىر ناچىتەۋە. چەند مانگ لەمەۋبەر ھەر لەم جىگايەى ئىستام دانىشتبووم. ئەۋ ژنىرالەى كە بۆ گەردن ئازايى جىژن دەھات بۆ مالمان، لە ناكاو ۋە ژوور كەوت، لىمپرسى: «قوربان، ۋا ھەيە ژنىك دەمى بۆگەن بى؟» ۋەلامى دايەۋە: «بەلى، دەبى پەنجىرەكە يان درگاكە بكەنەۋە، با ھەۋاي ژوورەكە بگۆردى.» ھەموويان ھەر وان! بۆنى دەمى من چىيە؟ خۆ بەقەد بۆنى مردوۋ ناخۆش نىيە، گوتم: «ھەۋاكە لەۋە زياتر پىس ناكەم، رادەسپىرم جووتى پىلاوم بۆ بىنن، سەرى خۆم ھەلدەگرم و دەرۆم.» خۆشەۋىستەكانم دايكتان لۇمە مەكەن! نىكۆلاى ئىليچ، چبكەم ناتوانم رازى و بەختەۋەرت كەم! دەزانم ھىچكامتان منتان خۆش ناۋى. تەنيا ئىلۇشچكا كاتى لە قوتابخانە دىتەۋە ھەلدى بۆ باۋەشم و خۆشى دەۋىم. دوينى سىۋىكى بۆ ھىنابوومەۋە. رۆلەكانم لە دايكتان بىوورن - بوونەۋەرىكى چارەرەش و تەنيايە، لىي بىوورن! بۆ ئەۋەندەم لى ۋەرەزن؟ بىز لە بۆنى دەم دەكەن، دەزانم! «ژنەى چارەرەش و شىتوكە داي لە پرمەى گريان و فرمىسك بە روومەتيدا ھاتە خوارى. سەروان ھەلات بۆلاى. «ھاوسەرە خۆشەۋىستەكەم، بەسە ئىتر، دلى خۆت نارەحەت مەكە! تۆ بىكەس نىت. ھەموو خۆشيان دەۋىي، خۆشمان دەۋىي بپروا بكە، ھەموو

دهتپهرستين.» دهستیکرد به ماچکردنی هەردوو دەستی. پاشان دەستی بە سەریدا هینا و بە دەسرهیهک فرمیسکهکانی بۆ سەری. ئالیووشا هەستیکرد، سەروانیش فرمیسک لە چاوی زاوه. سەروان زۆر بە گرژی و پروتالی چاوی لە ئالیووشا بێری و لەگەڵ ئەوهی ئاماژەیی بە ژنە شیت و ویتەکهی کرد، گوتی: «دیوته قوربان، خۆ گویت لیبوو، قوربان؟»

ئالیووشا لە بن لیوهوه منجاندی: «بەلێ، دیتم و گویشم لێبوو.» کۆرەکهیان لە سەر قەرەویڵەکهی هەستا و دانیشت، چاوی لە باوکی بێری و چاوی وا سوور بووبوو، دەتگوت ئاوری لیدەبیتهوه، قیژاندی: «باوه، باوه، بۆ قسهی لەگەڵ دەکهی، ویلیکه!»

باربارا نیکولافنا، لە کاتیگدا بە شلەژاوی لاقی لە عەرزى دەوهژاند، گۆراندی: «دەست لەو قۆریات و خۆنۆندن و فیڵ و تەلەکه هەقمەقانهیەت هەلگره، بە هیچ کوێ ناگهێ!»

باربارانیکولافنا، توورە بوونی ئەمجارەت بەجییه. هەولدهدم هەرچی زووتر دلت رازی بکەم. تۆ چۆنت پێخۆش بێ و دەکەم. وەرە ئالکسی فیۆدۆرۆویچ کلاوهکەت لە سەر بنی، منیش کلاوی خۆم لە سەر دەکەم. پیکهوه دەچینه دەری. ئەم کچهی کهوا لێره دانیشتوو، ناوی نینا نیکولافنایه، قوربان. لەبیرم چۆوه ئەویشت پێبناسینم، قوربان. دەلیی فریشتەیه و لە ئاسمانهوه هاتۆته خوارێ بۆ نیو ئیمهیی مروقی خاکی... خۆزگه بمزانیبایه چیی لە دلدايه! خۆ تیدهگهێ؟

باربارانیکولافنا بە توورەیی گوتی: «چاوی لیکه چۆن وەک میوژۆکه دەلەرزى، دەلیی فینی لیهاتوو!»

ئەو کچهش که لاقی لە عەرزى دەوهژینی و بە گهوجم دەزانى، بەراستی وەک فریشتەیی ئاسمانی وایه و هەقیهتی هەرشتیکم پێبلی. فەرموو، ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، وا چاکه کۆتایی پێبینین قوربان.

دەستی ئالیووشای گرت، لە وەتاغهکه چوونه دەری و هەتا سەر شەقام بەدوای خۆیدا راپیکیشا.

له دەرارهوه

- هه‌وايه‌کى خۆ و تازه‌يه قوربان، به‌لام له باله‌خانه‌که‌ى مندا ئه‌م هه‌وا پا‌که ده‌ستناکه‌وى! گه‌وره‌م، با تو‌زى شينه‌يه‌ى تر پياسه بکه‌ين. له‌وه‌ى که دلۆفانانه گويم ده‌ده‌يتهى سپاست ده‌که‌م.

ئالکسى فيودورۆويچ گوتى: «منيش دهمه‌ه‌وى مه‌به‌ستىکى گرینگتان عه‌رز بکه‌م، به‌لام نازانم چۆنى ده‌ستپيکه‌م.»

- دلنيام کارىکت به‌ من بووه، قوربان. دهنه له‌خۆرا نه‌ده‌هاتى بۆ ديه‌دنه‌يم. مه‌گين بۆ سکا‌لا له‌ ده‌ست کورپه‌که‌م هاتبىتتى. که ئه‌وه‌ش مه‌حاله قوربان. سه‌باره‌ت به‌و کورپه‌ش قوربان، له‌وى نه‌مه‌ده‌توانى بۆتى باسبکه‌م، به‌لام لي‌ره با پروداوه‌که‌ى ئه‌و رۆژه‌ت بۆ بگيرمه‌وه. گسکه کۆله‌که‌م حه‌وتووى پيشوو پرو بژتر بوو - مه‌به‌ستم ريشمه، قوربان. ئه‌وه ناويکه به‌ سه‌ر ريشمدا برپاوه، زياتریش له‌ نيو مندا‌لانى قوتابيدا ئه‌م ناوه‌ ده‌نگى داوه‌ته‌وه. ديميتري فيودورۆويچى براشت ريشى گرتم و رايکيشام، خۆ هيچم نه‌کردبوو، هينده تووره بوو خوين به‌رچاوى گرتبوو. بۆ به‌دبه‌ختى من که‌وتمه‌ داوى. هه‌ر له‌ مه‌يخانه‌که‌وه هه‌تا نيو بازار رايکيشام. هه‌ر له‌و کاته‌دا مندا‌لان له‌ قوتابخانه هاتنه‌ ده‌رى و ئيلوشايان له‌گه‌لدا بوو. هه‌رکه چاوى به‌ من که‌وت ئاوا به‌ ده‌ست ديميترييه‌وه پيوه‌بووم، به‌ هه‌لاتن هات بۆلام. قيژاندى: «باوه، باوه!» ده‌ستىکرده مالم، باوه‌شى پيداکردم. ده‌يويست رزگارم بکا له‌ چنگى ده‌يقيزاند و ده‌پارايه‌وه: «به‌ريده، لييببوره.» به‌ ده‌سته چکۆله‌کانى ده‌ستى ديميتري -

هەر ئه‌و ده‌سته‌ی ریشمی گرتبوو - گرت و ماچیکرد، قوربان... له‌و کاته‌دا
ره‌نگی رۆخساریم دی... هەر له‌بیرمه، قوربان، قه‌تم له‌بیر ناچیته‌وه.
ئالیووشا گوراندی: «سویند ده‌خۆم که دیمیتیری برام دیت بۆلات و به
شیوه‌یه‌کی سادقانه و به‌داخ و په‌شیمانیه‌وه داوی لیبوردنتان لیده‌کا. ته‌نانه‌ت
ئه‌گه‌ر پیت خۆشبێ هه‌روا له‌و بازاره‌دا له‌به‌رده‌متدا به‌ چۆکدا دی... ناچاری
ده‌که‌م ئه‌و کاره‌ بکا، ئه‌گه‌ر نه‌یکا برای من نییه!»

- ئه‌ها، که‌وايه پيشنیا رکردنه! له‌ لایه‌ن ئه‌وه‌وه نه‌هاتووی. دلّه پر به‌زه‌یی و
نه‌رمه‌که‌ی خۆت هانی داوی، قوربان. ده‌بوو ئه‌وه به‌فرمووی قوربان. که‌وايه
ئیزنم بده‌یه له‌مه‌ر دل‌اوایی و جوامیری و فیداکاریی براکه‌ته‌وه بدویم، چونکه
له‌و کاته‌دا ئه‌وه‌په‌ری لیبوردوویی نواند و ده‌ستی له‌ راکیشانم هه‌لگرت و
به‌ریدام. گوتی: «تۆ ئه‌فسه‌ری، منیش ئه‌فسه‌رم، ئه‌گه‌ر پیاوێکی
دروست و حیسابیت ده‌ستکه‌وێ شایه‌دیت بۆ بدا، بانگم بکه‌ بۆ دوئیل. کاریک
ده‌که‌م دلت خۆش بێ. چش له‌وه‌ی خوێری و هیچووپووچیشی.» ئه‌وه ده‌ق و
دوغری و ته‌کانی بوو، قوربان. به‌راستی خاوه‌نی دلێکی گه‌وره‌یه و ره‌وشتیکی
جوامیرانه‌ی هه‌یه! له‌گه‌ل ئیلووشا کشایه‌ داوه. ئه‌و دیمه‌نه‌ش سه‌ره‌هوردیکی
بنه‌ماله‌ییه و تاهه‌تایه ئیلووشا له‌بیری ناچیته‌وه. گه‌وره‌یی و شه‌ره‌ف له‌ ئیمه
ناوه‌شیته‌وه، خۆت قازیبه و قه‌زاوه‌ت بکه، قوربان. تاوێک له‌مه‌وبه‌ر مال و
حاله‌که‌مت دی، قوربان. ئه‌وه ژیانه من هه‌مه؟ سی ئافره‌ت، یه‌کیان نو‌قوستان
و نه‌خۆش، ئه‌وی دیکه‌یان که‌له‌لاو پشت چه‌ماوه، سیه‌ه‌میش ساغه و زۆر
زیره‌ک و وریایه. خویندکاری زانکویه. قوربان. به‌ ئاواته‌وه‌یه بگه‌ریته‌وه بۆ
پترزبۆرگ. تا‌کو بۆ رزگاریی ژنانی رۆوسی له‌ رۆخی نه‌وا چالاکي بنوینێ.
باسی ئیلووشاش ناکه‌م، قوربان. تۆ سالی ته‌مه‌نه. من له‌م دنیا‌یه‌دا زۆر بیکه‌س
و لیقه‌و‌ماوم. ئه‌گه‌ر بمرم چییان به‌ سه‌ر دی؟ له‌ ئیوه ده‌پرسم قوربان. ئه‌گه‌ر
دیمیتیری بانگ بکه‌م بۆ دوئیل و ده‌سته‌وبه‌جی بمکوژێ، پاشان چی؟ ئه‌و
قوربه‌سه‌رانه لییان ده‌قه‌ومی. له‌وه‌ش خراپتر، ئه‌گه‌ر نه‌مکوژێ، کۆله‌وار و
گرده‌نشینم بکا: ئیتر توانای کارکردنم نابێ و خۆ ده‌میشم نادووردی، چۆن

زگی خۆم و ئەو خیزانه رەشورووته تیرکەم. کێ هەیه بگاته فریامان و تیرمان کا؟ هیچ چارهیهکهم نامینی جگه لهوهی ئیلوشا له قوتابخانه بگێرمهوه و بینیرم بۆ سوال. ئاکامی بانگکردنی ئەویش بۆ دوئیل ئەوه دهبی، قوربان. قسهیهکی قوڕ و گهوجانهیه قوربان. وانیهه؟!»

ئالیوشا چاوی زیتکردهوه و دیسان دهنگی هه‌لینا: «ئەو دیت بۆ عوزرمایی و له نێوه‌راستی بازار به سەر کهوشه‌کانتدا دهکه‌وئ.»

سه‌روان له درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوئی: «ده‌مویست شکایه‌تی لێکه‌م. چاو له یاساش بکه، ده‌متوانی به‌هۆی ئەو سووکایه‌تییه‌وه که پیمکراوه، خه‌ساره‌تیکی زۆری لێستینم. به‌لام ئاگرافنا ئەلکساندرفنا ناردی به‌دوامدا و گوراندی به‌سه‌رمدا: «به‌خه‌ونیش بیر له‌وه نه‌که‌یته‌وه! ئەگەر شکایه‌تی لێکه‌ی، له‌ته‌واوی ولات ده‌یکه‌م به‌قاو، له‌به‌ر بی‌شه‌ره‌فی لێی داوی و ئەو کاته بانگ ده‌کریته‌وه بۆ دادگا.» خۆ خودا بۆخۆی ئاگای لێهه، قوربان. ئەو فیل و ته‌له‌که و بی‌شه‌ره‌فییانه له‌کوێوه ئاو ده‌خواته‌وه و من به‌فه‌رمانی کێ جوولومه‌ته‌وه! خۆ من به‌بی‌فه‌رمانی خۆی و فیو‌دۆرپاولوویچ قامک به‌ئاودا ناکه‌م. داده‌خانم هه‌روه‌ها گوئی: «ئەوه‌ش بزانه، بۆ هه‌تاهه‌تایه له‌سه‌ر کاره‌که‌ت ده‌رتده‌که‌م و ئیتر چاوت به‌فلسینک پاره‌ناکه‌وئ. له‌گه‌ل تاجره‌که‌شم قسه‌ ده‌که‌م» به‌و ناوه‌ بانگ له‌پیره‌مێرده‌که‌ی ده‌کا. «ئەویش ده‌رتده‌کا!» ئەگەر ئەویش ده‌رمبکا، چۆن به‌پێده‌چم؟ چاوی له‌و دووکه‌سه‌یه، چونکه‌ فیو‌دۆرپاولوویچ، به‌هۆیه‌کی دیکه، له‌وانه‌یه له‌سه‌ر کاره‌که‌م ده‌رم بکا، هه‌روه‌ها ده‌یه‌ه‌وئ به‌هۆی ئەو سه‌فتانه‌وه که ئیمزام کردووه له‌دادگا شکایه‌تم لێکا. بۆیه‌ پاشگه‌ز بوومه‌وه و له‌سه‌ری نه‌رۆیشتم، قوربان. خۆ کا‌ولاشه‌که‌شمانت دی. ئیستا ئیزن به‌فه‌رموون لێتان بپرسم ئیلوشا قامکتی زۆر کۆله‌وار کردووه؟ پیمخۆش نه‌بوو له‌مالی و له‌لای خۆی باسی ئەو مه‌سه‌له‌یه بکه‌م.»

- به‌لی، زۆریش، دیاربوو زۆری رق هه‌ستاه. تۆله‌ی تۆی له‌من کرده‌وه. چونکه‌ ده‌زانی منیش کارامازۆفم. تازه‌تیگه‌یشتم. به‌لام ئەگەر ده‌تدی چۆن

بەرد لە هاوچۆله‌کانی هەڵدەکا! زۆر کاریکی پر مه‌ترسییه. له‌وانه‌بوو بی‌شی کوژن. منداڵن و نه‌فام. یان بەرده‌که له سه‌روچاوی که‌سیک ده‌دن.

- ئەوه پووی داوه، قوربان. به‌به‌رد لی‌یانداوه. ئەمرۆ بریندار بوو. پووی نه‌شکاوه، بەرده‌که له‌ سینگی دراوه، راست له‌ سه‌ر دلی دراوه. به‌ گریان‌ه‌وه‌هاته‌وه‌ بۆ مائی و ئیستا نه‌خۆشه.

- ئە‌ی زانیوته له‌ پێشدا ئەو ده‌ستیپیکرد. له‌به‌ر تویه‌ وای پقی لی‌یان هه‌ستاوه. ئەوان ده‌یانگوت ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر به‌ قه‌له‌م‌بر کوپریکی به‌ ناوی کراسووتکین بریندار کردووه.

- ئەوه‌شم بیستوو، زۆر مه‌ترسیداره، قوربان. باوکی کراسووتکین لی‌ره کارمه‌نده، له‌وانه‌یه ئەم مه‌سه‌له‌یه توشی گیره‌وکیشه‌م بکا، قوربان.

ئالیووشا به‌ گه‌رموگوری گوتی: «به‌ باشی ده‌زانم ماوه‌یه‌ک نه‌ینیریته‌وه‌ بۆ قوتابخانه، به‌لکو تۆزی ئارامبیته‌وه‌ و... رقه‌که‌ی دامرکیته‌وه‌».

سه‌روان دووپاتی کرده‌وه: «رق! خۆی سه‌رتاپا رقه، قوربان. رقه‌که‌ی له‌ چاو چکۆله‌بییه‌که‌ی نییه. زۆر رقه‌ستوره. تۆ نازانی، قوربان. ئیزن بفرموون با به‌سه‌رهاته‌که‌تان به‌ تیروته‌سه‌لی بۆ وه‌گیرم. له‌ دای ئەو رووداوه‌ی نیو بازاره‌که، هه‌موو منداڵانی قوتابخانه به‌ وشه‌ی گسکه‌ کۆله‌ رقیان هه‌ڵده‌ستاند و ده‌یان‌بو‌غزاند. کوپانی قوتابی وه‌چه‌یه‌کی بی‌به‌زه‌یین، کاتیک به‌ ته‌نیان وه‌ک فریشته‌ی خودا وان. به‌لام که‌یه‌کده‌که‌ون به‌دفر و بی‌به‌زه‌یی ده‌بن. به‌ ته‌شه‌ر و ناو‌نیتکه‌هه‌ستی ئیلووشا ده‌رووشینن و ئەویش وه‌ک ئاور هه‌ڵده‌بی. ناهه‌قیشی نییه. کوپریکی ئاساییه. لاوازه، هه‌ست به‌ سووکایه‌تی ده‌کا. به‌هۆی باوکییه‌وه‌ توشی ئەو شه‌رمه‌زارییه‌ ده‌بی، قوربان. ئەو به‌ ته‌نیا، به‌لام له‌ تاوی باوکی ناچاره‌ له‌ هه‌مبه‌ریاندا پاده‌وستی و له‌به‌ر باوکی و له‌به‌ر حه‌قیقه‌ت و عه‌دالته‌ ناچاره‌ خۆی به‌ ئاو و ئاوردا بدا، قوربان. ئەو وای نه‌بوو. ئەو پۆژه به‌ هه‌له‌داوان هات و ده‌ستی براکه‌تی ماچ کرد و هاواری کرد: «له‌ باوکم خۆش‌به‌، بی‌بوره،» توشی رووخانیکی سه‌یر بوو، ته‌نیا خودا ده‌زانی ئەو ساته‌ چ ئازاریکی کیشا. منیش قوربان،

ههستم بهوه كرد. چونكه مندالی ئيمه، مندالی ئيوهنا، تهنيا مندالی ئيمه .
 مندالی فهقير و ههزار كه هه مووكهس به چاوى سووك ته ماشايان دهكا .
 دهزانن ماناي عهدالته چييه، قوربان. تهنانهت له تهنهنى نو سالييدا.
 دهوله مهندان كوا له وه دهگن؟ ئهوان به عومراتى خويان لهو شتانه ناكلنه وه
 و ههستى پيناكهن. بهلام ههر لهو كاته دا كه ئيلوشاى من لهو بازاره و له بهر
 چاوى خهلكى دهستى براكهتى ماچكرد، ههر لهو كاته دا له ماناي عهدالته
 گهيشت، قوربان. «سهروان ديسان وهك شيت و ماخوليا ههلبوو و گوتى:
 «ئهو ههقيقه ته له ناخى روچوو و بو ههتا ههتايه ورديكرد، قوربان.» مشتى
 راستهى له لهپى دهستى چهپهى راكيشا، دهتگوت دهيههوى نيشانيدا «ئهو
 ههقيقه ته» چوئى ئيلوشا ورد كرد. «راست ئه و روژه، قوربان، نه خوшкеوت
 و تاوياو له جيذا خستى و ئه و شهوه ههتا بهيانى بهدهم چه قوچوو ههراواندى.
 ئه و روژه قسهى لهگهله نهكردم، قوربان، بهلام دهزمانى به سيلهى چاو
 ليمده پروانى، ئه گهرچى پرووى له پهنجيره كه بوو و واينواند خهريكى
 خويندنه وهى كتييه. بهلام تيگهيشتم هوشى لاي دهرسهكهى نيبه. روژى
 دوايى، منى تاوانبار بو لهبهر بردنه وهى خهمهكانم ئارهقم خواردوه و
 مهستمكرد، قوربان. بويه شتيكى ئهوتوم لهبهر نيبه. خيزانيشم داي له پرهمى
 گريان - زورم هاوسه ره كهم خووش دهوى، قوربان. - چووم، ئهوى پارهم له
 گيرفاندا بوو دام به ئارهق و شهراب، بو ئه وهى خهمهكانمى پى تهفروتونا
 بكم. له بهر ئه وهش ليم دلهمند مه به، قوربان، له روسيا پياوانى ئارهقخور
 چاكترين پياوان. بهلى چاكترين پياوان له نيو ئيمه دا ئارهقخور له
 زهبرهكانن. مهگين له خه ودا ئيلوشام لهبهر چوويته وه. ئه و روژه منداله ورتكه
 زوريان نازاردا بوو، گالتهيان پيكدبوو، قوربان. وه دواى كه وتبوون و قاويان
 ليكردبوو: «گسكه كوله، گسكه كوله، گسكه كوله باوه گيانيان گرتى و له مه يخانهيان
 دهركيشا. توش ههلاتى و پارايه وه، بهلام جواييان نه دايه وه.»
 «روژى سيهه م كه له قوتابخانه هاته وه، ديتم رهنگى ههلبزركاوه و ماته.
 ليمپرسى: «چييه؟ چ بووه؟!» وهلامى نه دامه وه. له و كا ولاشهى ئيمه شدا هيچ

قسه يهك به بئى به شداریی خیزانم و كچه كان ناكړئ. كچه كانیش هه رپوژی
 یه كه م به مه سه له كه یان زانیوو. باربارانیكو لافنا لیوی خوئی ده كور و شت و
 خوئی ده خوارده وه: «جاریك بووه ئیوهی گه مژه و قه شمه ركاریكي ژیرانه
 بكن؟» گوتم: «وايه، قهت بووه كاریكي ژیرانه ئه نجامبده یین؟» بؤ یه كه مجار
 به و شیوه یه گیزامه وه، قوربان. لای ئیواره بؤ پیاسه كردن كورم برده ده ری،
 با ئه وهش بزانی هه موو رپوژیک ئیوارانه ده چین بؤ گه پان و پیاسه كردن،
 هه میشه ش له شونینیکه وه ده پوین. هه ر ئه م ریگایه ی ئیستا پیندا ده پوین -
 له بهر درگای مالپوه هه تا ده گاته ئه و گابه رده ی كه به ته نیا له ریگای بهر
 په رژینه كان هه لكه و تووه و نیشانه ی دستپیکردنی چیمه نی شاره و شونینیکي
 خو ش و خه لوه ته، قوربان. من و ئیلوشا وهك هه میشه ده ستی یه كترمان
 گرتبوو و ده رپویشتن. ده ستی چكوله و قامکی باریك و سر - له تاوی ژانی
 سینگی ئوقره ی نییه. گوتی: «باوه، باوه!» گوتم: «ده لئی چی روله گیان؟»
 ته ماشامكرد چاوی پرپوو له ئاو. «باوه ئه و ناپیاوه بؤ وای لی كړدی؟» گوتم:
 «ئیلوشا گیان، بلیم چی، چیم له ده سته هات.» «باوه، مه ی به خشه، قهت
 مه یبه خشه! له قوتابخانه ده لپن له بهر ئه و كاره ی ده رپوبلی پاره پینداوی.»
 گوتم: «نا، ئیلوشا به هیچ شیوه یه ك پاره ی لیوه رناگرم. نازای ئه ندامم كه و ته
 له رزین. به هه ردوو ده ستی ده ستمی گرت و دیسان ماچیکرد. گوتی: «باوه،
 باوه، بانگیكه بؤ دوئیل. له قوتابخانه ده لپن، تۆ ترسه نوکی و ناویری بانگی
 بكه ی بؤ دوئیل و ده رپوله كه ی لیوه رده گری.» وه لام داوه: «ئیلوشا، ناتوانم
 بانگی بكم بؤ دوئیل.» به كورتی ئه وه ی ئیستا بؤ توم باسكرد، هه مووم
 پیگوت. گوئی بؤ شلكردم و گوتی: «باوه، هه رچونیکه مه یبه خشه. خوم گه وره
 بم بانگیده كم بؤ دوئیل و ده یكوژم.» چاوی زیت كرده وه و بریقه ی هات.
 هه لبهت منیش باوكیم و ده بوو شتیک بلیم. گوتم: «پیاو كوشتن گوناحه،
 ته نانهت له دوئیلیشدا.» گوتی: «باوه، با گه وره بم، دهیده م به زه ویدا،
 شم شیره كه ی لیده ستینم و نووكی شم شیره كه له سه ر قورقورچاچكه ی
 راده گرم و ده لیم: ده توانم بتكوژم، به لام ده تبه خشم.» دیوته له ماهوی دوو

پوژدا لهو زهینه چکوله‌یدا چهنده‌ی پیلان دارشتووه؛ حه‌تمه‌ن له ماوه‌ی پوژدا پیلانی توله‌ کردنه‌وه‌ی دارشتووه و شه‌ویش هه‌تا به‌یانی پیوه‌ی جینگلی داوه و بیرری لیکردوته‌وه، قوربان.

به‌لام پیروی بوم دهرکه‌وت کاتیک دیته‌وه بو مالن، له قوتابخانه زوری لیده‌دن، راست ده‌فرمووی قوربان. ئیتر ناینیرم بو ئه‌و قوتابخانه‌یه. بیستوومه به‌تاقی ته‌نیا له هه‌مبه‌ر ته‌واوی منداله‌کاندا راده‌وستی و شه‌ریان له‌گه‌ل ده‌کا. دل‌ی پره‌ له‌ رق و بیزاری - به‌گیانی ئه‌و تاقه‌ کورهم زور ده‌ترسم. ده‌ترسم خوی به‌کونیکه‌وه‌ نی. جاریکی دیکه‌ چووین بو پیاسه‌ کردن. لیلی پرسیم: «باوه، ده‌وله‌مهنده‌کان له‌ خه‌لکانی‌تر به‌هیزترن؟» گوتم: «ئه‌ری، ئیلوشا گیان، له‌ سه‌ر زه‌وی هیچکس به‌قه‌د ده‌وله‌مهنده‌کان به‌هیز نییه، که‌س ده‌ره‌قه‌تیا نایه.» گوتی: «باوه، من ده‌وله‌مهنده‌بم و ده‌بمه‌ ئه‌فسه‌ر و هه‌موو که‌س ده‌به‌زینم. تیزار خه‌لاتم ده‌کات و ده‌گه‌ریمه‌وه بو ئیره، ئیتر هیچ که‌س پیم ناویری.»... پاشان بیده‌نگ بوو به‌لام هه‌روا لیوی ده‌له‌رزی. گوتی: «باوه، ئیره زور شاریکی ناخوشه.» گوتم: «ئه‌ری، کورم وایه، شاریکی باش نییه راست ده‌که‌ی.» گوتی: «باوه، با بروین بو شاریکی دیکه. شاریکی خوش، بچین بو شاریک، که‌ خه‌لکه‌که‌ی نه‌ماناسن.» گوتم: «ئیلوشا، ده‌روین، حه‌تمه‌ن ده‌روین. به‌لام خو ده‌بی بری پاره‌ پاشه‌که‌وت بکه‌ین، ده‌نا له‌ شاریکی غه‌ریب لیمان ده‌قه‌ومی.» توزی دلم حه‌سایه‌وه که‌ تواینم ئه‌و خه‌یاله‌ تالانه‌ی له‌بیر به‌رمه‌وه و سه‌رنجی به‌ره‌و لایه‌کی دیکه‌ راکیشم. له‌ دنیای خه‌یالدا ده‌ستمانکرد به‌ کوچکردن بو شاریکی دیکه و ئه‌سپ و داشقه‌ کرین و.... «دایکت و خوشکه‌کانت سواری عاره‌بانه‌که‌ ده‌که‌ین و به‌ شتیک دایان ده‌پوشین و وه‌ری ده‌که‌وین. تو جارجاره‌ سوار به‌و من له‌ ته‌نیشته‌وه به‌ پییان ده‌روم. چونکه‌ ده‌بی ئاگامان له‌ ئه‌سپه‌که‌مان بی، خو به‌سته‌زمانه‌ هه‌موومان ناتوانی. ئیشه‌للا ئاوا ده‌روین و خومان له‌ چنگ ئه‌و شاره‌ رزگار ده‌که‌ین.» به‌و قسانه‌ ده‌تگوت شاگه‌شکه‌ بووه له‌ خوشیانا، له‌ هه‌موو شتیک زیاتر که‌یفی به‌ ئه‌سپ و عاره‌بانه‌که‌ ساز بووبوو. چونکه‌ کوری رووسی له‌

نیو رهوهی ئەسپدا له دایکده بی و سواری پیخۆشه. ماوهیهکی زۆر پیکه وه دواين. له دلی خۆمدا گوتم: خودایه زۆر شوکور توانیم زهینی به شتیکی دیکه وه خهریک بکه م و دلی ئارام بیته وه.

«ئهمه قسهی پیرییه، بهلام دویتشه وه موو شتیکی گۆرا. بهیانی چوو بوو بۆ قوتابخانه، مات و مهلوول هاته وه بۆ مالی، زۆر مات بوو. لای عهسر دهستیم گرت و چووین بۆ گهرا ن و پیاسه. قسهی نه دهکرد. بای دههات و ههتاو به دهروه نه بوو، ههه له ههوا ی پایز دهچوو، تاریک و روون به سهردا هات ههروا پیاسه مان دهکرد. ههردوو کمان مات و بیدهنگ. گوتم: «دهی کور پهکم، سهبارت به سهفه ره که مان دهلی چی؟» له دلی خۆمدا گوتم به لکو باسوخواسه که ی رۆژی پیتشووی وه بیر بینمه وه. وهلامی نه دامه وه. بهلام ههستمکرد قامکی له دهستدا دهله رزی. له دلی خۆمدا گوتم: په ککو، وادیاره خراب که وتوو وه و شتیکی تازه له گۆریدایه. گه شتیبووینه لای گابه رده که، ههه ئهم شوینه ی ئیستا من و تو لیی راوه ستاوین. له سهه به رده که دانیشتم. پۆلیک کۆلاره به ههوا وه دهجوولانه وه و تیک دههالا ن، نزیکه ی سی دانه ده بوون. ههلبهت ئیستا کاتی کۆلاره ههلدانه، قوربان. گوتم: «چا و لیکه، ئیلوشا، کاتی ئه وهیه ئیمهش کۆلاره که ی خۆمان بینین و وههوا ی خهین، جا چاکی ده که ی نه وه، ئه ری له کویت دانا وه؟» وهلامی نه دامه وه، چاوی له دوور بری و رووی له من وه رگیژا. له و کاته دا گژه بایه ک هه لیکرد و ته پ وتۆزی ساز کرد. له نا کاو خۆی خسته با وه شم و دهستی له ملم کرد، سه رمی به سنگی خۆیه وه گوش ی، وهک ئه وه ی بایه که بییات و بیه وه ی خۆی به من بگریته وه. ده زانی کاتی ک مندا ل بیدهنگ و غلوور ده بن و کاتی ک خه میکی گه وره دلایان داده گری، هه ولده دن دان به خۆیاندا بگرن و نه گرین. به لام له نا کاو تاقه تیان لیده بردری و فرمی سک به چاویاندا دیته خوار ی، قوربان. به و سیلاوی فرمی سک گه رمه، قوربان، ده موچاوی خووساندم. زووره زوور ده گریا و وهک شه قشه قه ده له رزی. ده تگوت گه شکه ی لیهاتوو وه هه روا که له سهه به رده که دانیشتبوو م، ده یگوشیم به خۆیه وه. له په ستاش هاواری

دهکرد: «باوه، باوه، باوه‌گیان، بۆ ئه‌و سووکایه‌تییه‌ی پێده‌کردی؟» منیش هۆر هۆر ده‌گریام قوربان. له‌ باوه‌شی یه‌کتزیدا هه‌نیسکمان دها و ده‌گریان قوربان. گوتی: «باوه، باوه.» گوتم: «ئیلوشان گیان، کوربه‌ جوانه‌که‌م.» له‌و کاته‌دا هیچکه‌س ئیمه‌ی نه‌دی، قوربان. خودا خۆی ئیمه‌ی دی، هیوادارم ئه‌وه له‌ نامه‌ی کرده‌وه‌مدا بنووسی، قوربان. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، قوربان، ئیمه‌ ده‌بی سپاس له‌ براهه‌ت بکه‌ین. که‌وایه‌ قوربان، له‌به‌ر دلی ئیوه‌ له‌ ئیلوشا ناده‌م و ته‌مبیتی ناکه‌م، قوربان.»

به‌ له‌بزیکی قیزه‌هون و هه‌نه‌کچیانه‌ ده‌دوا. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، ئالیووشا هه‌ستیکرد که‌ ته‌واو متمانیه‌ی پیکردوه‌، ئه‌گه‌ر که‌سیکی دیکه‌ بووایه‌ له‌ جیاتی ئالیووشا، ده‌یزانی سه‌روان به‌ روونی قسه‌ ناکات و ئه‌وه‌ی ده‌یلی له‌ دله‌وه‌ نییه‌. هه‌ر ئه‌وه‌ش هیوای خسته‌وه‌ دلی ئالیووشا که‌ دلی پر‌بوو بوو هه‌سیلی فرمیسه‌که‌کانی خه‌ریک بوو که‌لاوی ده‌کرد.

ده‌نگی هه‌لینا: «ئاخ، چه‌نده‌م پێخۆشه‌ له‌گه‌ل کوربه‌که‌ت بيمه‌ براده‌ر و هاو‌ری! خۆزگه‌ ئه‌و کاره‌ت بۆ جیبه‌جی بکر‌دایه‌م...»

سه‌روان له‌بن لیوه‌وه‌ منجاندی: «به‌سه‌رچاو، قوربان.»
 ئالیووشا له‌ درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «به‌لام ئیستا با شتیکی ته‌واو جیاوازت پێبێم. په‌یامیکم بۆ هیناوی. هه‌ر ئه‌و براهیه‌ی من، دیمیتری، سووکایه‌تی به‌ ده‌زگیرانه‌که‌شی کردوه‌، کچیکی باش و دلاوايه‌ و په‌نگه‌ تاريفیشت بیستین. هه‌قی ئه‌وه‌شم هه‌یه‌ باسی ئه‌و خاتونه‌ به‌ریزه‌ت بۆ بکه‌م که‌ چه‌نده‌ی زولم لیکراوه‌، له‌راستیدا ناچارم باسیشی بکه‌م. چونکه‌ کاتیکی بیستی ئه‌و سووکایه‌تییه‌ به‌ ئیوه‌ کراوه‌، ده‌شزانی بارودۆخی ژبانی ئیوه‌ چۆنه‌، هه‌ر له‌ریوه‌ راسپاردم، - که‌ خیرا - ئه‌م یارمه‌تییه‌ له‌لایه‌ن ئه‌وه‌وه‌ بۆ ئیوه‌ بینم - به‌لام ته‌نیا له‌لایه‌ن ئه‌وه‌وه‌، نه‌ک دیمیتری برام که‌ وازی له‌هیناوه‌، ته‌نیا له‌ لایه‌ن ئه‌وه‌وه‌! خۆزگه‌ی ده‌خواست و تکای لێده‌کردی ئه‌و یارمه‌تییه‌ وه‌رگری... چونکه‌ هه‌ردووکتان له‌ لایه‌ن که‌سیکه‌وه‌ سووکایه‌تیتان پیکراوه‌. ئه‌و کاتیکی ئیوه‌ی وه‌بیر هاته‌وه‌ که‌ له‌ لایه‌ن دیمیترییه‌وه‌ ئه‌و سووکایه‌تییه‌ی

پیکرا. سووکایه تییه کی وهک ئه وهی به ئیوه کراوه، یانی ئاوا زالمانه. وهکو خوشکیک دهیهه وی یارمه تی برکه ی بدات و دهستی بگری... پینگوتم تکاتان لییکه م ئه م دووسه د رۆبله وهرگرن و وهک یارمه تییه کی خوشکانه قه بوولی بکن. هیچکه سیش له وه ئاگادار نییه، دلنیا به هیچکه سیش نازانی و قاوی بلاو نابیتوه. ئه مهش دووسه د رۆبله که و سویندت ده دم که وهریگری، ئه گهر ته وای خه لکانی سهر زه وی دوزمنی یه کتر بن، هیشتا چهن که سی باش ههر پهیدا ده بن... ئیوه دلکی گهره تان هه یه... ده بی ئه وهش بزانی و تیگیه ی.»

ئالیووشا دوو گه لای شهق و تازه ی گول له پشتی بو راگرت. ههر دووکیان له په نا گابه ردی لای ته یمانه که راوه ستا بوون. هیچکه سیش له و نزیکانه دیار نه بوو. وا دیار بوو ئه و دوو گه لا پارهییه شوینیکی سهیری له سهر سه روان داناوه. داچله کی، به لام سه ره تا له بهر سه رسوورمان، به هیچ شیوه یه ک برۆای نه ده کرد ده مه ته قیکه یان ئاکامیکی ئاوی هه بی. هیچ شتیکی به قه د وهرگرنتی ئه و یارمه تییه له خه ون و خولیاکانی دوور نه بوو. ئه ویش ئه و گوژمه یه! پاره که ی وهرگرت، و هه تا ماوه یه ک تاسا، به شیوه یه کی تازه رهنگی روخساری گوړا.

- ئه وه بو من؟ ئه و هه مووه پارهییه - دووسه د رۆبل! خودایه گیان! له م چوار ساله ی رابردوودا ئه وه نده م پاره به خۆمه وه نه دیوه! خودای گهره! ده شلی هی خوشکیکه... یانی خه ون نابینم، ئه وه راسته؟

ئالیووشا به بزیه که وه گوئی: «سویندت بو ده خۆم ئه وه ی گوتم هه مووی هه قیقه ته.» سه روان سوور هه لگه را.

«گوئی بگه ره، قوربان. تو گیانی من، گویم لییگره قوربان، ئه گهر وهی بگرم، وهک که سیکی خوازه لۆک و هیچوپوچ چاو لیناکریم؟ ئالکسی فیوژوویچ به برۆای ئیوه پیی سووک نابم؟ ئالکسی فیوژوویچ، گوئی بگه ره قوربان گوئی بگه ره.» ئه وه ی گوت به ههر دوو دهستی ئالیووشای گرت. «هانم ده دهی وهی بگرم و ده لئی خوشکیک بوئی نار دووم، به لام ئه گهر

وهری بگرم، له ناخهوه، له دلهوه، سووک نابم له بهر چاوت و لیم وهره
نابی؟ قوربان، ها؟»

نا، نا، سویندت بۆ دهخۆم، به ئیمانم، خهمت نه بی، هیچکه سیش جگه له
من له وه ئاگادار نییه و نابی - من و تو و ئه و و ژنیکی دیکه ش که دوست و
هاورپی گه وهری ئه و خاتونیه.

«کارت به سهر ئه و خاتونیه وه نه بی! گوئیگره، ئالکسی فیودورویچ، له
ساتیکی وهک ئیستادا ده بی گویم لیبگری، قوربان، چونکه تو نازانی ئه و
دووسه د رۆبله بۆ من له کاتیکی وهک ئیستادا یانی چی وچ جییه که دهگری.»
قسه ی ئه و کابرا بیچاره یه ورده ورده ده شیواو خه ریک بوو خولیا بوونیکی
وه حشیانه ی به خۆیه وه ده گرت. تووشی شله ژانیکی سه یر بووبوو و زور
خیرا و به په له ده دوا، ده تگوت ده ترسی نه هیلن هه موو قسه کانی ده ربړی.

«بیجگه له وده سه ته یانی شه رافه ته ندانه ی ئه و پارهی له لایه ن
«خوشک» یکه وه، خوشکیکی ئاوا به ریز و مه زن، ئیستا ده توانم له خیزانم و
نینا و ئه و کچه فریشته پشت چه ماوه یه م، ئاگاداریکه م. دوکتور
هیرتیزنیستیوب دلی پیم سووتا و هات بۆ ماله که م، ماوه ی سه عاتیکی
هه ردوویکیانی معاینه کرد و گوتی: «تیناگه م.» به لام جوریک ئاوی گراوی بۆ
نووسین که له دووکانی عه تارییه کانی ئیره وده سه تده که وی. گوتی: ئه وه بۆ
حالیان باشه. بری دوا له نیو ئاوه که بکه ن و خۆیانی پی بشون. ئاوکانه که
بایی سی کۆپکه و نزیکه ی چل بتریان له و ئاوه پیویسته؛ منیش پسوله که م
هه لگرت و له سهر ره فه که له ژیر په یکه ره کاندایا شارده مه وه، و ئیستاش هه ر
له وییه. ده ستووری دا نینا به و ئاوه رۆژی دووجار به یانی و ئیواره خۆی
بشوا. به لام کوا له و کاولاشه بی جی و پرییه ماندا ده توانین ئه و کچۆله
به سه ت زمانه تیمار بکه ی، قوربان. چونکه نه هه مامان هه یه، نه ئاومان هه یه
و نه کلفه ت و یاریده ریشمان هه یه. نینای بیچاره ش ژان سه رتاپای
ماسوله که کانی له شی داگرتووه. هه تا ئیستاش پیموانیه ئه وه م بۆ باس
کردبیتی. شه وانه لای راسته ی به چریکه ده ویستی و به دهم ئازاره وه جینگل

دهدا. ئەو فریشتە بەستەزمانە هەتا بەیانی دان بە جەرگی خۆیدا دەگرئ و ئەو ژانە تامل دەکا، لەو دەترسی ئیمە خەوکه مان لئ بزپئ. هەر شتیکمان دەستبکه وئ دەیخوئین و ئەو بەردەماوەکه مان دەخوا، خۆراکیک که بۆ سهگی دانئ نایخوا. "من شیایوی ئەوش نیم، ئەو بەردەماوەش لە من زیاده، چونکه من سهربازی ئیوهم،" ئەو قسهی ئەو فریشتە چاوپرەشیه و ههولدهدا به چاوانی بیدرکینئ. به ئرکی سهرشانی خومی دهزانم خزمهتی پینکه م، به لام ئەو پئی خوش نییه. "من کچیکی نوستان و هیچوپووچم و بهکاری هیچکەسی نایه م." پئیوایه شیایوی هیچ شتیک نییه، قوربان. به لام به و خووخده شیرین و فریشتە ئاساییه بۆته هوی دلخوشیمان و له راستیدا به بی ئەو و به بی وته نهرم و نیانه کانی ئەو ژیانمان لئ تال ده بی! تهنانهت بارباراش ئاهوئن دهکاته وه. سهبارهت به باربارانیکو لافناش خراپ بیر مه که وه، ئەویش وهک فریشتە وایه، ئەویش زۆر بهسته زمان و مهزلوومه. هاوینئ هات بۆلامان و شازده رۆبلی هینابوو که به وانه وتنه وه و فیرکاری وهدهستی هینابوو و پاشه که وتی کردبوو، تاکو له مانگی سپتامبردا، یانی ئیستا، پئی بگه رپته وه بۆ پترزبۆرگ. به لام پاره که یمان لیوهرگرت و خهرمانکرد، بۆیه ئیستا پاره ی نییه که پئی بگه رپته وه، قوربان. ئەگه رچی بیهه وئ بشگه رپته وه، ناتوانئ. چونکه ده بی وهک کلفهت کارمان بۆ بکا. وهک ئەسپیکي هیز لئ برا وایه که هه موومانی هه لگرتبئ. به هه موومان راده گا. شیوو کول و خاوین کردنه وه ی ماله که و گسک لیدان له ئەستوی ئەوه. خزمهت به خیزانیشم دهکا و جیوبانه که ی بۆ راده خا و دهیخه وینئ. خیزانم زۆر وازی وازی و گرینوک و جینگیزییه، قوربان! چاکه ئیستا به و پاره یه ده توانم پئشخزمه تیک بگرم، قوربان. ئالکسی فیو دۆر وویچ، ئیستا ده توانم دهوا و دهرمانیان بۆ بکرم، ده توانم کچه خویندکاره که م بنیرمه وه بۆ پترزبۆرگ قوربان. ده توانم گوشتی ره شه و لاه بکرم و خۆراکیکي باشیان پئیده م. خودایه گیان ده لیئ خه ون ده بینم!«

ئالیووشا شادی له دلی گه رابوو، که بووه هوی دلخوشی و به جیهنیانی
ئاره زووی ئه و کابرا هه ژار و لیتقه و ماوه.

سه روان که له خوشیانا پیی و هه عه رز نه ده که وت، به په له ده ستیکرد به
قسه کردن و گوتی: «سه برکه، ئالکسی فیودوروویچ، سه برکه. ده زانی ئیستا
من و ئیلوشا ده توانین به ئاره زوومان بگهین. ئه سپیک و عاره بانه یه که
ده کربن، ئه سپیکی رهش. ئیلوشا پیی خوشه رهش بی. هه روا که چه ند رۆژ
له مه و بهر بریارماندا کوچبکهین. دۆستیکی قه دیمیم هه یه، پاریزره له
پاریزگای ک.... قوربان. له که سیتی باوه ر پیکراوم بیستووه، ئه گه ر بچم بۆ
ئه وئ، له دایه ره که ی خوی دامده مه زرینئی و ده مکاته نووسه ری
نووسینگه که ی. به شکو ئه و پیاوه تیه م له گه ل بکا. نینا و خیزانم سواری
عاره بانه که ده که م، ئیلوشا لئی ده خورئ و منیش به پنیان ده رۆم، ئه گه ر
بم توانیبا یه یه کیک له قه رزه کانم بده مه وه زۆر چاک ده بوو، رهنگه بۆ ئه وهش
ئه و پارهی له ی سهر روزیاد بی!»

ئالیووشا دهنگی هه لیتا: «خه مت نه بی، هه رچه نده ت پیویست بی کاترینا
ئیوانا ده تاتئ. منیش پارهم هه یه، هه رچه نده ت ده وئ ده تده می. من به برای
خۆت بزانه و وه بزانه له برای خۆتی وه رده گری. هه روه ختیکیش بووت
بمده وه... (ده وله مند ده بی، ده وله مند ده بی، خه م مه خۆ!) ئه وهش که
ده ته وه ئ به ره و پاریزگایه کی دیکه کوچبکه ی زۆر فکریکی باشه. ده بیته هوی
دل حه سانه وه ی خۆت و به تایبه ت کوره که ت. - پیویسته زۆر زوو بارگه و بینه
تیکنین، به ره له وه ی سه رماو سه غله تی زستان به سه ردا بی. له گه ل گه یشتنه
ئه وئ، به نامه ئاگادارمان که ن و بی هه و آلمان مه که ن. ئیمه تازه هه تاهه تایه
برای یه کتر ده بین... ئه وهش راسته و خه ون نییه!»

ئالیووشا له خوشیانا ده یویست باوه شی پیدابکا. به لام چاویکی لیکرد و
له جیی خوی نه بزووت. سه روان به ملیکی باریک و ده م ولیوی وشک و
بارگرتوو و رهنگیکی بزراکاووه شیتانه راوه ستابوو، لیوی ده له رییه وه و

دهتگوت دهيهوئ شتيك بلي. دهنگي دهرندههات، بهلام ليوي له پهستا دهجوولا، له بهرخويهوه قسهديهكرد. زور سهير بوو.

ئاليووشا، به سهرسورمانهوه لئي پرسى: «چيووه؟»

سهروان دهتگوت زمانى لهگو چووه، به شيويههكى سهير و سهمهره و وهشى، چاوى زهق كردهووه و وهك ئهوهى لهو برياره ناهوميد بووي له ئاليووشاى دهروانى، له بهرخويهوه گوتى: «ئالكسى فيودورويچ... من... ئيوه، «هر لهو كاتهدا بزويههكى مانادارى هاتى. «من، قوربان... ئيوه، قوربان... پيتخوشه فيليكي چكوله دهزانم، نيشانتيدهم، قوربان؟» ئهوهشى كتوپر به سرتيههكى توند و خيرا و به دهنگيكي پياوانه دهربرى.

- فيلى چى؟

سهروان گوتى: «فيليكي جوان.» ده مى بولاي چهپه خوار دهكردهوه، چاوى چهپهى بو سهري زهق كردهووه و له ئاليووشاى دهروانى.

ئاليووشا ترسى لينيشت، له پر گوراندى: «ئهوه چييه، شيت بووى، فيلى چى؟»

سهروان له ناكاو گوراندى: «جوان، تهماشاكه.» ئه دووسه د رولبهى كه له ماوهى مشتومر كه ياندا له نيوان قامكه كه له و زهرنه قووتهيدا بوو، به توندى گرمولهى كرد و له قوله ميچهى دهسته راستيدا گوشيى.

تووره و رهنك بزركاو گوراندى: «ديتوته قوربان، ديتوته؟» له ناكاو دهستى راوهشاند و پاره گرموله بووه كهى فريدايه سهرخيزهكه. ديسان ئاماژهى پيكردن و نه پراندى: «ديتوته قوربان؟ چاو لهوئ بكه!»

وهك شيت و هار ههليكو تايه سهريان و وهبر پيلاقهى دان و بهدهم پيلاقه پيدادان و ههناسه بركيوه گوتى:

- ئهوهش پاره كه تان قوربان! ئهوهش پاره كه تان، قوربان! ئهوهش پاره كه تان قوربان! ئهوهش پاره كه تان قوربان!

له ناکاو وهک تیسکهی تفهنگ گه رایه وه و له بهر دهمی ئالیووشا چه قی و به
قه لافه تیکی غروور ئامیزه وه دهستی بۆ حهوا هه لیری و هاواریکرد: «برۆ به و
که سانهی تویان ناردووه بلی، گسکه کۆله ئابرووی خۆی نافرۆشی.»

پاشان به توندی و هرسوورایه وه و هه لات؛ به لام هیشتا پینج ههنگاو دوور
نه که وتبووه، ئاوپی دایه وه و به دهستی ماچیکی بۆ ئالیووشا حه وادا. پینج
ههنگاوی تر دوور نه که وتبووه، دیسان بۆ دواچار ئاوپی دایه وه. ئه مجاره
پوخساری زهرده خه نهی پیوه دیار نه بوو، پرومه تی به فرمیسک خووسابوو.
به دم پرمه ی گریانه وه هاواریکرد: «ئه گهر ئه و پارهیهم بۆ ئابرووچوونمان
له تو وهرگرتایه، چم جوابی کوره کهم بدایه ته وه؟»
پاشانیش بی ئه وهی ئاوپ بداته وه پیی پیوه نا و هه لات. ئالیووشا به
خه میکی قووله وه چاوی تییری.

ئه وه شمان له بیر نه چی هه تا دوایین سات ئه و کابرایه نه ی زانیبوو پاره کان
کرمۆله دهکات و تووپی هه لده دا. ئاوپی نه دایه وه. ئالیووشا ده یزانی تازه
ئاوپ ناداته وه. ئه ویش وه دوا ی نه که وت و قاویشی لینه کرد، چونکه
تیگه یشتبوو سه روان بۆ ئه و کاره ی کرد. کاتی له چاو ون بوو، ئالیووشا
پاره کانی هه لگرته وه. زۆر چرچ و لۆچ و گرمۆله بوون. له خیز و خۆله که
هه لچه قیوون و پروشابوون، به لام نه درابوون. ئالیووشا له سه ر له پی
دهستی راسته و پاسته ی کردن و چرچ ولۆچه که یانی راستکرده وه. وهک پارهی
تازه خسه خشیان ده هات. پاشان قه دیکرد، نایه گیرفانی و گه رایه وه بۆلای
کاترینا ئیوانا، تاکو ئاکامی راستپارده که ی پی راگه یه نی.

کتیبی پینجہم

دژ و ھاورا

دیاری کردن

مادام خۇخلاکۆف دیسان بەر لە ھەمووکەس لووتی بە لووتی ئالیووشادا تەقی. ھەلەشە بوو، پووداویکی گرینگ قەومابوو. دلەخورپە و نیگەرانی کاترینا ئیوانا بووبوو ھۆی بوورانهوہی و پاشان سەری لەگێژەوہ ھاتبوو، بە چاوانی بە مۆلەق وئستاوہوہ پراکشابوو و وړینەہی دەکرد. کەوتبووہ چەقوچۆ، سەرتاپای وەک گپی تەندوور داییسا. ناردبوویان بە دوی ھیرتیزنیستیۆب و پوورەکانیدا. پوورەکانی ھاتبوون، بەلام ھیرتیزنیستیۆب ھیشتا نەھاتبوو. ھەموویان چاوەرئ بوون و لە وەتاغەکەہی دانیشتبوون. ھەروا بیھۆش بوو، ئەگەر بیئە تاویاوی میشک چی!

مادام خۇخلاکۆف تەواو ترسی لئینیشتبوو، لەپەستا دەگوت: «جیدیہ، جیدی،» «وہک ئەوہی ھەرچی لەمەوبەر پوویداوہ جیدی نەبووئ. ئالیووشا بە دلەخورپەوہ گوئی پراگرتبوو، دەیویست دەستبکا بە گێرانەوہی قسەکانی. مادام خۇخلاکۆف کتوپر ھەلیدایە. ئیتر دەرفەتی گوئ پراگرتنی نەبوو. تکای لیکرد لەگەل لیزا دانیشی و ھەر لەوئ چاوەرئ بی.

دەمی بردە بنگوئی ئالیووشا و بە سرتە گوتی: «ئالکسی فیوڈۆرۆویچی خۆشەویست، ھەر ئیستا لیزا بەجاری تووشی واقورمانی کردم. کەوتوومە دلەوړیزە، ھەر ئەوہش بۆتە ھۆی ئەوہی لئی خۆش بم. بیئینە بەرچاوی خۆت، ھەرکە تۆ پۆیشتی، سەبارەت بەوہی ئەمرۆ و دوینی پیت پیکەنیوہ، لە دلەوہ پەشیمانە، ئەگەرچی پیت پی نەکەنیبوو، بەلکو سەری خستبووہ سەرت و ویستبووی سەری ئاشنایەتیت لەگەل داخا. بەلام سەبارەت بەوہ زۆر پەشیمانە و بەجاری دلئ پڕ بووبوو. ھەر بۆیە تووشی سەرسوورمان بووم.

ئەو كاتىك بە من پىندەكەنى پەشىمان نابىتتەو، ھەر جارى نەقل و نەزىلەيەكم بۇ ساز دەكا. زۆر جار پىم پىندەكەنى، بەلام ئەمجارەيان زۆر جىددى دەنواند. سەبارەت بە بىروراي تۆ بەردەوام خەرىكى بىرکردنەوہیە. ئەگەر دەتوانى لىي دلمەند مەبە و وەرۋوى خۆتى مەھىنە. من بە گژىدا ناچم. چونكە كچىكى نازەنن و دل ناسكە، بپوا بكە زۆرىش بەھۆش و گۆشە. ھەرتاوى لەمەوبەر دەىگوت ئالىووشا ھاورپى سەردەمى مندالىمە. «گەورەترىن ھاورپى سەردەمى مندالى». - بىرى لىيكەوہ - «گەورەترىن ھاورپى». - خاوەنى ھەست و ھۆشكى زۆر بەھىزە و لەگەل ئەوھشدا ئەو قسانە، شتىكى چاوەرپوان نەكراوہ، كە كتوپر و بىئىختىار لە زارت دەردەپەرئى. بۇ وىنە ھەر لەم دوایانەدا باسى كاژىكى دەكرد: ئەو كاتەى لىزا مندال بوو دار كاژىك لە ھەوشەكەماندا بوو، لەوانەىە ئىستاش ھەر مابى: بۆيە پىويست ناكا باسى رابردوو بكەم. ئالكسى فىؤدۆرۋويچ، داركاژ زۆر وەك مرۆف دەچى، ئەویش وەك مرۆف زوو گۆرانى بەسەردا نايە. گوتى: «دايە، كاتى بىر لەو كاجە دەكەمەوہ، كاجدانم وەژان دەكەوئى، «دەكرا ئەوہ بە شىۋەيەكى دىكە دربرئى، چونكە ئەوہ وشەيەكى گەوجانەيە. بەلام قسەيەكى زۆر سەيرى سەبارەت بە ئەو كرد كە ناتوانم دووپاتى بكەمەوہ. ئەوہ ھەر لىيگەرئى، من لە بىر خۆم بەردۆتەوہ. دەى جارى خوداحافىز! وا كەوتوومە دلەخورپە لەوانەىە شىت بىم. ئاخ، ئالكسى فىؤدۆرۋويچ، لە ماوہى تەمەندا دووجار تووشى ئەو شىتى و دلەخورپەيە بووم. بپرۆ بۆلاى لىزا، دلشادى بكە، وەك ھەمىشە.» رۆيى بۆلاى دەرگای ژورەكەى لىزا و گوراندى: «لىزا، وەرە ئالكسى فىؤدۆرۋويچم بۇ ھىتاوى، ئەگەرچى ئەو ھەموو سووكايەتییەت پىكرد. بەلام لىت توورە نىيە و دلنابە دلئى گەردى نەگرتووہ. بە پىچەوانە زۆرى پىسەيرە كە تۆ ئاوات بىر كرىدۆتەوہ.»

- سپاس دايەگيان، وەرە ژورئى ئالكسى فىؤدۆرۋويچ.

ئالىووشا چوہ ژورئى. لىزا تارادەيەك شىۋابوو و دەست و لاقى تىكەل دەھات و دەموچاوى سوور ھەلگەراپوو. دياربوو شتىك تووشى

شهرمه زاری کردووه و مرؤف زوربه یان له و کاته دا تووشی ئەو حاله ته دهبن. خیرا دهستی کرد به قسه کردن. دهتگوت له و کاته دا ئەم شتانه گرینگیه کی زوریان ههیه بۆی.

- ئالکسی فیودوروویچ، دایکم باسی ئەو دووسه رۆبله ی بۆ گێراومه تهوه. ئەوهشی پیگوتم که تۆ بردووته بۆ ئەو کابرا ئەفسه ره چاره ره شه... باسی سووکایه تی پیکرانه که شی بۆ گێراومه تهوه... خو دهزانی دایکم ئەگه رچی تهواو هۆشی له سه ره خو نییه و جاری وایه له پهر هه لده بی و دۆ و دۆشاو تیکه ل دهکا... کاتی ئەوه م بیست، دهستمکرد به گریان. پیمبلی بزائم، پاره که ی لیوه رگرتی، حال وبالی ئەو چاره ره شه چون بوو؟

ئالیوشا وه لامي دایه وه: «راستت دهوئ پاره که م نه دایه، ئەوهش باسیکی دوور و درێژه.» ئەوهشی جوړیک ده ربری که ئەویش ناتوانی بیر له شتیکی دیکه بکاته وه، جگه له وهی که به ئامانجه که ی نه گه یشتووه. له گه ل ئەوه شدا لیزا به جوانی بۆی ده رکه وتبوو که ئەویش خو ی گیل دهکا و هه ولده دا باسی شتیکی دیکه بکا. ئالیوشا به ره ورپووی میزه که دانیشت. دهستی کرد به گێرانه وهی به سه ره اته که. به لام هه ر له سه ره تای قسه کانیه وه خو ی شلوی نه کرد و به ته واوی سه رنجی لیزای بۆلای خو ی راکیشا. له ته نگژه و ئابلوقه ی خه میکی قولدا گیری خواردبوو، به لام به هه ستیکی به هیز و زاله وه قسه ی ده کرد و توانی زور ورد و به ری و جی به سه ره اته که بگێریته وه. له رابردوودا، له مۆسکو پیخو شبوو سه ردانی لیزا بکا و کاروبار و پرودا وه کانی رۆژانه ی بۆ باسبکا، بیره وه ری سه رده می مندالی و باسی ئەو کتیبانه ی که خویندبوویه وه، هه مووی مووبه موو بۆ باسده کرد. هیندی جار ده ستیانده کرد به خه یال پلاو و نه قل و چیرۆکی پیکه نینی و گالته جار ییان بۆ یه کتر ده گێراوه. ئیستا هه ردووکیان له ناکاو هه ستیان کرد گه راونه ته وه بۆ رابردوو، بۆ دوو سال له مه وبه ر له مۆسکو. لیزا به جار ی که وته ژیر کاریگه ری قسه کانی ئالیوشا. به تایبه ت کاتیک به ئیجساسنیکی گه رمه وه باسی ئیلیوشچکای بۆ کرد. کاتیک له کو تایی قسه کانیدا گوتی ئەو کابرا

چاره‌په‌شه پاره‌که‌ی فریډاوه و پاشان وه‌بهر پیل‌اقه‌ی داوه، لیزا بی‌ئیختیار ده‌ستی کیتشا به‌رانی خویدا و هاواریکرد:

- پاره‌که‌ت پینه‌دا! بۆ هیش‌تت هه‌لی؟ خۆشه‌ویسته‌که‌م نه‌ده‌بوو بهی‌لی هه‌لی!
ئالیووشا، به‌خه‌مباری له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی هه‌ستا و به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌ستی‌کرد به‌راویچ‌که‌کردن و گوتی: «نا، لیزا، چاک‌تر که‌ وه‌دوای نه‌که‌وتم.»
- چۆن؟ بۆ باش بوو؟ ئیستا نانیان نییه‌ بیخۆن و ده‌بی ده‌ستیان لی‌دابشۆین.

ئالیووشا، خه‌مبارانه‌ به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، گوتی: «نا وا نییه، هه‌رچۆنیک بی‌ئو دووسه‌د رۆب‌له‌یان به‌ده‌سته‌گه‌یه‌نم. سبه‌ینی به‌ده‌ستیان ده‌گا، دلنیا‌به‌سبه‌ینی وه‌ری ده‌گرن.» له‌نا‌کاو له‌بهر ده‌می لیزادا راوه‌ستا و دریزه‌ی به‌قه‌سه‌کانی دا: «دیوته‌ لیزا چ ده‌سته‌گولیکم به‌ئاودا دا، به‌لام ئه‌وه‌شم له‌بهر به‌رژه‌وه‌ندی و چاکه‌کاری بوو.»
- کام ده‌سته‌گول، کام چاکه‌کاری؟

- پیتده‌لیم، ئه‌و مرۆفیک‌کی خۆ به‌که‌م زانه‌ و خووخ‌ده‌یه‌کی لاوازی هه‌یه.
زۆری چه‌رمه‌سه‌ری و کویره‌وه‌ری دیتووه‌ و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆر رۆح‌سووک و رۆوخۆشه. پیم‌سه‌یره‌ بۆ وا کتوپر دلی گه‌ردی گرت و گۆرانی به‌سه‌ردا هات، چونکه‌ دلنیا‌م هه‌تا دوایین‌سات خۆشی نه‌یده‌زانی پاره‌کان توور‌ه‌له‌ده‌دا و وه‌بهر پیل‌اقه‌یان ده‌دا، ئیستا بۆم ده‌رکه‌وتووه‌ زۆر شت هه‌بوو که‌ ئه‌وی تووشی ئه‌و حاله‌ته‌کرد... به‌و حال‌وباله‌شه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌هیچی‌تری بۆ نه‌ده‌کرا... پیم‌وايه‌ بۆیه‌ وا تیکچوو له‌بهر چاوی من سه‌باره‌ت به‌و پاره‌یه‌گه‌ش‌ابۆوه‌ و خۆش‌حالی دهر‌بریبوو و نه‌یتوانیبوو شادییه‌که‌ی بشاریته‌وه‌. ئه‌گه‌ر خۆش‌حال نه‌بوايه، که‌ زۆریش نه‌بوو؛ ئه‌گه‌ر ده‌ری‌نه‌بریبایه، ئه‌گه‌ر وازی وازی بوايه‌ و بروبیانوی به‌یتایه‌ته‌وه، هه‌ر ئه‌و کاره‌ی خه‌لکی دیکه‌ له‌کاتی وه‌رگرتنی پاره‌دا ده‌یکه‌ن، ده‌کرا رۆنی وه‌رگرتنی ئه‌و پاره‌یه‌ له‌له‌شی خۆی هه‌لساوی. به‌لام شادییه‌که‌ زۆر سادقانه‌ بوو و هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌شه‌رمه‌زاری و په‌شیمانی بکا. لیزا، نازانی چه‌نده

مرۆڤئیکی ساده و سادقه - گرفته کهش هر له وه دایه. له ته واوی ماوهی قسه کانیدا، به دهنگیکی لاواز و لهرزۆک دهدوا. نازانی چهنده به په له قسه ییده کرد و چۆن پیده کهنی، پیموا دهشگریا - باسی کچه کانی خۆی ده کرد - باسی ژیان و بارودۆخی ژیانی له شاریکی دیکه ده کرد... کاتی هموو کولۆکۆی دهروونی خۆی هه لږشت و له وهی که شاراوهرین چه مک و لایه نه کانی ژیانی خۆی ئاشکرا کردبوو، ههستی به شه رمه زاری ده کرد. هه ربۆیه له ریوه منی له بهر چاو کهوت. ئه و که سیکه هه ژار و دهست ته نگ و دل ناسکه. ئه وهی زیاتری تووشی شه رمه زاری کردبوو، ئه وه بوو که زۆر زوو ته سلیم بوو و منی وهک دۆستی خۆی وه رگرت.

سه رهتا هیندهی نه مابوو ئاواقام بی و هه ولدا بمرتسینئ، به لام هه رکه چاوی به پاره که کهوت. باوهشی پیندا کردم و له په ستا دهستی ده گو شیم. پیموا له بهر ئه وه بوو ههستی به سووک بوونی خۆی ده کرد و منیش له و کاتدا ئه و شه کرهم شکاند. له ناکاو پیمگوت ئه گه ر پاره ی به دهسته وه نییه، مالی بچیته شاریکی دیکه، پاره ی پیده دهین و له راستیدا پاره ی خۆمی ده ده می، هه رچه ندیکی پیویست بی. هه ر ئه وهش بوو هۆی سه رسوورمانی. بیری کرده وه بۆ من ده مه هوی یارمه تی بدهم؟ ده زانی، لیزا، بۆ که سیک که ئازار و کویره وه ری دیبی، زۆر دژواره تی بگا خه لکی چۆنی چاو لینه که ن و له وانه یه خۆیان به خاوه ن بژیوی بزانه... ئه وه م بیستووه، باوه زووسیم بۆی باس کردووم. نازانه چۆنی ده ربهرم، به لام خۆشم زۆر جار ئه وه م دیتووه. خۆشم به ته واوی هه ست به و شته ده که م. له هه مووشی خراپتر ئه وه یه، ئه گه رچی هه تا دوا یین سات نه یه ده زانی پاره کان توور هه لده دا، به لام له دلی دابوو که ئه و کاره ده کا، له وه دلنیم. هه ر ئه وهش ئه وی ئاوا تووشی شادی کرد. دلی خه به ری دابوو... له گه ل ئه و هه موو خه م و ئازاره شدا ته نیا ریگای به ره ژه وه ندی ئه وه بوو. له راستیدا پیموایه هه لی له وه چاکتر هه لنه ده که و ت.

لیزا که به واق و رمانیکی له پاره به دهره وه چاوی له ئالیووشا بریبوو
 دهنگی هه لێنا: «بۆ، بۆ هه لی له وه چاکتر هه لئه ده که وت؟»

- چونکه ئه گهر پاره که ی وهر گرتایه، سه عاتیک دوا ی گه یشتنه وه مالی له
 شه رمانا ده که وته گریان، به لی دانیام وا ده بوو. به یانی زوو خوی ده گه یانده
 لای من و په نگه پاره کانی بۆ فری بدایه م و وه بهر پیللا قه ی بدایه ن. هه ر ئه و
 کاره ی ئه مرۆ کردی. به لام ئیستا به غروور و سه ره به رزییه وه چۆته وه بۆ
 مالی، ئه گه رچی ده زانی «خوی زایه کردووه». بۆیه ئیستا هه یچ شتیک له وه
 سانتر نییه که سه به نی هانیبده م ئه و دووسه د رۆبله وهر گری، چونکه ئیتر
 به رگری له ئابرووی خوی کردووه و پاره که ی توور هه لداوه و پێشلی
 کردووه... کاتیک ئه و کاره ی کرد، نه یده زانی سه به نی دیسان بۆ ده به مه وه،
 چونکه ده زانم زوری ئه و پاره یه پێویسته. ئه گه رچی ئیستا به خوی ده نازی،
 ته نانته هه ر ئه مرۆ له دلی خویدا ده لی چۆن خۆم له و یارمه تییه گه وره
 بیه شه کرد و له کیس خۆم دا. شه وی زیاتر له هه موو کاتی، بیری
 لیده کاته وه و خه ونی پێوه ده بینی. هه تا سه به نی له وانیه په شیمانیه ته وه و به
 هه له داوان بی بۆلام و داوا ی لیبوردن بکا. راست له و کاته دا منیش هه لده ده می
 و ده لیم: «فه رموو، تو مرۆتیکی له خۆبایییت. بۆم ده رکه وت. به لام ئیستا ئه و
 پاره یه وهر گره و له ئیمه ش ببوو ره!» ده زانم ئه و کاته وهر یده گری!

ئالیووشا له گه ل وتی ئه و قسانه، هینده ی هه ست به شادی ده کرد ده نگوت
 رۆنی قازت لیداوه. «ده زانم ئه و کاته وهر یده گری!» لیزا ده ستی به یه کدا دا.
 - به لی، راست ده که ی! ئیستا به ته واوی تیگه یشتم. ناخ، ئالیووشا، تو چۆن
 ئه و هه مووه ده زانی؟ به و گه نجیبه ئاوا له گه ل راز و نهینی ناخ و دل ناشنای...
 من قه ت سه رم له و شتانه ده رناچی.

ئالیووشا به و په ری شادییه وه درێژه ی به قسه کانی دا: «ئیستا گرینگ
 ئه وه یه پێی سه لمینین ئه گه ر ئه و پاره یه شمان لی وهر گری، هاوشانی ئیمه یه و
 زۆریش له ئیمه زیتره.»

- ئالكسى فيۇدۇرۇويچ «لە ئىمە زىتر» دەستەواژەيەكى جوانە. دەى
درىژەى پىندە، درىژەى پىندە!

- مەبەستت ئەوئە دەستەواژەى «لە ئىمە زىتر» لە زماندا نىيە؛ بەلام
گرىنگ نىيە چونكە....

«ئەيەرۇ، نا، نا، دەزانم گرىنگ نىيە. ئاليوشاى بەرپىز، بمبورە... دەزانى
هەتا ئىستا چەندم رىز بۇ دادەناى - يانى رىزم بۇ دادەناى - وەك هاوشان؛
بەلام ئىستا بە شىوئەى لەخۇم زىتر رىزت بۇ دادەنىم.» بە هەستىكى
ئاگرىنەوئە گوتىشى: «لە قسە بى سەرۇبەرەكانم دلەند مەبە. من
بوونەوئەرىكى بىكەلك و گچكەم، بەلام تۇ، تۇ! گوئى بگرە ئالكسى
فيۇدۇرۇويچ. لە هەموو بۇچوونەكەى ئىمەدا، مەبەستم بۇچوونى تۇ... نا،
چاتر وايە ئەوئە بە بۇچوونى ئىمە بزانىن - ئىمە، ئەو، يانى ئەو كابر
چارەرەشە بە سووك و چرووك نازانىن - بە بۇچوونى خۇمان ئەو بە
كەسىكى رۇحزل و سەررەرز دەزانىن، وا نىيە؟ تەنانەت لەو كاتەشدا كە لىمان
رۇونە پارەكە وەرەگرئ؟

ئاليوشا، وەك ئەوئەى خۇى بۇ ئەو پرسىيارە ئامادە كرەبى، وەلامى
دايەوئە: «نا لىزا، ئەوئە بە سووك و چرووكزانىن نىيە. كاتى بەرەو ئىرە
دەهاتم لە رىگا بىرم لەوئە دەرەوئە. چۇن دەرەى ئەوئە بە سووك و چرووك
زانىن بى، لە كاتىكدا هەموومان وەك ئەو واین. راست وەك ئەو واین. خۇ
دەزانى ئىمەش وەك ئەو واین، لەو شىاوئر و چاكتىر نىن. ئەگەر چاكتىر بىن،
دەبى راست خۇمان لەجىئ ئەو دانىن... تۇ نازانم، لىزا، بەلام پىموايە من لە
زۇر لايەنەوئە گىانىكى شەكەت و مەلوولم هەيە، بەلام ئەو وەك من دلەردو
نىيە و بەپىچەوانە دەرۇونى پەرە لە هەست و سۇزى جوان... نا لىزا، ئەو بە
سووك و چرووك نازانم. دەزانى لىزا، حەزرەتى پىر جارىكىان فەرمووى
دەبى وەك مندال ئاگات لە زۇرەبى خەلك بى و لە تاقمىكىان وەك نەخۇشى
لەجىدا كەوتو ئاگادارى و پەرستارى بكەى.»

- ئاخ، ئالكسى فيؤدؤرؤويچى ئازين، كهوايه وهره با وهك نهخؤش
ئاگادارى له خهلك بكهين!

- زؤر چاكه ليزا، من ئامادم. ئهگهچى سهرتاپاي لهشم به تهواوى ئاماده
نييه. هيندى جار كاسهى سهبرم پر دهبي و برى له شتهكان نابينم. تو لهگه
من جياوازى.

- ئهيهرو، ئالكسى فيؤدؤرؤويچ، دهننا من باوهر ناكهم وابى. بهلام زؤرریش
خؤشحالم.

- منيش زؤر شادم كه وادهلى ليزا.

«ئالكسى فيؤدؤرؤويچ تو زؤر پياوى چاكى. بهلام هيندى جار خؤت فهرمى
دهنوئى، بهلام له راستيدا ريزهيهك فهرمى نيت.» ليزا به ويرهويريكي بهلهز
و توورهوه گوتى: «برؤ بؤ لاي دهرگاكه، به هيواشى بيكهوه، بزانه دايكم
خوى ليگرتووين، يان نا.»

ئاليووشا چوو دهرگاكهى كردهوه و گوتى: نا، كهس له پشت درگاكه نييه.
ليزا كه جارلهگه جار روخسارى سوور ههلهدهگهرا، دريژهى پيدا: «وهره
بؤ ئيره، ئالكسى فيؤدؤرؤويچ، دهستت بده دهستم - ئاوا. دهبي دان به شتيكى
گهورهدا بنيم، دوينى ئه و نامهيم به گالته بؤ ناردى، تهواو، تهواو به جيديدى
بؤم نووسيت.» پاشان ههردوو دهستى بهبهر چاوييهوه گرت. دياربوو بهو
دان پينانه زؤر شهرمهزاره.

لهناكاو دهستى ئاليووشاى گرت و سى جار له سهريهك ماچيگرد.

ئاليووشا بهويهرى شادييهوه هاواريكرد: «ئاخ ليزا، چ كارىكى باشت كرد!
دهزاني به تهواوى خاترجهم بووم كه نامهكته جيدييه.»

«دلنيام؟ به شهرفهم!» دهستى برده ئهولاوه بهلام بهرىنهدا، بهجاري
سوورههلهگهرا و به خؤشحالييهوه زهردهيهكى گرت. «من دهستى ماچدهكه
ئه و دهلى: «چ كارىكى باشت كرد.»

سهرزهنشتهكهى زؤر نابهجى نهبوو، بهلام ئاليووشا زؤر سهير خوى
دؤراندبوو.

به نر می گوتی: «لیزا، پیمخوشه همیشه دلشادت کهم، به لام نازانم چون
ئو کاره بکه م.»

- ئالیووشای خوشه ویست، تو بی هه ست و که مته رخه می. چاو ئو کارایه،
منی بو هاوسه ری هه لباردوه و پیی وایه که له بابی خوی به له په وه لیناوه.
دلنیاشه که نو سراهه کهم جیددی بووه. ئو قسه یه! ئه وه ش ئه وپه ری
رووه لمالدراوییه و نازانم چ ناویکی لینیم جگه له وه.

ئالیووشا به پیکه نینیکی کتوپره وه پرسیی: پیتوایه به هه له چووم ئه گهر
هه ست به متمانه بکه م و له وه دلنیا بم؟»

لیزا که به حه ز و شادییه وه چاوی تیبریوو هاواریکرد: «ئه یه رۆ،
ئالیووشا، وا نییه به سه ری تو، پیموایه کاریکی باشیشت کردوه.» ئالیووشا،
هه روا که دهستی لیزای گرتبوو، به ری نه دا و ئارام له جیی خوی راوه ستا. له
ناکاو دانه وییه وه و لیوی به لیوییه وه نا و ماچیکرد.

لیزا گورانندی: «ئه یه رۆ، ئه وه بو واده که ی؟» ئالیووشا زور به خویدا
شکایه وه.

- لیزا گیان بمبووره نه ده بوو... وادیاره زور گه وجم... گوتت بیهه ستم، بویه
ماچمکردی... به لام وادیاره خوم گه وچ کرد.

لیزا پیکه نی و دهستی به ده موچاوییه وه گرت. «ئه ویش به و
جلوبه رگه وه!» به پیکه نینه وه وه ک ئه وه ی دوعا بکا دهستی هه لبری. به لام له
ناکاو له پیکه نین که وت و زور جیددی و تا راده یه ک خوی پروتال کرد.

- ئالیووشا، ده بی ماچوموچ وه لانین. هیشتا ئه و شته نیم و ده بی
ماوه یه کی دوور و دریژ چاوه ری بین. به لام پیمبلی، تو که ئه وه نده زیره ک و
خاوه ن فه ره نگ و تیگه یشتووی، بو گه وجیکی وردیله و گرده نشینی وه ک
منت هه لباردوه؟ ئالیووشا، من زور دلخوشم چونکه ته نانه ت توزقالیکیش
شیاوی ئه وه نیم.

- من پیموایه هه ی و زوریش. هه ر له م رۆژانه دا به یه کجاری کلیسه به جی
ده هیلم. خوم له چنگ ته رکه دنیا یی ده رباز ده که م. کاتی ئه وه یه زه ماوه ند

بکەم. دەزانم، خۆی پینگیۆتم زەماوەند بکەم. لە تۆش چاکترم پێشک نایە زەماوەندی لەگەڵ بکەم. هیچکەسی دیکەش جگە لە تۆ شوو بە من ناکا. زۆرم بێر لیکردۆتەو. گرینگ ئەوەیە تۆ لە منداڵییەو من دەناسی و تاییبەتمەندییەکت هەیه کە من نیمە. تۆ لە من بەرەحم و دڵۆقانتتری. لە سەرۆو هەموو شتیکیەو، تۆ لە من بێتاوانتری. من خۆم لەقەرەوی زۆر شت داوہ.... ئاخ، تۆ نازانی، بەلام منیش کارامازۆفم. جیی خۆیەتی پیم پینکەنی و گالتەم پێبکە. ناونیتکەم لئەهەلەدی. هەرۆا پینکەنە، زۆرم پینخۆشە ئاوا دەکە، وەک منداڵی چکۆلە دەتریقییەو. بەلام وەک شەهید بێر دەکەیتەو.

- وەک شەهید؟ چۆن؟

- بەلێ لیزا، ئەو پرسیارە ئیستا کردت: (بە پروشانندی هەستی ئەو کابرا بەستەزمانە، نەبووباینە هۆی سووکایەتی پیکردنی). ئەو پرسیارە پرسیارە مرووفیکی کوپرەوهری و ئازارچیشتووہ... پروانە، نازانم چۆنی دەربیرم، بەلام هەرکەسیک بێر لەو جۆرە پرسیارانە بکاتەو توانایی ئازارچیشتنی هەیه. تۆ بە دانیشتن لە سەر ئەو سەندەلییە تەگەردارە تاییبەتی شەل و گردەنشینان، دیارە بیرت لە زۆر شت کردۆتەو.

لیزا بە دەنگیکی گری و لەرزۆکەو، کە لە خوشیانان دەنگی دەرنەدەهات، ورتاندی: «ئالیووشا دەستت بدە دەستم. بۆ دەستت دەکیشییە داوہ؟ گوی بگرە، با شتیکت پینلیم. کاتی لە کلیسا هاتیە دەری چی لەبەر دەکە؟ چ جلۆبەرگیک؟ پیمەکەنە، رقیشت هەلنەستی، ئەو بۆ من زۆر گرینگە.»

- سەبارەت بە جلۆبەرگ بیرم لینەکردۆتەو. لیزاگیان تۆ هەرچیت پێخۆش بێ ئەو لەبەر دەکەم.

- پینخۆشە کۆتی مەخمەری شینی تۆخ و جلیسقی سپی رێرێ لەبەر کە. کلاوی چەرمینی خۆلەمیشینیش لە سەر نیی... دەی ئالیووشا پینبلی بزنام، کاتی گۆتم نووسراوہکەم بە گالتە بۆ نووسیوی، باوهرت کرد و پینتووبو بەراستەم؟

- نا، بروام نەدەکرد.

- ئاخ، ئاليووشا، تۆ قەت نايە سەرپى.

- دەزانى چى، لەو ە گەيشتبووم كە تۆ دلت بۆ من دەكوركىنى، بەلام وام دەنوند تۆ سەرساردى، دەمويست كارەكەت بۆ ئاسان كەمەو.

- دەى ئەو ە خراپترى كرد! خراپتر و چاكتەر لە ەموو شتيك! ئاليووشا، پىر بەدل خۆشمەوئى. بەر لەو ەى ئەمرو بەيانى بئى بۆ ئيرە، بەختى خۆم تاقى كردهو. لە دلى خۆمدا گوتم سۆراخى نامەكەم دەگرم، ئەگەر تۆ بە ەيورى دەربەهينى و پيمبەدى. (كە ئەو چاو ەروانىيەشم لە تۆ ەبوو) بۆم دەردەكەوت بئەست و كەمتەرخەمى و ريزەيەك منت خۆش ناوى، كورپكى گەمژە و ەپۆلى و بەكارى ەيچ شتيك نايەى و من دۆراو و بەهەلەچووم. بەلام تۆ نامەكەت لە مالى لى بەجىمابوو، ەەر ئەو ەش دلخۆشى كردم. دەزانم بەقەستى بەجيت ەيشت، لەبەر ئەو ەى نەمدەيتەو، چونكە دەترانى سۆراخى دەگرم! وانىيە؟

- ئاخ ليزا، بە ەيچ شيوەيەك وانىيە. ەەر ئىستا نامەكەم پنىيە، ئەمرو بەيانى لە گىرفانمدا بوو، ەەر لەم گىرفانەمدايە، ئەو ەتا.

ئاليووشا بە پىكەنينەو ە نامەكەى درهينا و لە دوورەو ە نيشانى دا.

- بەلام نامەوى پىتى بدەمەو. ەەر لە دوورەو ە چاوى لىكە.

- دەى كەوايە درۆتكرد؟ بە جلو بەرگى راھييانەو ە درۆتكرد!

ئاليووشا بە پىكەنينەو ە گوتى: «تۆ وايدانى، بۆيە درۆمكرد، لەبەر ئەو ەى نامەكەت نەدەمەو.» لە ناكاو بە تىن وتاويكەو ە گوتيشى: «رۆح و گيانم لەلاى ئەو نامەيە.» ديسان سوور ەلگەرا. «ەتا بىنم ەروا بەلامەو

شيرينە و ەك رۆح و گيانم دەپپاريزم نايدەمە دەست ەيچكەسيك!»

ليزا گەشايەو ە و بە بزەيەكى شيرينەو ە چاوى تىبرى. ەميسان بە نەرمونيانى گوتى: «ئاليووشا، چاويك لە پشت دەرگاكە بكە بزانه داىكم خۆى لى نەگرتووين.»

- باشە، بەچاوان ليزا گيان، چاوى ليدەكەم؛ بەلام واچاكتەرە چاوى لىنەكەم.

بۆ پىتوايە داىكت ئەو ەندە پەست و چرووكە؟»

ليزا وهك كيچ هه‌لبه‌زييه‌وه و گوراندی: «په‌ست و چرووكی چی؟ ئه‌گه‌ر بيه‌ه‌وی ئاگای له‌ كچه‌كه‌ی بی، هه‌قی خۆیه‌تی، ئه‌وه ئیتر په‌ست و چرووكی نییه‌! با خه‌یالت ته‌ختكه‌م، ئالكسی فیۆدۆرۆویچ، ئه‌گه‌ر رۆژیک بيمه‌ دایک و كچیکی وهك خۆم هه‌بی، به‌ هه‌قی خۆمی ده‌زانم خۆی لیبگرم و ئاگام لیی بی!»

- به‌راسته‌ ليزا؟ خۆ ئه‌وه كاریکی جوان نییه‌.

- ئاخ خودایه‌! ئه‌وه چ پێوه‌ندییه‌کی به‌ په‌ست و چرووكیه‌وه هه‌یه‌؟ ئه‌گه‌ر گوئی له‌ ده‌مه‌ته‌قنیه‌کی ئاسایی بگرتایه‌، ده‌كرا به‌ كاریکی خراپی بزانی، به‌لام كاتیک كچه‌كه‌ی له‌ ژووریکی ده‌رگا داخراودا له‌گه‌ل پیاویکی جحیل به‌ ته‌نیايه‌... ئه‌وه‌ش تیبگه‌ ئالیووشا، ئه‌گه‌ر شووت پێبكه‌م، دلپیسیت لینه‌كه‌م و با ئه‌وه‌شت پێبلیم، نامه‌كانت ده‌خوینمه‌وه، گیرفانت ده‌پشكنم، له‌ ئیستاوه‌ خۆت ئاماده‌ بكه‌.

ئالیووشا له‌ به‌رخۆیه‌وه گوتی: «به‌لی، وایه‌، ئه‌گه‌ر ئاوا... به‌لام ئه‌وه كاریکی باش نییه‌.»

- ئاخ ئالیووشا گیان، ره‌نگه‌ خویریگه‌ری بی، هه‌ر له‌ رۆژی یه‌كه‌مه‌وه ده‌ست ناكه‌ین به‌ شه‌ره‌چه‌قه‌. واباشه‌ راستیه‌كه‌ت پێبلیم. ده‌زانم، سیخوپی و خۆگرتن له‌ خه‌لك كاریکی هه‌له‌ و ناحه‌زه‌، به‌لام هه‌ق به‌ من نییه‌ و تۆ راست ده‌كه‌ی، به‌لام من دلپیسیت لینه‌كه‌م.

ئالیووشا به‌ پێكه‌نینه‌وه گوتی: «ده‌ی چۆنت پێ‌خۆشه‌ وا بكه‌؛ ده‌زانم هیچت وه‌چنگ ناكه‌وی.»

- راستم پێبلی ئالیووشا، ته‌سلیمی من ده‌بی؟ سه‌باره‌ت به‌وه‌ش ده‌بی بریار ده‌هین.

- زۆرم پێ‌خۆشه‌ ئه‌و كار هه‌كه‌م، ليزا، دلنیا به‌ واده‌كه‌م. به‌لام له‌ كاروباری زۆر گرینگدا نا. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌گه‌لێشم هاوړا نه‌بی، له‌ كاروباری گرینگدا ئه‌ركی خۆم به‌جی دینم.

«وايه؛ به لَام با ئه وهشت پييليم ئامادهم نهك هه ر له كاروباري گرینگدا، به لكو له هه موو شتيكدا ته سلیمی توبم.» ليزا به گوڤ و تينيكه وه دهنگی هه لينا: «هه ر ئيستا ئامادهم سويند بخوم . له هه موو شتيكدا و ته نانهت هه تا ئاخري ته مه نم. به ره زايه تي خومه وه ئه و كاره بكه م. زوريشم پيخوشه! جگه له وه، سويند ده خوم كه سيخوري و دلپيسيت لينه كه م. ته نانهت تا قه جاريكيش. هيچ كاتيک ته نانهت نامه يه كيشت ناخوينمه وه. چونكه هه ق به تويه و به من نيبه. ئه گه ر بۆ سيخوري كردن وه سه سه ش بم، ده زانم ئه و كاره ناكه م، چونكه تو به كاريكي دزيوي ده زاني. تو ئيستا ويژداني مني... حالي بوي ئالكسي فيودورويچ، بۆ به ينيكه ئه وه نده خه مباري . دوينيش و ئه مرؤش؟ ده زانم ده ل خورپه و گرفتاريت زوره، به لَام تيگه يشتوم جگه له وانه په ژاره و خه ميكي تاييه تيت هه يه، خه ميكي نهيني، رهنگه!»

ئاليووشا به له بزىكي خه ماوييه وه وه لامي دايه وه: «وايه، ليزا خه ميكي شاراهم هه يه. ده زانم خوشتدهويم، چونكه هه ستمپيكردوه.»

ليزا به ترس و له رز و ده كوته وه پرسى: خه مي چى؟ سه بارهت به چى؟ ده توانى پيمبلى؟»

ئاليووشا به خه په ساوى گوتى: «ليزا، دوايى پيت ده ليم . په له مه كه. ئيستا رهنگه نه توانى له وه تيبگه ي . رهنگه منيش نه توانم ئه وه ي له دلمدايه ده ريبيرم.»

- براكانت و باوكت بوونه هوى ئه و نيگه رانييهت!

ئاليووشا، خه مبارانه ورتاندى: «به لى، براكانيشم.»

ليزا كتوپر دهنگى هه لينا: «ئاليووشا، زورم رق له ئيوان فيودورويچى براته.»

ئاليووشا ئه و قسه يه ي پى سه ير بوو، به لَام وه رووى خوى نه هينا و هيچ وه لاميكي نه دايه وه.

- براكانم خه ريكن يه كترى ده خون، هه ربينا خووشيان و باوكيشميان له نيو برد و عاليه ميكي شيان به خوiane وه به قوردا برده خوارى. چه ن پوژ

لهمه و به ریش باوه پایسی ئه وهی پیگوتم: «وزه و توانای کارامازۆفانهیه.»
وزهیهکی دنیایی و تۆسن و ههوسار پساندوو. بلیی رۆچی خودا به سهه ئه و
توانایی و وزانه دا بگه ری؟ ته نانهت له وهش ناگه م. ته نیا ئه وهنده ده زانم منیش
کارامازۆفم... من و ته رکه دنیایی! یانی من راهیبم، لیزا؟ هه ر ئیستا گوتت من
راهیبم.

- به لئی، گوتم.

- له وانهیه هه ر ئیمانم به خوداش نه بی.

لیزا، نه رم و له سه ره خو گوتی: «ئیمانته نیه؟ مه به ستته چییه؟» به لام
ئالیووشا وه لامی نه دایه وه. ئه م وتانهی دوایی شتیکی زۆر نهینی و زه یینی
تیدا بوو، له وه ده چوو بوخۆشی سه ری لئی ده رنه چی، به لام به وحاله شه وه
زۆری ئازار ده دا.

- به لام له سه رووی هه موو ئه وانه وه، پیره که م، باشترین مروقی دنیا
خه ریکه ده روا، ئه م دنیایه به چی دیلی. خۆزگه ده ترانی لیزا، چۆنی رمووده
بووم و خووم پیگرتوو. له پاش ئه و ته نیا ده میتمه وه... دیم بۆلای تو، لیزا...
ژیانی داها توومان پیکه وه راده بویرین.

- ئه ری، پیکه وه، پیکه وه! له مه به دوا وه هه میشه پیکه وه ده بین، هه تا کۆتایی
ته مه ن ده ست له یه ک به رنادهین. گوئی بگه ره ئالیووشا گیان، وه ره ماچمبکه،
ئیزنت پیده ده م ماچمبکه ی.

ئالیووشا ماچیکرد.

«باشه، ئه مجار برۆ، خودات له گه ل!» پاشان خاچی کیشا. «هه تا زیندوو،
خیرا که بچۆ بۆلای. وادیاره دلره قانه رامگرتووی. ئه مرۆ دوعا بو
هه ردووکتان ده که م. ئالیووشا، ئیمه به خته وه ره ده بین! به چاوی خۆت ده بین
به خته وه ری ئامیزمان بو ده کاته وه. بلیی وابی؟»

- وایه لیزا منیش دلّم خه به ری داوه، به خته وه ره ده بین.

ئالیووشا وای به باش زانی نه چی بۆلای مادام خوخلاکۆف، بی ئه وه ی
خودا حافیزیی لیبکا، خه ریکبوو له ده رگا که ده چوو هه ری. به لام کاتی

دەرگاگه ی کردهوه، مادام خوځلاکوف له ههمبهریا چه قیبوو. له گه ل قسه ی کرد، ئالیووشا تیگه یشته به قهستی چاوه پروان راوه ستاوه.

مادام خوځلاکوف ده می هه لمالی و گوتی: «ئالکسی فیودورویچ، چاو و دلم پرون، چاک ده ی برن و ده شی دوورن. ئه و قسه قور و مندا ل بازاریه چییه وه ږیتان خستوو؟ دلنیا بن به خه ونیش نایبین... گه وجییه تییه، گه وجییه تی... خه یالتان خاوه!»

ئالیووشا گوتی: «به لام ئه وه به لیزا مه لی، ئیستا باش نییه ئه و قسه یه ی پیللی و دلی بشکینی.»

- ئاموژگارییه کی ژیرانه له لایه ن پیاویکی جحیل و ماقوله وه. یانی ده فهرمووی له بهر دلسوزی و به زه یی له گه لی ریککه وتووی، چونکه نه تده ویست ناره زایه تی دهربری و رقی هه ستینی؟

ئالیووشا پیاوانه گوتی: «نانا، وانیه، ئه وه ی گوتم جیدی بو.»
- شتی وا ئه سته مه و بروا ناکه م. ناتوانم بیریشی لینکه مه وه، ئیتر له مه به ولاره ناهیلیم پیت به و ماله دا بی. دلنیا به له گه ل خو م ده بیه م و ناهیلیم لیره بی.

ئالیووشا پرسیی: «جابو؟ هیشته خو زوری ماوه. رهنگه ناچار بین سال و نیویکی دیکه ده ست راگرین.»

- جوانه، ئالکسی فیودورویچ، راسته که ی، به لام ئیوه له ماوه ی ئه و سال و نیوه دا هه زار جار شه ره چه قه وه ری ده خه ن و لیک جیا ده بنه وه. بویه من پیمخوش نییه و دلم له و کاره ئا و ناخواته وه. رهنگه ئه و نیگه رانییه شم له خورا بیت، به لام بو من زه بریکی کاریگه ره. هه ستیکی وه ک فامیوسوفم هه یه، له دوا بین دیمه نی «ئاخ له ئاهه ز»¹ دا. تو م وه ک چاتسکی دیته به رچاو و ئه ویش وه ک سوفیا، بیهینه به رچاوی خوت، منیش هه لاتوومه خوارئ بو سه ر پلیکانه کان بو ئه وه ی چاو م پیت بکه وئ. له و شانویه شدا دیمه نی پر کاره سات له سه ر پلیکانه کان خو دهنوینن. هه موو شتیکم گوئ لیوو؛ ئه ژنوم ده له رزی

1- شانوانه یه کی به ناوبانگی نا، ئیس. گریبایدوفه.

و خەریک بوو دەکەوتم بە عەرزیدا. کەوا یە باسی شەوانی پر له خۆف و دلەخوڕپە و ئازارە پۆحییەکانی ئەم دواییانە ئەو بوو ئەو بە کۆچ بە مانای ئەوینە و بۆ دایک بە مانای مەرگ. هەر لەوانە بوو دستەوبەجی بە عەرزیدا بچمە خواری. بەلام هێشتا مەسەلەی گرینگ نەهیناوەتە گۆرئ، وادیارە ئاوتان لە ئاوەرۆ دەرکردوو. ئەو نامە یە چییە نووسیویەتی؟ خیرا پیشانم بدە، دەی زووکە.

- نا، پێویست ناکا. پێمبۆ کاترینا ئیوانا حالی چۆنە؟ دەبی بزاتم.

- هێشتا خەریکی و ڕینە و قسە ی هاتەران پاتەرانە. وەهۆش نەهاتۆتەو. پلکەکانی لێرەن، بەلام دەستەو دەستان بەلایەو دانیشتوون و هەناسە هەلدەکیشن. هیزتیزنتسیۆب هات، بەلام ئەویش ئەو نەدە ی ترس لێنیشت کە تیدا مابووم چبکەم. هیندە ی نەمابوو بنێرم بە شوین نوشاریکدا بیت و پێی ڕابگا و ئاگای لیبی. بە کەژاوەکە ی من بردیانەو بۆ مائی. تۆ و ئەو نامە یەش ئەو بۆ من بوونەتە دەردی سەرباری دەردان! لەوانە یە بۆ سال و نیویک هیچ ڕووداویک نەقەومی. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، تۆ ئەو کەسە ی ئیمان ت پێیەتی، تۆ گیانی ئەو پیرەت کە لە حالی گیان کەنشت دایە، ئەو نامە یەم پیشانبدە. من دایکی ئەوم. ئەگەر ڕووشم پیناکە ی، هەر بە دەستی خۆتەو ڕایگرە تا دەخوینمەو.

- نا، کاترینا ئاسپینا، پیشانتان دەم. تەنانەت ئەگەر لیزاش ئیزن بدە، من کاری وانا کەم. سبەینی دیمەو، ئەگەر پیت خۆش بی، دەتوانین سەبارەت بە زۆر شتان بدوین. بەلام ئیستا دەبی برۆم، خوداحافیز.

ئالیووشا ئەو ی گوتو بە هەلە داوان لە پلیکانەکان چوو و خواری و گەیشتە سەر شەقام.

نيسمير دياکۆف به کيتاره وه

له راستيدا ئاليووشا دهرهفتهی ئه وهی نه بوو کات به فيرۆ بدا. ته نانه ت ئه و کاته ش که مائاوايی له ليزا کرد، ئه و بيره ی به زهيندا هات که ده بی بۆ دۆزینه وهی ديميتريی برای چاره يه ک وه دۆزی. درهنگ وهخت بوو، کاتژمير له سی نزيک بوو بۆوه. ئاليووشا فکر و زکری له لای کلێسه و پيره که له لاکه ی بوو. به لام ديتنی ديميتريی له هه موو شتيک به گرینگتر ده زانی. وای هه ست ده کرد کاره ساتیکی گه وه و دلته زين خه ريکه ده قه ومی، ئه و هه سته ش سات له دواي سات زياتر له زهيني ئاليووشادا ره گاژوی ده کرد. به لام ئه و کاره ساته چی بوو؟ له و کاته دا چی به براکه ی ده گوت؟ رهنگه نه شی توانيبايه ده قودۆغر باسيیکا، «ته نانه ت ئه گه ر پۆزی ده ره که شم به بی من بمري، هه موو ماوه ی ته مه نم به و بيره وه خۆم لۆمه و سه رکۆنه ناکه م، که بۆچی هه چم له ده ست نه هات و هه روا ده ست له سه ر ده ستم دانا و کاریکم نه کرد، زۆر به په له و سه رساردانه ش به په نايدا تيه پريم و چومه وه بۆ مائی. ئه گه ر ئه و جوړه ی که دلّم ده يه وه ی، کاره که م به ده سته وه بی، ئامۆژگارييه به نرخه که ی ئه وم له گوئ گرتوه و به پيوه م بردوه.»

پلانه که ی ئه وه بوو ديميتريی برای خافلگير بکا، به سه ر محه جهره کاندا باز بدات و وه ک پۆزی پيشوو، بچيته نيو باخه که و له خانه باخه که دا دانيشی. ئاليووشا له به ر خۆيه وه گوته: ئه گه ر ديميتريی له وي نه بی، هه وائی چونه که ی به توماس يان ژناني ماله که راناگه يتی و هه روا له نيو ئه و خانه باخه دا ده مي يتته وه، ته نانه ت ئه گه ر ناچار بی هه تا ئيواره ش له وي دانيشی. ئه گه ر وه ک پيشوو ديميتريی له بۆسه ی گرووشنکادا بووی، زۆر ويده چی

هاتى بۇ نىو ئەو خانەباخە. لەگەل ئەو ەشدا ئاليوشا زورى بير لە چۆنيەتیی پلانەكەى نەكردهو، بەلام هاتە سەر ئەو ەى وەدواى كەوى، تەنانەت ئەگەر ناچاربى ئەو رۆژە نەگەرپتەو ە بۆ كليسه.

هەموو شتيك بەبى راورەستان بەرپو ەچوو. هەر لەو شوينەى رۆژى پيشوو ەو بە پەرژينەكەدا هەلگەرا و بە دزيبەو ە خۆى كرد بە نيو باخەكەدا. نەيدەويست هيجكەس پپى بزانى. ژنانى مالهكە و توماسيش، ئەگەر لەوى بوايەن، لەوانەى ەرهەق بە براكەى وەفاداريان بنواندبايە و فەرمانيان بەجى بهينايە و ئيزنيان نەدايە ئاليوشا پى بنيتە نيو باخەكەو، يان لەوانەبوو بە ديميتري راگەيەنن كەسيك بە دوايدا دەگەرپ.

خانەباخەكە چۆل بوو. ئاليوشا دانىشت و چاوەرپوان ما. چاويكى لە دارو ديوارەكەى كرد و كۆنتر لە پيشووى هاتە بەرچاو. ئەگەرچى ئەمروش هەواكەى وەك دوينى خۆش نەبوو، بەلام ئەمجارە چكۆلە و نەوى هاتە بەرچاوى. گرديبەكى چكۆلە بە سەر ميژەكەو ەبوو، بيگومان جيگاي پەرداخى پر لە براندى بوو و لپى رژاوه. بير و خەيالى گەوجانە ميشكى داگرتبوو، بير و خەياليكى بىجى و خورايى. وەك ئەو ەى پياو لە چاوەرپوانيبەكى پر لە خەم و پەژارەدا هەلبچوقى. بۆ وينە، بە سەرسامى لەخۆى پرسى بۆ راست لە جيگاكەى دوينى دانىشتوو ە و نەچۆتە شوينيكى ديكە. ئاخري هەستى بە شەكەتى و دلەدوايبەكى زۆر كرد. دلەدواى ئەو چاوەرپوانى و ئامانجە تەمومژاويبە بوو كە نەيدەزانى بەكوى دەگا. بەلام نزيك چارەگيک دواى دانىشتنەكەى، گوپى لە دەنگى ژەنيناى گيتار بوو لەو نزيكانەو ەدەهات. بيست هەنگاويك لەولاترەو، خەلكى لە نيو دار و دەو ەنەكاندا دانىشتبوون. ئاليوشا لەپر وەبيرى هاتەو ە رۆژى پيشوو كاتى هاتتە دەرى لە خانەباخەكە چاوى بە راخەريكى كۆن كەوتبوو لەلای چەپى دەو ەنەكان و پەنا تەيمانەكە راخرابوو. لەو ەچوو ئيستا خەلكى لەسەرى دانىشتين، هەرواش بوو.

دەنگى گۆرانى چرينى لاويك بەرز بوو، گيتارى دەژەنى و دەنگى هەليناوو:

به دلّیکی پر هیواوه
له گه‌ل یارم ده‌سته‌ملانم
ئه‌ی خودایه ره‌حمی بکه
به من و به ئه‌و
به من و به ئه‌و
به من و به ئه‌و!

گۆرانی بیژده‌که بینه‌نگ بوو، له ده‌نگی پیاویکی سووک و خویری ده‌چوو.
ده‌نگیکی دیکه‌شی هاته‌ گۆی، ده‌نگی ژنکی به‌ناز و نووز، ده‌نگیکی دل‌رفین و
شه‌رمیونانه، پرسیی:

- پاول فیو‌دۆروویچ بۆ ماوه‌یه‌که لی‌مان ناپرسی؟ چ بووه‌ وا لووتمان پین‌دا
ناهینی؟

ده‌نگی پیاویکی ماقوول و به‌ئه‌ده‌ب، به‌لام به‌ویقاریکی پر هه‌بیه‌ته‌وه
وه‌لامی دایه‌وه: «نا به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک وا نییه، خاتون.» دیاربوو ئه‌و پیاوه
خۆی قورس و قایم راگرتبوو، ژنه ده‌یویست خۆی له دلیدا جی بکاته‌وه،
ئالیووشا له دلّی خۆیدا گوتی: «ئه‌و کابرایه به ده‌نگیدا له ئیسمیر دیاکو‌ف
ده‌چن. ئه‌و ژنه‌ش ره‌نگه کچی ئه‌و ماله‌ بی که له مۆسکۆوه هاتون، هه‌ر ئه‌و
کچه‌ی که جلوه‌به‌رگی که‌لبه‌دوون و ریشکۆدار له‌به‌ر ده‌کا و بۆ سووپ
خواردن ده‌چن بۆ لای مارتا.»

ده‌نگی ژنه گوتی: «من زۆرم هه‌ز له شی‌عری سه‌رواداره، بۆ ده‌ستت له
گۆرانی گوتن هه‌لگرت؟

پیاوه ده‌ستی پینکرده‌وه:

خۆش‌بین دل‌داری نازیز

تاجی شاهیم بۆ چیه

خوایه‌ تو ره‌حمی بکه

به من و به ئه‌و!

به من و به ئه‌و!

به من و به ئەو!

دەنگی ژنەكە گوتی: «ئەوجارەى دىكە خۆشتر بوو، كە گوتت، خۆش بى
دلدارەكەى خۆم.»

«هەواكەشى نەرم و نىانتەر بوو. پىموايه ئەمپۆ لەبىرت چۆتەوه.»

ئىسمىر دىاكۆف لەسەرخۆ گوتى: «خانم، شىعەرەكە قۆرە!»

- ئەيەپۆ وا مەلئ، من زۆرم حەز لە شىعەرە.

- خانم هەتا ئەو جىگايەى من بزەنم، شىعەر شتىكى قۆرە. بىروانە كئ قەسەى

سەروادار دەكا؟ ئەگەر بىر بار بئ هەموومان قەسەى سەروادار بكەين، تەنانەت

ئەگەر فەرمانى حكومەتىشى لە سەر بئ، ناچارىن كەمتر قەسە بكەين، وانىيە؟

مارىاكەندراتىفنا شىعەر بەكارى هىچ نايە.

دەنگى ژنە به شىوہىەكى دلرفىتانه ترهوه گوتى: «تۆ چەندە وردبىن و

بەھۆشى! چۆن دەتوانى ئاوا بە ناخى شتەكاندا پچىيە خوارى؟»

- خانم، دەمتوانى زۆر لەو هەش باشتر بىم، دەمتوانى زۆر لەو زىاترىش

بزەنم و تىبگەم، ئەگەر ناوچاوانەكەم بىهيتايە و لە مندالىيەوه چارەنووسم

ئاواى لىنەھاتايە. ئەگەر ئاوا نەبوايە، هەركەسىك لەبەر داكەوتن لە داوئنى

شتىكى بۆگەن گالتهى پىبكرديەم و بە زۆلى بزانيبايەم، بانگمەدە كرد بۆ دوئىل

و دەمتۆپاند. لە مۆسكۆش زۆريان ئەوه بە چاودا داومەتەوه. خانم لە سايەى

گرىگۆرى واسىليەويچەوه ئەو قەسەيە لە مۆسكۆش دەنگى دابۆوه. گرىگۆرى

واسىليەويچ هەميشە بەھۆى ئەو لەدايكبوونە پىر تاوانەوه سەركۆنەم دەكا.

دەلئ: «مندالانیت دراند، «بەلام ئەگەر بەر لە لەدايكبوونم بيان كوشتايەم

دەست خۆشىم پىدەكوتن، با ئەو دنيايەم هەر نەديتبايە. لە بازار دەيانگوت،

تەنانەت داىكى تۆش و دەوام دەكەوت و بەوپەرى بىنشەرمىيەوه دەيگوت

توو كە سەرى لە گسكە كۆتەرە دەچوو، «بستە بالا» و خرىلە بوو. بەجىي

ئەوهى بلئ كۆرتە بالا» بۆ دەيگوت «بستە بالا»؟ چونكە دەيويست

واى بنوئنى كە زۆرى بەزەيى پىيدا دئ. واتە فرمىسكى بە درۆى بۆ

هەلدەوهرىنى. خۆى وەك خەمخۆرى دەنواند. وەكو هەستى مرۆفكى لادىيى.

کوا لادیبییه کی پرووسی له چاو مروؤئیکی خویندهوار ههست و فامی ههیه؟ بههوی نه زانییه که وهیه وه به ههچ شیوهیه که ناتوانین بلین خاوهن ههسته. له سهردهمی مندالییه وه ههتا ئه مړو، هه رکاتی گویم له وشه ی «بسته بالا» ده بی، له وانهیه له داخانا شهق بهرم. ماریا کاندرا تیفنا، له پرووسیا وه رهزم و به دل رقم لیبه تی.

- ئه گهر نیزامی بوایه ی یا سهربازی سواره نیزام، ئه و قسهیه ت نه ده کرد، دلنیم ئه و کاته بو بهرگری و پاراستنی پرووسیا سینیگی خوت ده کرده قه لغان. - ماریا کاندرا تیفنا، نامه وی بیمه سهرباری سواره نیزام، چونکه ئه و کاته ده خوازم نیزامی سهربازی له بهریه که هه لوه شینم.

- ئه ی ئه و کاته ئه گهر دوژمن هیرشی هیئا، کی بهرگیمان لیته کا؟

- پنیویست به بهرگری ناکا. سالی ۱۸۱۲ ناپلیئونی یه که م ئیمپراتوری فه ره نسا، باوکی ئه م ئیمپراتوره ی^۲ ئیستا، که وته خو و به له شکه ریکی زوره وه هیرشیکرده سه ر پرووسیا و ئه گهر بیتوانیبایه دهست به سه ر ولاتا بگری زور باش ده بوو. نه ته وهیه کی تیگه یشتوو به سه ر نه ته وهیه کی زور گه وچ و نه فامدا زال ده بوو خاکه که ی ئه وی به خاکی خویه وه ده لکاند و ئه و کاته ئیمه دامه زرا وهیه کی ته و او جیا وازمان ده بوو، خانم.

ماریا کاندرا تیفنا، که زور به ناز و غه مزه وه قسه ی ده کرد، به مه کریکی تاییه ته وه گوئی: «یانی پیتوایه ئه وان له ولاته که ی خویان ژیانان زور له ئیمه چاکتره؟ پیتوایه له ئیمه پیشکه وتووترن؟ دهن من چلی مووی بو ره پیاویکی قرتی پرووسی که دهیناسم، به سی لوی ئینگلیزی ناده م.»

- هه رکه س بوچوونیک ی ههیه خانم.

- تو زیاتر وهک پیاویکی بیانی ده چی - راست وهک بیانیه کی لووت بهرز و به ته شه خوس. ئه وه به تو ده لیم، ئه گه رچی به شه رمه زارییه وه ئه وه ده لیم.

- ئه گه ر چه ز ده که ی بزانی و راستت ده وی مروؤی ئه ویش و ئیره ش له شر و دپیدا یه که له یه ک خراپترن و که س ده سک له دوویان ناکا. هه موویان

2- ناپلیئونی سینه م، هه لبه ت برازی ناپلیئونی یه که م بوو.

فيلاوى و گزيكارن، خانم. جياوازييه كه شى له وه دايه مروقى هه رچى و په رچى ئه وى پيلاو و پوستانى بويانگراو له پيده كه ن. به لام مروقى هه رچى و په رچى ئيره له نيو زبلوزالدا ده تلينه وه و ميشيكي شيان ميوان نيه. رويسيه كان قامچى ليدانيان ده وى، خانم. هه روهك دويى فيودور پاولوويچ گوتى و خودا هه لئاگرى قسه كه شى به جتيه. ئه گه رچى شيته و كوره كانيشى هه ر شيتن.

- تو خوت گوت ريزيكي زورت بو فيودور پاولوويچ هه يه.

- به لام ئه و من به خويزيله يه كي بوگه ن ده زانى و پيى وايه ناتوانم كه له شه قى بكم. به هه له ش چوه. ئه گه ر پارهيه كم له ده ستدا بو وايه، زور له ميژبوو تيمده ته قاند. خانم، ديميتري فيودورويچ خووخده و ئاكارى له خويزيش خويزيبانه تره. ئه و سه رى له هيچ شتيك ده رناچى و له گه ل ئه وه شدا هه موو كه س ريزى بو داده نى. من رهنگه قوله ئاشپه زيك بم، به لام ئه گه ر نيوچاوانه كه م بيه نيابه ده متوانى ريستورانىك له پتروفكاي موسكو بكه مه وه. چونكه ده ستاوى من بيوتينه يه و له موسكو هيچكه س نيه جگه له بيانيه كان كه شاره زاييه كي باشى له ئاشپه زيدا هه بنى. ديميتري فيودورويچ سواله ريكى خويزيبه، به لام ئه گه ر بريار بنى له گه ل كورى كينت مملانى بكا و بانگى بكا بو دوئيل. به بنى راوه ستان ده چى. نازانم من چيم له ئه و كه متره. خو ئه و زور له من هه پولتره. ئه وه تا له خورا ئه و هه موو پارهيى له ئاو كرد! ماريكاندرا تيفنا له پر گوتى: «رهنگه دوئيل شتيكى زور باش بنى.»

- له چ لايه نيكه وه بيت باشه؟

- له وانه يه زوريش مه ترسيدار بنى و زوريش نازايانه. به تاييه ت كاتيک ئه فسه رانى لاو، ده مانچه به ده ست وه ده گرن و له به ر خاترى ژنيك به يه كترييه وه ده نين. ديمه نيكي زور سه رنجراكيش ده بوو ئه گه ر ئيزن بدرايه كچانيش له دوئيلدا به شدارييكه ن، ئه گه ر وابوايه من به شبه حالى خوم به سه ر ده چوم!

- کاتیك ته قه له كه سیک ده که ی، زور خو شه. به لام کاتیك ره قیبه که ت
راست سیره ی له دهمت گرتووه، گه وجیبه تی خوتت بو دهرده که وی. ماریا
کاندرا تیفنا، دوو لاقی دیکه ش قهرز ده که ی و هه لدی.

- مه بستت ئه وه یه له کاتیکی وادا خوت هه لدی؟
به لام ئیسمیر دیاکوف گوپی پینه دا. دوا ی تاویک بیدهنگی، گیتاره که ی
دیشان که وته وه کار و ئه ویش هر به و هه وایه ی پینشو و تی چریکاند:

هه رچیت پی خو شه بیلی
سه رم هه لده گرم، دهرؤم
به ره و ژیانیکی خوش
به ره و مه لبه ندیکی دوور
سه رم هه لده گرم، دهرؤم
با بهس بی شین و گریان،
قهت ناکه م شین و گریان،
نامه ه وی شین و گریان.

به لام له و کاته دا پرووداویکی چاوه پروان نه کرا و قه وما. ئالیووشا له ناکا و
پشمی. هه ردووکیان بیدهنگ بوون. ئالیووشا هه ستا و رویشت بو لایان.
ئیسمیر دیاکوف جلوه برگیکی خاوینی له به ردا بوو. پؤستالی بویاغ کراوی له پی
کردبوو. سه ر و فولکه ی چه ور کردبوو و دهقی دابوو. گیتاره که ی له سه ر
کووشی دانابوو. هاودهنگه که ی کچی بنه ماله که بوو، کراسیکی شینی کالی
له به ردا بوو به لفکه و سورانیی دریزه وه. عازهب بوو، ئه گه ر پوخساری خر
و شله نه بوایه، به ژن و بالایه کی ناله باری نه بوو.

ئالیووشا زور له سه ره خو و سه بورانه پرسیی: «دیمیتیری برام به م
زووانه دیته وه؟»

ئیسمیر دیاکوف به ئارامی هه ستا سه ریپ؛ ماریا کاندرا تینفاش هه ستا.
ئیسمیر دیاکوف، ئارام و به ده مارانه وه لامی دایه وه: «من چووزانم! خو
من پاسه وانی ئه و نیم.»

ئالیووشا له دريژهي قسه كانيدا گوتي: «هه روا پرسیم، گوتم رهنگه بزانی له کوښه!»

- نه خیر نازانم و ناشمهه وی بزانم، قوربان. - به لام دیمتری پیگوتم تو له رووداوه کانی بنه ماله ئاگاداری و به لښیشت داوه هه رکاتیگ ئاگرافنا ئه لکساندر فنا بیت پی راگه یینی.

ئیسیمیر دیاکوف بی ئه وهی خوی شلوی بکا چاوی تیبری و پرسیی:
- دهروازه سه عاتیک ده بی داخواه. بفرموون له کوښه هاتنه ژووری؟
«به سه ر شیشبه نده کاندایا زما، له کولانی پشته وه، راست به ره و خانه باخه که رویشتم.» پاشان پرووی له ماریاکاندرا تیفنا کرد و دريژهي به قسه کانی دا: «هیوادارم بمبوورن. زور به په له بووم بو دوزینه وهی براکه م.»
ماریاکاندرا تیفنا به شانازی زانی که ئالیووشا داوی لښووردنی لیده کا و به دهنگیکی زایه له داره وه گوتی: «ئه یه رو، پیتوانه بی ئه و کاره تانم پی ناحهزه!»
چونکه دیمتری ش زور جار هه ر له ویوه دپته نیو باخه که وه. ئیمه نازانین لیزه یه یان نا، رهنگه له نیو خانه باخه که دا دانیشتی.

- من زور تامه زروم ببینمه وه، تکاتان لیده که م ئه گه ر ده زانن شوینه که م پی بلین، بروا بکه ن کاریکی زور گرینگم پیته یی.
ماریاکاندرا تیفنا گوتی: «خو قهت به ئیمه نالی.»

ئیسیمیر دیاکوف دیسان هه لیدایه: «ئه گه رچی وه ک براده ریگ ده هاتم بو ئیره، به لام دیمتری فیودورویچ لیزه ش به وپه ری بی ره حمیه وه له په ستا پرسیماری ئه ربام لیده کا و ئازارم ده دا. ده پرسیی: «خه بهر چییه؟ ئیستا له وی چ خه به ره؟ کی دیت و کی ده روا؟» چونکه ناتوانم هه والی زیاتری پی راگه یینم، تا ئیستا دوو جار هه ره شه ی کوشتنی لیکردوم.»

ئالیووشا به سه رسورمانه وه پرسیی: «هه ره شه ی کوشتن؟»
- پیتوايه به و خووخده وه، که خوتان دوینی دیتان، له و کارانه سل ده کاته وه؟ ده لی ئه گه ر ریگا به ئاگرافنا ئه لکساندر فنا بدهم شه وی لیزه بمینیته وه، یه که م که سم که سزا که ی ده بینم. قوربان زوری لیده ترسم، ئه گه ر

ئەو ترسەم نەبوايە، پۆلیسم ئاگاڧار دەکرد. خودا دەزانی کاریکی بە دەمە وەییە
قوربان!

ماریاکاندرای تیفنا گوتی: «جەنابی ئەرباب چەند پۆژ لە مە و بەر پینیگوت:
و ەک ئە سپۆن دەتھارم!»

ئالیووشا گوتی: «هاھ ئەگەر کوشتن و ھارپین لە گۆریدا بی، گوی
مە دەییە، ھەر قسەییە. ئەگەر بیبینم، سەبارەت بە وەش لە گەلی دەدویم.»

ئیسیمیر دیاکوف و ەک ئەو ە تۆزی گەشبین بووی گوتی: «چاکە، تەنیا
شتیک کە دەتوانم پیتبلیم ئە مەییە. من و ەک دۆست و ھاوسنییەکی دیرین لیرەم

و ئەگەر نەھا تبا یەم سەیر دەبوو. لە لایەکی تریشەو، ئیوان فیۆدورویچ
ئەمپۆ سەرلەبە یانی ناردمی بۆ شوینی نیشتەجی بوونی براکە تان لە شە قامی

زەریاچە. بە بی نامە، قوربان، منی راسپارد ئەو پە یامە ی پیراگە یینم، کە
دیمیتری فیۆدورویچ لەم ریسٹورانە ی نیو بازار دەییە وئ شینوی لە گەل

بخوا، قوربان. چووم بە لام ئەگەر چی سەعات ھەشت بوو، دیمیتری لە مالی
نەبوو. ژنی خاوەن مالە کە یان گوتی: «لیرەبوو، بە لام لە میژرە رۆیشتوو.»

قوربان. لەو دەچی کە ین و بە یینیکیان ھە بی. رەنگە ھەر ئیستا لە گەل ئیوان
فیۆدورویچ لە ریسٹورانە کە بی. چونکە ئیوان بۆ شیو نەھا تۆتە وە بۆ مالی و

فیۆدور پاولوویچ سەعاتیک لە مە و بەر بە تەنیا شینوی کرد و رۆیشت بخە وئ.
بە لام تکات لیدە کە مە لی من ئەو قسانە م بۆ کردووی، چونکە و ەک

ئاو خواردنە وە دەمکوژی و حە یاتم لیدە بری قوربان.»

ئالیووشا بە پە لە دوویاتی کردەو: «ئیوانی برام ئەمپۆ دیمیتیری بۆ
ریستوران بانگە یشت کرد؟»

- بە لی قوربان.

- مە یخانە ی مەرۆ پۆلیس لە نیو بازار؟

- بە لی بانگە یشتی کردوو بە ئو قوربان.

ئالیووشا له خویشیانا خه ریک بوو شاگه شکه بی، هاواری کرد: «زۆر ویده چی له وئ بن. سپاس ئیس میر دیاکوف. سپاس. هه والیکی گرینگت دامی. هه ئیستا ده چم بو ئه وئ.»

ئیس میر دیاکوف قاوی لیکرد: «نه لئی من پیمگوتووی قوربان.»

- نانا، وا ده چم، پیتان وابی به هه لکه وت ریم که وتوته ئه وئ. خه مت نه بی.

ماریاکاندرای تیفنا هه رای کرد: «راوه سته با درگاکه ت بو بکه مه وه.»

- نا به سه ر نه رده کاندای باز ده دم، له وئوه نزیکتره.

ئه وه ی ئالیووشا بیستبووی، به جارئ ئاراقارای لی هه لگرتبوو. به

هه له داوان به ره و مه یخانه که سه ری پیوه نا. به و جلو به رگه راهیبانه یه وه

چوونه مه یخانه که نه ده کرا. به لام له درگاکه وه ده ی توانی سو راختی براکانی

بگری و بانگیان بکاته ده ری. به لام له گه ل گه یشتنه بهر مه یخانه که،

په نجیره یه ک کرایه وه و ئیوان قاوی لیکرد.

- ئالیووشا ده توانی ئیستا بیی بۆلام یان نا؟ ئه گه ر بیی زۆرت سپاس

ده که م.

- پیمخۆشه بیم، به لام نازانم به م جلو به رگه وه...

- من له وه تاغیکی ئه لایحه دم. له و پلیکانانه وه وه ره سه ری. هه لی ئه وه دیم

بۆ لات.

دوای تاویک ئالیووشا له په نا براکه ی دانیشته. ئیوان به ته نیا خه ریکی

شیوخواردن بوو.

برایان پیکهوه ناشنا ده بن

به لّام ئیوان له وهتاغیکی ئه لاحتیده نه بوو، له جیگایهک بوو به پهرده له وهتاغه که جیا کرابووه. شوینیک بوو که هاتوچۆی به سه رهوه نه بوو و هیچ کهس نهیده دیتن. یه کهم وهتاغ بوو له بهر ده رگای هاتنه ژووره وه، رفحه یه که به دیواره که وه بوو. پیشخزمه ته کان وهک خولخوله له م ژوور بو ئه و ژوور هه لده سووران. ته نیا مشت هریه که له وهتاغه که دا بوو، ئه ویش نیزامیه کی پیری خانه نشین کراو بوو له قوژبنیک دانیشتبوو و چایی ده خوارده وه. به لّام له وهتاغه کانی دیکه ی مه یخانه که وهک هه میشه به زم و ره زم و ژاوه ژاوی مشت هری و قاو کردنی پیشخزمه ته کان و دهنگی هه لچپرانی سه ری بتل و ته ق و تۆقی تۆپی بیلارد و دهنگی ئورگ و پیانو و لاتی داگرتبوو. ئالیووشا ده یزانی ئیوان که موایه بی بو ئه و مه یخانه یه و له سه ری هک زور که م هاموشوی مه یخانه دهکا. له دلّی خویدا گوتی: که وایه بو یه هاتووه بو ئیره له گه ل دیمیتری قه راریان داناوه لیره یه کتری بینن. به لّام دیمیتری له وی نه بوو.

ئیوان دیار بوو زور شاده له وهی ئالیووشای وه گیر خستووه. گوتی: «پییان بلیم شفته ی ماسیت بو بینن یان شتیکی دیکه؟ پیموایه ته نیا له گه ل چایی نیوانت هه یه.» شتیوی کردبوو و خه ریکی چایی خوارده وه بوو. ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «واچاکه له پیشدا شفته ی ماسیم بو بینن، برسیمه، پاشان چایی ده خۆم.»

ئه ی مره بای باللووک؟ لیره هه یانه. له بیرته به مندالی له مالی پالیوف چه ندت مره بای باللووک پی خوش بوو؟
- له بیرته؟ که وایه مره باش ده خۆم. ئیستاش هه روا پیمخۆشه.

ئىوان بانگى خزمەتكارەكەى كرد و داواى شىفتەى ماسى و مرەبا و چاىي كرد.

- ھەموو شتىكم لەبىرە، ئالىووشا. تۆشم لەبىرە ئەو كاتەى يازدە سالت تەمەن بوو منىش يازدە سالان بووم. جىاوازيەكى وھا لەنىوان يازدە و يازدەدايە كە لەو تەمەنەدا برا ھىچكات پىكەوھ نابنە ھاوړى. تەنانەت نازانم تۆم خۆش دەويست يان نا. كە چووم بۆ مۆسكۆ، ھەتا چەن سالى ھەوھل تۆم ھەر لەبىریش نەبوو. ئەو كاتە، كە تۆش ھاتى بۆ مۆسكۆ، پىموايە تەنيا جاريك چاومان بە يەكتر كەوت. ئىستاش ئەوھ بۆ سى مانگ دەچى لىرەم و ھەتا ئىستا قسەيەكمان لەگەل يەكتر نەكردوھ. سبەينى دەمھەوى لىرە برۆم، ھەر ئىستا بىرم لەوھ دەكردوھ چۆن چاوم پىتبكەوى و خوداحافىزىت لىبكەم. بەوھ چاك بوو خۆت لىرەوھ تىپەرىيت.

- يانى زۆر تامەزروى دىدارم بووى؟

- زۆرىش، دەمھەوى بەبى پىچوپەنا بتناسم و داوا لەتۆش دەكەم من بناسى. ئەو كاتە مالىئاوايى لە يەكتر دەكەين. پىموايە بەر لەجىابوونەوھ لە خەلكى، چاكتر وايە بيانناسين. سەرنجم داوى لەو چەند مانگەدا چۆنت چاو لە من دەكرد. نىگايەكى بەردەوام و پر لە داوام لە چاوتدا دەدى. من خۆ لەبەر ئەو روانىنە رەمز اوويانەتدا ناگرم. ھەر بۆيە لە تۆ دوورەپەريز كەوتووم. لە دلى خۆمدا دەمگوت ئەو پىاوھ وردىلانەيە قورس و قايم راوھستاوھ. ئەگەرچى پىدەكەنم، بەلام دلنبايە بەراستمە. تۆ قورس و قايم راوھستاوى، وانىيە؟ زۆرم ئەو كەسانە خۆش دەوى كە ئاوا قورس و قايم راوھوستن. جا پالەپشتىيان ھەرچى ھەيە با بىي. تەنانەت ئەگەر كەسانىكى وەك تۆ وردىلەش بن. چاوانى پر لە داخوازيان ئىتر ئازارم نادەن. پاشان عاشقى ئەو چاوانەت بووم. ئەو چاوھ پر داخوازيانەت ئالىووشا. واديارە لەبەر ھۆيەك خۆشت دەويم. وايە؟

- من به راستی خوشم دهویی، ئیوان. دیمیتیری برام سه بارهت به تو دهلی -
ئیوان گوراوه! من دهلیم ئیوان مه ته لیکه به کهس هه لئایه. به لام ئیستا شتیک
سه بارهت به تو دهزانم، که ههتا ئه مرۆ به یانی نه مدهزانی.

ئیوان پیکه نی و گوتی: «چییه؟»

ئالیووشا پیکه نی: «تووره نابی.»

- نا، فه رموو، تووره نابم.

- تۆش لاوی، وهکو ئه و لاوانه ی تر که بیست و سی سالیان ته مه نه، تۆش
وهکو ئه وان گهنج و تازه بالغ و خوین شیرینی، له راستیدا خاویلکه شی! ئیستا
بلی بزانی زۆر خراپم سووکایه تی پیکردوی؟

ئیوان به گه رموگوری و خوش خولکی دهنگی هه لئینا: «به پیچه وانه، ئه و
ویکچوونه تووشی سه رسوورمانی کردووم. برۆا بکه له دوا ی دیداری ئه و
رۆژه له گه ل کاترینا ئیوانا، جگه له خاویلکه یی و خده ی مندا لانه ی خۆم بیرم
له هیچی دیکه نه کردۆته وه، هه روهک له دلی مندا بی وایه. زۆرجار لیتره به
ته نیا دانیشتووم و له دلی خۆمدا گوتومه: ئه گه ر برۆام به ژیان نه بی و
ئه گه ر متمانم به ئه و ژنه نه مینی که خوشم دهوی، ئیمانم به ریک و پیکیی
شته کان نامینی و له راستیدا دیمه سه ر ئه و باوه رهی که هه موو شتیک
بینه زم و قیزه ونه و په نگه دۆزه خیکی پر له شه ی تانیش بی. ئه گه ر هه موو
ترسیکی سه رکویرکه ری مرۆف به سه ر پۆحمدا بباری و ژیانم لیبکاته
ژه قنه مووت - هه روا دهمه وی بژیم و ئه گه ر بۆ تاقه جاریک له جامی ژیان
بچیژم، هه تا دوا قوم و خلته که شی هه لئه قورینم ده می لی ناکه مه وه! ئه گه رچی
دلنیاشم له ته مه نی سی سالیاندا جامه که وه لا ده نیم، ته نانه ت ئه گه ر چۆره شم
لی نه بریبی، وازی لیدینم - چده که م و روو له کوئی ده که م خوشم نازانم، به لام
هه تا ده گه مه ته مه نی سی سالی لیم روونه لاوییه تیم به سه ر هه موو شتیکدا
زالده بی و ده یان به زینی - به سه ر هه موو سه رکویری و بیزاریه کدا. زۆرجار
له خۆم پرسیه بلی له دنیا دا نا هومیدییه ک هه بی به سه ر ئه م تینویتییه
شیتانه و ناشیاوه ی مندا زالی؟ به و ئاکامه ش گه یشتووم بوونی نییه، یانی

ههتا ئه و کاتهی ده بمه سی سالان و تارادهیهک کاملدهبم، ئه و تامه زروییهم له کیس ده چی. هیندی له خه لکانی بیرکورت و خو په رست و ده غه زدار، به تاییهت شاعیرانی به رچاو تاریک ئه م تاسه و تینویتییه و ئه م ژیان خو شه ویستییه به شتیکی خراپ و ناحه ز ده زانن. ئه وهش راسته تامه زرو بوون بو ژیان و بایه خ نه دان به شته کانی دیکه یه کی له تاییه تمه ندییه کانی بنه ماله ی کارامازوفه. بیگومان توش هه روائ، به لام بو ده بی شتیکی سووک و چرووکانه بی؟ وزه ی مایل به ناوه ند له م هه ساره یه ی ئیمه دا هه روا خاوه نی هیزیکی ترسناکه، ئالیووشا. من چه زم له ژیانه. به و پیتییهش دریژه به ژیان ده دم. ته نانهت ئه گه ر برواشم به نه زمی جیهان نه بی. چه زم له پشکووتنی ورده چرووی به هارانه یه، ئاسمانی سامالم خو ش ده وی. هیندی مروقم خو ش ده وی. هیندی له و که سانه ی که جاری وایه بی ئه وه ی خوشمان بزانی بو، خوشمان ده وین. هیندی له ئاکاره گه وره کانی مروقم پیتییهش و چه زی پیده که م. ئه گه رچی ماوه یه کی زوره ئیتر بروام پیتییه نه ماوه. له گه ل ئه وه شدا به پیی خووخده ی دیرین پیاو به دل ریزیان بو داده نی. ها ئه وهش شفته ی ماسی، بخو، با توژی هیزت بیته وه بهر. له وه چاکتر هه ر نییه، لیتره شیوه ی سازکردنه که ی باش ده زانن. ده مه هوی به فه رهن گدا بگه ریم ئالیووشا، لیتره وه وه ریده که وم. ده زانم رهنگه به ره و گورستان بچم، به لام گورستانیکی پیروز و خو شه ویسته له لام، به لی، مردووه کانیشی که له ویدا خه وتوون خو شه ویستن. ئه و به رده ی له سه ر گوره که یانه باسی ئه و ژیانه گه رموگوره ده کا که له رابردودا رایان بواردووه. کرنویشیان بو ده به م و کلله کانیان راده مووسم که ئه و ئیمان به هیزه یان به کاری خو یان و هه قیقهت و شه ر و تیگه یشتنی خو یان بووه. به سه ر گوره کانیاندا ده گریم، ئه گه رچی به دل بروام به وه هه یه که له میژه هیه شتیکی جگه له مه رگ و گورستان له گوریدا نه بووه. له بهر هیوا برای ناگریم، به لکو له بهر ئه وه ی له گه ل گریانه که مدا نه بووه. له بهر هیوا برای ناگریم، به لکو له بهر ئه وه ی له گه ل گریانه که مدا هه ست به شادی ده که م و گیانم له هه ست و سوژدا ئه وق ده که م. ورده

چروى تازه پشگوتووى به هارانم خوش دهوى^۲، ناسمانى سامال و هيچى تر. نامه وى باسى ئاوه ز و مهنتق بكم، مه به ستم خوشه ويستنيه كى راسته قينه يه له ناخى دلّه وه. مروّف، يه كه م هيڙى لاويى خوى خوش دهوى. ئه رى له م وته و زمان پاراوييهى من هيچت هه لكراند ئاليوشا؟» ئيوان له پر به بيكه نينه وه ئه وهى پرسى.

«زور چاك تيگه يشتم ئيوان. مروّف دهخوازى له ناخى دلّه وه، ئاشق بى. ئه و قسه يه شت زور جوان بوو، زور دلخوشم كه بوم دهر كه وت ئه وه ندهت ژيان خوش دهوى و له لات شيرينه. پيموايه چاكرت وايه هه موو كه سيك له دنيا دا ژيانى له هه موو شتيك خوشتر بوى.»

- يانى ژيانى زياتر له ماناى خوى به لاوه شيرين بى؟

- به لى، ده بى خوشى بوى، به لام جيا له مهنتق - به دهردى تو ده لى - ده بى جيا له مهنتق بى و ته نيا ئه و كاتيه كه مروّف له ماناى ئه و ده گا. زور له ميژه وا بير ده كه مه وه پيموايه نيوهى كاره كه ت به ئاكام گه يشتووه و به ره مه كه يت وه ده ست كه وتووه. تو ژيانت خوشدهوى، ئيستا ده بى هه ولدهى نيوه كهى ديكه ي به ئاكام بگه يه نى. ئه و كاتيه پرگار ده بى.

- بو دته هوى پرگارمبكهى! خو نه فه وتاوم، ئيتر ئه و نيوهى ديكه چ مانايه كى هه يه؟

- چاكه، پياو ده بى مردووه كه ت راچله كينى، ئه گه رچى رهنگه نه شمرد بى. باشه ليگه رى با چاييه كه م بخومه وه. ئه و ده مه ته قينه مانم زور پيخوش بوو ئيوان.

- ده زانم چاك گه شاويه ته وه. زورم پيخوشه كه ئاوا خاوه ن ئيمانى. تو مروفيكى به وره و خوراگرى ئاليوشا. راسته ده لىن دته هوى واز له كليسا بينى؟

- به لى، پيره كه م فه رموى ده ست له ته ركه دنيايى هه لگرم و بگه ري مه وه سه ر ژيانى ناسايى.

3- ديريكي پووشكينه، له شعري «گزه باي سووتينه هه روا هاژهى دى».

- که‌وايه ده‌توانين زوو زوو يه‌کتر ببينين. بهر له‌وه‌ی بيمه سی سالان، يانی ئه‌و کاته‌ی که واز له جامه‌که بېنم، يه‌کتر ده‌بينين. باوکم نايه‌وئ هه‌تا ته‌مه‌نی حه‌فتا سالی^۱ واز له خوارده‌وه بېنی. راستت ده‌وئ به هيوايه به هه‌شتا سالیښ بگا، خوی وا ده‌لی. ته‌واو به راستيشيه‌تی، ئه‌گه‌رچی پياوئکی حه‌نه‌کچييه و به‌س. له سه‌ر ره‌وه‌زه به‌رديک راه‌ستاه، له سه‌ر هه‌وه‌سبازيی خوی - ئه‌گه‌رچی دواي گه‌يشته‌ه سی سالی، له راستيدا له‌وانه‌يه شتيکی ديکه‌ی وه‌گير نه‌که‌وئ پياو له سه‌ری راه‌ستای... به‌لام مانه‌وه هه‌تا حه‌فتا سالان شووره‌ييه. چاکتر وايه پياو هه‌تا سی سالان له سه‌ری بيمينته‌وه. ده‌کرئ خۆت فريو ده‌ی و «سيبه‌ری شکۆ و گه‌وره‌ی» به سه‌ر خۆته‌وه ببيني. ئه‌ری ئه‌مرۆ ديميتريت نه‌ديوه؟

«نا، به‌لام ئيسمير دياکوفم دی، «ئاليووشا خيرا خيرا و به وردی چۆنيه‌تی دیداره‌که‌ی خوی له‌گه‌ل ئيسمير دياکوف گيرايه‌وه. ئيوان زۆر به تامه‌زرۆی گویی راگرتبوو و له په‌ستا پرسيايی لیده‌کرد.

ئاليووشا دريژه‌ی به قسه‌کانی دا: «به‌لام داواي ليکردم له‌م باره‌وه هيچ به ديميتري نه‌لیم.» ئيوان نيوچاوانی تيکنا و سه‌ری داخست.

ئاليووشا پرسیی: «له داخی ئيسمير دياکوف ئاوا تیکچووی؟»

ئيوان وه‌ک به زۆر قسه‌ی پي بکه‌ی، گوتی: «به‌لی، تف له چاره‌ی. راستت ده‌وئ ده‌مويست چاوم به ديميتري بکه‌وئ، به‌لام ئیستا ئير پيويست ناکا. کاکه، به‌م زوانه ده‌ته‌ه‌وئ برۆی؟

- به‌لی.

ئاليووشا به نيگه‌رانييه‌وه پرسیی: «ئهی باوکم و ديميتري؟ کيشه‌ی ئه‌وان به کوئ ده‌گا؟»

ئيوان به تووره‌ی گوراندی: «تۆش ئه‌وه‌ت کردۆته بنيشته خۆشه‌که! به من چی. مه‌گين من پاسه‌وانی ديميتريم؟» به‌لام دواي ئه‌وه له‌پر بزه‌یه‌کی تال

4- له کتیبی پيروژدا هاتوه ته‌مه‌نی مرۆف حه‌فتا ساه.

و ماناداری گرت. «راستت دهوی وهلامی قائین^۵ که سهبارت به برا کوژراوهکهی به خودای دایهوه، وانیهه، پیموا هر له و کاتهدا بیرت لهوه دهکردهوه! دهی به قهرمهقهر، چاویان دهری، خودای دهکرد یهکتریان دهکوشت. خو من ناتوانم لیره بمینمهوه و کیشکیان بدیرم. دتهوانم؟ نهوهی دهبوو بیکهم، کردم و دهمهوی برۆم. پیتوایه بهغیلی به دیمیتری دهبه م و له م سی مانگهی رابردوودا ههولمداووه کاترینای شوخ و شهنگی لی ههلفریوینم؟ نا، کاکي خوّم، کاریکی تایبهتم ههبوو. کارهکه م تهواو کرد و له سه ر رۆیشتنم. هر ئیستا تهواومکرد، خو ت شایه د بووی.»

- له مالی کاترینا ئیوانا؟

- به لی خو شم به یه کجاری نه جاتدا. له کوتاییدا هر کاریکم به دیمیتری هه بی پیه دندی به خو مه وه هه یه و به دیمیتری مه ربووت نییه. کاری خو م بوو و ده بوو له گه ل کاترینا ئیوانا یه کلایی که مه وه. تو ش ده زانی خو، به پیچه وانهی دیمیتری جو ریک هه لسوکه وتی کرد، ده تگوت که یین و به یینکیان هه یه. داوام لیته کرد نه و کاره بکه م، به لام نه و کاترینا ئیوانای به ریزه وه به من سپارد و دو عای به خیریشی بو کردین. زور دزیوه، ناخ ئالیووشا، خو زگه ده تزانئ ئیستا دلّم چه نده ئاسووده یه! برّوا ده که ی، بو خواردنه وه لیره دانیشتم و زوری نه ما بوو داوای شامپانی بکه م، تا کو یه که م سه عاتی رزگاریم بکه م به جیژن. سه یره نزیکه ی شه ش مانگی خایاند و به یه کجاری تو ورم هه لدا و وازم لی هینا. ریزه یه کیش بیرم بو نه وه نه ده چوو، ته نانه ت دوینیش، نه گه ر بمویستایه کوتایی پی هینانی زور سانا بوو.

- باسی نه شق ده که ی ئیوان؟

- نه گه ر پی ت خو شبی، به سه ر چاو. زور سه یر ناشقی نه و کچه بوو بووم. نه و کچه به جارئ هو شی لی بریبووم. نه وین و خو شه ویستییه که ی وای لی کردبووم، خو م ئازار دها و نه ویش زوری ئازار دهادام. وام لیها ت کیشکی

5- خودا به قائین (قابیلی) گوت: هابیلی برات له کوئییه؟ گوتی: نازانم، بو من پاسه وانئ براکه م؟»
عه هدی عه تیق، سیفری دوزینه وه، به شی چواره م.

بدیترم و چاوی له سهر هه‌لنه‌گرم... به‌لام له ناکاو هه‌موو شتیک شیوا و دەم له پووش مامه‌وه! ئەم‌پرو به‌یانی به ئەوین و سۆزیکى زۆره‌وه دەدوام، به‌لام کاتی له‌وێ دوور که‌وتمه‌وه دام له قاقای پیکه‌نین و بروا ده‌که‌ی؟ هه‌قیقه‌ته‌که‌یم پێ گوتوی.

ئالیووشا چاوی له ئە‌دگاری براکه‌ی کرد، گه‌شابۆوه، گوتی: «وا دیاره زۆر زۆر دلخۆشی.»

- با ئە‌وه‌شت پینلیم، له راستیدا هیچ گرینگایه‌تییه‌کم پێ نه‌ده‌دا! ها! ها! ئاخری ده‌رده‌که‌وئ که من گرینگایه‌تیم پیننه‌داوه. له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا کاتی له‌گه‌لی که‌وتمه‌ ده‌مه‌ته‌قی، زۆری سه‌رنج‌راکیشام. به‌جاری تووشی دل‌کوته‌ی کردبووم. بروا بکه هه‌ر ئیستا دلم بۆی ده‌گورکیتێ. هه‌ر بۆیه‌ واز هینان له‌و عه‌شقه‌ زۆر دژوار بوو. پیتوایه‌ شاتوشوت ده‌که‌م؟ نا، به‌لام ره‌نگه‌ ئە‌شقیکی راسته‌قینه‌ نه‌بووی.

ئێوان ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین و کوتی: «ئالیووشکا، ئە‌وه‌نده‌ بیر له‌ عه‌شق مه‌که‌وه، ئە‌و کاره‌ له‌ تو ناوه‌شیته‌وه. کاریکی باشت کرد ئە‌م‌پرو به‌یانی په‌رپیته‌ نیو قسه‌کان! له‌ بیرم نه‌بوو له‌به‌ر ئە‌و کاره‌ جوانه‌ ماچتبه‌که‌م... به‌لام زۆری ئازار دام! من ده‌مزانی خۆشی وه‌ک من له‌ ناخه‌وه هه‌لده‌قرچی، ده‌زانی به‌ دل خۆش‌مه‌ده‌وئ. له‌ راستیدا ئە‌ویش دلی به‌ منه‌وه‌یه‌ نه‌ک دیمیتری. به‌ پیچه‌وانه‌ دیمیتری بۆته‌ هۆی خه‌م و خه‌فه‌تیشی. ئە‌وه‌ی ئە‌و کاته‌ پیمگوت پینچ و په‌نای تیدا نه‌بوو. هه‌قیقه‌ته‌ بوو. به‌لام ناخۆشیه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌ ویده‌چی هه‌تا یازده‌ بیست سالی دیکه‌ بۆی ده‌رنه‌که‌وئ که‌ دلی به‌ دیمیترییه‌وه‌ نییه‌ و ئە‌گه‌رچی ئازارمه‌دا، به‌لام منی خۆش‌مه‌ده‌وئ، ره‌نگه‌ قه‌تیش به‌و ئاکامه‌ نه‌گا، ئە‌گه‌رچی ئە‌م‌پرو ئە‌و په‌نده‌شی پیدرا. واشی به‌ باش ده‌زانم بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ لی‌ره‌ برۆم. ئە‌رئ به‌ راستی حالێ چۆنه‌، دوا‌ی رۆشنتی من چی قه‌وما؟ ئالیووشا پینگوت که‌ تووشی هیرشی عه‌سه‌بی بووه‌ و بیهۆش که‌وتوه‌، ئیستاش هه‌ر وایه‌ وپینه‌ ده‌کا.

- پیتوانیه‌ مادام خۆخلاقۆف خۆی سازاندوویه‌تی؟

- نا، پیموانییه.

- ده بی له بنج و بناوانی ئەو کاره بگەم. هیچ کەسێش بە هۆی هێرشێ عەسەبیبیەوه نامرئ. گرینگ نییه. خودا بوورانهوهی وهک دهوای ئارام بوونهوه به ژنان بهخشیوه. تازه من پیم به ویدا ناچیتەوه، بۆ دیسان لهخۆرا خۆمیان تی هەلقوتینم؟

- بەلام خۆ پیتگوت هیچ کاتی گرینگایهتیی به تو نه داوه!

- به قەستی وامگوت. ئالیووشکا، دههیلی داوای شامپانی بگەم؟ وەرە با به بۆنە ی پرگار بوونی منهوه دەستبکەین به خواردنەوه. خۆزگه دەترانی چەندە دلخۆشم!

ئالیووشا له ناکاو کوتی: «نا برا گیان، وا چاکه نهخۆینهوه. چونکه هەتا رادهیهک هەست به پهژاره دهگەم.»

- ئەرئ له میژە بۆم دەرکهوتوووه دلتهنگ و خەمباری، وایه.

- کهوایه بریارت داوه سبهینی بهیانی برۆی؟

- بهیانی؟ کوا گوتم بهیانی دەرۆم... بەلام رهنگه بهیانیش برۆم. برۆا دهکە ی، بۆیه بۆ نان خواردن هاتووم بۆ ئیره، تاکو له گەل ئەو پیره پیاوه له سەر سفرهیهک دانەنیشم، چونکه پیمخۆشه کویر بم و نهیبینم. هەتا ئەو جییە ی که پێوهندیی به ئەوهوه ههیه، دهبوو زۆر بهر له ئیستا برۆیشتبایه م. تو بۆ ئەوهنده به رۆیشتنی منهوه هیلاکی؟ بهر له رۆیشتن کاتیکی زورمان ههیه. کاتیکی به بارتهقای هەتا هەتایی!

- ئەگەر سبهینی دەرۆی، مه بهستت له هەتا هەتا چییە؟

ئیوان به پیکه نینهوه کوتی: «بۆ ئیمه چ فەرقیکی ههیه؟ بۆ ئاخافتن و بۆ مه بهستیک که ئیمه ی کیشاوه ته ئیره، دەر فەتیککی زورمان ههیه. بۆ ئەوهنده تووشی سه رسامی بووی؟ وهلامم بدهوه: بۆ لیتره دیدهنی یه کترمان کرد؟ تاکو باسی دلداری من و کاترینا ئیوانا بگهین؟ باسی باوکم و دیمیتری؟ سه فەری هه ندهران؟ بارودۆخی ناله باری رۆوسیا؟ ئیمپراتۆر ناپلیۆن؟ ها؟»

- نا.

- که وایه ده زانی بوچی. بۆ خه لکی دیکه مه سه له که جیا وازه؛ به لام ئیمه له تافی هه رزه کاریماندا سه ره تا ده بی به پرسیاره ئه به دییه کانمان بگهین. چاره ی ئیمه ش هه ر ئه وه یه. لاوانی رووسی ئیستا جگه له په رسفی ئه به دی باسی هیچ شتیکی دیکه ناکه ن. ئه ویش راست له کاتیکدا که فکر و زکری پیران به په رسفی کار و کرده وه وه خه ریکه. له م سێ مانگه ی رابردوودا بۆ به و چاوه پر له پرسیارانه وه تیم راده مای؟ ده تویست لیم بپرسی ئیمانم به چی هه یه، یان ئیمانم هه ر نییه؟ له و سێ مانگه دا مه به ستت هه ر ئه وه بوو ئاوا چاوت لیده کردم. وا نییه؟

ئالیووشا به بزیه که وه گوئی: «رهنگه وا بووبی. ئیوان، خو ئیستا پیم پی ناکه نی؟»

- من و پیکه نین؟ من نامه وئ هه ستی برا چکوله که م که ماوه ی سێ مانگه به و چاوه پر له پرسیاره وه تیم راماره برووشینم. ئالیووشا، چاو له چاوم بره! خو منیش کورپکی وه ک تووم. به لام ته رکه دنیا نیم. کورانی رووسی تا ئیستا چیان کردووه؟ مه به ستم تا قمیکمانه. بۆ وینه له م مه یخانه بۆگه نه دا یه کتر ده بیننه وه و له قوربنییک داده نیشن. به ر له وه به عومراتی خو یان یه کتریان نه دیوه و کاتیک له مه یخانه ده رۆنه ده ر، هه تا چل سالی دیکه یه کتر نابیننه وه. له و دانیشتنه زو و تیپه ره شدا باس له چی ده که ن؟ باسی پرسیاره ی ئه به دی، باسی بوونی خودا و هه رمان و زیندوو بوونه وه؟ ئه وانه ی که ئیمانیا ن به خودا نییه، باسی سو سیالیسم یان ئانارشیسم ده که ن، به شیوه یه کی نو ئ باس له بارودوخی ژیا ن و مرو قایه تی ده که ن، به جو ریک که هه موو مه به سه ته کانیا ن له ده وری ئه و پرسیارانه ده خو لیته وه و کردوو یانه ته بنیشته خو شه که و هه روه ها کو مه لئ له کورانی ره سه ن زاده ی رووسی جگه له مشتومر سه باره ت به و پرسیاره ئه به دییا نه کاریکی دیکه نازانن! وا نییه؟

«به لئ، بۆ رووسییه راسته قینه کان پرسیار و لیکۆلینه وه سه باره ت به خودا و هه رمان، یان وه ک تو ده لئیی هه ر ئه و پرسیاره هه میشه بییا نه ی بوونه ته بنیشته خو شه که ی سه ر زاران گرینگه. هه لبه ت ئه وه ش به ر له

هه موو شتیك سهر هه لهدا و بویه شه له و باره وه قسه و دهرده دل ده كه ن.»
ئالیووشا ئه وهی گوت و ههر به و بزه و سه رنجه دلوقانانه و پر له
پرسیاره وه چاوی له ئیوانی برای بری.

- باشه ئالیووشا، تۆش هه ستت به وه کردووه جاری وایه زۆر زۆر
گه و جانیه پیاو پووسی بی، به لام هیچ شتیك له وه گه و جانه تر نییه کورانی
پووسی ئاوا کاتی خویان به فیرو دهن. به لام کوریکی پووسی ههیه ناوی
ئالیووشایه که یه کجار زۆرم خوشدهوی.

ئالیووشا له ناکاو پیکه نی و گوتی: «چهنده جوانت به یان کرد!»
- دهی بیژه بزانه له کوپوه دهستیپیکه؟ فرمان بده دهی. باسی بوونی
خودا، ها؟

«له کوپوه پیت خوشه دهستیپیکه، ته نانهت له بی بایه خه کانیه وه. دوینی
له مالی باوکم گوتت خودا نییه.» ئالیووشا به وردی له ئیوان راما.
دوینی کاتی شیو خواردن به قهستی ئه و قسه یه م کرد، ویستم سهر بخه مه
سهرت، به لام زوو بۆم دهرکهوت زۆری پی تیکچووی، به لام ئیستا به خرابی
نازانم له و باره وه له گه لت بدویم، به راستیش ئه و باسه م به لاره گرینگه.
دهمههوی زیاتر له یهک نزیک بینه وه. ئالیووشا، چونکه زۆرم خوشدهوی.
دۆست و هاوڕیم نییه و دهمههوی ئه مجاره تا قبی بکه مه وه و هاوڕینه کی
دلسۆزم هه بی. جوان بیرری لیکه وه، پهنگه منیش ئیمانم به بوونی خودا
هه بی.» ئیوان پیکه نی، «وا دیاره پیت سهیره، ها؟»
- جا دیاره، هه لبت ته گهر به گالتهت نه بی.

- گالته؟ دوینی له حوجره پیری کلیسه ش پنیگوتم گالته ده که م. کاکي خۆم،
بیستوته تاوانباریکی پیر له سه دهی هه ژده هه مده هه بوو، گوتی ته گهر خودا
نه بوایه، پنیوست بوو دایهینن. *il faudrait, S'il n'existait Pas Dieu, l'inventer*⁶
له راستیدا مرۆف خودای دایهیناوه. ئه وهی زۆریش سهیر و
سهر سوورپهینه ره ئه وهیه که له راستیدا خودا بوونی هه بی؛ شتیکی دیکه ش

6- «ته گهر خودا نه بوایه، دایان دههینتا.» دیریک له ریساله یه کی وۆلتیر.

سهیره که ئەو شیوه ئەندیشهیه، یانی ئەندیشهی پێویست بوونی وجودی
خودا بچیتە زهینی بوونهوه‌ریکی دەر و وه‌حشیی وه‌ک مرۆقه‌وه. ئەوه‌ش
هینده پیرۆز و هه‌ست بزۆین و هه‌کیمانه و مه‌زنه و ئیحتیاریکی گه‌وره‌یه بۆ
مرۆف هه‌ر باسی مه‌که. به‌لام با سه‌بارت به‌ خۆشم بدویم. زۆر له‌ میژه
هاتومه‌ سه‌ر ئەوه‌ی بیر له‌ مه‌سه‌له‌یه نه‌که‌مه‌وه که خودا مرۆقی خولقاند،
یان مرۆف خودای داهینا. باسی ئەو مه‌سه‌لانه‌ش ناکه‌م که کورانی رووسی
سه‌بارت به‌و مه‌به‌سته‌ سازاندوو‌یانه و هه‌موویان له‌ گریمانانه‌کانی فه‌ره‌نگ
وه‌رگرتوه‌. چونکه ئەوه‌ی له‌ فه‌ره‌نگ گریمانانه‌یه، له‌ لای کورانی رووسی
مه‌سه‌له‌یه و نه‌ک هه‌ر بۆ کوران بۆ مامۆستا‌کانیشیان. چونکه مامۆستایانی
رووسی ئەغلاب هه‌ر ئەو کورانه‌ن.

هه‌ر بۆیه هه‌چکام له‌ گریمانانه‌کان له‌ قه‌له‌م ناخه‌م. چونکه ئیستا مه‌به‌ستی
وتووێژه‌که‌مان شتیکی دیکه‌یه. من خه‌ریکم هه‌ولده‌دم به‌په‌له‌ باسی خووخده
و سروشتی خۆم بکه‌م، یانی بیدرکینم که چ جوره‌ مرۆفیکم. ئیمانم به‌چی
هه‌یه و به‌هیوای چیم. وایه‌ یان نا؟ که‌وایه‌ ده‌بی راست و ره‌وان پیت بلیم
ئیمانم به‌خودا هه‌یه. به‌لام ئەوه‌ بزانه؛ ئەگه‌ر خودا هه‌یه و ئەگه‌ر به‌راستی
ئەو دنیای خولقاندوو‌ه، که‌وایه‌ هه‌ر به‌و جوره‌ی که‌ ده‌زانین دنیای له‌ سه‌ر
پێوانه‌ی هه‌ندسه‌ی ئەقلیدیس و زهینی مرۆف، به‌ شیوه‌ی سی ره‌ندی به
حه‌واوه‌ خولقاندوو‌ه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، فه‌یله‌سوفان و ئەندازیارانیکي زۆر
بوون و هه‌ن له‌وه‌ به‌گومانن که‌ ته‌واوی جیهان، یان به‌ شیوه‌یه‌کی گشتیتر
بلیین ته‌واوی هه‌ستی، به‌پێی هه‌ندسه‌ی ئەقلیدیس خولقا بی ئەوان ته‌نانه‌ت
غیره‌تی ئەو خولیاو خه‌ونه‌یان وه‌به‌ر خۆیان ناوه‌ که‌ بلیین دوو هیللی ته‌ریب
به‌ پێی ئەو هه‌نده‌سه‌یه له‌ سه‌ر زه‌وی هه‌چکات به‌یه‌ک ناگه‌ن. له‌وانه‌شه‌ له
شوینیکی بیکۆتایی به‌یه‌ک بگه‌ن. به‌و ئاکامه‌ش گه‌یشتووم چونکه سه‌رم
له‌وه‌ش ده‌رناچی، نابێ چاوه‌روانیی ئەوه‌شم بیی سه‌رم له‌ بوونی خوا
ده‌رچی. به‌ خاکه‌رای دانی پیاوه‌نیم که‌ بۆ لیکدانه‌وه‌ی ئەو جوره‌ پرسیارانه
می‌شکم کارناکا. من زه‌ینیکی خۆلینه‌ و ئەقلیدیسیم هه‌یه و چۆن ده‌توانم

مهسه له گه ليك شيكه مه وه كه پيوه ندى به م دنيايه وه نيهه؟ ئاليووشاگيان ئه و
 ئاموژگار ييه شم له گوئ بگره، قهت بير له و شته مه كه وه. به تايهت خوا و
 بوون و نه بوونه كه ي. بۆ زهينيك كه به ئه نديشه يه كه وه خولقاوه كه ته نيا سى
 ره هه ندى هه يه، ئه و چه شنه پرسيارانه به ته واوى بيهووده و خوڤايين. له بهر
 ئه وه يه ئيمانم به خودا هه يه و له وبابه ته وه دلخوش و ئه ر خه يانم. دواى ئه وه،
 ئيمانم به هيكمه تى ئه و و ئامانجى ئه و هه يه - به گشتى له و په رى زهين و
 پروانگه ي ئيمه وه يه - ئيمانم به نه زمى شاراو و ماناى ژيان هه يه. ئيمانم به و
 هه ماههنگى و نه زمه ئه به ديه هه يه، كه ده لىن رۆژيك هه موومان ئاو يته ي
 ده بين. هه روه ها ئيمانم به و «وشه» يه ش هه يه كه جيهان به ره ولاى ئه و
 ده روا. خودى ئه و يش «له گه ل خودا» بو و خوداشه.⁷ هه تا ئاخو و هه تا بن
 برانه وه. ئه وه ش هه موو چه شنه ناو و مانا يه كى هه يه. هه ر ده لىي له سه ر
 راسته ر ييه كى بيكو تايم! له گه ل ئه وانه شدا، بروام پى بكه له ئاكامدا ئه م
 دنيايه ي خودام قه بوولنا بى، ئه گه رچى ده شزانم بوونى هه يه، به لام به هيچ
 شيوه يه ك قه بوولم نيهه. وانيه كه ئيمانم به خودا نه بى، ده بى ئه وه بزانى من
 دنياى به ده ستى ئه و خولقاوم قه بوول نيهه و ناتوانم قه بوولى بكه م. با
 زياترت بۆ روون بكه مه وه. وه ك سه رده مى مندالى ئيمانم به وه هه يه كه رهنج
 و ئازار شيفاي هه يه و قه ره بوو ده بيته وه. هه موو پروپو و چيهه پر له په ستى و
 ليكدژه كانى مروّف وه ك تراويلكه يه كى چاو خه له تين، وه ك سازكراوى
 قيژه ونى زهينى ئه قليديسى به بى توانا ئاوه زى بى برانه وه ي مروّف
 ده پووكي ته وه. له كو تايبى دنيا دا، له چر كه ساتى هه ماههنگى ئه به دي دا شتيكى وا
 خو شه ويست وه راست ده گه رى و ده بيته هاوسه هنگيه ك بۆ دلى هه مووان. بۆ
 ئارام كرده نه وه ي هه موو دله ره نجاوه كان. بۆ كه فارتى هه موو سزاكانى
 مروفايه تى و ئه و خوينانه ي به ده ستى مروّف پڙاون، جگه له وه ش ئه گه ر
 بوارى ئه وه بدا هه موو تاوانه كانى مروّف بيه خشرين و هه موو به

7- «سه ره تا وشه هه بوو وشه له لاي خودا بوو. وشه كه خودى خودا بوو.» ئينجىلى يوچه ننا، به شى

سهرهاته کانی مرؤف موو به موو لیکداته وه - به لام ئەگەر ته واوی ئەوانهش وه راست بگهړی، هیشتا قه بوولم نییه. ته نانه تەگەر دوو هیللی ته ربیش به یهک بگهن و به چاوی خۆم ببینم، ببینم و بلیم هیلله کان پیک گه شتون، دیسان قه بوولم نییه. ئەوهی له زاتی مندایه ئەمهیه. ئالیووشا ئەوه بیر و برآوی منه. ئەوه شم بپهرده و له ناخی دلّوه درکاند. به قه ستیش ئاخافتنه کهم به شیوهیهکی گه و جانه دامه زراند. بوینه دانم به هه موو شتیکدا نا، چونکه تۆش ههر ئەوه ت دهووست. تۆ نه تدهووست سه بارهت به خودا هیچ ببیستی، به لکو ده تووست بزانی برا خوشه ویسته کهت ژبانی له سه رچ ریبان و بنه مایه که. منیش هه موویم پیگوتی. ئیوان ئاخافتنه په وان و گه رموگوره کهی به ههستیکی ئاشکرا و چاوه روان نه کراوه وه کۆتایی پیهینا.

ئالیووشا له ئیوانی برای راما و لینی پرسی: «بۆ قسه کانت «گه و جانه» ده ستپیکرد؟»

- یه کهم له بهر ئەوهی رووسیم. وتوژی رووسییه کانیش له سه ر ئەو جۆره مه به ستانه هه میشه گه و جانه ده ستپیده کا و ته واو ده بی. هه روه ها، هه رچه نده گه و جانه تر بی له راسته قینه نزیکتره. هه رچه نده گه و جانه تر بی، روون و ئاشکراتره. گه و جیهه تی بی گریوگۆل و سادهیه. وریایی خۆی ده گنخینی و شاراوویه. وریایی بی سه ره وه به ره و هیچووچه.

به لام هه قمه قی سادق و بی پیچ و په نایه. ئاخافتنه کهم به هیوا برآوی گه یاندوو، هه رچه ندهش هه قمه قانه تر دووایتم، به لامه وه باشته.

ئالیووشا گوتی: «ئەوه م بۆ روون ده که یه وه بۆچی دنیات قه بوول نییه؟»

«مه علومه، خۆ شتیکی نهینی نییه. ئامانجیشم هه رئه وه یه که پنیبگه م. برا وردیله خوشه وسیته کهم، نامه وی هه تلّهت بکه م یان له قه لای میردانت ده رکیشم. رهنگه بمهه وی به دهستی تۆ شیفا بدریم.» ئیوان وهک مندالکی ساوا و هیدی، له ناکاو زه رده یه کی گرت. ئالیووشا تا ئیستا زه رده خه نه ی وای به سه ر لیوی ئیوانه وه نه دیتبوو.

(۴)

ناصرمانی

ئیوان ئاواى گوت: «دهبى راستى شتيكت پيبلیم. قهت بهوه نهگه يشتووم که مرؤف دهتوانی دراوسیکانی خوی خوشبوئی. به پروای من، هرئو و دهر و جیرانانن پیاو ناتوانی خوشیبووین. لهوانه یه بکری له دوروهه خوشتبووین. جاریکیان له شوینیک سه بردهی پیاویکی خودام خویندهوه، ناوی «یوحه نای خاوه ن به زهیی» بوو. پارسه کیکی برسی و له سه رمانا که سیره بوو دهچی بۆ لای و داواى لیده کا گهرمی کاته وه، ئه ویش ده بیاته نیو پیخه فه که ی خویه وه و له باوه شی ده گری و دم به ده مییه وه ده نی و هه ناسه ی گهرمی خوی ده گا به ده میدا. دم به ده می که سیکه وه ده نی که به هوئی نه خوشییه کی قورسه وه بۆگهن و قیزه ون بووه. من پیموایه ئه و کاره ی بۆ ریا کردوه. له بهر خوشه ویستی و په حمیک که ئه رک به سه ریدا سه پاندهی، وهک تاعهت و چله گرتنیک که له سه ری فه رز بووی. چونکه خوشه ویستی ده بی شاراوه بی، ئه گه ر ئاشکرا بی خوشه ویستییه که له نیو ده چی.»

ئالیووشا گوتی: «باوه زووسیمایه که دوو جار ئه وه ی کردوه. ئه ویش ده یگوت ئه غلب جار ئه دگاری هیندی که سی که ریواری ریگای ئه وین نین، وایلنده کا هه ستی خوشه ویستیم بۆ نه بی. له گه ل ئه وه شدا کومه لگا پره له ئه وین، ئه ویش عه شقی مه سیحییانه. خۆم له وه ده گه م ئیوان.»

«من تا ئیستا له وه نه گه یشتووم و تووشیشی نه هاتووم. کومه لی بی ژماری مرؤفیش له م بواره وه له گه ل من هاوړان. پرسیارم ئه وه یه، بلئی ئه م شته پیوه ندیی به خووخده ی خراپی مرؤقه وه هه بی، یان له هه وین و سروشتی مرؤف دایه. به پروای من ئه شقی مه سیحییانه بۆ مرؤف وهک

په رجوئیک وایه که له سهر زهوی مه‌حاله. ئه‌و خودا بوو. به‌لام من نیم. بۆ وینه، وایدانی من به سه‌ختی ئازار ده‌کیشم. که‌سیکی دیکه تیناگا من چ ژان و ئازاریک ده‌کیشم، چونکه ئه‌و که‌سیکی دیکه‌یه و «من» نییه. بۆیه که‌موایه که‌سیک له ئازار و ژانی که‌سیکی دیکه بگا. (ئه‌وه‌ش مایه‌ی ته‌شه‌خوسه) به بر‌وای تو بۆ تیی‌ناگا؟ چونکه بۆنیکی ناخۆشم لیدئ. چونکه ئه‌دگاریکی هه‌پۆلانه‌م هه‌یه. چونکه جاریک پیلایه‌م به لاقیدا داوه. جگه له‌وه‌ش ئازاره‌کان جیاوازن؛ ئازاری سووکایه‌تی و پووشکینی له‌وجۆره ئازارانه‌ی که پیاو سووک و چرووک ده‌کا - بۆ وینه، برسیده‌تی - بژیوده‌رکه‌م ره‌نگه تیبگا؛ به‌لام کاتیک به ئازاریکی گه‌وره‌تر ده‌گه‌ین - بۆ وینه ئازارکیشان له‌به‌ر ئه‌ندیشه، ئیتر بژیوده‌رکه‌م له‌وه ناگا. ره‌نگه به‌وه‌هویه به‌ی که ئه‌دگاری من له‌به‌ر گوشاری ئه‌و ئه‌ندیشه‌یه بزړکاوه و به‌بر‌وای ئه‌و له ئه‌دگاری مروّف ناچئ. بۆیه خیرا من له خیروبیتری خوی بیه‌ش ده‌کا، که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌به‌ر نینۆک وشکی و قرنیسی نییه. سوالکه‌ره‌کان، به‌تایه‌ت ئه‌و سوالکه‌رانه‌ی نه‌جیم و شه‌رمیون، نابئ خویان ئاشکرا بکه‌ن، به‌لکو و‌اچاکه له ریگای رۆژنامه‌وه داوای سوال و سه‌ده‌قه بکه‌ن. پیاو ده‌توانئ به شیوه‌یه‌کی شاراوه، یان دوور به‌دوور ده‌روجیرانی خوی خۆش بوئ، به‌لام له نزیکه‌وه هه‌تا راده‌یه‌ک مه‌حاله. ئه‌گه‌ر بریار بی ئه‌و کاره له‌به‌ر چاوی خه‌لک، یان له سهر په‌رده‌ی شانۆ به‌ریوه بچئ، یان له شوینیک که سوالکه‌ره‌کان دینه سهر په‌رده و به جلو‌به‌رگی هاوری‌شمین و پینه‌پینه‌وه و به‌که‌وشی قه‌یتان پچراوه‌وه، ده‌سته‌ده‌کن به سه‌ما و به هه‌له‌په‌رکی و داوای سوال و سه‌ده‌قه ده‌کن، ئه‌و کاته له‌وانه‌یه پیاو پییخۆش بی چاویان لیبکا. به‌لام ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ش خۆشمانتاوین. با له‌وه زیاتری له سهر نه‌پۆم. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م ده‌ویست بیروپرای خۆمت بۆ‌باسبکه‌م. ده‌مویست به شیوه‌یه‌کی گشتی باس له ئازاره‌کانی مروّفایه‌تی بکه‌م. به‌لام و‌اچاکه خۆمان ته‌نیا به ئازاری مندالانه‌وه نه‌به‌ستینه‌وه. هه‌ر ئه‌مه‌ش پانتایی باسه‌که‌م تا راده‌یه‌کی زۆر به‌رته‌سک ده‌کاته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چاکتر وایه زۆر له دنیای مندالان نه‌ترازیین،

ئەگەرچى مەبەستى باسەكەم لى كەمبايەخ دەكا. بەلام بەرلە ھەموو شتىك پياو دەتوانى مندالى لە نىكەوۈ خۇش بوۈى، تەنانت كاتىك كە زۇر پىس و چەپەلىش بن، تەنانت ئەگەر ناشىرىن و دزىۈىش بن. (بەلام پىموايە مندالان قەتقەت ناحەز و دزىۈ نىن). ھۆى دوۈھەمىش كە بۆ نامەۈى باسى گەرەكان بكەم ئەۈەيە جگە لە دزىۈى و قىزەۈنى و موستەھەقى نەبوۈنى خۇشەۈىستى، سزا دەدرىن . ئەۈان سىۈيان خواردوۈە و خىر و شەر دەناسن. ھەمووشىان «ۈەك خۇدا» يان لىھاتوۈە. بەلام ھەروا خەرىكى سىۈ خواردن، بەلام مندالان ھىچيان نەخواردوۈە و بىگۇناح و پاكن. ئالىۈوشا تۇ مندالانت خۇشەۈى. دەزانم كە زۇرىشت خۇشەۈىن. دەشزانم لەۈە دەگەى كە بۆ دەمەھەۈى زىاتر باسى ئەۈان بكەم. ئەگەر ئەۈانىش لە سەر زەۈى توۈشى ئازارىكى تال و ترسناك بن، دەبى بەھۆى گەرەكانيانەۈە ئەۈ ئازارە بچىژن. دەبى بەھۆى گەرەكانيانەۈە كە سىۈيان خواردوۈە توۈشى ئەۈ ئاكامە تالە بن. بەلام ئەم بەلگانە پىۈەندىى بە دنيايەكى دىكەۈە ھەيە. ئەۈەش لە دەرەۈى چوارچىۈەى فامى مرقۇە لە سەر ئەم دنيايە. مرقۇى بىتاۈان نابى لەبەر تاۈانى كەسانىكى دىكە ئازار بكىشن، ئەۈىش بەتايبەت ئەۈ مندالە پاك و بەستەزمانانە! رەنگە سەرت لە من سوۈر مابى. بەلام منىش زۇرم مندال خۇشەۈى. دىۈتە ئالىۈوشا مرقۇى زالم و توۈرە و درندەش، يانى مالباتى كارامازۈفىش ھىندى جار مندالىان خۇش دەۈى. مندالان ھەتا ئەۈ كاتەى چكۆلەن . بۆ ۈىنە ھەتا تەمەنى ھەۈت سالان . زۇر لە گەرەكان دوورن. جىاۈازىيان زۇرە، بوۈنەۈەرىكى جىاۈازن و ھەر دەلىى لە رەگەزىكى جىاۈازن. لە بەندىخانە تاۈانبارىكم دەناسى لە سەردەمى چەتەيىبەكەيدا بنەمالەيەكى بە تىكرابى كوشتبوۈ، كە ھەۈت كەسىان مندال بوۈبوۈن. بەلام كاتى لە زىندان بوۈ خۇشەۈىستىيەكى سەيرى بۆ مندالان ھەبوۈ. رۇژ تا ئىۈارى لەبەر دەلاقەى بەندەكەى رادەۈەستا و لەۈ مندالانەى دەرۈانى كە لە ھەۈشەى بەندىخانەكەدا يارىيان دەكرد. لەگەل كورىكى چكۆلە سەرى

ئاشارىنايتى داخستبوو و دههاته بهر دهلاقيى بهندهكەى و سەير خويان به يەك گرتبوو... نازانى بۆ دەمههويى ئهوهندهت قسه بۆ بكم ئاليوشا؟
ژانهسەرم گرتوو و خەمبارم، وەختە دلم بتوقى.»

ئاليوشا به سەرسامى گوتى: «هينده غەريب و سۆزدارانه دەدويى ھەر دەلىي گۆراوى.»

ئىوان وەك ئەوھى قسەى براكەى نەبيستى، لە دريژەى وتەكانيدا گوتى:
«ماوھيەك لەمەوبەر لە مۆسكۆ تووشى كابرايەكى بولغاريايى بووم باسى جينايتى توركان و چركسييەكانى بۆ كردم كە لە سەرانسەرى بولغاريا لە ترسى شۆرشى يەكپارچەى ئيسلاوھەكان ئەنجاميان دابوو. ئەوان گوندەكانيان سووتاندبوو، دەستدریژيان كردبوو سەر ژنان و مندالان. گويچكەى پياوانيان بە بزمار بە ديوارەوھ داکوتابوو ھەروا رايانگرتبوون و رۆژى دوایى لە داريان دابوون. جينايت و كردهوھى واين كردبوو كە پياو ناتوانى بيريشى ليپكاتهوھ. خەلك هيندى جار باسى درەندەيى ئاژەل دەكەن، دەلين بۆتە ئاژەلى درندە، بەلام ئەوھ بئىنسافىيە و تۆمەتيكى گەورەيە دەرھەق بە چروجانەوھەر. چونكە ھيچ درندە و جانەوھريك ناتوانى بەقەد مروڤ زالم و خوينريژ بئى. چونكە زولم و زۆرەكەى زۆر فيلاوى و ھونەرمەندانەيە. شير تەنيا نيچيرەكەى ھەلدەدري و دەخوا، ھەر ئەوھشى لەدەست دئ. قەت بير لەوھ ناكاتەوھ گويچكەى خەلك بە ديوارەوھ ميخكوت بكا، تەنانەت ئەگەر توانايى ئەو كارەشى ببئى، نايكات. ئەو توركانە چيژ لە ئەشكەنجە كردنى مندالانيش وەردەگرن. ورگى دايكان دەدپن و مندالەكەيان دەردينن و فرپى دەدەن بۆ ھەوا و بە نووكى نيزەيانەوھ دەكەن. ئەو كارەشيان لەبەر چاوى ژنان و دايكان وەك رابواردن و گەمەيەكى خۆش چاوى ليدەكرد. ئەوھش ديمەنيكى ديكە كە پيموايە زۆر جيى سەرنجە. دايكيكى ترساو بينە بەرچاوى خۆت كە وەك ميۆژۆكە دەلەرزئ. منداليكى بە باوھشەوھ، كۆريك تورك گەمارۆى دەدەن. واديارە ھەزيان لە گەمەيەكى سەرنج راکيشە. مندالەكە بە باوھشى دايكييەوھ دەلاويتنەوھ و ختيلكەى دەدەن تاكو وەپتيكەنين دەكەويى.»

مندال دەستدەکا بە پیکەنین. ھەر لەو کاتەدا یەکی لەو تورکانە لولەیی
چەکەکەیی لە مەودایەکی نزیکەو بەرەو دەموچاوی مندالەکە دەگرێ. مندالەکە
لەبەر شادی دەترییقیتەو. دەستە وردیلەکانی بۆ تەنگەکە درێژ دەکا و
تورکەش لەو کاتەدا قامک بە پەلەپیتکەدا دەنی و میشکی مندالە لەبەریەک
بلاو دەبی. ھونەرماندەنە بوو، نا؟ راستت دەوی تورکان زۆریان دل بە گەمە
و یاری بەتام و چێژەو ھەییە.

ئالیووشا پرسیی: «کاکە مەبەستت چییە؟»

«پیموایە ئەگەر شەیتان وجودی نەبی و مروّف خولقاندی، ئەوی بە
شکل و شیوای خۆی خولقاندووە.»

ئالیووشا گوتی: «یانی ھەر ئەو جووری کە خودای داھینا؟»

ئیوان بە پیکەنینەو گوتی: «زۆر خۆشە دەتوانی وشەکان دوویات
بکەییەو. ھەر بەوجووری کە پۆلۆنیۆس لە «ھاملیت» دا دەلی؛ (وشەکانم
بۆخۆم دەگێریتەو). زۆر دلخۆشم. خودای تو وادیارە زۆر خودای چاکە.
ھەلبەت ئەگەر مروّف ئەوی لە سەر شکل و شیوای خۆی خولقاندی. ھەر
ئێستا پرسیت مەبەستم چییە. دەزانی چی، من زۆرم ھەز لە کو کردنەو
پووداوە چکۆلەکانە و باوەرت بی تەنانەت ھەقاییەت و چیرۆکی زۆرم لە
پۆژنامە و گوڤارەکان بریو و ئێستا کۆمەلە چیرۆکیکی باشم ھەییە. ھەلبەت
تورکەکانیش جیی خۆیان لەو کۆمەلە چیرۆکەدا کردۆتەو، بەلام تاچیک و
غەوارەن. نمونە گەلیکیشم لە ولاتەکەیی خۆمان ھەییە کە زۆر لە ھی تورکان
باشترە. زانیوتە ئیمە قامچی خوارنمان بەلاو شیریەن و ئەو ھەش لە زاتی
نەتەوایەتی ئیمەدایە. میخکوت کردنی گوچکە بە دیوارەو لە زەینی ئیمەدا
ناگونجی. چونکە ھەرشتیک بی، ئیمە فەرھەنگی بۆیە ھەمیشە دار و قامچیمان
بە سەرەو ھەییە و ناتوانین دەستیشی لی ھەلگرین. ئێستا لە ھەندەران قامچی لە
ھیچکەس نادری. پەنگە شیوای سزادانەکانیان مروڤانەتر بی، یان یاسا و
رێسایەکیان داناو کە ئیتر ناویرن قامچی لە ھیچکەس بەدن. بەلام لە
سەریکی دیکەو قەرەبووی دەکەنەو، کە وەک ئەو شیوایەیی ئیمە

نه ته وایه تیبه. هیندهش نه ته وایه تیبه که له نیو ئیمه دا به کرده وه ئه ستمه. ئه گه رچی خه ریکه به سه رمانیدا ده سه پینن، چونکه بزووتنه وهی مه زه به بی له نیو چینی بالادا دهستی پیکردوه. ریساله یه کی چاکم هه یه له زمانی فه رهنسییه وه وه رگێردراوه. شیوهی سه برپینی قاتلیکی تیدا هاتوه، که ناوی ریچارده و له م دوایمانه دا، پیننج سال له مه و بهر پیموایه لایکی بیست و پیننج سالان بووه و له کاتی سزا دانه کهیدا توبه دهکات و دیته سه ر دینی مه سیح. ئه م ریچارده گوایه زو لبووه و دایکی له ته مه نی شهش سالاندا دهیدا به شوانیک له چیاکانی سويسرا. ئه و شوانه گه و ره ی کرد و باری هینا تا کو کاریان بو بکا. له نیو ئه واندا وه ک بیچووه ئاژهلکی وه حشی بارهات. شوانه کان هیچیان پینه ده دا. جلوه رگ و خوراکیشیان نه ده دایه. له ته مه نی چهوت سالی دا، له کاتی باران و سه رمادا دهیانرا ده بهر میگهل و زور بی به زه بییانه له گه لی ده جوولانه وه و پینان وابوو هه رچونکی راده ن هه قیانه. چونکه ریچاردیان وه ک کویله وه رگرتبوو و ئه وانیش به پیوستیان نه ده زانی ته نانهت خوراکیشی بده نی. ریچارد خوی ده گیریته وه که له و سالانه دا وه ک «کوریکی خوشگوزهران» له ئینجیلا دا، به ئاواته وه بوو له و شلقاوه بخوا که دهیاندا به به رازه دابه ستراره کان بو ئه وهی قه له و بن. به لام ته نانهت نه یانده هیشته له وهش بخوا. هه رکاتیکیش له و خوراکه ی به رازه کانی ده دزی، قامچیان بو ده خسته کار. سه رده می مندالی و گه نجی به و جو ره رابوارد. تا ئه و کاته ی گه و ره بوو و به راده یه ک به هیز بوو که نه یانتوانی به رگری لیکه ن، هه ر بویه له وی رۆیشت و بوو به چه ته. ئه و کورپه وه حشییه بوو به کریکار و به شیوه ی رۆژانه له ژنیو کاری ده کرد. ئه وه ی په ی دای ده کرد، ده سته جی ده یخوارد و له زور جیگاش به نانه زگی کاریده کرد، وه لحاسل ژیانیکی گۆلیی راده بوارد. له ئاکامدا پیره پیاوکی کوشته و مال و سامانه که ی تالان کرد، هه ر بویه قۆلبه ستیان کرد و دوا ی دادگایی کران به مه رگ مه حکووم بوو. خه لگی ئه وی زوو هه لئاچن و به که وچکه ئاوی ناکه و نه

مه‌له. له به‌ندیخانه‌دا زۆر زوو قه‌شه‌كان و ئەندامانی كۆری برابیه‌تی مه‌سیح و ژنانی مرۆفدۆست و... یارمه‌تیان دا. له زینداندان فیری خویندنه‌وه و نووسینیان كرد و ئینجیلیان بۆ شیکرده‌وه. ئامۆژگاریان كرد و ئەوه‌نده‌یان به‌ گویا هه‌لخویند هه‌تا دانی به‌ تاوانه‌كه‌یدا نا. ئیمانی به‌ دینی مه‌سیح هینا. بۆ دادگای نووسی من ڤمووزنم، دیوه‌زمه‌یه‌کی کویرم. به‌لام خودای مه‌زن بینایی پێبه‌خشییم و به‌ هانامه‌وه هات. ته‌واوی خه‌لگی ژنیوی تووشی سه‌رسووڤمان كردبوو. - هه‌موو خه‌لكانی مرۆفدۆست و ئایینی ژنیو. هه‌موو عیلى ئه‌شرفی و نه‌جیمزادان ڤژانه نیو به‌ندیخانه و ڤیچارڤیان له ئامیز گرت و ماچیانكرد: "تۆ برابری ئیمه‌ی. خودا به‌ هاناته‌وه هاتوه." ڤیچارڤیش له ناخی دله‌وه ده‌كولا و فرمیسکی هه‌لده‌ڤشت: «به‌لئ! خودای دلۆقان به‌ هانامه‌وه هاتوه! له ته‌واوی ماوه‌ی مندالیمدا ته‌نیا دلخۆشیم ئەوه بوو ژه‌میکم خۆراکی به‌راز ده‌ستبه‌كوه‌ی. به‌لام ئیستا ته‌نانه‌ت لوتف و به‌زه‌یی خودام به‌ نسیب بووه و من له باوه‌شی خودادا ده‌مرم!» به‌لئ بمره، ڤیچارڤ له باوه‌شی خودادا بمره! چونکه تۆ خوینت ڤشتوو و ده‌بی سزا بدری. ئەگه‌رچی سه‌رده‌میک ته‌ماحت له خۆراکی به‌راز ده‌کرد و له سه‌ر دزینی چۆڤی شلقاو دار و قامچیت نۆش ده‌کرد. هه‌قی خۆشت بوو لی‌ت بدەن. (چونکه ئەو کاره هه‌له‌یه و دزیکردن حه‌رامه.) به‌لام ئیستا ڤیاوت کوشتوو و ده‌بی بمری. «پۆژی ئاخر ڤیچارڤ به‌وه‌ڤه‌ڤی بی‌هیزییه‌وه، له گریان زیاتر هه‌چی له ده‌ست نه‌ده‌هات. سات له دوا‌ی سات دوو‌ڤاتی ده‌کرده‌وه: "خۆشترین پۆژی ته‌مه‌نم ئەم‌ڤه‌یه. خه‌ریکم ده‌ڤۆم بۆ‌لای خودا." قه‌شه‌كان و داوه‌ران و ژنانی مرۆفدۆست هاواریان ده‌کرد: "به‌لئ، ئەم‌ڤۆ خۆشترین پۆژی ته‌مه‌نته، چونکه خه‌ریکی ده‌ڤۆی بۆ‌لای خودا!" تا‌میکي زۆر به‌پێیان و سواره به‌ شیوه‌یه‌کی ڤیکو‌ڤیک به‌دوا‌ی عاره‌بانه‌ی هه‌لگری ڤیچارڤدا ده‌ڤۆشتن که به‌ره‌و گۆڤه‌پانی سزا ده‌چوو. له گۆڤه‌پانه‌که ڤیچارڤیان دابه‌زاند و پێیانگوت: "بمره براکه‌م، له باوه‌شی خودادا بمره، چونکه ته‌نانه‌ت تۆش وه‌به‌ر لوتفی خودا که‌وتی!" به‌وشیوه‌یه ڤیچارڤ که

له لایهن خه لکه وه ماچباران دهکرا، بردیانه سهر سه کۆی سزا و بهر هولا ی گیووتینه که بیان برد. ئیمانداران به شیوهیه کی براینه ملیان په راند، چونکه که وتیووه بهر لوتفی یه زدان. به لئی ئه وه دیاردهیه کی شاز و هه لێژاردهیه. ئه و ریساله یه ش تا قمیگ له مروّف دۆستانی پوووسی له چینی ئه شرافزادان و مزگینتی ده رانی رزگاری له ژیر تیشکی ئیمانی مه سیحدا، به زمانی پوووسی وه ریانگێرا وه ته وه. ههر به خوڤا ییش له نیو خه لکدا دابه شیانکردوه تا کو چاو و دلایان پئی پوون بیته وه. به سه رهاتی ریحارد زور سه رنجرا کیشه. چونکه رووداو یکی نه ته وایه تیبیه. ئه گه رچی به بروای ئیمه په راندنی سه ری که سیک بی بایه خ و هیجه. چونکه ئه و بوته برامان و وه بهر لوتف و به زه ییی خودا که وتوو. له گه ل ئه وه شدا ئیمه شیوه ی تابیه تی خو مان هیه، که زور له وه خراپتره. گه مه ی میژوو ییی ئیمه ش ئه وه یه به خواستی خو مان و به شیوه یه کی راسته وخو ده بینه هوی ئازاری ئه م و ئه و. نیکراسو ف له نوو سرا وه یه کدا باسی کابرایه کی لادیی ده کا که به خه ره زه نگ له چاوی ئه سپیک ده دا. «له چاوه سه بووره که» ی هه موو که سیک ره نگه چاوی به و شیوه دیمه نه که وتبی¹. ره نگ و موری پوووسی پئوه یه. نیکراسو ف ده لئی ئه و ئه سپه، ئه سپیکی پیر و چکوله بوو. باریکی قورسی لی نرابوو و توانای نه بوو به ریندا بروا. ئه و لادییه ده دیا ته بهر زه بری خه ره زه نگ، درندانه لینه ده دا، ئه وه نده ی لینه ده دا که له ئاکامدا به باده ی رق و سته م مه ست ده بی و خو شی نازانی چده کا. بی به زه بیبانه و شه لم کویرم ناپاریزم تیی به رده بی. "ئه گه رچی پیر و بیه یزی، به لام ده بی ئه و باره هه لگری، ده نا ده بی بتویی." ئه سپی چاره ره ش هه رچه ند له خو ده نووسی و هیز وه بهر خو ی ده نی ناتوانی، ئه ویش ده ست ده کا به لیدانی چاوه پر ئاوه کانی، «چاوه سه بووره که ی» ئه و ئاژله به سته زمانه. ئه و ئه سپه چاره ره شه توقیوانه هه ولده دا باره که به ری، که وتوته هانکه هانک و ئازای ئه ندامانی ده له رزی. له په سته سه رسم ده دا و خه ریکه بکه وی. به لام ئه وه ئه سپیکه و بهس، خوداش ئه سپی بو لیدان و خه ره زه نگ خو اردن داوه به

10- «تا شه فه ق» دۆستویۆفسکی ئه م دیمه نه ی له «تاوان و سزا شدا هیناوه».

مرؤف. ئه وهش تاتاره كان فيريان كردين و قامچيان به يادگاري بو به جي هيشتين. به لام دهكړئ قامچي له مرؤف ش بدهي! ناغايه كي خوینده وار و خاوه ن فرههنگ، له گهل ژنه كه ي به شوولكه تهر له كچه كه ي خويان ددهن كه حهوت سالي ته من بووه. دهقي ئه وهشم له لايه. كابر ا به وه دلخوشه كه شوولكه تهر ي به دهسته وهيه. گوتويه: "چاكي هه لده ته زينئ" هر بويه دهسته كا به هه لته زاندي كچه كه ي. بوم دهر كه وتووه مرؤفي وا هيه هر زه بريك دهوشينئ مهيل و تاسه ي قولپده دا و هه رچه ند زياتر بوه شينئ هه وهس و تاسه ي زياتر ده بي. ده قيقه يه ك ده وه شينئ، پينج ده قيقه ده وه شينئ. ده ده قيقه ده وه شينئ. هه رچه نده زياتر يش بوه شينئ درنده ييه كه يان زياتر پهره ده ستينئ. مندا له هه تا ده توانئ ده قيژينئ، ده زيرينئ، له ئا كامدا تواناي قيژاندينشي نامينئ. به هه ناسه بركيوه ده لي: "باوه! باوه!" واي ليدئ كابر اي ديوه زمه به ره و دادگا راكيش ده كړئ. وه كيل ده گيرئ. پووسيه كان زور له ميژره وه كيليان ناو ناوه «ويژدانكي به كړئ گيراو» ئه وه كيله بو پاريزگاري له كابر اي تاوانبار ده لي: "دوسيه يه كي زور ساده يه. رووداويكي روژانه ي بنه ماله يه. باوكيك مندا له كه ي ده عاملينئ. بويه زور كاريكي ناحه ز و شووره ييه بو ئيمه ئه و گرفته چكوله مان كيشاوه ته دادگا." ئه نداماني كوړي داد، كه به و قسه يه قانع بوون، حوكمي ره زايه تيان دهر كړد. خه لكيش به ديتني ئه و ديمه نه و ئازاد بووني كابر اي درنده ده ستيان كرد به چه پله ريزاني شادي. مخاين له وي نه بووم! ئه گهر له وي بووايه م، پيشنبارم ده كرد يارمه تيبه كيشي بو كو بكه نه وه و خه لاتي بكه ن! ... ديمه نيكي سيحراوي بو، وانيبه؟

«به لام هيشتا سه باره ت به مندالان چيروكي چاكرتم له لايه. سه باره ت به مندالاني رووسي زورم مه تللب كو كر دوته وه ناليووشا. كچيكي پينج سالانه داكي و باوكي "كه سانكي زور به ريز و هيژا و خوینده وار و نه جيمزاده" لي ي به رقا ده چن. ده بي ئه وهش دوپات بكه مه وه كه ئه م مه به سته زور به ي مرؤفه كان ده گريته وه، مه به ستم ئه م مگيزي مندا ل ئازاردانه يه. ته نيا مندالانيش. ئه م ئه شكه نجه گه رانه دهره ق به خه لكان ي تر و گه وره كان

کرده‌ویان زور به نهرمونیان و خیرخوازانه‌یه، راست وهک فەرهنگییه خاوهن فەرهنګ و مروّف دۆسته‌کان؛ به‌لام سه‌یر حز به ئازاردانی مندالان ده‌کن. له‌لایه‌که‌وه زۆریشیان مندال خۆش ده‌وی. ته‌نیا بێده‌سه‌لاتی و بیهیزی مندالانه‌ئو ئه‌شکه‌نجه‌گه‌رانه هان دهدا. راست ب‌روا و متمانه‌ی فریشته‌ئاسای مندالی به‌سته‌زمان و ب‌په‌نایه، خوینی پیس و گه‌ماری ئه‌و ئه‌شکه‌نجه‌گه‌رانه وه‌کوّل دینن. هه‌لبه‌ت له‌ ناخی هه‌موو مروّفیکدا درنده‌یه‌ک وه‌رکه‌وتوو ه. درنده‌ی رق، درنده‌ی ئاگری هه‌وه‌س که به‌ قیژه‌ی قورباننیه ئه‌شکه‌نجه‌کراو راده‌چهنن. درنده‌یه‌کی هه‌وسار پساندووی ب‌یاسا، درنده‌ی نه‌خۆشیک که له‌ دوای ش‌رودپی و باداری و نه‌خۆشیی گورچيله‌ سهر هه‌لده‌دا.

«ئهو کچه به‌سته‌زمانه پینچ سالانه‌یه، دایک و باوک خاوهن فەرهنه‌نگه‌کی به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک ئازاریده‌دن. لێده‌ده‌ن، به‌ قامچی هه‌لیده‌ته‌زینن، به‌ ب‌ی هیچ بنۆسیک هینده‌ی ل‌په‌با ده‌دن و سیخورمه‌ی تیده‌کوتن و به‌ شه‌پ ت‌یی هه‌لده‌ده‌ن هه‌موو گیانی وه‌ک که‌وه‌که‌مانه‌ شین و ره‌ش هه‌لده‌گیرن. پاشان له‌وه‌ش زیاتر شووی ل‌ی هه‌لده‌کیشن و له‌ کاتی سه‌رما و به‌سته‌له‌کدا ده‌یکه‌نه‌ نیو مه‌بال و ده‌رگای له‌ سه‌ر داده‌خه‌ن. چونکه‌ داوای لینه‌ده‌کردن شه‌وانه‌ش له‌و ئاوده‌سته‌ی بیننه‌ ده‌ری، (پینان وایه‌ مندالیکی پینچ سالان که وه‌ک فریشته‌ خه‌و ده‌بیاته‌وه، ده‌کرئ فیر بیت و له‌خه‌و راپه‌ری و داخوازییه‌کی هه‌ب‌ی) میز و پیسی به‌ سه‌روچاویدا ده‌کن و ناچاری ده‌کن ب‌خوا. دایکیشی، ئه‌ری دایکیشی ئه‌و کاره‌ی له‌گه‌ل کردوو. جا بیهینه‌ به‌رچاوی خۆت دایکیکی ئاوا زوره‌ زوورپی منداله‌ زیندانی و به‌سته‌زمانه‌که‌ی له‌ نیو ئاوده‌سته‌وه بگاته‌ گویی و خه‌وی لیکه‌وی! سه‌رت له‌وه‌ ده‌رده‌چی که بوونه‌وه‌ریکی چکو له، که ته‌نانه‌ت له‌وه‌ ناگا چ به‌لایه‌کیان به‌ سه‌ر هیناوه، له‌و شوینه‌ پیسه‌دا، له‌و ئاوده‌سته‌ سارد و تاریکه‌دا به‌ ده‌سته‌ چکو له‌کانی له‌ سینگه‌ پر ژانه‌که‌ی خوی دهدا و فرمیسه‌که‌ زو لال و ب‌ر‌قه‌که‌ی پ‌شکه‌ش به‌ خودای خۆشه‌ویست و دلۆقان ده‌کا تاکو ئاگای ل‌یب‌ی؟ براکه‌م، هاو‌پ‌یکه‌م، مریده‌ ئیماندار و خاکه‌راکه‌م، تۆ ده‌توانی له‌و کاره‌ دزیو و پر له‌ شووره‌یه‌ بگه‌ی؟ له‌وه‌ ده‌گه‌ی

که بۆ دەبێ ئەو جۆره دلرەقی و باوهره قۆره له کۆمهلهدا ههبي و ئازاديش بي؟ دهلین بهبي ئەوه مروڤ نهیدهتوانی له سهر زهوی بژی. چونکه نهیدهزانی چۆن له خیر و شههراگادار بی. بۆ دهبی لهو خیر و شههه نهگهتی و دزیوه بگا، که ئەوهه مووه گرانی بۆ تهواو دهبی؟ ئاخه ئەگهه تهواوی دنیا پر له ماریفته و ئیمان و خواپهرستی بی، بهقهه دوعای ئەو مندالهی بایهخ نییه که له بهر «خودای خوشه ویست و دلۆقان» دهپارێتهوه! باسی ئازاری گهورهکان ناکهه ئهوان سیوهکهیان خواردوو. لهعنه تیان لیبی. گلینهیان دهري! بهلام ئەو مندالانه! ئالیووشکا خهريکم دهبمه هوی ئازارت، بۆ ئاوا تیکچووی؟ ئەگهه پیت خوش بی له وه زیاتری له سهر نارۆم.»

ئالیووشا له بهرخۆیه وه گوئی: «گوئی مه دهیه. منیش ده مهوی ئازار بکیشم. «دیمه نیکی دیکه. ته نیا دیمه نیکی دیکه. چونکه زۆر سهرنجراکیش و بهرچاوه. له مبهینانه دا له کۆمهله کتیبیکی ده سنووسی رووسیدا خويندمه وه که له «ئه رشیف» دا راگیرابوو. ناوه که یم له بیر نه ماوه. دهبی دیسان بیخوینمه وه. ناوه که یم له بیر نه ماوه. دهبی دیسان چاوی لییکه مه وه. له رۆژانی رهشی کۆیله داریدا که له سه رهتای ئەم سه دهیه دا روویداوه. که وایه بژین رزگار که رانی خه لک! له و سه رده مه دا ژینرالیک بوو له گه ل ده ستوپیه ونده ئەشرافی و خاوهن ملکه گه وره کان، یه کی له و که سانه . که پیموایه ئەو وه خته ش دانووی له گه ل که س نه کولاره . دواي خانه نشین کران له کاری ده وله تی و هه سانه وه و لاق راکیشان پییوادهبی ژیان و مه رگی ره عیه ته کان له ده ستی خوی دایه و هه رچۆنی پییخو شبن ده توانی رایدا. ئەو کاتانه مروڤی ئاواش هه بووه. ئەو ژینراله ش که باسمانکرد ده چی له سهر ملکه که ی خوی داده نیشی و دوو هه زار ره عیه تی ده بی و به شیوه یه کی زۆر زالمانه کاریان لیده کیشی و ژیان له و خه لکه رشوروت و هه ژارانه ده کاته زه قنه مووت. کولانه سه گی وای بووه جیگای سه د تانجی و تولهی تیدا بوته وه. نزیکه ی سه د که سیشی سه گه وان گرتبوو که هه موویان سواره بوون و یونیفورمیان له به ردا بووه. رۆژیک کوری یه کیک له و ره عیه ته هه ژارانه، که ته مه نی هه شت

سالان بووه، بهردیک ده‌هاوی و له لاقی توله‌ی خو‌شه‌ویستی ژینرال دهری و برینداری ده‌کا. "ئه‌و توله‌ خو‌شه‌ویستم بۆ ده‌شه‌لی؟" پئی ده‌لین ئه‌و کوپه بهردی هاویشتووه و لاقی توله‌که‌ی بریندار کردووه. "ده‌ی که‌وایه تو ئه‌و کارهت کردووه؟" ژینرال چاویک له سه‌رتاپای کوپه ده‌کا. "بیگرن." ده‌یگرن و له کاتیکدا ده‌ستی به داوینی دایکیه‌وه گرتبوو به راکیش راکیش ده‌بیهن و ئه‌و شه‌وه هه‌تا به‌یانی زیندانیی ده‌که‌ن. به‌یانی زوو ژینرال به پۆز و هه‌وایه‌کی شاهانه‌وه دیته دهری. په‌وه‌یه‌ک تاژی و سه‌گه‌وان و راوچی هه‌موو به سواری له ده‌وری کۆ ده‌بنه‌وه. ژینرال سواری ئه‌سه‌په‌که‌ی ده‌بی. ته‌واوی په‌عیه‌ته‌کان به ژن و منداله‌وه دینن بۆ چاوترسین کردن له‌وی رایانده‌گرن. دایکی کوپه له ریزی پیشه‌وه راده‌وه‌ستی. کوپه له به‌نده‌که‌ی دیننه دهری. پۆژیکی سارد و خه‌مناک و ته‌مومژاویی پایز بوو. کزه‌ی زریان چزه‌ی له لووت و ده‌ست و پلی خه‌لکی رووته‌له هه‌لده‌ستاند و تفت هه‌لاویشتبایه ده‌بیه‌ست، پۆژی واش خودا دایناوه بۆ راو. به فه‌رمانی ژینرال کوپه‌یان رووت کرده‌وه. کوپه له سه‌رمانا وه‌ک شه‌قشه‌قه ده‌له‌رزی. ئه‌گه‌رچی له ترسانا ئه‌ژنوی شکاوه، به‌لام ناویرئ بشگری... فه‌رمانده‌ر فه‌رمان ده‌رده‌کا. "هه‌لیپرن با هه‌لی." سه‌گه‌وانه‌کان ده‌گورینن: "هه‌لی ده‌ی! هه‌لی!" کوپه هه‌لدی... ژینرال ده‌نه‌رینن: "ئه‌و تانجی و توله‌یانه‌ی تیبه‌رده‌ن!" ته‌واوی تاژی و توله‌کان وه‌سه‌ر کوپه ده‌که‌ون. هه‌لده‌کوئنه سه‌ری و له‌به‌ر چاوی دایکی له‌توپه‌تی ده‌که‌ن!.. وه‌ک ده‌گیژنه‌وه دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ژینرال له سه‌ر کاره‌که‌ی لاده‌بن چونکه توانایی به‌رپه‌به‌رایه‌تی نابێ. باشه له سه‌ر چی؟ یانی گولله‌بارانی ده‌که‌ن؟ ته‌نیا له‌به‌ر رازی کردنی دلئ ئیمه؟ ئالیووشکا، بۆ قسه‌ ناکه‌ی؟ ده‌ شتی بلئ!

ئالیووشا به بزیه‌کی خه‌ماوی و پوخساری بزپکاوه‌وه سه‌ری هه‌لینا و له‌به‌رخۆیه‌وه گوئی: «گولله‌باران!»

ئىوان بەوپەرى شادىيەو گوراندى: «ئافەرەم! ئەگەر ئەوئەش بلىنى ماناى ئەوئەيە كە... راھىبىكى باشى! ئالىووشا كارامازوف ديارە شەيتانكى چكۆلە لە نىو دلتا ھەلكورماوہ.»

- ئەوئەي گوتەم ھىچ نەبوو، بەلام...

ئىوان گوراندى: «ئەوئەي جىي سەرنجە ھەر ئەوئەيە، ئەم «بەلام»ە. ئەئى خاوەن ئىمان، با پىتبلىم كارى ھىچوپوچ لە سەر زەوى زور پىويستە. دنيا لە سەر ھىچوپوچ دامەزراوہ و بەئى ئەوئەش رەنگە ھىچ شتىك سەرنەگرى. چونكە ئەوئەي دەيزانىن ھەر دەيزانىن!»

- تۆ چى دەزانى؟

ئىوان وەك ورتنە بكا درىژەي بە قسەكانى دا: «من سەرم لە ھىچ شتىك دەرنەچى. ئىستاش نامەوئ لەو شتەنە بگەم. دەمەوئ راستەقەنەكان بگرم و بەرینەدەم. زور لەمىژە برىارمداوہ نەزانم. ئەگەر بمەھوئ لە شتىك بگەم، خەيانەتم بە ھەقىقەت و راستى كردووہ. ھەر بۆيە برىارمداوہ راستى و ھەقىقەت بگرم و دەستى لى بەرنەدەم.

ئالىووشا بە لەبىزىكى تالەوہ ھاوارىكرد: «بۆ ئازارم دەدەي؟ پىمدەلىنى مەبەستت چىيە يان نا؟»

- ئەئى چۆن پىتتالىم، مەبەستم ھەر ئەوہ بووہ. تۆ زور خۆشەويستى لەلام. ناشمەھوئ ھەروا لىنگەرپىم برۆي. بە زووسىماشت ناسپىرم.

ئىوان ماوئەيەك بىدەنگ بوو. لە ناكاو رەنگى ھەلبىزىكا و خەمىكى قورس داىگرت.

«دەزانى چى! بۆيە باسى مندالانم ھىنا گوڤرى، تاكو مەسەلەكە پرووتەر كەمەوہ. باسى ئەو فرمىسكانەئى مروقىش ناكەم كە پووكار و ناخى زەويى خووساندووہ. بەقەستى لە سەر ئەو مەسەلەيەئى خۆم پىداگرى دەكەم. من گەنەكەولەيەكم و ھىچى تر، بەوپەرى خاكەرپايشەوہ دەزانم كە ناتوانم لەوہ بگەم بۆچى دنيا بەو شكەئى كە ھەيە دامەزراوہ. پىموايە مروف خۆي شياوى لۆمەيە. بەھشتيان پىدان. ئازادىيان ويست و ئاگرىان لە ئاسمان پرفاند،

ئەگەرچی دەیانزانی خیری لاینابینن. بۆیە پئیویست ناکا دلسۆزییان بۆ بکەم. بە
 فامی ئەقلیدیسی و خۆلینەى خۆم سەروبنى تیگەیشتوویم ئەوھیه که ئازار
 ھەیه و ھیچ کەسێش تاوانبار نییە. مەعلوول بەدوای عیللەتدا دى، راست و
 پەوان ھەموو شتیك وەگەر دەکەوئ و بوارى خۆى دەدۆزیتەو، بەلام ئەو
 قورپاتیکی ئەقلیدیسییە، ئەوھش دەزانم، بەلام ناتوانم بەخۆمى بسەلمینم که
 لەگەلیدا بژیم! ئەو کوا مایەى ھیمنایەتى و ھەسانەوھم که ھیچکەس تاوانبار
 نییە و مەعلوول راست و پەوان و سانا بەدوای عیللەتدا دى و دەزانم دەبى
 تۆلە و سزایەک لە گۆریدا بى دەنا خۆم لە نیو دەبم. ئەویش تۆلە و سزایەک
 نەک لە کات و شوینیکی بى پراڤەو، بەلکو ھەر لێرە لە سەر ئەم زەویيە، بە
 مەرچیک بە چاوى خۆم ببینم. باوهرم بەوھش ھەیه. دەمھەوئ ببینم، ئەگەر
 تا ئەو کاتە مردبیتم، چاکتر وایە دیسان کفن بدرم و گۆرەکەم ھەلتەکینم،
 چونکە ئەگەر بەبى من ئەو پروداوہ بقەومى، ئەوپەرى بى ئینسافییە.
 ئاشکراشە که ئازارم نەچیشتووہ. لەوانەھیه تەنیا بوونى من و تاوان و
 ئازارەکانم ببیتە ھۆى ھەماھەنگى و مایەى ژيانى داھاتوو بۆ کەسیكى تر.
 دەمھوئ بەچاوى خۆم ببینم گورگ و مەر پیکەوہ ئاو دەخۆنەوہ و قوربانى
 ھەلدەستیتەوہ و بکوژەکەى خۆى لە ئامیز دەگرئ. دەمھەوئ ئەو کاتەى کہ
 ھەمووان لە ناکاو تیدەگەن کہ ئەم ھەموو گیرەوکیشەھیه بۆچى بووہ، لەوئ
 بم. تەوای مەزھەبەکانى دنیا لە سەر ئەو ئارەزووہ پۆنراون و من ئیمانم
 بەو ھەیه. بە کاتیك کہ مەسەلەى مندال دیتە گۆرئ، سەبارەت بە ئەوان
 دەبى چبکەم؟ ئەوھش پرسىاریکە و سەرم لە وەلامەکەى دەرنایى. بۆجاری
 سەدەم پاتەى دەکەمەوہ کہ پرسىارگەلئیکى زۆر ھەیه، بەلام تەنیا مندالانم
 ھەلژاردووہ. چونکە سەبارەت بە ئەوان ئەوئ دەلئیم، بەبى ھیچ وەلامئیک
 وەک پۆژى پوون ئاشکرایە. گوئ بگرە! ئەگەر بریارە ھەمووان ئازار بکیشن
 تاکو ئەرکى خۆیان دەرھەق بە ھەماھەنگى ئەبەدى بەجیئینن، مندالان کاریان
 بە سەریانەوہ چییە؟ تکات لیدەکەم ئەوہم پئیلئ! پیاو لەوہ ناگا لەبەرچى
 ئەوانە ئازار دەکیشن و بۆچى دەبى ئەرکى سەرشانى خۆیان دەرھەق بە

هه ماهه نگی ئه به دی به جییینن! بۆ ده بی ئه وانیش مادهیه ک ساز بکه ن بۆ پیتانندی خاک له بهر هه ماهه نگی داهاتوو. سه رم له به شداریی تاوان له نیوان مرۆقه کاندایه رناچی. هه روه ها سه رم له تۆله و کوشتنه وهش ده رناچی. به لام ئه و تاوانه هاوبه شه ناتوانی له نیوان مندا لاندایه بی. ئه گه ر له راستیشدا وابی و ئه وان به رپرسی تاوانی گه وره کانیان بن، هه قیقه تیکی وا پیوه ندیی به م دنیا به وه نییه و من تیینا گه م. ره نگه قسه نه قالیک بلای ئه و مندا له گه وره ده بی و تاوان ده کا. به لام خو دیتت گه وره نه بوو و له ته مه نی هه شت سالاندا سه گه ل له ت و په تیان کرد. ئاخ، ئالیووشا کفر ناکه م! ده شزانم چ قیامه تیک هه لده ستی، کاتییک ئه وه ی له عه رز و ئاسمانه له سه روو دیکی ئاینییدا تیکده هالین و ئه وه ی ژیاوه و ده ژی به ده نگی به رز هاوار ده کا: "خودایه، تۆ عادلای؛ چونکه ریگا کانت روون و ئاشکران." کاتییک ئه و دایکه، ئه و پمووزنه دلره قه له باوهش ده گری که مندا له که ی کردۆته چیشته ی سه گه ل و هه رسیکیان ویکرا به چاوی فرمیسکاوییه وه هاوار ده که ن: "خودایه، تۆ عادلای!" هه لبه ت ئه و کاته مرۆف تاجی ماریفه ت له سه ر ده نی و هه موو شتییک ئاشکرا ده بی. به لام شتییک که ئازارم دها ئه وه یه که ناتوانم ئه و هاوسه نگییه قه بوولبکه م. هه تا له سه ر ئه و دنیا به ش بژیم، په له ی ئه وه مه توانایی و تاقه تی خو م هه لسه نگییم. چا و لیکه ئالیووشا ره نگه له راستیدا ئه و شته رووبدا به لام له وانه یه تا ئه و کاته من نه مینم، تا کو گو ره که م هه لته کینم و چاوم پییکه وی. منیش ره نگه به دیتنی ئه و دایکه ی که ئه شه که نجه گه ری کوره که ی له ئامیز ده گری، له گه ل هه مووان هاوار بکه م: "خودایه، تۆ عادلای!" به لام له و کاته نامه وی ده نگ هه لبرم. هه تا ده رفه تم ماوه. په له ی ئه وه م ده بی خو م بپاریزم و به گشتی چاوپۆشی له هاوسه نگیی گه وره تر بکه م. ته واوی ئه و هاوارانه به فرمیسکی ئه و مندا له ئازار چیشته وه نابی، که به مشته چکو له کانی له سینگی خو ی دها و له و مه باله بو گه نه دا به فرمیسکه روونه کانی له خدا ده پارایه وه "خودای خو شه ویست و دلۆقان!" چونکه ئه و فرمیسکانه به هیچ شتییک قه ره بوو ناکرینه وه. ده بی ئه و فرمیسکانه قه ره بوو

بکرینه وه، دهنه عهدهالته و هاوسهنگی ناتوانی له کاردا بی. بهلام چۆن؟ چۆنمان ئه و فرمیسکانه بۆ قهره بوو دهکرینه وه؟ بیژی ئه و کاره مان بۆ بلوی؟ به تۆله ساندنی ئه و فرمیسکانه؟ بهلام من چکارم به تۆله کردنه وهی ئه و فرمیسکانه یه؟ من کارم به سهر دۆزهخی زالمانه وه چییه؟ دۆزهخ به کاری چی دی، له بهر ئه وهی ئه و مندالانه ئازاری خۆیان چیشتوو؟ ئه ی ئه گهر دۆزهخیک له ئارادا نه بی، عهدهالته و هاوسهنگی ده بی به چی؟ دهمه وهی لیبور دوو بم. دهمه وهی ئامیزم ئاواله کهم بۆ له باوهش گرتن. نامه وهی ئازاری زیاتر بچیزم. ئه گهر ئازاری مندالان نرخ ی ئه و ئه شکه نجانه زیاد بکا که قهره بوو کردنه وه یان پیویسته، ئه و کاته نارپه زایه تی دهرده بپرم و ده لیم ههقیقهت بایهخی ئه و تاوانه ی نییه. ناشمه وهی ئه و دایکه له و زالمه ببووری که منداله که ی به زیندوو یی کرده خۆراکی سه گهل! ههقی نییه لی بیووری! لیگه ری ئه گهر پیخۆشه له بهر دل ی خوی لی خۆشب یی. لیگه ری با له بهر ئازاری بیسنوور و سووتانی جه رگی دایکانه ی خوی له و زالمه ئه شکه نجه گره خۆش بی. بهلام ههقی ئه وه ی نییه ئازاری منداله ئه شکه نجه کراوه که ی بیه خشی، ته نانهت ئه گهر منداله کهش له ئه شکه نجه گره که ببووری، دایکی ههقی نییه لی بیووری! ئه گهر واشبی، ئه گهر ئه وان نه و یرن له و زولمانه خۆشب ن، عهدهالته و هاوسهنگی چی به سهر دی؟ بیژی له سه رانسهر ی جیهاندا که سینک هه بی ههقی لیبور دنی هه بی و بتوانی له تاوانبار خۆشب یی؟ من عهدهالته م ناوی، ئه و هاوسهنگی به بۆچییه؟ له بهر دلسۆزی بۆ مرۆقایه تی ئه وه م ناوی. پیم باشتره به ئازاری سزا نه دانه وه سهر بنیمه وه. ته نانهت ئه گهر تاوانبار یش بوو بیتم. جگه له وهش بۆ هاوسهنگی سزایه کی زۆر قورس داوا ده کړی و له تاقتی ئیمه شدا نییه، بۆ ئه و کاره ئه و هه موو ئازاره بچیزین. که وایه په له ی ئه وه مه بلیتی چوونه ژوورده وه یان پییده مه وه و نه مه وه ی. ئه گهر مرۆقیکی راستبوو بیتم ئه رکی سه رشانمه له زووترین کاتدا بیان ده مه وه. هه ر ئه و کاره شم هیه بیکه م. ئالیووشا وانیه که خودام قه بوولنه بی، بهلام به و په ری ریزه وه بلیته که یان پییده ده مه وه.»

ئاليووشا كه سه‌رى داخستبوو له بن ليوه‌وه منجاندی: «ئوه ناهه‌رمانییه.»
 ئیوان به گرژی گوتی: «ناهه‌رمانی؟ به‌داخه‌وه‌م كه ئه‌وه به ناهه‌رمانی
 ده‌زانی. مروّف ناتوانی له ناهه‌رمانیدا بژی. منیش دهمه‌ه‌وئ زیندوو بمینم.
 خوٹ پیمبلی، زووكه جوابم ده‌وه. وایدانی خه‌ریكى دانانی بناغه‌ی
 چاره‌نووسی مروّقی، به‌و ئامانجه‌وه كه له كوٹاییدا مروّقه‌كان به‌خته‌وه‌ر
 ده‌كه‌ی و سه‌فا و شادی و هیمنایه‌تییان ده‌ده‌یه‌وه. به‌لام پنیویست بی
 بوونه‌وه‌ریكى وردیله. وای دانی ئه‌و منداله چكوله‌ی به‌مست له سینگی
 خوئی ده‌دا. هه‌تا سنووری مه‌رگ ئه‌شكه‌نجه‌ بده‌ی و ئه‌و بینایه له سه‌ر هی
 فرمیسی توله‌ نه‌كراوه‌ی ئه‌و هه‌لچنی. ئایا قه‌بوولته ئه‌و بینایه بنچینه‌كه‌ی له
 سه‌ر ئه‌و مه‌رجه دارپژی؟ زووكه پیمبلی، راستییه‌كه‌یم پیبلی.»

ئاليووشا به هیمنی گوتی: «نا، قه‌بوولم نییه.»

ئه‌ی ده‌توانی ئه‌و ئه‌ندیشه‌یه‌ت پنباش بی كه ئه‌و مروّقانه‌ی بیناكه‌یان بو
 ساز ده‌كردی، رازی بن كه به‌خته‌وه‌ری و چاره‌نووسیان له سه‌ر بناغه‌ی
 خوینی قیساس نه‌كراوی مندالیك دامه‌رزئی؟ به‌و ره‌زایه‌ته‌ش هه‌تا هه‌تایه
 به‌خته‌وه‌ر بمیننه‌وه؟

ئاليووشا له‌كاتیكدا چاوی زیته‌ی ده‌هات گوتی: «نا، پیم باش نییه براكه‌م.
 هه‌ر ئیستا گوت بیژی له ته‌واوی دنیا‌دا مروّقیك هه‌بی هه‌قی لیووردنی
 هه‌بی و بتوانی له تاوانبار خوئشی؟ به‌لام كه‌سێك هه‌یه، ئه‌و ده‌توانی له
 هه‌موو شتی خوئشی. له‌به‌ر هه‌ر كه‌سێك و هه‌ر شتیك، چونكه ئه‌و گیانی
 پاکی خوئی له‌به‌ر خاتری هه‌موو كه‌س و هه‌موو شتیك كرده قوربانی. ئه‌وت
 له‌بیر چۆته‌وه، له سه‌ر ئه‌و بینا ساز ده‌كړی و ئه‌وانیش هاوار له ئه‌و ده‌كه‌ن:
 خودایه تو عادلی، چونكه ریگاكانت پوون و ئاشكرا كراوه!»

ئاخ مه‌به‌ستت ئه‌و وجوده بیتاوانه و خوینه‌كه‌یه‌تی! نا، ئه‌وم له‌بیر
 نه‌چۆته‌وه. به پێچه‌وانه، تا ئیستا له خووم پرسیه‌و چون له پێشدا ناوی ئه‌وت
 نه‌هینا گوړی. چونكه تو له باسه‌كانتا زۆربه‌ی كات سه‌ره‌تا باسی ئه‌و
 ده‌كه‌ی. ده‌زانی چی ئاليووشا، - پینه‌كه‌نی ها! نزیكه‌ی سالیك له‌مه‌وبه‌ر

شيعريكم هونيوه ته وه. ئەگەر بتوانی پینچ خوله کی دیکه کاتی خۆت له گه‌ل من به‌فیرۆ بدهی، ده‌خوینمه وه بۆت.

- تۆ شيعرت هونيوه ته وه؟

ئيوان به پيکه نينه وه گوتی: «نانا، نه مهونيوه ته وه. به عومراتی خۆم ديپره شيعريکيشم نه هونيوه ته وه. به لام ئەو شيعره م به په‌خشان نووسی و له‌به‌رم کرد. کاتی نووسینی شيعره که له‌وانه بوو دلم بيخود بی. تۆ يه‌که م خوینه‌ری شيعره که می - مه‌به‌ستم ئەوه يه يه‌که م بيسه‌ری.» ئيوان بزده يه کی هاتی: «بۆ نووسه‌ر چاوپۆشی له بيسه‌ریک بکا؟ پي‌تخۆشه بۆتی بخوینمه وه؟»

ئاليووشا گوتی: «زۆريشم پي‌خۆشه.»

- ناوی شيعره که م «پشکينه‌ری مه‌زن» ه؛ زۆر بيتام بووه، به‌لام ده‌مه‌ه‌وی

بۆتی وه‌خوینم.

پشکیتھری معزن

ئیوان به پیکه نینه وه گوتی: «ئوهوش دهبی پیشه کییه کی هه بی - یانی پیشه کییه کی ئه ده بی، هه، هه، منیش سه رم له دارشتنی پیشه کییه ئه ده بی درناچی. با ئه وه شت پیبلیم، چیرۆکه که ی من له سه ده ی شازده هه مده ده قه ومی. له و سه رده مده دا ئه و جوړه ی که شیوا بوو له قوتابخانه فیوری بی، ئه وه بوو که له شیعرده هیزی ئاسمانی بو سه ر زه وی بیژن. جگه له دانته، له فه رنه سا نو سه ران و هه روه ها راهیبانی کلنسه، شانویه کیان هه بوو، له له ودا «مادونا»¹¹ پیاوانی خودا و فریشته کانی مه سیح و خودا خو ی ده هاتنه سه ر په رده و ده وریان ده گپرا. له و سه رده مده دا، ئه و کاره به شیویه کی سانا به ریوه ده چوو. له سه رده می ده سه لاتی لووی یازده هه مده بو شادیانه ی دۆلفین¹² له تالاری گشتی شاری پاریس شانویه کی ئه خلاقی و به لاشیان بو خه لک برده سه ر په رده، چیرۆکه که شی پشت کووپی نو تر دام بوو. ناوی شانۆکه یان نابوو:

¹³"Le bon jugement de latres sainte et gracieuse viergemarie"

که مه ریهمی پیروژ خو شی دیته سه ر شانۆ و «bon jugement» خو ی راده گه یه نی. له مؤسکۆش هه تا سه رده می پیتری مه زن هیندی جار شانۆی له و شیویه، تایبهت به سه رده می دیرین به ریوه ده برا. به لام جگه له و شانۆیانه هه موو جوړه ئه وسانه و «هۆنراوه» یه که له سه رانه سهری جیهان بلاو بوو بووه و له واندا به پی پی پیویست، گه وره کان و فریشته کان و هه موو

11 - Madonna وشه یه کی ئیتالیا یه به مانای «خاتو نه که م» که به مه ریهمی پیروزیان گوتوه.

12 - نازناوی کوره گه وره ی پادشاهی فه رنه سا.

13 - داوهری دلسۆزانه ی مه ریهمی پیروژ و پاک و دلاوا.

هیزه ئاسمانییەکان لەودا بەشدارییان دەکرد. لە کلیسەکانی ئیمەش ڕاهیبان دەستیان کردبوو بە وەرگێڕان و نووسینەوه و ھۆننەوهی ئەو چەشنە شیعراوە. - جا بیرى لێکەوه لە چ سەر دەمیگدا - سەر دەمی تاتارەکان، بۆ وینە، ئەو شیعەرە ھەیە، (بەلام بە زمانى یۆنانى) بەناوى "گەشت و گەپانى خاتونى ئیمە لە دۆزەخ"، کە وەسفەکانى لەلانى جەسارەتەوه شان لە شانى وەسفەکانى دانتە دەدا. خاتونى ئیمە سەردانى دۆزەخ دەکا و حەزرەتى میکائیل بە نێو دۆزەخدا دەیگێرێ و ئەشکەنجە جوراوجۆرەکانى نیشان دەدا. ئەو تاوانباران و سزاکانیان دەبینى. تاقمیکى زۆر لە تاوانباران دەبینى لە نێو دەریاچەى گەر و کلپەدا دەسوتین. ھیندیکیان بە قوولایى زەریاچەکەدا ڕۆدەچن، بە شیوەیەک کە ناتوانن بێنەوه دەری و "ئەوانەش ئەو کەسانەن کە خودا لەبیریان دەباتەوه." کە ئەوەش توانایى و دەسلەلاتى خودا نیشان دەدا. خاتونى ئیمە مەلول و خەمبار، بە چاوى فرمیسک ھەلۆدەرینەوه سوژدە دەبا بۆ بارەگای بەرزى خودا و بۆ تەواوى «دۆزەخییەکان» داواى لێخۆشبوون دەکا - بۆ تەواوى ئەو کەسانەى لەوێ چاوى پێیان کەوتوو. بەبێ ھیچ جیاوازییەک. وتووێژەکەى لەگەڵ خودا زۆر سەرنجراکێشە. لە خودا دەپارێتەوه و دەست لە پارێنەوه و ڕجا ھەلناگرێ. کاتیک خودا ئاماژە بە دەست و لاقى چوار میخە کیشراوى کورەکەى دەکا بە سەر خاچەکەى ھەوه و لێى دەپرسى: «چۆن لە ئەشکەنەجەگەرانى ئەو خۆش بم؟» مریەم داوا لە تەواوى پیاو چاک و شەھید و فریشتە و مەلائیکەتەکان دەکا لەگەلى بپارێتەوه و سوژدە بەرن، تاکو خودا لە ھەموو تاوانباران بەبێ جیاوازی خۆشبى. دواى بەلێن وەرگرتن لە خودا کە ھەموو سالى لە ڕۆژى "ھەینى پیرۆزەوه ھەتا یەکشەممەى دواى جیژنى پاک، دەست لە ئەشکەنجەى تاوانباران ڕاگرێ. تاوانباران ھەر لەو کاتەدا لە نێو دۆزەخەوه ھاوار دەکەن و ئەو سروودە دەلێنەوه: "خودایە، لەو داوەراییەدا دەسلەلاتیکى بەئینسافانەت ھەیه." ئەگەر شیعەرەکەى منیش لەو کاتەدا بنوسرابایە، شتیکى وەک ئەو ھەردەھات. لە شیعەرەکەى مندا خودا دیتە سەر شانۆ بەلام ھیچ نالى، تەنیا

وهديار دهكەوى و تیدهپهړئ. له و زمانهوه كه به‌لینیدا به فهړ و شكۆوه بیت، پازده سه‌دهی به‌سهردا هاتووه. پازده سه‌ده له و کاته تپه‌ریوه كه نیردراوه‌كه‌ی نووسی: «ئیسټا، له زووترین کاتدا دیم،» له و پوژه و له و کاته‌دا، هه‌روهك خوی له م دنیا‌یه‌دا پی‌شوژی‌ی کردووه، هیچ‌كس ته‌نانه‌ت «كوړ» یش ئاگادار نییه، ته‌نیا «باوك» ئاگاداره^{۱۴}. به‌لام مروځایه‌تی هه‌روا به و ئه‌شك و ئیمان‌هوه چاوه‌روانه، به ئیمانیکى قایم‌تریشه‌وه. چونكه پازده سه‌ده‌یه مروځ له دیتى ئایه‌تی ئاسمانى بینه‌شه:

ئیمان‌تان هه‌بى به ئیلهامى دل
چون ئاسمانه‌كان ناده‌ن به‌لینى^{۱۵}

هیچ شتیک نامینى جگه له‌وه‌ی دل ئیلهامه‌كه‌ی دینى. راسته له و سه‌رده‌مه‌دا مؤجزاتیکى زور هه‌بووه. پیاو چاکانى وا هه‌بوون مؤجزه‌ی سه‌رسوړ هینه‌ریان نواندووه. نه‌خوش و مجرویان چاک کردوته‌وه. به و ته‌ی ژینامه‌نووسان «مه‌له‌كه‌ی ئاسمان» له چه‌ند كه‌س له‌گه‌ل مروځانى پیروژ چاوپیکه‌وتنى هه‌بووه. به‌لام شه‌یتان له‌وه خافل نه‌بوو و سه‌بارت به و مؤجزانه خه‌لكى تووشى شك و در‌دوڼگى كرد. هه‌ر ئه و کاته له باكوورى ئالمانيا رافزییه‌كى به‌سام و نوى سه‌ر هه‌لده‌دا. ئه‌ستیره‌یه‌كى مه‌زن، «وه‌كو چرا پرشنگدار» - یانى کلیسه - كه‌وته نیو سه‌رچاوه‌ی ئاوه‌كانه‌وه و هه‌موو ده‌ریاکان تالبوون^{۱۶}. ئه‌و رافزییانه مؤجزه‌كانیان به درو ده‌خسته‌وه و کاره‌كه‌یان كافرانه بوو. به‌لام ئه‌وانه‌ی كه ئیماندار مانه‌وه له سه‌ر دین و خودا په‌رستى خویان سوورتر بوون. وهك رابردوو، فرمیسكى مروځایه‌تی به‌ره و ده‌رگانه‌ی خودا هه‌لځړی. چاوه‌روانى هاتنى مه‌سیح بوون و خویشیان ویست و هیوادار مانه‌وه و خوژگه‌یان خواست وهك رابردوو له ریگه‌ی ئه‌شقى ئه‌ودا ئازار بکیشن و گیانیان فیدا بکه‌ن. سه‌رده‌مانیکى زور، مروځ به

14- بروانه ئینجیلی مهرقوس، به‌شى سیزده‌هه‌م.

15- دیزه شیعریكى شیلهر به‌ناوى «تاسه‌بارى».

16- شروځه‌ی یوحه‌ننا، به‌شى هه‌شته‌م.

ئيمان و گور و تينهوه تاعهت و خوداپه‌رستىي كردووه و پاراوه‌ته‌وه: "ئەي خولقئينه‌ر، خوداي مه‌زن، زوو ده‌رکه‌وه چاوه‌پروانين" سه‌رده‌مانىكى زور بو هاتنى پاراونه‌ته‌وه. تا وايلىهات كه‌رهمى كرد و بوسه‌ر به‌نده‌كانى خوئى نازلبوو. به‌ر له ئەو روزه‌ش نازل بووبوو. به‌لام له‌گه‌ل چه‌ند كه‌س له پياوانى پيروز و شه‌هيدان و چله‌گرتووه‌كان هه‌روه‌ك له ژينامه‌ي ئەواندا هاتووه، چاوپىكه‌وتنى هه‌بووه. له نيو ئيمه‌دا تيؤچؤف، كه برواي ته‌واو به وته‌كانى ده‌كه‌ين، شاه‌يه‌ديى دا كه:

له‌ژير بارى قورسى خاچدا
 پاشاي ئاسمان وه‌كو كويله
 پيى به‌ خاكى پاكندا نا ئەي نيشتمان
 سه‌رانسه‌رى ته‌به‌پوك كرد.¹⁷

دلنبايه هه‌رواش بوو. ئيستاش ئەو رازى بوو تاوى خوئى پيشان خه‌لكى بدات و هيووا بخاته دلى چه‌رمه‌سه‌رى ديتووان و ئازار چيشتووانه‌وه. به‌لام وه‌ك ئەو مندا لانه‌ي «ئەو»يان خوئى ده‌وى. ناوه‌پوكى شيعه‌ر كه‌ي من له شارى سوئلى ئيسپانيا، له ترسناكترين سه‌رده‌مى زه‌بروزنگ و سه‌ركوتى بيروپادا پوو ده‌دا. له كاتىكدا كه هه‌موو روزه‌يك، له به‌رخاترى خودا، ئاگر ده‌كه‌نه‌وه و له ¹⁸ autode به‌شكودا رافزييه خراپكاره‌كانيان ده‌سووتاند.

هه‌لبه‌ت ده‌رکه‌وتنه‌كه‌شى ئەو ده‌رکه‌وتنه‌هه‌بوو كه به‌ليني دابوو له ئاخى زه‌ماندا، به‌شكويه‌كى ئاسمانيه‌وه بى و هاتنه‌كه‌شى ئەونده له ناکاو ده‌بى "وه‌ك برووسكه‌يه‌ك له روزه‌ه‌لاته‌وه بى تاكو روزه‌ئاوا." ئەو ته‌نيا ساتىك له‌گه‌ل روله‌كانى خوئى چاوپىكه‌وتنى كرد، ئەويش له شوئينىك كه گر و بليسه ده‌ورانده‌ورى رافزييه‌كانى گرتبوو و قرچه‌قرچ ده‌سووتان. له كوتايى كه‌رهمى خوئىدا، جاريكى دىكه له قه‌لافه‌تى مروؤفا ده‌رده‌كه‌وى و ديته نيو خه‌لكه‌وه. هه‌ر به‌و شكلى و شيوه‌يه‌وه كه پازده سه‌ده له‌مه‌وبه‌ر بو ماوه‌ي

17- كويله شيعه‌رىكى ئيف.ناى.تيؤچؤف (١٨٠٣-١٨٧٣) به‌ناوى «ئەم گونده هه‌ژارانه».

18- «ريوره‌سم»

سئ سال له نیو خه لکدا گه را. که هاته خواری پئی نایه سهر «سه نگفهرشی سووره وه بووی» شاریکی باشور، که رژی پیشووی له وی نزیکه ی سه د رافزی ad majorem gloriam Dei له auto dete به وه پهری شکوه به دهستی کار دینال، پشکینه ری مهن، له بهر چاوی شا و هه موو دهستو پیوه ند و پاریزهر و ئوسقوف و ژنانی شوخوشه ننگ و دلرفینی شار و ئاپوره ی خه لک سوتیند رابوون.

«له سه ره خو و به بی سه رنجرا کیشانی خه لک هات، ئه وه سهیره هه موو ناسییانه وه. ئه وه ش ده کری به یه کی له چاکترین به شی شیعره که بزانی ن. مه به ستم ئه وه یه بو ناسییانه وه؟ خه لکی بیده سه لات و ره شو رووت چوون به ره و پیری و له دهوری ئاپوره یان دا و بوونه سهر له پیناوی. ئه ویش به نیویاندا ده گه را و بزیه کی نهرم و دلوقانانه ی له سهر لیو بوو. هه تاوی ئه وین له دلیدا هه لاتبوو و تیشک و بینایی و وزه له چاوی داده رژا و ژیانی خه لکی رووناک ده کرده وه و دلایانی لیورژ ده کرد له خو شه ویستی دوولایه نه. دهستی به سه ریاندا ده هینا و ته قدیسی ده کردن و هه رکه س دهستی ویی که وتبایه، ته نانه ت له جلوبه رگه که شی، ده بووه مایه ی شیفا و سلامه تی. پیره پیاویک که له مندالییه وه کویر بوو، له نیو ئاپوره ی خه لکه که وه هاواری کرد: "خودایه، بیناییم پینده وه با بتوانم بتبینم!" هه ره ریوه تانه ی سهر چاوی لاچوو و بینایی وه دهسته هینایه وه. خه لکه که تیکرا دهستیان کرد به گریان و چوونه سوجه و خاکی به ریپیان ماچکرد. مندالان گولبارانیان کرد و دهستیان کرد به هاوار: "رژگار و به خته وه رمان که". تیکرا پیکه وه دووپاتیان ده کرده وه: "ئه وه - ئه وه! حه تمه ن خو یه تی، جگه له ئه و که سی دیکه نییه و نابی!" هه ره له و کاته دا نازیه تباران، داره ته رمیکی چکوله ی سی و سه رئاوه لا دیننه ده ری، ئه ویش له بهر پلیکانی کلیسه ی سویل راده وه ستی. له نیو داره مه یته که دا، مندالیکی حه وسالان، کچه تاقانه ی شارومه ندیکی به ناوبانگ راکشاوه. منداله که مردوه و سه رتا پایان له گول گرتوه. ئاپوره ی خه لک روو له دایکه چاو به گریانه که ی ده که ن. ده لین: "ئه و

مندالہ کہت زیندو و دکاتہ وہ۔" قہ شہیہ ک کہ بو ریورہ سعی کفن و دفن ہاتوہ، گرژ و مات نیوچاوانی تیکدہنی، بہ لام دایکی جہرگسوتاو بہ گریانہ وہ خوئی دہدا بہ سہر کہوشہ کانیدا و ہاوار دہکا: "ئہ گہر خوئی، مندالہ کہم بو زیندو و بکہوہ!" کوری نازیہ تباران بہ تابووتہ کہوہ رادہ و ہستن۔ لہ بہر پلیکانہ کان دارہ تہرمہ کہ لہ بہر پیی دادہ نین۔ ئہ ویش بہ دلوثانی تیندہ روانی و لہ بن لیوہ وہ بہ ئارامی دہلی: "کیژولہ، ہہستہ!" کچہش لہ ریوہ ہلہ دستی و لہ نیو تابووتہ کہدا دادہ نیشی و چاو بہ دەوری خویدا دہگیرئ: بہ چاوی زیت و پر لہ سہرسامییہ وہ زہردہ دہگری و ئہ و چہ پکہ گولہ سپییہ لہ نیو مشتیان نابو، بہ ئارامی دہگوشی۔

«ہاوار و ہورژنی گریان و ژاوہ ژاوی خہ لک ولاتی داگرت، ہہر لہ و کاتہ شدا جہ نابی کاردینال، پشکینہری مہزن، بہ پال کلیسہ کہدا تیدہ پہرئ۔ پیرہ پیاویکہ نزیکہی نہود سالی تہ مہنہ، کہ لہ گہت و ریکو و پیکہ۔ پو خساری چرچولوچہ و چاوی بہ قولدا چوہ، بہ لام و ہک دوو کوانووی ئاگر ہہروا دہدروہوشینہ وہ۔ بہ پیچہ وانہی رورژنی پیشوو کہ نہ یارانہ کلیسہ یان دہسوتاند، جلوہ رگی زریقہ و بریقہ داری لہ بہردا بو۔ لہم کاتہ دا عبا زبر و کونہ کہی بہ شانیدا دابوو کہ لہ کلیسا لہ بہری دہکرد۔ لہ پشت سہرییہ وہ، دہستہ و دایہرہ و کویلہی خہ مبار و نیگابانی پیروز ریزیان بہ ستبوو۔ لہ گہل دیتنی ئاپورہی خہ لک رادہ و ہستی و لہ دوورہ وہ دہیانخاتہ ژیر چاوہ دیری۔ چاوی لہ ہہموو شتیکہ و تابووتہ کہی لیدیارہ لہ بہر پیی ئہودا دایانناوہ۔ کہ مندالہ کہ دہبینی ہلہ دستی، پو خساری شین ہلہ دہگہرئ و گرژ دہبی۔ برو پر و خولہ میشینییہ کہی تیکدہنی و چاوی لہ گری رقدہ دہترووسکتیہ وہ۔ قامکی ہلہ دینی و فہرمان بہ نیگابانہ کان دہدا قولبہستی بکن۔ دہسہ لاتی ہہیہ و خہ لکیش ہہموو گوئی لہ مست و سہر لہ پیناوین بویہ خیرا ریگا بو نیگابانہ کان دہکہ نہ وہ و نیگابانہ کان لہ گہل بیدہنگیہ کی مہرگاوی «ئہ و» دہگرن و دہیبہن۔ خہ لکہہش تیکر و ہاوکات لہ ہہمبہر پشکینہری پیردا دہچنہ سوچدہ و نیوچاوانیان لہ خاک دہسون۔ ئہ ویش لہ و بیدہنگیہ دا

خه لکه که ته قدیس دهکا و تیده پهری، نیگابانه کان دیله که ده به نه به ندیخانه ی ته نگ و تاریکی کۆشکه قه دیمیه که ی پشکینه ری پیروز و درگای له سهر داده خه ن. پوژئاوا ده بی و شهوی تاریک و گهرم و پشووبری سویل به سهر دا دی. ههوا «بۆن و بهرامه ی داری زهیتوون و لیموی پیوهیه»^{۱۹} له تاریکی ئهنگوسته چاودا درگای ئاسنینی به ندیخانه له ناکاو کرایه وه و جهنابی پشکینه ری مهزن دهست به چرا وه ژوور کهوت. به تاقی ته نیایه. درگا که زرمه ی دی و پیوه ده دریته وه. له بهر درگا که دا راده وهستی و ههتا ماوهیه ک، دهقیقهیه ک یان دوو دهقیقه، چاو له چاوی ده بری. ئاخری له سهره خو دهرواته پیشی. چرا که له سهر میژیک داده نی و قسه دهکا:

"ئه وه خو تی؟ یانی راست خو تی؟" به لام کاتی هیچ وه لامیک نایستی، دریژه به قسه کانی ده دا: "وه لام مه ده وه، مه تق مه که. به راستی ده توانی بلئی چی؟ چاکه ده زانم ده لئی چی. هه قیشت نییه یه ک وشه به و قسانه ی پشووت زیاد بکه ی. بۆچی هاتووی و بوویه ته له مپه ری سهر پیمان؟ چونکه هاتووی بیته کۆسپی سهر پیمان و خوشت ده زانی. به لام ده زانی سبه نی چی رووده دا؟ نازانم کی، گرینگیش نییه خو تی یان که سیکی شیوه ی خو تی، به لام سبه نی مه حکومت ده که م و وهک خراپترین له دین وهرگه راو به سهر داره وه ئاورت تیه ره ده دم. ههر ئه و خه لکه شه که ئه مرۆ خاکی بهر پیمان ماچده کردی، سبه نی به ئاماژه یه کی من تیکرا سووته مه نی و ئاوردوو دین بۆ سووتاندنت. جوان حالیه!" ههر له و کاته دا که چاوی له به ندیه که ی نه ده ترووکاند، قورساخ و بیرمه ندانه گو تیشی: "به لئ رهنگه بشزانی."

ئالیووشا که مات و واق و پماو گو یی راگرتبوو، به بزیه که وه گو تی: «ئیوان باش تیناگه م. یانی چی؟ ئه وه چیرۆکی خه یالییه یان، هه له یه که له لایه ن پیره پیاوه وه؟»

ئیوان به پیکه نینه وه گو تی: «ئه گهر ریئالیسمی نو ی وای میشتک خراب کردوو خه یال هه ستت ناجو لئینی، به لام ئه وه ی ئاخری قه بوولبکه. ئه گهر

19- له شانۆی «میوانی بهردین» (دۆن ژوان)، به ره می پووشکین.

پیتخوښه نمونډه يه که له *qui pro quo* ۲۰ هه بڼې، با وا بڼې. «هروا به پيکه نينه وه دريژه ي پيدا: «راسته پيره پياو نه وه د سالي ته من بو و زوريش تامه زروي بيروکه ي داتاشراوي خو ي بو. رهنکه رواله تي به ندييه که ش تووشي سه رسوورپماني کړد بڼې. يان له وانه يه له راستيدا و ته هاتهران پاته رانه کاني بوو بڼته هو ي نه وه ي پيره پياوي نه وه د سالانه تووشي گومان بڼې، که پوژي پيشوو له رپوره سمې رافزي سووتانندا له راده به در تووشي له خورپه بوو بوو. له لايه کي تره وه چ گرنگايه تيبه کي هه يه که *qui pro quo* بوو ي يان خه يالکي سه ره رويانه؟ نه وه ي گرينگه نه وه يه قسه ي ده کړد و له وه ي که نه وه د سال مته قې نه کړد بوو به ئاشکرا ده دوا.

- به ندييه که شي هروا بڼه ننگه و چاوي تيرپوه و هيچ نالي؟

ئوان ديسان به پيکه نينه وه گوتې: «وه لاسل ناچاره. پيره پياو پنيگوتوه که هه قې نيه له سه ر قسه کاني پيشووي بروا. ده کړي بلين نه وه ش بڼه رتيرين لايه ني ئايني کاتوليکي رومييه. لانیکه م بيروپاي من وايه. ده لين: «هه موو شتيک له لايه ن تووه به پايه به خشراوه و که وايه هه موو شتيک به ده ست پايه و پيوست به هانتي تو ناکا. لانیکه م نابج هه تا ماو ده ک خو له کاريان هه لقوتيني.» هه رچونک بڼ يه سوو عييان وا ده لين و ته نانه ت نوو سيويشيانه. من له به ره مه ي عالمه کانياندا خونډوومه ته وه. پيره پياو لي ده پرسې: "ئايا هه قه هه يه يه کيک له و رازه دنياييانه ي که ليته ي هاتووي بو ئيمه ئاشکرا بکه ي؟" هه ر خو شي وه لامه که ي ده داته وه: "نا، هه قه نيه. تو نابج يه ک وشه به و قسانه ي پيشووت زياد بکه ي و ئيزنت نيه نه و ئازاديه ي که له کاتي ژيانندا له م دنيا تاريفته کړد له خه لکي بستينييه وه. هه ر شتيکي تازه ئاشکرا بکه ي زيان له ئازاديه ي مروف ده دي. چونکه وه ک مؤجزه يه ک دهنوئي و ئازاديه ي بيروپاي مروف، نه و سه رده مه، ياني هه زار و پينجسه د سال له مه و به ر له لاي تو بايه خدارتر له هه موو شتيک بوو. مه گين نه و زه مانه به رده وام نه تده گوت: "ئازادتان ده که م؟" پيره پياو له ناکاو به بزده يه کي

خه ماوییه وه دریژهی به قسه کانی دا: "به لّام ئیستا ئه م پیاوه «ئازاد» انهت دیوه." پیره پیاو به گرژی چاوی تیبیری و له دریژهی قسه کانیدا گوتی: «به لّام له ئاکامدا کاره کانمان به ناوی تووه به ئه نجامگه یاند. پازده سه ده له گه له ئازادیی تو ئاره قمان رشت، به لّام ئیستا دهفته ره که ی پیوه دراوه و وه لانه راوه. یانی باوه ده که ی؟ وهک په ز چاوم لیده که ی و واش دنوینی له دهستم قه لّس نیت. به لّام با پیتبلیم، خه لکی ئه مرۆ پینانویه زیاتر له هه موو وهختی ئازادیان هه یه، له گه له ئه وه شدا ئازادیی خویان بو ئیمه هیناوه و خاکه رایانه له بهر پیی ئیمه دا دایانناوه. به لّام ئه م کاره کاری ئیمه بووه. ئه مه بوو ئه وه ی تو کردت؟ ئه مه بوو ئازادیی تو؟"

ئالیووشا هه لیدایه: «ديسان تیناگه م. کاتی تانه و ته شه ری لیده دا، گالته ده کا؟»

«نا، بوخوی و بو کلیسا که ی ئه وه به شانازی ده زانی، که ئاخری شکستیان به ئازادی داوه و کاریکیان کردووه خه لک به خته وه ر بی. «چونکه ئیستا» (هه لبهت خه ریکه باسی دادگای بیرورا پشکنی ده کا) بو یه که م جار، بیر کردنه وه له به خته وه ری مرۆ قایه تی مسوگه ر بووه. مرۆ قیکی یاخی خولقاوه و یاخی چو ن ده توانی به خته وه ر بی؟ "پیده لی": به ته واوی وریایان پیدای، به لّام تو گویت نه دانی، ته نیا ریگایه ک که ده کرا له ویوه مرۆ ف به به خته وه ری بگا تو ره تکرده وه. به لّام به خته وه رانه کاتی رویشتن کاره که ت به ئیمه سپارد. تو به لّینیت داوه، که لامی خو ت کرده بناغه، مافی پیوه ندی و وازهینانت به ئیمه ²¹ دا. هه لبهت ئیستا ناتوانی له بیری ساندنه وهیدا بی. که وایه بو هاتووی بیی به کو سپی سه ر ریمان؟»

ئالیووشا پرسیی: «مانای «به ته واوی وریایان پیدای» ئیتر چییه؟»
 - چاکه ئه مه پوخته ی ئه و شته یه که پیره پیاو ده بی بیلی. گوئ بگره.

21- به راورد بکری له گه له وتاری عیسا بو پترس، ئینجیلی مه تی، به شی شازده هه م. «منیش کلپه کانی ئاسمان به تو ده سپیرم: ئه وه ی تو له سه ر زه وی پیوه ندی ده ی له ئاسمان پیوه ند ده درئ: ئه وه ی له سه ر زه ویش له یه کتر جیا بیته وه له ئاسمانیش لیک جیا ده بیته وه.»

«پیره پیاو له دريژهي قسه كانيدا دهلي: «پوحي زانا و ترسينر پوحي خو فهوتين و دژهبوون، پوحي مەزن، له بيابان له گه لټ دووا. له كتيبشدا به ئيمه يان گوتووه تووي تووشي «بیره بیره» كرد، وايه؟ مه گين ئه وهی ئه وهی له سى پرسياردا بو تووي ئاشكرا كرد و له وهی وا توو په تکرده وه، ئه وهی له كتيباندا ناويان ناوه «بیره بیره»، شتيكي راستتريش پهيدا دهبي؟ له گه لټ ئه وانه شدا ئه گه له سهر زهوى مؤجزه يه كي سهر سوور هينر بووبى، له و پوژده دا روويداوه، گه لاله ي ئه وه سى پرسياره خو ي بنه ماي مؤجزه بوو. ئه گه له بلوايه له گه لټ باسه كه دا بيهينته بهرچاوى خو ت كه ئه وه سى پرسياره ي پوحي ترسينر له كتيبە كاندا بسردريته وه و ناچار بين ئه وانه بگيرينه وه و سهر له نوئ دايانهيننه وه، بو ئه و كار هس هه موو زانايانى سهر زه وي مان كوو ده كرده وه - ده سه لاتداران قه شه ي پايه به رز و بيرمه ندان و فه يله سووفان و شاعيرانمان بوو كارى داهيتانى ئه وه سى پرسياره راده سپارد، به شيويه كه كه نه ك هه ر بوو بارو دوخه كه باش و له بار بى، به لكو له سى وشه دا و له سى شروقه ي مروقانه دا ته واوى ميژووى داهاتووى جيهان و مروقا يه تى به يان كه ن. به برواى توو هه موو زانايانى سهر زهوى ده يانتوانى له بارى قوولئى كاكل و شويندانه ريبه وه، هاوتاي ئه وه سى په رسفه داهينن كه پوحي زانا و ده سه لاتدار له بيابان له گه لټ تودا هيتايه گوړئ؟ هه ر له و پرسيارانه و له په رجوى ئه وه به يانانه وه، ده توانين تيبگه ين كه ليژه سهر و كارمان نه ك له گه لټ هوشى بزوزى مروق، به لكو له گه لټ مو تله ق و هه تا هه تاييه. چونكه له و سى پرسياره دا هه موو ميژووى داهاتووى مروقا يه تى، به گشتى بوته يه كه يه كي جئ گرتوو و پيشويژى كراو و كوئى دژوازيه ميژووييه كان، كه سروشتى داخراوى مروق له وانه دا تاقانه يه. له و سهر ده مه دا زور پوون و ئاشكرا نه بوو، چونكه داهاتوو نه ناسراو بوو، به لام ئيستاكه هه زار و پينج سه د سالا تيه ريوه، ده بينم كه هه موو شتيك له و سى پرسياره دا، به جوړي ك كه تيبگه ي پيشويژى كراوه و وه ها جينگير بووه كه ناتوانى هيچى پى زياد بكه ي يان ليئى كه مكه يته وه.

«ويزدانی خۆت بکه قازی ههق به کي بوو - به تو بوو يان بهو کهسهی پرسياری له تو کرد؟ يه کهم پرسيار وهبیر خۆت بينهوه، مانای ئهوان - نه که دهقاودهقی وشهکان - ئاوا بوو: «تو دهچی بو دنیا، بهلام به دهستی بهتال دهچی، به واده و بهلینیی ئازادییهوه دهچی، بهلام ئهوه خه لکهش له بهر فهقیرحالی و زاته یاخیهه کهيان ناتوانن لهوه بگهن. لیبی دهترسن و زراویان توقیوه - چونکه تا ئیستا بو مروّف و کومه لگای مروّقیایه تی هیچ شتیک تال و پشوپرتر له ئازادی نه بووه. بهلام ئهوه بهردانه لهو بیابانهدا لهتوکوت و بیکه لک دینه بهرچاوت. ئهوه بهردانه بکه به نان و خه لکیش وهک میگهل گوی له مست و سه ره له پیناوت ده بن. ئه گهرچی ههتا ههتایه له رزی ئه وه یان له دلدا ده بی نه کا ده ست بکیشیته دواوه و ئه و نانه یان پیره و نه بی نی. «به لام تو رازی نه بووی مروّف له و ئازادییه بیبه شکهی و پيشنیاره کهت رهت کرده وه. له دلی خۆشدا گوتت ئه گهر گوی له مستی به نان بکردری، ئازادی چه نده دهژی؟ وه لامتدایه وه مروّف ته نیا به نان به ریده چی. به لام ئه وهش بزانه هه ر له بهر ئه و «نانه زه وینییه» رۆحی به گژتدا دی، له گه لت به شه ر دی و ده تبه زینی، هه موو خه لکیش لایه نگری له و ده کهن و هاوارده کهن: «کی ده توانی شان له شانی ئه و درنده یه بدا؟ ئه و ئاگری له ئاسمانه وه به ئیمه داوه!» ئه وهش بزانه سالانیکی زور تیده په پرن و مروّقیایه تی به زاری زاناکانی خۆی هاوار ده کا هیچ جنایه تیک نه بووه، که وایه تاوانیش له گوړیدا نییه و ته نیا برسییه تی له ئارادایه، ئه و جینایه تانهش له برسییه تییه وه سه رچاوه ده گرن. «خه لکی تیر بکه و پاشان گه وره ییت لیان بوی!» ئه مهش هه ر ئه و شته یه که له هه مبه ر تو دا به رزی ده که نه وه و هه ر به وهش په رستگاکه ی تو تیک ده رمینن. له و جیگایه ی که په رستگاکه ی توی لیوو، بینایه کی نوئ ساز ده کهن، قه لای به سامی بابل دیسان ساز ده کړیته وه، ئه گهرچی وه ک قه لاکه ی پيشوو ته واو نه ده بوو، له وانه شه تو بوو بووا یه تییه کو سپی ئه و کاره و ده تتوانی تا کو هه زار سال خه لک له ده ست ئه و ره نج و ئازاره رزگار بکه ی. چونکه ئه وان دوا ی هه زار سال ئازار کیشان، به قه لاکه ی خۆیانه وه

دهگه رانه وه بۆلامان. دهگه ران به دواى ئيمه دا، ئيمه ش خومان له بوودر و ئه شكه وتاندا دهشارده وه، چونكه ديسان دهستان دهكرده وه به ئه شكه نجه و قه لاچومان. ئيمه ده دۆزنه وه و به سه رماندا دهنه رينن: «تيرمان كه ن، چونكه ئه وان كه به ليني ئاگرى ئاسمانيان پيدا بوون، به لينه كه يان نه برده سه ر!» ئه و كاته ئيمه ش بيناي قه لاکه يان بۆ ته واو ده كه ين، چونكه كه سيك ده توانى بينا كه يان بۆ ته واو بكا، كه زگيان تيربكا. ته نيا ئيمه شين به ناوى تووه تيريان ده كه ين. به دروش واده نوينين به ناوى تووه يه. ئاخ، قه ت قه ت ناتوان به بى ئيمه خويان تيربكه ن! هه تا ئه و كاته ي ئازاد بژين هيچ زانستىك نانيان نادا، له كوتاييدا ئازادى خويان فریده دهنه به رپيى ئيمه و پيمان ده لين: «بمانكه نه كويله ي خوتان به لام تيرمان كه ن.» «له ئاكامدا خويان تیده گه ن كه ئازادى و نانى زور و زه وه ند بۆ هه موان دابين ناكري و ناتوانى بيريشى لي بكه يته وه. چونكه هه رگيز هه رگيز ناتوان له نيوان خوياندا به شيبكه ن. به و ئاكامه ش ده گه ن كه هيچكات ناتوان ئازاد بن، چونكه بيهيژ و شه رانى و بى بايه خ و خيشه سه رن. به ليني نانى ئاسمانيت پيدان، به لام ديسان ده لييمه وه، ئايا له روانگه ي مروقى بى هيژ و هه ميشه تاوانبار و ياخى و خويزيبه وه، مروف ده توانى له گه ل نانى زه ويني به ربه ره كانى بكا؟ ئه گه ر له به ر خاترى نانى ئاسمانى هه زاران و ده يان هه زار مروف پيره ويت لي بكه ن، ئه و ملوئينان ملوئين مه خلوقاته ي كه ناتوان له به ر نانى ئاسمانى چاوپوشى له نانى زه ويني بكه ن چييان به سه ر دئ؟ يان تو ته نيا ده توانى بژيوى هه زار كه سى گه وه و به هيژ دابين بكه ي، هه زاران كه سيش، به بارته قاي گه لاي داران، هه ژار و بيهيژن و خوשיان ده ويى و ته نيا به هيواى گه وران و خاوه ن هيژان ده ژين؟ نا ئيمه بژيوى بيهيژه كانيشمان هه يه. ئه وان تاوانبار و ياخين، به لام ئه وانيش ئاخري ده بنه گوپرايه ل و سه رله پيناو. سه ريان له ئيمه سوور ده ميتى و وه ك خودا چاومان ليده كه ن. چونكه ئيمه ئاماده ين. ئه و ئازاديبه كه ئه وه نده له به ر چاوى ئه وان به سام و بقه يه، تامل بكه ين و به سه ري دا زاليش بين - ئازاد بوون بۆ ئه وان هه تا ئه و راده يه سامناكه. به لام پييان ده لين كه ئيمه خزمه تكارى

ئیوهین و به ناوی تووه فرمانیان پی‌ده‌دهین. دیسانه‌لیان ده‌فریونین. چونکه
 ئیزن به تو نادهین جاریکی تر بگه‌ریتته‌وه بۆلامان. ئه‌وه‌ل‌خه‌له‌تاندنه هوی
 ئازارمانه، چونکه ناچارین درۆ بکهین، ئه‌مه‌یه به‌لگه‌ی یه‌که‌م رۆژی بیابان و
 ئه‌وه‌شه ئه‌و شته‌ی که له‌به‌ر ئازادی به‌ه‌موو شتیکی ئه‌م و لاته دراوه و تو
 له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا رته‌ی ده‌که‌یه‌وه و رازی گه‌وه‌ری جیهانیش له‌م پرسیاردا
 شاردراره‌ته‌وه. به‌هه‌لبژاردنی «نان» هه‌ز و ئاره‌زووی جیهانی و تا‌هه‌تایی
 مرو‌ق‌ایه‌تیت، به‌گشتی و تاکه‌که‌سی به‌شیه‌یه‌کی یه‌که‌پارچه - بۆ دۆزینه‌وه‌ی
 که‌سیک که بیپه‌رستن - به‌جی هیناوه. هه‌تا ئه‌و کاته‌ی مرو‌ف ئازاد بژی، ئاوا
 بی‌پسانه‌وه و خه‌مبارانه بۆ هه‌موو شتیکی، وه‌ک گه‌ران به‌دوای که‌سیکا بۆ
 په‌رستن هه‌ولنادا. به‌لام مرو‌ف ده‌گه‌رئ به‌دوای شتیکی که له‌وپه‌ری چۆن و
 بۆچی دامه‌زراوه تا‌کو هه‌موو خه‌لکان له‌ریوه بۆ په‌رستنی ئه‌و رازبین. چونکه
 ئه‌و خه‌لکه به‌سته‌زمانه ده‌ربه‌ستی ئه‌وه‌ن بزانی ئه‌م له‌گه‌ل ئه‌و ده‌توانی چی
 بیپه‌رستی، که هه‌ر ئه‌و شته بی که هه‌مووان ئیمانیا پێیه‌تی و ده‌په‌ره‌ستن.
 ئه‌وه‌ی که گرینگ و بنه‌ره‌تییه ئه‌وه‌یه که هه‌موو «پیکه‌وه» له‌ویدا بن. ئه‌م
 ته‌مایه‌ش بۆ به‌شداری کردنی هه‌مووان له‌ په‌رستندا، هه‌ر له‌ رۆژی به‌ریوه
 لیکه‌ومانی سه‌ره‌کی هه‌موو مرو‌فیک به‌ته‌نیا، به‌بارته‌قای هه‌موو
 مرو‌ق‌ایه‌تییه. - له‌به‌ر به‌شداریکردن له‌ په‌رستندا یه‌کتریان داوه‌ته به‌ر شیر و
 تیر. خوداگه‌لیکیان قوت کردۆته‌وه و له‌گه‌ل یه‌کتر که‌وتونه مملانی و
 رقه‌به‌رایه‌تی: «خوداکانی خۆتان وه‌لانی و ده‌ستبکه‌ن به‌ په‌ره‌ستنی
 خوداکانی ئیمه، ده‌نا خۆتان و خوداکانتان ده‌کوژین!» هه‌تا رۆژی په‌سلانیش
 هه‌روا ده‌بی، ته‌نانه‌ت کاتیکیش خوداکانیا له‌ سه‌ر زه‌وی به‌ریوار بووبیتن،
 راست به‌و چه‌شنه له‌هه‌مبه‌ر بتاندا سوچه‌ده‌بن. له‌و رازه‌بنه‌رته‌ی و
 سه‌روشتییه‌ی مرو‌ف هه‌تمه‌ن ئاگاداری، به‌لام ئه‌و ئالا سه‌ره‌ونخوون کراوه‌ت
 ره‌تکرده‌وه که درابووه ده‌ستت تا‌کو هه‌موو مرو‌ق‌ایه‌تی هاندا سوچه‌ت بۆ
 به‌رن که ئه‌ویش ئالای نانی زه‌وینی بوو. که‌چی تو له‌به‌ر خاتری ئازادی و
 نانی ئاسمانی نه‌تویست. ب‌روانه به‌ر له‌وه چترد دیسان به‌ ناوی ئازادی! با

پیتبلیم هیچ دل‌خورپه‌یه‌ک بۆ مروّف له‌وه به ئازارتر نییه که بتوانی به تالوکه که‌سیک په‌یدا بکا تاکو ئازادی پی‌به‌خشی، ئازادییه‌ک که ئەم خه‌لکه چاره ره‌شه له‌گه‌لی له‌دایکبوون. به‌لام ته‌نیا که‌سیک ده‌توانی ئازادییه‌که‌یان له ئەستۆ بگری که بتوانی ویژدانیان ئارامبکاته‌وه. له‌ناندا ئالایه‌کی له‌شکان نه‌هاتوو پیشکه‌ش کرا؛ نان بده با خه‌لکی بته‌رستن، چونکه هیچ شتیکی به‌قه‌د نان بۆ مروّف گرینگ نییه. به‌لام هه‌رکاتیکی که‌سیک جگه له تو ده‌ست به‌سه‌ر ویژدانیاندا بگری و هه‌لیان فریوینی، له‌ریه‌وه واز له تو دینن و وه‌دوای ئەو که‌سه ده‌که‌ون که ویژدانیانی خستۆته ژیر رکیفی خۆی. له‌م باره‌وه هه‌ق به‌تۆیه چونکه جه‌وه‌ری ژیانی مروّف ته‌نیا زیندوو بوون نییه، به‌لکو ئەو ئاواته‌یه که بۆی ده‌ژین. هه‌ر کاتیکی مروّف نه‌زانن بۆ زیندوو هه‌رگیز چه‌زی له ژیا نابی و مه‌رگ به‌ئاوات ده‌خوای، ئەگه‌ر ته‌نانه‌ت سه‌رتاپاشی له‌نان بگرن. ئەوه‌ش راسته به‌لام ده‌توانین چ ئاکامیکی لی وه‌رگرین؟ تو به‌جیی ئەوه‌ی ده‌ست به‌سه‌ر ئازادی مروّفا بگری، گه‌وره‌ترت کرده‌وه له‌به‌ر چاویان. بۆ نازانی مروّف مه‌رگی زۆر پی‌خۆشته‌وه‌ی چاک و خراپه لیکبکاته‌وه؟ هیچ‌شتیک له‌به‌ر چاوی مروّف شیرینتر له ئازادی ویژدان نییه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هیچ شتیکی له‌وه ترسناکتر نییه تو به‌جیی ئەوه‌ی ویژدانی مروّف به‌هۆی یاسای بنه‌ره‌تییه‌وه ئارام که‌یته‌وه، سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ترین و گومان‌اویت‌ترین و دژوارترین و پی‌وارترین ئەسلی جیهانت بۆ ده‌سته‌به‌رکردن که له‌توانای مروّفا نه‌بوو. تو گوتت چه‌ز و خۆشه‌ویستیت به‌رانبه‌ر به‌ مروّف نییه، به‌لام ئیستا هاتووی و واده‌نوینی که گیانی خۆتیا ن بۆ فیدا ده‌که‌ی. به‌جیی ئەوه‌ی ده‌ست به‌سه‌ر ئازادی مروّفا بگری و هیمنایه‌تیان به‌دیاری بۆ بینی، ژیا نت لیتا‌لکردن و تووشی ره‌نج و ئازاری هه‌تا هه‌تاییت کردن. تو ئەشقی ئازادی مروّفت ده‌ویست تاکو ئازادانه پی‌ره‌ویت لیکه‌ن و ئاشق و سه‌ر له‌پیناوت بن. به‌جیی یاسای وشک و کۆن، مروّف ده‌بی له‌مه‌به‌ولاوه به‌دلیکی ئازاده‌وه، ته‌نیا وینه و په‌یکه‌ره‌ی تو له هه‌مبه‌ر خۆیدا دانی و بیکاته‌رینما و له‌نیوان خیر و شه‌ردا کلاوی خۆی

بکاته قازی. به لّام نه تده زانی ئە گەر له ژیر باری به سامی هه لّباردندا له پی بکهوئ، ته نانهت حاشا له په یکه ره که شت و له خوشت دهکا؟ ئاخو دهنه پین و ده لّین راسته قینه و تو دوو شتی لیک جیاوازن. چونکه ناکوکی و پهنجیکی زورت تووشی خه لک کردووه و هیئدهت پرسیاری بی وه لّام بو دروستکردوون تووشی قاره سه ری بوون.

«که وایه ده توانم بلّیم له راستیدا تو خو ت بوویه هوی کاول بوونی مه زنایه تیی خو ت، هه ر بویه له هه موو که س زیاتر شیایوی لومه و سه رکونه ی. له گه ل ئە وشدا چیت پی برا؟ سی ده سه لات هه یه، ته نیا ئە و سی ده سه لاته ده توانی به سه ر و یژدانی ئە م سه ره رو بی هیزانه دا زالبی و بو به خته وه ری خو یان هه تا هه تایه هیواداریان بکا و بیانخاته ژیر رکیفی خو ی - ئە و هیزانه ش بریتین له په رجو و راز و ده سه لات. تو ده ستت به پرووی هه رسیکیانه وه ناوه و بناغه ی نموونه یه کت دارشتووه. کاتیک که روچی زانا و تر سینهر، تو ی له سه ربانی په رستگا دانا و پیئگوتی: «ئە گەر ده ته هوی بزانی کوری خودای یان نا، خو ت فریده خواری، چونکه له کتیبی پیروژدا نووسراوه که فریشتان ده تگره وه و ناهیلن بکه ویته عه رزی و ئاسیوت پیئگا. دوا ی ئە وه بو ت ده رده که وئ کوری خودای یان نا، ده شی سه لمینی که ئیمانیکی قایمت به باوکت هه یه.» به لّام خو ت بوارد و نه تو یرا خو ت فری بده ی. ئاخ، ئە و کارهت زوریش لووت به رزانه و باش بوو، وهک خودا، به لّام په چه له کی سه ره رو و بی هیزی مرو ف ده توانی ده وری خودا بگیری؟ که وایه ده تزانی به هه لّینانه وه ی هه نگاو یک و خو فریدانه خواری له و سه ربانه خودات تووشی وه سه وه سه ده کرد و ئیمانی خوشت له ده ستده دا و ئیتر بروات پیی نه ده ما. له سه ر ئە و زه وویی که هه تبووی بو رزگار کردنی، له تو کوکوت ده بووی و ئە و روچه زانایه ی که وه سه وه سه ی ده کردی شاد ده بوو. به لّام دیسان لیتده پرسم، ئایا له شی وه ی تو زور هه یه؟ ده ستتوانی بو ساتیک باوه ر بکه ی که مرو فیش له وانه یه تووشی بیره بیره یه کی وا بین؟ ئایا زاتی مرو ف واهه یه بتوانی په رجویه ک رهت بکاته وه. له ساته مه تر سیداره کانی ژیاناندا،

ئەو ساتانەى قوولتەرىن و ئازاراوى تەرىن گەرتەى رۇحى پەىك دەىنن، بتوانى ئازادانە راي خۇى دەربەرى؟ دەتزانى كەدەوہەكانت لە كەتتەىدا تۇمار دەبى و بۇ دەور تەرىن زەمان و ەموو شەوئەىكى زەوى دەچى و ەىوادار بووى كە مرۇف پەىرەوى لە تۇ بكن و ئيمان بەخودا بىنن و داواى پەرجۇ نەكەن. بەلام نەتەدەزانى كاتەىك مرۇف مۇجزە رەتەدەكاتەوہ، خوداش رەتەدەكاتەوہ، چەونكە مرۇف ئەوہندەى بە داواى مۇجزەوہىە، ئەوہندە بەداواى خوداوە نىيە. چەونكە مرۇف ناتوانى بەبى پەرجۇ تاقتە بىننى و دەستەدەكا بە خولقاندى مۇجزە و پەرجۇى تازە و بۇلاى پەرسەتى خورافات و جادوو دەخوشى، ئەگەر سەد ەىندەش كافر و ياخى و لە دىن وەرگەرپاوبى. كاتەىك كە بە جنىو و ناوئەىكەوہ خەلك بەسەرياندا گوراندى: «لە خاچەكەت وەرەخوارى و ئەوسا ئيمانەت پەىدەىنن كە تۇ «ئەو»ى، لە خاچەكەت نەهاتىيە خوارى. لە خاچەكەت دانەبەزەىت، چەونكە نەتەدەوئەىست ديسان مرۇف پەلكەىش بەكى بۇلاى مۇجزە و كۆيلەىى، خواستەىشت ئيمانەىكى ئازادانە بوو كە لە سەر بنەماى مۇجزە نەبى. تاسەبارى عەشق و ئازادى بووى، نەك سوجدە و كرنوشى كۆيلە لە ەمبەر دەسەلاتەىكدا كە ئەوى توشى نەگبەتى و چارەپەشى كەدووە. بەلام لەو بارەوہ بايەخت بە مرۇفدا، بەلام دەبى ئەوہ بزانى ئەو خەلكە ئەگەرچى لەزاتى خۇياندا سەرەرۆن، بەلام لە راستەىدا كۆيلەن. چاوە لە دەوروبەر بەكە و كلاًوى خۇت بەكە قازى، پازدە سەدە تەپەرىيوە و ئەوان ەروەك خۇيانن. كوا تەوانىوتە كى بە پلە و پاىەى خۇت بەگەىەنى؟ سەوئەنت بۇ دەخۇم كە مرۇف لە زاتى خۇيدا زەبوونە و زۆر لەوہ خەوئەىترە كە تۇ بىرى لىدەكەىەوہ و باوہرت پەنىەتى! پەتەوايە بتوانى ئەوہى تۇ دەىكەى ئەوئەىش بىكا. ئەو ەموو رەزەت بۇ مرۇف دانا، بەلام ئەوان ەىچيان لە چاودا نىيە و پەىيان واىە لەبىرت بەدوونەوہ، ئەوہش ەوى ئەوہ بوو تۇ لەرادە بەدەر چاوەرەوانىت بوو. ئەى ئەو كەسەى ئەوانت لە خۇت خۇشتر وىستووە! ئەگەر رەزەىكى كەمەرت بۇ دانايەن، ديارە چاوەرەوانىشت لىيان كەمەر دەبوو. ئەوہش زىاتر لە ئەشق دەچوو، چەونكە بارى ئەوئەىش سووكتەر دەبوو. مرۇف زەبوون

و سه‌رکزه، ئەگەر ئیستا له ده‌سه‌لاتی ئیمه یاخی بووه هیچ باکیکمان نییه، چونکه به‌هۆی سه‌ره‌پۆیی و یاخی بوونه‌وه له خۆی ده‌رچوو. ئەوه‌ش وهک له‌خۆبایی بوونی مندالی قوتابی وایه. ئەوان مندالانیکن له قوتابخانه‌ ئاژاوه ساز ده‌که‌ن و ناهیلن مامۆستا بچیته ژووری. به‌لام شادیی مندالانه‌یان زوو کۆتایی پیدئ و گرانیشیان بو ته‌واو ده‌بی. هه‌موو په‌رستگاگان خاپوور ده‌که‌ن و زه‌وی به‌ خوینی خۆیان پاراو ده‌که‌ن. به‌لام ئاخری ئەمانه، ئەم منداله‌ ناهیرانه، تیده‌گه‌ن هه‌رچه‌نده‌ش سه‌ره‌پۆ بن، سه‌ره‌پۆ گه‌لیکی بیده‌سه‌لاتن و ته‌نانه‌ت ناتوانن ئاگیان له یاخیکه‌رییه‌که‌ی خۆشیان بی. له فرمیسی گه‌وجانه‌ی خۆیاندا نوqm ده‌بن و له ئاکامدا تیده‌گه‌ن که «ئهو» سه‌ره‌پۆی خولقاندوون و ره‌نگه‌ ویستییتی سه‌ر بخاته سه‌ریان. به‌ هیوابراوی ئەوه ده‌لین و ته‌کانیشیان بوونی کفری لیدئ؛ دیسان تووشی خه‌فه‌تیان ده‌کا، چونکه زاتی مرۆف له‌گه‌ل کفر سازگار نییه و ئاخری ئەو تۆله‌یه له خۆی ده‌کاته‌وه. که‌وايه په‌ژاره و نائارامی و ئاژاوه چاره‌نوسیان ده‌بی، دواي ئەو هه‌موو ره‌نج و ئازاره‌ی بو ئازادییان کیشات! نیردراوی مه‌زنی تو له شروقه‌کانیدا ده‌لئ ته‌واوی ئەو که‌سانه‌ی له یه‌که‌م په‌سلاندا به‌شدارییانکرد، چاوم پینان که‌وت وله هه‌ر هۆزیک دوازه هه‌زار که‌س له‌وی حوزووریان^{٢٢} هه‌بوو. به‌لام ئەگه‌ر ژماره‌یان ئاوا زور بووبی له‌وانه‌یه مرۆف نه‌بوویتن و له تاqمی خودایان بووبن. خاچه‌که‌ی تۆیان به‌ کۆلدا دابوو، سالانیکی زور له ده‌شت و بیابانی قاقر، به‌ کولله و ره‌گه‌ گیا به‌رئ چوون - به‌راستی هه‌قته به‌ شانازییه‌وه ئاماژه بکه‌ی به‌و منداله‌ ئازادانه‌ی، مندالانی ئەشقی ئازادین، مندالانی فیداکاریی و خاوه‌ن شکۆن و به‌ ناوی تۆوه ئازادن. به‌لام له‌بیرت نه‌چئ ئەوان ته‌نیا چه‌ن هه‌زار که‌س بوون و خودایانیشیان له‌نیودا بوو، ئەه‌ی ئەوانی دیکه‌ کئ بوون؟ چۆنیش ده‌توانین مرۆقه زه‌بوونه‌کانی دیکه‌ لۆمه بکه‌ین، چونکه نه‌یانتوانی له هه‌مبه‌ر ده‌سه‌لاتدراندا راوه‌ستن؟ چۆن ده‌توانی ئەو گیانه زه‌بوونه سه‌رکۆنه بکه‌ی، که نافیام چ

دیارییه کی ترسناکی بۆ هاتوو؟ نه کا تۆش بۆلای «ههلبژاردان» هاتیبی و له بهر خاتری ئهوان به پینغه مبهری گهیشتهبیتی؟ ئه گهر واش بی، رازیک له گوریدایه و ئیمه تی ناگهین. ئه گهر رازیش بی، ئیمه مافی ئه وه مان ههیه باسی رازیک بکهین و خه لکی تیبگه یه نین که بیرو پای ئازادی دلایان و ئه شق و خوشه ویستییان هیچ نه قلیکی نییه و به لکو رازیکه ده بی کویرانه و ته نانه ت به پیچه وانهی ویزدانی خویان پیره وی لیکه ن. هه رواشمان کردوو. ئیمه کاری تۆمان ئاسان کردۆته وه و بنه ماکه یمان له سه ر «په رجۆ» و «رازو» و «خۆراگری» دارشتوو. خه لکی زۆریش دلخۆشن که دیسان وه ک مه ر و بزنی خویان هه یه و ئه و دیارییه ترسناکه که تووشی رهنجیکی وه های کردوون، له کۆلیان که وتوو. ئایا له فیڕکردنی ئه و مه به سه تدا سه رکه وتوو بووین؟ پیمبلی! ئایا ئیمه مرو فمان خوشنه ویست که ئاوا سه بوورانه بۆ بیهیزی هانمان دان و له ریگای خوشه ویستییه وه باری سه رشانمان سووک کردن و ته نانه ت به فتوای خۆمان وامان لی کردن ئه و بی هیزییه به شتیکی باش بزانی؟ بۆچی ئیستا هاتوی و بوویه ته له مه پهری سه ر ریمان؟ بۆ ئاوا چاوی دلۆقانی خۆت تیپیریوم و به نیگا پرسیار بارانم ده که ی؟ تووره به. من خوشه ویستی تۆم ناوی، چونکه خۆشم ناوی. چ قازانجیکیشی هه یه که شتیکت لی بشارمه وه؟ پیتوایه نازانم له گه ل کی ده دویم. له سه روبه ری قسه کانم ده گه ی و له چاوتدا ده یخوینمه وه. پیتوایه ده توانم رازی خۆمانت لی وه شارم؟ ئه مه ش خواستی خۆته و ده ته هوی له زمانی منی بیستی. که وایه گوئیگره. ئیمه له گه ل ئه و کار ده که یین، نه ک له گه ل تۆ. رازی ئیمه ش ئه وه یه له میژه. هه شت سه ده ده بی، به ره ولای «ئه و» بامان داوه ته وه و ئیتر کارمان به تۆ نییه. راست هه شت سه ده له مه وه بهر، ئه و شته ی تۆ به توانج و لۆمه وه شانته لی هه لته کاند و نه تویست، ئیمه له «ئه و» مان وه رگرت. مه به ستم هه ر ئه و دوا یین دیارییه یه که پیشکه شی کردی و سه ر له به ری ئه رز و ئاسمانی نیشاندا ی. ئیمه رمب و شمشیری قه یسه رمان له «ئه و» وه رگرت و خۆمان کرده ده سه لاتداری زال به سه ر زه ویدا. به لام تا ئیستا نه مان توائیوه

کاره‌کنان کامل‌بکه‌ین. به‌لام ئوبال‌ه‌ک‌ه‌شی له ئه‌ستوی کیهه؟ ناخ، کاره‌که تازه خه‌ریکه ده‌سپینه‌ده‌کا، به‌لام ده‌ستپیکردوه. ده‌بی ماوه‌یه‌کی زور چاوه‌روان بین، زه‌ویش ناچاره هه‌ر ئاوا ره‌نج‌بکشی، به‌لام ئیمه سه‌رده‌که‌وین و تاجی قه‌یسه‌ری له سه‌ر ده‌که‌ین، پاشان پلانی به‌خته‌وه‌ری جیهانی مروقیه‌تی داده‌په‌ژین. به‌لام تو ئه‌و کاته ده‌توانی ته‌نانه‌ت شمشیری قه‌یسه‌ریش وه‌رگری، بو ئه‌م دیارییه‌ی دوایت ره‌تکرده‌وه؟ ئه‌گه‌ر دواین ته‌گبیری روچی زانات له گوی بگرتیه، ده‌توانی سه‌رله‌به‌ری ئه‌و شته‌ی مروف سه‌ر زه‌ویی بو سه‌نگوسوژن ده‌دا به‌ ئاکام بگه‌یه‌نی. یانی که‌سیک بو په‌رستن، که‌سیک بو ئاگاداری ویزدانی ئه‌و و شیوه‌یه‌ک بو یه‌کگرتن و یه‌کدلی له کومه‌لگایه‌کی هاورا و یه‌کساندا. چونکه یه‌کسانی دواین ده‌راوکی و ئاواتی مروقی جیهانی سه‌یه‌مه. مروف به‌ گشتی به‌رده‌وام هه‌ولیداوه حکومه‌تیکی جیهانی دامه‌زینی. زور نه‌ته‌وه‌ی گه‌وره به‌ میژووی گه‌وره هه‌بوون، به‌لام هه‌رچه‌ندیان به‌رژه‌وه‌ندی پیکه‌نایی، زیاتر تووشی ناشادی بوون. چونکه پیوستی یه‌کسانی جیهانیان قوولتر هه‌ست پیکردوه. داگیرکه‌رانی گه‌وره، ته‌یموره شهل و چه‌نگیزخان، وه‌ک ره‌شه‌با به سه‌ر رووبه‌ری زه‌ویدا گه‌ران و هه‌ولیاندا به سه‌ر تیکرای دانیشتوانی زه‌ویدا زال بن. ئه‌وان هیچ نه‌بوون جگه له به‌یانی بی‌ئیختیارانه‌ی تاسه‌ی یه‌کسانی جیهانی. ئه‌گه‌ر توش دنیا و گه‌وره‌یی و شکوی قه‌یسه‌رت وه‌رگرتیه، حکومه‌تیکی جیهانیت داده‌مه‌زاند و ناشتی جیهانیت مسوگه‌ر ده‌کرد. چونکه کی ده‌توانی به سه‌ر خه‌لکدا ده‌سه‌لاتداری بکا، ئه‌گه‌ر نان و ویزدانیان به ده‌سته‌وه نه‌بی؟ ئیمه شمشیری قه‌یسه‌رمان وه‌رگرت و هه‌لبه‌ت به وه‌رگرتنی ئه‌و شمشیره، حاشامان له تو کرد و پیره‌ویمان له «ئه‌و» کرد. ئیتر سه‌رده‌می فیل و ته‌له‌که و مروف‌خوری به سه‌ر چووه. به‌لام له‌مه به‌دواوه، ئه‌و ده‌عبایه به‌ره‌ولای ئیمه ده‌خوشی و لاقوقولمان ده‌لیسته‌وه و به فرمیسکی خویناوی شه‌لالی ده‌کا. ئیمه‌ش له سه‌ر پشتی ئه‌و ده‌عبایه داده‌نیشین و ئاوینه‌که به‌رز ده‌که‌ینه‌وه، ئه‌و ئاوینه‌ی له‌سه‌ری نووسراوه: «پاز» به‌لام ئه‌و کاته، ته‌نیا ئه‌و کاته،

حکومەتی ناشتی و بەختەوهری بۆ مرووف پیکدی. تۆ بە هەلبژاردەکانت دەنازی، بەلام لەو هەلبژاردانە زیاتر کەست نییە و ئیمە هێمنایەتی و خوشی بە هەمووان دەدەین. ئەو کاتە زۆر لە هەلبژاردەکان، کە رەنگە مرووفگلیکی خاوەن هیزیش بن، کە دەیاننوانی سەر توپی هەلبژاردەکانیش بن، ئیتر لە چاوەروانیی تۆ بی هیوا دەبن و وزە ی رۆح و تین و تاوی دلایان بۆ هەواریکی دیکە پادەگوێزن. لە ئاکامیشدا ئالای ئازادیی خۆیان لە هەمبەر تۆدا پادەشەکینن. تۆ خۆت ئەو ئالایەت هەلدا. بەلام هەمووان بە هۆی ئیمەو بەختەوهر دەبن. ئیتر نە سەرەرپۆیی دەکەن، نە یەکتیش لە نیو دەبن. هەر وەک لە ژێر ئالای تۆدا بن. دنەیان دەدەین کە ئازادیی خۆیان بە ئیمە بسپێرن، چونکە کاتیک بە ئازادی دەگەن کە تەسلیمی ئیمە بن. بەلام ئەو هۆی کە راست دەرپۆین یان درۆ دەکەین، ئەوان بەو ئاکامە دەگەن کە راست دەکەین، چونکە مەترسیی کۆیلەیی و ئاژاوەیەک کە ئازادیی تۆ وەدی هیناوه، قەتیان لەبیر ناچی. ئازادی، ئازادیی بیر و زانست، ئەوان دەخاتە ئەو تەنگژیەو و لەگەڵ ئەو جوهرە سەرسامی و نەینییە بەرەورپویان دەکا. تاقمی لەوان سەرەرپۆ و توندە تەبیعەتن، خۆیان لە نیو دەبن. دیترانیش، کە یاخی و خوێریلەن، یەکتەر لە نیو دەبن. ئەو خەلگەیی دیکەش، بی هیز و ناشاد، تیکرا بە مەرابی کردنەو بە سەر کەوشەکاندا دەکەون و بە نووزە و نالە دەلێن: «بەلێ هەق بە ئیوێهە. تەنیا ئیوێهە رازی «ئەو» تان لە دەستدایە و ئیمەش گەراوینەتەو بەلای ئیوێهە. ئیمە لە دەست خۆمان رزگار بکەن!» نانمان لێ وەرگرن، بەلام بەچاوی خۆیان دەبینن نائیک کە بە دەستی خۆیان کردوویانە، لێیان دەستینین، تاکو بەبی هیچ مۆجزەیهک پێیان بدەینەو، بە چاوی خۆیان دەبینن کە بەرد ناکەین بە نان، بەلام لە راستیدا بۆ وەرگرتنی ئەو نانە لە دەستی ئیمە بەر لە خۆیان نانەکە شوکرانە بژیری دەکا! چونکە بە جوانی وەبیریان دیتەو کە لە پوژگارانی زوودا، بەبی یارمەتی ئیمە تەنانەت ئەو نانەش کە دیانکرد، لە دەستیاندا دەبوو بە بەرد. بەلام لەو کاتەو گەراونەتەو بەلای ئیمە، بەرد لە دەستیاندا دەبی بە نان. زۆر چاک لە

باهخی گویرایه‌لی ده‌گهن! هه‌تا ئه‌و کاته‌ش که مروّف بۆی دهرده‌که‌وئ، ههر ناشاد و هیوابراو دهبن. پیمبلی بزنام بۆ نه‌زانیان کی له ههموو که‌س زیاتر شیاوی لۆمه‌یه؟ کی می‌گه‌له‌که‌ی له سه‌ر مۆلگه‌ رادا و له‌و ده‌شته‌ کاکی به‌کاکیه‌دا چه‌واشه‌ی کردن؟ به‌لام می‌گه‌ل ههمیسان یه‌ک ده‌گرنه‌وه و جاریکی دیکه‌ گوی له‌ مست ده‌به‌نه‌وه و ئه‌و که‌وی و گوی له‌مستییه‌ش هه‌تاه‌تایی ده‌بی و پاشان ئیمه‌ به‌خته‌وه‌ری و هیمنایه‌تی ئه‌و خه‌لکه‌ بیهیز و خاکه‌رایه، که له‌ زاتی خویاندا هه‌روان به‌خویان پيشکه‌شده‌که‌ین. له‌ ناکامی‌شدا هانیانده‌ده‌ین له‌خوبایی بن. چونکه‌ تو به‌رزت کردنه‌وه و فیری بادیه‌وایی و لوت به‌رزیت کردن. نیشانیانده‌ده‌ین که بیهیزن و مندالانکی به‌سته‌زمان و جیی به‌زین. به‌لام له‌و شادییه‌ مندالانه‌ش خوشتر هه‌ر نییه. له‌ ترسانا ده‌له‌رزن و به‌ چاوی ریزه‌وه له‌ ئیمه‌ ده‌روانن و ده‌خزینه ژیر بالی ئیمه‌ و خویان مات ده‌که‌ن. سه‌ریان له‌ ئیمه‌ سوڤ ده‌مین و له‌ ههمبه‌رماندا ترساو و قوشقی دۆش داده‌مین. ئه‌و ههموو توانایی و زاناییه‌ی ئیمه‌ تووشی واق و ورمانیان ده‌کات که توانیومانه‌ ئه‌و رانه‌ ئالۆز و ملوینییه‌ که‌وی بکه‌ین، ههر بۆیه له‌ خوشیانا پییان وه‌عه‌رز ناکه‌وئ. له‌به‌ر داماوی له‌ ههمبه‌ر تووره‌یی ئیمه‌دا وه‌له‌رزین ده‌که‌ون و ترس سه‌رتاپایان داده‌گری. وه‌ک مندالان و ژنان سه‌رده‌که‌نه سه‌ر باسک و ئه‌ژتوی خویان و فرمیسک هه‌لده‌وه‌رینن. ههر له‌و کاته‌دا به‌ ئاماژه‌یه‌کی ئیمه‌ ده‌سته‌ده‌که‌ن به‌ پیکه‌نین و سه‌ما و شادی و وه‌ک مندال ده‌که‌ونه‌ قریشک و هوڤ و هه‌لبه‌زین. به‌لئ، کاریان بۆ ده‌دۆزینه‌وه، به‌لام له‌ کاتی پشووداندا ژانیان وه‌ک کایه‌ی مندالان لیده‌که‌ین. ته‌نانه‌ت ئیزنیان پیده‌ده‌ین تاوان بکه‌ن، پییان ده‌لئین ئه‌گه‌ر تاوان به‌پیتی فتوای ئیمه‌ ئه‌نجامدرا‌بی، که‌فاره‌ته‌که‌ی ده‌ده‌ین. بۆیه‌ش ئیزنی تاوانیان پیده‌ده‌ین چونکه‌ خووشمان ده‌وین، سزای تاوانه‌کانیشیان خوومان وه‌ئسته‌و ده‌گرین. هه‌رواش ده‌که‌ین، ئه‌وانیش ئیمه‌ به‌ دلسۆز و رزگاریده‌ری خویان ده‌زانن که له‌ باره‌گای خودا کفاره‌ی تاوانه‌کانیانمان وه‌ئسته‌و گرتوه، ههر بۆیه‌ دبنه‌ گوی له‌ مستی خوومان و به‌ موو له‌ قسه‌مان لانه‌دن و هیچ رازی‌کمان لیتاشارنه‌وه.

گراو و ژن و مندالیان - به پئی ئه وهی گویرایه ل بوون یان سه ره رۆ - لی
 حه رام یان حه لال ده کهین. ئه وانیش له خۆشیانا ده بنه فه رمانبه رمان و موو
 ناپسینن. دژوارترین و به ژانترین راز و نهینیی ویژدانیان موو به موو به ئیمه
 ده لئین و ئیمه ش بو هه موویان وه لام ده دۆزینه وه. ئه وانیش چونکه برۆای
 قایمان به وه لامه کهی ئیمه یه ده که شینه وه، چونکه ئه وانمان له چنگ ده خورپه
 و نازاریکی ترسناک رزگار کردوه، که له ناخه وه عه جمانی لی هه لگرتوون.
 هه ر بۆیه ملوینان ملوین خه لک به خته وه ر ده بن، بیجگه له وه سه د هه زار
 که سه ی که ده سه لاتدارن. چونکه ته نیا ئیمه، ئیمه که هه لگری راز و نهینیین،
 ناشاد ده بین. ملوینان ملوین مندالی به خته وه ر له کومه لدا ده بن و سه د هه زار
 نازارکیشی خه موکیش که ئوبالی ئه وه موو خیر و شه رهیان وه ئه ستۆ
 گرتوه. له وه پری هیمنایه تیدا ده مرن، له هیمنایه تیدا به ناوی تۆوه ده که ونه
 گیانکه نشت و دوای مه رگیش له نیو گۆره که یاندا له رزین و پووکانه وه زیاتر
 هیچ نابینن. به لام ئیمه ئه وه رازه راده گرین و بو به خته وه رییان، بو پاداشی
 به هه شت و هه رمان وه سه ر ته ماحیان ده خهین. ئه وه ش بزانه ئه گه ر له وه دنیا
 شتیک ببی، دلنیام بو که سانیکی وه ک ئه وان نابی. پيشویژی کراوه له گه ل
 سه رکه وتن ده که رینیه وه، له گه ل هه لبژاردان و خاوه ن هیزان و غوللووران
 دینیه وه. به لام ئیمه ده لئین ئه وان ته نیا خویان رزگار کرد و ئیمه ش هه موانمان
 رزگار کرد. به ئیمه یان گوتوه ئه وه به ستۆکه ی سواری ده عبایه کی وه حشی
 بووه و «راز»ی به ده سه وه یه، رۆو ره شه. هه ر بۆیه خه لکی ره شو رپووت
 راده پهن و به رگه هه وریشمین و شاهانه که ی له به ردا شر ده که ن و له شی
 «قیزه ونی» رپووت و قووت ده که نه وه^{۳۳}. به لام ئه وه کاته من هه لده ستم و
 ملوینان ملوین مندالی به خته وه رت پيشانده دم که هیچ خه به ریکیان له تاوان
 نییه. ئیمه ش له به ر به خته وه ری تاوانمان وه ئه ستۆ گرتوه، له هه مبه ر تۆدا
 راسته وه ده بین و به راشکاوی ده لئین: «ئه گه ر ده توانی و له خۆت راده بینیی
 فه رمانمان پینده.» ئه وه ش بزانه که هیچ باکیکمان له تۆ نییه. بشزانه من له

بیابان بوم و به رهگی گیا و کواله بهرئ چووم. منیش بهو ئازادییه مدا هه لکه وتوووه که تو خه لکت پی ته قدیس کردوووه. منیش هه ولم دهدا بینه ریزی هه لژی ریدراوانته وه. له ریزی به هیزان و دهسه لاتداراندا، بهو تاسه یه وه که «ژماره که کامل بکه م.» به لام وهخو هاتمه وه و خو م شیتنه کرد. گه رامه وه و چوومه ریزی ئه و که سانه وه که به شوین بهرژه وهندی کاری تووه بوون. له خو باییه کانم به جی هیشت و له بهر خاتری به خته وه ریی خاکه رایان گه رامه وه بۆلای ئه وان. ئه وه ی به تو ده لیم وه راست ده گه رئ و بنه مای دهسه لاتداریمان داده مه زری. دووپاتی ده که مه وه، سبه ینئ به چاوی خو ت ده بیینی ئه و ره وه فرمانبه ره چون به ئامازه یه کی من وهخو ده که ون به کو ل و باوه ش ئیزنگ و ئاوردو دینن بۆ سووتاندت، تاکو له وه زیاتر نه بیته کو سپی سه ر پیمان. چونکه ئه گه ر که سیک هه بی و شیایوی ئه و ئاوره ی ئیمه بی، ئه و که سه تو ی. سبه ینئ ده تسووتینم.»

ئیوان ئیتر بیده نگ بوو. کاتی که قسه یده کرد هوشی لای خو ی نه بوو به هه له پرووکی قسه ی ده کرد. دوا ی ته واو کردنی وتاره که ی، له ناکاو زه رده یه کی گرت.

ئالیووشا به بیده نگی گو یی را گرتبوو. له ئاخو و ئوخو ری قسه کاندا به جارئ شله ژا بوو و چه ند جار ویستی بپه رپته نیو قسه کانی و پئی ببری، به لام دانی به خویدا گرت. ئیستا ته واو هه لچوو بوو.

به تووره یی و رهنگی سووره لگه راوه وه گو تی: «خو ئه و قسانه ت... زور بیتام و چه واشه کارانه بوو! شیعه رکه ت تاریفی مه سیح بوو نه ک زه می ئه و - ئه و چه شنه ی که مه به ستت بوو. کئ سه باره ت به ئازادی باوه ر به و قسانه ت ده کا؟ کوا ئه وه شیوه ی تیگه یشتیه تی؟ له کلیسه ی ئورتو دو کس سه باره ت به ئه وه بیرو رایان وانیه... - بیرو پای کلیسای پوم وایه و ته نانه ت بیرو پای خراپترین کاتولیک، ته نانه ت پشکینه ران و یه سووعیان وایه!... بوونه وه ریکی خه یالیی وه ک پشکینه ری مه زنی تو هه ر نییه. ئه و تاوانانه ی مرؤقایه تی که وه ئه ستویان گرتوو ه چیه؟ ئه و رازیارانه که له بهر به خته وه ریی مرؤقایه تی

له‌عنه‌تيان بۇ خۇيان كړيوه، كين؟ كى ديتوونى؟ يه‌سووعىيه‌كان دهناسين، ناويان به خراپ زړاوه، به‌لام له راستيدا وانين، هه‌رگيز وانين. ئه‌وانن ئه‌رته‌شى روم كه به سهر جيهاندا زالده‌بن. له‌گه‌ل ئوسقوفى مه‌زنى رومي كه خوى ئيمپراتوره... هه‌موويان ئامانجيان ئه‌وه‌يه. به‌لام هيچ چه‌شنه رازيك يان خه‌ميكى گه‌وره كاريان تيناكا... ته‌واوى هه‌وه‌س و ئاره‌زوويان بۇ ده‌سه‌لاته. بۇ گيفه‌ى دنياىى، بۇ سه‌لته‌نه‌ته - شتيكى وهك كويله‌دارىى جيهانى و بوونه ئه‌ربابه - ئه‌وه‌ى خوى بۇ ده‌كوتن. ره‌نگه ئيمانيان به خوداش نه‌بى. ئه‌و پشكينه‌ره زووره‌نه‌ى توش ته‌نيا خه‌يالئيكه و هيچى ديكه.»

ئيوان به پيكنه‌نينه‌وه گوتى: «سه‌بركه، سه‌بركه! بۇ ئاوا هه‌لبووى! ده‌لىى خه‌يال، باشه با قسه‌ى توبى! ره‌نگه خه‌يالئيش بى. به‌لام با پيتبليم، يانى به‌راستى پيتوايه كليساى كاتولىك له سه‌ده‌كانى رابردوودا ته‌نيا هه‌وه‌س و تاسه‌ى ده‌سه‌لات و گيفه‌ى دنياىى بووه؟ ئاموژگاربييه‌كانى باوكه پاييسش هه‌ر ئه‌وه بوو؟»

ئاليووشا به‌له‌ز قسه‌كه‌ى خوى راستكرده‌وه: «نا، نا، به‌پيچه‌وانه، جاريكيان باوه پاييسى شتيكى گوت، كه تاراده‌يه‌ك له‌و قسه‌ى تو ده‌چوو... به‌لام راست ئه‌و قسه‌يه نيبه، به هيچ شيوه‌يه‌ك وهك ئه‌و نيبه.»

«ئه‌و قسه‌يه‌ى «به هيچ شيوه‌يه‌ك وهك ئه‌و نيبه»ى تو هه‌والئيكى به‌نرخه. له تو ده‌پرسم، بۇ يه‌سووعيان و ئه‌و پشكينه‌رانه‌ى مه‌به‌ستى تويه بۇ گيفه‌ى مادى يه‌ك ناگرن؟ بۇ له نيوياندا شه‌هيدىك نيبه كه به ده‌ست خه‌فه‌تئيكى گه‌وره و ئه‌شقى مروّفانه‌وه ئازار بكئيشى؟ واى دانى له نيو ئه‌وانه‌دا كه تامه‌زروى شتيكن جيا له گيفه‌ى دنياىى، مروّفيكى وا هه‌بى - ئه‌گه‌ر ته‌نيا كه‌سيك وهك پشكينه‌رى پيرى شيعره‌كه‌ى من هه‌بى كه خوى له بيابان كوالله و ره‌گه گياى خواردبى و شيتانه هه‌ولى دابى به سهر جه‌سته‌ى خويدا زالبي، بۇ ئه‌وه‌ى خوى رزگار و كامل بكات. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو ماوه‌ى ته‌مه‌نى ئاشقى مروّفايه‌تى ده‌بى و له ناكاو چاوى هه‌لدئينى و ده‌بينى گه‌يشتن به كه‌مال و ئازادى به‌خته‌وه‌رييه‌كى گه‌وره نيبه، ئه‌گه‌ر له‌و حاله‌دا مروّف به‌و

بروایه بگا که ملوینان خه لک هه یه که خودا بۆ مه خسه ره و له خورپا خولقاندوونی و قهت ناتوانن که لک له نازادیی خویان وهرگرن. ئەم یاخیه لئ قه و ماو و هه ژارانەش ههچکاتیک ناتوانن ببنه ئەو دێوهی که بینای ئەو قه لایه ته و او بکهن. له بهر ئەو گه و جانەش نه بوو که که مال خوازی مه زن خه ونی یه کسانیی خۆی دی. به دیتتی هه موو ئەوانه ئەو ده گه پیتته وه و له گه ل خه لکی وریا و چاوکراواه یه ک ده که وئ. به راستیش ئەو شته روویداوه.»

ئالیووشا زۆر به توورپهیی نه راندی: «له گه ل کئ یه ک بکه وئ، کام خه لکی وریا و زیره ک؟ ئەوان ئەو هه موو زیره کی و راز و نهینیه یان نییه... رهنگه ههچ شتیک جگه له لادینی له گوړیدا نه بی و رازیشیان هه ر ئەوه یه. پشکینه ری تو ئیمانی به خودا نییه، رازی ئەویش هه ر ئەوه یه!»

«دهی جا چیه ئەگه ر واش بی! ئاکامه که ی بینه به رچاوت. راست وایه و سه ره له به ری رازه که ش هه ر ئەوه یه. مه گین هه ر ئەوه ش ئازار نییه؟ لانیکه م بۆ مرۆقیکی وه ک ئەو، که سیک که هه موو ماوه ی ته مه نی له بیابان به هه ده ر داوه، له گه ل ئەوه شدا ناتوانی له چنگ نه خۆشیی بی چاره سه ری ئەوین و خۆشه ویستی مرۆقایه تی رزگار بی. له ته مه نی پیریدا به و باوه ره رۆشنه گه یشت که ههچ شتیک به قه د ئامۆژگاریی رۆحی مه زن و به سام ناتوانی بۆ خه لکانی بیهیز و سه ره رۆ و ناقیس که بۆ گۆنگه ل و چاره ره شی خولقاون بناغه ی ژیانیکی باش رۆنی. هه ر بۆیه دوا ی برواهینان به و خاله، بۆی ده رده که وئ که ده بی له ئامۆژگاریی رۆحی زانا، رۆحی به سامی مه رگ و فه وتان، پیره و ی بکا و له ئاکامدا درۆ و فروفیل قه بوول بکا، و شیارانه ش خه لک بۆ مه رگ و فه وتان رینوینی بکا. له گه ل ئەوانه شدا له هه موو مه ودای رینگادا فریویان بدا تاکو تینه گه ن به ره و کوینیان په لکیش ده که ن. تاکو خه لکانی کویر و هه ژار لانیکه م له و رینگایه دا خویان به به خته وه ر بزائن. سه رنجی ئەوه ش بده. فریوه که به ناوی «ئو» ده یه. هه ر ئەوه ی که پیره پیاو له ته وای ژیانیدا ئاوا به گوړ و تینه وه باوه ری به ئامانجی «ئو» بوو. ئایا پر ئازار نییه؟ ئەگه ر ته نیا که سیکی ئاوا پیتشه نگی له شکریکی تینووی ده سه لات و

تەنیا لە بەر گیڤەى دنیایى بووایە، ئایا مەروڤىكى ئاوا بۆ خولقانى تراژىدىا بەس نەبوو؟ لە گەل ئەوەشدا ئەم پىشەنگە بۆ ئافراندى ئەندىشەى قۆزى کلئىسای رۆم بە تەواوى لەشكر و یەسووعى و بالاترین ئەندىشەیانەوە سەروزیادە. بە راشكاوى پىتبلىم من ئىمانىكى پتەوم بەوە هەیه كە لە نىو ئەوانەدا وا پىشەنگى بزوووتتەوەكە بوون، كەسىكى ئەوتۆ نەبوو. دەزانى؟ رەنگە لە نىو پاپەكانى رۆمیشدا كەسىكى وا هەبووبى. دەزانى، رەنگە رۆحى ئەو پىرەپىاوه تووك لىكراوه كە مەروڤاىەتیی ئاوا خىشەسەرانه و بە شیوهى خۆى خۆش دەوى، تەنانت ئىستاش لە نىو گرووپى ئەو چەشنە پىرە پىاوانەدا، هەبى. بوونەكەشى نەك بە هەلكەوتبى بەلكو بەپىى قەراردادە. بە شیوهى گرىبەستىكى نەپنى كە ماوهیهكى زۆر لەمەوبەر بۆ پاراستنى راز بەستراوه، تاكو لە مەترسىی هەژاران و خەفەتباران بىپارىزى، تاكو بەو هۆیهووە بە خەتەوهرىيان بگەینى. بىگومان واشە و بەراستىش هەر دەبى وابى. پىموايه تەنانت لە نىو فەراماسۆنەكانىشدا رازىكى ئاوا لەگۆریدا بوو و هەر بەو هۆیهووە كاتۆلىكەكان وەك رەقىبىك چاوا لە فەراماسۆنەكان دەكەن كە دژى یەكیهتیی ئەندىشەیانن و رقیان لىیانە. بۆیه ئىستا زۆر پىووستە رەوہیهك و شوانىك هەبن. بەلام بەو شیوهیه كە خەرىكم بەرگرى لە ئەندىشەى خۆم دەكەم. لەوانەیه نوسەرىكىش بم كە تاقەتى رەخنەى تۆم نەبى. با لەوە زیاترى لە سەر نەرۆم.

ئالیووشا هەلیدایە: «رەنگە تۆش فەراماسۆن بى!» بە لەبزیكى زۆر خەمبارانەش درىژەى بە قسەكانى دا: «ئىمانت بەخودا نىیه.» لەگەل ئەوەشدا هەستىكرد براكەى بە سووكاىەتى و تیرو توانجەوہ لەگەلى دەوى و چاوى لىدەكا. لە ناكاو سەرى داخست و پرسى: «شىعەرەكەت چۆن تەواو دەبى؟ یان هەر ئەمە كۆتایىهكەى بوو؟»

«دەموىست ئاواى تەواو بكەم. كاتىك كە پشكىنەر دەستى لە قسە هەلگرت، ماوهیهك چاوهروان ما تاكو بەندىیهكە وەلامى بداتەوہ. بىدەنگى ئەو لە سەر شانى قورسایى دەكا. تیگەىشت كە بەندىیهكە بە وردى سەرنجى

داوخته قسه‌کانی. به نهرمی چاوی له چاوی بریوه و له‌وه ناچی وه‌لامی بداته‌وه. پیره پیاو به ئاواته‌وه بوو «ئه‌و» شتیک بلی، ئه‌گهر وه‌لامه‌که‌ی تال و پر مه‌ترسیش بی. به‌لام ئه‌و له ناکاو نهرم و بیده‌نگ له پیره پیاو نزیک ده‌بیته‌وه و لیوه چرچ و سپی‌ه‌لگه‌راوه‌کانی راده‌مووسی. هه‌موو وه‌لامه‌که‌شی هه‌ر ئه‌ویه، پیره پیاو له‌رز دایده‌گری، لیوی ده‌له‌ری. ده‌چی بۆلای ده‌رگاکه ده‌یکاته‌وه و پنیده‌لی: «برۆ و ئیتر مه‌گه‌ریوه... قه‌ت‌قه‌ت روو لیتره مه‌که‌وه!» به‌ره‌و شه‌قام و گۆره‌پانی تاریکی شاره‌که ره‌وانه‌ی کرد. به‌ندییه‌که‌ش ملی ریی گرت و رویشت.

- ئه‌ی پیره‌پیاوه‌که؟

- ماچه‌که له دلیدا ده‌دره‌وشیته‌وه، به‌لام ده‌ست له بیروکه‌ی خو‌ی هه‌لناگری.

ئالیووشا خه‌مبارانه گوران‌دی: «تۆش له‌گه‌ل ئه‌و، هاوبیر ورا‌ی؟ ئیوان ده‌ستیکرد به پیکه‌نین.

- ده‌ی هه‌مووی ورینه‌یه ئالیووشا. شیعیکی بی‌مانایه و لاویکی بی‌میشکی زانکۆیی نووسیویه‌تی، که به عومراتی خو‌ی نه‌یتوانیوه دیره شیعیک بنووسی. بۆ وا زوو باوه‌رت کرد؟ یانی پیتوایه راست ده‌چم بۆلای ژیزوئینه‌کان و ده‌چمه ریزی که‌سانیکه‌وه که کاره‌کانی «ئه‌و» راسته‌وپاسته ده‌که‌ن؟ خودای دلۆقان هیچ پتوه‌ندییه‌کی به منه‌وه نییه. پیمگوتی، ته‌واوی ویستی من ژیانه هه‌تا ته‌مه‌نی سی‌سالان، دوا‌ی ئه‌ویش... په‌رداخ‌ی ته‌مه‌ن به عه‌رزیدا ده‌کیشم و وردوخاشی ده‌که‌م!

ئالیووشا خه‌مبارانه ده‌نگی هه‌لینا: «به‌لام گه‌لا و په‌لکی ناسک و شلک و گلگۆی جوان و ئاسمانی شین و ژنیک که دلت پتوه‌یه‌تی، چی لیده‌که‌ی؟ چۆن ده‌ژی‌ی؟ چۆنت خو‌شده‌وین؟ به‌و دۆزه‌خه‌وه که میشکی داگرتووی چۆن هه‌لده‌که‌ی؟ وایه، راست له‌به‌ر ئه‌وه هه‌لدیی تاکو پتوه‌ندی به‌وانه‌وه بکه‌ی و بچیته ریزیانه‌وه... ئه‌گهر له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوایه خو‌تت ده‌کوشت، چونکه ناتوانی تاقت بینی!

ئىوان بە بزەيەكى سارد و سېرەوہ گوتى: «وزەيەك ھەيە كە دەتوانى
ھەموو شتىك تامل بكا.»

- چ وزەيەك؟

- وزەي بنەمالەي كارامازوف - وزەي خوڤرپىيانەي مالباتى كارامازوف.
- نوقم بوون لە نيو كارى پيس و ناحەزدا، خنكاندننى گيانى خوت لە نيو
گەندەليدا، ھا؟

- رەنگە واش بى... بەلام رەنگە ھەتا كاتىك كە دەبمە سى سالان لە دەست
ئەوہ راکەم، پاشان...

- چۆن لە دەستى رادەكەي؟ بە كام ورەوہ دەرباز دەبى؟ بە بىرۆكە
جوانەكەت؟ ئەوہ ئەستەمە.

- ديسان بە شيوەي بنەمالەي كارامازوف.

- مەبەستت ئەوہيە كە «ئيزنى ھەموو شتىكت ھەيە؟» ھەموو كاريك ھا؟

ئىوان نيوچاوانى تىكنا و كتوپر رەنگى ھەلبزركا.

«يانى تۆ ئەو قسەيەت قەبوولە كە ميوئوف كەردبوويە بنىشتە خوئشەكە و
دیميتريش ئاوا سايلوئحانە كاويژى كەردەوہ؟» ئىوان چزەبزەيەكى ھاتى.
«بەلى ئەگەر پيتخوش بى دەتوانى ئيزنى ھەموو شتىك بە خوت بەدى،
چونكە وەقسە ھاتووہ و منيش قسەكەي رەت ناكەمەوہ و پىموايە
شيكاريەكەي ميتىنكاش خراپ نيبە.»

ئاليووشا بە بیدەنگى چاوى تىبرى.

ئىوان لە ناکاو بە ھەستىكى چاوەروان نەكراوہوہ گوتى: «براكەم، پىموابوو
ئەگەر ليزە برۆم، لانىكەم تۆم ھەيە، بەلام ئىستا بۆم دەرکەوت تەنانەت لە
دلى توى خوئشەويستيشدا جىگام نيبە. بۆيە چاوپۆشى لە «ئيزنى ھەموو
شتىك ھەيە.» ناكەم. توش لەبەر خاترى ئەو چاوپۆشى لە من ناكەي، ھا؟

ئاليووشا ھەستا، چوو بۆلاي و بە نەرمى لىوانى رامووسى.

ئیوان سەرخۆشانه هاواریکرد: «ئەو لاسایی کردنەوێهەکی ئەدەبی بوو. تۆ ئەوەت لە شیعەرەکی من دزیوه، بەلام سپاست دەکەم. هەستە ئالیووشا، کاتی رویشتنە، دەبی هەردوو کمان برۆین.»

لە مەیخانە کە چوونە دەری. بەلام کاتیک گەیشتنە بەردرگای دەری بە جوت راوەستان. ئیوان بە لەبزیکی جیددی گوتی: «گوییگرە ئالیووشا، ئەگەر لە راستیدا بتوانم خەمخۆری ئەو چرو ناسک و وردانە بم، لەگەڵ وەبیر هینانەوی تۆ خۆشەوێستی ئەوانیش لە دلمدا دەپشکوێ. هەر بۆیە دلنیام کە تۆ لەم دەورو بەرانە و لیم نزیکی، هەر بۆیە زیاتر حەز بە ژیان دەکەم. دەی قسەکانم قانعی کردی؟ ئەگەر پیتخۆشە، بە دانپیانانی ئاشقانهی بزانه. ئیستا تۆ بە ری راستدا دەروێ منیش بەری چەپدا. هەر ئەوەش بەسە. گویت لێیە؟ هەر ئەوەش بەسە. مەبەستم ئەوێهە تەنانەت ئەگەر سبەینیش نەرۆم (کە پیموایە هەر دەروم) دیسان چاومان بە یەکتەر دەکەوێ. ئیتر لە سەر ئەو باسە مەرۆ. تکتا لێدەکەم.» لەپەر بە لەبزیکی توورەو درێژی پێدا: «بەتایبەت نامەوێ سەبارەت بە دیمیتری قسەم لەگەڵ بکە، تکتا لێدەکەم هەر باسی مەکە. ئیتر لە تام دەرچوو، هیندەمان باسکردوو، وانییە؟ لەباتی ئەوەش بەلینیەکت دەدمی. کاتی لە تەمەنی سی سالیدا ویستم «پەرداخە کە بە عەرزیدا بکیشم»، لە هەرکوێهەک بم دەگەریمەو بۆلای تۆ تاکو جاریکی تر پیکەو قسە بکەین، ئەگەر تەنانەت لە ئەمریکاش بم، دلنیا بە. بە ئانقەست دیمەو. دیتنی تۆ زۆر خۆشە بەلامەو، بەتایبەت لەو کاتەدا دەبی چ ئالوگۆریکت بەسەردا هاتبی. شەرتبی بە شەرتی پیاوان، دیمەو بۆلات. پەنگە هەشت نۆ دە سال لە یەکتەر دوور بین. ئیستا وەرە و برۆ بۆلای «پانتیرسیرافیکوس»ی خۆت، لە سەرەمەرگدایە، ئەگەر بمری و تۆ لە ژوور سەری نەبی، دللی من دیشی کە بوومەتە هۆی ماتل بوونت. خوداحافیز. جاریکی دیکە ماچمبکە. زۆر چاکە، ئیستا برۆ.»

ئیوان لە ناکاو وەر سوورا و بەبی ئەوەی سەر هەلینی و ئاور بەداتەو ملی ری گرت. راست بەوجۆرە رویشت کە روژی پینشو دیمیتری رویشتوو و

ئالیووشای به جی هیشتبوو. ئەگەرچی مائاواویییه که زۆر جیاواز بوو. ویکچوونی سهیری دلّه خورپه و خهفته تی ئەو کاته وهک تیر به زهینی ئالیووشادا تیپه ری. ماوهیهک واق ما و چاوی له رویشتنی براکهی بری. له پیر تیگه یشت که ئیوان خۆی راده وهشینئ و دهرپا و شانی راسته ی له چاوشانی چه په ی تۆزئ داته پیوه. بهر له وه قه تی سه رنج نه دابوو. ئالیووشاش خیرا وه رسوورا و به هله داوان به ره و کلیسه وه ری که وت. هه وا تاریک داهاتبوو و ئالیووشا تارادهیهک ترسی لئینیشتبوو. له ناخیدا شتیکی تازه خه ریک بوو ره گاژوی ده کرد، به لام ئەو هۆیه که ی نه ده زانی. وهک دوئ شه و دیسان بای ده هات. کاتیک گه یشته نیو دارستانه که ی نزیک حوجره، کاجه پیره کان له ده ور به ری خه م بارانه ده شنینه وه و هاژهی با به نیو لکو پۆپه کانیندا ویره ویره ی ده کرد. هه لده هات. به سه رسورمانه وه له خۆی پرسى: «پاتیر سیرافیکوس»^{۲۴}. ئەو ناوه ی له جیهک وه رگرتبوو. له کوئ؟ ئیوان، ئیوانی بیچاره، که نگئ ده تبینه وه؟... ئەوهش حوجره که. به لی، به لی، ئەو «پاتیر سیرافیکوس» ه و رزگارم ده کا. - بۆ هه تا هه تایه رزگارم ده کا! »

دواتر چه ند جار سه ری له وه سوورپا که چۆن توانیبوو کاتی جیا بونه وه له ئیوان، دیمیتیری برای ئاوا به ته واوی له بیر بچیته وه، ئەگەرچی ئەو پۆژه به یانی ته نیا چه ند سه عات له مه وه بهر، بریاری دابوو دیمیتیری بدۆزیته وه و ده ست له گه ران هه لنه گری، ته نانه ت ئەگه ر نه توانئ ئەو شه وه بگه ریته وه بۆ کلیسه ش.

24- قه شه یهک بوو له شانۆنامه ی «فاوئست» دا به شی دووه م، به ره مه ی گۆته.

تا ماوهيك مرؤئيكى زور نهئى كار

ئىوان فيؤدورؤويچ، كه له ئاليوشا ههلبرا، پويشتهوه بؤ مالى، بؤ مالى فيؤدورپاولؤويچ. بهلام پهژارهيهكى تاقهتبر چهجمانى لى هه لگرتبوو. ئه وه خه مەش له گەل هەر ههنگاوئىك كه به رهو مالى هه لئينايه وه زياتر ده بوو. خه فه ته كه شى شتيكى سهير نه بوو؛ ئه وهى سهير بوو ئه وه بوو كه ئىوان فيؤدورؤويچ له هؤيه كهى نه ده گه يشت. بهر له وهش زور جار تووشى خه م و له خورپه بوو بوو، له وكاته شدا شتيكى غه ريب هه ستي ريك ده كوشى. ئه وهش له كاتيكا بوو كه له هه موو ئه و شتانه دا برابوو كه هينا بوويانه ئيره و هه ر ئه و پوژه ئاماده ده بوو ريگايه كى ديكه هه لبرئيرى و به رهو داها توويه كى نوئى و نه ناسراو وه ريگه وي. ديسان وهك هه ميشه تاق و ته نيا بوو. ئه گه رچى چاوه روانييه كى زور و هيوايه كى له پاده به ده رى به ژيان هه بوو، به لام نه يده توانى به راشكاوى راڤه ي هيو و چاوه روانييه كانى يان ته نانه ت ئاواته كانى بدا به ده سته وه.

له گەل ئه وه شدا ئه و كاته، ئه گه رچى خه مى داها توويه كى نوئى و نه ناسراو له دليدا ده گه را، ئه وهى نيگه رانى ده كرد شتيكى ته واو جياواز بوو. له خوى ده پرسى: «بليئى له بهر ئه وه بئى رقم له مالى باوكمه؟ زور ويده چئى. به ته واوى لئى بئزار بوو بيتم؛ هه ر ده لئى دوايين جاري شه له ده رگا قيزه ونه كه يه وه ده چمه ژوورئى. زورى ليوه ره زم... نا ئه مەش نييه. بؤئه وه يه ئه و قسانه م له گەل ئاليوشا كردووه و لئشى جودا بوومه ته وه؟ سالانئىكى زوره له گەل ته واوى دنيا قروقه پم كردووه و ده لئى مه لامه لايان ليكر دووم. جارى واشه هه ر له خووه ئه م وه راوه و قسه هه لله قمه لله قانه بيكه وه ده نيم.»

له راستیدا ویده چوو به هۆی خه م و دلّه خورپه ی لاوییه وه بی، به هۆی دمارگریه کی کال و لاوانه وه. یان خه م و ناکام بوون و هیوابران له ناخه وه. به تاییه ت هه لبران له که سیکی وه ک ئالیووشا که به راستی له دلّه وه خۆشی دهویست. بیگومان ئه وه خه مه له ویوه سه رچاوه ی دهگرت. ئه وه خه مه حه تمه ن هه ر ئه وه بوو. به لام نا، بنووسه که ی ئه وه نه بوو، ئه ویش نه بوو. «له ده ست خه فه ت وه زاله هاتووم، به لام خۆشم نازانم چم دهوی و بو ئاوام لئه اتوو. رهنگه هه ر بیر ی لینه که مه وه باشته بی.»

ئیوان فیوډۆروویچ هه ولیدا «بیر نه کاته وه»، به لام ئه وه ش که لکی نه بوو. ئه وه ی خه مه که ی ئاوا قورس و تاقه ت پرووکی ن کردبوو، ئه وه بوو که تاییه تمه ندییه کی بی بایه خ و ده ره کی هه بوو - ههستی به وه ده کرد. ده نگوت که سیک یان شتیک له ده ره وه ی رۆحی راوه ستاوه و هیندی جار خۆی به سه ردا ده سه پینی و ناچاره چاوی لیتکا. رهنگه مرۆف به هۆی کار و سه رقال بوون و مشتومره وه هیندی جار بو ماوه یه کی زور ههستی پینه کا، به لام هینده مرۆف تووشی ئازار و ئه شکه نهجه ده کا، ئاخری ناچاره ههستی پیبکا و ئه وشته ملۆزم و مزیره هه لگری. زور جاریش شتیکی قور و بیکه لکه - شتیکه له سه ر جیی خۆی دانه ندراره، په رۆیه کی فریدراو له چه قی ژووره که دا، کتییک که نه خرابیته وه سه ر جیگا که ی خۆی، و هتد... ئاخری ئیوان فیوډۆروویچ، زور تووره و نیوچاوان ترش، گه یشته وه مالی و له ناکاو نزیکه ی یازده ههنگاوی مابوو بگاته باخه که، شکی کرد که چیه بوته هۆی خه م و دلّه خورپه ی.

له سه ر خواجه نشینی بهر ده رگا که دانیشته، ئیسمیر دیاکۆفی به ره لالا له وی دانیشته بوو و هه وای فینکی به ره به یانی هه لده مژی. ئیوان فیوډۆروویچ به یه که م روانین بۆی ده رکه وت ئه وه ی له دا لغه یدا بوو ئیسمیر دیاکۆفی به ره لالا بوو که وا رۆحی ئازار ده دا و له ناخه وه رقی لی بوو. له ناکاو ئه وه به زه نیندا هات و بۆی پروون بووه. به ره وه، کاتییک باسی دیداره که ی خۆی و ئالیووشای بو کرد، ههستی به وه ره زی و دل گوشران کرد و هه ر له رتیه

رځيکي ئەستوور دلی داگرت. ئەو کاته ی قسه یان ده کرد بۆ ماوه یه ک ئیسیمیر دیاکۆفی له بیر چو بۆوه، به لām هه روا له داڵغهیدا مابوو. به لām هه ر ئەو کاته ی له ئالیووشا دابرا و به ره و مائی ملی رځی گرت، ئەو ههسته له بیر کراوه دیسان له زهینیدا قوت بۆوه، به ر ق ههستاوی له خۆی پرسیی: «یانی ده بی بوونه وهریکی هیچو پووچ و قیزه و نی وهک ئەوه ئاوا بیته هۆی ئازارم؟»

ئیوان فیۆدۆرۆویچ له م دواییانه دا زۆر له دهست ئەو پیاوه وه ره ز بوو، به تایبته له م چه ن رۆژە ی رابردوودا. ته نانه ت ههستی به وه کرد رځيکي گه وره سه باره ت به و بوونه وهره ناره سه نه له ناخیدا ریشاژۆ دهکا. ئەو رقه ش ئەم راس ته قینه ی له کاتی کدا ژيانده وه که ئیوان فیۆدۆرۆویچ گه یشته ئەو شوینه ی ههستی به شتیکی ته واو جیاواز کرد. ئەو کاته هۆگره یه کی تایبه تی به ئیسیمیر دیاکۆف هه بوو، ته نانه ت پیتی و ابوو مرۆڤيکي زۆر خاوه ن فره نگ و ره سه نه. هانی دابوو قسه ی له گه لدا بکا، ئەه گه رچی به رده وام سه ری له ئالۆزی و بی ئوقره یی زهینی خۆی سو رما بوو. تینه ده گه یشت ئەمه چیه ئاوا به رده وام پیداهگری له سه ر زهینی دهکا. ئەوان سه باره ت به په رسڤگه لی فه لسه فی مشتومریان ده کرد و ته نانه ت سه باره ت به خۆر و مانگ و ئەستیره کان که رۆژی چواره م خولقی ندران.

رووناکی له رۆژی یه که مدا چۆن بووه و ده بی چۆنی تینگی؟ به لām ئیوان فیۆدۆرۆویچ زۆر زوو تی گه یشت، ئەه گه رچی خۆر و مانگ و ئەستیره کان ده توانی مه به ستیکی سه رنجراکیش بی، به لām بۆ ئیسیمیر دیاکۆف گرینگ شتیکی دیکه بوو و ته واو له وه جیاواز بوو. به هه موو شیوه یه ک ده ستی کرد به خۆنانه دن و بافیش، ئەوه یش با دیه وه باو نیکی بی نه ما. ئیوان فیۆدۆرۆویچیش زۆری ئەوه پیناخۆش بوو. یه که م شت که بووه هۆی جار زبوونی هه ر ئەوه بوو. دوا ی ئەوه گیرو گرتی دیکه ش له مایدا روویدا. گرووشنکاش هاتبووه کایه وه و سه باره ت به و کاره قۆر و پر شووره یی ه دی میتری براشی ده دان. به لām هه رکاتی ک ئیسیمیر دیاکۆف به تین و تاوه وه باسی ئەو مه به سه ته ی ده کرد، مه حال بوو که سیک تی بگا مه به سه تی له و قسانه

چييه. راستييه كه شى ئه وه بوو بئى مه نتقى و پسپس بوونى هيندى له ئاواته كانى كه به هه لگه وت دهريده برين و بهرده وام به شيوه يه كى ته مومژاوى قسه ي ده كرد، شتيكى سه رسوره ينه ر بوو. ئيسمير دياكوف بهرده وام خه ريكي تاقيكارى بوو. پرسيارى ناراسته وخوى ده كرد كه دياربوو له پيشدا بيري لينه كردۆته وه، مه به ستي خوشى سه باره ت به و كاره باس نه ده كرد و زورجار له هه ستيارترين ساتدا له قسه ده كه وت و مه قى نه ده كرد، يان قسه كه ي ده گۆرى. به لام ئه وه ي له هه موو شتيك زياتر ئيوان فيؤدۆرۆويچى قه لس كردبوو و ئيسمير دياكوفى زياتر له بهر چاوى ره شده كرد، ئه و خومانه خۆ نواندنه ي بوو. نه ك ئه وه ي بارودۆخه كه له بهر چاوه نه گرى و بئى ئه ده بى بكا؛ به پيچه وانه، بهرده وام به و په رى ريزه وه قسه يده كرد. به وحاله شه وه له بيري ئه وه دابوو كه - خودا ده زانى بۆ؟ - جوړى ليك حالى بوون له نيوان خووى و ئيوان فيؤدۆرۆويچدا هه يه. بهرده وام به له بزى قسه يده كرد كه نيشانده رى ئه وه بوو به ليننيه كيان له نيواندا هه يه، رازيكيان له نيواندايه كه سه رده ميك هه ردوولا دانيان پيانابوو، ته نيا ئه وان تييده گن و ده وروبه ريه كان سه ريان ليى ده رنه ده چوو. به لام ئيوان فيؤدۆرۆويچ ماوه يه كى دريژخايه ن ئاگادارى ئه و راستييه نه بوو كه بۆچى ئاوا رق و بيزارى ميشك و دلى ته نيوه، به لام له م داوايانه دا بۆى ده ركه وتبوو له كوئوه ئاو ده خواته وه. به هه ستىكى پر له رق و توورپه بى هه وليدا، به بئى ئه وه ي له گه ل ئيسمير دياكوف بدوى يان سه رنجى پييدا، له ده رگاكه برواته ژوورئ. به لام ئيسمير دياكوف له سه ر خواجه نشينه كه هه ستا، هه ر به وه دا ئيوان فيؤدۆرۆويچ له ريوه تيگه يشت كه ده يهه وي له گه لى بدوى. ئيوان چاويكى ليكرد و راوه ستا، به لام چونكه به جيى تپه رين، كه چهند سات له مه وه بهر برياريدابوو، راوه ستا، به جارئ وه ك شيتى ليها ت. به رق و بيزاريه وه چاوى له ئه دگار ه كو سه و زه رد هه لگه راوه كه ي ئيسمير دياكوف و فۆكله لوه كه ي سه ر ته ويلى برئ. ئيسمير دياكوف به چاوى چه په ي چاويكى لئى قرتاند و

گرژیییه وه، وهک ئه وهی بلی: «دهچی بۆکۆی؟ نابئ لیره وه تیپه ری، من و توی وریا و پر هۆش قسه و باسیکمان له نیواندا ههیه و ده بی پیکه وه بدوین.»

ئیوان فیۆدۆرۆویچ له رز دایگرت: «دووره که وه لیم، چه په ل، گه لحو من کارم به تو نییه.» له سه ر زمانی بوو، به لام به وپه ری واقورمانه وه دهنگی خوی بیست که ده لی: «باوکم هیشتا هه ر خه وتوه یان له خه وه ستاوه؟»

ئه م پرسیاره ی له سه ره خو و سه بوورانه پرسى و خیرا، دیسان به وپه ری سه رسوورمانه وه له سه ر خواجه نشینه که دانیشت. بۆ تاویک خورپه که وته دلئ؛ ئه وه شی دواتر وه بیر هاته وه. ئیسمیر دیاکۆف دهستی نابووه پستی و هه ر له و کاته دا به متمانه و تارادهیه ک تووره یییه وه چاوی له چاوی بری و له هه مبه ریا راوه ستا.

به ئانقه ست و ته شه ره وه گوئی: «حه زه رته یان هیشتا خه ریکى لاله خه وه.»

(وهک ئه وهی بلی: «یه که م که س تو بووی قسه تکرد، نه ک من.»). دواى تاویک، دریزه ی دایه: «قوربان، سه رم له ئیوه سوورماوه، «چاویشی به ناز و ده ماره وه له عه رزی بری و لاقى راسته ی هینایه پیشی و نووکی جزمه بریقه داره که ی هیور هیور له زه وی ده کوتا.

ئیوان به ئه وپه ری تواناییه وه هه ولیده دا، دان به خویدا بگری، به تووره یی گوراندی: «بۆ سه رت له من سوورماوه؟» هه ر له پریش، بیزارانه تیگه یشت هه ست به کونچکاوییه کی سه یر ده کا و به بی ئه وهی قانع بی، ناتوانی له وئ برۆا. ئیسمیر دیاکۆف له ناکاو سه ری هه لینا و به بزیه کی خو مانه وه گوئی: «قوربان، بۆ ناچی بۆ چی رماشینیا؟» چاوی چه په ی هه لگیرابووه و ده تگوت ده لی: «ئه گه ر مرۆفینکی وریا بی ده زانی بۆ پینده که نم.»

ئیوان به سه رسوورمانه وه پرسیی: «بۆ بچم بۆ چی رماشینیا؟»

ئیس میر دیاکۆف دیسان بیده نگ بوو.

پاشان به ئارامی و رواله ته ن به گرینگ نه زانینی وه لامه که گوئی: «قوربان، فیۆدۆر پاو لۆویچ خوی ئه و داواکارییه ی له ئیوه بوو.» ده تگوت به ئماژه ده لی: «له به ر هۆیه کی دیکه ماتلت ده که م، بۆ ئه وهی شتیکم کو تبی.»

ئىوان فيۆدورۆويچ، لەو ە زياتر خۆى پيژانە گيرا و ەهلبوو، ئاخري بە توورەبييه ە ەوارىکرد: «نەگبەتى. پيمبلى بزائم چت دەوى؟!»

ئىوان فيۆدورۆويچ لاقى راستەى كيشايە دواو ە خۆى ئەمبارەوبار کرد، بەلام ە ەر بەو لەسەرەخۆى و نەرمە بزەيه ە چاوى تيبىرى.

- گرینگ نيهه قوربان - تەنيا لەبەر خاترى دەمەتەقى.

ە ەر دووكيان بيئەنگ بوون. نزيكەى خولەكيك ەيچيان مەقيان نەکرد.

ئىوان فيۆدورۆويچ دەيزانى دەبى ەستى و خۆى توورە بكا. ئيسمير دياكوفيش لە ەمبەريا راوەستابوو و دەتگوت چاوەروانە بزانى توورە دەبى يان نا. لانيكەم ئىوان فيۆدورۆويچ واى ەستدەکرد. ئاخري بەقەستى ەستان تەكانيكى لە خۆى دا.

ئيسمير دياكوف بە دەرفەتى زانى و بە راشكاوى گوتى: «ئىوان فيۆدورۆويچ كەوتوومە بارودۆخيكى دژوارەو ە. نازائم چبكەم.» لەگەل دوابين قسەى ەناسەيه كى ەلكيشا، ئىوان فيۆدورۆويچ ديسان دانيشتەو ە.

ئيسمير دياكوف لە دريژەى قسەكانيدا گوتى: «ەردووكيان دلووكارن قوربان. لە مندال خراپترن. مەبەستم باوكت و ديميتري فيۆدورۆويچى براتە. فيۆدورپاولوويچ ە ەر لە خەو ەل دەستى دەستدەكا بە پرتەوبۆلە و كۆنەجەرگى كردووم. لە پەستا ليم دەپرسى: «گرووشنكا ەتوو؟ ئەى بۆ نايەت؟» ەروا ەتا نيوەشەو و دواى نيوەشەو ەش ئەو ە كاريەتى. ئەگەر ئاگرافنا ئەلكساندر فنا نەيەت (كە زۆر ويئەچى قەستى ەاتنى نەبى)، سبەينى بەيانى ديسان دەستدەكەتو ە بۆلەبۆل: «بۆ نەهات؟ كەنگى دى؟» - ە ەر دەلىنى خەتاي منە. لەو ەش خراپتر قوربان، لەگەل ەوا تاريك بوون، تەنانەت زووتريش ديميتري برات بە تەنگەو ە ليمان پەيدا دەبى: «جوان گوى بگرە بۆرە پياوى خويىرى، گەمژەى چلپەخۆر. ئەگەر وريا نەبى و پيمنەلى ەتوو، بەر لە ەموو كەسيك تۆ دەكوژم.» كاتيک رۆژ دەبيتەو ە ئەو ەش وەك باوكت كۆنەجەرگم دەكا. «بۆ نەهاتوو؟ بەم زوانە دى؟» ئەو ەش پيئوايه خەتاي منە خاتوونەكەى نەهاتوو، رۆژ لەگەل رۆژيش قەلس و ئالەتتير

دەبىي. كاريكى كردووھ لەوانەيە لە ترسانا پوژيک خوُم بكوژم، قوربان. متمانەم بە هيچيان نيبه قوربان.»

ئيوان فيودورويچ بە رقههستاوى گوتى: «ئاخر تۆ بۆ خوَتى تىھەلدەقوتىنى؟ خەريكى سيخورى بۆ ديميتري دەكەى، خوڤرى؟

- هيچ رڤيهەكى ديكەم نيبه قوربان. ئەگەرچى لە راستيدا خوَشيان تىھەلناقتوئىنم. بېروام پيڤكە. سەرەتا لەبزم نەدەگەرپا و نەمدەويڤرا وەلام بدەمەوھ؛ بەلام بە زۆرى لىمى دەوى نۆكەريكى وەك ليچاردا^{۲۰} بم بۆى. لەوكاتەشەوھ بەردەوام ھەرەشە و گورەشەم لىدەكە: «گەمژەى هيچوپوچ، وريا نەبى و ھەوالى ھاتنەكەيم پىننەدەى، دەتكوژم.» قوربان لىم پوونە سبەينى تووشى گەشكەيەكى دوور و دريژ دەبم.

- مەبەستت لە «گەشكەى دوور و دريژ» چييه؟

- گەشكەى دوور و دريژ، ماوھيەكى زۆر دەخايەنى قوربان - چەند سەعات، يان رەنگە يەك دوو پوژ قوربان. جاريكيان سى پوژى خاياند. ئەو كاتە لە وەتاغى ژيڤر ھەورەبانەكە كەوتمە خواري، بۆ چەند چركەيەك چاك دەبووم و ديسان وامليدەھاتەوھ. ھەتا سى پوژ نەمتوانى بە تەواوى وەھوش بيمەوھ. فيودورپاولوويچ ناردى بە شوين ھيرتيز نستيؤبدا، كە پزىشكى ئەم ناوچەيە. ئەويش سەھۆلى لە سەر سەرم دانا و دەرمانىكى ديكەشى بۆ نووسيم.... ھەموو پيڤان وا بوو دەمرم.

ئيوان فيودورويچ گوتى: «بەلام دەلڤن ھيچكەس نازانى كەنگى سەرودلى لىدەى.» پاشان بە كونچكاوييەكى تايبەت و توورەبييەوھ پرسى: «چى دەبيتە ھۆى ئەوھى بلىى سبەينى تووشى سەرودل دەبى؟»

- خالى سەرەكى ئەوھيە. پيشبىنى ناكرى قوربان.

- جگە لەوھش، ئەو كاتە لە وەتاغى ژيڤر ھەورەبان كەوتيبە خواري.

- ھەموو پوژى دەچم بۆ وەتاغى ژيڤر ھەورەبانەكە. لەوانەيە سبەينى ديسان لەويوھ بکەومە خواري. ئەگەر لەويشەوھ نەكەومە خواري، لە پليكانى

ئەمبارەكەو دەكەومە خوارى قوربان. چونكە ھەموو رۆژىك دەبى بچمە
ئەمبارەكەش قوربان.

ئىوان فىۋدۆرۋويچ چاۋى تىبىرى و بە مۆرەيەكەو گوتى: «دەزانم
خەرىكى قسەى قۆر دەكەى و لەو وپىنانەشت تىناگەم. مەبەستت ئەو ھە
دەتھەوى لە سبەينىۋە بۆ ماۋەى سى رۆژ خۆت نەخۆش بخەى، ھا؟»
ئىسمىر دياكوف كە ديسان سەرى داخستبوو و پەنجەى لاقى راستەى لە
زەوى دەكوتا. لاقى راستەى نووشتاندەو ھە و لاقى چەپەى ھىنايە پىشى و بە
چزەبزەيەكەو گوتى:

- ئەگەر بمتوانىبايە ئەو فىلە بكەم، يانى وا بنوئىم خەرىكە گەشكەم لى دى -
ئەو ھش بۆ كەسىك كە خوى بە فى و گەشگەو گرتوۋە، دژوار نىيە - ھەقى
تەواوئىشم بەدەستە كە بۆ رزگار كەردنى گيانم پەنا بۆ فىلىكى و بەرم،
قوربان. چونكە ئەگەر تەنانەت ئاگرافنا ئەلكساندرفناش، كاتىك كە نەخۆشم،
بى بۆ ژوانى باوكتان، ئەو ھەزەر تە نەخۆشىك سەركۆنە ناك، چونكە ھەوالى
پىئەداۋە. لەوانەيە ھەر لەرۋوشى ھەلنەيەت.

ئىوان فىۋدۆرۋويچ كە لەبەر توورەيى پەپەى لووتى دەلەرزى، گوراندى:
«گيانت داۋەشى، بۆ ئەو ھەندە دەترسى؟ تەواۋى قسەكانى دىمىترى
ھەرەشەيەكى عەجۋولانەيە و ئەو كارە ناك. دلنبايە تۆ ناكوژى، ئەگەر
كەسىكىش بكوژى، ئەو كەسە تۆ نىت!»

- لە پىش ھەموو كەسىكدا قوربان، ھەك مېشۋولە دەمكوژى. ئەو ھش ھىچ،
دەترسم پىي زياتر داكىشى و بەلايەك بە سەر باوكت بىنى، منىش بە تاوانى
ھاۋدەستى لەگەلى قۆلبەست بكەن.

- تۆ بۆ بەو تاوانە دەگرن؟

- پىيان وادەبى لەگەلى ھاۋدەستم. چونكە ھەك رازىكى گەورە لە
عەلامەتەكان ئاگادارم كەردەو، قوربان.

- كام عەلامەت؟ بە كىت گوت؟ دىزەى خويىرى پوونتر بىلى بزانم.

ئىسمير دياكوف به قه لافه تيكي دهمارگرانه وه گوتى: «ناچارم دان به راستييه كدا بنيم كه له م كارهدا له گه ل فيؤدورپاولوويچ رازيكمان له نيواندايه. هر وهك خؤشت ده زانى (هه لبت ئه گهر بزاني) له چهند رؤژى رابردودا له گه ل تاريك بوونى هه وا درگاكه له سهر خؤى ده داخا. تو به ينيكه سهر له ئيواره ده چييه وه تاغى نهؤمى سهرى و دوينى هر نه هاتيه خوارى قوربان. كه وايه رهنگه بزاني چؤن به وردبينييه وه ده رگاكه له سهر خؤى داده خا و ته نانه ت ئه گهر گريگورى واسيلييه ويچيش بيته بهر ده رگاكه، هه تا دهنگى نه ناسى درگاكه ناكاته وه. به لام گريگورى واسيلييه ويچ به دهنگيه وه نايه ت، چونكه ئيستا ته نيا هر منم له وه تاغ كه يدا خزمه تى پيده كه م قوربان. له و كاته وه قره و هه راي له سهر ئاگرافنا ئه لكساندرفنا هه لاييساندووه ئه و ئه ركه ي پى سپاردووم. به لام شه وانه، به فه رمانى خؤى ده چم بو وه تاغى خزمه تكاران و نابى بخه وم، به لكو ده بى له حه وشه كيشك بديرم و پياسه بكه م و چاوه روانى هاتنى ئاگرافنا ئه لكساندرفنا بم. له م چهن رؤژه ي پيشوودا چاوه روانى به جارى ئوقره ي لى بريبوو. ئه و پيوايه ئه و خاتوونه له ديميتري فيؤدورويچ (يان خؤى گوته نى ميتكا)، ده ترسى قوربان. «هر بويه» خؤى گوته نى «شه ودرهنگان له ده رگاي پشته وه دى بؤلام.» ده لى: «هه تا نيوه شه و درهنگتريش چاوه روان به. ئه گهر هات، به هه لاتن وه ره و ئاگادارم بكه. يان له نيو باخه كه وه له پهنجيره كه بده. سهره تا به ئه سپايى دوو جارى ليده، ئاوا، يهك، دوو، پاشان سى جار توندتر، تهق، تهق، تهق، ئه و كاته خيرا تيده گه م كه ئه و هاتووه و خيرا درگاكه ده كه مه وه.» شتيكى ديكه ي فيرکردووم بو كاتى قه ومانى رووداوى چاوه روانه كراو. سهره تا دوو زهبرى توند و خيرا يهك، دوو، پاشان زهبرىكى زور توند. ئه و كاته تيده گا كه رووداويكى له ناكاو قه وماوه و ده بى چاوم پيبيكه وي. درگاكه م بو ده كاته وه تاكو بچمه ژوورى و له گه لى بدويم. ئه وهش بو كاتيكه كه ئاگرافنا ئه لكساندرفنا خؤى ناتوانى بيت و هه واليكي ناردووه. جگه له وهش له وانه يه ديميتري فيؤدورويچ بيت، هر بويه ده بى ئاگادارى بكه م كه ديميتري هاتووه. ئه و حه زره ته زور له ديميتري

فیوڊورۆویچ دوترسی. به جۆریک که تهنانت ئەگەر ئاگرافنا ئەلکساندرفناش له پالیدا بێ و دەرگایان گالە دابێ. کاتیک سەرۆکه‌لله‌ی دیمیتری فیوڊورۆویچ په‌یدا ده‌بێ، له‌سه‌رمه‌ خێرا ئاگاداری بکه‌م و سێ جار له‌ درگا‌که‌ بده‌م. به‌م شیوه‌یه‌، یه‌که‌م نیشانه‌ی پینچ زه‌ربه‌ی به‌ومانایه‌یه‌، که‌ ئاگرافنا ئەلکساندرفنا هاتوه‌. دووه‌مین نیشانه‌ی سێ زه‌ربه‌ به‌مانایه‌یه‌ که‌: «هه‌وائیکی گرینگم پینیه‌ بۆتان.» ئەو چه‌زره‌ته‌ چه‌ندین جار ئەوه‌ی پیشاندانوم و بۆی باس کردووم. چونکه‌ جگه‌ له‌ من و خۆی هه‌یچ عیب‌دولبه‌شه‌ریک ئەو په‌مزه‌ نازانی قوربان. هه‌ر بۆیه‌ به‌یئوگومان و دوودلی دەرگا‌که‌ ده‌کاته‌وه‌ (زۆر له‌ بانگ کردنی به‌ ده‌نگی به‌رز دوترسی). به‌لام ئیستا دیمیتری فیوڊورۆویچیش ئەو په‌مزه‌ ده‌زانی.

- چووزانی؟ تو پینتگوتوه‌؟ چۆن توانیت پینبیلی؟

- له‌ ترسانا قوربان. بۆ ده‌مویرا بیشارمه‌وه‌ و پیتی نه‌لیم؟ دیمیتری فیوڊورۆویچ هه‌موو پوژێ پینداگری ده‌کرد که‌: «خه‌ریکی هه‌لمده‌فریوینی، ده‌ته‌وه‌ی شتیکم له‌ بشاریته‌وه‌؟ چاوت ده‌ردینم.» هه‌ر بۆیه‌ له‌ ترسانا ئەو په‌مزانم پینگوت، بۆ ئەوه‌ی وه‌فاداریی نوکه‌ر ئاساییم ببینی و بزانی فیئ و ته‌له‌که‌ له‌ کارمدا نییه‌ و ئەوه‌ی ده‌یزانم پینگوتوه‌.

- ئەگه‌ر پینتوايه‌ له‌و په‌مزانم که‌لک وه‌رده‌گرێ و هه‌ولده‌دا بیته‌ ژووری پینشی پینگره‌.

- به‌لام ئەگه‌ر سه‌رودلم لیئێ، چۆن ده‌توانم به‌رگریی لیئیکه‌م، قوربان. تهنانت ئەگه‌ر بزانی تا چ راده‌یه‌ک هیوا براه‌وه‌ و عه‌جمانی له‌ هه‌لگیراوه‌، ناویرم به‌رگری له‌ هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی بکه‌م.

- گیانت داوه‌شی، چۆن ئەوه‌نده‌ دلنیا‌ی که‌ سه‌رودلت لیئێ؟ به‌ شیتیم ده‌زانی؟

- چۆن ده‌ویرم ئیوه‌ به‌ شیت بزانی قوربان. من به‌وه‌ هه‌موو ترسه‌وه‌ که‌ دلی داگرتووم تا‌قه‌تی هه‌یچم نییه‌. هه‌ست ده‌که‌م فیم لیئێ. له‌ دلم چه‌قیوه‌. هه‌ر ئەو ترسه‌ش واملیده‌کا.

- دهک دارزیی! ئەگەر فیت لیبی، گریگۆری کیشک دەدیرئ. لە پێشدا گریگۆری لەو ڕووداوە ئاگادار بکە، دلنیا بە ئیزنی پینادا بیتە ژووری.

- بەبێ فەرمانی باوکت، ناوێرم ئەو ڕەمزانه بە گریگۆری واسیلیه ویچ بلیم.

بەلام ئەگەر پیت وایه گریگۆری واسیلیه ویچ گوئی لە ترپه ی پیی دەبی و بەرگری لە هاتنه ژوورهوی دهکا، دەبی پیتبلیم گریگۆری لە دوینیه نهخۆشکهوتوو و مارتا ئیگناتیفنا دهیهوی سبهینی دهوا و دهرمانی بۆ ساز کات و بیداتی. ئەوهش شیوهیهکی ماریجه کردن بوو که خویان به باشیان دهزانی. مارتا ئیگناتیفنا ئاویتهیهکی له گۆل و ڕهگی گیا و گژ ههیه، قوربان، که زۆر باشه و یهکاویهکه. خۆی له رازی ئەو دهرمانه ئاگاداره و سالی سنی جاری دهرخواردی گریگۆری واسیلیه ویچ هدا قوربان، یانی له کاتیکدا که پشت ئیشهکه ههجمانی لیدهبرئ و له پیی دهخا. لهو کاتهدا مارتا ئیگناتیفنا خاوتیهک لهو دهمکراوهدا دهخوسینی و بۆ ماوهی نیو سهعات هیندهی له پشتی ههلهساوی ههتا سووری ههلهدهگیڕئ و دهماسی. له کۆتاییشدا پاشماوهکهی دۆعایهکی بهسهردا دهخوینی و دهرخواردی هدا، قوربان. ههمووی نا، لهو کاتانهدا بریکیشی بۆ خۆی گل دهداتهوه و دهیخوا چونکه ههچ کامیان ئارهق و شهراب ناخۆنهوه قوربان، هههرا خهیا خهویان لیدهکهوی و ههتا ماوهیهکی زۆر وهخه بهر نایه. کاتیکیش گریگۆری واسیلیه ویچ له خهوه لهدهستی، دهرد و عهلهمی لیدهبرئ، بهلام مارتا ئیگناتیفنا تووشی ژانهسهه دهبی قوربان. هههرا بۆیه ئەگەر مارتا ئیگناتیفنا سبهینی ئەو تیمارکارییه بکا، گوئیان له ههچ نابێ و به جوت خهویان لیدهکهوی و ناتوانن بهرگری له دیمتری فیودۆرۆویچ بکن، قوربان.

ئیوان فیودۆرۆویچ گوراندی: «ئەو قۆریاته چیه؟ وادیاره ههموو شتیک به پیی پیلان دهرواته پیتشی، تو سهرو دلت لیدی، و ئەوان بیتۆش دهبن.» له ناکاو له دهمی دهرپهڕی: «ههلهدهوی ئاوا پلانهکهت جیهه جی بکهی؟» به شیوهیهکی تووره و تۆقینهه ناوچاوی تیکنا.

- چۆن دعتوانم قوربان؟... ئەوئش له شوئئئك كه هه موو شتئك پئوه نئءى به پلانه كانئ ءئمئئرى فئؤءؤرؤوئچه وه هه هئه؟ بؤ كارئ وابكه م؟... ئەگه ر بئهه وئ كارئك بكا، هه ر دهئكا؛ ئەگه ر نه شئ هه وئ بئكا، خؤ من نائبه م بئده م به سه ر باو كئءا.

ئئوان فئؤءؤرؤوئچ، هئئئهى رق هه سئابوو چه قؤء لئءا به خوئئئ نه ده هات، له رئئئهى قسه كانئءا گوئئ: «جا بؤ بچئ بؤلائ باوكم؟ ئەوئش به نهئئئئ. ئەگه ر خؤء گوئئئئ، ئاگرافنا ئەلكسانءرفنا هه ر نه هئء چئ؟ خؤشء ئەوه ده زانئ و له و رؤژوه هاتوومه وه بؤ ئئره، بؤم روون بؤته وه كه هه مووئ خه ئال پلاوئ پئره پئاو ه و ئەو ژنه هئچكات نائء بؤلائ. ئەگه ر ئەو نه هئء ئئئر ءئمئئرى خؤ شئء نه بووه شالاو بؤ باوكم به رئ و پئئءءا هه لپرژئته وه؟ پئمبلئ بزائم رائ ءؤ چئئه!»

- خؤء باشئر ده زانئ ءئمئئرى فئؤءؤرؤوئچ بؤ ءئء بؤ ئئره قوربان. ئئئر رائ منء بؤچئئه؟ ئەو كاكه ئ ءؤ ته نئا له به ر ئەوه ءئ، رقى هه سئاو ه وه هئهه وئ ءاخئ ءلئ خؤئ برئئئ. ئان، رهنگه ئەو نه خؤشئئهئ من ءووشئ ءرءؤنگئ كرءبئ و وهك ءوئئئ به هه له ءاو ان بئء و ژووره كان بگه رئ و بؤئ روون بئته وه گرووشنكا به ءزئبه وه ءه رباز بووه ئان نا. ئەوه ش به باشئ ده زانئ كه فئؤءؤرؤوئچ پاكه ئئكئ گه ورهئ هه هئ سئ هه زار رؤبئلئ پار ه ئئءا به و به ئئلماسكئكئ په مه ئئ به سئوئه، سئ مؤرئ لئءاو ه و به خه ئئ خؤئ نووسئوئه ئئ: «بؤ فرئشءه كه م گرووشنكا، ئەگه ر بئء.» سئ رؤژ ءوارئش ئەمه ئ پئ زئء كرء: «بؤ مه لووچكه جوانه كه م.» ئەو كارئ ئاوا ده كا قوربان.

ئئوان فئؤءؤرؤوئچ ءا رءه هك كه په سه بوو: «قسه ئ قؤر ده كه ئ! خؤ ءئمئئرى نائ به بؤ ءزئئ پار ه و له به ر پار ه باوكم ناكوژئ. ئەو شئء و گه وچ و وه حشئه رهنگبوو ءوئئئ به خائرئ گرووشنكا بئكوژئ، به لام ءزئ ناكا.» ئئسمئر ءئاكؤف خوئئ سارءانه و به راشكاوئ گوئئ: «ئئسءا به جارئ بؤ پار ه په كئ كه ءووه و زؤرئ پئوئسئته. ءؤ نازانئ چه نءهئ پار ه پئوئسئته و

خوی بۆ به ئاو و ئاوردا دەدا. له لایه كیشه وه ئه و سى هه زار رۆبڵه به پارهى خۆى ده زانى. خۆى ئه وهى به من كوت: «باوكم هيشتا سى هه زار رۆبڵ به من قه رزداره» جگه له وه ش، شتىكى دى كه ش له نيو اندايه قوربان. يانى زور ویده چى ئاگرافنا ئەلكساندرفنا مه یلی لیبی، ئەو هاندا زه ماوه ندى له گه ل بكا - مه به ستم ئەرباب فیودور پاولوویچه قوربان - يانى بى تته خاتونى ئەم ماله قوربان. خۆم ده زانم سامسانوف، ئەو بازرگانەى پاريزه رى، سه باره ت به و مه به سته به ده ميه وه پیده كەنى و به راشكاوى پیده گوت ئەو كاره زور كاریكى باشه و به هىچ شى وه يه ك گه و جانه نيه. هه ر ژنىك تۆزىك ئەقلى هه بى، نابىته ژنى سروسوالكه رىكى وه ك ديمى ترى فیودور وویچه. كه وایه به و پى ئيه، ئیوان فیودور وویچه بیهینه به رچاوى خۆت ئەو كاته نه ديمى ترى فیودور وویچه، نه ئیوه و نه ئلكسى فیودور وویچه، له پاش مه رگى بابت ته نانه ت رۆبلیكتان مى رات پى ئابرى. چونكه ئاگرافنا ئەلكساندرفنا ته نیا له به ر ئەوه شووى پى كرده وه كه ده ست به سه ر هه موو مال و سامانه كه یدا بگرى. به لام ئەگه ر باوكتان ئیستا بمرى، چه تمن چله زار رۆبلى له پاش به جى ده مینى. ته نانه ت مى رات بۆ ديمى ترى فیودور وویچه به جى ده یلى، ئەگه رچى ئەو هه موه ی رقی ئيه تى. چونكه وه سیه تنامه ی نه نووسیه وه... ديمى ترى فیودور وویچه به باشى له وه ئاگاداره.»

ئىوان فیودور وویچه لیوى خۆى گه ست و رهنگى بزركا و په رپیه نیو قسه كانى ئیسمیر دیاكوف: «كه وایه بۆ پى شنىارم پیده كه ی بچم بۆ چى رماشنىا؟ مه به سته ت له وه چیه؟ ئەگه ر لیره برۆم ده زانى چى روو ده دا؟» ئىوان فیودور وویچه هه ناسه يه كى توندى هه لكى شا.

ئىسمیر دیاكوف ماقولانه و به هیمنى گوتى: «راست وایه قوربان.» به لام به وردى چاوى له ئىوان فیودور وویچه برى و خستیه ژیر چاوه دى رى. ئىوان فیودور وویچه خوین به رى چاوى گرتبوو، به لام دانى به خۆیدا گرت و وه لامى دایه وه: «مه به سته ت له راست وایه، چیه؟»

ئىسمير دياكوف به شيوه يه كي زور سادقانه چاوى له چاوه رقتيزاوه كانى
 ئىوان فيودورويچ برى و وه لامى دايه وه: «بويه قسه مكرد چونكه بوتان
 به داخه وه. نه گهر به جيى ئيوه بوايه م دستم له هه موو شتيك هه لده گرت...
 بو نه وهى تووشى بارودوخىكى و ايم، قوربان.» هه ردووكيان بيدهنگ بوون.
 «دياره مروفتىكى زور گه مژهى و جگه له وهش... خويزى و هيچوپوچى.»
 ئىوان فيودورويچ له پر له سهر خواجه نشينه كه هه ستا. دهويست راست له
 ده رگاي باخه كه برواته ژوورى، به لام له پر راوه ستا و بولاي ئىسمير دياكوف
 وه رسوورا. شتيكى سهير روويدا. ئىوان فيودورويچ سوور هه لگه را و لئوى
 خوى گه ست و هه ردوو مستى قووچاند و هيندهى نه مابوو به مست له
 ئىسمير دياكوف به ربى. به لام ئىسمير دياكوف تى گه يشت، له پر داچله كى و
 كشا دواوه. به لام نه و ساته به بى هيچ كوتان خواردينىك ئىسمير دياكوف
 نه جاتى بوو. ئىوان فيودورويچيش به بيدهنگى و شله ژاوى به ره و درگاكه
 مى پيوه نا.

له ناكاو به دهنگيى بهرز و راشكاوانه گوتى: «سبهينى دمههوى بچم بو
 مۆسكو، نه گهر دهتههوى بزاني - سبهينى زوو. تيگه يشتى؟!» خوشى پاشان
 سهرى سوورما كه وتنى نه و قسه يه به ئىسمير دياكوف چ پئويستيه كى
 ده كرد.

ئىسمير دياكوف، كه له وه دهچوو چاوه روانى بيستنى نه و قسه يه بى
 وه لامى دايه وه: «زور كارى چاكه قوربان، چونكه نه گهر ليرش شتيك بقه ومى
 پياو دهتوانى برووسكه ت بو بنيرى بو مۆسكو قوربان.»

ئىوان ديسان له جيى خوى راوه ستا و به په له به ره ولای ئىسمير دياكوف
 وه رسوورا. به لام گورانىكىشى به سه ردا هاتبوو. هيچ حاله تىكى ناشنابى و
 گوئ پينه دان به ته واوى به روخسارييه وه نه مابوو. سه رنج و چاوه روانى به
 نه دگارييه وه دياربوو. به وردى، به لام به شيوه يه كى شاراوه و پر پارانه وه.

دهكرا له و چاوانهيدا كه له ئىوان فيودورويچى بريبوو بخوينيه وه كه:

«ناتهوى هيچى ديكه بلئى؟»

ئىوان فيؤدۆرۆويچ، كه له بهر هۆيه كى ناديار دهنگى هەلينا بوو، له ناكاو نه راندى: «بۆ ناكړى برووسكه م بۆ بنيرن بۆ چيرماشنيا - ئەگەر پووداويك بقه ومى؟»

ئىسمير دياكوف به حاله تىكى بيلايه نانه وه، به لام راست چاوى له چاوى ئىوان فيؤدۆرۆويچ بريوو. به نهرمى ورتاندى: «با دهكرى بۆ چيرماشنياشى بنيرن قوربان.»

- به لام مۆسكو له چيرماشنيا دوورتره. بۆ ئه وهى خه رچى رېگام كه متر بچى، يان ئه و رېگا دووره نه گوتم، بۆيه پينداگرى له سه ر ئه وه ده كهى بچم بۆ چيرماشنيا؟

ئىسمير دياكوف به دهنگى كى له رزوك و له ژير ليوييه وه منجاندى: «به لى، راست مه به ستم ئه وه يه قوربان...» پاشان به بزهيه كى ديزانه وه چاوى له ئىوان فيؤدۆرۆويچ برى و ديسان ويستى پشتاوپشت بكشيتيه وه. به لام به وپه رى سه رسورمانه وه ئىوان فيؤدۆرۆويچ داى له قاقاى پيكه نين. كاتيك له ده رگا كه شه وه تپه رى هه روا پيڊه كه نى. هه ركه س له و كاته دا چاوى پيى بكه وتايه، تيڊه گه يشت كه له دلّه وه پيناكه نى. خو شى نه يده زانى له و كاته دا چ هه ستيكى هه يه. ده تگوت به رقيكى ئه ستوور و شيتانه وه ده روات و هه نگا و هه لدنيتيه وه.

«وتووېژ له كمال مروژى وريا هميشه به نرخه»

هر بهو رقه شيتانه يه شهوه قسه ي ده كړد. هر كه خوى به ژوورېدا كړد و چاوى به فيؤدورپاولوويچ كهوت له وده تاغى ميواندارى، ده ستي راوه شاندى و گوراندې: «ده چمه سه رى بؤ ژووره كهى خوم، نايه م بؤلاى تو. خود احافيز!»
تنيه رى و هه وليدا چاو له باوكى نه كا. ويده چوو له و كاته دا پيره پياو له بهر چاوى زور تال و دزيو بى؛ به لام پيشاندانى ئه و چه شنه نه يارييه بؤ فيؤدورپاولوويچيش هوى سه رسوورمان بوو. دياربوو پيره پياو نايه وي هيجى پى بلئ و به قه ستي بؤ ديتنى ئه و هاتوته وده تاغى ميواندارى. له گال ئه وهى ئه و چه شنه چاكوخوشيه ي زور پى خوش بوو، به بيدهنگى له جى خوى چه قى. چاويكى ته وساوى له كوره كهى كړد كه به پليكانه كاندا وه سه ر ده كهوت. هينده ي چاو ليكرد هه تا له بهر چاوى ون بوو.

خيرا له ئيسمير دياكوفى پرسى كه به دواى ئيوان فيؤدورويچدا هاتبووه ژوورى: «ئوه بؤ ئاوا ده كا؟»
ئيسمير دياكوف خوى له و باسه گيلكرد و له بنه وه ورتاندې: «چووزانم، رهنه كه له بهر هويه ك رقى هه ستابى قوربان!»

- هه ر دووك چاوى ده رى! خوداى ده كړد ده درا. سه ماوهره كه بيته و خيرا برؤ. جوان سه رنج بده و وريا به! هيج هه واليك نه بوو؟
ئو كاته، زنجيره پرسياريك به دواى ئه و به رسقدا هاته گورئ، هه ر له وجوره پرسيارانه ي كه چن سات له مه و بهر ئيسمير دياكوف له مه ر ئه وانه وه سكالائى كړدبوو، هه مووشى سه بارهت به هاتنى ميوان و ژوانه كهى بوو. بويه به سه ر ئه و پرسيار و وه لامانه دا تى ده په رين. نيو سه سات دواتر ده رگاي ماله كهى گاله دا و پيره پياوى ده لوو، له سه ر هه ست چاو هروان دانيشت بؤ بيستنى پينج زه ربه ي په نجيره كه. هه ر تاونه تاويك هه لده ستا و له نيو

ژورره که دا دهستی دهکرد به پیاسه کردن. جار ناجاریش له پهنجیره که وه چاوی له تاریکی دهبری و هیچی نه دهدی.

زۆر درهنگ و هخت بوو. به لّام ئیوان فیؤدۆرۆویچ ههروا بیدار بوو و بیرری دهکردهوه. ئه و شهوه ههتا درهنگانی، ههتا سهعات دوو، خهوی لینه کهوت. به لّام ناچینه سه رباسی بیرو که کانی. لیره شدا جیی نییه له ناخی ئه و ورد ببینه وه. تۆبه ی ئه وهش دئ. ته نانهت ئه گهر له و باره وه هه ولئیکیش بدرایه، شه رحی بیرو که کانی زۆر دژوار ده بوو. چونکه بیرو که یه کی ئه وتۆ له زهینیدا نه بوو. به لکو شتیکی زۆر شاراهه و پر دله خورپه زهینی داگرتبوو. خو ی ههستیده کرد ئۆقره ی لیبراوه. ههروه ها هه موو چه شنه تاسه و هه وه سینکی سهیر و تارادهیه ک سه رسور هینه ر به سه ریدا زالبوو. بۆ وینه نیوه شه وه، له پر هاته سه ر ئه وه ی برواته خواری، ده رگا که بکاته وه و بچی بۆ وه تاغی خزمه تکاران و ئیسمیر دیاکوف خوری شۆر بکا. به لّام ئه گهر بنۆسه که یان لی پیرسیبایه، نهیده توانی ده لیلیکیان بۆ بینیته وه؛ مه گین ئه و به لگه یه بینیته وه که ئه و هه تیوه به ره لّایه وه ک مرۆفیکی خویری له هه موو کهس زیاتر له م دنیا یه دا سوو کایه تی پیکردوه و رقی لئیه تی. له لایه کی تریشه وه، ئه و شه وه چه ند جار ترسیکی سهیر و پرسوو کایه تی به سه ریدا زالبوو و ههستیده کرد به جارێ مجرۆی کردوه. ژانه سهری کردبوو، سهری له گیزه وه ده هات و چاوی ریشکه و پیشکه ی ده کرد. گری قینیک له دلیدا بلێسه ی ده کیشا. ده تگوت ده یه وه ی تۆ له که سیک بکاته وه. ته نانهت له ئالیووشاش. به وه بیر هیتانه وه ی ئه و وتوو یژه ی له گه لی کردبوو، رقی له ئه ویش هه لده ستا. جاری وابوو له خو شی بیزار ده بوو. تارادهیه ک له بیرری چوو بۆ وه بیر له کاترینا ئیوانا بکاته وه، دواتر سه ریشی له وه سور ما، به تاییه ت که وه بیرری هاته وه به شاتوشووته وه به کاترینا ئیوانای گوتبوو رۆژی دوا یی ده چم بۆ مۆسکو، له دلی خو شیدا گوتبووی: «قه سی قۆر ده که ی، نارۆی، واز هیتانیشت، ئه و جو ره ی فر و فیشالی بۆ ده که ی، سانا نییه.»

ماوه یه ک دوا ی ئه وه، به وه بیر هیتانه وه ی ئه و شه وه، به شیوه یه کی قیزه ونانه وه بیرری هاته وه که بۆ ئاوا به نهینی هه ستابوو، ده تگوت ترسی

ئەو دەی لە دلدایە چاویان لێی. درگاکەى کردبوو و چووبوو سەر پلیکانەکان و گویى لە ترپەى پینی فیۆدۆرپاولوویچ بوو کە لە خوارەو پیاوەى دەکرد، ماوەیەکی درێژیش - پینچ دەقیقەیهک - لەگەڵ جۆریک کونچکاووی سەیر و سەمەرە، بە دلەکو تەو هەناسەى لە سینگیدا کۆ کردەو و هەستی راگرت. بۆ واشی کردبوو؟ بۆ گویى هەلخستبوو؟ نەیدەزانى بلێ چی. دواى ئەو، هەتا کۆتایی تەمەنى ئەو «کارە»ى بە «شورەیی» دەزانى و لە دلەو بە خوێریانیەترین کردەوێ ژيانى خۆى لەقەڵەمدەدا. لەو کاتەدا هەستی بە رِق و توورەیی سەبارەت بە باوکیشى نەدەکرد. بەلام زۆر تامەزرۆ بوو بزانی لەو خوارەو چۆن پیاوە دەکات و چی دەکات. پێى وابوو سەرى بە پەنجیرەکەو ناو و چاوی لە تاریکی بریو و گویى هەلخستوو و لە سەر هەست چاوەروانە کەسیک لە دەرگاکە بدا. ئیوان فیۆدۆرۆویچ دووجار چوو سەر پلیکانەکان و ئاوا گویى هەلخست.

زیکەى سەعات دوو کە هەموو شتی ئارام بوو و تەنانەت فیۆدۆر پاولوویچیش لە پێخەفەکەى خزا، ئیوان فیۆدۆرۆویچیش چوو نۆ جیگاکەیهو و بەوخەیاڵەى کە خێرا خەوی لێ دەکەو، چاوی قووچاند، چونکە زۆرى هەست بە شەکەتى دەکرد. لەرێو خەوی لێکەوت. چوو خەویکی خۆش و بێخەونەو. بەلام بەیانى زوو سەرى سەعات حەوت، کاتیکی هەوا تەواو رووناک بوو بوو بەو خەو هەستا. کە چاوی هەلێنا، هەستی بە نەشە و لەش سووکیهکی سەیر کرد و سەرسام بوو. خێرا لە پێخەو هەکەى هاتە دەری و خۆى پۆشته کردەو. پاشان جانتاکەى هینا و دەستی کرد بە پێچانەوێ کە لووپە لەکانى. بەیانى رۆژى پێشوو ژنە جلشۆرەکە جلۆبەرگەکانى بۆهینا بوو. ئیوان فیۆدۆرۆویچ کە دەیدی هەموو شتیکی لەبار و تەیارە بۆ سەفەرکردنە کتوپرەکەى، بزەیهکی هاتى. هەر بەراستیش سەفەرەکەى لە ناكاو بوو. ئەگەرچی ئیوان فیۆدۆرۆویچ رۆژى پێشوو گوتبووى (بە کاترینا ئیوانا و ئالیوشا و ئیسمیر دیاکوف) سەبەینى دەروم. وەبیری هاتەو کاتى خزا پێخەفەکەیهو لەبیری سەفەردا نەبوو، یان لانیكەم؛ بە خەونیش نەیدیوو کە بەیانى یەكەم کارى پێچانەوێ جانتای سەفەر دەبێ. ئاخى بارگەو بنەى

سەفەری پىچايەو.ە. نزيك سەعات نۆ بوو كە مارتا ئىگنا تىفنا بە پرسىياري ھەمىشەبىيەو ەو ەژوور كەوت. كە: «لەكوئ چايي مەيل دەفەرموون، لە ەتاغەكەي خۆتان يا لە خواري؟» ئيوان فيؤدۆرؤويچ ەتا رادەيەك شاد و دلخوشي دەنواند. بەلام قەلافەتي و قسە و ئاكارى جۆريک لەز و ەلەپرووكيي پتو ەباربوو. سلاويكي گەرمي لە باوكي كرد و چاكوچۆنيشي لەگەل كرد، ئەگەرچي چاوەرواني ەولام نەبوو و گوتي ەتا سەعاتيكي ديکە بۆ ەمىشە دەگەرپتەو ە بۆ مۆسكو و داواي لە باوكي كرد بنيرى بە داوي فايوتوندا. باوكي ئەو ەوالەي بيست بي ئەو ەي سەري سوور بميني، بە شيۆەيەكي سارد و سړ و دوور لە ئەدەب، لەبيري نەبوو بۆ رۆيشتنى كورپەكەي خوئ وانيشاندا كە بەداخەو ەيە. بەجئي ئەو كارە، يەكي لە مامەلەكاني خوئ ەببىر ەاتەو ە و لە خۆشيانا پئي ەدەرز نەدەكەوت.

- تۆچ بنيادەميكي دويني بە منت نەگوت! قەيناكا، پيکەو ە ريكدەكەوين. كورپە خۆشەويستەكەم، ەرە ئەو خزمەتە بە باوكي خۆت بکە. ئەگەر رۆيشتي لە رى سەريکيش لە چيرماشنيا بدە. زۆر دوور نبيە. لە يەختەرمەخانەي ولؤفياو ە بە دەستي چەپدا باي دەدەيەو ە و ەشت كيلۆمەتر دەرؤي دەگەيە چيرماشنيا. - بەداخەو ە ناتوانم. ەتا ويستگەي شەمەندەفەر پەنجا كيلۆمەترە و شەمەندەفەري مۆسكو ئەمشەو سەعات ەوت ەرپى دەكەوي، ئەگەر بتوانم فريای بکەوم.

- سبەيني يان دووسبەي برؤ بۆ ئەوي، بەلام پياو ەتي بکە و ئەمړؤ بچؤ بۆ چيرماشنيا. دلخۆشکردني باوكت بەزايە ناچئ! ئەگەر لەبەر كاريتك ليترە گيرم نەکردايە زۆر لەمەوبەر خۆم دەچووم. چونكە مامەلەيەكي گرینگ و بەپەلەم لەوي بەدەستەو ەيە. بەلام ليترە من... ئيستا كاتي ئەو ەم نبيە و دەبي ليترە بم... چاو ليكە، لەوي دوو پەلە دارستانم ەيە، لە دوو شوين ەلکەوتوون، يەكيان لە «بيگيچؤف» ە و ئەوي ديکەيان لە «دياچکينو» يە، ەروا بەيار ماونەتەو ە. بنەمالەي ماسلؤف، بازرگانكي پيرە و كورپەكەي، تەنيا ەشت ەزار رؤبلم دەدەني و بۆ تەختە و كاريتەيان دەوي. بەلام سالي پيشوو كپياريتكم بوو دوازدە ەزار رؤبلي دەدامي، بەلام لە دەستم دەرچوو. خراپيەكەي لەو ەدايە

دارستانه‌کان له‌م نزیکانه‌نین و لیره‌ش پیاو که‌سی وه‌گیر ناکه‌وئ پنی بفرۆشی. ب‌نه‌ماله‌ی ماسلۆف جوړیک تایبه‌تمه‌ندیان هه‌یه. پیاو ده‌بی ئه‌وه‌ی ده‌یده‌نی قه‌بوولی بکا، چونکه لیره‌هیچکه‌س ناویرئ شان له‌شانیان بدا و بپه‌رپته نیو مامه‌له‌که‌یانه‌وه. قه‌شه‌یه‌ک له‌ئیلیسنکوویه، پینج شه‌مه‌ی رابردوو بو‌ی نووسیووم: کرپاریک په‌یدا بووه و ناوی گۆرستکینه و بازرگانیکی ده‌وله‌مهنده و من ده‌یناسم. باشییه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌خه‌لکی ئه‌م ده‌وروبه‌ره نییه و خه‌لکی پاگریو‌بو‌فه. هه‌ر بو‌یه هیچ باکیکی له‌ب‌نه‌ماله‌ی ماسلۆف نییه. گوتوویه بو‌کرینی ئه‌و دوو په‌له‌ دارستانه یازده هه‌زار رۆبلمان ده‌داتی. گویت لینه؟ قه‌شه نووسیویه‌تی له‌حه‌وتوویه‌ک زیاتر لیره‌ نابئ، هه‌ر بو‌یه ده‌بی خیرا بچی مامه‌له‌که ته‌واو بکه‌ی.

- ده‌ی، بو‌قه‌شه‌که بنووسه‌خوی مامه‌له‌که‌ت بو‌بکا.

- ناتوانی ئه‌و کاره بکا. سه‌ری له‌مامه‌له‌ ده‌رناچئ. زۆر پیاوی چاکه و ده‌کرئ سه‌ری پئ‌بسپیزی، به‌لام له‌مامه‌له‌ ناگات. هینده‌شم بر‌وا پنیه‌تی ده‌توانم بیست هه‌زار رۆبلی پئ‌بسپیرم بو‌م هه‌لگری و ته‌نانه‌ت پسوله‌شی لیوه‌رنه‌گرم. به‌لام وه‌ک مندال وایه و قشقه‌ره‌یه‌کیش ده‌توانئ هه‌لیفریوینی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆر پیاویکی زانا و بیرمه‌نده، بر‌وا ده‌که‌ی؟ ئه‌و گۆرستکینه‌ش وه‌ک پیاویکی لادییی وایه و که‌په‌نکی شین له‌به‌ر ده‌کا. باسی خووخده‌شی مه‌که‌یه‌کتیک له‌و پیاوه هیچوپو‌وچانه‌ی رۆژگار. له‌ده‌ست درۆ و ده‌له‌سه‌کانی عاله‌م وه‌زاله‌ هاتوون و گرفته‌که‌ش ئالیزه‌دایه. جاری وایه درۆی واده‌کا پیاو سه‌ری سو‌ر ده‌مینئ. پیزاره‌که‌ گوتی ژنه‌که‌م مردوووه و ژنیکی دیکه‌م هیناوه، به‌لام بر‌وا بکه‌یه‌ک وشه‌شی راست نه‌بوو. ژنه‌که‌ی نه‌مردوووه و ئیستاش هه‌ر ماوه، حه‌وتووی دوو جاریش می‌رده‌که‌ی خوری‌شو‌ر ده‌کا. بو‌یه ئه‌گه‌ر گوتی دارستانه‌کان به‌یازده هه‌زار رۆبل ده‌کریم، ده‌بی وریا بی کلاوت له‌سه‌ر نه‌نی.

- بو‌ئه‌و مامه‌له‌یه‌ منیش به‌کار نایه‌م، منیش سه‌رم لئی ده‌رناچئ.

- تاوئ سه‌برکه‌! له‌ده‌ستت دئ، پیتده‌لیم چون هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل گۆرستکین بکه‌ی. زورم سات و سه‌ودا له‌گه‌ل کردوووه. ده‌بی چاو له‌ریشی بکه‌ی؛ ریشیکی پیس و باریک و سووری هه‌یه. وه‌ختی قسه‌کردن ئه‌گه‌ر ریشی

بله‌رزى و توورپه بى، بارودوخه‌كه‌ى به قازانجه و پازى ده‌بى مامه‌له‌كه بكات. به‌لام نه‌گه‌ر ده‌ستى چه‌په‌ى به ريشيدا بينى و چه‌بزه‌ى بيتى - نه‌وه ده‌بیه‌وى كلاوت له سهر بنى. چاو له چاوى مه‌كه، به چاويدا هيچت بو‌ده‌ر ناكه‌وى. ته‌له‌كه‌بازىكى شه‌ش‌خه‌ته و هه‌رچله ريشيكى شه‌يتانىكى له بندياه! يادداشتيك ت ده‌ده‌مى پيشانى بده‌ى. به‌ناوى گورسكتين بانگى ده‌كه‌ن. به‌لام ناوى راسته‌قينه‌ى خوى «لياگافى»^{٢٦} يه؛ به‌لام به‌و ناوه بانگى مه‌كه چونكه قه‌لس ده‌بى و پييناخوشه. نه‌گه‌ر له‌گه‌لى ريككه‌وتى و زانيت مامه‌له‌كه به قازانجه، خيرا نامه بؤ بنيره. هه‌ر نه‌وه‌نده بنووسى: «درو ناكات» ته‌واوه. مامه‌له‌كه‌ى له سهر يازده هه‌زار له‌گه‌ل دامه‌زرينه، ده‌توانى هه‌زاريشى بؤ داشكىنى، به‌لام له‌وه زياتر مه‌يه خوارى. بيرى ليككه‌وه جياوازى نيوان هه‌شت هه‌زار و يازده هه‌زار چه‌نده‌يه. وهك نه‌وه وايه پياو سى هه‌زار رۆبلى له‌خورا بؤ داببارى. دوزينه‌وه‌ى كرپار هه‌روا گوتره و سانا نيه، منيش پيوستيه‌كى زورم به پارويه. هه‌ر نه‌وه‌نده ئاگادارم بكه‌ى مامه‌له‌كه سه‌ريگرتوه، به پرتاو خوم ده‌گه‌يه‌نمى و جيبه‌جى ده‌كه‌م. هه‌رچونيك بى وهختى بؤ ته‌رخانده‌كه‌م. به‌لام نه‌گه‌ر قسه‌ى ئه‌و قه‌شه‌يه راست نه‌بى، بؤ له‌خورا ئه‌و ريگيه بكوتم؟ ده‌ى كورم‌گيان ده‌چى؟

- نا، پيمناكرى. له سهر من حساب مه‌كه.

- وه‌ره پياوه‌تى بكه و نه‌م كاره بؤ باوكى خوت جيبه‌جى بكه. قه‌تم له‌بير ناچى. ئيه دلتان نيه، هيچكامتان - عه‌ببه‌كه‌تان هه‌ر نه‌وه‌يه! ئاخى كورم پوژيک و دوو پوژ بؤ توچ گرینگه‌تبه‌يه‌كى هه‌يه؟ ده‌ته‌هوى بچى بوكوئى، - بؤ وينيز؟ نه‌گه‌ر بچى بؤ وينيزيش ده‌توانى دوو پوژى ديكه سه‌بر بكه‌ى. ئاليووشام ده‌نارد، به‌لام نه‌وه به‌كارى ئه‌و شتانه نايه. تو ده‌نيرم چونكه زيره‌كترى و نه‌وه كاره‌ت له‌ده‌ست دى، پيتوايه تيناگه‌م؟ تو له ته‌خته و كارپته ناگه‌ى، به‌لام سهرت له مامه‌له‌ ده‌رده‌چى. هه‌ر نه‌وه‌نده تيبگه‌ى ئه‌و كابرايه درؤ ده‌كا يان نا، ته‌واوه. پيمگوئى، چاو له ريشى بكه - نه‌گه‌ر ريشى بزواند، بزانه راسته‌ده‌كا.

ئىوان فيؤدورويچ به پيکه نينىكى تالەوه گوراندى: «که وايه ناچارم ده کهى بچم بۆ ئەو چيرماشنيا به قورگير او ه؟»

فيؤدورپاولوويچ به و پيکه نينه تالەيدا له مه به سته کهى نه گه يشت.

- که وايه ده چى، ها؟ هەر ئىستا يادداشته کهت بۆ دنووسم.

- نازانم ده چم يان نا. له ريگا بيرى ليده که مه وه و برپارده دم.

- قسهى قور مه که! هەر ئىستا برپاره کهت بده. رۆله گيان هەر ئىستا دلنيام

بکه. ئەگەر مامه له کهش سهرى گرت، ته نيا ديپريکم بۆ بنووسه: بيده ده ست

قه شه که، خيرا ده ينيرى بۆم. ئيتر له وه زياتر ماتلتناکه م. ده توانى برۆى بۆ

وينيز. بۆ گه رانه وه شت هه تا به خته رمه خانهى ولۇفيا قه شه عاره بانهت بۆ

ده گرى.

پيره پياو له خوشياندا پيى وه عه رز نه ده که وت. يادداشته کهى نووسى و

ناردى به دواى عاره بانه دا. خوراکيکى ساده يان له گه ل بتريبه ک براندى هينا.

فيؤدور پاولوويچ کاتى دلخوشده بوو، ده ستيده کرد به چه نه وه رى، به لام ئەمرو

ويده چوو دان به خویدا بگرى. بۆ وينه باسى ديميتريى نه کرد و خوئى له و

داره ته هەر نه دا. گوئى به و جوداييه هەر نه ده بزو و له راستيدا، ده تگوت

وشه يه کى بۆ گوتن ده ستناکه وئى. ئىوان فيؤدورويچ زورچاک له وه گه يشتبوو.

له بهر خوئيه وه گوئى: «رهنگه له ده ست من وه زاله هاتبى.» ته نيا ئەو کاتهى

کورده کهى هه تا سه ر پليکانه کان به ريکرد، واى نيشاندا نيگه ران و بئى ئوقره يه.

ويستى ماچبيکا. به لام ئىوان فيؤدورويچ خيرا سه رى بۆ دواوه کيشايه وه و

دياربوو نايه وه وئى باوکى ماچبيکا. فيؤدور پاولوويچ خيرا تيگه يشت و ره ق

راوه ستا.

له سه ر پليکانه کان له په ستا ده يگوت: «چاکه خودات له گه ل، خودات له گه ل!

ئه گه ر ريت که وته وه ئەم لايه، هه تمه ن وه ره بۆلام. هه ميشه به ديتنت

ده گه شييمه وه. چاکه خودات له گه ل!»

ئىوان فيؤدورويچ سواری عاره بانه که بوو.

باوکى بۆ دوايين جار هه راي کرد: «خودات له گه ل، ئىوان! ليم دلگير مه به!»

هه موو خیزانی ماله که بو بهرئ کردنی هاتنه دهري - ئيسمير دياکوف و مارتا و گريگوري. ئيوان هه ريه کی ده رۆبلی پيدان. کاتيک له نيو که ژاوهی عاره بانه که دا دانيشت، ئيسمير دياکوف په ريه سهري و روپوش و په رده که ی ریکوپیک کرد.

له ناکاو ئيوان فيودورويچ له ده می ده رپه ری: «ديوته... خه ریکم ده روم بو چيرماشنيا.» ديسان وهک رۆژی پيشوو، ده تگوت وشه کان به بی ئيختيار له زاری ده رده په رن. ئه ويش پيکه نی، پيکه نينيکی تايهت و قه لسانه. هه تا ماوه یه کی زوريش ئه و پيکه نينه ی هه ر له بير بوو.

ئيسمير دياکوف، چاويکی ماناداری لیکرد و راشکاوانه وه لامي دايه وه: «که وایه راسته ده لين: «وتوويز له گه ل مروفي وريا هه ميشه به نرخه.»»

عاره بانه که وه ريکه وت. ئيوان هيچ هيوا و تاسه يه ک له دليدا نه بوو. به لام به تامه زروي چاوی له ده ور و پشتی خوی ده کرد، چاوی له مه زرا و ته پک و یال و دارستان و ره وه قورینگی ژوور سه ری ده کرد که به ئاسمانی ساماله وه باليان لیده دا. له پرده هه ستي به شادييه کی زور کرد. ويستی له گه ل عاره بانه چييه که بکه ويته قسه و سه بارهت به وه لامي ئه و گه لحويه هه ستي به هوگرييه کی زور ده کرد؛ به لام ماوه یه ک دواتر تيگه يشت تاچه وشه يه کيش حالی نه بووه و له راستيدا وه لامي ئه و گه وچه پياوه شی نه بيستوو. بيدهنگ بوو، ئه و باره شی هه ر پيخوش بوو. هه وای تازه و نه رم و فيتک و ئاسمانی سامال و پرسنگدار. وينه ی ئاليووشا و کاترينا ئيوانا له زه ينييدا ده شنايه وه. به نه رمی بزه يه کی هات، فوويه کی له و تاپو ئاشنایانه کرد و له داغهي خوی ده رهاويشتن. له دلی خويدا گوتی: «بو ئه وان کاتيکی زور هه يه.» به پرتاو گه يشته يه خته رمه خانه که و ئه سه په کانيان گوړی و به هه شتاو به ره و ولوفيا وه ري که وتن. «بو وتوويز له گه ل مروفي وريا هه ميشه به نرخه؟ مه به ستي له و قسه يه چی بوو؟» ئه م بيروکه يه ده تگوت چنگی له گه رووی گیر کردوه و پشوی سوار بوو بوو. «ئه ی بو پيمگوت ده چم بو چيرماشنيا؟» گه يشته يه خته رمه خانه ی ولوفيا. ئيوان فيودورويچ له عاره بانه که دابه زی و عاره بانه چييه کان ده وران دا و بو کريی هه شت کیلومه تر ريگای چيرماشنيا

کهوتنه چنه لیدان. پیښگوتن ئه سپهکان تیمار بکن. چووہ هوشه ی
یهخته رمه خانه که و چاوی له دوروبه ری کرد. چاوی به ژنی خاوه نی
یهخته رمه خانه که کهوت و له پر گه رایه وه بهر درگا که.

- ناچم بو چیرماشنیا. کاکینه، بلئی بو گه یشتن به شه منده فہری سہعات
حہوت درہنگ نہ بووی؟

- ہہر نیستا جیہہ جیئہ دکہین. عارہ بانہ که ساز بکہین؟

- خیرا. سبہینی ناچن بو شار ہیچکامتان؟

- بوچی. ئہم میتریہہ دہچی.

- میتری گیان کاریکم بو دکہی؟ بچو بولای باو کم، فیودورپاولوویچ

کارامازوف، پیبلیئی ئیوان نہ چووہ بو چیرماشنیا. دہتوانی بچی؟

- ئہی چون ناتوانم. من له زووہ وه ریزیکی زورم بو فیودورپاولوویچ ہہیہ.

ئیوان فیودوروویچ به پیکہ نینہ وه گوتی: «ها ئه وهش بگرہ چونکہ دہزانم

ئہو ہیچی له دہست دہرنایہ.»

میتریش به پیکہ نینہ وه گوتی: «خاترجہ مبه ہیچم ناداتی. سپاست دکہم

قوربان. حہتمن ئہو پہ یامہ ی پیدہ گہ یینم.»

سہری سہعات حہوت ئیوان فیودوروویچ سواری شه منده فہر بوو و

بہرہو مؤسکو و ہرپیکہ وت. «مالئاوا ئہی رابردوو. ئیتر بو ہہمیشہ له دنیا ی

قہدیم دابراوم و ہیوادارم ئیتر ہیچ ہهوال و زایہ لہ یہ کی بہرگویم نہ کہه وی.

ژیانی نوئی بگرہ و ہاتم. تیکہل شوین و ژیانی نوئی دہبم و ئیتر ئاور بو

رابردوو نادہمہ وه.»

بہ لام بہ جیئہ شادی، خہ فہ تیکی گہ ورہ گیانی داگرت و تووشی

دلہ خورپہ یہک بوو، کہ وینہ ی ئہ وه ی بہ عومراتی خوی نہ دیتبوو. ئہو شہ وه

ہہر له دہریای بیردا نو قمبوو. شه منده فہر دہ فری. دہمہ و بہ یانیش کہ له

مؤسکو نزیک بوؤ، له ناکاو خہم و خہ فہت بہرؤکی بہردا.

لہ بہر خویہ وه ورتاندی: «مرؤقیکی ہیچو پوچم!»

ہہر لہو کاتہ دا فیودورپاولوویچ شادی له دلئ گہ رابوو کہ کورہ کہی

رہزامہ ندانہ تر بہرپیکردبوو. دوو سہعات دواتریش ہہروا ہہستی بہ شادی

دهکرد و خهريکي خواردنه وهی براندى بوو. به لّام له پېر شتيک قهوما که بؤ هه موو خيزانى ماله که ناخوش و پر نازار بوو. «هيمنايه تىي فيؤدورپاولوؤويچيشى» به ته واوى شيواند. ئيسمير دياکوف بؤ هينانى شتيک رويشت بؤ ئه نباره که وله پليکانه کان که وته خوارى. به خته وه رانه مارتا ئيگناتيفنا له حه وشه بوو و زرمه کهى بيست. که وتته کهى نه دى به لّام گوئى له رمه و ناله کهى بوو. ناله يه کى غه ريب و تاييه ت که له ميژبوو به گوئى ئاشنا بوو. ناله ي مروئىکى سه رودل له گه ل که به هوى گه شکه وه ده که وئى. ئه وان نه يانده زانى راست له و کاته دا گه شکه ي ليدي که له پليکانه کان ده چيته خوارى و به هوى ئه وه وه بيهؤوش ده که وئى. يان هه ناسه برکى و زهبرى ويکه وتوو بوو بووه هوى ئه و سه رودل ليها تته ي ئيسمير دياکوف. ئه ويان له بهر پليکانى ئه نباره که دا دى که وه ک مار جينگلى دها، کهف به لا دهميدا ده هاته ده رى، سه رها پينان و ابوو جينه کى شکاوه . ده ستى يان لاقى - به لّام به وته ي مارتا ئيگناتيفنا، «خودا روحمى پى کرد بوو.» هيچ کوئى نه شکابوو، به لّام هينانه ده ره وه ي له و ئه نباره تاريکه زور دژوار بوو. يارمه تيان له ده روجيرانان وه رگرت و هه رچونىک بوو هينايانه ده رى. فيؤدورپاولوؤويچ له و ماوه يه دا هه روا به سه ريانه وه ويستا بوو. ئه و زور تر ساو و شله ژاوى ده نواند و ياريده شى دها ن. ئيسمير دياکوف وه هوش نه هاته وه. تا ويک جينگلدانه کهى را وه ستا. به لّام ديسان ده ست ييکرده وه و هه موو بويان ده رکه وت که پرو دا وه کهى پاره که قه وما وه ته وه که له ژوورى ژير هه وره بانه که وه که وته خوارى. وه بيريان هاته وه که له و کاته دا سه هؤليان له سه ر سه رى دانابوو. ئه نباره که هه نوو که سه هؤلى لى بوو و مارتا ئيگناتيفنا چوو له تيکى هينا. به و ئيواره دره نگه خته فيؤدورپاولوؤويچ ناردى به شوين دوکتور هيرتيز نستيو با و ئه ويش به هه له داوان خوئى گه ياندى. دوکتور پيره پياويکى به ريز بوو، له و پاريز گايه دا له وى راست و دروستتر و به ويژدانتر تيدانه بوو. دواى فه حس کردن، گوئى هيرشه که زور دژوار بووه و له وان هيه ئاکامى تالى به دوا وه بى. ئيستاش به ته واوى سه رى لى ده رناچى. به لّام ئه گه ر هه تا سبه ينى به يانى ئه م ماريجه و ده وا و ده رمانه چاره سه رى نه کا، ده بى ده وا و ده رمانى ديکه ي

بدهمی. نه خوښه که یان برده ژووری خزمه تکاران، بردیانه وه تاغیک له په نا وه تاغه که ی گریگوری و مارتا ئیگنا تیفنا.

دوای ئه وه، فیوډور پاولوویچ ئه و پوژه نه هاتی دوای نه هاتی به سهر شانیدا ده هات. شیوه که یان مارتا ئیگنا تیفنا لئی نا و سووپه که له چاو سووی ئیسمر دیاکوف «ده تگوت چلکاوه» گوشتی مریشکه که شی هیئده وشک و بیتام بوو نه ده جاورا و قوت نه ده چوو. مارتا ئیگنا تیفنا، له جوابی لومه ی تالی ئه ربا به که یدا که هه قیشی بوو، گوتی: «مریشکه که زور پیر بوو، و منیش دهوره ی فیربوونی ئاشپه زیم نه دیوه.» شه وی دیسان گرفتیکدی دیکه بو فیوډور پاولوویچ هاته پینشی. بوی دهر که وت که گریگوری سی پوژ له مه و بهر نه خوښ که وتبوو، له بهر ژانی پشتمی که له لا که وتوو. فیوډور پاولوویچ خیرا چایه که ی هه لقوراند و دهر گای له سهر خوی پیوه دا. دل خورپه و چاوه روانی ئوقره ی لی هه لگرتبوو. ئه و شه وه، به دلنیایی هیوای به هاتی گرووشنکا بوو. ئه و پوژه سهر له بهیانی ئیسمر دیاکوف خاترجه می کردبوو که گرووشنکا «به لینی ژوانی داوه و دی بولای.» دلی پیره پیواو که وتبووه خورپه و کوته کوت. به وه تاغه چوله کانداه گه را و گوئی هه لده خست. ده بوو گوئی قولاغ بی. له وانه بوو دیمتری فیوډور وویچ له جیگایه ک بو گرووشنکا چووبیته بو سه وه و کاتیک گرووشنکا له پهنجیره که دها، (ئیسمر دیاکوف دوو پوژ له مه و بهر پییگوتبوو که گرووشنکا له کوئی و چون له پهنجیره که دها) خیرا درگا که ی بو بکاته وه. نابی تاقه ساتیکیش له پاره وه که راوه ستی. نه کا خودای نه خواسته دلی گهر د بگری و هلی. فیوډور پاولوویچ که وتبووه گیتاویکی تاقه تیره وه، ئه گه رچی دلی به و هیوا و ناواته شیرینانه هه رگیز که لاوریژ نه بوو. به لام ئه مجاره یان تا راده یه کی زور هیوادار بوو بیته ژوانی.

کتیبي شه شم

راهیبي ٲووسی

(۱)

باوه زووسیما و زیاره تکه رانی

ئالیووشا کاتیک به دلی خه مین و به ژانه وه چوو بو حوجره ی پیره که ی، هه تا راده یه که به سه رسورماوی له جیی خوی ویشک بوو. به جیی که سیکی نه خوش که به گیانه للاوه بی، یان له هوش خوی چوو بی، هه ر ئه و جوره ی که ده ترسا وای ببینی، به لام دیتی له سه ر کورسیله که ی دانیشتوو و نه گه رچی شه که ت و نه خوشه، به لام روخساری نورانییه و بزه ی تیزاوه. زیاره تکه ران ده وره یان داوه و به ئارامی خه ریکه قسه یان بو ده کا. نزیکه ی چاره گیک به ر له هانتی ئالیووشا له پیخه فه که ی هاتبووه ده ری. زیاره تکه ران زووتر له کاتی خوی له حوجره که دا کو بوو بوونه وه و چاوه روانی له خه و هه ستانی بوون. چونکه باوه پایسی دلنای کردبوون که «هه زه تی پیر له خه و هه لده ستی و هه ر ئه و جوره ی به یانی به لینی داوه، جاریکی دیکه له گه ل خوشه ویسته کانی ده دوی.» باوه پایسی ئیمانیکی ته وای به و به لینه و وشه به وشه ی قسه کانی پیر هه بوو. نه گه ر ئه وی له سه ره مه رگدا بدیبایه و نه گه ر بیدیبایه دوایین هه ناسه ی هه لده کیشی، به لام به لینی داوه هه ستی و مالاواویان لینکا. ته نانه ت بروای به مردنیشی نه ده کرد و هه روا چاوه روان بوو ئه و خوالی خوشبووه زیندوو بیته وه و واده و به لینه که ی به ریته سه ر. به یانی که بو خه وتن راکشابوو، باوه زووسیما پیگوتبوو: «هه تا جاریکی دیکه له گه ل ئیوه خوشه ویستام نه دویم، نامرم. ده بی جاریکی دیکه چاوم به روخساری نازهنیتان روون بیته وه و کولوکوی دلمتان بو هه لریژم.» ئه و راهیبانه ی بو ئه و دوایین و توویژده ی باوه زووسیما کو بوو بوونه وه،

هه‌موویان سالانێکی زۆر بوو سەر له پیناوی بوون. ئەوان چوار کهس بوون؛
 باوه یوسف و باوه پایسی و باوه میخاییل نینگابانی حوجره‌که‌ی، که پیاویکی
 په‌نجا سالان بوو و زۆریشی خوینده‌واری نه‌بوو. ئەو له مالباتێکی هه‌ژار و
 بیه‌ش بوو، خاوه‌نی ئیمان و ئیراده‌یه‌کی پته‌و و به‌هێز بوو. قه‌لافه‌تیکی
 چله‌کیشانه‌ی هه‌بوو که نیشانده‌ری تیگه‌شستوویی بوو. ئەگه‌رچی ده‌ویست و
 خۆی نیشان نه‌دا و هه‌تا راده‌یه‌ک شه‌رمی له‌و ئاکاره و قه‌لافه‌تی خۆی
 ده‌کرد. چواره‌مین که‌سیش باوه ئانفیم، راهیبێکی کورته‌بالای پیر و خاکه‌را
 بوو. له‌ چینی هه‌ره‌ بێ‌به‌شی لادێ بوو. خوینده‌واری زۆر نه‌بوو، که‌م‌دوو
 بوو، به‌ ده‌گه‌ن قسه‌ی ده‌کرد و زۆر خاکه‌را بوو. چاوی جو‌ریک بوو،
 ده‌تگوت له‌ ده‌ست شتیکی گه‌وره و زال هه‌راسانه و هۆشی لیبریوه. باوه
 زووسیمما زۆری ئەو که‌سایه‌تییه‌ سام لینیشتوووه خۆش ده‌ویست و به
 ریزیکی تایبه‌ته‌وه هه‌لسووکه‌وتی له‌گه‌ل ده‌کرد، ئەگه‌رچی که‌متر له‌و
 که‌سانه‌ی دیکه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد، ئەگه‌رچی سالانێکی زۆر پیکه‌وه له
 «رووسی پیروژ» گه‌رابوون. ئەمه‌ باسی زۆر له‌مه‌وبه‌ره، چل سال له‌مه‌وبه‌ر،
 ئەو کاته باوه زووسیمما ژیا‌نی ته‌رکه‌ دنیا‌یی خۆی له‌ کلیسه‌یه‌کی چکۆله و
 هه‌ژار ده‌ست پێ‌کردبوو. ئەو کلیسه‌یه له‌ کاسترۆما بوو ماوه‌یه‌ک دوا‌ی ئەوه،
 بۆ زیاره‌ت پێبه‌پێی باوه ئانفیم گه‌رابوو و یارمه‌تیان بۆ کلیسه‌ فه‌قیره‌که‌یان
 کو‌ کردبووه. چوارکه‌س له‌ وه‌تا‌گی خه‌وه‌که‌ بوون، ئەو وه‌تا‌گی پێشتریش
 باسمانکرد، زۆر چکۆله بوو و هێنده‌ ته‌نگه‌به‌ر بوو ئەو چوار که‌سه (که
 پورفیری تازه‌ مریدیش له‌وێ ر‌اوه‌ستا بوو) به‌ حاله‌حال جیا‌ن بووبووه و
 یه‌کی کورسیله‌یه‌کیان له‌ وه‌تا‌گی نشیمن هینابوو که به‌ ده‌وری باوه
 زووسیمماوه دانیشن. هه‌وا خه‌ریک بوو تاریک داده‌هات. چ‌را و مۆمی به‌ر
 په‌یکه‌ره‌کان وه‌تا‌غه‌که‌ی پ‌ووناک کردبووه. باوه زووسیمما که‌ چاوی به
 ئالیووشا که‌وت له‌به‌ر درگا‌که به‌ حه‌په‌ساوی ر‌اوه‌ستاوه، شادانه‌ بزهی هاتی
 و ده‌ستی بۆ هه‌لێنا.

- به خیر بیی، کورہ ہیمنہ کہم، به خیر بیی، کورہ خوْشه ویسته کهم، توْش هاتی. ده مزانی دیی.

ئالیووشا چوو بۆلای، له هه مبه ریا چۆکی دادا و دهستی کرد به گریان. له دلّه وه دهکولاً، سه رتاپای ده لهرزی و ده یویست هۆرّه هۆر بگری.

باوه زووسیمای دهستی راسته ی به سه ریدا هیتا و به زه رده خه نه وه گوتی: «مه گری، جارئ بۆم مه گری. خو دیتووته دانیشتووم و قسانده کهم. ره نگه بیست سالی دیکه ش بمینم. هه ر ئه و جوْره ی که ئه و ژنه دلۆقان و به پرێزه ی خه لکی ویشگوْرییه، دوینی لیزاوتا گچکه که ی له باوه شدا بوو، ئه و ئاواته ی بۆ خواستم. خودا ئاگاداری ئه و دایک و کچۆله یه بی.» باوه زووسیمای خاچی خوْی کیشا. «پورفیری، ئه ری نه زرییه که هیت برد بۆ ئه و جیگایه ی پیمگوتی؟»

مه به سته ی ئه و شه ست کوپکه بوو که دوینی ئه و ژنه بۆنخۆشه هینابووی که بیده ی به «که سیک له خوْی هه ژارتر». ئه و خیر و خیراتانه ی که فاره تیکه و که سیک به خواستی خوْی ده بیه خشی. باوه زووسیمای پورفیری راسپارد بوو ئه و پاره یه بدا به بیوه ژنیکی سه غیربار که شه ش مندالی هه تیوی هه بوو. و به هۆی سووتمانی ماله که یه وه تووشی هه ژاری و دامای بوو بوو. پورفیری له وه لامدا گوتی به پتی فه رمان پاره که م گه یاند و «له لایه ن ژنیکی چاکه کار و نه ناسراوه وه» دامه ده ست ئه و ژنه لیکه و ماوه.

پیر له درێژه ی قسه کانیدا به ئالیووشای گوت: «هه سته، کورّه خوْشه ویسته کهم. داده ی چاوم لیکه. چوویه وه بۆ مائی و چاوت به براکه ت که وت؟» ئالیووشا پپی سه یر بوو که پیر ئاوا به وردی و دلناییه وه پرسیماری لیده کرد، ئه ویش ته نیا سه باره ت به یه کیک له براکانی. به لام کامیان؟ که وایه ره نگه ئه مپوْش و دوینیش ئه وی له بهر خاتری براکه ی نارده بینه وه بۆ مائی.

ئالیووشا وه لامی دایه وه: «چاوم به برایه کیانم که وت.»

- مه به ستم براگه وره که ته، ئه وه ی دوینی کړنۆشم بۆ برد.

ئالیووشا گوتی: «دوینی دیتم، به لام ئه مپوْ نه مدیته وه.»

- بۆ دۆزینه‌وه‌ی په‌له بکه، سبه‌ینیش برۆ و لئی خافل مه‌به، دست له هه‌موو شتیک هه‌لگره و به‌له‌ز وه‌دوای که‌وه. رهنکه هیشتا دهرفته مایی به‌رگری له کاره‌ساتیکی سامناک بکه‌ی. دویئیی بۆیه کړنوشم بۆ برد، ئازاریکی گه‌وره له بۆسه‌ی دایه.

له‌ناکاو بیده‌نگ بوو و له‌وه ده‌چوو بیر بکاته‌وه. قسه‌کانی سه‌یر بوو. باوه یوسف که شایه‌دی ئه‌و دیمه‌نه‌ی دویئیی بوو، له‌گه‌ل باوه پایسی چاویکیان له یه‌کتر کرد. ئالیووشا نه‌یتوانی له‌و پرسیاره خۆی ببویژی که: «گه‌وره‌م، جوان له قسه‌کانت ناگه‌م... ئه‌و ئازاره گه‌وره چیه له بۆسه‌ی کاکم‌دایه؟» دهنگی ده‌له‌رزی و دلّه‌کوته‌ی پیکه‌وتبوو.

«هه‌ر مه‌پرسه. وادیاره دویئیی چاوم به شتیکیی ترسناک که‌وت... هه‌ر ده‌لئیی هه‌موو داها‌توویم له چاوانیدا ده‌خوینده‌وه. سه‌رنجیک له چاویدا دیار بوو. ئه‌و جو‌ره سه‌رنجه‌ی که چاوی داگرتبوو به‌جاری تووشی ترس و دلّه‌راوکیی کردم. جاریک یان دووجار له ماوه‌ی ته‌مه‌ندا سه‌رنجی ئاوام له چاوی پیاویکدا دیوه... وه‌ک ئه‌وه‌ی وینه‌ی چاره‌نووسی داها‌توو ی تیدا دیار بئ، به‌داخه‌وه ئه‌و چاره‌نووسه‌ش وه‌راست گه‌را. ئالکسی تۆم نارد به دۆیدا، چونکه پیمو‌ابوو ئه‌دگاری بریانه‌ت یارمه‌تی دها. به‌لام هه‌موو شتیک و هه‌موو چاره‌نووسیک به دست خودایه. ئه‌گه‌ر دهنکی گه‌نم بکه‌وینته‌هه‌رز و نه‌مرئ، به‌ته‌نیا ده‌مینیتته‌وه: به‌لام ئه‌گه‌ر بمرئ، به‌ره‌می باشی ده‌بئ. ئه‌مه‌ت له بیر بئ.» پیر به‌بزه‌یه‌کی ئارامه‌وه، گو‌تی: «ئالکسی تۆشم زۆر به‌ئارامی ته‌قدیس کرد، له‌بیرت نه‌چئ.» ئه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌تۆ بیری لیده‌که‌وه ئه‌مه‌یه. له‌م دیوارانه ده‌چیته‌هه‌رئ، به‌لام وه‌ک راهیبیک له دنیا‌دا ده‌ژیی، زۆرت نه‌یار ده‌بئ، به‌لام ته‌نانه‌ت دوژمنه‌کانیش خۆشیان ده‌دوئیی. ژیان‌ت پر ده‌بئ له‌خه‌م و نا‌کامی. به‌لام له‌نیو ئه‌و نا‌کامیانه‌دا به‌خته‌وه‌ری ده‌دۆزیتته‌وه. ژیان ته‌قدیس ده‌که‌یت و کاریک ده‌که‌ی خه‌لکیش ته‌قدیسی بکه‌ن. که ئه‌وه‌ش زۆر گرینگه. زات و خووخده‌ی تۆ ئه‌وه‌یه ئیتیر.» پاشان رووی له‌راهیبه‌کان کرد و به‌بزه‌یه‌کی نه‌رموونیا‌نه‌وه گو‌تی: «باوکان و مامۆستایان، هه‌تا ئه‌مرۆ

تهنانهت به خوښيم نه گوتووہ بؤ پوخساره جوان و جليله که يم نه وهنده له لا خوښه ويسته. ئيستا پيتان ده ليم. پوخساری بؤ من هه والدر و بووژينه ره وهی یاد و بيره وه رييه. له سه رده می منداليمدا، برايہ کی له خوّم گه وره ترم هه بوو، له تمه نی حه قده سالیدا له بهر چاوم گیانیدا. دواتر له ماوهی ته منمدا ورده ورده بهو باوه رپه گه يشتم که نهو برايهم رینوین و نيشانه یه ک بووه له عالهمی بالا بؤ من. چونکه نه گهر نهو نه هاتبايه ته ژيانمه وه، پهنگه قهت نه بوو بایه م به راهیب و پیم نه نایه ته نهو ریگا پیروزه وه، لانیکه م وا بیر ده که مه وه. نهو سه رده تا له کاتی منداليمدا خوئی پيشاندام و ئيستا له کوّتایی ته منمدا، وادیاره جاريکی دیکه هاتوته وه بؤلام. باوکان و مامؤستایان، سه رسووپهینه ره که ئالکسی، رواله تن توژی شیوهی نهو ددها، به لام له باره ی پوحييه وه هر ده لئی نهو و زورجاران پيمو ابو نه م گه نجه راست براکه ی خوّمه و له کوّتایی زیاره تمدا وه ک بيرهینه ره وه یه ک و مایه ی ئيلهامیک، به شیوه یه کی نهیّی و رازاوی هاتوته وه بؤلام. به جوړیک که نهو خه ون و خولیا غه رييه تووشی سه رسوورمانی کردووم. «پووی کرده نهو مریده ی که دهسته ونه وزه ر له خزمه تیدا راوله ستابوو و گوتی: «گویت لئیّه پورفیری؟ زورجاران هه ستم به وه کردووه که پهنگت تیک ده چوو و جوړیک به خیلی دلّی داده گرتی که ئالکسیم له تو خوښتر ده وی. ئيستا بؤت ده رکه وت هو ی چی بوو، به لام تو شم به قه د نهو خوښ ده وی و زور جاران خه می تو خه فه تباری کردووم. دؤستانی خوښه ويست، ده مه وی باسی نه و لاوله، یانی براکه متان بؤبکه م، چونکه وجودیکی خوښه ويستتر و گرینگتر و شوین دانه رتر له و له ژيانمدا نه بووه. دلم لیورپژ له خوښه ويستی و هیوايه و له م ساهه دا ژيانی خوّم وا دیته بهرچا و که تازه ده ستمپیکردوته وه.»

لیره دا ده بی بلیم نهو داوین نه خافتنه ی باوه زووسیم له گه ل هاوپریکانی که له سه رده مرگدا هاتبوون بؤ دیدهنی، تا راده یه ک له نووسراوه دا ماوه ته وه. ئالکسی فیودورویچ کارامازوف ماوه یه ک دوا ی مردنی پیره که ی نه وانه ی له بهر نووسیوییه وه. به لام ئایا نهو ته نیا وتویژیک بوو که له و

سهردهمه‌دا ئه‌نجام دره، يان يادداشت‌گه‌لينک بوو له وتويژه‌کانی پيشوو له‌گه‌ل مامۆستاکه‌ی و خستبوويه سه‌ريه‌ک، به‌ته‌واوی ليم روون نييه. له نووسراوه‌که‌يدا، وتاری باوه زووسيما بي‌پسانه‌وه ده‌رواته پيشی، وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌ربرده‌ی خوی وه‌ک چيروکيک بو هاوریکانی بگيريه‌وه، ئه‌گه‌رچی له ره‌وايه‌ته‌کانی دیکه‌ی ژياننامه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وی و شکی تيدا نييه وتويژه‌ی ئه‌و شه‌وه‌ی گشتی بووه. ئه‌گه‌رچی زیاره‌ته‌که‌ران زور نه‌په‌رينه نیو قسه‌کانییه‌وه، ئه‌وانیش جارجار قسه‌يان ده‌کرد، چونکه باوه زووسيما نه‌یده‌توانی له‌سه‌ريه‌ک ئه‌وه‌نده قسه بکات، چونکه پیری برستی لی‌بریبوو، زور جاریش هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بوو و ده‌نگی ده‌رنه‌ده‌هات و بو پشوودان له سه‌ر جیگاکه‌ی راده‌کشا. ئه‌گه‌رچی خه‌وی لینه‌ده‌که‌وت و هاوریکانیشی به‌جیان نه‌ده‌هیشت. جاریک يان دووجار وتويژه‌که به ئینجیل خوینده‌وه‌ی باوه پایسی راگیرا. شیاوی باسیشه هیکه‌س پنی‌وانه‌بوو باوه زووسيما ئه‌و شه‌وه ده‌مری. چونکه له‌و ئیواره‌یه‌ی ته‌مه‌نیدا، دواي خه‌ویکی قوولی پوژانه، ده‌نگوت له‌په‌ر هیزیکي تازه‌ی هاتوته‌وه به‌ر و له‌ ماوه‌ی ئه‌و وتويژه‌دا توانی خوی راگری. له‌وه ده‌چوو تین و تاوی خوشه‌ويستی ئه‌و وره و توانایه‌ی پیدایی؛ به‌لام بو ماوه‌یه‌کی که‌م چونکه دواي ئه‌وه خوری ژيانی ئاوا بوو... به‌لام ئه‌وه راده‌گرین بو دوايی. ئیستا ته‌نیا وام به‌ باش زانی به‌رژیمه سه‌ر گیرانه‌وه‌که‌ی ئالکسی فیودورویچ کارامازوف و نامه‌ه‌وی خو له‌ قه‌ره‌ی باسه ورده‌کان بده‌م. وا باشتره چونکه کورت و پوخت ده‌بی و نابیتته هوی ماندووبونی خوینه‌ر. ئه‌گه‌رچی باشتره دووپاتی بکه‌مه‌وه، ئالیووشا زوربه‌ی وتويژه‌کانی پيشووشی پی‌زیاد کردوه.

(۲)

سەربردە و وتارى قەشقەر و راهیبى كۆچكردوو، حەزرەتى زۈوسىما، وەركىراو لە وتەكانى خۆى، بە قەلەمى نالکسى فیۆدۆرۋویچ كارامازۋف

ئەو يادداشتانەى پېئەندىى بە سەربردەكەو ھەيە

(۱) براكەى باوہ زۈوسىما:

باوكان و مامۇستايانى خۆشەويست، من لە پارىزگايەكى دوورە دەستى
باكوور، لە شارى و... لە دايكبووم. باوكم لە تايەفەيەكى رەسەن بوو، بەلام
بەناوبانگ و خاوەن پلە و پايە نەبوو. دوو سالانە بووم مردوو و بە ھىچ
شېئەيەك وەبىرم نايە. مالۇچكەيەكى داريئەى بۇ دايكم بە ميرات جېئەشت،
لەگەل بړيك پاره و كەلوپەلى مالئ، ئەويش ئەوئەندە زۆر نەبوو. ھەر ئەوئەندەى
كە دايكم و مندالەكانى پېئەپرى بچن. مندالەكان دوو دانە بوون. براكەم لە من
گەرەتر بوو. براكەم ناوى ماركىل بوو منىش زىئوفى. ئەو ھەشت سال لە من
گەرەتر بوو. زۆرىش ھار و بزىو بوو، بەلام دلۇقان و پۇحسووك. تانە و
تەشەرىشى لە ھىچكەس نەدەدا. لە مالئدا لەگەل من و دايكم و پېشخزمەتەكان
زۆر پووخۆش و لەسەرەخۆ بوو. بۇ خويئەن ئازا و زىرەك بوو، بەلام لەگەل
ھاوپۆلەكانى نەدەسازا. وا نەبوو شەرىيان لەگەل بكا، دايكم ئەوانەى بۇ
گىراومەتەوہ. شەش مانگ بەر لە مردنى، لە تەمەنى ھەقدە سالئدا، لەگەل
شاربەدەرىكى سىياسى ئاشنا بوو، ئەو پىاوەيان لە سەر ئازادىخوازى لە
مۇسكووہ بۇ شارەكەى ئىمە تاراندبوو و بە تاقى تەنيا لەو پۇژگارەدا ژيانى بە
سەر دەبرد. ئەو شاربەدەرە بىرمەندىكى باش بوو و لە زانستگا پلەى ھەرە
بەرزى فەلسەفەى وەدەستھېئابوو. نازانم چۆن بوو ھۆگرىيەكى زۆرى بە
ماركىل ھەبوو و داواى لئدەكرد زوو زوو سەردانى بكا. كاكەم ھەموو پۇژو

عەسر دەچوو بۆلای، سێ مانگەى زستان بەو شیوەیە پێوەندییان بوو. تا ئەوەى بانگیانکرد بۆ پترزبۆرگ، تاكو له سەر داواى خۆى پلە و پایەكەى دیسان وەدەستگەوینتەو، چونكە لەوئ دۆست و هاوڕێى دەستڕۆیشتووی هەبوو.

سەرەتای رۆژانى پارێز بوو. مارکیل رۆژووی نەدەگرت، قسەى خراپى دەکرد و پێكەنینى بە رۆژوو دەهات. دەیگوت: «هەمووی قۆرپاتە و خوداش هەر نییە، «من و دایکم و پیشخزمەتەکانى تۆقاندبوو. من ئەو دەم نۆ سالان بووم، بۆیە زۆر لەو قسانە دەترسام. چوار پیشخزمەتمان هەبوو، هەموویان کۆیلەى زەرخرید بوون و مالیکى ئاشنامان کربوونى. لەبیرمە دایکم یەكئ لەو چوار كەسە كە ناوى ئافیمىی ئاشپەز بوو، لەبەر پیرى بە شەست رۆبڵ فرۆشتى و پیشخزمەتێكى ئازادى گرت بەجێ ئەو.

لە شەشەمین حەوتووی رۆژانى پارێزدا، براكەم كە زۆر لاواز و بى داروبار بوو، چەن جار تووشى دەردەباریکە بووبوو، نەخۆش كەوت. كەلەگەت بوو بەلام دالگۆشت و باریکەلە بوو، بەژن و بالایەكى جوانیشى هەبوو. پێموایە سەرما لێیداوو و باپەرى كردبوو، كاتى دوكتۆرمان هینا سەرى بە سرتە بە دایكى گوت سیلى گرتوو و بەحاله حال رەنگە بگاتە بەهاری. دایکم داى لە پرمەى گریان و لەبەر كاكە دەپارایەو و هانیدەدا بچى بۆ كلیسە و تۆبە بكا و فەرزى پیرۆز بەجێ بینى. چونكە هیشتا دەیتوانى بەریدا برۆا. ئەو قسانەشى جورێك بە گۆی كاكەدا دەدا كە شك نەكا ئەو نەخۆشییە پيسەى گرتوو و ترسى لێنیشى. بەلام ئەو قسانەى دایکم قەلسى كرد و زۆرى قسەى ناحەز و كفراوى بە كلیسە گوت. بەوحاله شەو و چوو دەمالى فكرەو. خیراش تیگەیشت نەخۆشییەكەى سەختە و جیگای مەترسییە، بۆیە دایکم داواى لیدەكا بچى بۆ دانپانان و تۆبە كردن و بەجیهینانى ئەو فەرزە پیرۆزە. لە راستیدا، لەمێژبوو تیگەیشتوو حالى باش نییە و هەستى بە بیهیزی خۆى دەکرد. سالیك بەر لە دەرکەوتنى نەخۆشییەكەى كاتى شیوكردن بە من و دایكى كوت: «زۆرتان لەگەل نامینم، رەنگە لە سالیك زیاتر زیندوو نەمینم.» كە دواتر دەرکەوت قسەكەى پیشوێژییەك بوو وەراست گەرا.

سى پۇژ تىپەرى و ھەوتووى پىرۆز بەسەردا ھات. بەيانى پۇژى سى شەممە كاکم سازبوو بچى بۇ كلىسە. گوتى: «دايە، ئەم كارە تەنيا لەبەر دلى تۆ دەكەم، بۇ ئەوھى بىتتە ھۆى رەزايەت و ھىور بوونەوھى دلت.» دايكم لەبەر شادى و خەفەت دەستىكرد بە گريان. لەبەر خۆيەوھ گوتى: «بۆيە گۇرانيكى ئاواى بەسەردا ھاتووه، رەنگە كۇتايىي ژيانى نزيك بووبىتتەوھ.» بەلام نەيتوانى ماوھىەكى زۆر ھاتوچۆى كلىسە بكات و لە جىدا كەوت، بۆيە ناچار بوو لە مالى فەرزى توبە و دانپانان بەجى بىتى.

ئىوارەى يەكك لە پۇژەكانى جىژنى پاك بوو، پۇژىكى خۇش و تاووساو بوو، ھەوا بۆن و بەرامەى دەپرژاند. لەبىرمە ئەو شەوھەتا بەيانى كۆخى و خەوى لىتەكەوت. ئىتر لەوھەدواوھ شەوانە كۆخە و پشوووسوارى ھەجمانى لى ھەلدەگرت. بەلام بەيانى خۆى پۇشتە دەكردەوھ و ھەولى دەدا لە سەر كورسىلەيەكى لانكەيى دانىشى. ئىستاش لەبەر چاومە، دلوقان و ھىدى دادەنىشت و بەوھالە پەرۇشەيەوھ زەردەى دەگرت و رۇخسارى شاد و گەشاوھ بوو. گۇرانيكى سەيرى بەسەردا ھات، پەرسنارىكى پىر كە پىپرادەگەشىت، چووه ژوررەكەى و گوتى: «خۇشەويستەكەم، ئىزن بدە چرايەك لە ھەمبەر پەيكەرەى پىرۆزدا ھەلگەم.» چونكە بەر لەوھ نەيدەھىشت و چراكەى دەكوژاندەوھ.

- ھەلىكە، باشە ھەلىكە، واديارە جاران ھەلەبووم بەرگرىي ئەو كارەم لى دەكردى. كاتى چراكە ھەلدەكەى، دوعا دەخوئى و منىش لە خۇشى تۆ دەستدەكەم بە دوعا كردن.

ئەو قسانە بەلاى ئىمەوھ زۆر سەير بوو و دايكم دەچووه وەتاغەكەى خۆى و دەگرىا، بەلام كاتىك دەچوو بۇلاى كاکم فرمىسكەكانى دەسرى و خۆى شاد و بىخەم نىشاندەدا. ئەو دەيگوت: «دايەگيان مەگرى، من ماوھىەكى زۆر دەژىم و ئەوھندە دەمىنم شادىتان لەگەل بكەم و ژيانىش لەبەر چاوم خۇش و شىرىنە.»
- ئاخ كورە خۇشەويستەكەم، چۆن دەتوانى باسى شادى بكەى، لە شوئىنك كە شەوانە بە پشوووسوارى و چەقوچۆوھ رادەكشىي و كۆخە وا پىرانت پىدەكا. لەوانەيە سىنگت لەبەريەك بچى.

کاکم وەلامی دایەوێ: «دایەگیان مەگری، ژیان وەک بەهەشت وایە، ئیمەش
هەموومان بەهەشتین، بەلام نایین، ئەگەر بیین، پۆژی دوایی لە سەر
زەوی بەهەشتمان دەبێ.»

هەموو سەریان لە قسەکانی سوڕ مابوو، قسەکانی سەیر بوو و راشکاووانە
قسەیدەکرد. شوینی لە سەر هەموومان دانابوو و دەگریان. دۆست و ئاشنا
دەهاتن بۆ دیدەنیمان. پێدەگوتن: «خۆشەویستەکانم، من چیمکردوو ئیوە
ئەوئەتاتان خۆشەویم؟ چۆن دەتوانن مەرفۆکیکی وەک مەنتان خۆش بووی؟ بۆ
هەتا ئیستا نەمدەزانێ و پێزی ئەو هەموو خۆشەویستییەم لەبەر نەبوو؟

کاتیکی پێشخەزمەتەکان دەچوون بۆلای، لەپەستا دەیگوت: «ئازیزانی دڵسۆز و
دڵوێتان، بۆ ئەوئەندەم خەزەمت پێدەکەن، کوا من شیایێ ئەوئەم؟ ئەگەر خودا
ئێرادەێ لە سەر بێ و بمینم، قەرەبووی خەزمەتەکانتان دەکەمەو، چونکە هەموو
خەلک ئەرکی سەر شانیاوە خەزمەت بە یەکتەر بکەن.» دایکم، هەر واکە گوێی
پاگرتیوو، سەری دەلهقاند. «خۆشەویستەکەم نەخۆشین بۆتە هۆی ئەوئەوی و
بلی.»

ئەو دەیگوت: «دایەگیان، خۆشەویستەکەم، دەبێ خەزمەتکار و ئەرباب بم،
بەلام ئەگەر وایە، من دەبەمە خەزمەتکاری خەزمەتکارەکانم. راست ئەو جۆرە
ئەوان خەزمەت بە من دەکەن. جگە لەوەش، دایەگیان، هەرکام لە ئیمە دەرەق بە
مەرفۆقەکانی دیکە تاوانمان کردوو و منیش لە هەموو کەسێک زیاتر.»

دایکم بەراستی پێکەنینی بەو قسەییە هات، بەچاوی فرمیسکاوییەو بەزە
دەهاتن. «بۆ، بۆ دەرەق بە هەموو مەرفۆقەکان و لە هەموو کەس زیاتر تاوانت
ئەنجامداوە؟ دزان و پیاوکۆژان تاوانبارن، بەلام تۆ چیتکردوو کە خۆت لە
هەموو کەس بە تاوانبارتر دەزانێ؟»

دەیگوت: «دایکە خۆشەویستەکەم، هێزی دڵکەم،» (لەو کاتەدا دەستی
کردبوو بەو قسە و وشە ناسکانه) هێزی دڵکەم، خۆشەویستەکەم، بپروا بکە
هەر کەسەێ بەخاتری کەسێکی دیکە و هەموو شتێک، بەرپرسە. نازانم چۆنی
دەربرم، بەلام بە بپروای من ئاویە و بەراستیش هەر وایە. ئیمە گویمان بەو شتانه

نابزوی و ههروا دهژیین و تووره دهیین و خووشمان نازانین؟» بهم جوړه ئه و هه موو پوژئی شادتر و سه روډل خووشتر ده بوو و به تاسه یه کی زیاتر له پوژئی پیشووه و هه لده ستا. کاتیک دوکتور دههات، که پیاویکی پیری ئالمانی بوو، ناوی ئایزین ئیشمیت بوو، به گالته پییده گوت:

دهی دوکتور پوژئیکی دیکه م له م دنیا به مؤلهت ماوه؟

دوکتور له وهلامدا دهیگوت: «زورت ماوه، سالانیکي زور هر ده مینى.» به سه رسامی دهیگوت: «سالانیکي زور؟ بو پوژان ببژیرین؟ بو مروف پوژیک سه روزیاده بو ئه وهی به خته وهری بناسی. خو شه ویستانم، بو شه ر و ئاژاوه ساز ده کین و هه ولده دین یه کتری ببوغزینین و خو مان له که سانى دیکه پی زیاتر بی؟ ده بی راست برۆین بو سهیرانگا و پیاسه کردن و گه مه و یاری. یه کترمان خو شبوئی، قه دری یه کتر بزانی و یه کتر ماچکه یین و مه تحى ژیان بکه یین.»

دوکتور کاتی دایکم هه تا به رده رگای له گه ل چوو، پییگوت: «کورکه ت زوری نه ماوه، نه خو شیی خه ریکه شوین له سه ر زه یینشی داده نی.»

په نجیره ی ژووره که ی به ره و باخ بوو. باخه که مان پر له دار و دره ختی پیر و نه مام و لاوین بوو، تازه خه ریک بوو چرۆیان ده رده کرد. مه ل و په رۆکی به هاری به نیو لق و پوپه کانددا ده فرین و له بهر په نجیره کانددا جریوه جریویان بوو. کاتی چاوی به و چوله کانه کهوت، مه تحى کردن و داوای لیبوردنى له ئه وانیش کرد، «په رۆکه ئازاده کان، فرنده به خته وه ره کان، لیم ببوورن، چونکه ده ره ق به ئیوه ش تاوانم کردووه.» هیچکام له ئیمه ئه و کاته له و قسانه ی نه ده گه یشتین، به لام ئه و فرمیسکی شادیی هه لده وه راند. دهیگوت: «به لى وه ک شکو و گه وره یی خودا بالنده و دره خت و چیمه ن و ئاسمان له ده ور به رم بوون، به لام من به رووره شی و سپله یی ده ژیا م و بی حورمه تیم ده کرد و چاوم به رایى نه ده دا ئه و هه موو جوانی و شکویه ببینم.»

دایکم به گریان وه دهیگوت: «تو بوخوت به تاوانبار ده زانی؟»

دایه‌گیان، خوښه‌ویستی دل‌ه‌که‌م، له خوښیاندایه‌گریم، نه‌ک له‌به‌ر خه‌م. نه‌گه‌رچی ناتوانم بۆت باسبکه‌م، پیمخوښه له هه‌مبه‌ر نه‌وانه‌دا خوښم چکوله‌که‌مه‌وه، چونکه نازانم چوون خوښه‌ویستی خوښم ده‌ربرم. من ده‌ره‌ق به هه‌موو که‌س تووشی تاوان بووم، نه‌وانیش لیم‌ده‌بوورن و به‌هه‌شتیش هه‌ر نه‌وه‌یه. مه‌گین ئیستا له به‌هه‌شت نیم؟

زور شتی دیکه‌شی ده‌گوت که له‌بیرم نه‌ماوه. له‌بیرمه جاریکیان هیچکه‌س له ژووره‌که‌ی نه‌بوو، چووم بۆلای. عه‌سریکی تاووساو بوو. خوښ به‌ره‌و پوژن‌اوا ملی پیوه‌نابوو و پېرشنگه‌ خواره‌که‌ی هه‌موو ژووره‌که‌ی پووناک داگپرابوو. بانگی کردم بۆلای خوښی. منیش چووم. ده‌ستی نایه‌ سه‌ر شانم و به‌ خوښه‌ویستی و ریزه‌وه‌ چاوی له‌ چاوم بری: چهن ساتیک ماق ما و هه‌روا چاوی تیبیریم. پاشان گوتی: «ده‌ی بۆ ناچی یاری بکه‌ی؟ برۆ به‌جیی منیش چیژ له ژیان وه‌رگره‌.»

هاته‌ه‌ ده‌ری و رویشتم بۆ یاریکردن. دوا‌ی نه‌وه‌، زور جارن له‌ ماوه‌ی ژیاندا له‌ ناخه‌وه‌ گریاوم کاتی وه‌بیرم ده‌هاته‌وه‌ که پییگوتم به‌جیی منیش چیژ له ژیان وه‌رگره‌. زور قسه‌ی جوان و بی‌وینه‌ی‌تری ده‌کرد، که به‌ داخه‌وه‌ نه‌و کاته‌ لئی تینه‌ده‌گه‌یشتین. سه‌ی هه‌وتوو دوا‌ی چیژنی پاک بۆ هه‌میشه‌ چاوی لیکنا و به‌جیی هیشتین. له‌سه‌ره‌ مه‌رگدا هیچ ئالوگوریکی به‌سه‌ردا نه‌هات، ته‌واو هۆشی له‌ سه‌ر خوښی بوو، به‌لام نه‌یده‌توانی قسه‌ بکا. شادی ده‌نواند، چاوی زیته‌ی ده‌هات و ته‌ماشای ده‌کردین. به‌ ده‌مانه‌وه‌ ده‌گرژییه‌وه‌ و بانگی ده‌کردین بۆلای خوښی. ته‌نانه‌ت له‌ نیو‌شاره‌که‌شدا باس باسی مه‌رگی نه‌و بوو. نه‌وانه‌ کاریان تیکردم به‌لام نه‌ک زور، له‌ رپوره‌سمی ناشتیندا زور گریام. نه‌و وه‌خته‌ هیشتا خوښم نه‌ناسیبوو، مندا‌ل بووم. به‌لام شوین و هه‌ستیکی سه‌یر و شاراه‌ی له‌ ناخدا چی‌هیشت و هه‌میشه‌ ئاماده‌ی خوښ ده‌رخستن و وه‌لام‌دانه‌وه‌ بووم له‌ کاتی پیووستدا. له‌ راستیدا هه‌رواشی لیهات.

(۲) شوینی کتیبی پیروژ له ژيانی باوه زووسیمادا:

من و دایکم به تهنیا ماینه وه. دۆستان وهک ئامۆژگاری کردن دایان به گویی دایکمد، که ئه ویش وهک دایکان و باوکانی دیکه من بنیری بۆ پترزبۆرگ. گوتیان: «تۆ تهنیا ئه و کورپت ههیه و دهسته نگیش نییت، ئه گهر لیره رایگری رهنگه داهاتوویه کی باشی نه بی.» پینشیاریان کرد بمنیریتته فیرگه ی نیزامی له پترزبۆرگ، بۆ ئه وهی دواتر بچمه پیزی گاردی سه لته نه تیه وه. دایکم ماوهیه کی زۆر دهستی له دلی نه ده بۆوه و هه لبران له و تاقه کورپه ی بۆ تامل نه ده کرا. به لّام ئاخری بریاریدا بمبا بۆ فیرگه ی نیزامی له پترزبۆرگ و به چاوی فرمیسکاوی و دلی تهنگه وه بردمی و بروای وابوو ئه و کاره بۆ به خته وهریی من دهکا. دوا ی ئه وه ئیتر چاوم پیی نه که وته وه. چونکه ئه ویش سی سال دواتر کوچی دواپیی کرد. له تاوی من و براکه م ئه و سی ساله ی به خه مباری و عازیه تباری رابواردبوو.

ئه وهی له سه رده می مندالی وه بیرم دی هه مووی شیرینه، چونکه هیچ بیره وه ریبه ک به قه د یه که م مالی سه رده می مندالی خو ش نییه. هه لبه ت ئه گهر خو شه ویستی و ته باوره بایی له بنه ماله که دا هه بی. له راستیدا، بیره وه ریی شیرین له وانیه له مالی ناخو ش و خراپیشدا هه بی، به و شه رته ی دل به دوا ی شته جوان و شیرینه کاندای بگه ری. له گه ل وه بیر هیتانه وهی ماله که مان یاد و بیره وه ریی کتیبی پیروژیش سه ره له ده دا. ئه گه رچی مندال بووم، به لّام زۆر تامه زرو ی خویندنه وهی کتیبیان بووم. ئه و کاته کتیبیکم هه بوو، له و زنجیره کتیبانه ی هه دیسی پیروژ. کتیبه که ناوی (چوارسه د هه دیسی سه رده می کۆن و سه رده می نو ی) بوو. فیری خویندنه وهی بووم. ئیستاش ماوه و له سه ر تاقه که یه. وهک یادگارکی خو شه ویستی رابردوو هه لمگرتوو ه. له بیرمه هه شت سالم ته مه ن بوو به ره و هه سته مه زه به یی راکیشرام. دایکم رۆژی دوو شه ممه به ر له جیژنی پاک بۆ عیشای ره بیانی بردمی بۆ مالی خودا، (وه بیرم نایه ئه و کاته کاکم له کو ی بوو). رۆژیکی خو ش بوو و وا ده زانم ئیستایه و له به ر چاومه. کوانوو یه ک هالاوی لی هه لده سته و نه رم نه رم هه لمه که بلاو ده بۆوه،

له په نجیره په کی چکوله وه تیشکی خور دهاته ژووری و به ژیر تاقی گومبه زبیه که وه تیشک و هلمه که ناوخته دهوون و شه پوولی ددا. نه و دیمه نه تووشی هه یه جانی کردم، بویه تووی که لامی خودا له دلمدا چه که ره ی دا. لایک هاته نیوه راستی کلیساکه، کتیبه کی گوره ی به دهسته وه بوو. کتیبه که نه ونده گوره بوو و نه و کاته پیمسه ییر بوو چونی دهتوانی، کتیبه که ی له سهر ره طلیکی گوره دانا، کردییه وه و دهستی کرد به خویندنه وه ی. بوی که مچار تیگه ی شتم له کلیسای خودادا شتیک ده خویندنه وه. وه که هه قایه ت ده یگیره یه وه: له ولاتی «عهوس» پیاویک ده ژیا، نه و پیاوه دیندار و له خودا ترس بوو. مال و سامانیکي زوری هه بوو، سهدان سهری وشتر و مه پ و یه کسم هه بوو. منداله کانی به تیروته سه لی ده ژیان و به دیتنی نه و هه موو مال و سامانه خه نی بوو بوون. باوکیان زوری خویش دهویستن و دوعای بوی ده کردن. «له وه ده ترسا کوره کانی به و خواردن و خویش رابواردنه تووشی گوناح بوو بیتن.» وای ریکه هوت شه یتان له گه ل کوره کانی خوی چوونه باره گای یه زدان. به خودای گوت عهرز و ئاسمان و ژیر زه ویش گه پراوم. خودا لئی پرسی: چاوت به نه یوب کهوت، نه و بهنده ئیمانداره م؟» خودا که ئامازه ی به و بهنده پیروژ و مه زنه ی خوی کرد لافی به سهر شه یتاندا لیدا. شه یتانیش پیکه نینی به قسه که ی هات. «نه و بهنده یه ت به من بسپیره، جا نه وسا ده بینی چونت لی یاخی ده بی و دژایه تیت له گه ل ده کا و جنیوت پیده دا.» خوداش نه و پیاوه عادل ه ی، که نه و هه مووه خویش دهویست، دایه ده ست شه یتان. شه یتانیش ههر له ریوه وه ک برووسکه راسا، کوره کانی و وشتر و مه پ و مالات و سامانه که ی له نیو برد و هیچی به ده ست نه هیش ت. نه یوب که نه وه ی دی جلوه برگی له بهر خوی دامالی و سهری نایه عه رزی و هاواری کرد: «به پووتی له دایک بووم و به پووتیش ده چمه ئامیزی خاک؛ خودا خوی داوویه تی و خویشی ساندوویه ته وه. پیروژ و مه باره ک بی ناوی خودا هه تا دنیا به دنیا یه.»

باوكان و مامۆستايان، بمبوورن ئەگەر دهگريم، به دهستی خۆم نيبه. سهر له بهری سهردهمی منداليم هاتۆتهوه بهرچاو و وهك ئەو كاته به سينگی مندالیکي ههشت سالانه ههناسه دهكيشم. وهك ئەو سهردهمه ههست به ترس و شادی و سهرسوهرمان دهكهم. ئەو كاته رهوهی وشتر خهيايان داگیر كردم. شهيتانیش كه ئاوا قسهی لهگهڵ خودا دهكرد و خوداش كه ئاوا بهندهكهی خوی تووشی زیان و نابوودی كرد، بهندهكهی كه هاواری دهكرد: «پيروۆ و مهبارهك بی ناوی تو، شوكرانه بژيرم، ئەگهه چي ئەو سزا قورسهت پی پهوا ديم.» دواي ئەوه ئاوازی نهرم و دل بلاوینی کلیسه: «ئیزن بهرموو با دوعا و پارانه وهم بگاته بارهگاكت.» ديسان هالاو له کوانووكه ههستا و قهشه چۆکی دادا و دهستیکرد به پارانهوه. له وهبه دواوه. ههر دوینی ديسان ئەو کتیبهم خویندهوه. قهت نه متوانیوه ئەو چیرۆکه پيروۆه بخوینمهوه و فرمیسك ههله وه رینم. ئەو چیرۆکه چ گه ورهیی و رازیکي قوولی تیدایه. دواتر هیندی وشهیی سووک و لۆمه و له قهه و وتهی گالته جارانه م به گوی گه یشتهوه، تا قمیکی هه رزه و له خۆبایی دهیانگوت: «خودا خۆشه ویستترین بهندهی خوی بو رابواردن دایه دهست شهیتان، جگه رگۆشه کانی لیستان، ئازای ئەندامی به کوان و دمه ل دارزاند و بیچاره به ته له زمه بهرد و له تکه سواله ت کیم و زووخ له شی خوی پاک ده کردهوه. جهستهی هه موو کر مه ریز بوو. ئەوه شی ته نیا له بهر ئەوه کرد، تا کو له بهر چاوی شهیتان خوی رانی و بلی: چاو لیکه بهندهی من له بهر ئەشقی من ئامادهیه چ ئازار و ئەشکه نجهیه ک تامل بکا!» به لام گه ورهیی ئەو له راستیدا وهك رازیکي شاراوه وایه و له و کتیبه دا ژیا نی هه رمان و ژیا نی مرۆفی خاکی پیکه وه گریدراوه و له سهر هه قیقه تی دنیا یی هه قیقه تی جاویدانی رۆنراوه. خولقینه ر راست وهك رۆژانی سهره تای خولقان كه هه موو رۆژیکي به و مه تح و پیا هه لدانه راده بوارد: «ئوه ی خولقاندوومه بی حکمه ت نیه، «چاو له ئە یووب دهکا و ديسان په سنی دهسکاری خوی دهکا. ئە یووبیش به مه تح کردنی خودا و جگه له ئەو خوی به بهندهی ته واری ئافه ریده کانی خودا دهزانی هه ر له رۆژی به ریوه هه تا دنیا به دنیا ه، چونکه

هر له بهر ئه و كاره بوته پينغه مبهر و ئه و ئهركه ي پي سپيردراوه. خودايه گيان
 چه نده كتیبيكي چاكه. (كتیبي ئه يوبوب) چه نده ي پهن د و ئاموژگاري تيدايه! كتیبي
 پيرو زيش خوي زور كتیبي چاكه، چ مؤجزه يه كه و له رپي ئه وه وه چ تواناييه كه
 به مروّف دراوه. وهك چوار چپوه يه كه وايه دنيا و مروّف و سروشت و زاتي
 مروفي تيگير اووه و هه موو شتيكي تيدايه، ياسايه كه بو هه موو شتيك و هه موو
 سه رده ميك. چه نده ي راز و نهيني تيدايه و ئاشكرا كراوه. خودا سه ر له نو ي
 ئه يبو ي بوو ژانده وه و ساريژي كرد. ديسان مال و ساماني پيداويه. سالانيكي
 زور راده بري و خودا مندالي ديكه ي ده داتي و دليان پينده به ستن. به لام چوني
 ئه و منداله تازانه خو ش بو ي، كه منداله كاني پيشووي نه ماون. داخي ئه وان
 جه رگي به سيئه وه داوه؟ به وه بير هيتانه وه ي ئه وان چون دل به و منداله تازانه
 به ستن، ئه گه رچي زوريش خو شه ويست بن؟ به لام ده يتواني، ده يتواني. ئه وه ش
 رازي گه وه ي ژياني مروّفه كه خه مي كونه ورده ورده له بير ده چپته وه و
 شادي و خوشي جيگاي ده گريته وه. هيمنايه تبي پيري جيگاي بزوزي و
 كه فوكولي لاي ده گريته وه. من هه موو روژيك خوري تازه هه لاتوو ته قديس
 ده كه م و وهك رابردو دلم بو دیداري تامه زرويه. به لام ئيستا خورنشينم
 خو شتر ده وي، پرشنگه به رز و خوار و خيچه كاني و ئه و ياده نه رموونيانه ي
 له گه ل پرشنگي خور ده ژييته وه. وينه گه ليكي زور خو شه ويست كه سه ر له به ري
 ته مه ني دريژ و پر به خته وه ريم. له سه روو ئه وه شه وه «هه قيقه تي ئاسماني»
 كه پرشنگار و به خشنده و ئاشتيه يته ره. پيوه گر يداوه. ته مه نم خه ريكه ده گاته
 كو تايي، ئه وه م ليروونه، به لام هه ر تا قه روژيك له ته مه نم مابي، هه سته ده كه م
 ژياني خاكي من له گه ل ژياني تازه ي ئازاد و نه ناسراو. به لام نزيك. له
 پيوهندي دايه و نزيك بوونه وه كه ي گيانم وه له رزين ده خا، زه ينم رووناك
 ده كاته وه و دلم كه لاو ريژ ده كا له فرميسيكي تاسه و شادي.

هاوريان و ماموستايان، زور جارن بيستومه له م دواييانه شدا زور جار
 به گويم ده گاته وه. قه شه كان و له سه روو ئه وانيشه وه قه شه ي گونده كان، له
 هه موو لايه كه وه له ده ست داهاتي كه م و چاره نووسي ليليان سكالايانه. به

راشکاوای ده‌لین و تهنانهت ده‌شینووسن - خۆم خویندوومه‌ته‌وه - به‌هۆی
 داھاتی که‌مه‌وه، دل ساردن و تاقه‌تیاں نییه که‌لامی خودا فیری خه‌لک بکه‌ن.
 ئەگەر پیرەهوانی لووتیر و له‌دین وەرگه‌راوان بین و به‌نده‌کانی خودا گومرا
 بکه‌ن، ئەوان کاریان به‌سه‌ریانه‌وه نییه و به‌ریان لی‌به‌ره‌للا ده‌که‌ن، چونکه
 مووچه و به‌راته‌که‌یان که‌مه. خودا بکا داھاته‌که‌یان زۆر بی، چونکه زۆر
 به‌لایانه‌وه گرینگ و خۆشه‌ویسته، سکالاشیان به‌جییه و هه‌قیانه. به‌لام
 راستان ده‌وی ئەگەر که‌سیک له‌و باره‌وه گله‌یی و سکالاشی هه‌بی، نیوه‌ی
 راستی خه‌تای ئیمه‌یه. چونکه له‌وانه‌یه ئەو که‌سه سه‌ری نه‌په‌رژێ و بلی
 هه‌موو کاتیک سه‌رقالی کار و باری ئایینییه. به‌لام هه‌موو کاتیک وانیه،
 تهنانهت له‌هه‌وتوودا سه‌عاتیکی وه‌خت هه‌یه بۆ زکر و تاعه‌تی خودا. سه‌رتا
 سه‌ری سال کار ناکات و ده‌ستیش له‌ره‌ش و سپی نادا. وا چاکه‌هه‌وتووی
 جاریک، سه‌عاتیک له‌ئێواره، سه‌ره‌تا ئەگەر بۆی بلوئ مندالانیش له‌خۆی کۆ
 کاته‌وه - باوکی ئەو مندالانه به‌گوئیان ده‌گاته‌وه و ئەوانیش دین بۆ لای. بۆ
 ئەو کاره‌ش پیویست ناکا ژووری گه‌وره ساز بکه‌ن. چاکتر وایه ئەو بیان بات
 بۆ ماله‌که‌ی خۆی. خۆ ماله‌که‌ی به‌قورناگرن. ته‌نیا سه‌عاتیک له‌وی ده‌بن. وا
 باشه ئەو کتیبه‌بکاته‌وه و ده‌ستبکات به‌خویندنه‌وه‌ی، به‌بی ئەوه‌ی قسه‌ی
 که‌له‌که‌له و بی سه‌ره و به‌ره‌بکات. هیدی و دلۆقان و دوور له‌ده‌مار و
 خۆناندن. شاد بی له‌وه‌ی بۆیان ده‌خوینتیه‌وه و ئەوانیش به‌تامه‌زرۆیی
 گوئیان راگرتووه. ئەو خۆی که‌لامی خودای خۆش ده‌وی و ته‌نیا جار و بار
 راده‌وه‌ستی و هیندی وشه و زاراوه هه‌یه خه‌لکی ره‌شوکی تی‌ناگه‌ن، بۆیان
 شیده‌کاته‌وه. خه‌متان نه‌بی، ئەوان له‌هه‌موو شتیک ده‌گه‌ن. دلی ئیماندار له
 هه‌موو شتیک ده‌گا! وا باشه به‌سه‌ر هاتی ئیبراهیم و سارایان بۆ بخوینتیه‌وه،
 ئیسحاق و ره‌بکا، چۆنییه‌تی چوونی یه‌عقوب بۆ لای لابان و زۆران گرتن
 له‌گه‌ل خودا له‌خه‌ونیدا و به‌گوئی «ئهم شوینه پیرۆزه» شوین له‌سه‌ر
 زه‌ینی ئیماندار لادیی داده‌نی. واباشه بخوینتیه‌وه، به‌تایه‌ت بۆ مندالان، که
 براکانی یوسف ئەو منداله‌نازدار و دلناسکه، ئەو پیغه‌مبه‌ره‌یان خسته‌نیو

بیرهوه و به باوکیان گوت گورگ خواردوویره تی. کراسه له خوین شه لاله که شیان پیشان باوکیان دا. وا باشه بۆیان بخوینیتته وه که براکانی دواتر بۆ وه دهست هینانی گهنم چوون بۆ میسر، یوسف له وئی دهسه لاتداریکی گه و ره بوو و ئه وان نه یان ناسییه وه، ئازاری دان و تۆمه تباری کردن و بنیامینی برای به بارمه لای خوئی گلدایه وه، هه مووشی له بهر خۆشه ویستی: «خۆشم دهوین و له بهر خۆشه ویستی ئازارتان ده دم.» چونکه قه تی له بیر ناچی له گوئی بیره که و له بهر قرچه قرچ و کۆله کۆلی هه تاو فرۆشتیان به بازارگانان. ئه ویش لاقی له عهرزی وه ژانده بوو و گریابوو، له بهر براکانی پاراپووه به کویله تی نه ی فرۆشن به که سیکی نه ناس و غه واره. به لام کاتیک چاوی پیمان کهوت. دوا ی ئه و هه موو ساله، له راده به دهر ریژی لیگرتن، به لام له بهر خۆشه ویستی زۆر ئازاریدان. ئاخیش دلی بروایی نه دا ئازار چیشته که یان ببینی، رۆیشت له لایان و له سه ر جیوبانه که ی راکشا و ده ستیکرد به گریان. دوا ی گریانیکی زۆر، چاوی سپری و شاد و لیو به بز هه راپیه وه بۆ لایان و گوتی: «براکانم، من یوسفی براتانم!» چاکتر وایه زیاتریان بۆ بخوینیتته وه که یه عقووبی پیر کاتیک بۆی دهر کهوت، کورپه نازداره که ی زیندووه، شادی له دلی گه را. ولاته که ی خوئی به جی هیشته و چوو بۆ مه سر و له ولاتی غه ربیایه تی کۆچی دوا یی کرد. پیشبینی گه و ره ی خوئی که له ماوه ی ته مه نیدا وه ک رازیکی سه ر به مۆر له دلی خه مبار و سه بووریدا شار دبوویه وه، به میرات به جی هیشته و ئه ویش ئه وه بوو، له رۆله کانی و له یه هوودا و هیوای گه و ره ی جیهان مه سیحای رزگاریده ردا سه ر هه لده دا.

باوکان و مامۆستایان، بمبوورن و قه لّس مه بن، ئه گه ر وه ک مندال دهستم کردووه به گێرانه وه ی باسیک که هه مووتان له من باشتری ده زانن و سه د هینده ی من شار هزایانه تر ده توانن به یانی بکه ن و چه نه چه ن ناکه ن. وه ک جه زم بووبیتم وایه، گریان به دهست خۆم نبیه و داوای لیبورنتان لیده که م، چونکه هینده ئاشقی کتیبی پیروزم بۆیه به خویندنه وه و باسکردنی ئه و کتیبه حالم لیدی. لئی گه ری ئه ویش - قه شه ی خودا - بگری و دلنیا بی بیسه رانی تووشی

دلەكوتى دەبن. تەنیا تۆویكى زانست پېویستە . لە دللى خەلكى رەشوكیدا داچیتى و لە نینو تاریکایی گیانیدا، لە کاتى رمووده بوون بە تاواندا، وەك خالیكى رپووناك، وەك بیرھینەرەویەکی گەورە، ھەر دەمیتى. پېویست بە فیرکردن و باسکردنى زۆریش ناکا، بە ئاسانى لە ھەمووی تێدەگا. پینان وایە خەلكى رەشوكى تیناگەن؟ چیرۆكى پردلەخورپەى یەستری جوان و وەشتى لەخۆبایان بۆ بخویننەوہ. یان چیرۆكى پر مۆجزەى یونس لە زگى ماسیدا. ھەدیسەکانى پیغەمبەرىشتان لە بیر نەچى، ئەو ھەدیسانە بە تايبەت لە ئینجیلی لوقا ھەلبژیرن. (ئەو کارەى من کردم) پاشان کردەوہى پیغەمبەران و بەسەرھاتى ئیمان ھینانى «پۆلس» پیغەمبەر، (ئەم بە سەرھاتەتان بە ھیچ شیوہیک نابى لە بیر بچى) ژياننامەى پیاوچاکان و شەھیدانیان بۆ بخویننەوہ، بۆوینە، ژياننامەى ئالكسى ئەو پیاوہى خودا، ھەر وەھا لە سەر و و ھەموویانەوہ، مریەمى مەسرى ئەو شەھیدە پاک و غەیب و یژەى خودا. دەتوانن بە ئەو چیرۆکە سادە و ساکارانە دلان داگیرن بکەن و بینە خۆشەویستیان. گوئى بە دەستەنگى و ھەژارى مەدەن، ھەوتوى سەعاتیک بۆ ئەو کارە تەرخان بکەن، تەنیا سەعاتیکى ناقابیل. جا ئەو کاتە بۆتان دەر دەکەوئى خەلكى ئیمە چەندە خیرخواز و ھەقناسن و سەد ھیندەى کارەکەتان ھەق و مزتان دەدەن.

سەریان لە دلۆقانى قەشە سور دەمیتى و وشە ھاندەرەکانى لە گوئى دەگرن، بیری لیدەکەنەوہ و بە دلخوازی خویان لە کاتى کارى مەزراو مالیدا یارمەتیی دەدن و لە رادەبەدەر ریزی بۆ دادەنن - بەم شیوہى گرتى مالئى پیاوى ئاینى چارە سەر دەکرى. ئەو مەسەلەش ھیندە سانایە جارى وایە پیاو نازانى چۆنى بەدركینى و دەترسى پنی پینکەنن و لە گەل ئەو ھەشدا زۆر راستە! ئەو کەسەى ئیمانى بە خودا نەبى، باوہرى بە خەلكى خوداش نابى. ئەو کەسەى پروای بە خەلكى خودا ھەبى، ئیمانى بە پاکی و گەورەیی خوداش دەبى. ئەگەر چى تا ئەو کاتە پرواشى پنی نەبووبى، ئاخىرى بەو ئاکامە ھەردەگا.

تہ نیا خہ لک و توانایی رُوحی داہاتوویان دہبیتہ ہوی ئیمان ہیئانی بی دینہکانی ئیمہ، ئەو کہسانہی کہ خویان لہ زیدہکہیان نامۆ کردووہ. کہ لکی کہلامی مہسیحیش تہنیا ئەوہیہ بیکہینہ سەر مہشقی خومان. بہبی کہلامی خدا خہ لک چہواشہ دہبن، چونکہ گیانیان تینووی کہلام و ہہموو شتیکی چاک و پاقرہ.

بہلاوی، نزیکہی چل سال لہ مہو بہر بۆ کۆکردنہوہی یارمہتی بۆ کلیسہکہمان، من و باوہ ئانفیم سەر لہ بہری رُوسیمان لیکدا، شہویک لہ قہراغ چۆمیکی گہورہ لہ لای دہستہیہک ماسیگری پاپۆرہوان ماینہوہ. لاویکی جوانچاکی لادییی، ہات بۆ لامان، ہہژدہ سالان بوو. ناچار بوو رُوژی دواپی بہیانی زوو بہ ہہلہداوان بگہریتہوہ و بار و بہندیلی بازرگانیک بہری بۆ رُوحی رُوبارہکہ. تیگہیشتم بہ چاوی رُوون و نہرم لہ ہہمبہرما ویستاوہ و چاوی لہ چاوم بریوہ. شہویک لہ شہوانی مانگہشہوی گہرم و ئارامی مانگی ژوئہن بوو، تہمیکی فینک لہ چۆمہ بہرینہکہ ہہلدہستا. شلپہ شلپی ماسیہکہمان بیست. پلہوہر، چووبوونہوہ ہیئلانہکہیان، ہہموو شتیکی جوان و بیدہنگ مہتھی خودایان دہکرد. تہنیا من و ئەو کورپہ لاوہ خہومان لہنہکہوتبوو و باسی جوانی ئەم دنیاہی خودا و رازہ گہورہکہیمان دہکرد. لہم دنیاہدا چلہ گیاو کوللہ و میروو و قالونچہی زیرین، ہہموویان بہشیوہیہکی سەر سوپرہینەر ری و شوینی خویان دہناسن. ئەگہر چی شعوریان نییہ، بہلام شایہدی بۆ رازی خودا دہدہن و سات لہ دواپی سات بہ ئەنجامی دہگہیہنن. دیتم ئەو لاوہ کہوتوتہ دلہکوئی، پییگوتم لیرہوارو بالندہکیویہکانم خۆش دہوی. بالندہ باز بوو، دہنگی ہہموو فرندہکانی دہناسی و بانگی دہکردن. گوتی: «ہہموو شتیکی ئیرہ باشہ، ہیچ شتیکی لہ جہنگلہ باشتر پی شک نایہ.»

لہ وہلامیدا گوتم: «بہراستی وایہ، ہہموو شتیکی باش و جوانہ، چونکہ ہہقیقہتہ. بروانہ ئەسپ، ئەو ئازہلہ زہلامہی زور لہ مروفت نزیکہ، یان گای فہقیر و بہستہزمان، بژیوی مروفت دابین دہکا، کاری بۆ دہکا، بروانہ چہندہ

دەرھەق بە مرۆف وە فادار و سەر لە پیناون. ئەگەرچی زۆر جار دلرەقانه لێیان دەدەن، چ دلنیاپی و نەرمی و جوانییەک لە چاویاندا دیارە! زانیی ئەوەش کە تاوان تخوانیان ناکەوئ، زۆر دلرەژینە، چونکە هەموویان بەگشتی - جگە لە مرۆف - بیتاوانن و مەسیح بەر لە ئیمە لە گەل ئەوان بوو.»

پرسیی: «بۆ مەسیح لە گەل ئەوانە؟»

گوتم: «جگە لەوە نابئ، چونکە وشە بۆ هەمووانە. تەواوی ئەوەی ئافرینراوە و لە عەرز و ئاسمانانە، تەنانت گەلا و چرووش، هەولئ گەیشتن بە وشەیانە. مەتھی شکۆی خودا دەکەن و لە هەمبەر مەسیحدا فرمیسک هەلدەوهرینن. ئەوەش بئ ئیختیار و بە هوئ رازی ژیانە بئ تاوانەکیانەو ئەنجامدەدەن.» گوتیشم: «لەو پەری لێرەوار، ورچی دڕندە و بەسام دەگەرئ، لەگەل ئەوەشدا ترسناک و دڕندەیی بەلام بئ تاوانە.» هەروەها گوتم: «رۆژیک ورچیکی پیر دەچئ بۆ لای پیاویکی مەزن و ئیماندار، ئەو پیاوچاکە لە چارداخیک چکۆلەیی نیو دارستانیکدا دەژیا، پیاو زۆر دلۆقاناوە و بیترس دەچئ بۆ لای و لەتئ نانی پیدەدا و دەلئ: «برۆ مەسیح پشت و پەنات بئ.» ورچەش زۆر بە هیوری بەقسەیی دەکات و بئ ئەوەی ئازاری پئیگەیینئ، ملی رئ دەگرئ و دەروا. لاوەکە زۆر شادمان بوو کە ورچەکە ئازاری بەو پیاوچاکە نەگەیان و بۆ ئەوەش کە مەسیح پشت و پەنای ئەویش بوو، گوتئ: «بەراستی خۆشە، ئەو کارانەیی خودا چەندە باش و جوان و بەرئووجین!» ئارام و دلخۆش چوو مألئ فکەرەو. بۆم دەرکەوت کە ئەولاوە تیدەگا. پاشان وەک پەپوولەییکی بئ تاوان خەوی لیکەوت. جحیلئ چەندە خۆشە لە خودا بەزیاد بئ! منیش هەتا خەوم لیکەوت هەر دوام بۆ کرد. خودایە هیمنایەتی و رووناکئ بە سەر بەندەکانتا ببارینە.

(۳) بیره وهری سهردهمی لایی باو

زووسیم، بهر له وهی بیته راهیب. دوئیل

ماوهی ههشت سال له فیزگهی نیزامی پترزبورگ بووم. بهو فیزبونه نوییهی ئهوی زۆریهی بیره وهرییهکانی مندالیم رهش داگهپان، ئهگه رچی له بیرم نه چوونه وه. بیر و برّوا و خووخدهیهکی تازهم به خووه گرت و بوومه بوونه وهریکی زالم و هیچوپوچ تا رادهیهک درنده. تهپوشی و ریز و ههلسوکهوتی کومه لایهتی و زمانی فهره نسی فیز بووم. بهلام هه موومان، که خووشم وابووم، به چاوی میگه لیک له سهربازه کانمان دهروانی. لهو باره وه رهنگه من له ئهوانی دیکهش خراپتر بووم. چونکه له هه موو هاوړیکانم زیاتر کارتیکه ریم له سهر بوو. کاتییک به جلوبه رگی ئهفسه ریییه وه له فیزگه که چووینه ده ری، ئاماده بووین له بهر خاتری شه رافه تی گوردانه که مان گیانی خو مان فیدا بکهین، بهلام هیچکام له ئیمه له مانای راسته قینهی شه رافه ت نه ده گه یشتین، ئه گه ر که سیکیش تیگه یشتایه ده بوو به گالته جار ی هه مووان. شانازیمان به مهستی و بییه ندوبارییه وه ده کرد. نالیم زاته ن خراپ بووین، تهواوی ئه و لاوانه که سیکی باش بوون، بهلام ئاکاریان خراپ بوو، ئاکاری منیش له هه مووان خراپتر. ئه وهی خراپتریشی ده کرد، گه یشتن به پاره بوو. ههر بویه به ره و عهیش و نوش خوشیم و له نیو گومی سهره رووی و خدهی لاوانه دا نوقم بووم و له هیچ کاریکی ناحه ز نه ده پرینگامه وه. هوگریم به متالا بوو، بهلام سهیره ئه و کاته کتییی پیروزم لیکنه ده کرده وه. ئه گه رچی هه میسه له بهر ده ستمدا بوو، قه تی لی هه لئه ده برام. له راستیدا ئه و کتیبه م «بو رۆژ و سهعات و بو مانگ و سال» هه لگرتبوو، ئه گه رچی تییه ده گه یشتم.

دوای چوار سال ژیان بهو شیوهیه، وا ریکه وت چووم بو شاروچکه ی... گوردانه که مان له وی جیگیر بوو بوو. خه لکی ئه و شاروچکه یه م به میوانگر و دهوله مند و خووش گوزهران هاته بهرچاو. چونکه خاوه ن خولقو خوویه کی دلته رو شادانه بووم و حه زم له خووش رابواردن بوو، له هه موو لایهک ناوبانگم ده رکردبوو و هه ر کوئی ده چووم به رووی خووشه وه پیتشوازیان

لئښه کړدم. پاشان بارودوڅخه که گوراو درگايه کی دیکم له بهر دمه کرایه وه. دلم که وته داوی کچیکي جوان و چاوکراوه وه، کچه له بنه مالیه کی ریزدا بوو و خاوه نی خووخده یه کی جوان و بهرز بوو. ئه وان دوله مند و خاوه ن پیگه و دست پویشتوو بوون. به گرموگورپی و دلفراوانی و هریان دهرتم و ههستم دهکرد کچه به ئه شق و خوښه ویستییه وه چاوم لیده کا و ئه و خه یاله ش ئه وهنده ی دیکه ئاوری له دلم بهر دا بوو. دواتر ههستم به وه کرد و به ته وای تیگه یستم که کولوکوی عه شقی له ناخدا نه بووه، به لکو ته نیا له خووخده و بیروکه ی بهرزی گه یشتوم، که له راستیدا چاره یه کم جگه له وه نه بوو. له گه ل ئه وه شدا ئه و سهر دمه له بهر بادیه ه وایی و خو به زلانی نه متوانی پیشنیاری خوازینی پیگه م، چونکه هه لبران له ژیانی ته نیایی و بزوزی سهر دمی لای و گیرفانی پر له پاره تووشی خه فته و په ژاره ی ده کړدم. هه ر بویه هاتمه سهر ئه وه ی هه تا ماوه یه ک خو له و داره ته نه دهم و خو م راگرم. ئه و کاته له ناکاو فرمانمان پیدرا بو ماوه ی دوومانگ بچین بو شو نیکی دیکه.

دوای دوو مانگ، کاتی گه راینه وه بوم دهر کهوت کچه له گه ل مالیکي دهوله مند ی جیرانیان زه ماوه ندی کردوه، پیاویکی زور باش و دلوثان بوو. هیشتا لاو بوو، به لام له من به ته مه نتر بوو. چاکترین زاوا بوو بو بنه مالیه ی بووک و من وهک ئه و نه ده هاتمه وه. خاوه نی خوینده واریی بالا بوو، که من ئه وه شم نه بوو. ئه و بارودوڅخه چاوه پروان نه کراوه و هه واله تاله وای تووشی داموای کړدم، به جارئ زه نیم شله ژا و له وانه بوو شیته بم. له وهش خراپتر ئه وه بوو. کاتیک بوم دهر کهوت ئه و مالیکه لاه ماوه یه کی زور له گه ل کچه دهزگیران بوون و له راستیدا چه ند جاریشم له مالی ئه وان دیتبوو. به لام فیزو هه و کویری کردبووم و به و پیوه ندییه م نه ده زانی. ئه وهش زوری خه فته تبار کړدم که هه موو که س به وه ی زانیوو به لام من نه مزانیوو. رقیکی کتوپر و ئاگراوی ناخی داگرتم. به ره نگیکی بزراکاو و نیوچاوانی گرژه وه هاته وه بیرم که چه ند جار ویستبووم خوښه ویستی خو م دهر برم، به لام چونکه خو ی شلوی نه ده کړد و وریاییشی پیته دده ام، به و ئاکامه گه یستم که

پهنگه له و ماوه په دا پېم پیکه نیبې و به گه و جی زانیبیتم. هه لېه ت دواتر بیستم
 و وه بیرم هاته وه که قهت له و کیژه زانایه ناوه شیته وه پېم پیکه نیبې. به
 پیچه وانه هه ر کاتیک من دهمویست ههستی خوم دهر برېم به فیلیک باسه که ی
 ده گورې و مه به سستیکی دیکه ی دینایه گورې. به لام ئه و کاته نه مده توانی بیر
 بکه مه وه و له ناخه وه تامه زرو ی توله بووم. ئیستا سه رم سور ماوه که
 دیته وه بیرم ئه و کاته ههستی توله ساندنه وه م زور زالمانه بووه و له گه ل
 سرووشتی روحی من سازگار نه بوو. چونکه خاوه نی خولق و خوویه کی
 نه رمونیانم، ناتوانم بو ماوه یه کی زور رقی که سیک له دلی خومدا راگرم. هه ر
 بویه ده بوو خوم تووره و توسن بنوینم و له ئاکامدا تووشی سه ره پو یی و
 قین و بوغزیکې رهش هاتم.

چاوه رپې دهر فه تیك مامه وه و هه لکه وت له حوزووری تا قمیکې زور
 سووکایه تی به ره قیبه که م بکه م. له خورا به هانه یه کم دییه وه و سووکایه تیم
 پیکرد. کاتیک بیرو رای خوی سه بارهت به رووداوه گرینگه که ی سالی 6
 دهر برې، پئی پیکه نیم و شکاندمه وه. به وته ی خه لک سووکایه تییه که شم زور
 زیره کانه و شوین دانهر بوو. ئه و کاته داوام لیکرد له و باره وه زیاتر بدوئ و
 کاره که شم هینده بی ئه ده بانه بوو به جاری پئی تیکچوو. چونکه هاوشانی
 یه کتر نه بووین و من له ئه و که م ته مهنتر بووم، پله و پایه شم له کومه لدا له و
 له خوارتر بوو. بویه کاسه ی سه بری پر بوو و ئاماده بوو بو دوئیل له
 گه لندا. دواتر بوم دهر که وت به هو ی رق و به خوداشکانه وه ی له و کوړدها
 بریاری داوه سینگی خوی به گولله وه بنی، هه تا راده یه ک به خیلشی
 پنده بردم، پهنگه بهر له زه ماوه نده که شی، سه بارهت به ژنه که ی هه ر وا
 ئیره یی پی بردبیتم. بویه پیو ابوو ئه گه ر له هه مبه ر ئه و سووکایه تییه ی مندا
 بیده نگ بی و خوی له دوئیل ببویرئ و به گوئی ژنه که ی بگاته وه، له وانه بوو
 له بهر چاوی سووک بی و خوشه ویستییه که ی دهره ق به ئه و ساردبیته وه.
 له زووترین کاتدا شایه دیکم په یدا کرد، ئه ویش پیشهنگی هیزه که مان بوو. له و

سهردهمه دا دوئیل سزای قورسی به دواوه بوو، به لّام له نیو ئه فسه راندا باو بوو. دهمارگرژیی دپندانه هیندی جار ئاوا به هیز دهبی و ریشه داده کوتی.

کوتایی مانگی ژوئن بوو. بریارماندا سهعات حهوتی رۆژی دوایی له قهراغ شار یه کتر ببیننه وه. به لّام ئه و کاته پروداویک بووه هوی گوپان و گه رانه وه له ژياندا. شهوی، کاتی گه رانه وه بۆ مالی رقم له. ئافانسی - خزمه تکاره کم ههستا و به هه موو هیزی خۆم دوو زللم خیوانده لاروومه تی و خوین به دهمولووتیدا هاته خوارئ. ئه و کوپه فه قیره زور له ماوه ی سهربازییه که ی تینه په ریبوو، پیشتیش لیمدا بوو به لّام نه ک ئاوا دپندانه. بروام پیبکه ن ئه گه رچی ئه و کاره چل سال له مه و بهر بوو به لّام به شهرم و ژانه وه دیته وه بیرم. چومه سهر جیگا که م و نزیکه ی حهوت سهعات خه وتم. کاتیک له خه و راپه ریم، رۆژ هه لاتبوو. هه ستام - ئیتر نه متوانی بخه وم - چوومه بهر په نجیره که و کردمه وه. به ره و پرووی باخه که راره ستام، خور بهر ز ببۆوه، گهرم و جوان بوو، بالنده دهیان جریکاند. له دلی خۆمدا گوتم: یانی چی، هه ستیک له دلمدایه وه ک پهستی و شوریه یی ده چی؟ رهنگه هوی ئه وه بی خوینی که سیک ده ریزم؟ له بهر خۆمه وه گوتم: نا، پیموانییه ئه وه بی. هی ئه وه یه له مردن، له کوژران ده ترسم؟ نا؛ نا ئه وه ش نییه... له پر تیگه ی شتم چیه. هوی ئه وه بوو شهوی رابردوو له ئافانسیسم دابوو! ئه و دیمه نه له بهر چاوم لانه ده چوو، ده تگوت دیسان دووپات ده بیته وه؛ ئافانسی به ره و پروم راره ستا بوو و من به زلله وه ری گه رابوومی و ئه و قیت راره ستا بوو، هه ر دوو دهستی بهر دابۆوه و سه ری هه لئینابوو و چاوی له چاوم بریبوو و ده تگوت مه شق ده کا. له گه ل هه ر زه بریک لاتراسکه ی ده به ست و ته نانه ت نه یده ویرا دهستی هه لئینته وه و به بهر چاوییه وه بیگری. ئیستا مرو فیک که تووشی ئه م رۆژه ره شه بووه، هه ر وه ها مرو فیک که ها وره گه زی خوی ئازارده دا! چ جینایه تیک! ده تگوت خه نه ره یک هه موو جه سه تم و نجر و نجر ده کا. له کاتیکدا که خور هه لاتبوو و گه لای داران ده شنینه وه و دهره و شانیه وه و په له وه ر جریوه یان ده هات، راره ستا بووم، به لّام ده تگوت

زمانم له گؤ چووہ... دەستم به بهر چاوموہ و گرت و خوّم دا به سەر جیوانه که مدا و دەستمکرد به فرمیسک هه لوهراندن. پاشان مارکیلی برام و هبیر هاته وه که له سه ره مه رگدا به خزمه تکاره کانی گوتبوو: «خوشه ویسته کانم، بۆ چی خزمهت به من دهکن، بۆ خوشتان دهویم، کوا من شیاووی ئەوهم ئیوه خزمهتم پیبکهن؟» به زهینمدا هات بلیی شیاووی ئەوه بم؟ ئاخر کوا من بۆ ئەوه ده بم که سینی دیکه، هاوهره گه زیك، خولقاو له سەر شیوه و ئەدگاری خودا، خزمهت به من بکا؟ بۆ یه کهم جار له ژیانمدا ئەم پرسیاره خووی به سه ردا سه پاندم. کاکم گوتبووی: «دایه گیان، خوشه ویسته کهم، له راستیدا هه موومان له هه مبه ر یه کتریدا به رپرسین، مخابن مرؤقه کان له وه تیناگه ن. ئەگه ر له و بگه یشتبایه ن، دهسته وه به جی دنیا ده بووه به هه شت.»

هه روا که ده گریام، له دلی خوّمدا گوتم: «خودایه ده کری ئەمهش درؤ بی؟ له راستیدا، رهنگه من له خه لکی زیاتر ئەرکی به رپرسایه تیم له سەر شان بی و له هه موو خه لکی دنیاش تاوانبارتریم» له ناکاو، هه ر چی هه قیقه ته به رووناکی له بهر چاوم زهق بوونه وه: ده مویست چبکه م؟ ده مویست مرؤقیکی باش و زیرهک و به شه رهف بکوژم که هه یچ خراپه یه کی بۆ من نه بووه. ژنه که ی هه تا ئاخری ته مه ن له به خته وه ری بی به ش بکه م و تووشی ئازار بیست و دیقبکات. به م جوّره له سەر پینه فه که م پراکشام و گویم به تینه پینی کات نه دا. له ناکاو شایه ده که م - پیشه نگه که - به ده مانچه وه هات بمبا.

گوتی: «زۆر چاک له خه وه هه ستاوی، وه ختی ئەوه یه برۆین، هه سه ته!» نه مده زانی چبکه م. به بی بریار به ملا و به ولادا هه لده خولام. به وه حاله شه وه به ره و عاره بانه که که وتینه ری. پیمگوت: «تاویک لیتره پاوه سه ته، خیرا ده گه ریمه وه. جزدانی پاره که م له بیر چووہ.» به هه له داوان گه رامه وه و راست رویشتم بۆ لای ژووره چکوله که ی ئافاسنی و گوتم: «ئافانسی، دوینی دوو زلله م لیدای، بمبووره.»

داچله کی له وه دهچوو زور ترساین، چاوی تیبیریم؛ تیگه یستم که ئەم لیبوردنه بهس نییه و له ریوه به جلوبه رگی ئەفسه رییه وه که وتم به سهر که وشه کانیدا و سهرم له بهر پیی دانا و گوتم: «بمبوره.» ئەمجار به جارێ تووشی سهر سووپمان بوو.

«قور... قوربان ئەوه بو ئاوا دهکهی؟ کوا من هدی ئەوه م هیه؟ دهستی کرد به گریان، ههر وهک پیشتری من، ههر دوو دهستی به بهر چاوییه وه گرت؛ روویکرده پهنجیره که و دای له هۆرژنی گریان و ئازای ئەندامی وه له رزین که وت. به ههله داوان گه رامه وه بو لای شاهیده که م و په ریمه سهر عاره بانه که. گوتم: «ئاماده م.» لیمپرسی: «تائیسنا مرۆقی سهر که وتوت دیوه؟ فهرموو ئەوه له بهر دهمت راوه ستاوه. وا که وتبوومه نه شه، له مه و دای ریگادا ههر پیکه نیم و قسه مکرد، له بیریشم نییه ده مگوت چی. چاوی تیبیریم: «وايه کاکي خۆم، دیاره پیاویکی ئازا و به جه رگی و شه رافه تی جلوبه رگه که مان ده پاریزی.»

کاتیگ گه یشتینه شوینی دیاری کراو، ئەوان چاوه پروانمان بوون. یه کی دوازه ههنگاویان له یه کتر دوور خستینه وه. ده بوو ئەو له پیشدا ته قه بکا. شاد و به نه شه راوه ستام و چاوم له چاوی بری؛ چاوم نه ده ترووکاند، به خۆشه ویستییه وه چاوم لیده کرد، چونکه ده مزانی چی ده که م. گولله که ی ته نیا سهر چیخ لاجانگ و گوچکه می گرت. گوراندم: «خودایه زور شوکور هیچ کهس نه کوژرا.» پاشان وه رسووپام و ئەوه نده ی دهستم گرتی ده مانچه که م فریدا نیو دار و ده ونه کانه وه.

گوراندم: «جیی تو ئەوییه.»

پوو مکرده ره قبییه که م و گوتم: «قوربان هیوادارم منی گه مژه ببووری که سووکایه تیم پیکردی و هانمدا ی ته قه م لیکه ی. من زور له ئیوه خراپترم. ئەوهش به و که سه بلن که له دنیا دا له وت خۆشه ویستتر نییه.» ههر که ئەوه م گوت، ههر سیکیان به سهر یاندا گوراندم.

رہقیبہ کہم بہ توورہی نہراندی: «پیروی چاک، ئہگہر نہتدہویست شہر
بکہی، بؤ لہ کؤلم نہبوویہوہ و ئہو پهندهت پندام؟»
بہپیکہنہنہوہ وہلامم دایہوہ: «دوینی گہوج بووم، ئہمروؤ ئہقلم لہ سہر
خویہ.

گوتی: «سہبارہت بہ دوینی باوہرت پندہکہم، بہلام ئہو کارہی ئہمروؤت
جیی سہر سوورمانہ و بؤم قہبوولناکری.»
دہستم بہ یہکدادا و دہنگم ہہلینا: «بژی، لہو بارہشہوہ لہ گہلتا ہاورام،
ہہق بہ توہ!»

- دہی ئاخری تہقہ دہکہی یان نا؟
گوتم: «نا، نایکہم. ئہگہر پیٹخوشہ دیسان تیریکم پیوہنی، بہلام چاکتر
واہہ ئہو کارہ نہکہی.»

شاہیدہکانیش، بہ تاییہت شاہیدہکہی من، گوراندی: «بہو کارہت
بہرہوروو بوون لہگہل دوژمنہکہت و داوای لیخوشبوون دہتہوئی ئاپرووی
گوردانہکہمان بہری! جا ئہوہ کارہ، ئہگہر دہمزانی ئاوا دہکہی...
راوہستا بووم بہرہ و روویان و ئیتر پینہدہکہنیم. گوتم: «بہراستی لہم
سہردہمہدا دوژینہوہی کہسیک کہ لہ گہوجیبہتی خوی پہژیوان بیتہوہ و
بہ ئاشکرا و لہ بہر چاوی خہلک ئاوا دان بہ ہہلہی خویدا بنی، جیی سہر
سوورمانہ؟»

شاہیدہکہم دیسان گوراندی: «بہلام لہ دوئیلدا نا.»
گوتم: «ئہوہی جیی سہر سوورمانہ ہہر ئہمہیہ، چونکہ لہ گہل گہیشتنہ
ئیرہ دہبوو دان بہ ہہلہی خؤمدا بنیم، بہر لہوہی ئہو گوللہیہک بتہقینتی. بہر
لہوہی تووشی تاوانیکی گہورہی بکہم، بہلام ژیانی خؤمان وا ناحہز
کردوہ، کہ بہو شیوہیہ مہحال بوو داوای لیبورڈنی لییکہم. تہنیا داوی
ئہوہی لہ مہودای دوازده ہہنگاوہوہ کہوتمہ بہر سیرہی دہمانچہی
رہقیبہکہم، قسہکانم باہہخی دہبی بؤی. بہلام ئہگہر کاتی بہرہوروو بوون و
بہر لہ تہقہکردن داوی لیبورڈنم بگردایہ، حہتمہن دہیانگوت: «ترسہنؤکہ، بہ

دیتنی دهمانچه زاوری چووہ. گوئی بہ قسہکانی مہدن.» کاکینہ چاو لہ نیعمہتہکانی خودا بکن لہ دہورویشتی خوتان، ئاسمانی سامال و ہہوای پاک و گژوگیای تہرچک و بالندہ، سروشت رازاوہ و بیتاوانہ، ئیمہش، تہنیا ئیمہ، بیخودا و گہوج و حہپولین نازانین ژیان بہ ہہشتہ، چونکہ دہبی لہوہ بگہین، ہہرکات لہوہ گہیشتین ژیان بہ ہہموو جوانیہکانیہوہ دہبیتہ بہہہشت، ئہوسا دہتوانین یہکتر لہ باوہش بگرین و دہستبکہین بہگریان.»

دہکرا زور لہوہ زیاتری لہ سہر برؤم، بہلام نہمتوانی . دہنگم لہ بہر نہشہو شادی زمانی و ہتہتہلہ خستم و قسہم بؤ نہہات. لہ دلما دہستم بہ بہختہوہریہکی ئہوہندہ گہورہ دہکرد کہ بہ عومراتی خؤم نہمدیوو.

رہقبیہکہم گوتی: «وتہکانت ہہمووی جوان و بہرپؤجین، وا دیارہ مروثیکی رہسہن و تیگہیشتووی.»

گوتم: «پیبکہنہ» خؤشم پیکہنیم، «بہلام دواتر باوہر بہ قسہکانم دہکہی.»

گوتی: «بہلی، ہہرئیستا باوہر بہ قسہکانت دہکہم. تکتا لیدہکہم دہستت بخہ نیو دہستم، چونکہ دہزانم مروثیکی راستویژی.»

گوتم: «نا، ئیستا نا، دواتر ئہگہر بہ شایانت زانیم و شیاووی پلہ و پایہی ئیوہ بووم، تہوقہم لہ گہلدا بکہ، وا باشترہ.»

گہرپاینہوہ بؤ مالی، لہ تہواوی ماوہی رینگادا شاہیدہکہم لؤمہی کردم و من ماچمکرد. ہہموو ہاوقہتارہکانم لہو مہسہلہیہ ئاگادار بوون و لیم کؤبوونہوہ و ئہو پؤژہ ہہتا ئیوارہ سہرکونہیان کردم.

گوتیان: «ئابرووی جلو بہرگہکہمانت بردووہ. دہبی دہست لہ کارہکہت بکیشیتہوہ.»

تاقمیکیش لایہنگرییان لیکردم و گوتیان: «لہ ہہمبہر گوللہدا راوہستاوہ.»
- بہلی راوہستاوہ، بہلام لہ گوللہی دووہم ترساوہ و داوی لی خؤشبوونی کردووہ.

- ئەگەر لە کوژران بترسايە، بەر لە داوای لیخۆشبوون، سەرەتا بە دەمانچەکەى تەقەى دەکرد، بەلام ئە دەمانچەکەى فریدا نیو دارودەوئەنەکان. نا وادیارە شتیکی دیکە لە گوپی دایە، شتیکی باش. جوړیک رەسەنایەتی. چاوم لیدەکردن و گویم بۆ قسەکانیان شلکردبوو و کەیفم پیدەکرد. گوتم: «دۆستان و هاوقەتارانی خۆشەویستم، بۆ دەست لە کارکیشانەوهم خەمتان نەبێ، چونکە ئەو کارەم کردوو و ئەمرو ئیستیغفانامەکەم رادەست کردوو و ئەگەر لیم قەبوولبەن، لە ئەرتهش دەچمە دەری و دەروم بۆ کلیسە.» بەبیستی ئەو قسەیه هەموو دەستیانکرد بە پیکەنین. دەى ئەوەت زووتر بگوتبایە و خۆت رزگار بکردایە، ئیمە خو ناتوانین ر‌اهیب محاکمە بەکەین.

پیدەکەنین و خویان پیراگیر نەدەکرا، نەک بۆ لۆمە و تانە، بەلکو لە بەر شادی و دل‌سۆزی. هەر لە رێو هەستی دۆستانەى خویان دەربەری، تەنانەت ئەوانەش کە وەبەر تیروتانەیان دابووم. مانگیکی تەواو، بەر لە هاتنەوئەى حوکمەکەم و واز هینانم لە ئەرتهش، پێیاندهگوتم: «کاکى قەشە.» هەموو بە زمانى شیرین و دۆستانە لەگەلم دەدوان و دەیان ویست دل‌سۆزیم بۆ بکەن و لەو کارە پاشگەزم بەنەو: «خۆت گەوج مەکە، کوا ئەو کارە؟» دەیانگوت: «نا، مروڤیکی ئازا و بەجەرگە، لە هەمبەر گوللەدا ر‌اوەستا و دەیتوانی ئەویش تەقە لە ر‌ەقیبەکەى بکاتەو، بەلام شەوی پێشوو خەونى دیو دەبیته ر‌اهیب، بۆیه ئەو کارە مروڤانەیهى کرد.»

خەلکی شارەکەش هەر وایان هەلسوکەوت لەگەل دەکردم، تا ئەو کاتە زۆر دل‌سۆزانە وەریان دەگرتم، بەلام سەرەنجیکی وایان نەدەدامى. زۆری پێنەچوو لە بیروبەر‌وام گەیشتن و بانگهێشتیان دەکردم بۆ مالى. پیم پیدەکەنین، بەلام لە دل‌و هەخۆشیاندهویستم. ئەوئەشم لە بیر نەچی ئەگەرچی بەر‌اشکاوى باسى دوئیلەکەى ئیمەیان دەکرد، بەلام فەرماندەر و کاربەدەستان گوئیان نەدایە، چونکە ر‌ەقیبەکەى من خزمى نزیکى ژینر‌الەکەمان بوو، چونکە کارەکە خوینر‌یژی و ئاکامى ناخۆشى لینهکەوتەو

و من ئىستيعفام دابوو، كارهكەيان بە گالته زانى. ھەر بۆيە ئەو كاتە بەبى ئەوھى گوى بدەمە پىكەننەكەيان، بە دەنگىكى بەرز و نەترسانە دەستمكرد بە قسەكردن. چونكە پىكەننەكەيان دەلسۆزانە بوو و لە رووى قين و بوغزەوھ نەبوو. ئەو وتووێژانەش زياتر عەسرانە بەرپۆھ دەچوو، بەتايبەت ژنان زۆريان حەز بەقسەكانم دەكرد و داوايان لە پياوان دەكرد گوى رابگرن.

ھەر كەسە و بە پىكەننەوھ دەيانگوت: « ئاخەر چۆن دەبى من بەرپرسی ھەموان بم؟ بۆ وینە دەكرى من بەرپرسی تو بم؟ »

وھلام دايەوھ: «رەنگە ئەوھ نەزانن، چونكە لە مێژە دنيا رىگايەكى جياوازی گرتۆتە بەرو گەورەترين درۆ بە راست دەزانين و چاوەرپوانيمان لە خەلكيشە درۆمان لە گەل بكەن. لێرەدا بۆ يەكەم جار لەژياندا سادقانە و باش دووام و ھەمووتان وەك شىتم چاو لیدەكەن و پىم پىدەكەنن، ئەگەر چى بە چاوى خۆشەويستىيەوھ لىم دەروانن.»

خانەخويكەم بە پىكەننەوھ گوتى: «ئاخەر چۆن دەتوانين لە خۆشويستنى تو خۆ پياريزين؟» ژوورەكە پر بوو لە خەلك. لە ناكاو ژنىكى جىيل كە ئەو دوئيەلە بەر ئەو بەرپۆھ چوو و تەنيا لەم داوايانەدا ويستبووم ببیتە ژنى داھاتووم، ھەستا سەرپى. نەمزانيبوو كەنگى ھاتووه. ھات بۆ لام و دەستى ھينا پيشى و گوتى:

- با پىتبلىم، من يەكەم كەسم كە پىتان پىناكەنم. بە پىچەوانە، بە چاوى فرمىسكاوييەوھ سپاستدەكەم و رىزم بۆ خۆت و كردهوھەكەت ھەيە. مێردەكەشى ھات بۆ لام، پاشان ھەموو ھانتە پيشى و ئەوھندەى نەمابوو دەستبەكەن بە رامووسىنم. دلم لە شادى لىورىژ بووبوو. بەلام پياويكى گەراوھ سەرنجى راکيشام. بە ناو دەمناسى، بەلام ئاشنايەتىم لەگەلى نەبوو و ھەتا ئەو شەوھ لەبزم لە لەبزی نەگەرپابوو.

(٤) ميوانى پرپىچوپەنا

ماوھيەكى زۆر بوو لەو شارە خاوھن پلە و پايە بوو. ھەموو ريزيان بۆ دادەنا، چونكە دەولەمەند بوو و ناوبانگى بە چاكەكار دەرچوو بوو.

گوژمیه کی زوری پاره دابوو به هه تیوخانه و نه خویشخانه ی تایبه تی لبقه و ماوان و ئەو خیز و خیراته شی به شیوه ی نهینی ده کرد، ئەو کارانه شی له پاش مه رگی ده رکه وت. پیاویکی په نجا سالانه بوو، تاراده یه که نه دوین و خولک ناخوش بوو. ده سالیک ده بوو ژنی هینابوو، ژنه که ی جوان و جحیل بوو و سئ مندالی هه بوو. رۆژیکیان لای عه سر به تا قی ته نیا دانیشتبوو، له پر درگای ژوو ره که م کرایه وه و ئەو کابرایه وه ژوو ره که وت.

با ئەوه شم له بیر نه چی، ئیتر له و شوینه ی پینشوو نه ما بووم. هه ره ئەو کاته ی وازم له ئەرته ش هینا، ژوو ریکم به کرئ گرت، ئەو پیریژنه ی ژوو ره که م لی به کرئ گرتبوو کۆنه ژنی ده فته دراریکی ده وله تی بوو. پینسخزمه تی ئەو ژنه کاروباره کانی منیشی به ریوه ده برد. بۆیه ش ماله که م گوئیسته وه، دوا ی گه رانه وه له دوئیل، له پووم هه لئه ده هات چاو له چاوی ئافانسی بکه م و ناردمه وه بۆ گوردان. چونکه کاتیک پیاو کاریکی ناحه ز ده کا و تووشی شه رمه زاری ده بی، هیندی جار ده ست بۆ کاری گرینگ تریش ده با.

میوانه که م گو تی: «له چه ند رۆژی رابردو دا له زور مالان به تامه زرۆیی گویم بۆ قسه کانت شلکردوو و ئاخری بریارم دا له نزیکه وه له گه لت ئاشنابم، تا کو خۆمانه تر له گه لتدا بدویم. کاکی به ریژ ده توانی ئەو لوتفه ده ره ق به من بکه ی؟»

«به سه ر چاو، به شانازیشی ده زانم خزمه تیکم له ده ست بی.» ئەوه م گو ت، به لام هه ره له یه که م ساته وه قه لافه تی ئەو کابرایه سه یر سه رنجی راکیشام و تا راده یه که له قسه که ی خۆم په شیمان بوومه وه. چونکه خه لکی ئەگه رچی به تامه زرۆیی گوئیان بۆ قسه کانم شلکردبوو، به لام هیچکه س ئاوا به قه لافه تیکی جیددی و ناو چاوی گرژ و مۆنه وه نه هاتبوو بۆ لام. ئەو هاتبووه مالی بۆدیده نیم و دوا ی ئەوه ی دانیش ت گو تی:

- ئیوه مرو فیککی زور به جه رگ و ئازان. چونکه ویراتان به بی پینچوپه نا قسه بکه ن و مه ترسیی ئەوه ش بوو ئەو قسانه ببه نه هوی ئەوه ی له به ر چاوی هه موان ره شبن.

له وهلاميدا گوتم: «ئەو تاريفەى ئىوھ زىدەوھسەف و من ئەوھندەش تاريف
هەلگرنىم.»

بەرسقى دامەوھ: «نا، زىدە وھسەف نىيە. بىروام پىبکە ئەو کارە زۆر لەوھ
دژوارترە کە بىرى لىدەکەيتەوھ. ھەر ئەوھش شوينى لە سەر من دانا و ھەر
ئەوھش بووھ ھۆى ئەوھى بىم بۆ لاتان. تکايە پىمبلىن، ھەلبەت ئەگەر ئەو
کونچکاوييەى من نارەحەتت ناکا. لەو ساتەدا کە بۆ دوئىل راوھستای و
داواى لىخۆشبوونت کرد، وھک لە بىرت بى ھەستت چۆن بوو؟ پرسىارەکەم
بە پرسىارىکى گەوجانە مەزانە. بە پىچەوانە بۆ ئەو پرسىارە بۆسئىكى نھىنىم
ھەيە کە رەنگە دواتر بۆت باسبکەم. ھەلبەت ئەگەر ئىرادەى خوداى لە سەر
بى و ئاشنايەتييەکەمان رەنگىکى خۆمانەتر بە خۆھ بگرئ.»

لە تەواوى ئەو ماوھىدەدا کە قسەى دەکرد، چاوم لە چاوى برىبوو، «بۆيە
لە ناکا وھەستمکرد بە تەواوى لىنى دلىنام و تممانەى پىدەکەم. منىش زۆر
کونچکاو بووم، چونکە ھەستمکرد رازىکى سەير لە ناخىدا ھەيە.

وھلامدایەوھ: «پرسىت لەو کاتەدا کە داواى لىخۆشبوونم لە رەقىبەکەم
کرد چ ھەستىکم ھەبووھ. بەلام چاکتر وايە ھەر لە سەرەتای رپوداوەکەوھ
باسى شتىکتان بۆ بکەم، کە تا ئىستا ھىچکەس لىنى نەبىستووم.» ئەوھى لە
نىوان من و ئافانسىدا رپووى دابوو، چۆن خۆم دابوو بە سەر کەوشەکانىدا،
ھەمووم بۆ گىرايەوھ. لە کۆتايىدا گوتم: «ھەر بەو مەسەلەيەدا بۆت
دەردەکەوئى کە دوئىلەکە و تەنانەت مردنىش بۆ من ئاسان بووئوھ، چونکە
ھەنگاوى يەکەمم لە مالەوھ ھەلىنابووھ و بە گرتنە بەرى ئەو رپىگايە، بۆم
دەرکەوت چوونە پىشەوھ ساناتر لە گەرانەوھىيە و تەنانەت دەبىتە ھۆى
شادى و بەختەوھرىش.»

کاتى گوىى بۆ راکرتبووم، زۆر بە تاسەشەوھ چاوى تىبىرپىووم، گوتى:
«تەواوى بەسەرھات و قسەکانت سەرنجراکىش بوو. من دىسان دىمەوھ بۆ
دەيدەنىت.» ئىتر دواى ئەو رۆژە ھەموو ئىوارەيەک دەھات بۆ دىدەنىم. ئەگەر
باسى خۆى بۆ بکردايەم، پىکەوھ دەبووینە دۆست و ھاورپى گيانى و گيانىک

دهبووین له دوو جهسته‌دا. به‌لام به هیچ شیوه‌یه‌ک باسی خوی نه‌ده‌کرد و به‌رده‌وام سه‌باره‌ت به خوم و ژیانم پرسپاری ده‌کرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا، زوری هۆگر بووبووم و سه‌باره‌ت به هه‌ست و ژیانم به‌پراشکاوای بوی ده‌وام. له دلی خومدا ده‌مگوت پیویست ناکا له راز و نه‌پنیه‌کانی ژیانی ئاگادار بم. به بی ئه‌وه‌ش ده‌توانم تینگه‌م پیاوی چاکه یان نا. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه ئه‌و مروفتیکی جیدییه و له من گه‌وره‌ تریشه، که‌چی دی بۆ دیدهنی لایکی وه‌ک من و وه‌ک هاوشانی خوی چاوم لیده‌کا. زور شتیشی لیه‌وه‌ فیربووم و که‌لکم له ئه‌زمونه‌کانی وه‌رگرت، چونکه‌ خاوه‌نی بیر و زه‌ینیکی به‌رز و پروناک بو.

له ناکا پییگوتم: «سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ژیان به‌هه‌شته‌ زورم بیرکردۆته‌وه.» هه‌ر وه‌ها له دریزه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «له راستیدا جگه له‌وه‌ بیر له هیچ شتیکی دیکه ناکه‌مه‌وه.» چاویکی لیکردم و بزهی هاتی. «له ئیه‌ زیاترم برۆا پینیه‌تی، دواتر پینده‌لیم بۆ.»

گویم بۆ شلکرد و له دلی خومدا گوتم وا دیاره‌ ده‌یه‌ه‌وی شتیکم پینلی. له دریزه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «به‌هه‌شت له ناخی هه‌مووماندایه و هه‌ر ئیستا ئالیزه‌ی جه‌سته‌مدایه - ده‌ستی به‌ سینگییه‌وه‌ نا. و ئه‌گه‌ر بمه‌ه‌وی سبه‌ینێ بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ لیم ئاشکرا ده‌بی.»

چاوم لیکرد، زور به‌ هه‌له‌پرووکی قسه‌یده‌کرد و به‌ شیوه‌یه‌کی زور گومانای چاوی تی‌بریووم و ده‌تگوت ده‌یه‌ه‌وی وه‌قسه‌م بیتی.

- هه‌روه‌ها جگه له تاوانه‌کانی خومان، هه‌موومان له هه‌مبه‌ر یه‌کتردا به‌پرسین و ئه‌رکی به‌پرسایه‌تی یه‌کترمان له سه‌ر شانه، له‌م باره‌وه به‌راستی هه‌ق به‌ تۆ بوو و ئه‌وه‌ش که‌ توانیت له‌ ریه‌وه له هه‌موو گرنگایه‌تییه‌کانی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ بگه‌ی، زور باشه. له‌راستیش‌دا ئه‌م مروقانه له‌وه‌ ده‌گه‌ن، ژیانێ ئه‌ولا به‌ خه‌ون نازانن و وه‌ک راسته‌قینه‌یه‌کی زیندوو چاوی لیده‌که‌ن.

به قه‌لسی گوراندم به سهریدا: «که‌نگی، که‌نگی وه‌راست ده‌گه‌رئ؟ بلیی ئەو به‌هه‌شته و ژیا‌نی ئەولا بوونی هه‌بی؟ بلیی ئەمه ته‌نیا خه‌ون و خه‌یالی ئیمه نه‌بی؟»

گوتی: «یانی پروات پیی نییه، مه‌وعیزه‌ی بۆ ده‌که‌یت و خۆت باوه‌رت پیی نییه؟ بروا بکه هه‌ر ئەم - خۆت گوته‌نی - خه‌ون و خه‌یاله وه‌راست ده‌گه‌رئ و شکی تیدانییه. به‌لام نه‌ک ئیستا، چونکه هه‌موو ره‌وشتیکی یاسای تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه و ره‌وشتیکی رۆ‌حی و ره‌وانییه. بۆ گۆرینی دنیا و سه‌ر له‌ نوێ خولقاندنه‌وه‌ی، مرۆف ده‌بی له‌ باره‌ی ره‌وانییه‌وه بکه‌ونه سه‌ر رێبه‌کی‌تر. هه‌تا ئەو کاته‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌قینه نه‌بووبیتییه برای هه‌مووان، برایه‌تی سه‌رناگری. هه‌یچ چه‌شنه‌ فیرکارییه‌کی زانستی، هه‌یچ چه‌شنه‌ قازانجیکی گشتی، مرۆف وا رانه‌هینی که‌ ملک و سامان و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خۆی به‌ شیوه‌یه‌کی یه‌کسان به‌ سه‌ر هه‌موواندا دابه‌شبات. هه‌موو که‌س به‌شی خۆیان به‌که‌م ده‌زانن و هه‌میشه به‌خیلی و سکالا و شه‌ر و کیشه له‌ ئارادا ده‌بی. ده‌پرسی که‌نگی سه‌رده‌گری، به‌لام له‌ پێشدا ده‌بی له‌ گه‌ل سه‌رده‌می "جودایی" تیکه‌ل بین.»

پرسیم: «مه‌به‌ستت له‌ «جودایی» چیه‌؟»

- ئەم جوداییه له‌ هه‌موو شوینیک ره‌گاژۆی کردووه و له‌ سه‌روو هه‌مووشیا‌نه‌وه له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا - به‌ ته‌واوی بلاو نه‌بوته‌وه، هه‌یشتا به‌ هه‌ددی خۆی نه‌گه‌یشتوو. چونکه هه‌موو که‌س هه‌ولده‌دا که‌ سایه‌تی خۆی به‌جیا راکرئ و ده‌یه‌ه‌وئ له‌بارترین ژیا‌ن بۆ خۆی دابینبات. به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا هه‌موو هه‌وله‌کانی بۆ گه‌یشتن به‌ ژیا‌نیکی له‌بار به‌ ناکامی ده‌گا و ده‌بیته‌ هۆی له‌ نیو چوونیشی، چونکه له‌ جیا‌تی خۆناسین له‌ نیو جوداییه‌کی ته‌واودا نوێ ده‌بیته‌وه. له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا سه‌ر له‌ به‌ری مرۆفایه‌تی له‌ به‌ر یه‌ک هه‌له‌شاوه و دابه‌ش بووه و هه‌ر که‌سه و ئەسه‌پی خۆی تاوده‌دا و ئاوره‌ سووره له‌ خۆم دووره، خۆی له‌ هه‌موو کاریک دووره په‌ریز راده‌گری، خۆی و مال و سامانه‌که‌ی له‌ خه‌لکی ده‌شاریتته‌وه و له‌ ئاکامیشدا ئەو خه‌لکی له‌

خوی دهاریننی و خه لکیش ئەو له خویان تهره دهکهن. مال و سامان پیکه وه دهنی و له بهر خویه وه دهلی: «ئیسنا چهنده دهسه لاتدارم و چهندهش له ئەمان دام.» تهماح وا کویری دهکا، تیناگا چهندهی له سه ریهک هه لچنیوه زیاتر به زه لکاوی بی هیزی و فه وتاندا رۆده چی. چونکه عاده تی گرتوه ته نیا پشت به خوی بیهستی و له هه مووان دا بری. خوی وا بارهیناوه که ئیمانی به خه لک و مرو فایه تی و یارمه تییان نه بی. ته نیا له وه زنده قی چوو و دلی سواره، نه کا پاره و دهسه لات و سامانه که ی که به زحمه ت په یادی کردوو. له دهستی بیته وه. له م سه رده مه دا و له هه موو شوینیک مرو فقه کان تیناگهن که هیمنایه تی و دل حه سانه وه ی راسته قینه له یه کگرتن دایه، نه ک له هه ولی تاکه که سی و جو دایی خوازیدا. به لام ئەم لیک هه لپرانه پر مه ترسییه ده بی هه ر چونیکه کۆتایی پی بی و خه لکی بزانه چون له خورا و به شیوه یه کی ناسروشتی دلایان ره شبوو و له یه کتر دا براون. ئەم ده بیته رۆحی زه مان و خه لکی سه رسام ده بن، چون ئەو ماوه دوور و دریژه له تاریکیدا دانیشتون و پروناکییان نه دیوه. ئەو کاته یه که نیشانه ی «کوری مرو ف» به ئاسمانه وه ده بیند ری... به لام تا ئەو کاته، ده بی هه روا ئالا که شه کاوه را گرین. هیندی جار مرو ف ده بی بیته سه رمه شق، ته نانه ت ئەگه ر ناچار بی ئەو کاره به تا قی ته نیاش ئەنجامدا و کرده وه که ی شیتانه بنوینی. به م شیوه یه گیانی مرو ف له ته نیایی پرگار بکا و ئەوان به ره و ئە شقیکی برایانه هاندا. ته نانه ت ئەگه ر به شیتیشی بزانه، ته نیا له بهر ئەوه ی ئەو ئەندیشه گه وره یه نه فه وتی.

هه موو عه سرانه مان به و ده مه ته قی و مشتومرانه راده بوارد. ده ستمان له هاموشوی دهر و جیرانان هه لگرت و ئیتر بو کوره کانیا ن نه ده چووین. هه روه ها ئەو بازار گه رمییه ی پیشووشم نه مابوو. ئەوهش له بهر ئەوه نه بوو له بهر چاویان که وتبیتم، چونکه هه روا خو شیا ن ده ویستم و ریزیان بو داده نام. به لام نا کرئ حاشا له وهش بکه ی ن که ده سه لاتیک ی گه وهره له کۆمه لگادا باو بو. منیش به چاوی ریزه وه چاوم له میوانه پر پیچوپه ناکه م ده کرد، چونکه جگه له وه ی به بیر و به هر مه ند بو، تیگه ی شتم که پلانیکی له

زهینیدا دارشتووه و رهنکه خه‌ریکی خو ناماده کردن بی بو کاریکی گه‌وره. رهنکه هر له بهر ئه‌وه‌ش ئاوا هوگرایی به من هه‌بوو که زورم خو له پار و کاره‌که‌ی هه‌لنه‌ده‌قوتاند و به‌پرسیاری راسته‌وخو و ناراسته‌وخو نه‌مده‌ویست سهر له کاری ده‌ره‌نیم. به‌لام ئاخری تیگه‌یشتیم که ده‌یه‌ه‌وی شتیکم پی‌بلی. له راستیدا ئه‌وه‌شم مانگیک دوا‌ی هاتنه‌که‌ی بو ده‌رکه‌وتبوو.

جاریکیان پییگوتم: «ده‌زانی خه‌لک لیمان در‌دو‌نگ بوون و له‌خویان ده‌پرسن بو ئه‌وه‌نده دیم بو دیده‌نیت. به‌لام قه‌یناکا با هه‌روا به‌گومان بن، چونکه زور زوو هه‌موو شتیکیان بو پروون ده‌بیته‌وه.»

هیندی جار سه‌یر تووشی دله‌ خورپه و جو‌ریک حال لی‌هاتن ده‌بوو و خیرا هه‌لده‌ستا و ده‌رو‌یشت. چاویکی پشکینه‌رانه‌ی لیده‌کردم و له‌ دلی خو‌مدا ده‌مگوت هه‌ر ئیستا بی‌په‌رده و به‌راشکاوی شتیکم پی‌ده‌لی. «به‌لام له‌ناکاو ده‌ستیده‌کرد به‌قسه و باسی شتیکی ئاسایی ده‌کرد. زور له‌ده‌ست ژانه‌سه‌ریش سکالای ده‌کرد. روژیکیان کتوپر دوا‌ی قسه‌کردنیکی زور و پر‌دله‌خورپه، ره‌نگی سپی هه‌لگه‌را و هه‌روا چاوی تیبری‌بووم، چاوی به‌مو‌له‌ق ویستا و کهوت به‌لادا. گوتم: «چییه» چبووه؟ ئه‌وه بو وات لی‌هات؟ - ساتیک به‌ر له‌وه باسی ژانه‌سه‌ره‌که‌ی کردبوو.

- من... ده‌زانی من... که‌سیکم کوشتووه!

ئه‌وه‌ی گوتو به‌روخساری وه‌ک هوما‌یی سپی هه‌لگه‌راوی زه‌رده‌یکی گرت: «بوچی زه‌رده‌ده‌گری؟» ئه‌و فکره به‌ر له‌وه‌ی شتیکی دیکه سه‌رنجم را‌کتیشی، له‌زه‌نیم ده‌ره‌په‌ری. منیش ره‌نگم سپی هه‌لگه‌را. گوراندم: «ده‌لیی چی؟»

به‌بزه‌یه‌کی سارد و سه‌روه‌ه‌ گوتی: «دیوته وتنی یه‌که‌م وشه‌چه‌نده دژواره. به‌لام ئیستا که‌ دانم پیا‌ناوه، هه‌سته‌ده‌که‌م یه‌که‌م هه‌نگاوم هه‌لیناوه‌ته‌وه و ده‌رو‌مه‌ پی‌شی.»

تا ماوه‌یه‌کی زور نه‌مده‌توانی بر‌وای پی‌بکه‌م. له‌وکاته‌دا بر‌واشم پی‌نه‌کرد، تا وای لی‌هات سی‌روژ له‌سهر یه‌ک هات بو دیده‌نیم و هه‌موو شتیکی بو

باسکردم. پیموابوو شیتبووه، به لّام ئاخری به وپه‌ری سه‌رسو‌رمانه‌وه تیگه‌یشتم، جینایه‌ته‌که‌ی جینایه‌تیکی گه‌وره و سامناک بووه.

چارده سال پیشتر، بیوه‌ی مالیکیکی کوشتبوو، ژنیکی جوان و جیل و ده‌وله‌م‌ند بوو و مالی له شاره‌که‌ی ئیمه بوو. بو‌ی شیت و شه‌یدا ده‌بی و هه‌ستی خو‌شه‌ویستی خو‌ی دهر‌ده‌بر‌ی و هه‌وله‌دا دلی نه‌رم بکات و شووی پی‌بکا. به لّام ئه‌و دلی به که‌سیکی تره‌وه بوو، ئه‌فسه‌ریکی خاوه‌ن پله و پایه و نه‌جیم و له بنه‌ماله‌یه‌کی ره‌سن. که ئه‌و کاته له گو‌ره‌پانی شه‌ر بووه و چاوه‌ر‌پی گه‌رانه‌وه‌ی چاوه‌روان نه‌کراوی بووه. هه‌ر بو‌یه جوابی ئه‌م ناداته‌وه و داوای لیده‌کا ئیتر نه‌چیت بو دیده‌ینی. داوی لیک هه‌ل‌بران، چونکه له که‌لین و قوژبنی مال‌که‌ شاره‌زا بوو، بریار ده‌دا ئه‌گه‌ر ئابروو چوونیشی به دواوه بی، نیوه‌شه‌و له نیو باخه‌که و قوونه‌بانه‌که‌وه بو‌ی بچیته‌ مالی. به لّام هه‌روهک زور جارن بیستو‌مانه، جینایه‌ت کردن به ه‌وی بی‌باکی و له‌خو‌ر‌ادینی زوره‌وه، له جینایه‌تی تر سه‌رکه‌وتو‌وانه‌تر ده‌بی.

له ر‌و‌چنه‌ی هه‌وره‌بانه‌که‌وه ده‌چیته سه‌ریان و به په‌یژه‌که‌دا ده‌چیته خواری. چونکه ده‌یزانی ئه‌و دهر‌گایه‌ی پال قالد‌رمه‌که هیندی جار به ه‌وی که‌مه‌رخه‌می پی‌شخزمه‌ته‌کانه‌وه داناخ‌ری. بو‌یه هیوادار بوو ئه‌و شه‌وه دهر‌گاکه دانه‌خرا‌بی و هه‌رواش بو‌وبوو. به تاریکی خو‌ی ده‌گه‌یینیته ژووری خه‌وه‌که‌ی که شه‌وخه‌فیکی لی‌هه‌ل‌کرا‌بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی به ئانقه‌ست چووبیتن هه‌ر دوو هاو‌دمه‌که‌ی به‌بی وه‌رگرتنی مؤ‌له‌ت چووبوون بو‌ جیژنی له‌دایک بوونی ئاشنایه‌کیان هه‌ر له‌و شه‌قامه. پی‌شخزمه‌ته‌کانی دیکه‌ش له وه‌تاغی خزمه‌تکاران یان له چیش‌تخانه‌ی قاتی ژيروو خه‌وتبوون. هه‌رکه چاوی به ژووری خه‌وه‌که‌ی ده‌که‌وئ، هه‌وه‌سی بلیسه‌ ده‌ستینی و پاشان ر‌قیکی ده‌خه‌زدارانه و به‌خیلانه دلی داده‌گرئ و وه‌ک مر‌و‌قیکی مه‌ست و بی‌ئیختیار خه‌نجه‌ریک له سه‌ر سینگی ده‌دا و ته‌نانه‌ت ناهیلی نووز‌ه‌ی بیته‌ ده‌ری. پاشان به‌ فی‌ل و ته‌له‌که‌یه‌کی شه‌یتانانه و دل‌ره‌شانه پیلانیک داده‌ریژئ که تاوانه‌که به‌کو‌یته ئه‌ستوی خزمه‌تکاره‌کان. به‌و په‌ری خو‌یریه‌تییه‌وه جزدانی پاره‌که‌ی

هه‌لده‌گرئ، به‌کلیلی ژێر بانجه‌که‌ی درگای دۆلابه‌که ده‌کاته‌وه و هیندی شتی تر هه‌لده‌گرئ. ئه‌و کاره‌ش جوړیک ده‌کات، که‌وا بنوینی پیشخزمه‌تیکی گه‌مژه کردوویه‌تی. ده‌ست له‌شته به‌ نرخه‌کان و قه‌باله و تاپۆکان نادات و ته‌نیا پاره هه‌لده‌گرئ. بریک له‌ زیڕ و زه‌مبه‌ره درشته‌کان هه‌لده‌گریت و ده‌ست بۆ خشل و ئالتونه زه‌ریفه‌کان نابا که ده‌هینده‌ی ئه‌وان گرانبایتر بوون. هیندیگ شتیش وه‌ک یادگاری هه‌لده‌گرئ بۆ خۆی. که‌ دواتر به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ده‌که‌ین. دوا‌ی ئه‌و کرده‌وه بی‌ به‌زه‌بیانه و چه‌په‌له، به‌ ئه‌سپایی له‌ کوپوه هاتبوو هه‌ر به‌ویدا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه.

چه‌ند پوژ دواتر، که‌ هه‌والی قه‌تله‌که‌ بلاو ده‌بیته‌وه، هه‌چکس به‌ خه‌ونیش بیرى له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه بکوژه‌که ئه‌و بی! چونکه هه‌یچ که‌س ئاگاداری هه‌لیکردوویی ئه‌و نه‌بوو. هه‌میشه ئارام و له‌سه‌رخۆ بوو، هاو‌په‌یه‌کیشی نه‌بوو، سفره‌ی دلێ له‌لا بکاته‌وه. ئه‌ویان وه‌ک ئاشنای کوژراوه‌که چا‌و لیکرد. ئه‌ویش نه‌ک ئاشنایه‌کی نزیک، چونکه له‌ دوو هه‌وتووی رابردوودا ته‌نانه‌ت نه‌چوو‌بوو بۆ سه‌ردانیشی. یه‌کێ له‌ به‌نده زه‌رخ‌په‌کانی ئه‌و ژنه، که‌ ناوی پیووتیز بوو، خه‌را شکیان په‌په‌یه سه‌ری و هه‌موو بنۆس و به‌لگه‌کانیش ئه‌وه‌یان ده‌سه‌لماند. ئه‌و کوپه‌ ده‌یزانی خاتونه‌که‌ی ئه‌و راسه‌تییه‌ی پووشه‌سه‌ر نه‌کرده‌یه. ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌ به‌نده زه‌رخ‌په‌کانی بگه‌رایه‌ن به‌ سه‌ر باز، ده‌بوو ئه‌و به‌رن. چونکه خزم و که‌سی نه‌بوو و هه‌لسوکه‌وتیشی نه‌ده‌که‌وته به‌ر دلان. کاتیک له‌ مه‌یخانه‌یه‌ک مه‌ستی ده‌کا، خه‌لک لێی ده‌بیستن که‌ هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی له‌ خاتوونی کردووه. دوو پوژ به‌ر له‌ مه‌رگی ژنه، کوپه‌ هه‌لاتبوو و هه‌چکس به‌ سه‌روسو‌راخی نه‌ده‌زانی. پوژیک دوا‌ی کوژرانی خاتوون له‌ ده‌روه‌ی شار ده‌بیین مه‌ست و سه‌ر خۆش ملی پێی گرتووه و خودا‌په‌ستان ده‌ستی راسه‌ته‌شی خوینا‌وی ده‌بی. ده‌لی خوینی لووتم به‌ریووه، به‌لام هه‌چکس با‌وه‌ری پێنا‌کا. ها‌و‌ده‌مه‌کانی خاتوونیش ده‌لین ئه‌مه‌ چو‌وین بۆ کوپه‌ جیژن و کاتی گه‌راینه‌وه ده‌رگای هه‌شه‌که‌رابووه. هه‌روه‌ها هیندیگ ورده‌شتی دیکه‌ش ئاشکرا ده‌بی و

پیشخزمه تی بهسته زمان تاوانبار دهکن. قولبهستی دهکن و بهتاوانی قهتل دادگایی دهکری. بهلام حهوتوویهک دواى گیرانهکەى له بهندیخانه تاویاوویکی قورس دایدەگري و تا دهیگهیهننه نهخوشخانه، بیتهوش دهکهوئ و دهمری. مهسهلهکەش لیهدا تهواودهبی و دهدریته دهست ئیرادهی خودا. قازی و پاریزه رانی دادگا و خەلکی شارهکه تیکرا له سەر ئهوه کوک دەبن که بکوژ ئه و پیشخزمه ته بووه و له نهخوشخانه مردووه. کهوايه پهروهندهکه دهبهستن و سزای تاوانهکه دهکهوئته دهست خودا.

ئه و میوانه پریچوپه نایه ی من که ئیستا هاوړیم بوو، گوتی سهرهتا ریزه یهک تووشی عزاوی ویژدان نه بووه. ماوهیهکی زور ژيانی لی تال دهبی، بهلام نهک بهو هویه، بهلکو به هوی په شیمان بوونهوه لهو کردهویه و کوشتنی ژنیک که ئه و همموه ی حەز لیکردبوو. ئه و ژنه له ژياندا نه مابوو و پنیوابوو به کوشتنی ئه و ئەشقی خوئی کوشتوو. ههروهها ئاوری ههوهس ههروا له نیو دهمارهکانیدا شهپولی دها. بهلام بو کوشتن و رشتتی خوینی مروفتیک هه ر گویی نه بزواوه. بهلام فکری ئه وهش که دهبیته ژنی که سیکی دیکه، به جارئ ئارا و قارای لی هه لگرتوو و خوئی به به رههق زانیوه. هه ر بویه ماوهیهکی زور وا به خوئی دهسهلمینتی که جگه لهوه چارهیهکی دیکه ی نه بووه.

سهرهتا که ئه و پیشخزمه ته قولبه سندهکن، دهکهوئته دلله و پیزه، بهلام نهخوشیی و مهرگه خیراکه ی ئه و کوره دلنای دهکا و بهوه دلی دههسهیتهوه که مردنی ئه و پیشخزمه ته به هوی گیران و ترسهوه نه بووه، بهلکو روژی هه لاتتهکه ی شهوئ ههتا بهیانی مهست و کهله لاله سهر زهویی تهرو تلیسک دهخهوئ، سهرمای دهبی و ئه و لهرز و نوبه تی قوورسه دایدەگري. دزینی پاره و شتهکانی دیکه زوری ئازار نادا، چونکه وا به خوئی دهسهلمینتی که ئه و دزییهی له بهر تهماح نه کردوو و بو سپینهوی گومان و شوینهونکی ئه و کاره ی کردوو. پارهکه زور نه بووه و ماوهیهک دواى رووداووه که هه موو پارهکه و بریکی دیکهش دهبات و دهیدا به هه تیوخانهیهک لهو شاره. ئه و

کاره دهکا بۆ ئهوهی سهبارهت به دزییه که ویژدانی ئاسووده بی. راستیه که شی ئهوهیه ههتا ماوهیهکی زۆر دلی ئارام دهبیته وه. - خۆی ئهوهی پیگوتم - پاشان پی دهنیته بواری چالاکیه کی گه وه تره وه و درێژه به خزمه ته که ی دهدا. ئه رکیکی زۆر دژوار و پر زهحمهت هه لده بژیرئ و دوو سالی وهختی خۆی بۆ دادهنی. چونکه خاوهنی ئیرادهیه کی پته و بووه، ههتا رادهیه ک رابردوو له بیر دهباته وه. هه ر کاتیکیش وهبیری دیته وه، هه ولدهدا به هیچ شیوهیه ک فکری لینه کاته وه. له کاروباری چاکه و خیروخیراتدا چالاکی دهنوینی و بناغه ی چه ند هه تیوخانه و ناوهنده ی چاکه کاری دادهمه زرینی، به ته وای توانا وه یارمه تییا ن دهدا. له هه ر دوو پیته خته که واته مۆسکۆ و پترزبوگ کاری چاک و شیوا ئه نجامدهدا. له هه ر دوو شاره کهش وه ک ئه ندامی ئه نجوومه نی چاکه کاری هه لده بژیردرئ. له گه ل ئه وه شدا رابردووی وهبیر دیته وه و ئازاره که ی ئارا و قارای لی هه لده گرئ. پاشان ئاشقی کچیکی جوان و وریا ده بیته و زۆر زوو زه ماوهندی له گه ل دهکا، به و هیوایه ی ژیا نی هاوبه شی له ته نیایی و ناهومیدی ده ریهنی و به ده ستپیکردنی ژیا نی تازه و به جئ هینانی ئه رکی بنه ماله و ژن و مندال خۆی له چنگ بیره وه ریبه کۆنه کانی ده رباز بکا. به لام راست پیچه وانه ی چاوه روانییه که ی ده بی. ته نانه ت له یه که م مانگی زه ماوهنده که یدا به رده وام ئه و خه یاله ئازاریده دا، که: «ژنه که م خۆشی ده ویم - به لام ئه گه ر بزانی چی؟» کاتیک ژنه که ی پییده لی به م زووانه مندالم ده بی، ده که ویته دله خورپه. «ژیا نیکم وه دی هینا وه، به لام ژیا نیکم ساندۆته وه.» ده بیته باوکی مندالان. «چۆن بویرم خۆشم بوین. بیان عاملینم و وه بهر خویندیا ن بنیم، چۆن ده توانم باسی مه زنایه تییا ن بۆ بکه م؟ من خوین ریژم.» منداله کانی هه موویان وریا و زیره ک ده بن و پیخۆشده بی بیانا لاونیته وه. «ناتوانم چا و له روخساره پاک و بیگه رده که یان بکه م، شایانی ئه وه نیم.» ئاخری خوین، خوینی کوژرا وه که و ژیا نیککی شیرین که هه لپرو وکاندبوو. خوینیکی رژا و که هاواری تۆله ی کردبوو، به جارئ ژیا نی لی تال دهکا و خه ونی هاشه وپاشه ده بینی. به لام چونکه خاوهنی ئیرادهیه کی

پته و بووه، ماوهیهکی زور تاقت دینئی و دانبهخویدا دهگری. له دلی خوئیدا دهلی: «بهم ئازار و عهزاوه شاراوویه کهفارهتی هه موو تاوانهکان دهدهمهوه.» بهلام ئه و هیوایهشی دهملهپووش دهمینیتهوه و پوژ له دواى پوژ زیاتر ئازاری ویژدان تهنگی پیههلهچنی و ئوقره ی لی ههلهدهگری.

به هوی چاکه کارییهکانیهوه خه لکی زوری ریز بو دادهنین، وهک ئه وهی هه موو به دیتنی ناوچاوه تال و عه بووسه که ی ترسیان لی نیشتی. بهلام هه رچی زیاتری ریز بو دادهنین، ئه و زیاتر ههست به ئازار دهکا و ئوقره ی لی ههلهدهگری. لای من دانی به وهدا نا که چهن جار ویستوویه تی خوئی بکوژی. بهلام بیروکه یه کی دیکه میشکی دادهگری. بیروکه یه ک که سه ره تا مه حال بوو و نهیده توانی بیری لیپکاتهوه، ئه گه رچی ئاخری وا به سه ر پوچیدا زالبوو نهیده توانی خوئی له چنگ دهرباز بکا. له خه ونیدا ههلهدهستی و دهرواته ده ری و له هه مبه ر خه لکیدا دان به تاوانه که یدا ده نی. ماوه ی سی سال ئه و خه ونه دهستی له کوئ ناکاته وه و به شیوه ی جو راو جو ر چنگ له میشکی گیر ده کا. ئاخری به و ئاکامه ده گا ئه گه ر دان به تاوان و جینایه ته که یدا بنی، پوچی شیفا ده ری و هه تا هه تا هیمنایه تی بالی به سه ردا ده کیشی و گیانی ئاسووده ده بی. بهلام ترس و ده خوریه دایده گری و نازانی چو ن ئه و کاره بکا. هه تا ئه و کاته ی که رووداوی دوئیه که ی من به سه ردا دی.

«به دیتنی ئه و کاره ی تو، منیش بریاری خوم داوه.» چاوم لیکرد، دهستم به رانمدا دا و گوتم:

- یانی رووداویکی ئاوا بی بایه خ بووه هوی ئه وهی تو ئه و بریاره گرینگه بدهی؟

وه لامیدایه وه: «بریاره که ی من سی سال بوو له میشکما گورابوو و رووداوه که ی تو به یه کجاری رسکاندی. کاتیک بیرم له و کاره جوانه ی تو کرده وه خووم لومه کرد و به خیلیم پی بردی.» ئه وهشی به روویه کی ناخوشه وه ده ربپی.

گوتم: «به لّام بروا به قسه کهت ناکهن. ئه و پروداوه چارده سال له مه بهر قه و ماوه.»

- به لگه م هه یه، به لگه ی گه وره و باوه ر پیکراو. ئه وانه ده نوینم. منیش هه ستامه سه ر پئی و هاوارمکرد، له باوه شم گرت و رامموسی.

(وهک ئه وه ی هه موو شتیک پیوه ندیی به منه وه بئی) گوتی: «شتیک، شتیکم پئی بلئی. ژنه که م، منداله کانم! ژنه که م له حه بیه تدا دیقه دکا. ئه گهر چی منداله کانم ملک و سامانه که یان له ده دست نابیته وه، به لّام تاهه تاهه وهک مندالی تاوانباریک چاویان لیده که ن! چ بیره وه ریبه ک، چ بیره وه ریبه ک له دلایندا به جی دیلم!» هیچم نه گوت.

- هه لبران له ژن و منداله که م و به جی هیشتیان بو هه میشه؟ هه تا هه تا، ده زانی هه تا هه تا!

به ئارامی دانیشتم و له بهر خو مه وه دو عایه کم خویند. پاشان هه ستام، هه ستم به مه ترسی ده کرد.

چاوی تیبریم و گوتی: «چیبه که م؟»

گوتم: «برو! له هه موو جیگایه ک بیکه به قاو. هه موو شتیک ده روا و تیده په ری، ته نیا هه قیقه ت ده مینیته وه. منداله کانت گه وره بن، له برپاره گه وره که ت ده گهن و شانازیت پیوه ده که ن.»

ئه و کاته وهک بلئی بریاری خو ی داوه، به جییه ی شتم. به و حاله شه وه ماوه ی دوو هه وتوو هه موو روژیک عه سرانه ده هات بو لام. هه ر وا خه ریکی خو ئاماده کردن بوو، بو ئه و کارهش هه روا دوو دل بوو و له سه ری ساغ نه ده بووه. دلم پئی ده سووتا. روژی وابوو ده هات بریاری ئاخری ده دا و به تین و تاوه وه ده یگوت:

- ده زانم ئه و کاته ی دان به تاوانه که دا ده نیم، دنیا له بهر چاوم ده بیته به هه شت. چارده سال له دۆزه خدا بووم. ده مه وه ی ئازار بکیشم. سزاکه ی ببینم و ده سته که مه وه به ژیانیکی ئاسایی. ده توانین به تاوانباری له دنیا ده رچین، به لّام گه رانه وه له گوریدا نابی. ئیستا ناویرم جیرانه که م و ته نانه ت

مندالەکانی خۆم خۆش بوئ. خودایە گیان! مندالەکانم ڕەنگە لەو بەگن کە چ ئازاریکم چیشتوو و چ سزایەک دراوم، هەر بۆیە مەحکووم ناکەن! خودا لە تواناییدا نییە، بەلکو لە ھەقیقەتدا.

پیمگوت: « ھەموو لە کردووە جوان و مەزنەکەت دەگەن، ئەگەر خیراش تێنەگەن، دواتر بۆیان دەردەکەوئ. چونکە ڕیژت بۆ ھەقیقەت داناو. ھەقیقەتی ئاسمانی، نەک ھەقیقەتی زەوینی.»

بە ڕوای تێکی ھێمانەو، دەڕۆشیت، بەلام ڕۆژی دواوی دیسان دەھاتەو: خەمۆک و ڕەنگ بزرکاو و لۆمەکار.

- ھەر کاتیگ دیم بۆ لات، ھیندەم ئەو چاوێ پر پرسیارانەت تێدەبەری، وەک ئەوێ بلیی: «ھیشتا لە قاوت نەداو!» تۆزئ سەبرکە، دلت لە من نەھیشئ. ئەو جۆرە بیری لێدەکەیتەو، وانییە. چونکە ئەو کاریکی ھەروا سادەنییە. ڕەنگە ئەو کارە ھەر نەکەم. تۆ خۆ ناچی راپۆرتەم لێدەوی، ھا؟

دواوی ئەوێ بە وردی چاویکم لیکرد و دەترسام ھەر چاویشی لیکەم. بە دەست دلەورپزەو ئازارم دەکیشا و خەم و خەفەت دایدەگرتەم و شەوانە خەو نەدەچوو چاوم.

لە درێژە قسەکانیدا دەیگوت: «ھەر ئیستا لە لای ھاوسەرەکەمەو ھاووم. دەزانی وشە «ھاوسەر» یانی چی؟ کاتی ھاتمە دەری، مندالەکان دەیانگوت: «باوەگیان خودا حافیز، زوو بگەرپۆو و گوڤاری مندالانمان لە گەل بخوینەو» نا، تۆ سەرت لەو دەرنناچی، کەس لە دەردی کەس ناگا.»

چاوی بریقەیی دەھات و لیوی دەلەرزئ. لە ناکاو شتیکی کیشا بە میزەکەدا و کەلوپەلی سەرمیزەکە ھەموو ھەلبەزینەو. یەکەم جار بوو وایدەکرد، چونکە پیاویکی ھیدی و لەسەرەخۆ بوو.

گوتی: «ئاخر کوا پنیویست بەو دەکا؟ بۆ ئەو کارە بکەم؟ ھیچکەس مەحکووم نەکراو و ھیچکەس بەجی من بۆ سیبری راپێچنەکراو، ئەو کورەش لەرز و نۆبەتی کوشتی. ئەوئەندەشم لەو ماوێدە ئازار چیشتوو، تاوانی خوینی ژنەم داوئەو. جگە لەوئەش باوەرم پیناکەن و برۆا بە

به لگه کانیشم ناکهن، پیویست به دان پیمانان دهکا، ها؟ نامادم له بهر خاتری رشتنی ئه و خوینه، هه تا کوتایی ته مه نم ئازار بکیشم. هه ر له بهر ئه وهی ژن و منداله کانم تیدانه چن. یانی پیت کاریکی عادلانه یه ئه وانیش به هوی منه وه له نیو بچن؟ پیتوا نییه کاریکی هه له یه؟ له و باره وه چی به باش ده زانی؟ پیتوا یه خه لک له وه بگن و ریزی بو دانین؟

له بهر خومه وه گوتم: «خودایه گیان! له کاتیکی ئاودا بیر له ریزی خه لکی ده کاته وه!» ئه وه نده ی بو به داخه وه بووم ئه گه ر بووبوایه ته هوی هیور بوونه وهی، هاوبه شیم له چاره نووسیدا ده کرد. دیتم هوشی له لانه ماوه و خه ریکه دلای بیخود بی. واقم و پرما بوو و به دل و ئاوه زم تیگه ی شتم مانای ئه و بریاره چیه.

دیشان گوتی: «سه باره ت به چاره نووسم بریاریک بده!»
به منجه منج گوتم: «برو قاو بلاو بکه وه.» دهنگم دهرنه ده هات، به لام هه ر چوئیک بوو درکاندم. وه رگیرواوه رووسییه که ی «سه رده می نو» له سه ر میزه که بوو، ده ستم دایه و ئینجیلی یوحه ننا، به شی دوازه هه م، ئایه تی بیست و چوارم پیشاندا:

«ئامین، ئامین، پیتان ده لیم ئه گه ر دهنکه گهنم بکه ویته عه رز و نه مرئ، به ته نیا ده مینیته وه، به لام ئه گه ر بمرئ داها تی زور ده داته وه.»
هه ر ئه و کاته ی پیی نایه ژوورئ، خه ریکی خویندنه وه ی ئه و ئایه ته بووم. خویندییه وه.

گو تی: «راسته.» زه رده یه کی تالی گرت و دوا ی ئیستیک گو تی: «ئه وه ی له و کتیبانه دا نووسراوه، ترسناکه. ئاسانه بیانخه یته ئه ستوی که سیک دیکه. کی ئه وانه ی نووسیوه؟ دیاره مروف نووسیویه تی و شکی تیدا نییه؟»
گو تم: «خودای گه وره نووسیویه تی.»

دیشان به بزیه که وه و ئه مجاره تاراده یه که به رقه وه گو تی: «زور بله یی بو تو ئاسانه.» دیشان کتیبه که م هه لگرت، لاپه ره کانیم هه لدا یه وه و به شی ده هه م ئایه تی سی ویه کم پیشاندا، که ریساله یه که بوو بو عبیرانییه کان. خویندییه وه:

«کهوتنه دست خودای زیندوو زور سامناکه.»

ئهوهی خویندهوه و کتینهکهی دانا، سهرتا پای دهله رزی.

گوتی: «کتینیکی بهسامه. حاشای لئناکرئ که ئایهتیکی بهجی و تاییهتت هه لئزاردوه» ههستا سه ریئ. گوتی: «چاکه! خودا حافیز، رهنگه ئیتر چاوم پیئت نه که ویتتهوه... له بههشت یه کتر ده بیینهوه. که وایه له م چارده ساله دا «له دست خودای زیندوو» دابووم، ده بی ئاوا بیر له و چارده ساله بکهینهوه. سبهینی له بهر ئه و دهسته ده پاریمهوه رزگارمبات.»

دهمویست له ئامیزی بگرم و ماچیبهکه م، به لام نه مویرا - رۆخساری شله ژاو و خه مبار بوو. رۆیشت. له دلی خۆمدا گوتم: «خودایه گیان، ئه و رۆیشت و ده بی چبکا و له گه ل چی به ره وروو بی؟» له هه مبه ر یه یکه ری پیروزدا چۆکم دادا و له به رده می دایکی دوو دنیا دا، پاریزه ر و یارمه تیده ری تیژ بالمان، گریام و بۆی پارامه وه. نیو سه عات دوعام بۆ کرد و فرمیسکم هه لوه راند ئیواره یه کی درنگ وهخت بوو، ولات تاریک داهاتبوو. له پر ده رگا که کرایه وه و هه میسان خۆی به ژوریدا کرد. پیتم سه یر بوو.

پرسیم: «چووی بۆ کوئ؟»

گوتی: «پیموایه شتیکم له بیر چووه... دهسته سه ره که م، پیموایه... ده ی ئه گه ر هه یچیشم له بیر نه چووبی، لیمگه ری با تاویک لیره بم.»
دانیشت. له ژوو ر سه ری راوه ستام. گوتی: «تۆش دانیشه.» دانیشتم. نزیکه ی دوو ده قیقه هه یچمان مه تهمان نه کرد. به وردی تیم راما و له ناکاو زه رده یه کی گرت - ئه وه م هه ر له بیره - پاشان هه ستایه سه ر پی، به گه رمی له ئامیزی گرتم و ده ستیکرد به ماچکردنم.

گوتی: «له بیرت بی ئه وه دووه مین جاره دیم بۆ لات. گویت لینه؟ له بیرت بی!»

یه که م جار بوو ئاوا رووه له مال دراوانه ده ی کردمه به رده نگی خۆی. پاشان چووه ده ری. له بهر خۆمه وه گوتم: «سبه ینی.»

ههرواش بوو. ئەو پوژە نەمدەزانی سبەینیکەى پوژى له دايك بوونیهتى. چەند پوژ بوو له مال نەچووبوومە دەرى، بۆیه لەو ئەگادار نەبووم. لەو پوژەدا زۆر جارن كۆرپىكى گەورەى دەگرت و تەواوى خەلكى شار دەچوون. ئەمجارەش هەر بەو شىوێهە بوو. دواى شام دیتە نێوہەراستى ھۆلەكە، كاغەزىك بەدەستەو، بە شىوێهەى فەرمى راپۆرتىك لە ھەمبەر خەلكەكەدا دەخوینیتەوہ زياتر پووى قسەى لە سەرۆكى دايەرەكەى دەبى كە ئەویش لەوى حوزوورى دەبى، بە دەنگىكى بەرز چۆنەتیی پووداوەكەى بۆ دانىشتوانى كۆرەكە باسدەكا. لە كۆتايیدا دەلى: «وہك رمووزن لە نێو ئىوہى مروف دەچمە دەرى. خودا خۆى نىشانداوم. دەمھەوى لە بەر ئەو تاوانە گەورە پاشماوہى ژيانم ئازار بكيشم!»

پاشان ھەموو ئەو شتانەى كە ماوہى چارەدە سالى بوو شارەدبوو، دەرى ھىتا و لە سەر مێزەكەى دانان. ئەو شتانەى كە پىئابوو دەبنە بەلگە بۆ تاوانەكەى: ئەو خشل و زمبەرانەى بۆ شوینەونكى لە ژنەى دزیبوو. خاچ و میدالیايەك كە لە ملی ژنەى دامالیبوو. وینەى لە قەتەگىراوى مێردى ژنە و دەفتەرى ياداشت و دوو نامە، يەكيان ھى دەزگىرانەكەى بوو كە بۆى نووسىبوو بە زووترىن كات دى بۆ لای، ھەروەھا وەلامى ناتەواوى ژنەكە لە سەر مێزەكە بوو كە ويستبووى پوژى دواى بۆى بەرپىكا. ئەو دوو نامەيەى لە گەل خۆى ھىتابوو - بۆ چى؟ «بۆ لە جياتى لە نێو بردنى ئەوانە وەك بەلگەى تاوان، چارەدە سالى لە لای خۆى رايگرتوون؟

ئەوہى پووى دا ئەمە بوو: ھەموو تاسان و ترس دايان دەگرى، ئەگەر چى زۆر بە وردى گوييان بۆ راکرتبوو، بەلام باوہرى پىناكەن و پىنيان وا دەبى شىت بوو. چەند پوژ دواتر لە ھەموو شاردا دەبیتە دەمگۆ كە ئەو كابرە فەقىرە شىت بوو. كاربەدەستانى دادگاش ناتوانن واز لە پىداچوونەوہى پەروەندەكە بىن، بەلام ئەوانىش زۆرى گوى نادەنى و دەستى لى ھەلدەگرن. ئەگەر چى ئالتوون و نامە و شتەكان تووشى گومانىان دەكات، بەلام بەو ئاكامە دەگەن كە ئەو شتانە ئەگەر راستىش بن، نابنە ھوى سەلماندى

تاوانیک. چونکه له وانه یه ژنه ئه و شتانه ی له کاتی ژیاندا وهک یادگاری پیدایی، یان داوای لیکردیی بوی هه لگړی و بیپاریزی. ئه گهر چی دواتر ئه و به لگانه له لایان دۆستان و خزمانی ژنه وه به راست ده زاندری و هیچ شک و گومانیک له گوریدا نامینی. به لام له گه ل ئه وه شدا وایلیهات به هوی ئه وانه شه وه. نه یان توانی هیچ شتیک بسه لمینن. پینچ پوژ دوا ی ئه وه، له نیو شار دهنگی داوه که کابرا نه خو شه و ژیانی له مه ترسی دایه. ناتوانم باسی چۆنییه تی نه خو شیییه که ی بکه م، گوتیان تووشی نه خو شییی دل بووه. به لام ده رکه وت که هاوسه ره که ی داوای له پزیشکه کان کردووه به هه موو شیوه یه ک تاقیکاریی له سه ر بکه ن، دوکتوره کان به و ئاکامه ده گن که حالی گورپاوه و گوشاری پوچی شیتی کردووه. خه لکی بو پرسیار ده هاتن بو لای من، به لام هیچم ئاشکرا نه ده کرد. ئه گهر ده شمو یست بچم بو ملاقاتی نه یانده هیشت. زیاتریش ژنه که ی به رگری لیده کردم.

پنیده گوتم: «تو بوویه ته هوی نه خو شیییه که ی. ئه و هه میشه خه مبار و مات بوو. به لام له سالی رابردووه وه خه لکی بو یان ده رکه وت، زور سه یر تووشی شله ژان بووه و کاری سه یر و سه مه ره ده کا، ئیستاش تو بوویه ته هوی له نیو چوونی. قسه کانی تو به و ده رده ی برد، چونکه له ماوه ی ئه و مانگه ی رابردوودا هه ر له گه ل تو بووه.» له راستیدا نه ک هه ر ژنه که ی ته واوی خه لکی شار به گژمدا ده هاتن و سه رکو نه یان ده کردم. ده یانگوت «کار کاری تویه.» من مه تم نه ده کرد و له راستیدا دلشادیش بووم، چونکه ده مدی ره حمه تی خودا ده رژی به سه ر که سیکدا که دژ به خو ی راپه ریوه و ده یه وه ی خو ی سزا بدا. بروام به شیت بوونه که ی نه ده کرد. ئاخری ئیزنیان دام چاوم پنی بکه وئ، پیداکاریی ده کرد که بمینی و مائاوا بیم لیبکا. هه ر که چاوم پنیکه وت تیگه ی شتم که چه ن سه عاتیکی دیکه ده ژی. وشک و ره ق بووبووه، دهستی ده له رزی و که وتبووه هه ناسه برکی. به لام پوخساری ره زایه ت و به ختیاریی پیوه دیار بوو.

گوتی: «هه موو کاریکم ته او کرد و دلنیا بووم. له میژه تامه زرووی دیدارتم، بۆ نه ده هاتی؟»

نه مگوت نه یانه یشتوو ه چاوم پیی بکه وی.

- خودا رهحمی پیکردم و بانگمه دکا بۆ لای خووی. ده زانم ده مرم، به لام دوای ئه و چه ند ساله، بۆیه که م جاره ههست به شادی و ئاسوودهیی ده که م. ئیستا ده ویرم منداله کانم خوش بوئی و ماچیان بکه م. نه ژنه که م و نه قازیبه کان و نه خه لکی شاره که، هیچکام باوه رم پیناکه ن. منداله کانیشم قهت باوه ر ناکه ن. له م باره شه وه ههست به رهحمه تی خودا ده که م و وه ک له به هشت بم وایه، دلشادم که ئه رکی خوّم به جی هیئاوه.

نه یده توانی بدوی. وه هه ناسه برکی که وتبوو، ده ستمی به گهرمی ده گوشی و به تاسه وه چاوی تییری بیووم. زووری قسه نه کرد. ژنه که ی له په سته سه ری ده کیشا. به لام ده رفه تی هیئا به سرته پیمبلی:

- له بیرته ئه و شه وه دوو جار هاتم بۆلات؟ گوتم "له بیرت بی". ده زانی بۆ گه رامه وه؟ بۆیه گه رامه وه بتکوژم!

داچله کیم.

- کاتی له لای تو رویشتم، به و شه وه تاریکه به شه قامه کاندایا سه مکرد و له گه ل خوّمدا که وتمه کیشه. له ناکاو وام رق له تو هه سته و لیت بیزار بووم، به جاری ئوقره م لی هه لگیرا و له دلی خوّمدا گوتم. ئیستا ئه و ته نیا که سیکه هالا وه ته ده ست و لاقم و بوته قازیم. ناتوانم حاشا له به لینه که م بکه م، چونکه ئه و ئاگاداری هه موو شتیکه. ترسی ئه وه شم نه بوو راستیم لی بلئی (بیرم له وه هه ر نه ده کرده وه) به لام له دلی خوّمدا گوتم: «ئه گه ر دان به تاوانه که مدا نه نیم، چون ده توانم چاو له چاوی بکه م؟» ئه گه ر له و سه ری دنیا ش بوایه ی توفیریکی نه بوو. ئه و بیرم بۆ تامل نه ده کرا که تو زیندوو بی و هه موو شتیکی بزانی و مه حکووم بکه ی. هیئنده م رق لیت هه سته بوو، ده تگوت بنۆسی کاره که توئی و شیایوی لومه و سه رکونه ی. بۆیه گه رامه وه بۆلات، وه بیرم هاته وه خه نجه ریکت له سه ر میژه که داناوه. دانیشتم و داوام

له توش کرد دانیشی. دهقیقهیهکی تهواو بیرم کردهوه. ئەگەر بمکوشتابیە، بهو قهتله دهبوومه هۆی فهوتانی خۆم، واته دانم به قهتلهکهی پیشووشدا نهدهنا. بهلام بیرم لهوه هر نهکردهوه لهو کاتهدا نه موسیت بیری لیکه مهوه. ته نیا رقم له تو بوو و لهو کاتهدا دهموسیت تولهی هه موو شتیک له تو بکه مهوه. خودا له دلدا شهیتانی بهزاند. بهلام ئەوهش بزانه به عومراتی خۆت ئەوهنده له مهرگ نزیک نه بووی تهوه.

ههوتووێک دواتر بۆ هه میسه چاوی لیکننا. ئاپۆرهی خه لک له رپۆره سمی ناشتندا به شدارییانکرد. قه شهی مه زن مژولیایشیکی پر هه ست و سه رنج راکیشیکرد. تیکرای خه لک سه بارهت بهو نه خوشیه تر سناکهی ئاوا ته مه نی تاواندهوه، ده دوان و ده گریان. به لام دواي ناشتنه کهی ته وای خه لک رقیان لی هه لگرتم و چاویان به رای نه دها بمینن. تا قمیک، سه ره تا چه ند که س و پاشان زیاتر، دواي مر دنه کهی بهو باوه ره گه یشتن و هاتن بۆ لام و به تاسه مه ندیه وه پرسیا ریان لیده کردم، چونکه مر و ف پینی خۆشه سه ره نگر ی بوون و به دناو بوونی عادلان ببینی. به لام زمانی خۆم گریدا و دواي ماوه یه ک لهو شاره رۆیشتم. پینج مانگ دواتر به پشتیوانی خودا پیم نایه ئەم رینگا ئەمن و پیروزه وه و سپاسی ئەو قامکه پیواره م کرد که به ئامازه ئاسمانیه کهی به رهو ئەم رینگایه رینوینی کردم. به لام هه موو رۆژیک، هه تا ئەمر و ش، له دۆعا و پارانه وه کانمدا ئەو بهنده ی خودایه م - میخاییل - له بیره، چونکه ئەو بیچاره یه ئازاریکی زۆری کیشا.

ناخافتن و نامۆزکارییه‌کانی باوه زووسیمما

(۵) راهیبی ڤووسی و ڤله و پایهی گریمانه‌ییی ئه‌و

باوکان و مامۆستایان، راهیب چکاره‌یه؟ له‌م سهرده‌مه‌دا، له‌ دنیای خاوه‌ن ژیا‌ری ئه‌م‌ڤو‌دا، تا‌میک به‌ چاوی سووک لینه‌ڤروانن وه‌ک وشه‌یه‌کی نا‌ه‌ز و جنیو‌که‌لکی لینه‌رده‌گرن، ڤوژ له‌ گه‌ل ڤوژیش راهیب زیاتر له‌ به‌ر چاوی خه‌لک سووک ده‌بی. به‌ داخه‌وه تا‌میکیش ته‌وه‌زل و زگهانک و هه‌رزه و خوازه‌لۆکی بی‌شه‌رم و حه‌یاش له‌ نیو راهیبه‌کاندا هه‌یه. که‌سانی خوینده‌وار ئاماژه به‌وانه‌ ده‌کن: «ئیه‌وه له‌ش گران و ته‌وه‌زله‌ن، ئه‌ندامیکی خو‌ڤیری کۆمه‌لگان، له‌ سه‌ر به‌ره‌می ره‌نجی خه‌لکی زگ به‌رده‌ده‌نه‌وه، ئیه‌وه تا‌میک سو‌الکه‌ری بی‌ ئابروون.» له‌گه‌ل ئه‌وشدا زۆرمان راهیبی خا‌که‌ڤا و سه‌بوور هه‌یه که‌ ئاواته‌خوازی خه‌لوه‌تخانه و چله‌کیشان و پارانه‌وه‌ی ڤرتین و تاون. ئه‌وانه‌ که‌میان ئاور لینه‌در دینه‌وه و که‌س ناویان نا‌هیتنی. ره‌نگه‌ خه‌لکی تووشی سه‌رسامی بن، ئه‌گه‌ر بلیم هه‌ر ئه‌م قه‌شه‌ سه‌بوورانه که‌ ئاواته‌خواز و تامه‌زروی عیبادت و پارانه‌وه‌ن له‌ ته‌نیا‌ییدا، ده‌بنه، هو‌ی ڤزگاریی ڤووسیا و ده‌یووژینه‌وه. چونکه‌ له‌ راستیدا ئه‌مان له‌ هه‌یمنایه‌تی و بیده‌نیگدا «خویان بو ڤوژان و سه‌عات و مانگ و سالان» ئاماده‌ ده‌کن. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌وله‌ده‌ن له‌ سووچی خه‌لوه‌تخانه‌که‌یاندا، دینی مه‌سیح و په‌یکه‌ره‌که‌ی وه‌ک چۆن له‌ باوکانی دیرین و پی‌غه‌مبه‌ران و شه‌هیدانیان وه‌رگرتوه، وه‌ک ڤاقرژی هه‌قیقه‌تی خودا خاوین و بی‌گه‌رد رایگرن. له‌گه‌ل گه‌یشتنی کاتی خو‌ی، له‌ هه‌مبه‌ر دینه‌ بن بو‌شه‌کانی دنیا‌دا به‌رزی ده‌که‌نه‌وه. ئه‌وه‌ش بی‌رو‌که‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه و وه‌ک ئه‌ستیره‌یه‌ک له‌ ڤوژه‌لاه‌ته‌وه‌ هه‌لدی.

بروای من سه بارهت به راهیب ئه وهیه، پیتانویه هه له بی؟ ئایا له خۆبایانهیه؟ چاوا له دنیا په رستان بکهن و هه موو ئه وانیهی خویان له خه لکی خودا به زیاتر ده زانن، پیتان وانیه نووری خودا و هه قیقه تهی خودا له واندا چه واشه بووه؟ ئه وان خاوهن زانیارین، به لام زانست هیچی تیدا نییه جگه له شتیک که هه ستییده کری. جیهانی مه عنوی و پاژی به رزتریشی واته بوونی مروّف، به جارئ توور هه لدراره و له گه ل چه شنیک سه رکه وتن و ته نانهت له گه ل بیزاری، دوور فریده درئ. دنیا به تایهت له م دواییانه دا وایلپه اتووه، حکوومهت بانگی ئازادی ددها، به لام چی له و ئازادییه یاندا ده بینن؟ هیچ شتیک جگه له کویله یی و خۆکوژی! چونکه دنیا ده لی:

- تو هه واو هه وست هه یه و دایده مرکیئیه ته وه، چونکه توش ئه و مافهت هه یه که ده وله مه ندرتین و به هیژترین مروّفه کان هه یانه. له رازیکردنی نه فس و ته نانهت زیاد کردنیشی مه ترسه. «ئه وهش نه زمی نویی دنیا به. ئازادی له وه دا ده بینن. چی به دوای مافی زیادکردنی هه واوه وه سدا دئ؟ ده وله مه ندی، جودایی و خۆکوژیی رۆحیی پتویه و هه ژاری، به خیلی و کوشتن؛ چونکه هه قیان پیدراوه، به لام که ره سه ی رازیکردنی ویسته کانیا ن پیشانه دا ون ده لئین دنیا، به سه رکه وتن به سه ر مه وداکان و فرینی بیروکه کان به حه وا دا، زور خۆش و شیرینتر ده بی و له کۆمه لگایه کی برایانه دا زیاتر و زیاتر لیک گری ده درین. مخابن نا کری دل به و جوړه به لئینی یه کیبونه به سه ستین. لیکدانه وه ی ئازادی به شیوه ی زیده ره وه ی له هه واو هه وه سدا سروشتی مروّف چه واشه ده کاته وه، چونکه زور به ی مگیز و هه وه س و خووخده کانیا ن بی مانا و گه و جانه یه و بیروکه ی قور و بیتام له نیویاندا گه شه ده کا. ته نیا بو ئه وه ده ژین به خیلی به یه کتر به رن. زگه رۆیی و بافیش و لووت هه لئینان، خواردن و سه ردان و هاموشوی یه کتر، به پیویست زانینی عاره بانه و پله و پایه ی کۆمه لایه تی و کویله داری، ئه مانه بوونه ته هوی ئه وه ی هه ست و ئابروویان له نیو بیجی. مروّف ئه گه ر نه توانی به ئه م حه ز و ئاواتانه ی بگا په نا بو خۆکوژی ده با. ئه م شتانه له نیو خه لکی هه ژار و ره شوپووتدا به رچاوه، به لام ئه و

جیاوازییه‌یان هه‌یه ئاواته وه‌دی نه‌هاتوو‌ه‌کانیان و به‌خیلی و چاوبرسی بوونی خۆیان له مه‌ستیدا ده‌شارنه‌وه. به‌لام زۆر زوو به‌جیی شه‌راب خۆین ده‌نۆشن. چونکه به‌ره‌و ئه‌و ریگایه ده‌کیشری‌ن. له ئیوه ده‌پرسم ئایا مرۆفیکێ ئاوا ئازاده؟ یه‌کێ له‌و «لایه‌نگرانی ئازادی» یه‌م ده‌ناسی و خۆی پینگیوتم، کاتیک له‌ زیندان تووتتی وه‌ده‌ستناکه‌وئ، له‌ حه‌به‌ه‌تان هینده‌ی نامینێ بۆ جگه‌ریه‌ک خه‌یانه‌ت به‌ ریبازه‌که‌ی خۆی بکا! هه‌ر مرۆفیکێ ئاواشه‌ ده‌لی: «من بۆ مرۆفایه‌تی تیده‌کوشم» مرۆفیکێ ئاوا چۆن ده‌توانی خه‌بات بکا، چیی له‌ ده‌ست دئ؟ ره‌نگه‌ کاریکێ چووکه‌ی له‌ ده‌ست بئ، به‌لام ناتوانی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ سه‌ر پپی خۆی راوه‌ستی. سه‌یریش نییه‌ به‌جیی وه‌ده‌ست هینانی ئازادی ببه‌ کویله و نۆکه‌ر و به‌جیی خزمه‌ت کردن به‌ ئامانجی بریاهه‌تی و یه‌کیه‌تی مرۆف بکه‌ونه چالی جودایی و ته‌نیاپیه‌وه. هه‌روه‌ک له‌ سه‌ر ده‌می لاویمدا میوانه‌ پرینچوپه‌ناکه‌م پینگیوتم. بۆیه‌ رۆژ له‌گه‌ل رۆژ زیاتر بیروکه‌ی خزمه‌ت به‌ مرۆفایه‌تی و ئه‌شقی بریاهه‌تی و یه‌کیه‌تی مرۆف له‌ دنیا‌دا له‌ نیو ده‌چن. له‌ راستیدا ئه‌و بیروکه‌یه‌ش هیندی جار به‌شتیکێ قۆر و بیمانا ده‌زانن و وه‌ک گالته‌جاری لپی ده‌روانن. چونکه‌ کاتیک خووخده‌ی له‌ راده‌ به‌ده‌ری ویست و هه‌وه‌س ده‌ست و پپی ده‌خاته‌ کۆتو زنجیره‌وه، چۆن ده‌توانی واز له‌وه‌ عاده‌ته‌ چه‌ق به‌ستووانه‌ بینئ؟ ئه‌و تاق که‌وتۆته‌وه و کاری به‌ سه‌ر مرۆفایه‌تییه‌وه نه‌ماوه! توانیوانه‌ مال و که‌لوپه‌لی زیاتر کۆ بکه‌نه‌وه، به‌لام شادی و هیوا له‌ دنیا‌دا به‌ جارئ له‌ که‌می داوه.

رینگای ته‌رکه‌ دنیا‌یی جیاوازه، پیکه‌نینیان به‌ نوێژ و رۆژوو دئ، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا (رینگای گه‌یشتن به‌ ئازادی راسته‌قینه‌ له‌واندایه‌). من ویسته‌ گه‌نده‌ل و ناپیویسته‌کان هه‌لده‌پاچم و هه‌ستی له‌خۆبایی بوون و سه‌ره‌رۆیی له‌غاو ده‌که‌م و ده‌یه‌نینه‌ ژیر رکیفی ئیتاعه‌ته‌وه. به‌ پشتیوانیی خودا ده‌گه‌م به‌ ئازادی رۆح و له‌گه‌ل ئه‌ویشدا شادی مه‌عنه‌وی ده‌سته‌به‌ر ده‌بی. کئ ده‌توانی بیروکه‌یه‌کی گه‌وره‌ په‌روه‌ده‌ بکات و بیگه‌شینیتیه‌وه. ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده‌ی تاق که‌وتۆته‌وه، یان ئه‌و که‌سه‌ی خۆی له‌ چنگ مالی دنیا و خووخده‌کان رزگار

کردوو؟ راهیب لؤمه دهکهن چونکه خه لوه تشینی دهکا: «خۆت له نیو چوار دیواری کلیسه دا شار دۆتوه و بۆ بزگاری خۆت ههول ددهدی و خزمهت کردنی براینهشت ههر له بیر نییه، کومه لگا و مرو قایه تیت خستوته پشت گوی!» به لام ده بینن له بواری ئه شقی براینه دا کامیان گیان فیداترن. چونکه ئه وانن تاق که وتونه ته وه نه ک ئیمه، چاوشیان به رای دیتنی ئیمه نادا. له پوژگارانی دیریندا ریبهرانی خه لک له نیو ئیمه دا هه لده که وتن. بۆ دیسان له نیو ئیمه دا سهر هه لده دن؟ ههر ئه و زاهیده سه بوور و خاکه رایانه راده پهرن و خزمهت به ریگای ئه و ئامانجه گه وره یه ده که ن. بزگاری پووسیا به ئیراده ی خه لکه وه یه و راهیبی پووسی به رده وام لایه نگری خه لک بووه. ئیمه تاق ده که وین ئه گهر خه لکی تاق بکه ون. خه لکی ههر ئه و ئیمانیه یان هه یه که ئیمه ش هه مانه. ئاشتی خوازی بی ئیمانیش ههر گیز له پووسیا کاریک به ریوه نایا. ته نانته ئه گهر زور زوریش راستویژ و کارامه بی. ئه وه تان له بیر نه چی! خه لکی له دین وه رگه راوان ده بینن و به سه ریاندا زالدهبن، پووسیاش تاقانه و ئورتو دۆکس ده بی. ئاگاداری له گوندنشیان بکه ن و ئاگاتان له دلایان بی. بۆ فیزکردن و باره یانیه یان به نه رمی و به ره به ره بچه پیشی. ئیوه وه ک راهیبیک ئه و ئه رکه تان له سهر شان، چونکه لادیی خودا له دلایان دایه.

(٦) سه بارت به ئه ربابان و خزمه تکارن:

بلی ئه ربابان و فه رمانبه ران له باری پووحیه وه بینه برا؟ هه لبه ت ده بی و حاشا له وه ناکه م گوندنشینه کانیش تاوانباریان تیدایه و ئاگری گهنده لیش پوژ له گه ل پوژ پتر په ره ده ستینی و ولاتی داگرتوو. پووحی دووره په ریزی و تاق که وتنه وه ش خه لکی داگرتوو. سووت و سه له م خووانی گومه لگا وه ک زه روو سه ریان هه لداوه. بازرگانان برسی و تامه زرووی پله و پایه ن، هه ولده دن خویمان وه ک خاوه ن فه ره ننگ و ژیار نیشانده ن. به لام ئه وه ی نه یانبی فه ره ننگه و له م ریگایه دا به وه په ری خویرییه تیه وه دابونه ریتی دیرینی خویمان بی سووکه و ته نانته ئیمانی باب

و باپیرانیان بهشتیکی سووک و بی‌بایه‌خ ده‌زانن. ده‌چنه دیداری شازاده و سلاوات له دیداری لیده‌دهن، ئەگەر چی نه‌گۆراون و هەر ئەو لادنییه گهنده‌لن که بوون. لادییی خه‌ریکه له نیو مه‌ستی و بی هۆشیدا ده‌رزین و ناتوانن ده‌ست له‌و عاده‌ته‌یان هه‌لگرن. چ زولمیکه له هاسهر و منداله‌کانیان! هه‌مووشی به هۆی مه‌ستییه‌وه! مندالی ده سالانم دیوه له کارگاکان کار ده‌کن، زه‌رده‌ل و ره‌قه‌ل، ریوه‌له و کۆم و خه‌مبار. کارگهی ته‌نگوترش و هارپوهۆری مه‌کینه، پۆژ تا ئیورای ئاره‌ق ده‌پژن. زمانی پیس و مه‌شرووب، مه‌شرووب - ئایا ئەوه‌ی دلی مندال ده‌یخوازی ئەوه‌یه؟ ئەو پیویستی به تیشکی خۆر و کایه‌ی مندالانه‌یه، سه‌رمه‌شقی باش و خۆشه‌ویستی ده‌وی. ئەی راهیبان، ئەم بارودۆخه ناله‌باره ده‌بی به‌رگری لی‌بکری. ئەشکه‌نجه و ئازاری مندالان نابی بمینی، راپه‌رن و له‌و باره‌وه بۆ خه‌لک بدوین، په‌له‌ بکه‌ن له‌و کاره‌دا په‌له! خودا خۆی ڕوسیا رزگار ده‌کا. چونکه گوندنشینان هەر چه‌نده گهنده‌ل و تاوانباریش بن، ناتوانن چاوپۆشی له‌ تاوان بکه‌ن، ده‌شزانن وه‌به‌ر له‌عنه‌تی خودا ده‌که‌ون و ئەو تاوان و گهنده‌لکاریانه هه‌له‌یه. بۆیه خه‌لکی ئیمه هەر وا ئیمانیان به‌ عه‌داله‌تی خودا هه‌یه. هیوایان به‌ ر‌ه‌حم و به‌زه‌یی خودایه و فرمیسکی په‌شیمانی هه‌لده‌وه‌ری‌ن.

له نیو چینی ده‌وله‌مه‌ندا بارودۆخه‌که جیاوازه، ئەوان پی‌ره‌وی له‌ زانست ده‌که‌ن و ده‌یان‌ه‌وی ته‌نیا له‌ سه‌ر بناغه‌ی ئاوه‌ز ئەو عه‌داله‌ته دامه‌زری‌ن. وه‌ک پی‌ش‌ووش به‌ سه‌ر مه‌سیحدا ناگورینن که تاوان بوونی نییه و تاوانباریش هه‌روا، ئەو وته‌یه‌ش دژوازییه‌کی تیدایه، چونکه ئەگەر خودایه‌ک له‌ ئارادا نه‌بی، تاوان شتیکی بی مانایه! له‌ فه‌ره‌نگ خه‌لک به‌ قینه‌وه دژ به‌ ده‌وله‌مه‌ندان راده‌په‌رن و ر‌یبه‌رانی خه‌لکیش به‌رده‌وام خه‌لک فیری خوین ر‌شتن ده‌که‌ن و پی‌یان‌ده‌لین هەر کاریک بکه‌ن هه‌قیان به‌ده‌سته. به‌لام ر‌قه‌که‌یان «ده‌بیته‌ بی‌زاری، چونکه کاریکی زالمانه‌یه.» به‌لام خودا خۆی ڕوسیا نه‌جات ده‌دا. نه‌جات به‌ هۆی خه‌لکه‌وه‌یه، به‌ هۆی ئیمان و سه‌بووریانه‌وه‌یه.

باوکان و مامۆستایان، ئاگاتان له ئیمانی خه‌لک بێ، ئه‌وه‌ش به‌زایه‌ ناچێ. له‌ ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌نمدا و یقاری ئه‌م خه‌لکه‌ مه‌زنه‌م دیوه، و یقاری راسته‌قینه‌ و شیاوایان سه‌رنجی راکیشاوم. دیتوومه‌ و ده‌توانم شایه‌دی بۆ بده‌م، دیتوومه‌ و تووشی سه‌ر سوورمانی کردووم. قه‌لافه‌تی هه‌ژاران‌ه‌ی خه‌لکی ره‌شوکیم دیوه‌ که‌ تووشی تاوان و شوورده‌یی بوون. ئه‌وان به‌نده‌ی سه‌رکزی و ملکه‌چی که‌س نین و ته‌نانه‌ت دوا‌ی دوو سه‌ده‌ کۆیله‌یی، له‌ کرده‌وه‌ و باوه‌ردا ئازادن و له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌شدا، سه‌ره‌پۆیی و تۆله‌ و به‌خیلی له‌زاتیاندا نییه‌. «تو ده‌وله‌مه‌ند و په‌سه‌ن و نه‌جیمزاده‌ی، وریا و لیژان و تیگه‌یشتووی، پیروژت بێ و خودا مه‌باره‌کی بکا. ریزت بۆ داده‌نیم، به‌لام ده‌زانم منیش مرو‌فدا. به‌بێ ئیره‌یی بردن و مه‌راییی ریزت بۆ داده‌نیم، له‌پله‌ و پایه‌ی مرو‌فدا و یقاری خۆم ده‌سه‌لمینم.»

به‌راستی ئه‌گه‌ر ئه‌و قسانه‌ش ناکه‌ن (چونکه‌ هه‌یشتا نازانن ئه‌م قسانه‌ چۆن ده‌ربێن) شیوه‌ی کرده‌وه‌یان ئاوایه‌. خۆم دیتوومه‌، خۆم تیگه‌یشتووم، باوه‌ر ده‌که‌ن گوندنشینانی رووسیای ئیمه‌ هه‌رچه‌نده‌ هه‌ژارتر بن، ئه‌م هه‌سته‌ بێ شاتوشووته‌ سه‌رنج راکیشتره‌. چونکه‌ ده‌وله‌مه‌ندان له‌ زۆر لایه‌نه‌وه‌ تووشی گه‌نده‌لی بوون. زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ش پێوه‌ندی به‌ سه‌ر ساردی و که‌تره‌خه‌می ئیمه‌وه‌ هه‌یه‌. به‌لام خودا خه‌لکی خۆی رزگار ده‌کا، چونکه‌ رووسیا له‌ خاکه‌راپیدا گه‌وره‌یه‌. له‌ خه‌ونمدا داها‌توو به‌ چاو ده‌بینم و هه‌رده‌لی به‌راستی دیتوومه‌. حه‌تمه‌ن وه‌راست ده‌گه‌رێ و مسو‌گه‌ر ده‌بێ. ته‌نانه‌ت گه‌نده‌لترین ده‌وله‌مه‌ندانیش له‌ هه‌مبه‌ر هه‌ژاراندا خه‌جاله‌تی له‌ مال و سامانی خۆیان ده‌کیشن. هه‌ژارانیش به‌ دیتنی ئه‌و خاکه‌پایی و خۆ به‌که‌م زانینه‌یان، تیده‌گه‌ن و له‌ هه‌مبه‌ریانا راناوه‌ستن و به‌ دلشادی و دلۆقانی وه‌لامی شه‌رمه‌زارییه‌ ئابروومه‌ندانه‌که‌یان ده‌ده‌نه‌وه‌. بڕوا بکه‌ن ئاخ‌ری کار به‌و جێیه‌ ده‌گا و هه‌موو شتیک به‌ره‌و ئه‌و ئالییه‌ به‌رپێوه‌یه‌. یه‌کسانی، ته‌نیا له‌ و یقاری مه‌عنه‌ویی مرو‌فدا ده‌بێ بدو‌زریته‌وه‌. ئه‌وه‌ش ته‌نیا له‌ نیو ئیمه‌دا به‌ر چاو ده‌که‌وی. ئه‌گه‌ر برا بوایه‌ین میرات و به‌شه‌مال ده‌هاته‌ گو‌رێ، به‌لام به‌ر له‌وه‌ هه‌چکات

سه‌بارت به به‌شکردنی مال و سامان پیکنایه‌ن. ئیمه ئاگاداری له په‌یکه‌ره‌ی مه‌سیح ده‌که‌ین و ده‌زانین وه‌ک ئه‌لماسیکی گرانبایی و دره‌وشاوه‌ه‌موو دنیا رووناک ده‌کاته‌وه. هیوادارم وابی، هیوادارم!

باوکان و مامۆستایان، جاریکیان تووشی رووداویکی دلته‌زین بووم. له سه‌رده‌می ده‌ربه‌ده‌ریمدا، له شاری ک - چاوم به‌خزمه‌تکاره‌قه‌دیمییه‌که‌م، ئافانسی، که‌وت. هه‌شت سال دواى ئه‌وه‌ی لیک هه‌لبراین، خوداوارستان له نیو بازار تووشم بوو، ناسیمییه‌وه و به‌هه‌له‌داوان هات بو لام و له خو‌شياندا باوه‌شی پیدا کردم. «قوربان ئه‌وه ئیوه‌ن؟ هه‌ر به‌راستی خه‌ون نابینم؟» بردمییه‌وه بو مالی خو‌یان. ئه‌ویش له ئه‌رته‌ش هاتبووه‌ده‌ری، ژنی هینابوو و دوو مندالی هه‌بوو. خو‌ی و ژنه‌که‌ی له نیو بازار ده‌سفرۆش بوون وه‌ک دیوه‌ره‌هه‌ریان ده‌کرد و له‌و ریگایه‌وه‌بژیوی خو‌یان دابین ده‌کرد. ماله‌که‌ی هه‌ژارانه، به‌لام خاوین و دلگر بوو. سه‌ماوه‌ره‌که‌ی داگیرساند و ناردی به‌ دواى ژنه‌که‌یدا، ده‌تگوت هه‌نته‌شی من له‌وئ بو ئه‌وان وه‌ک جیژن وایه. منداله‌کانی هینا بو لام: «باوه‌ته‌قدیسیان بفه‌رموو.»

گوتم: «من کوا‌حه‌دی ئه‌وه‌م هه‌یه‌ته‌قدیسان بکه‌م؟ ته‌نیا راهیبیکی خاکه‌رام و هیچی تر. دوعایان بو ده‌که‌م. ئافانسی پاولوویچ له‌و رۆژه به‌دواوه‌هه‌میشه‌دوعام بو تۆش کرووه. چونکه‌هۆی هه‌موو شتیک تۆ بووی.» هه‌تا ئه‌و جییه‌ی توانیم به‌سه‌ره‌هاته‌که‌م بو باسکرد. چون بیرده‌که‌نه‌وه؟ ئه‌و هه‌ر وا چاوی تیپیریوم و برۆای نه‌ده‌کرد که من ئه‌ر‌بابه‌که‌ی پیتشووی بم، که ئه‌و کاته ئه‌فسه‌ر بووم و ئیستا به‌وه‌قه‌لافه‌ت و شکل و شیوه‌وه له‌هه‌مبه‌ریدا ویستاوم؛ ته‌نانه‌ت ده‌ستیشی کرد به‌گریان.

گوتم: «بو ده‌گریی؟ دۆستی به‌ریز، قه‌تم له‌بیر ناچیته‌وه، چاکتروایه شادیم بو بکه‌ی چونکه‌ریگای من ریگایه‌که‌نزیک به‌شادی و خو‌شی.» زۆری قسه‌نه‌ده‌کرد، به‌لام له‌په‌ستا هه‌ناسه‌ی هه‌له‌ده‌کی‌شا و به‌ رووخو‌شی سه‌ری بو ده‌له‌قاندیم.

پرسیی: «ماله‌که‌ت چیی به‌سه‌ره‌ات؟»

له وهلاميدا گوتم: «پيشكەش به كلنيسەم كرد. له گەل قەشەكانى ديكە پيڤه وه دهژيين.»

دواى خواردنه وهى چايبهك خودا حافيزيم كرد، له ناكاو نيوه رۆبلى له گيرفانى دهرهيتنا و وهك ديارى پييدام بۆ كلنيسە. نيوه رۆبلى ديكەى به بهپهله خسته مستمه وه:

«ئه وهش بۆ خۆت باوه گيان رهنگه به كارت بى.»

نيوه رۆبلم وهرگرت و كرئوشم بۆ خۆى و ژنهكەى برد و چوومه دهرى. له ريگا له دلى خۆمدا دهگوت: «هه مسيان پيڤه گهيشتن، ئيستا ئه وه له مالى خۆيه تى و من به ريوهم، بيگومان هه ناسه هه لده كيشتين و سه رمان راده وه شيئين. له گەل ئه وه شدا به هوى شادييه وه بزهمان ديتى وه بيرمان ديتيه وه كه خودا چۆن ئه وه ديدارهى بۆ ريڤكخستن.» دواى ئه وه ئيتر چاوم پيڤه نه كه وته وه. من ئه ربابى بووم و ئه وه خزمه تكارم، به لام ئيستا كه به دليكى پاك و بيڤه رده وه يه كترمان رامووسى، پيڤه ندييه كى گه ورهى مروقانه له نيوانماندا دامه زرا. زۆرم بير ليكر دۆته وه و ئه وهى ئيستا ش بيري ليده كه مه وه: بليى ئه م يه كگرتنه سادقانه يه له كاتى خويدا له نيوه خه لكى رپوسيدا جى بكه وئى؟ بروام وايه مسوڤگر ده بى و كاتى ئه وه نزيك بوته وه.

سه بارهت به خزمه تكاران با ئه وهش بليىم، ئه وه كاتهى گه نج بووم، زۆر جار رڤم له خزمه تكاره كانم هه لده ستا؛ «ئاشپه ز چيشته كهى زۆر به گه رمى هيتابووه سه ر سفره كه. خزمه تكار ئوتووى له جلوبه رگه كان نه دابوو.» به لام ئه وهى له هه موو كه س چاكترى فير كردم. يه كيڤك له بيروكه كانى كاكم بوو كه به مندالى پيڤه گوتم: «ئايا من شياوى ئه وه م كه سيڤكى ديكه خزمه تم پيڤكا و له بهر هه ژارى و ناهيرى خۆى مله كچ و گوڤرپه لى من بى؟» ئه وه كاته له خۆم پرسى: ئه وه بيروكه ساكاره ئاوا درهنگ به زه نيمان دهگا؟ نه بوونى پيڤه خزمهت له دنيا دا مه حاله. به لام كاريك بكه ن خزمه تكاره كه تان له بارى رۆحيه وه ئازادتر له وه كاته بى كه هيشتا نه بوو بووه خزمه تكار. بۆ ناتوانم خزمه تكارى خزمه تكاره كانم بم و كاريك بكه م له وه تيڤگات و بى هيچ

دهمارگيريبهك له لايهن منهوه، يان برؤا پينه كردن له لايهن ئهوهوه؟ بؤ دهبي بهزهيم به پيشخزمهتهكه مده نهيهته؟ بؤ دهبي نهيبه مه نيؤ بنه ماله كه م و بهو كاره دلي خؤم شاد بكه م؟ ته نانهت ئيستاش دهتوانين ئه و كاره بكه ين. به لام له داهاتوودا دهبيتته هؤي گه وره يي مرؤف، ئه وهش كاتيڪ كه به دواي گرتنى پيشخزمه ته وه نه بين، يان وهك ئيستا نه مانه وهى هاوپه گه زيكي خؤمان بكه ينه خزمه تكار و كارى لى بكيشين. به پيچه وانه له ناخى دل وه حه ز دهكا بيتته خزمه تكارى هه مووان، ئه و جورى كه ئنجيل پيمان ده لى.

ئايا ئه مه خه ونه كه مرؤف شادىي خؤى ته نيا له كرده وهى باش و پر له په حمه تدا بدوزيته وه و وهك ئيستا چيژ له زؤلم و زؤر و زگه رويى و داوين پيسى و تزللى و رقه به رايه تى و به خيلى وهر نه گرئ؟ له سه ر ئه و باه رهم ئه مه خه ون نيبه و كاته كه ي نزيك بوته وه. خه لكى پيده كه نن و ده پرسن: «كهنگى كاتى ئه وه دئ، بليى به م زووانه بگاتى؟» برؤا مويه به پشتيوانى مه سيح ئه م كارانه به ئاكام ده گه يه نين. له ميژووى مرؤفايه تيدا گه ليك بيروكه هه بووه كه ده سال به ر له سه ر هه لدانيان هيجكه س به بيرايشيدا نه هاتووه. به و حاله شه وه كاتيڪ كه جهنگه ي ئه وه هات سه ر هه لدن، گه شه ده كه ن و له سه رتاسه رى زه وى بلاو ده بنه وه. بؤيه ئيستاي ئيمه ش هه روايه و خه لكه كه مان ده بنه سه رتويى جيهان و ددره وشينه وه، مرؤفه كانيش ده لين: «ئه و به رده ي كه ميعاره كان وتيان به كار نايه، بوته به ردى چينى ديوارى په رستگا.» جيى خو شيبه تى له لؤمه كاران بيرسين: ئه گه ر هيواي ئيمه خه ون و خه ياله بيناي خو يان و شته كانى ديكه كهنگى به شيوه يه كى عادلانه و ته نيا به ئه قلى خو يان و به بى يارمه تىي مه سيح دادمه زرينن؟ ئه گه ر بلين ئه وانه ن كه به ره و دووره په ريزى ده رونه پيشى، ته نيا ساويلكه ترينه كه يان باوه رى پى ده كه ن، ساويلكه ييه كه شيان به راده يه كه كه پياو تووشى سه رسوورمان ده كا. راستيبه كه شى ئه وه يه خه ونه كه يان گو مانا و پتره له خه ونى ئيمه. عه داله تيان كر دوته ئامانجى خو يان. به لام به حاشا كردن له مه سيح ئاخرى له

1- ئنجيلى مه تى، به شى بيست و يه كه م.

سەر زهوى لافاوى خويىن وه پيڤهدهخه. چونكه خويىن، خويىن دهخوازى و ههر كه سى شمشير به دهسته وه بگرى، شمشير له نيوى دهبا. ئه گهر له بهر خاترى پهيمانى مهسيح نه بوايه، شه په كه هيندهى دهخايند ته نيا دوو كهس له سەر زهوى دهمانه وه و ئه وانى ديكه يه كتريان دهكوشت. ئه و دوو كهسهش له بهر ههوا و غروور چاويان به رايى نه ده دا يه كتر بينن و يه كيان ئه وى ديكه ي دهكوشت و پاشان ئه و پيش خوى له نيو دهبرد. ئه گهر له بهر واده و به لینه كه ي مهسيح نه بوايه، كه له بهر خاترى خاكه رايان و سه بووران رۆژه كان كورت دهبنه وه، ئه م كارهش مسوگهر دهبوو.

دواى رۆوداوى دوئيله كه م، ئه و كاته ي هيشتا جلو به رگى ئه فسه ريم له بهر دابوو، له نيو كۆريك له خزمه تكاراندا قسه مكرد و له بيرمه وته كام هه موويانى تووشى سه رسوورمان كرد. دهيان پرسى: «چى! يانى خزمه تكاره كانمان له سهر ميز دانيشيين و چايبان بۆ دانيين؟ وه لام دانه وه: «بۆ نا، لانيكه م جاروبار» هه موو دايان له قاقاي پيگه نين. پرسياره كانيان گه مژانه بوو، وه لامى منيش روون و ئاشكرا نه بوو، به لام بيرۆكه ناوه كيبه كه ي هه تا راده يه ك دروست و به جى بوو.»

(٧) سه بارهت به دوعا و ئه وين و پيوه ندى له گه ل دنياكانى ديكه:

پياوى جحيل، له عيبادهت خافل مه به. ئه و كاته ي عيبادهت ده كه ي، ئه گهر عيبادهت ته كهت دوور له رپا بى، هه ستيكى نوئى و مانايه كى نوئى به خووه ده گرى و ئازايه تيبه كى نوئى پيڤه به خشى و تيڤه گه ي كه عيبادت فير بوونه. له گه ل ئه وه شدا له بيرتبى، ههر كاتيگ توانيت به ردهوام ئه م رسته يه بلئوه: «خوايه، به سهر هه موو ئه واندها كه له هه مبه ر تۆدا ديار ده كه ون و ده تپه رستن، ره حمهت ببارينه.» چونكه له هه موو كات و ساتيگدا هه زاران كهس ئه م دنيايه به جى ديئن و رۆحيان به ره و لاي خودا ده فرى. زۆر كه سانيش هه ن نه ناسراو و خه مبار و هيو ابراو له قوژبنى كى چۆل و هۆلدا

به‌ته‌نيایي سەر دەنینه‌وه و هه‌چكەس د‌ل‌ۆپه فرم‌يس‌ك‌ي‌كان ب‌ۆ ه‌ه‌ل‌نا‌وه‌ر‌ين‌ي و ته‌نانه‌ت نازانن كه‌س‌ي‌كي وا ه‌ه‌ر بووشه له سەر زه‌وى. «ب‌ۆيه له‌وانه‌يه له‌وه س‌ه‌رى دنيا د‌وعاى به‌ خ‌يرى ت‌ۆ س‌ه‌ر كه‌وئ ب‌ۆ د‌ه‌رگانه‌ى خودا و ب‌ي‌تته‌ ه‌وى لى‌خ‌ۆش‌بوونيان. ئه‌گه‌رچى نه‌ت‌ده‌ناسين و ئه‌وانيش ت‌ۆيان نه‌د‌ه‌ناسى. ب‌ۆيه ئه‌وه كه‌سه‌ش چه‌نده بزوينه‌ر و د‌ل‌خ‌ۆش‌ك‌ه‌ره كه به ترسه‌وه له ه‌ه‌مب‌ه‌ر خودادا راوه‌ستاوه و ه‌ه‌ست‌ده‌كا كه‌س‌ي‌ك د‌وعا ب‌ۆ ئه‌و‌يش د‌ه‌كات و مر‌ۆف‌ي‌ك له س‌ه‌ر زه‌وى ه‌يه ئه‌وى خ‌ۆش‌ده‌وئ. خوداش به د‌ل‌ۆق‌ان‌يه‌كى زياتره‌وه چا‌و له ه‌ه‌رد‌وو‌كتان د‌ه‌كا. چونكه ئه‌گه‌ر ت‌ۆ ئه‌وه‌نده‌ى د‌ل‌س‌ۆزى ب‌ۆ د‌ه‌كه‌ى، خودايه‌ك كه له ر‌اده‌به‌ده‌ر له ت‌ۆ د‌ل‌س‌ۆزتر و به به‌زه‌ب‌يتره، ر‌ه‌حم و خ‌ۆشه‌ويستى زياتر ده‌ب‌ى.

برايان، له تاوانى خه‌لكى مه‌ترسن. مر‌ۆقتان به تاوانيشه‌وه خ‌ۆش بوئ، چونكه خ‌ۆشه‌ويستى ئ‌يوه ترووسكه‌يه‌ك له خ‌ۆشه‌ويستى خودايه و به‌رزترين خ‌ۆشه‌ويستى س‌ه‌ر زه‌وييه. ته‌واوى خ‌ولقاوه‌كانى خوداتان خ‌ۆش بوئ و ه‌ه‌موو دهنكه خ‌يز و په‌لك و گه‌لا و تاله تيشك‌ي‌كى ر‌ووناكى خوداتان به لاوه ئازيز بى. ه‌ه‌موو بوونه‌وه‌ر و ئاژده‌ل و گ‌ژوگيايه‌كتان خ‌ۆش‌بوئ، ه‌ه‌موو شت‌يكتان خ‌ۆش‌بوئ. ئه‌گه‌ر ه‌ه‌موو شت‌يكتان خ‌ۆش بوئ، ه‌ه‌ست به رازى ئاسمانى ناخيان د‌ه‌كهن و ه‌ه‌ر كات‌ي‌ك‌يش ه‌ه‌ست‌ي‌ي‌ي‌كهن، ر‌ۆژ له گه‌ل ر‌ۆژ زياتر ت‌ي‌ى ده‌گهن، له ك‌ۆتاييشدا به خ‌ۆشه‌ويستىه‌كى ه‌ه‌مه‌لايه‌نه‌وه ته‌واوى دنيا‌تان خ‌ۆش ده‌وئ. ج‌ر‌وجانه‌وه‌رتان خ‌ۆش‌بوئ: خودا س‌ه‌ر چا‌وه‌ى ئه‌ندىشه و شادى پ‌ي‌به‌خشيون. مه‌يان و رووژين، ئازاريان پ‌ي‌مه‌گه‌يه‌نن، ب‌ي‌به‌شيان مه‌كهن، به پ‌نچه‌وانه‌ى ويستى خودا مه‌ج‌وولينه‌وه. ئه‌ى مر‌ۆف، به ه‌وى گه‌وره‌ى خ‌ۆته‌وه فيز به س‌ه‌ر ئاژده‌ل و بوونه‌وه‌راندان لى‌مه‌ده؛ ئه‌وان له تاوان به‌دوورن. ت‌ۆش به‌وه‌ گه‌وره‌ى، به هاتنت زه‌ويت ر‌مووده كرد و ئاسه‌وارى ئه‌و ر‌مووده كردنه له پاش خ‌ۆت به‌ج‌ي‌د‌يلى - مخابن ئه‌م مه‌سه‌له‌يه ه‌ه‌تا ر‌اده‌يه‌ك سه‌باره‌ت به يه‌ك به‌يه‌كى ئ‌يمه ر‌استه! به‌تايبه‌ت مندالانتان خ‌ۆش بوئ، چونكه ئه‌وانيش وه‌ك فريشته له تاوان به‌دوورن، ئه‌وان ده‌ژين

بۆ ئۇەھى دلمان ساف و بى غەور بگەن، راست وەك ئۇەھى رېنوينيمان بگەن. قوربە سەر ئۇە كەسەھى مندالېك ئازار دەدا! باوہ ئانفيم فېرىكرەم مندالانم خۆشبوئى. ئەم كەسايەتییە دلۇقان و بیدەنگە لە سەر دەھى دەربە دەرىماندا زۆر جار بە و قەرەپوولانەھى پېئان دەھان شیرینی و چوکلېتی بۆ مندالان دەكرى. بە لای ھەر مندالېكدا تېئەریبايە خۆشەویستی خۆى بۆ دەردەبېرى، زاتى ئۇە كابرایە ئاوايە.

ھېندېك لە ئەندېشەكان مروقى سەرسورماو وەدېدېنن، بە تايبەت بەدېتتى تاوانى خەلكى، لە خۆشى دەپرسى ئايا چاكتز وایە زۆرەھلى بەكار بېئى يان خۆشەویستی خاكەرايانە؟ بەردەوام بریاربەدن خۆشەویستى خاكەرايانە بەكار بېئن. ئەگەر ھەمووتان يەك دەنگ لە سەر ئۇە خالە پېكېئن، دەتوان دەست بە سەر تەواوى دنیا دا بگرن. خۆش وېستى خاكەرايانە زۆر زۆر بەھیزە، بە ھېزتر لە ھەموو شتېكە، وەك ھېچ شتېكى دېكە ناچى.

ھەموو پۆژېك و ھەموو سەعاتېك، ھەموو خولەكېك بە دەھورى خۆتانا بگەرېن و ئاگادارى خۆتان بن و سەرنجبدەن و بزائن وینەكەتان وینەيەكى جوان و رازاوەھى؟ بە پەنا مندالېكدا تېدەپەرن، بە رەقەو تېدەپەرن، بە زمانى تال و قسەى ناخۆش و دلې رەقەو تېدەپەرن و لەوانەيە ئۇە مندالە نەبېنن. بەلام ئۇە ئۇەھى دېتووە و وینە ناحەز و دزىوہكەتان دەكەوېتە سەر پەردەھى دلە پاك و بى دەسەلاتەكەھى. لەوہ ئاگادار نېن، بەلام لەوانەيە تۆوى شەپتان لە ناخېدا چاندبى و تۆوہكە شېن بېئى. ھەمووشى بە و ھۆیەوہیە كە سەرنجتان بە و مندالە نەداوہ. چونكە خۆشەویستىيەكى راست و خېرخوازانەتان لە دلئاندا پەروەردە نەكردووە. برايان، خۆشەویستى مامۆستايە، بەلام مرو دەبى بزانى چۆنى وەدەستېئى. چونكە وەدەستھېئانەكەھى زۆر دژوارە و بە نرخیكى گران دەكردرى. بە ھەولېكى بەردەوام و بى وچان وەدەست دى. چونكە نابى ئۇە خۆشەویستىيە جاروبارە و كاتى بى، بەلكو بۆ ھەتا ھەتا. ھەموو كەسېك دەتوانى جاروبار خۆشەویستى خۆى دەربېرى، تەنانەت مروقە شپودرەكانېش.

براکه م داوای لیبور دنی له بالنده کان ده کرد. رهنگه بیمانا بنوینی، به لام دروسته. چونکه هه موو شتیک له ئه قیانوس ده چی، هه موو شتیک له گه ردایه و پیکه وه ئاویتته ده بن. په له پیتکه یه ک له شوینیک، له و سه ری دنیاش بزوتته وه و له ره وه دی دینی. له وانیه داوای لیبور دن له بالندان بی مانا بی، به لام په له وران له په ناتان شادتر ده بن - لانیکه م تۆزیک شادتر - مندالان و هه موو ئارژه لانیس هه روا. به و مهرجه ی ئیوه له ئیستا مه زن و به شه ره فتر بن. هه موو شتیک له ئه قیانوس ده چی، ئه م قسه ی منتان له بیر نه چی. ئه و کاته، خۆشه ویستییه کی هه مه لایه نه له دلناندا بلیسه ده ستینی و وه ک جه زم بوویه ک، بۆ په له وه ران ده پارینه وه و دوعا ده کهن ئه وانیش له تاوانیان خۆشبن. ئه و جوړه حال لیها تنه تان له لا به ریز بی، هه ر چه نده ش به لای خه لکه وه بی ماناش بنوینی.

دۆستانی به ریزم، بۆ ئه وه ی شادبن له بهر خودا بپارینه وه و دوعا بکه ن. مندالان و په له وه ران شاد بکه ن و به هه شت بۆ خۆتان مسۆگه ر بکه ن. مه هیلان تاوانی خه لکی له کاره کانتاندا تووشی په رو شیتان بکا. له وه ش مه ترسن که کاره که تان سووک بی و له به ره و بکه وی. مه لاین: «تاوان به هیزه، خراپه به هیزه، شه ی تاناوا به هیزه، ئیمه ش ته نیا و بی پشتیوانین و شه ی تاناوا دامانده رزینی و ناهیلی کاره چاکه کانمان به ئاکام بگا.» رۆله کانم، له ده ست ئه و نا هومیدییه راکه ن و ته نیا یه ک ریگاش بۆ ده رباز بوون هه یه، که وایه خۆتان به بنۆسی تاوانی هه موو مرو فقه کان بزنان، دۆستانی خۆشه ویست هه قیقه ت ئه مه یه. چونکه هه ر کاتییک خۆتان به هۆی تاوانی هه موو مرو فقه کانه وه به بهر پیرس زانی، خیرا تیده گه ن که له راستیدا وایه. له بهر خاتری هه موو که س و هه موو شتیک ئیوه شیایوی سه رکۆنه ن. به لام به داسه پاندنی سه ره روپی و بیهیزی خۆتان به سه ر خه لکدا، هاوبه شی غرووری شه ی تان ده بن و ده که ونه دژایه تی کردن له گه ل خودا.

ئه وه نده ی بیر له غرووری شه ی تان ده که مه وه به وه ده گم: له سه ر زه وی تیگه یشتنی بۆ ئیمه دژواره، که وایه هه له کردن و به شدار بوون له و تاوانه دا

زور سانایه. تهنانهت ئه گهر پیمان وایی کاریکی باش و مه زنه. له راستیدا، ناتوانین له زوربهی ههسته بههیزهکان و بزووتنهوهی زاتیمان تیگهین. نهوهک ئهوه ببیته کۆسپ و لهمپهری سهر پیتان و پیتان وایی ناتوانی بو ههموو شتیگ ببیته هوی پوون بوونهوه. چونکه خودای مهزن ئه و شتهی لییان دهووتهوه که تییدهگن، نهک ئهوهی که ناتوانن. خۆتان لهمه بهدواوه بهو ئاکامه دهگن و ئه و کاته ههموو شتیگ به جوانی دهبینن و سهبارت بهوان بیانوتان بهدهستهوه نابن. له راستیدا، لهوه دهچی ئیمه له سهر زهوی گومرا و چهواشه بین. ئه گهر له بهر خاتری ئه و پهیکه ره ی مهسیح نه بوایه که له هه مبه رماندایه، به جارێ لیمان دهقهوما و له نیو دهچووین، هه ر به و جو ره ی دوا ی توفانی (نوح) ره گه زی مرؤف تووشی فهوتان هات. زورشت له سهر زهوی له بهر چاوی ئیمه ونه، به لام بو قه ره بووی ئه وه، ههستیگی عارفانه و پر بایه خی پینداوین که بتوانین ژیانمان له گه ل دنیا ی دیکه و دنیا ی ئاسمانی پیوه ند بدهین. پنج و ریشه ی ئه ندیشه و ههستیشمان له م دنیا نییه، به لکو له دنیاکانی دیکه یه. هه ر بویه فه یله سووفه کان ده لێن له سهر زهوی ناتوانین له هه قیقه تی شته کان بگه ین.

خودا له دنیاکانی دیکه تۆوی وهرگرت و له سهر ئه م زهوییه چاندی. دارو باخهکانی هه لچوون و ئه و پوو دهکی توانی بروی چه که ره ی دا و زهوی قه له شته وه و هه لچوو. ئه وه ی له سهر ئه م عه رزه بروی و گه شه بکا، ده ژی و ته نیا به هوی ههستی پیوهندی به دنیاکانی دیکه وه که زیندوو ه. ئه گهر ئه م ههسته له ئیوه دا کز بی یان بفهوتی، گه شه کردنی ئاسمانیش له ناختاندا ده مرئ. ئه و کاته ژیا نتان له بهر چا و ده که وئ و تهنانهت ورده ورده لی شی بیزار ده بن. ئه وه ی بیر ی لیده که مه وه ئه مه یه.

(۸) بلیی مرؤف بتوانی سه‌بارت به هاوړه‌گه‌زانی خوئی حوکم بدا؟

ئیمانی کامل

به‌تایبته ئه‌وه‌تان له بیر نه‌چی که ناتوانن سه‌بارت به هیچکس حوکم دهرکه‌ن، چونکه هیچکس ناتوانی حوکم به سهر تاوانباریکدا بدا. چونکه ده‌بی بزانی خوئی به‌قده ئه‌و که‌سه تاوانباره که له هم‌به‌ریدا راوه‌ستاوه، په‌رنگه له هم‌موو که‌سیش زیاتر به هوئی ئه‌و تاوانه‌وه شیاووی سهرکونه بی. ههر کاتیک له‌وه گه‌یشت ده‌توانی حاکم بی و حوکم بدا. ئه‌گهر چی ئه‌و قسه‌یه بی مانا دنوینی، به‌لام راسته. ئه‌گهر خویم دروستکار بوايه‌م، په‌رنگه تاوانباریکش نه‌بوايه به‌ره و رووم راوه‌ستی. ئه‌گهر ده‌توان گوناحی تاوانباریک که له دلتاندا حوکمی به سهردا دده‌ن. وه‌ئسته‌و بگرن، خیرا ئه‌و کاره‌بکه‌ن، خوتان به‌جیی ئه‌و ئازار بکیشن و لیگه‌رین به بی هیچ لومه‌یه‌ک به‌رپی خویدا بروا. ته‌نانه‌ت ئه‌گهر یاساش ئیوه ده‌کاته حاکمی ئه‌و، تا ئه‌و جییی بوتان دهلوی ههر ئه‌و جوړه هه‌لسوکه‌وتی له گه‌لدا بکه‌ن، چونکه ئه‌و دهروات و به شیوه‌یه‌کی زور له‌وه تالتر خوئی مه‌حکووم ده‌کا. ئه‌گهر دواى ماچه‌که‌ی ئیوه، بی ئه‌وه‌ی کارتیکه‌ریی له سهر بی بروات و گالته‌تان پی‌بکا، دیسان له کاره‌که‌تان په‌شیمان مه‌بنه‌وه و مه‌یلن ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ی کابرای تاوانبار بیته‌ کووسی سهر ریتان. دهرده‌که‌وی که هیشتا کاتی نه‌هاتووه، به‌لام کاتی خوئی ههر دئ. ئه‌گهر نه‌ش یه‌ت گرنیک نییه، چونکه ئیتر که‌سیکی دیکه به‌جیی ئه‌و تیده‌گا و ئازار ده‌کیشن، حوکم بو خوئی دهرده‌کا و خوئی مه‌حکووم ده‌کات و حه‌قیقه‌ت ته‌واو ده‌بی. بروای ته‌واوتان به‌وه بی، به‌بی هیچ شک و گومانیک برواتان پیی بی، چونکه ته‌واوی هیوا و ئیمانی پیاوانی خودا له‌وه دایه.

بیوچان هه‌ولبدن. ئه‌گهر شه‌وانه کاتیک ده‌خزینه نوینه‌وه بیته‌وه بیرتان که: «کاریک که ده‌بوو بیکه‌م و ئه‌رکی سهر شانم بوو، نه‌مکردووه.» هه‌ستن و خیرا ئه‌و کاره جیی‌ه‌جی بکه‌ن. ئه‌گهر ئه‌و که‌سانه‌ی له دهورروبه‌رتانن

دلرەق و پۆلەزگ و دەخەزدارن و گوئی بە قسەکانتان نادەن، خۆبدەن بە سەر کەوشەکانیاندا و لە بەریان بپارێنەوه و داوای لێبوردن بکەن. چونکە لە بەر کەللەرەقی و گوینەبیبسی ئێوان، ئێوه دەبێ لۆمە بکڕین. ئێگەر بە هۆی دوژمنایەتی و بوغزاوی بوونییەوه ناتوانن لەگەڵیان بدوین، لە کاتی بێدەنگی و تەنیاپیدا، بەخاکەراییەوه بچنە خزمەتیان و ریزیان لێ بگرن و هیچ کات هیوا بپراو مەبن. ئێگەر تەواوی مرۆفەکان پووتان لێوەرگێرن و تەنانەت بە زۆر دەرستان بکەن، خەمتان نەبێ و کاتیک بەجیتان دەهێلن و تەنیا دەکەون چۆک دادەن و زەوی ماچ باران بکەن. بە فرمیسک پاراوی بکەن، چونکە میوهی شیرین بەرەم دین، تەنانەت ئێگەر هیچ کەسبیش چاوی پیتان نەکەوت و گوئی لە دەنگی گریان و هاوارەکەتان نەبوو. قەت ناھومید مەبن و ئیماننتان لاواز نەبێ، تەنانەت ئێگەر تەواوی خەلکی گومرا بوون و تەنیا ئێوه ئیماندار مانەوه. تەنانەت ئێو کاتەش لە قوربانی غافل مەبن و لە سووچی تەنیاپیدا شوکرانەبژیری خودا بکەن. ئێگەر دوو کەس لە ئێوه پیکەوه دانیشن. ئێو کاتە تەواوی دنیا دیتە گۆرێ، دنیای ئێوین «زیندوو». بە خۆشەویستیەوه یەکتەر لە ئامیز بگرن و شوکری خودا بکەن. چونکە تەنانەت ئێگەر تەنیا لە ناخی ئێو دوو کەسەشتاندا بێ، هەقیقەتی «ئێو» کاملدەبێ. ئێگەر خوتان تووشی تاوانیک بوون و هەتا کاتی مەرگ بۆ ئێو تاوانەتان، یان بۆ ئێو تاوانە لە ناکاوەتان گریان، بۆ خەلکی شادی بکەن، بۆ مرۆفی عادل و پراست شادی بکەن، شادی بکەن ئێگەر ئێوه تاوانبارن، ئێو عادلە و تاوانی ئێنجامنەداوه.

ئێگەر خراپەکاری خەلک رقی هەستاندن و تووشی پەرۆشی و خەمی کردن، تەنانەت ئێگەر هەستتان بەوه کرد کە ئێو خراپکارە دەبێ سزا بدری و تۆلە لێبکریتەوه، لە پیش هەموو شتیکدا هەولبدەن ئێو هەستە لە دلتان دەرباوین. هەر خیرا برۆن خۆتان ئازار دەن و خەم بخۆن، وەک ئێوهی خۆتان ئێو تاوان و هەلەیهتان کردبێ. ئێو خەم و ئازارە قەبوولبکەن و شانی وەبەر بدەن، دلتان ئاسوودە دەبێ و تێدەگەن کە ئێوهش خەتابارن، چونکە

ده تانتوانی ته نانهت وهک ته نیا مروځیکي بی تاوان، بینه چرای پیگای
 خراپه کاران، به لām نه بوون. ئەگەر ئەو چرایه بووایه، پیگاتان بۆ خه لکانی
 دیکهش رووناک ده کرده وه و رهنگه خراپه کار به هوئی ئەو رووناکییهی
 ئیوه وه تخوون تاوان نه که وتایه. به لām ئەگەر ئەو رووناکییه شتان بلاو کرده وه
 و دیتتان نه بوته هوئی بزگاریی خه لکی، خوڤاگر بن و گومان له توانایی
 تیشکی ئاسمانی مه کهن. ئیمان تان به وه هه بی ئەگەر ئەوان بزگار نه بوون،
 دوای ئەوه بزگار هه ر ده بن. ئەگەر دوای ئەوهش دیتان نه هاتوونه ته سه ر
 پئی، کوڤه کانیا ن بزگار ده بن، چونکه رووناکییه که ی ئیوه نامرئ، ته نانهت
 کاتیک که خوشتان نه مینن. مروځی عادل و پاک ده مرئ، به لām رووناکییه که ی
 هه ر ده مینئ. مروځ به رده وام هه ر وابوو له دوای مه رگی پئی نیشان ده ره که ی
 دیته سه ر پئی و بزگار ده بی. مروځ حاشا له پیغه مبه ره کانیا ن ده کهن،
 ده یانکوژن، به لām شه هیده کانیا ن خو شده وئ و ریژ بۆ ئەو که سانه داده نین که
 ده یانکوژن. ئیوه کار بۆ هه مووان ده کهن، ئیوه بۆ داها توو تیده کوژن. به
 دوای پاداشه وه مه بن، چونکه پاداش تان له م دنیا یه دا زو ر گه وره یه: شادی
 خودایی که ته نیا به مروځی عادلی ده به خشن. ترستان له گه ورا ن و له
 ده سه لاتدا ران نه بی، زانا و پاک و بی کریژ بن. ئەندازه پاگرن. زه مان به
 جوانی بنا سن و متالای بکه ن. کاتیک ته نیا ده که ون، دوعا بکه ن. نیوچاوان له
 خاک هه ل سوون و ماچکردنیا ن به لاوه پیروژ بی. زه وی ماچبکه ن و به
 ئە شقیکی به رده وام و گه رموگورپه وه خو شتان بوئ. ته واوی ئینسانه کانتان
 خو ش بوئ، خو شه ویستیا ن بۆ هه موو شتیک هه بی. به شوین ئەو شادی و
 نه شه یدا بگه رین. زه وی به فرمی سکی شادی پارا و بکه ن و ئەو فرمی سکا نه تان
 به لاوه خو شه ویست بی. ئەو حال لی هاتن و جه زم بوونه به شووره یی
 مه زانن، به لاتانه وه پیروژی بی، چونکه دیاریی خودایه و دیارییه کی مه زنه،
 ئەو دیارییه به هه موو که س نادری، ته نیا به هه لباژاردانی ده دن.

( ) سه‌بارته به دۆزهخ و ئاوری دۆزهخ و ئه‌ندیشه‌ی عارفانه:

باوكان و مامۆستایان، له خوم ده‌پرسم «دۆزهخ چیه؟» به‌پروای من بۆ ئازاری ئه‌و كه‌سه‌یه كه خۆشه‌ویستی نازانی. جاریکیان له‌و په‌ری ئاسمانه‌كان و له‌و جیگایه‌ی كه زه‌مان و مه‌كان پێوانه ناكړی، مه‌خلوقیكی پاك كاتی هاتن بۆ سه‌ر زه‌وی، توانایی گوتتی ئه‌و وته‌یه‌ی پێدرا: «من هه‌م و خۆشه‌ویستی ده‌زانم.» جاریك ته‌نیا جاریك، ساتیک له‌ ئه‌شقی «زیندوو» ی پێدرا و له‌ به‌ر خاتری ئه‌و ژیا‌نی زه‌وینی خولقا و به‌ زه‌مان و سا‌ل و وه‌رزكانییه‌وه پێیان دا، به‌لام خولقاوی به‌خته‌وه‌ر ئه‌و دیارییه‌ به‌ نرخه‌ی په‌ت كرده‌وه و نه‌یویست، پێی شتیکی سووك و چرووك بوو و گالته‌ی پێكرد، بۆیه دل‌ه‌ق مایه‌وه. مرۆفیکي ئاوا دوا‌ی به‌جی هێشتنی ئه‌م زه‌وییه، توشی ئیبراهیم ده‌بی و له‌ گه‌لی ده‌كه‌ویته‌ قسه، هه‌روه‌ك له‌ به‌سه‌رهاتی پیاوی ده‌وله‌مه‌ند و ئیلعازاردا² هاتوه، به‌هه‌شت به‌ چاوی خۆی ده‌بینی و ده‌توانی بچی بۆ لای خودا. به‌لام راست ئه‌م عه‌زاوه‌ی ئه‌وه كه به‌بی خۆشه‌ویستی كه‌سیك، به‌ره‌و ده‌رگانه‌ی خودا سه‌ر هه‌لده‌په‌ری، ده‌بییه‌ له‌ لای ئه‌و كه‌سه‌نه‌ی كه خۆشه‌ویستیان له‌ دل‌دا بووه و ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌كه‌یانی به‌ سووك و چرووك زانیوه. چونكه ئه‌و به‌ روونی ده‌بینی و به‌ خۆی ده‌لی: «ئێستا تیگه‌یشتم، ئه‌گه‌رچی تامه‌زرۆی خوشه‌ویستیم، به‌لام ئه‌وینی من مه‌زنايه‌تی و فیداكاریی تیدا نابی، چونكه ژیا‌نی زه‌وینی من كوتایی پێهاتوه و ئیبراهیم ته‌نانه‌ت به‌ دل‌ۆپێك ئاوی «زیندوو»³ (یا‌نی دیاریی ژیا‌نی خاکی و چالاك) شه‌وه‌ نایه‌ت ئه‌م تینویتی و سیوشكه‌ هه‌لاتته‌ رو‌حیه‌م دامركینی كه له‌ ناخدا بلێسه‌ی سه‌ندووه. ئه‌گه‌ر چی له‌ سه‌ر زه‌وی به‌ چاوی سووك ته‌ماشامكرد؛ ژیا‌نیکی دیکه‌م نابی و كاتیکی دیکه‌ش له‌ گو‌ریدا نییه! ئیتر گه‌رانه‌وه‌ش نییه. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بمه‌ه‌وی ژیا‌نی خۆم به‌ تامه‌زرۆی فیدای خه‌لكی بکه‌م، تازه‌ كار له‌ كار ترازاو، چونكه ئه‌و ژیا‌نه‌ی كه ده‌كرا له‌ به‌ر

3- بروانه ئینجیلی لۆقا، به‌شی شازدههههه

4- مه‌به‌ست له «ئاوی زیندوو» ئاوی حه‌یاته. بروانه ئینجیلی یوحه‌ننا، به‌شی چاردهههههه.

خاترى خۆشه‌ويستى فيداى بكى تىپه‌رپوه و ئىستا له نيوان ئەو ژيانه و ئەم هه‌ستىيه‌دا گىژاويكى به‌سام هه‌لكه‌وتوه.»

به جورىك باسى ئاورى دۆزخ ده‌كهن كه وه‌ك ماده بوونى هه‌يه. نامه‌وى خۆ له قهرى ئەو رازه بدهم و لىي تىده‌په‌رم. به‌لام پىموايه ئەگه‌ر ئاگر به ماناي ماده له گورپىدا بى، پىنيان خۆش ده‌بى، چونكه به‌برواى من ئازارى جهسته به‌قهد ئازارى رۆحى و مه‌عنه‌وى دژوار نىيه و ره‌نگه زووتر له بىر بچىته‌وه. له گه‌ل ئەوه‌شدا ئازارى رۆحانيان له سهر هه‌لناگىرى، چونكه ئەوه ئازارىكى ده‌ره‌كى نىيه، به‌لكو له ناخياندايه. ئەگه‌ر له سهرىشيان هه‌لگىرى، پىموايه بۆ ئەو مه‌خلووقاته بىچاره‌يه دژوار و تالتر ده‌بى. چونكه ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر عادلان له به‌هه‌شت، به‌ديتتى ئازارى ئەوان، لىيان خۆشبن و له‌به‌ر خۆشه‌ويستى له راده‌به‌ده‌رى خۆيان بانگيان بكه‌ن بۆ به‌هه‌شت، ئازاره‌كه‌يان زياتر ده‌كهن، چونكه سىوشكه هه‌لاتتىكى سووتىنه‌تر له ناخياندا هه‌لده‌گىرسىن، «بۆ ئەوه‌ش خۆشه‌ويستىيه‌كى دوولايه‌نه و هه‌قناسانه پىويسته و ئىستا ئىتر بۆيان نالوى. له گه‌ل ئەوانه‌شدا له دلّه‌وه ترسم لىنىشتوو و پىموايه تىگه‌يشتن له‌و ئەمره مه‌حاله و ئاخرى ده‌بىته هۆى ئۆخژن و ئاسووده‌بىيان. چونكه دواى ئەوه‌ى خوشه‌ويستى دروستكارانىان قه‌بوولكرد، بى ئەوه‌ى وه‌لامىكى بۆ بدۆزنه‌وه، ئاخرى له‌م سه‌رداخستن و رازى بوونه‌دا و له‌م خۆبه‌كه‌م زانين و خاكه‌راييه‌دا وىنه و ديمه‌نى ئەو عه‌شقه گه‌رموگوره ده‌بىننه‌وه كه له سهر زه‌وى هه‌ميه‌تيا پىنه‌دا و به‌چاوى سووك ته‌ماشايان كرد. دۆستان و برايانى خۆشه‌ويست، به‌داخه‌وه‌م كه ناتوانم ئەم مه‌سه‌له‌يه به‌رپوون و راشكاوى به‌يانكه‌م.

به‌لام قور به‌سهرى ئەوانه‌ى له‌م دنيا خۆيان كوشتوو و خۆيان بوونه‌ته خۆره‌ى خۆيان و شه‌ق له به‌خته‌وه‌رى خويان هه‌لده‌دن. پىموايه له‌م دنيايه‌دا له‌وانه چاره‌ره‌شتر نىيه. ده‌لێن دوعا كردن و پارانه‌وه بۆ ئەو كه‌سانه تاوانه و كلێسه‌ش رواله‌ته‌ن چاوپۆشى له‌وانه ده‌كا و ده‌يانره‌تىنى. به‌لام له دلّه‌وه برواموايه ته‌نانه‌ت ده‌كرى بۆ ئەوانه‌ش دوعا بكه‌ين. خۆشه‌ويستى هىچ كاتىك

نابیتته هۆی ئازاری مهسیح. چونکه باوکان، مامۆستایان دان به وهدا ده نئیم که له ماوهی ته مه نمدا بۆ ئه و که سانه پاراومه ته وه و ته نانه ت ئیستاش هه موو پوژئی دو عایان بۆ ده که م.

به داخه وه تا قمیک هه ن که ته نانه ت له دۆزه خیشدا، له بهر بیر ته سکی سه ر له هه قیقه ت و بیر کردنه وه ده رناکه ن و پێیان وایه له هه موو شتی ک ده گه ن و هه روا بادیهه وا و سه ره رپۆ ده می ننه وه. هیندی ک مرۆقی تر سناک هه ن که به ته واوی خۆیان دا وه ته ده ست شه ی تان و پوچه له خۆباییه که ی. ئه و جو ره مرۆفانه بۆ به ئاره زووی خۆیان چونه ته دۆزه خ و به گیان و دل ئازاری سووتان تامل ده که ن؟ چونکه خۆیان نفرینیان له خۆیان کردوه و به و نفرین کردنه ی خۆیان نفرینیان له خودا و ژیانیش کردوه و به رده وام له رق و قینی ئاو ی ته ی غرووری خۆیان بژیو وه رده گرن، راست وه ک برسییه کی بیابان که خوینی خۆی ده مژئی و ده رده که ی هه روا بیده رمانه. چونکه به خشین و لیبور دنی ره تکر ده وه و ئه و خودایه ی به نه حله ت کرد که ئه وانی بۆ لای خۆی بانگ کردوه، بۆیه ناتوانن به بی هه سته ی رق و ده خه زداری خودای زیندو و به چاوی خۆیان ببینن و ده خوازن خودا بوونی نه بی و مه خلووقاتی خۆی له نیو به ری. هه ر به و هۆیه وه به رده وام له ئاگری رقی خۆیاندا ده سووتین و تینووی مه رگ و نه مانن. به لام قه ت به ئاره زووی خۆیان ناگه ن و ده ستیان به مه رگ راناگا...

***

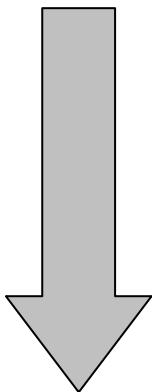
لیره دا ده ستنوو سه که ی ئالکسی فیو دۆر ویچ کارامازوف ده گاته کوتایی. ئه م نوو سرا وه ناته وا و پر که موکوور بیه. بۆ وینه ژیان نامه ی باوه زووسیمه ته نیا سه باره ت به سه رده می لاوییه تی. له بیرو را و فی ر کارییه کانیدا و ته گه لیک ده رده که وئ که دیاره له سه رده می جیاواز و له وه لامی پرسیا ره جو را و جو ره کاندایه یانی کردوه. و ته کانی ئه و له دوایین ساته کانی ژیانیدا له و ته کانی دیکه جیا نه کرا وه ته وه، به لام تاییه ته مندی گشتی ئه وان ده توانین له ده ستنوو سه که ی ئالکسی فیو دۆر ویچ هه لکرینین.

مه‌رگی پیری کلیسه له کۆتاییدا زۆر چاوه‌ڕوان نه‌کراو بوو. چونکه ئه‌وانه‌ی که له‌و ئیواره دره‌نگ وه‌خته‌دا له ده‌وری بوون، تیگه‌یشتن که مه‌رگی پیر نزیکه، به‌لام نه‌یانزانی ئاوا کتوپه‌ره. به‌لام به‌پێچه‌وانه دۆسته‌کانی هه‌روا که باس‌مکرد به دیتنی ئه‌و، که ئه‌و شه‌وه نه‌یانزانی ئاوا دلشاد و زمان پاراو بوو، پێیانوابوو لانیکه‌م بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ش ساغیی وه‌ده‌ست هیناوه‌ته‌وه. دواتر به‌ سه‌ر سوورمانه‌وه گوتیان ته‌نانه‌ت پینچ ده‌قیقه به‌ر له‌ مردنه‌که‌ی مه‌حال بوو پیشبینی بکری. له‌ نا‌کاو ژانیکێ قورسی له‌ سه‌ر سینگی هه‌ست پیکرد، ره‌نگی په‌ری و ده‌ستی به‌ سه‌ر دل‌یه‌وه گرت. هه‌موو به‌ په‌له هه‌ستان و لێی چوونه پێشی. به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه که دیار بوو ئازاریکی زۆر ده‌کێشی، هه‌روا چاوی پێدا ده‌گیران و زه‌رده‌ی ده‌گرت. هیور هیور له‌ سه‌ر کورسیله‌که خزی، که‌وته سه‌ر چۆک و ناوچاوانی نایه سه‌ر عه‌رزه‌که. باسکی بلاوکرد و وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ شادییه‌وه سو‌جده به‌ری و له‌گه‌ڵ خویندنی دو‌عا عه‌رزی ماچیکا (هه‌ر ئه‌و جو‌ره فی‌ری کردبوون)، ئارام و دلشاد ئه‌مری خودای به‌جی هینا.

هه‌والی مه‌رگی خێرا خه‌لوه‌تگا‌که‌ی داگرت و گه‌یشته کلیسه‌ش. نزیکترین هاو‌ریکانی ئه‌و خوالیخۆشبووه و ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌ ئه‌رکی خۆیان ده‌زانی، به‌پێی دابی ئایینی دیرین قۆلیان بۆ کفن و دفنی هه‌لمالی. هه‌موو راهیب و قه‌شه‌کان کۆبوونه‌وه و به‌ر له‌ کازیوه هه‌والیان به‌ خه‌لکی شار راگه‌یاندا. که‌ پوژ بۆوه هه‌موو خه‌لکی شار باسی ئه‌و رووداوه‌یان ده‌کرد و ئاپۆره‌ی خه‌لکی له‌ شاره‌وه به‌ره و کلیسه شه‌پۆلی ده‌دا. له‌ کتیبی دواییدا به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ئه‌وه ده‌که‌م. به‌لام لی‌رده‌دا ئه‌وه ده‌لیم که به‌ر له‌ پوژئاوا رووداویکی دیکه قه‌وما که هینده چاوه‌ڕوان نه‌کراو و غه‌ریب بوو، به‌ جاری راهیبیان و خه‌لکی شاری تووشی سه‌ر سو‌رمان کرد. که‌ دوای ئه‌و هه‌موو سا‌له، خه‌لکی شار ئه‌و پوژه‌یان هه‌روا له‌ بیر ماوه.

بەندى سىيەم

كتىبى ھوتەم

ئايووشا

(۱)

بۆكە نىكى پشوپر

تەرمى باوہ زووسىما بە پىنى ئاينى باوى جى كەوتوو بۆ ناشتن ئامادە كرا. ھەر وەك ھەمووان دەزانن، تەرمى قەشە و راھىبان و سل نادرى. بە پىنى «رېۋرەسىمى كلىسە»: «ئەگەر ھەركام لە راھىبان مردن، راھىبى بەرېۋەبەرى ئەو رېۋرەسىمە تەرمى مردووہكە بە ئاوى گەرم دەشوا، پاشان بە لىكەيەك خاچى نىۋچاۋان و سىنگ و دەست و لاقى دەكيشى. ھەر ئەۋەش تەۋارە.» ئەو كارانە لە ئەستۋى باوہ پايسى بوو، دواى شۇردن و خاچ كىشانەكەى جلو بەرگى لە بەر كرد و كفى تىۋە پىچا، بە پىنى دابى خۇيان دەبوو لە دوو لاۋە كفنەكە ھەلقىشابى بۆ ئەۋەى كاتىك تىۋەى دەچىن بە شىۋەى خاچ لە سەر سنگى گرى درى. كلاۋىكى قەشانەيان بە خاچى ھەشت گۆشەۋە لە سەر نا، دەموچاۋيان ئاۋەلا ھىشتەۋە و بە تۋرېكى رەش داينپۇشى و پەيكەرىكى حەزرتى مەسىحيان خستە نىۋ مېشتىيەۋە. بە يانى ھەر بەو شىۋەيە كە پىچاۋبوۋيانەۋە، خستىانە نىۋ تابوتەۋە. (تابوتەكە لە مېژ بوو ئامادە كرابوو) تابوتەكەيان ئەو رۆژە لە حوجرەكە و ژورى گەۋرەى پىر دانا كە مريدان و ھاۋرېكانى لەۋى كۆ دەبوۋنەۋە. چونكە مردووہكە قەشەيەكى مەزن بوو، دەبوو راھىبان ئىنجىلى لە سەر بخوینن نەك كىتبى دوعا. ھەر بۆيە باوہ يوسف دەستىكرد بە ئىنجىل خویندن. باوہ پايسى دەبويست شەو و رۆژىك لە ژوور سەرى ھاۋرىكەى ئىنجىل بخوینى. بە لام لەو كاتەدا ئەۋىش وەك سەرپەرستى حوجرەكە سەرقال بوو، مەبەستىكى زۆر دەگمەن و كەس نەبىستوو و شلەژانىكى «نەشیاو» و چاۋەروانىيەك

بئ سەبرانە راھیبەکانی داگرت. ھەرودھا لە نیو زیارەتکەرانی ھوتیلەکەئە
کلیسە و ئاپۆرەئە خەلکی شاردا ژاوەژاوە و ھەر اوھۆریایەک دەستی پیکردبوو
و جار لەگەڵ جارێش زیاتر دەبوو. سەرپەرستی کلیساکە و باوە پاییسی
ھەولیان دەدا ھەر چۆنیکە خەلکەکە ئارام بکەنەو.

کاتی کە خۆر ھەلات و تاووبان گەرم بوو، تاقمییکی زۆر لە خەلک
نەخۆشەکانیان ھینا، کە زیاتریان منداڵ بوون. بۆ ئەو کارەش بە جارێ
ئارواقاریان لێ ھەلگیرابوو و چاوەروانی ئەو کاتە بوون، چونکە بروایان
وابوو تەرمی پیری کلیسە شیفای پیۆدیە و ئەو و دەمە دەستەوبەجی کاری
خۆی دەکا. لەو کاتەدا دەرکەوت کە خەلکی شارەکەمان چەندیان باوە
زوووسیمما لە ماوەی ژیانیدا وەک پیاو چاکیکی مەزن قەبوولبوو. ئەوانە
ھاتبوون ھەموویان لە چینی ھەژار و بیبەش نەبوون. ئەو چاوەروانییە لە
لایەن ئیماندارانەو ئەوا بە پەلە و راشکاووانە و تەننەت بیسەبرانە و ھەتا
پادەییەک پێداگرانە، بوو ھۆی ئەوئە باوە پاییسی ئەو کارانە بە
و سەوسەییەکی شەیتانی بزانی. ئەگەرچی ئەو خۆی شتیکی وای زووتر
پیشینی کردبوو. دەرکەوتنی راستەقینەئە ئەو ھەستەش بۆ ئەو، ئەوپەری
چاوەروانی بوو. باوە پاییسی کاتی کە لە گەڵ ھەر کام لەو راھیبانە بەرەو پوو
دەبوو کە ئەوا تووشی شلەژان بوو بوون، لۆمەئە دەکردن. دەگوت:
«چاوەروانییەکی ئەوا بئ سەبرانە بۆ شتیکی دەگمەن نیشانەئە بیرتەسکییە،
بۆ خەلکی دیکە قەیناکا بەلام» «بۆ ئیمەئە ترکە دنیا شیواو نییە.»

بەلام زۆریان گوی پینەدا. ئەویش تیگەیشت و زۆری پیناخۆش بوو.
لەگەڵ ئەوئەشدا باوە پاییسی خۆشی (ئەگەرچی ئەو قسانەئە بە راست بوو) لە
ناخووە تا پادەییەک ئەو ھیوایانەئە لە دڵدا بوو، نەیدەتوانی خۆی لیبووێرئە.
ئەگەرچی لە دەست چاوەروانی و بئ سەبری زۆری ئەو خەلکە رقی ھەستا
بوو و ئەو کارەئە بە غروور و کەم ئەقلی دەزانی. لەگەڵ ئەوئەشدا بە دیتنی
ھیندی کەس بە جارێ گییانی دادەگیرا، کەسانیک کە بە ھاتنیان تووشی
گومان و دردۆنگییان دەکرد. لە نیو ئەوانەدا وا خرابوونە حوجرەکەئە پیری

خوالیخوئشبووهوه، رقیک دلّی داگرت (که له پیرههش خوئی لومه کرد) که چاوی به پراکتین کهوت. هەر وهها ئه و راهیبه ئابدوورسکیه، که هەر وا له کلّسه کهدا دایکوتابوو. باوه پایسی له بهر هویهکی کتوپر به هوی ههنتهشی ئه و دوانهوه تووشی شک و گومان بوو، ئه گهرچی له راستیدا له وانه بوو دهرهق به ههموان ئاوا بیر بکاتهوه.

راهیبه ئابدوورسکی له ههموو خه لکه کهی دیکه زیاتر ههراوه ریای ساز کردبوو. له ههموو شوینیک قوت ده بووه، گوئی هه لده خست و پرسپاری ده کرد. له ههموو لایه که وه به شیوهیه کی تاییه ت و گومانای خه ریکی خووته خوت بوو. قه لافه تی جوړیک بی ئوقره یی و رقی پیوه دیاربوو.

به لام پراکتین ههروهک دواتر دهرکهوت، له سه ر داخوای تاییه تی مادام خو خلاکو ف ئاوا زوو خوئی گه یاندبووه حوجره که. به یانی کاتیک ئه و ژنه رو حسووک و ساویکه یه له خه وهستا، هه والی مه رگی باوه زووسیمایان پیدا، چونکه ریگیان پینه دا بچی بو حوجره که، جوړیک کونچکاوای داگرت و له پیره پراکتینی نارد بو ئه وی، تاکو ههموو شتییک بخاته ژیر چاوه دیری و هەر به نیو سه عات جاریک له رووداوه کان ئاگاداری بکاتهوه. چونکه پراکتینی به ئیماندارترین و دروستکارترین پیای جحیل ده زانی. ئه وهش بو ری خوئش کردن و خوړیکخستن له گه ل خه لکی زیره ک بوو، هەر کاریک بی زانیایه به قازانجیه تی لی رانه ده وهستا.

روژیک تاساو بوو. زوربه ی زیاره تکه ران له ده وروبه ری گوړه کان گو میله که یان به سته بوو. که ژماره یان به تاییه ت له ده وری کلّساکه زورتر بوو و تاک و تووکیش له ده وری حوجره که گوړی لیوو. باوه پایسی هه روا که به ده وری حوجره که دا ده خولایه وه، له ناکاو ئالیووشای وه بیر هاته وه. که له و شه وه به دواوه نهیدیوو. هەر له و کاته دا که وه بیری هاته وه، چاوی پیی کهوت له سووچیکی دووری باخه که له سه ر گوړی راهییک دانیشته وه که سالانیکی زور به هوی پاک و پیواچاکییه وه ناوبانگی دهر کردبوو. پشتی کردبووه حوجره که و روو به دیواره که دانیشته بوو و ده تگوت له پشت کیله که

خۆی شار دۆتەو. باوە پایسی، چوو پشست سه‌ری، دیتی هەر دوو دهستی به بهر چاوییه‌وه گرتوو و دهگری و له گه‌ل کولی گریان سه‌رتاپای ده‌له‌ریته‌وه. باوە پایسی تاوێک له پشست سه‌ری راوه‌ستا.

به دلپ‌ری گوتی: «مه‌گری، کورپه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م، مه‌گری، بۆ ده‌گری؟ شادی بکه، مه‌گری. نازانی ئه‌م‌رۆ گه‌وره‌ترین رۆژی ئه‌وه؟ بیهینه بهر چاوی خۆت، ئه‌و ئیستا له‌م ساته‌دا، له‌ کوینی!» ئالیووشا دهستی له‌ چاوی کرده‌وه و له‌ باوه پایسی روانی، چاوی وه‌ک چاوی مندالیک ماسیبوو. به‌لام خیرا، بی ئه‌وه‌ی زمانی بگه‌ڕی، رۆوی وه‌رگه‌را و دیسان هەر دوو دهستی به بهر چاوییه‌وه گرتەوه.

باوه پایسی، خه‌مبارانه‌ گوتی: «ره‌نگه‌ باشتر وابی بگری، که‌وايه بگری کورم. ئه‌و فرمیسکانه مه‌سیح بۆی نار دوی.»

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌ ئالیووشا دوور که‌وته‌وه، به‌ خۆشه‌ویستیه‌وه بیری لیکرده‌وه و له‌ دلی خۆیدا گوتی: «فرمیسکه‌ جه‌رگه‌ره‌که‌ی ده‌بیته‌ هۆی ئارام بوونه‌وه‌ی رۆحی و دلله‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی شاد ده‌کا.» به‌و حاله‌شه‌وه به‌ پرتاو له‌وێ دوور که‌وته‌وه، چونکه‌ هه‌ستیده‌کرد به‌ دیتنی ئه‌و له‌وانه‌یه‌ خۆشی کولی گریانی هه‌ستی. زه‌مان تیده‌په‌ری و رپور سه‌می کلێسه‌ و پرسه‌ی پیری کلێسه، هەر کام له‌ کاتی خۆیدا به‌رپوه‌ چوو. باوه پایسی دیسان له‌ پال تابووته‌که‌دا به‌ جی باوه یوسف دانیشت و ده‌ستیکرد به‌ ئینجیل خویندن. به‌لام بهر له‌ سه‌عات سی دوانه‌ه‌رۆ ئه‌و رپوداوه‌ قه‌وما که‌ له‌ کۆتایی کتیبی پيشوودا ئاماژه‌م پیکرد. رپوداویکی چاوه‌روان نه‌کراو بو بۆ هه‌موومان و به‌ پێچه‌وانه‌ی هیوای گشتی. که‌ دووپاتی ده‌که‌مه‌وه، هەر ئه‌و رپوداوه‌ ئاساییه‌ هه‌تا ئه‌م‌رۆش له‌م شاره‌ی ئیمه‌ و ناوچه‌که‌دا له‌ بیری نه‌چۆته‌وه. لیره‌دا با ئه‌وه‌ش بلیم که‌ وه‌بیر هیئانه‌وه‌ی ئه‌و رپوداوه‌ هه‌تا راده‌یه‌ک به‌ قیزه‌هون ده‌زانم. رپوداویک که‌ بوو به‌ هۆی ئه‌و شله‌ژانه‌ ساویلکانه‌یه‌ و کۆسپی خسته‌ سه‌ر رپی تاقمیکی بی هه‌ژمار، ئه‌گه‌ر چی له‌ راستیدا مه‌به‌ستیکێ سروشتی و ئاسایی بوو. ئه‌گه‌ر بمزانیبایه‌ شوین له‌ سه‌ر

رُوح و دلی قاره‌مانی سهره‌کی یان قاره‌مانی داهاتووی چیرۆکه‌که‌م دانانی و ئالوگۆر له رۆحی ناسکیدا پیک ناهیننی و رینگای گه‌رانه‌وه‌ی ناخاته به‌ر پی و بیروه‌ستی نابزویننی و نابیتته به‌ره‌له‌یخکی قایم له به‌ر دیواری بیریدا و ئامانجیکی دیاریکراوی بۆ ده‌ست نیشانناکات، قه‌تم نه‌ده‌نووسی.

با بگه‌ریننه‌وه سهر چیرۆکه‌که. له‌گه‌ل کازیوه‌ی به‌یانی ته‌رمی باوه زووسیمایان خسته نیو تابووته‌وه و هینایانه وه‌تاغی ده‌ره‌وه. ئه‌وانه‌ی له ده‌وری تابووته‌که ویستابوون پرسیاری کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌یان هینایه‌ گۆرئ. به‌لام ئه‌و پیشنیاره بی وه‌لام مایه‌وه و گرنگایه‌تییه‌کی ئه‌وتویان پینه‌دا. ره‌نگه‌ تاقمیک له ئاماده‌ بووان له دلی خویاندا هه‌مییه‌تیان پیدایی، به‌لام به‌و ئاکامه‌ گه‌شیتیتن که پیشبینی گه‌نین و بۆگه‌نیو له جه‌سته‌ی پیاوچاکیکی وه‌ک ئه‌و ورینه‌یه‌کی شیتانه‌یه و ده‌بیتته هوی ئه‌وه‌ی به‌بی ئیمان و نه‌فامی بزائن و ته‌نانه‌ت پی پینکه‌نن. چونکه‌ چاوه‌روانی شتیکی ته‌واو جیاوازیان هه‌بوو.

به‌لام زۆر زوو و له‌ دوانیوه‌رۆی ئه‌و رۆژدا هه‌ستیان به‌ شتیک کرد. ئه‌وانه‌ی ده‌چوونه ژووری و ده‌هاتنه‌وه ده‌رئ، هه‌ستیان پیده‌کرد، به‌لام هه‌چیان نه‌یانده‌ویرا بیدرکینن. سه‌ره‌تا بیده‌نگیان لی هینا. به‌لام سه‌عات سی ئه‌و دیارده‌یه‌ وا به‌ رۆونی ئاشکرا بوو، که هه‌واله‌که‌ خیرا به‌ نیو ته‌واوی راهیبیان و زیاره‌ته‌کرانی حوجره‌که‌دا بلاو بۆوه. هه‌ر خیرا گه‌یشته‌ کلیسه‌ و هه‌موو قه‌شه‌ و راهیبه‌کانی سه‌رسامکرد. له‌ ماوه‌یه‌کی که‌میشدا ئه‌و هه‌واله‌ به‌شاردا بلاو بۆوه و کافران و ئیماندارانی وه‌ک یه‌ک ته‌وشی هه‌یه‌جان و سه‌رسورمان کرد. کافره‌کان ده‌ستیانکرد به‌ شادی کردن و تاقمیک له‌ ئیماندارانیش له‌ کافره‌کان زیاتر دلشاد بوون. چونکه‌ «مرۆف‌ هه‌ز به‌ به‌دناوی و گلانی پیاوچاکان ده‌کا»، هه‌ر ئه‌و جوهری پیری کلیسه‌ له‌ ئامۆژگاریه‌یه‌کانیدا گوتبووی.

له‌ راستیدا هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تابووته‌که‌ بۆگه‌نیوی لیده‌هات، که ورده‌ورده‌ زیاتریش بوو. سه‌عات سی ئیتر شک و گومانی بری. له‌ سه‌رانسه‌ری میژووی رابردووی کلیسه‌ی ئیمه‌دا هه‌چکه‌س شووره‌یه‌یه‌کی ئاوی وه‌بیر نایه‌

و ئەو ئابرووچوونە کە ھەر خێرا و دواى ئاشکرا بوونی، لە نێو راھیباندا وەک دەھۆل دەنگی دایەو و جۆریک ئاژاوەی نایەو، کە ئیتر هیچی لەگەڵ نەدەکرا. دواى ئەو، تەنانەت سالانئیکى زۆر دواتریش تاقمیک لە راھیبە ماقولەکان بە وەبیر ھینانەوھى ئەو رۆژە و دەنگدانەوھى ئەو ئابروو چوونە سەرسام بووبوون و بە جارێ زراویان چووبوو. چونکە لەرابردوودا، گەلیک قەشە و ئوسقوف و راھیب بە ژیانئیکى پاقرەو وەردبوون. پیرە پیاوانئیکى لە خوداترس کە پاکیبەکەیان قەبوولی ھەمووان بوو. ئەگەرچی تابووتى ئەوانیش بۆ گەنیوی لى ھاتوو و ھەروا کە ھەموو تەرمەکان بە شیوہیەکی سروشتى بۆگەن دەبن، بەلام نەبووبوونە ھۆى شوورەھى و تەنانەت تۆزى دلە خورپەش.

ھەلبەت لە رۆژگارانی دیریندا پیاوچاکانئیک لە کلێسە ھەبوون کە یادیان زیندوو راگیراوە و دیاردەى تەبەرۆکی ئەوان بە پیتی ھەدیس ئاسەواری پزین و بۆگەن بوونیان پێو نەدیتراوە. راھیبان ئەم ھەقیقەتەیان بە شتئیکى پڕ گومان دەزانی و وەک ھەدیسئیکى پیرۆز و مۆجزە نوین چاویان لێدەکرد. ھەرودھا، یارمەتیی خودا بەشیوہى وادەیک بۆ پڕشکو بوونی گۆرەکانیان لە داھاتوودا.

پیاو چاکئیکى ئاوا، کە بە ریزئیکى تاییەتەوہ باسی دەکەن، راھیبئیکى پیر بوو بە ناوی ئەیبووب. کە ھەفتا سال لەمەو بەر لە تەمەنى سەد و پینج سالیدا کوچی دواى کردبوو. ئەو زاھیدئیکى ناو بەدەرەوہ بوو، زۆرى ھەول دەدا رۆژوو بگرن و دوورەپەریز بێ. سالانئیک لەمەو بەر لە دەھى دووھەمى ئەم سەدەھەدا مردبوو. گلگۆکەى بەریز و حورمەتئیکى تاییەت و ئاماژەى پڕ لە پاز، لەگەل ھیواى گەورە، کە پێوھندی بەوہوہ ھەبوو پێشانى زەیارەتکەرانیان دەدا. (گلگۆکەى ھەر ئەوہ بوو کە باوہ پایسى بەیانى ئالیووشای دیوو لە سەرى دانیشتووہ). بێرەوہریبەکی دیکەى کلێسا کە بەریزەوہ باسیاندەکرد، یادى باوہ وارسۆنۆفى بە ناوبانگ بوو. کە لە شیخیبەتیدا لە باوہ زووسیمما لە پێشتر بوو. لە کاتى ژیانیدا تەواوى

زیاره‌تکه‌رانی کلیسه ئه‌ویان به پیاو چاکیکی ده‌لووکار ده‌زانی و ریزیان بۆ داده‌نا. به‌پیتی حه‌دیس‌یک هه‌ر دووکیان وه‌ک ئه‌وه‌ی زیندوو بن، له تابووته‌که‌یاندا خه‌وتوون و کاتی به خاک سپاردن هیچ دارزینیکیان پیوه نه‌دیون و نیوچاوانیان نوریکی خودایی پیوه دیار بووه. ته‌نانه‌ت تاقمیکیان سوور بوون له سه‌ر ئه‌وه‌ی که بۆن و به‌رامه‌یه‌کی خو‌ش له ته‌رمه‌که‌یان هه‌ستاوه.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، جگه له یاده‌وه‌ریی پر ئاموژگاری، قسه و باسی گه‌وجانه و ورینه و قسه‌ی تالیش له‌پال تابووته‌که‌ی باوه زووسیمادا ده‌که‌وته به‌رگویی. من پیموایه‌ چه‌ن هۆی سه‌ره‌کی له‌و کاته‌دا له کاردا بوو، یه‌کی له‌وانه‌ کۆنه‌رقتیک بوو ده‌ره‌ق به دامه‌زراوه‌ی پیران که وه‌ک دابیکی نه‌پیتی وابوو، رقتیکی شاراوه بوو له دلی زۆربه‌ی راهیبه‌کاندا. ته‌نانه‌ت له سه‌روو ئه‌وانه‌شه‌وه، به‌خیلییان به پاکی و گه‌وره‌یی پیری خوا لیخۆشبوو ده‌برد. پاکیه‌کی هینده به‌رده‌وام که له کاتی ژیانیدا گومان لیکردنی حه‌رام بوو. چونکه له گه‌ل ئه‌وه که پیری ره‌حمه‌تی جیی خۆی له زۆربه‌ی دلاندا کردبووه، زیاتر له ریگای خو‌شه‌ویستییه‌وه کۆمه‌لیکی خه‌لک له ده‌وری خۆی کۆ ده‌کرده‌وه، نه‌ک مۆجزه. بۆیه بووبوو هۆی ئه‌وه‌ی به‌خیلی پی‌به‌رن و نه‌یاری به ئاشکرا و نه‌پیتی، نه‌ک هه‌ر له کلیساکه‌دا له دنیای ده‌ره‌وه‌شدا هه‌بوو. نه‌بووبوو هۆی ئازاری هیچکه‌س، به‌لام « بۆ ئه‌ویان ئه‌وه‌نده به پاک و مه‌زن ده‌زانی؟ » هه‌ر ئه‌و پرسیاره‌ش به دوویات بوونه‌وه‌ی له په‌ستا و به‌رده‌وام بوو به رقتیکی قورس و بی برانه‌وه. پیموایه هه‌ر به‌و هۆیه‌وه بوو که‌سانیکی زۆر به بیستنی ئه‌و بۆه‌رنه‌هووته شادی له دلایان گه‌را. هه‌ر له‌و سه‌روبه‌نده‌دا، تاقمیک هه‌بوون که هه‌تا ئه‌مرۆش سه‌ر له پیتاوی پیری کلیسه بوون و تا راده‌یه‌ک ئه‌و راستیه‌ تووشی شه‌رمه‌زاریی ده‌کردن و ئه‌ویان به سووکایه‌تییه‌ک ده‌زانی ده‌ره‌ق به خۆیان. نه‌قله‌که‌شی ئه‌مه بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دیارده‌ی بۆگه‌نیو و رزین ئاشکرا بوو، دیار بوو راهیبه‌کان ره‌نگیان تیکه‌چه‌وو. کاتیک پیتان ده‌نایه‌ حوچه‌که‌وه زوو قیزیان هه‌لده‌شیوا و به‌په‌له

دەردەپەرینەو دەری و راستییەکیان بۆ راییبانی دەروە دەگیرایەو. لە نیو ئەو ئاپۆرەیدا تاقمیک ئازییەتبارانە سەریان دەلهقاند، بەلام زۆربەیان تەنانتە نەیاندهتوانی شادیی خویان بشارنەو، که لە چاوه پر قینهکاناندا بریقەیی دەهات. ئیستا بۆ ئەو کاره هیچکەس لۆمەیی نەدەکردن و نارەزاییەتیان دەرنەدەبۆی. ئەو هەش سەیر بوو، چونکه زۆربەیی ئەو راییبانە سەر له پیناوی پیری کلیسە بوون. بەلام لەو دەچوو چەند رۆژیک خودا ئیزنی دابی که مینەیی راییبەکان فریان سوار بێ.

زیارەتکارانی، بەتایبەت کهسانی خویندەوار، بۆ سیخوری و شوقاری تیرژابوون. چەن کەس له خەلکی گوندیش چوونە حوجرەکەو. تاقمییکی زۆریش لەو گوندییانە له لای دەروازەیی حوجرەکه کوزیلکەیان بەستبوو. دواي سەعاتی سێ خەلکیکی زیاتر کۆبوونەو و بیگومان پیوهندیی بە ئەو هەوالەو هەبوو. کهسانیک هاتبوون که جگە لەو رۆژە هیچکەس نەیدیوون پینیننە ئەو حوجرەییو، چەند که سایەتی خاوەن پلە و پایەش وەبەر چاوه دەکەوتن. بەلام بە روالەت ئاسایی دیار بوون و باوه پایسی بە نیو چاوانیکی گرژەو بە دەنگی بەرز و جییدی ئینجیلی دەخویندەو و دیار بوو گۆی بە رۆداوێکانی دەرووشتی نادا، ئەگەر چی ماوهیک بوو هیندی کردەوی نائاسایی سەرنجی راکیشا بوو. بەلام ورده ورده سرتوخورتهکان بەرز بوونەو و بە ئاشکرا بە گۆیی ئەویش گەیشت. باوه پایسی له ناکاو بیستی که: «ئەمە نیشاندهری ئەوێه که حوکمی خودا له حوکمی مرووف ناچی.»

یەکه م کەس که ئەو هەستەیی درکاند، پیاویکی رەشوکی بوو که بە ئیماندار ناوبانگی دەرکردبوو. ئەفسەریکی بەسالچووی شارنشین بوو. بەلام ئەو قسەیی راییبەکانی بە دەنگیکی بەرز دووپات کردەو، که ماوهیک بوو بە سرتە باسیاندهکرد. ئەوان ماوهیک بوو بەو ئاکامە نەگبەتییه گەیشتبوون و لەو هەش خراپتر جۆریک خاترجەم بوونی سەرکهوتوانە سەبارەت بەو ئاکامە سات له دواي سات زیاتر ئاشکرا دەبوو. زۆر زوو هاتنە سەر ئەوێه ئەو

به لّام وتەى ئەو رايهيه سه بووره شويى دانهنا و تەنانهت بوو به هوى ئەوهى وه لّامىكى ريشقنجانرانهى بدهنه وه. رايهيهكان بهو ئاكامه گهيشتن كه: «هه مووى خۆنۆندن و قسهيه و گوئ پيدانى بيكه لکه.» خه لکی گوتيان: «ئيمه له سه ر پيو رهمى ديرين ده مينين. له م سه رده مه دا هه موو جو ره ريو رهمى ك به ريو ده چى. ئايا ده كرى له هه موو ئەوانه پيو رهمى بکهين؟» ئەوانهى له هه موو كه س زياتر گالته جاريان وه رى خستبوو، ده يانگوت: «ئيمه ش به قه د ئەوانمان باوكانى پيو رهمى هه بووه. ئەوان له وى له نيو ئەو توركانه دا هه موو شتيكيان له بير چۆته وه. ماوهيه كه ئايينه كه يان رمووده بووه و تەنانهت گازهنگيشان نيه.»

باوه يوسف به خه م و كه سه ريكي زۆره وه له وى دوور كه وته وه، چونكه به بروايه كى كه مه وه بيرو راي خوى ده رب ريبوو، وه ك ئەوهى خو شى بروايه كى ته واوى پى نه بى. به په رو شيه وه پيشبيني ده كرد كه شتيكى خراپ خهريكه داده مزرى و ديار دهى سه ره رو بى و نافه رمانى به ئاشكرا وه بهر چاو ده كه وت. ورده ورده هه موو رايهيه ماقو له كان وه ك باوه يوسف دانيان به خو دا گرت و هيچيان نه گوت. واي لهات ته واوى ئەو كه سانهى پيرى كليسه يان خو ش ده ويست و به گيان و دل دامه زرا وهى پيرانيان قه بو ل بوو، به جارى سووكايه تيان پيكر او هه ر كاتي ك چاويان به يه كتر ده كه وت به شه رمه وه چاويان له يه كتر ده كرد. ئەوانه ده ره ق به دامه زرا وهى پيران بيرو رايه كى دو ژمن كارانه يان هه بوو، به فيز و هه وا وه مليان هه لده يتا. به شيوه يه كى ته وساو ي ده يانگوت: «وراسونوفى ره حمه تى بو گه نيوى لى نه ده ات و هه ستمان به بو ن و به رامه يه كى خو شيش ده كرد. به لّام ئەو يش ئەو شكويهى به هوى پله و پايه ي پيريه وه وه ده ست نه هينا بوو، به لكو هه رخوى له خويدا مرو قىكى پيو رهمى بوو.» تا قمى ك له ناماقو له كانيان ده يانگوت: «في ركاريه كانيشى هه له بوو، ئەو ده يگوت ژيان سه ر چا وهى گه وهى شادييه و خه فه تخانه نيه.» ديسان هيندئ كه سى ناماقو لتر به توانجه وه ده يانگوت: «ئەو دريژه پيدەرى بروا و ئايين بوو، به لّام باوه رى به

دۆزه‌خی مادده نه‌بوو.» هیندیک له به‌رچاوته‌نگانیش ده‌یانگوت: «زۆری پیداکاری له سه‌ر رۆژوو نه‌ده‌کرد، شیرینی و چایی و مره‌بای بلالووکى ده‌خوارد و له ماوه‌ی پاریزدا ژنان بۆیان ده‌نارد. ئایا راهیبی خوداپه‌رست و تاعه‌ت پاک ده‌بێ چایی بخواته‌وه؟» نه‌یارترینیان به‌ بوغز له‌زگی و قینه‌وه ده‌یانگوت: «ئهو به‌ پۆز و ده‌ماره‌وه داده‌نیشت و خۆی به‌ پیاوی خودا ده‌زانی، کړنۆش بردن و به‌چۆکدا هاتنی خه‌لکی له‌ هه‌مبه‌ر خۆیدا به‌ پنیوست ده‌زانی.» خیشه‌سه‌رترین دژانی دامه‌زراوه‌ی پیران به‌ سرتوخورتیکی شه‌یتانانه‌وه ده‌یانگوت: «ئهو سووکایه‌تی به‌ فه‌رزی تۆبه‌ و دانپیانانیش ده‌کرد.» له‌ نیو ئه‌وانه‌شدا تا قمی‌ک راهیبی پیرو به‌ سالآچوو وه‌به‌ر چاو ده‌که‌وتن که دینداریکی راستوێژ و له‌ فه‌رژ و تاعه‌تدا زۆر پیداکر بوون. به‌لام له‌ کاتی ژبانی پیری ره‌حمه‌تیدا ده‌میان نه‌ده‌جوولا و ئیستا له‌ ناکاو ده‌میان گرتبوو و ئه‌وه‌ش له‌ هه‌موو شتیک خراپتر بوو. چونکه‌ وته‌کانیان شوینی له‌ سه‌ر ئه‌و راهیبه‌ لاوانه‌ داده‌نا که هه‌شتا له‌ سه‌ر بیروباوه‌ری خۆیان سوور نه‌بوون. راهیبی ئابدووسکی ئه‌وانه‌ی به‌ وردی گوی لیبوو، هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا و ره‌زامه‌ندانه‌ سه‌ری ده‌له‌قاند. «به‌لێ، دیاره‌ باوه‌ فراپۆنت دوینی به‌راستی حوکمی ده‌رده‌کرد.» هه‌ر له‌و کاته‌شدا باوه‌ فراپۆنت په‌یدا بوو، ده‌تگوت به‌ ئانقه‌ست هاتوو «بۆ ئه‌وه‌ی ئالۆزییه‌که‌ زیاتر بکا. با ئه‌وه‌شمان له‌ بیر نه‌چی، حوجره‌ دارینه‌که‌ی له‌ په‌نا پلووره‌ی میشه‌نگوینه‌کان بوو و قه‌ت له‌و ئی دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه. ته‌نانه‌ت نه‌ده‌هات بۆ کلێسه‌ش، چونکه‌ بریک ده‌لووکار بوو، چاوپۆشییان لێده‌کرد و ئه‌و ئه‌رک و یاسا و رێسایه‌ی له‌ سه‌ر شانی ئه‌وانی دیکه‌ بوو، له‌ سه‌ر ئه‌و هه‌لگیرابوو. به‌لام ئه‌گه‌ر پیوست بوایه‌ باسی هه‌موو هه‌قیقه‌ته‌کان بکری، ناچار ده‌بوون ئاوری لێده‌نه‌وه. چونکه‌ زاهدیکی خه‌لو‌تنشین و گه‌وره‌ی وه‌ک ئه‌و که‌ شه‌و و رۆژ خه‌ریکی عیباده‌ت بوو (ته‌نانه‌ت جاری وابوو له‌ سوچه‌ دا خه‌وی لێده‌که‌وت) نه‌ده‌کرا هیچ فه‌رمانیکی به‌ سه‌ردا بده‌ن. ئه‌گه‌ر پیداکریشیان بکردایه‌، راهیبان ده‌یانگوت: «ئهو له‌ هه‌موویان پیروژتره‌ و له‌ ته‌ریقه‌تیکی زۆر سه‌ختر له‌و ته‌ریقه‌ته‌ی

ئىمە پېرەوى دەكا. ئەگەر ناشچى بۇ كلىسە، خۆى دەزانى كاتى چوونەكەى كەنگىيە و ئەو پەوشتى تايبەت بە خۆى ھەيە. « بە ھۆى ئەو سرتوخورتە تاوانبارانەيەوہ بوو كە باوہ فراپۇنتيان ئاوا ئازاد كىرەبوو و ھىچ ئەركىكى ئاينىيان پىنەدەسپارد. ھەر وەك ھەمووان ئاگادار بوون، باوہ فراپۇنت، باوہ زووسىماى خۆش نەدەويست. ئىستاش لە حوجرەكەى خۆيدا ھەواليان پىدابوو كە «ھوكمى خودا وەك ھوكمى مروث ناچى» لە نىو ئەو كەسانەدا كە بەو ھەوالەوہ خويان گەياندە حوجرەكەى راھىبى ئابدۇرسكى لە پىش ھەمويانەوہ بوو. ئىوارەى رۆژى رابردوو چوو بوو بۇ دىدەنىي، بەلام بەپەلە و ترس لىنىشتبوو ھاتبووہ دەرى. پىشتر گوتم، ئەگەرچى باوہ پايسى بە ھىز و خورپاگر راوہستابوو و ئىنجىلى بە سەر تابوتەكەدا دەخويند. رپووداوەكانى دەرەوہى نەدەدى و نەشى دەبيست. زۆربەى كىردەوہ و رپووداوەكانى لە دلى خۆيدا ھەلدەسەنگاند، چونكە ئەو كەسانەى دەوروبەرى خۆى باش دەناسى. بەلام خورپاگرانە لە جىي خۆى نەبزووت و بەبى ھىچ ترس و دلەراوكەيەك چاوەروانى رپووداوى دىكە بوو، وردىنانە چاوى لە ئاكامى ئەو شلەژانە گشتىيە برىبوو.

لە ناكاو گوپى لە نەرە و ھەرايەك بوو لە بەر ھەيوانەكەوہ ھات. دەرگای حوجرەكە لە سەر رەقى پىشت كرايەوہ و باوہ فراپۇنت لە چوارچىوہى دەرگاكەدا چەقى. تاقمىك راھىب و پۆلىك خەلكى شارەكەى بەدواوہ بوو. بەلام ئەوان نەھاتنە ژوورى. لە بەر پلىكان و سەرسەكۆكە راوہستان و چاوەروان مانەوہ بزاند باوہ فراپۇنت دەلى چى و يان چى دەكا. چونكە ئەو لە پر خۆ بە ژوورىدا كىردەى لەوہ نەدەچوو بى ھۆ بى و ھەستيان بە مەترسىيەك دەكرد. باوہ فراپۇنت لە بەر دەرگاكە راوہستا و ھەر دوو دەستى ھەلئىنا و چاوى مژمور و زيت و پر لە پرسىارى راھىبى ئابدۇرسكى لە بن باسكى راستىەوہ لە ژوورىي روانى. تەنيا ئەو لە بەر كونچكاوى زور نەيتوانىبوو لە بەر پلىكانەكان راوہستى و بەدواى باوہ فراپۇنتدا ھاتبووہ سەرى. بەلام ئەوانى دىكە، كاتىك شەققەى دەرگاكە ھات و كرايەوہ بە

ترسیکی کتوپرپوهه کشانه دواوه. باوه فراپونټ دهستی هه‌لینا و له ناکاو نه‌راندی:

«رۆحه ناپاکه‌کان وهدەر دهنیم!» پاشان به نیو ژووره‌که‌دا گه‌را و دهستی کرد به خاچ کیشانی هه‌موو سووچ و دیواره‌کانی حوجره. ئه‌وانه‌ی له گه‌ل باوه فراپونټ هاتبوون، له ریوه تیگه‌یشتن چ ده‌کا. چونکه ده‌یانزانی بچیته هه‌ر جیگایه‌ک ئه‌و کاره ده‌کات، هه‌روه‌ها هیچ نالی و هیچ نابیستی هه‌تا رۆحه ناپاکه‌کانی وهدەر نه‌نی.

له‌گه‌ل هه‌ر خاچ کیشانیک دووپاتی ده‌کرده‌وه: «شه‌یتان، دوور که‌وه! شه‌یتان، دوور که‌وه!» دیسان ده‌ینه‌راند: «رۆحه ناپاکه‌کان وهدەر دهنیم.» عه‌با زبره‌که‌ی خۆی له به‌ر کردبوو و په‌تیکی له نیو قه‌دی به‌ستبوو. سینگه رووته‌که‌ی به مووی خۆله‌میشین داپۆشرا بوو، له‌بن ژیرکراسه که‌تانه‌که‌یه‌وه دیار بوو. لاقی رووت بوو. هه‌روا که خه‌ریکی راوه‌شاندنی دهستی بوو، زړه‌ی زنجیره‌گرانه‌کانی له بن عه‌با که‌یه‌وه هه‌ستا. باوه پایسی دهستی له ئینجیل خویندن هه‌لگرت و چووه به‌رده‌می و چاوه‌روان راوه‌ستا.

ئاخری هاته‌قسه و به‌گرژ و مۆنی چاوی تییری: «باوکی به‌ریز بۆ هاتووی؟ بۆ ئه‌و هه‌منایه‌تییه ده‌شیوینی؟ بۆ ئه‌و میگه‌له خاکه‌راو گوێرا دیره ده‌ورووژینی؟»

باوه فراپونټ وه‌ک شیت و هار گورانندی: «بۆ هاتووم؟ ده‌پرسی بۆ؟ مه‌به‌ستم له‌و هاتنه‌چیه؟ هاتووم ئه‌و میوانه ناپاکانه‌تان، ئه‌و شه‌یتانه بۆگه‌نیوانه بکه‌مه ده‌ری. هاتووم بزانه به‌ دزیی منه‌وه چه‌ند دانه‌یان لیتره خۆیان مه‌لاسه‌داوه. ده‌مه‌هوی به‌گه‌سک رایان ده‌مه ده‌ری.»

باوه پایسی بی‌باکانه له درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «تۆ رۆحی ناپاک وهدەر دهنی به‌لام ره‌نگه خزمه‌تیشی پی‌بکه‌ی. کئ ده‌توانی به‌خۆی بلێ «من پاک و پیرۆزم.» ده‌توانی وابلی باوه؟»

باوه فراپونټ هه‌لچوو: «من ناپاکم، نه‌ک پاک و پیرۆز. من له‌سه‌ر کورسیله داده‌نیشم و ئه‌وان ناچار ناکه‌م وه‌ک بت بمپه‌رستن و سوخته‌م بۆ

بەرن. خەلگی ئەم دەوروزەمانە تەریقەتی راستەقینە زایە دەکن. «پاشان قامکی بۆلای تابووتەکه راداشت و پووی لە ئاپۆرە ی خەلکەکه کرد و گوتی: «ئەم پیاوچاکە رەحمەتیە ی ئیوہ حاشای لە بوونی جندۆکه دەکرد و بۆ رزگاری لە دەستیان دەوای رەوانیی بۆ خەلک دەنوسی. بۆیە وەک جالجالووکە لە سووچ و قوژبنی حوجرەکاندا خۆیان مات داوہ، بۆیە ئیستا خۆی بۆگەنی لێ پەیدا بووہ. لەو بارەوہ نیشانە یەکی گەورە لە لایەن خوداوە دەبینم.» راستییەک که ئاماژە ی پێدەکرد، ئەمە بوو. رۆحە ناپاکەکان راییبیک دەخەنە ژیر گوشاری خۆیان و بە سەریدا زالدەبن. تاوای لێدێ لە کاتی بە ئاگاییدا و لە خە یالیشدا دەستی لێ هە ئناگرن. کاتیک بە و پەری ترسەوہ ئەو مەبەستە لە گەل باوہ زووسیماسدەکا، ئەویش فەرمانی عیبادەتی بە ر دەوام رۆژوو گرتنی سەختی پێدەدا. بە لام کاتیک عیبادەت و رۆژووش چاری ناکا، لە گەل عیبادەت و رۆژوو گرتن دەوایەکی تاییبەتی دەداتی. لەو سەر دەمەدا خەلکیکی زۆر تووشی سەر سوورمان دەبن و لەو بارەوہ دەکەونە مشتومر و سەریان دەلە قینن و لە پیش هەموویانەوہ باوہ فراپۆنت لەوہ سەرسام بووبوو. تاقمیک لە لۆمەکاران دەچن بۆ لای باوہ فراپۆنت تاکو هەوایی ئەو دەوا «سە یروسە مەرە» ی پی بەدن که لە لایەن پیرەوہ دراوہ بەو راییبە نەخۆشە.

باوہ پایسی بە دەنگیکی بەرز و وەک ئەوہ ی فەرمانی پی بەدا گوتی: «باوہ لێرە برۆ! حوکم کردن بۆ مرۆف نە هاتووہ و تاییبەتی خودایە. رەنگە لێرە «نیشانە» یەک ببینن که نە من و نە تۆ و نە هیچکەس توانای تیگە یشتنی نەبی» بە توندی و پێداگرانە دووپاتی کردوہ: «باوہ، برۆ و میگە لەکە مە ئالۆزینە.»

باوہ فراپۆنت، تەمی دەمارگرژی بەری چاوی تەنیوو و هەدای نە دەدا. «ئەو بە پیتی حوکم و فەرز رۆژووی نە دەگرت. بۆیە نیشانە که دەرکە وتووہ. ئەویش ئاشکرایە و شار دەنەوہ ی تاوانە. ئەو بە شیرینی فریوی دەخورا، ژنان شیرینیان لە گیرفانیان دەنا و بۆیان دەهیتا. چایی دەخواردوہ، زگەرۆ بوو،

گهدهی له شیرینی دهئاخنی و زهینیشی بهبیری خۆپه‌رستی... هه‌ر بۆیه تووشی ئەم ئابروو چوون و رووره‌شیه بووه...»

باوه پایسیش دهنگی هه‌لینا: «باوه، قسه‌ی سووک و هه‌رزه مه‌که. رۆژوو گرتن و پاریز و چله‌کیشانت جیگای ریزه، به‌لام قسه‌ی جوان ناکه‌ی، چونکه وه‌ک لاویکی هه‌رزه و نه‌فام قسه‌ی بی سهره و به‌ره و مندالانه ده‌که‌ی. باوه پایسی له کۆتاییدا گوراندی: «باوه لی‌ره برۆ ده‌ری، فه‌رمانت پیده‌ده‌م برۆ ده‌ری!»

باوه فراپۆنت له گه‌ل ئەوه‌ی تا راده‌یه‌ک خۆی دۆراندبوو، هه‌روا به زمانیکی تال گوتی: «ده‌رۆم ئیوه عالم و بیرمه‌ندن و به‌ چاوی سووک له منی خاکه‌را ده‌روانن. به‌ زانستیکی که‌مه‌وه هاتووم بۆ ئی‌ره و ئەوه‌ی ده‌زمانی له بیرم چۆته‌وه. خودا خۆی منی بی ده‌سه‌لاتی له کیشه‌ی بی‌روردی و زانستی ئیوه پاراستووه.»

باوه پایسی له ژوور سه‌ری راوه‌ستا بوو، چاوه‌ریی دژکرده‌وه‌ی ئەو بوو. باوه فراپۆنت تۆزی بیده‌نگ بوو، له ناکاو روومه‌تی له سه‌ر له‌پی ده‌ستی راسته‌ی دانا و چاوی له تابووتی پیر بری و به‌ ده‌نگیکی خه‌ماوی گوتی:

«سه‌به‌ینی له ژوور سه‌ری ده‌خوینن ئە‌ی پشتیوان و یارمه‌تیده‌رمان» که‌ سروودیکی خۆش و پر شانازییه. «به‌ سه‌سه‌ره‌ته‌وه گوتیشی: «کاتی‌ک که‌ من ده‌مرم ته‌نیا شتی‌ک که‌ له ژوور سه‌رم ده‌یخوینن ئە‌مه ده‌بی «چ شادییه‌کی به‌خته‌وه‌رانه» که‌ سروودیکی که‌م بایه‌خه.» له ناکاو وه‌ک شی‌ت و هار هاواریکرد: «ئێوه به‌فیز و تپزلن، ئی‌ره‌ش شوینی ده‌مار و له‌خۆبایی بوونه!» پاشان ده‌ستی هه‌لته‌کاند و وه‌ر سوورپا، به‌ هه‌شتا و له‌ پلی‌کانه‌کان چووه‌ خواری. کۆمه‌لی‌ک خه‌لک که‌ له‌ خواره‌وه‌ چاوه‌روانی بوون، تیک قزقزان. تاقمیکیان وه‌دوای که‌وتن و تاقمیک له‌ جیی خویان مانه‌وه، چونکه‌ ده‌رگای حوجره‌که‌ هه‌ر وا کرابووه. باوه پایسی که‌ به‌ دوای باوه فراپۆنتدا هه‌تا سه‌ر پلی‌کانه‌کان هاتبوو، هه‌روا چاوی له‌ رۆیشته‌که‌ی بری‌بوو. به‌لام پیره‌ پیاوی تووره‌ و تۆسن هه‌یشتا هی‌ور نه‌بووبووه. بیست هه‌نگاو

دوورنه که وتبؤوه، له ناکاو سه‌ری بؤ لای خورنشین وهرسوورانده که خور تازه خه‌ریکی ئاوابوون بوو. هه‌ر دوو دهستی به‌رز کرده‌وه و وهک ئه‌وه‌ی که سیک پالی پیوه‌نابی دهمه‌و‌پوو کهوت به‌ عه‌رزیدا. دهستی بؤلای خور هه‌لب‌ری و به‌ حاله‌تیکي شیتانه‌وه نه‌راندی: «خودای من سه‌ر که وتووه، مه‌سیح به‌ سه‌ر خوری دهمه‌وئیواره‌دا زالبووه. پرومه‌تی به‌ عه‌رزه‌که‌وه نووساندبوو و هه‌ر دوو دهستی لیک بلاوکردبوو، وهک منداڵ زووره زوور ده‌گ‌ریا. سه‌رتاپای به‌و گ‌ریانه ده‌له‌ریبه‌وه. پاشان هه‌موو هه‌لاتن بؤ لای. قسه‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره و پ‌رمه‌ی گ‌ریانی هاودلانه هاته‌ گ‌ورپی... ده‌تگوت جو‌ریک لیوه‌ی هه‌وساری هه‌موویانی به‌ ده‌سته‌وه گ‌رتووه».

تاقمیک به‌ سه‌ر ترسا زالبوون و هاواریانکرد. «ئه‌مه‌یه ئه‌و که سه‌ی که پیای خودایه! مرو‌فی پاک و پیروژ ئه‌مه‌یه!» خه‌لکه‌که‌ش گوتیان: «ئه‌مه‌یه ئه‌و که سه‌ی که ده‌بی بیته پیری کلێسه».

خه‌لکه‌که‌ش تیکرا گ‌وران‌دیان: «ئه‌و نابیته پیری کلێسه... قه‌بوولی ناکا... خوی ناخاته خزمه‌تی ئایینیکی نفرین کراوه‌وه... نابیته درێژه پیده‌ری ئه‌و گه‌وجیبه‌تییه» کوتنی ئه‌وه‌ش که‌تا کوئ شوویان لی‌هه‌لکیشابوو، هه‌ر باسی ناکرئ. به‌لام له‌و کاته‌دا ده‌نگی که‌له‌زه‌نگی کلێسه به‌رز بؤوه و بانگیکردن بؤ ریوره‌سمی ئایینی. هه‌موویان خاچی خویان کیشا. باوه فراپۆنتیش هه‌ستا و بی‌ئه‌وه‌ی چاو له‌ دور و به‌ری خوی بکا، له‌ کاتیکدا قسه‌یده‌کرد و قسه‌کانی زیاتر وهک ورینه‌ ده‌چوو، خاچی خوی کیشا و گه‌رایه‌وه «بؤ حوجره‌ دارینه‌که‌ی. چه‌ند که‌س وه‌دوای که‌وتن و ئه‌وانی دیکه بلاوه‌یان کرد و به‌په‌له‌ رۆیشتن بؤ ریوره‌سمه‌که. باوه پایسی خویندنی ئینجیلی به‌ باوه یوسف سپارد و چووه‌ خواری. هه‌راوه‌وریای شیتانه‌ی ده‌مارگ‌رژان نه‌یده‌توانی وره‌ی برووخینی، به‌لام به‌ هۆیه‌کی تایبه‌ته‌وه، له‌ ناکاو خه‌میکي قورس دلی داگرت و له‌ ناخه‌وه هه‌ستییکرد. ئارام له‌ جیی خوی راوه‌ستا و له‌ خوی پرسی: « بؤ ئه‌ونده دلته‌نگم؟» هه‌ر له‌ پ‌ریش به‌ سه‌رسو‌رمانه‌وه بؤی ده‌رکه‌وت خه‌فه‌ته‌که‌ی پیوندیی به‌ هۆیه‌کی چکوله‌ و تایبه‌ته‌وه‌یه. له‌ نیو ئه‌و

كۆرەدا كە دەيانويست هورووژم بكنه نيو حوجرهكهوه، چاوى به ئاليووشا كهوت، هەر ئهوهش بووه هوى ئهوهى ئاوا تووشى خهم و دل گوشران بئ. به سهر سامى له خوى پرسى: «يانى ئهه كورپه ئاوا جيى خوى له دلما كرددتهوه؟» هەر لهو كاتهدا ئاليووشا به لايدا تپپهري. به ههله داوان دهرويشت، به لام نهك بو لاي كلتساكهوه. چاويان بهيهك كهوت. ئاليووشا خيرا سهرى وهرسووراند و چاوى له زهوى برى. باوه پايسى هەر بهو چاو ليكردهى كورپهههستى كرد گورانىكى گهورهى به سهردا هاتووه.

باوه پايسى گوراندى: «توش وهسوسه بووى؟ يانى توش لهگهله ئهه ئيمان لاوازانهى؟»

ئاليووشا ئارام له جيى خوى چهقى و چاويكى مانادارى له باوه پايسى كرد. به لام ديسان بهپهله سهرى وهرسووراند و ديسان چاوى له عهزكه برى. لاتهنيشتى كردبووه باوه پايسى و چاوى لینهدهكرد، به لام ئهه چاوى له ئاليووشا برىوو. باوه پايسى ههميسان ليى پرسى: «بو كوئى ئاوا به ههشتاو؟ گازنگ ئهوه بانگت دهكا بو رپورهسمى ئايينى» به لام ئاليووشا ديسان متهقى نهكرد. حوجره بهجى ديلى؟ ئهويش بهبئ ئيجازه و بهبئ داخوازيى متهفرك؟ ئاليووشا چهزهبزهيهكى هاتى و سهرنجىكى سهير، سهرنجىكى زور سهيرى باوكىكى دا كه مرداي پيشووى و فهزمانروهواى پيشووى دل و ئاوهزى بوو، پيره خوشهويستهكهى له سهره مهركدا به ئهوى سپاردبوو، له ناكاو به بئ ئهوهى زمانى بگهري دهستى ههلهكاند، وهك ئهوهى گوئى پينهدا و هيچ ريزىكى بوئ نهبئ. پاشان به ههنگاوى خيرا و به پهله بهره و دهروازهكه سهرى پيوهنا و له خهلوتهخانهكه چوووه دهري.

باوه پايسى كه به سهرسوورمانهوه چاوى تپپريوو، له بهر خوئيهوه گوتى: «دهزانم ديسان دهگهريتهوه»

1- كاتيك تهرمى راهيبىك له حوجرهوه دهبهن بو كلتسه و له كلتسهوه دهبهن بو گورستان، سروودى «چ شادييهكى بهختههوانه...» دهخوينن. ئهگهرد مردووهكه راهيبش بئ و قهشهش بئ، سروودى «ئهى پشتيوان و يارمهتيدهرمان» دهخوينن "ياداداشتى دوستوئوفسكى"

سائیکي پرمترسي

باوه پايسی له ناکامی بیر کردنه وهی خویدا سه بارهت به گه رانه وهی «کورپه خوشه ویسته کهی» به هه له نه چوو بوو. له وه ده چوو تا رادهیهک له بارودوخی رۆحیی ئالیووشا گه یشتین. له گه ل ئه وانه شدا ده بی به راشکاو ی دان به وه دابنیم که زور دژواره ئیستا به شیوهیه کی رپوناک و راشکاوانه چو نییه تی ئه م ساته پر له شله ژان و گریوو چکه یه ی ژيانی قاره مانی سه ره کیی چیرۆکه که م شیکه مه وه که ئه و هه مووم خوش ده وی و هیشتا بۆ کاملبوون و پوخته بوون پینگایه کی زوری له به ره. سه بارهت به پرسیاره دلّه ژینه که ی باوه پايسی «يانی توش وه سوسه بووی؟ يانی توش له گه ل ئه و ئیمان لاوازانه ی؟» ده توانم به جیی ئالیووشا وه لام بده مه وه، نا. ئه و له گه ل ئیمان لاوازه کان نه بوو. ته واو به پیچه وانه. له راستیدا هه موو گیره و کیشه کانی به هوی ئیمان زوره که یه وه بوو. به و حاله شه وه گرفتارییه کانی هه روا له جیی خوی بوو، ئه وندهش پر ئازار بوو که ته نانهت ماوه یه ک دواتر ئالیووشا ئه و رۆژه خه ماوییه ی به یه کیک له تالترین و نه خستین رۆژی ته مه نی خوی ده زانی. ئه گه ر بیرسن: «ئایا ته واوی که سه ر و شله ژانی ئه و ته نیا به هوی ئه وه وه بوو که ترمی پیری کلیسه، به جیی مؤجزه و په رجو، ئاوا زوو بۆگه ن بوو؟» ده بی راست و ره وان وه لام بده مه وه که «به لئ، راست ئه وه بوو.» به لام داوا له خوینه رانم ده که م که خیرا پیکه نینیان به دلّسافی و سایلۆحیی قاره مانی لای چیرۆکه که م نه یهت. جگه له وهش من نامه وی داوا ی ئه وه له خوینه رم بکه م چاوپۆشی له عه یبه کانی بکا، یان ئیمان سه ده که ی به هوی گه نجییه وه، ده بی خوینده وار ییه که مه که ی بکه مه بیانوو بۆ

پۆشینی عەبەهەکانی. بە پێچەوانە، دەبێ بلیم ریزیکی سادقانه م بۆ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی دڵ و پۆچی هەیه. بیگومان لاویک که به وریاییه‌وه ده‌که‌وته ژیر کاریگه‌ری و خۆشه‌ویستییه‌کی که‌می هه‌بوو، زه‌ینیشی له‌ چاوه‌ ته‌مه‌نی زۆر پووناک بوو. هه‌ر بۆیه‌ که‌م بایه‌خ ده‌بوو ئەگه‌ر دان به‌و راستییه‌ دابنیم که‌ هیچ لاویکی دیکه‌ ئاماده‌ نییه‌ شان بداته‌ به‌ر ئەو ئەرک و زه‌حمه‌ته‌ی قاره‌مانه‌که‌ی من. به‌لام له‌ هیندیک لایه‌نه‌وه، هه‌لچوون به‌ هه‌ستیکی (هه‌ر چه‌ند ناماقوولیش)، که‌ له‌ خۆشه‌ویستییه‌کی گه‌وره‌وه‌ هه‌له‌ده‌قولا، چاکتر و شیاوتره‌ له‌وه‌ی لاویک ساردوسر و دلمردوو بێ. به‌لام ئەم خاله‌ له‌ تافی لاویدا به‌ر چاوه‌ و پیاویکی جحیل که‌ له‌ ئەویندا به‌ که‌وچکه‌ ئاویک ده‌که‌وێته‌ مه‌له، پیموایه‌ تووشی در‌دوونگی ده‌بێ و ئەوه‌ش زۆر گرینگ نییه‌. په‌نگه‌ که‌سانیکێ عاقل و به‌بیر لیم بپرسن: «ئاخر خۆ هه‌موو لاویک ناتوانی باوه‌ری به‌و خورافات و پر‌وپووچه‌ هه‌بێ و قاره‌مانه‌که‌ی تو بۆ لاوانی دیکه‌ نابێته‌ سه‌رمه‌شق.» دیسان وه‌لامی ئەو پرسیاره‌ ده‌ده‌مه‌وه: «به‌لی! قاره‌مانه‌که‌ی من خاوه‌ن ئیمان بوو، ئیمانیکی پیرۆز و پته‌و، به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه‌ نامه‌وی داوای لیبوودنی بۆ بکه‌م.»

ئەگه‌ر چی له‌ سه‌ره‌وه‌ گوتم، (په‌نگه‌ زۆریش به‌ هه‌له‌پرووکی) نامه‌وی داوای لیبوردن بۆ قاره‌مانه‌که‌م بکه‌م، بۆیه‌ بۆ تیگه‌یشتن له‌ پاشماوه‌ی چیرۆکه‌که‌م پێویسته‌ هیندی بدویم. که‌وايه‌ ده‌بێ بلیم باسی مۆجزه‌ له‌ گۆریدا نه‌بوو. چه‌مه‌راییه‌کی ساویلکانه‌ و بێ ئۆقره‌ له‌زه‌ینیدا نه‌بوو که‌ پێی وابی مۆجزه‌ بۆی دینیته‌ دی. به‌هۆی سه‌رکه‌وتنی ئەندیشه‌یه‌که‌وه‌ که‌ ده‌یه‌یتنا به‌ر چاوی خۆی - نانا، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک - ئەوه‌ی به‌ر له‌ هه‌موو شتیکی ده‌هاته‌ زه‌ینییه‌وه، شیوه‌ و ئەدگاریک بوو، ئەدگاری پیره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی. ئەدگاری ئەو پیاوه‌ پیرۆزه‌ی که‌ ریز و حورمه‌تیکی زۆری بۆی هه‌بوو - له‌و کاته‌دا، ئالیووشا پێویستی به‌ په‌رجۆ نه‌بوو. له‌ راستیدا ته‌واوی ئەو خۆشه‌ویستییه‌ی سه‌باره‌ت به‌ «هه‌رکه‌س و هه‌رشتیک» له‌ دله‌ گه‌نج و بیگه‌رده‌که‌یدا بوو، سالی رابردوو ته‌واوی له‌ سه‌ر که‌سینک کۆ کردبووه‌. په‌نگه‌ به‌هه‌له‌ش - له‌ سه‌ر پیره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی. له‌ راستیدا ئەو که‌سه‌ی وه‌ک زاتیکی کامل و به‌ری له‌ عەیب قه‌بوول کردبوو، هه‌ر

بۆيە تەواوى ھىز و وزەى لاوانەى خۆى لە رېگای ئەوزاتە كامل و بى عەيبەدا دەدى. تەنانەت لەو كاتەدا جگە لە ئەو بىرى لە «ھىچكەس ھىچ شتىك» نەدەكردەوہ. دواتر ۋەبىرى ھاتەوہ كە لەو رۆژە تال و سامناكەدا ۋا سەرى لى شىۋابوو، دىمىترىيى برى لە بىر چووبۆۋە كە رۆژى پىشوو ئەو ھەموو خەمبار و شلەژاۋ بوو. ھەر ۋەھا لە بىرى چووبۆۋە ئەو دووسەد رۆبلە بەرى بۆ باوكى ئىليۇشا، ئەگەرچى دويىنى ئىۋارىي وىستبوى ئەو كارە بكا. بەلام ئەوہى بە پىۋىستى دەزانى مۆجزە نەبوو، بەلكو تەنيا «عەدالەتى مەزن» بوو، چونكە لە سەر ئەو باوەرە بوو كە ئەو زەبرە كارىگەر و كتوپرە، بە شىۋەيەكى بى بەزىيانە دلى برىندار كردوۋە و رىز و حورمەتى نەماوہ. بۆ ئەو «عەدالەت» ھى ئالىووشا چاۋەرۋانى بوو، ھەر ئەو پىشھاتە نەبوو كە بە شىۋەيەكى دژوار ۋەك مۆجزەى لىھاتىبوو، تاكو لەرپوۋە بە ھۆى خۆلەمىشى مامۇستا خۆشەويستەكەيەوہ ۋەراست بگەرى؟ دەى خۆ ھەموو دانىشتۋانى كلىسە ئەو بىرۆكە و ھىۋايەيان لە مېشكدا بوو، تەنانەت ئەوانەش كە ئالىووشا رىزى بۆ بىر ۋاۋەرپان دادەنا. بۆ وىنە خۇدى باۋە پايسى. ھەر بۆيە ئالىووشاش بى ئەوہى كىچى گومان بكەۋىتە كەۋلى، ۋەك ئەوان - راھىبەكانى دىكە - خەنەكانى خۆى لىك دايەوہ. سالىك تەمەنى لە كلىسە تىپەرى و ھەر ئەوہ بووہ ھۆى ئەوہى ئەو چاۋەرۋانىيە لە دلېدا گەشە بكا. بەلام ئەو تىنوۋى عەدالەت بوو، بەلى عەدالەت نەك مۆجزەى ھەتال و بەتال.

ئەۋا ئىستاش ئەو مرقەھى بەرپۋاى ئەو دەبوو سەر بەرزتر لە تەۋاۋى خەلكى جىھان بى، ھەر ئەو مرقەھ، بە جىي ئەوہى شكۆيەكى ھىژا بۆ خۆى دابىن بكات، لە ناكاو سووك و چرووك بووبوو! بۆچى؟ كى حوكمى لى كردبوو؟ كى ئەو فتۋايەى دابوو؟ ئەوہ ئەو پرسىيارانە بوون كە دلە ساۋا و بى ئەزمونەكەى ئالىووشايان رىك دەگوشى. بەبى شەرمەزارى و تەنانەت بە بى جاز بون، بۆى تامل نەدەكرا كە پىرۆزترىن پىرۆزان كەوتۆتە بەر تىرو تانەو تاقمىكى گەۋج و نەفام سووكايەتى پىدەكەن. كە بە پىي پلە و پاىە زۆر لە ئەو لە خوارتر بوون. تەنانەت ئەگەر مۆجزەيەكىش لە گورپىدا نەبوۋايە و ئەگەر شتىكى

سهير و گرينگيش له ئارادا نه بووايه كه ببيته هۆي پرون كردنه وهى هيوكانى. ئيتزر ئەم سووكوچرووكييه بۆ چى؟ كهوايه ئەو زوو بۆگن بوونه، يان به وتهى راهييه دهخه زدارهكان، «بهدهر له جهغزى سروشت»، بۆ چى؟ كه واته ئەم «ديارده ئاسمانييه» كه له گەل باوه فراپۆنت به سهركه وتويى بانگه وازيان بۆ كرد، بۆ چى بوو و بۆ پييان وابوو كه ههقى بانگه واز كردنيان ههيه؟ كهوايه عه دالهت و دهستى خودا له كوئيه؟ بۆ چى خواستى خودا له «ساتيكي پر مهترسييدا» (به برىواى ئاليووشا) وهدهر نه كهوت، وهك ئەوهى به خواستى خۆى ياساى كويز و كهپ و بى به زهينى سروشتى قه بوولكردي؟ ههر به وه هۆيه وه دلى ئاليووشا تواتوا بووبوو. ههلبهت ههروهك گوتومه، له وهش دلته زينتر ئابروو چوون و سووكوچرووك بوونى خوشه ويستترين خوشه ويسته كانى گيانى هه لده چۆقاند! ئەم خه م و خو خوار دنه وهيهى قاره مانى رۆمانه كه م رهنگه بينه ما و ناماقوولانه بى، به لام ديسان بۆ جارى سيته م پاتهى ده كه مه وه. ئاماده م دانى پيا بنيم كه ئەمهش له وان هيه به هۆى ساويكله ييى خومه وه بى. خوشحالم كه قاره مانى رۆمانه كه م له و كاته دا خۆى زور ماقوول نيشانده دا، چونكه مرؤقى ماقوول هه ميشه له كاتى خۆيدا ديته سه ر ئەقل، به لام له كاتيكي تايبه تيدا ئەگه ر تاسه و ئەشق له دلى گه نجيكدا نه خولقى ئەى كه نكي و له كوى ده خولقى؟ به و حاله شه وه چاوپوشى له و خاله غه ريب و سه رسوورهيته ره ناكه م، كه له م كاته نه خس و ته مومژاوييه دا خۆى به زهينى ئاليووشادا كرد. ئەو خاله تازه ههش كاريگه رييه كى پر ئازار بوو كه له پاش ئاخافته كهى له گه ل ئيوانى برى به جى مابوو و ئيستا زهينى ئاليووشاى ئابلوقه دابوو. ههر له و ساته شدا بۆى دهركه وت. نهك ئەوهى ديوارى ئيمان و بنه ما سه ره كييه كهى رۆحى رووخه ك بووبى. خوداى خۆى خوشده ويست و ئيمانىكى قايمى پنى هه بوو. ئەگه رچى له ناكاو به دژى ئەو هه لوئىستى گرتبوو، له گه ل ئەوانه شدا. كاريگه رييه كى پر ئاواز و شه يتانى كه به هۆى ئاخافتنى دوينى له گه ل ئيوانى برى له دا لعه يدا مابوو، ئيستا له ناكاو له گيانيدا بووژايه وه و وا ديار بوو رووپه رى زهينى داگرتوه.

هوا خهريک بوو تاريخ دادههات که راکتین له کاژستانه که تی په پری و له نیوان خه لو تخانه و کلیسادا، له ناکاو چاوی به ئالیووشا که وت له ژیر داریک راکشاوه و نیو چاوانی به عه رزه که وه ناوه و چرته ناکا. له وه ده چوو خه وی لیکه وتبی. چوو بو لای و هه رای لیکرد.

به سه رسوورمانه وه گوتی: «ئالکسی، لیره ی؟ یانی ده بی ئاوا...»
قسه که ی ته واو نه کرد. ویستی بلای: «یانی ده بی ئاوا که وتییتی به عه رزیدا؟»
ئالیووشا چاوی لینه کرد، به لام راکتین به و جووله ئه سته مه خیرا تیگه یشت که گویی له دهنگی بووه و له مه بهستی گه یشتووه.
راکتین له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «چیووه؟» به لام روخساری که له بهر سه رسورمان گرژ بوو بوو، ورده ورده جیی خوی دایه بزیه که که تانه و توانجی لینده باری.

- گوی بگره، دوو سه عاته به دواتا ده گه ریم. له پریکا غه یب بووی. ئه وه لیره چ ده که ی؟ ئه وه چ گه وجیهه تییه که؟ دا هه سته چاوم لیکه...
ئالیووشا سه ری هه لینا، هه سته دانیشته و پالی دا به داره که وه. نه ده گریا، به لام که سه ر و توور هیی به روخسارییه وه دیار بوو. به و حاله شه وه چاوی له راکتین نه ده کرد و له لای شانی ئه وه وه چاوی له دور بریوو.
- ده زانی به جاری رهنگت تیچوووه؟ شیواوی! ئیتر ئه و هیمنایه تییه ی جارانی پیوه دیار نییه. رقت له کی هه ستاوه؟ کی دلی ئی شان دووی؟ ئالیووشا که هه روا چاوی زیت کرد بووه و له شوینیکی نادیارای ده روانی، دهستی هه لته کاند و گوتی:
«له کولم به وه، برؤ.»

- ئه ها، تیگه یستم! هه موو سه رمان لیشیواوه. راست وهک که سانیکی چه پؤل و ساویلکه ده ستمان کردووه به گور هگور! تو وهک فریشته وای ئالیووشا. راستت ده وی سه رم لیت سوورماوه و ماوه یه کی زوره تووشی سه رسامییه کی وا نه بووم. من وهک پیاویکی زانا و خوینده وار له تووم ده روانی...
ئالیووشا ئاخری چاوی لیکرد، به لام به شیوه یه کی سارد و سر، وهک ئه وه ی گویی له قسه کانیشی نه بی.

دهمه‌وی چۆری و دكا هه‌لده‌م. ماندووێه‌تی هێزی لیبریوم پیموایه و دكا بۆ تو
حه‌رامه... یان ده‌ته‌وی قومیک بخۆیه‌وه؟
- چوریک و دكاشم ده‌یه.

پاکیتین به‌واق و پرمای چاوی تییری: «سه‌یره! کاکێ خۆم، سه‌رم له‌ تو
سوورپماوه. ده‌ی ئیستا و دكا بی یان سووسیسه‌لیکی باشه و نابێ له‌ کیسی
بده‌ین. هه‌سته باپروین.»

ئالیووشا به‌ بیده‌نگی هه‌ستا و به‌دوای پاکیتیندا ملی پێی گرت.
- ئه‌گه‌ر وانچیکای برات ئه‌وه‌ی بیدیایه - سه‌ری سوور نه‌ده‌ما؟ ئه‌ری زانیوته
ئێوان فیودروچی برات ئه‌مپۆ رۆیشت بۆ موسکۆ؟ ئالیووشا به‌ ساردوسری
وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌ری» له‌ ناکاو دیمیتری برای وه‌بیر هاته‌وه، ئه‌ویش بۆ
ساتیک. ئه‌گه‌ر چی ئه‌وی وه‌بیری شتیکی خسته‌وه که نه‌ده‌بوو ساتیک وه‌ده‌رنگ
بکه‌وی. ئه‌رکیکی گه‌وره به‌لام ئه‌و بێرکرنه‌وه زوو تییه‌ری و شوینی له‌ سه‌ر
دانه‌نا و هه‌ر خێرا له‌ بیری چۆوه. به‌لام ماوه‌یه‌ک دواتر، وه‌بیری هاته‌وه.

«جاریکیان وانچیکای برات گوتی» من لیبرالیکێ گه‌مژه و ئاساییم» تۆش
جاریکیان وات به‌ گویمدا دا که پیاویکی «بی ئابروو» ی. چاکه! ئیستا ده‌مه‌وی
بزانم ئه‌و هیژایی و خاوه‌ن ئابرووییه‌تان چیه‌ و به‌ کاری چی دی؟» پاکیتین به
منجه‌منج ئه‌و رسته‌یییه‌ی له‌به‌ر خۆیه‌وه گوت. پاشان به‌ ده‌نگیکێ به‌رز گوتی:
«گویی بگه‌ره! وه‌ره با له‌و رینگایه‌ی پشت کلێساوه راست برۆین بۆ شاری. له
بیرم نه‌بوو، ده‌بی سه‌ریکیش له‌ مادام خۆخلاقوف هه‌لینم. بیری لێکه‌وه، به‌ سه‌ر
هاته‌که‌ی ئه‌مپۆم مووبه‌موو بۆ نووسیوه، بروام پێیکه، هه‌ر له‌ رێوه وه‌لامه‌که‌ی
بۆ نووسیمه‌وه (ئه‌و سه‌یر شه‌یدای نووسینی نامه و بیره‌وه‌رییه) «قه‌تم
چاوه‌روانی کرده‌وه‌یه‌کی ئاوا له‌ مرۆفیکێ خاوه‌ن که‌سایه‌تییه‌ی وه‌ک باوه
زووسیما نه‌بوو» راست ئه‌وه قسه‌که‌ی بوو. «کرده‌وه.» زۆریش تووره و که‌م
جیکه‌لدانه. به‌راستی مرۆفیکێ سه‌یرن!» دیسان له‌ ناکاو گورانندی: «سه‌برکه.»
پاوه‌ستا، شانی ئالیووشای گرت و ئه‌ویشی راگرت.

بیروکه یه کی نوئ و کتوپر به زهیندا هاتبوو، چاوی پر پرسیری له ئالیوش بری: «دهزانی ئالیوشکا» ئەگەر چی به پراوالت پیندهکەنی، دیار بوو ناویری ئەو بیروکه نوئیە بدرکیتی. چونکه هیشتا باوهری به و حالاته سهیر و چاوه پروان نه کراوهی ئالیوشا نه دهکرد. ئاخری شهرمه و نانه و زیره کانه گوتی: ئالیوشکا، دهزانی بو کوئ بچین باشه؟»

- بو من گرینگ نییه... هەر کویت پینخۆشه دهچین.

راکیتین که تهواو له ئالیوشا دلنیا نه بوو، ئاخری به دلله رزی درکاندی: «پیت چۆنه بچین بو لای گرووشنکا؟ دئی بچین؟»

ئالیوشا هەر له ریوه به ئارامی وه لآمی دایه وه. «دهی زور چاکه با بچین بو لای گرووشنکا.» ئەو رازی بوونه خیرا و هیمنانه یه، راکیتینی وا تووشی سهر سوورمان کرد، هیندهی نه مابوو خوی بدوړینی.

به واق ورمای گوراندى: «هەر به راست؟!» به لام قولى خسته قولى ئالیوشا و ملی ریمان گرت، به لام له دلوه دهرسا نه وهک ئالیوشا په شیمان بیته وه. به بیدهنگی دهرویشن. راکیتین نهیده ویرا قسه بکا. له بن لیوه وه منجاندی: «گرووشنکا له خۆشیانا بال دهگری» به لام دیسان بیدهنگی به سهریاندا زال بووه. له راستیدا بو شاد کردنی دلئ نه بوو که ئالیوشای دهربرد بو دیده نیی. ئەو به رژه وند خواز بوو و هەر کاریک قازانجی بوی نه بوایه، به ئامان و زمان خوی لینه ده دا. له م باره وه ئامانجیکی دوولایه نهی هه بوو ههستی توله میشکی داگرت وله خۆشیی ئەوهی به تیریک دوو نیشانه ده پیکی، شایی له دلیدا دهگهرا. سه رهتا دهیوست شهرمه زار بوونی عادلان ببینی و پرووخانی ئالیوشا و وه سهر ته لهی تاوان په راندنی به چاوی خوی ببینی. دووه میش قازانجیکی مالیی بو خوی له بهر چاو گرتبوو، که دواتر به تیروته سهلی باسی ده که م.

به شادییه کی ئاویتتهی رهق و بیزاریه وه بیریکرده وه: «کاتی خۆیه تی. نابی ئەو هه له له کیس بدهین. چونکه راست ئەو شته یه که ده مانویست.»

بیوازه قورۇلۇ

گرووشنكا له قهرهبالغترین گهرهكى شار دهژيا، نزيك گورپهپانى كلتسهى گوره له مالوچكهيهكى داريندا كرينشين بوو. خاوهن مالهكهى بيوهژنيك بوو، ميتردهكهى ناوى مارازوف بوو. ئهو ماله بينايهكى بهردين و دوو نهوم بوو. زور كوون و ناحهزيش بوو. ئهو بيوهژنesh له گهل دوو خوشكهزاي كه ئهوانيش پيرهكچ بوون لهو مالهدا دهژيان. پيويسى به كرينشين نهبوو، بهلام ههمو دهيانزاني چوار ساله گرووشنكا كرينشينييهتى، ئهويش تهنيا له بهردلى سامسانوفى بازركان، كه خرمى خوى بوو، ئهو پيره پياوه تاجره زورى گرووشنكا خوشدويست و سهر پهرشتى لىدهكرد. دهيانگوت بويه ئهو پيره پياوه قرنيسه «گوله جهرگه» كهى بردوته مالى ئهو بيوهژنه، تاكو ئاگاي ليبيى و چاوى له سهر هلهنگرى. بهلام ئهو كيشكديرانه تهنيا ماويهكهى خاياند و وايليهات پيريژن به دهگمن چاوى بهگرووشنكا دهكوت و زورى خو تى هلهندهقورتاند. راستييهكهى چوار سال پيره پياو ئهو كچه ههژده سالانه ناسك و قهد باريك و شهرمهونهى له ناوهندى پاريزگاوه هينابوو. لهو كاتهشوه تا ئيستا زور پووداوى جوراوجور قهومابوو. له نيو شار كه م كهس ئاگادارى ژيان و بهسهرهاتى كچه بوون، ئهويش زور نامهعلوم. له ماوهى ئهو چوار سالهشدا ئاگادارييهكى ديكهيان وهدهست نهكوتبوو. تهنانهت لهو ماويهده كهسانىكى زور عاشقى «جوانى بى وينه» يانى ئهوكچهى لهو ماويهده بووبوو ئاگرافنا ئهلكساندرفنا، بووبوو دهگمو كه له تهمهنى حهقده ساليده دهكويته داوى ئهفسهريكهوه و ئهو ئهفسهرهش زور

زوو لئی جیا ده بیته وه و ده پروا ژنیکی دیکه دینی. گرووشنکاش به هه ژاری و به دناوی، بیکهس ده کهه وی. ئەگەر چی دهیانگوت سامسانۆف گرووشنکای له بیکهسی و بی مالوحوالی نه جات داوه، به لام گرووشنکا کچی بنه ماله یه کی ناو به ده ره وه و به ئابروو بووه و بنه ماله که یان ره سه ن بوون و باوکی کابرایه کی پاک و له خوداترس بووه.

به لام ئیستا دواي چوار سال، ئەو کچۆله به سه ته زمان و لیقه وماوه، ئەو ناسکۆله قه د باریک و په ری شیوه یه، بوو بووه شوخه ژنیکی نه رمونۆل و سوور و سپی، کالو کرچیکی پرووسی. ژنیکی چاوکراوه و وریا و بادیهه وا و بیباک. بۆ مامه له خاوهن هۆش و سه رده رچوو. دهیانگوت له ریگای حه رام یان حه لاله وه توانیویه تی بره سامانیک وه سه ری هک نی. ته نیا یه ک شت بوو که هه موو له سه ری کوک و هاوړا بوون. ده ست پێ راگه یشتنی مه حال بوو. جگه له پاریزه ره که ی پیره پیاوی بازرگان - هیچ کهس له و چوار ساله دا نه یه توانیوو لئی نزیک بیته وه و ئە شقیته یی له گه ل بکات. ئە وه ش راستیه کی حاشا هه لئه گر بوو، چونکه پیاوانیکی زۆر، به تایبه ت له دوو سالی رابردوودا، هه ولیان دابوو سازبیکه ن و کاوی دلێ لیه ورگرن، به لام دم له پووش ده مینه وه و ده ستیان له هیچ گیر نابن. چونکه ژنه زۆر نازایانه خوراگری ده کا و ایان به گژدا دیته وه و پووشکینیان ده کا، ناچار ده بن هه لین و ئاوړ نه ده نه وه. هه روه ها ده لین ژنه له م دوا ییانه دا ده ستی داوه ته کاریک که «سفته بازی» پیده لین. له م ریگایه شدا لیژانییه کی شایان له خو ی نیشانده دا که له نیو خه لکدا بوو به سرتو خورت که ژنه ده ستی جووله که کانیشی له پشته وه به ستووه. مه به ستیش ئە وه نه بوو که ژنه پار ه به ماوه ده دا، به لام بۆ وینه هه موو ده یانزانی که ماوه یه ک له مه وه بهر به هاوده ستی کارامازۆفی پیر، سفته کان به نرخیکی که م، واته یه ک له ده ی نرخ ی ئە سل ی، ده کر ی و دوا ی ماوه یه ک ده هینه ده ی ئە و نرخه به هره وه رده گر ی.

سامسانۆف پیره پیاوی نه خو ش و که له لا و ده وله مه ند، مرو فیتیکی رژد و چکووس و بی به زه یی بوو. ته نانه ت ره حمی به کور هکانی خو شی نه ده کرد.

له سالی پيشووه وه كه لاقه په نه ميوه كاني هيزی رويشتنيان لي برابوو، كه وتبووه ژير چاوه ديږي گروهونكا و ناگاداري ليده كړد. نه گهرچي سه رها دهويست له و بره بزيوهی بو ه لسووراني ژيانی نه و ژنه له بهر چاوی گرتبوو كه م بکاته وه و به وتهی خه لکاني وردبين و قسه خوښ نانه که ی له وه زیاتر بو چه ور نه کا. به لام ناخري ژنه کاری خوئی كړد و هر چوئيک بو وه فاداري خوئی پی سه لماند و خوئی له و ديليه رزگار كړد. نه و پيره پياوه كه (ماويه کی زور به سر مه رگيدا تينه په پيوه)؛ له کاتي خویدا مامه له ی زور قورس و گه وره ی ده كړد و مال و سامانيکی زوری پيکه وه نابوو و له قرنيسيشدا وينه ی نه بوو. نه گهرچي گروهونكا وای شوين له سر دانابوو نه يده توانی بی نه و بژی. (به تاييه ت له م دوو ساله ی رابردوودا)، مش ت قووچاوتر بووبوو و هيچی له چنگ دهر نه ده هات. کاتيک گروهونكاش هه ر ه شه ی تورانی ليكردبوو، سامسانوف له و برياره ی خوئی پاشگه ز نه بووه. به لام بريکی پاره به گروهونكا دابوو كه نه وه ش کاتيک مه علووم بوو خه لکی تووشی سه رسوورمان كړد. کاتيک هه شت هه زار روبلی پيدا، گوتی: «تو ژنيکی تيگه يشتبووی و ده توانی به رهی خو ت له قوراو دهر کيشی، به لام ناگات له خو ت بی. با پيتبليم جگه له مووچه ی سالانه كه بو م بريويه ته وه، هه تا رورزی مه رگم له وه زیاترت ناده می و له وه سيه تنامه كه شدا هيچت بو به جي ناهيلم و به هيواي ميرات مه به.» قسه ی خو شی برده سر، کاتيک چاوی ليکنا هه موو مال و سامانه که ی «بو کوره کانی به جي هشت كه هه موو ماوه ی ژيانيان به ژن و منداله وه وه ک خزمه تکار له ماله که يدا بوون و دهر دی سه گی پيده دان. له وه سيه تنامه که يدا ته نانه ت ناوی گروهونکای هر نه هيتابوو. دواتر روون بووه. كه به نامورژگارييه کانی گروهونکای هان داوه ده ست بکا به مامه له ی کرين و فروشتن و مال و سامان پيکه وه نی.

فيودورپاولوويچ يه که م جار به بونه ی سفته يه که وه له گه ل گروهونكا ناشنا بوو و سامسانوفی پير به واقورماوی بوی دهر که وتبوو كه ناشقی بووه و وه خته گیانی بوی دهرچي. نه گهر چی نه خو شيني هيزی ليبريوو،

به‌لام پیکه‌نینی پئی هات. شایانی باسه له ته‌واوی ماوه‌ی ناشنایه‌تیاندا، گرووشنکا هیچی له پیره‌ پیاو نه‌ده‌شارده‌وه و دواتر ده‌رکه‌وت ته‌نیا له‌گه‌ل ئه‌و وا بووه. له‌و دوا‌ییانه‌دا، کاتیک دیمتری فیودورویچ قوت بووه و به‌ ئالای ئه‌وینه‌وه هاته‌ مه‌یدان، پیره‌ پیاو پیکه‌نینی نه‌هات هیچ، به‌پیچه‌وانه‌ ئامۆژگارییه‌کی قورس و قایمی وه‌ک گوراه له‌ گوئی گرووشنکا کرد.

- ئه‌گه‌ر ناچار بووی له‌ نیوان ئه‌و باوک و کورهدا یه‌کیان هه‌لبژی‌ری، چاکتر وایه‌ باوک‌که‌ هه‌لبژی‌ری، به‌و شه‌رتی دلیا بی ئه‌و پیره‌ هیچوپووجه ده‌تخوای و ماره‌بیه‌کی چاکی لی‌هه‌لده‌وه‌ری. به‌لام واز له‌ جه‌ناب سه‌روانی کورپی بیته، چونکه له‌و کارهدا هیچ قازانجیکت پیناگا.

ئه‌وه سه‌ره‌له‌به‌ری قسه‌ی سامسانۆفی پیر بوو، که هه‌ستی کردبوو پئی له‌ لیوی گۆره و له‌ راستیدا پینچ مانگ دوا‌ی ئه‌و قسانه‌ مرد.

با خیرا ئاماژه‌یه‌کیش به‌وه‌ بکه‌م، ئه‌گه‌رچی خه‌لکیکی زۆر له‌م شاره‌ی ئیمه‌ ئاگاداری ئه‌و رقه‌به‌رایه‌تییه‌ رموزنانه‌یه‌ی کارامازوف و کورهدکه‌ی بوون، که‌ ململانیه‌ک بوو له‌ سه‌ر گرووشنکا. که‌سیش نه‌یده‌زانی له‌ ژیر په‌رده‌ی هه‌لسوکه‌وتی گرووشنکادا سه‌باره‌ت به‌و جووته‌ چیی تیدا‌یه. ته‌نانه‌ت دووکه‌س له‌ خزمه‌تکارانی گرووشنکا (دوا‌ی ئه‌و کاره‌ ساته‌ی دواتر باسی ده‌که‌ین) له‌ دادگا شایه‌دییان دا که‌ گرووشنکا ته‌نیا له‌ ترسانا ری‌ی به‌ دیمتری فیودورویچ ده‌دا بجیته‌ مالی. چونکه «هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی لیکردبوو.» یه‌کی له‌ خزمه‌تکاره‌کانی ئاشپه‌زیکی پیرو بی هی‌ز و گوئی گران بوو، که له‌ ماله‌ کۆنه‌که‌ی گرووشنکاوه‌ ده‌هات. ئه‌وی دیکه‌شیان نه‌وه‌ی ئاشپه‌زه‌ پیره‌ بوو. کچیکی وریای بیست سالان بوو که‌ ئه‌رکی پیشخزمه‌تی له‌ ئه‌ستۆ بوو. گرووشنکا زۆر به‌ دوا‌ی که‌لوپه‌ل و زریقه‌ و بریقه‌ی ماله‌وه‌ نه‌بوو، هه‌له‌ خه‌رجیشی نه‌ده‌کرد. ماله‌که‌ی سی و هه‌تاغی هه‌بوو، وه‌تاغی میواندارییه‌که‌ی که‌ به‌ ده‌ستیک قه‌نه‌فه‌ی کۆن رازابووه‌ و به‌ شیوای دروست کرابوو و هی‌ خاوه‌ن ماله‌که‌ی بوو.

پراکتیین و ئالیووشا چوونه ژووری، ههوا بهته‌واوی تاریک بووبوو، به‌لام هیچکام له وه‌تاغه‌کان چرایان لی‌هه‌لنه‌کرا‌بوو. گرووشنکا له ژووری میوانداری له سهر چرپایه‌کی گه‌وره و قایم و ناقولا پراکشابوو. پووپوشیکی چه‌رمینی کۆن و کاله‌وه بووی به سهردا کیشرابوو. دوو بالنجی نه‌رم و سپیی نابووہ ژیر سهری. دهستی چه‌په‌ی نابووہ ژیر سهری و له سهر پشت تخیل بووبوو. جله‌کانی جوریک بوو ده‌نگوت چاوه‌روانی که‌سیکه. چه‌پکه‌نیکی هاوریشمینی ره‌شی له‌به‌ردا بوو، توپیکی جوانیشی دابوو به سهریدا که زوری لی‌ده‌کالایه‌وه. شالیکی توپیشی به سهر شانیدا دابوو و ده‌رزیه‌کی ئالتونیی گه‌وره‌شی لی‌دابوو. سوور سوور دیار بوو چاوه‌روانی که‌سیکه. له‌وه ده‌چوو په‌رۆش و بی ئوقره‌بی. ره‌نگی بزپکا و چاو ولیویکی گه‌رم، نووکی قامکی ده‌سته راستی به ئارامی له شانی چرپاکه ددا. وه‌ژوور که‌وتنی پراکتیین و ئالیووشا توژی تووشی شله‌ژانی کرد. له ژووری میواندارییه‌وه ده‌نگی راجله‌کین و هه‌ستانی گرووشنکا له سهر چرپاکه و هوارای «کیته؟» که‌وته به‌ر گوئیان. به‌لام پیسخزمه‌ت میوانه‌کانی دی و خیرا هه‌والی هینا بو خاتوونه‌که‌ی:

- خاتون، ئه‌و نییه، هیچ نییه، که‌سانیکی دیکه‌ن هاتون.

پراکتیین ئالیووشای به‌ره‌و وه‌تاگی میوانداری رینوینی کرد و له ژیر لینه‌وه منجاندی: «ئه‌وه لیره چ خه‌به‌ره؟» گرووشنکا هیشتا نه‌هاتبووه سهر خو و له په‌نا قه‌ره‌ویله‌که‌دا راوه‌ستا بوو. چه‌ند تاله مووی قاوه‌یی توخ له ژیر ده‌سماله توپیه‌که‌یه‌وه هاتبووه ده‌ری و که‌وتبووه سهر شانی راسته‌ی. به‌لام نه‌یزانیوو و به‌ر له دیتنی میوانه‌کان و ناسینیان، سه‌روبسکی ریکوپیتک نه‌کرد.

«ئه‌یه‌رۆ پراکتیکا، ئه‌وه توی؟ خوودارت کردم، کیت له گه‌ل خۆت هیناوه؟» له گه‌ل ئه‌وه‌ی ئالیووشای ناسییه‌وه، به واق و پرمای گوتی: «ئه‌یه‌رۆ خودایه گیان، ئه‌وت هیناوه!»

پراکیتین، وهک دۆستیکى زۆر خۇمانه، که ئیختیاری فهرمانى بىی له ماله کهدا، گوتى: «پینانبلئى مۆم بینن ههلیبکه ن!»

«مۆم... بهلى، مۆم... فینیا مۆمى بۆ بینه...» پاشان سهرى بۆ لای ئالیوشا وهرسوورپاند و دیسان به سهر سوورپانه وه گوتى: «چاکه، کاتیکى زۆر چاکیشت بۆ هینانى ئه وه لېزار دووه!!» پاشان رۆیى بۆ بهر ئاوینه که و دهستیکرد به ریکوپیک کردنى سهر و قۆزى. له وه دهچوو ناقایل بى.

پراکیتین، که ههتا رادهیهک دلْمه ند بوو، پرسىی: «بۆ پیت خۆش نییه هیناومه؟»

گرووشنکا گوتى: «پراکیتکا، زراوت بردم، ترسام.» پاشان به بزیه که وه، روى له ئالیوشا کرد. «ئالیوشای خۆشه ویستم، لیم مه ترسه، ناتوانى بیریشى لیکه یته وه به هانتى تۆ چه نده دلْخۆشم. به خیر بىی میوانه خۆشه ویسته کهم. به لام پراکیتکا، خوودارت کردم. پیمابوو میتایه دهیه وهی به زۆر بیته ژوورى. لای عه سر فریومدا، ناچارمکرد به لیم پى بدا برؤا به قسه کانم بکا. درۆم له گه ل کرد؛ پیمگوت بریاردماوه لای عه سر بچم بۆ دیدهنى کۆزما کۆزۆویچ و تا درهنگانى بۆ ژماردنى پارهکانى له وه بىم. هه میشه هه وتووى جاریک عه سرانه دهچم بۆ لای و به حیساب و کیتابهکانى رادهگه م. درگا له سهر خۇمان دادهخهین و ئه وه به چۆرته حیسابى دهکا و من له دهفته ردا دهینووسم. جگه له من متمانه ی به هچ کهسى دیکه نییه. میتیا باوه رى کرد له وهی ده بىم، به لام گه پامه وه و له و کاته وه درگا کهم له سهر خۆم گاله داوه و چاوه روانى هه والم. چۆن بوو فینیا ئیزنى پیدان بینه ژوورى؟ فینیا، فینیا، هه لى بچۆ بۆ لای درگای هه وشه، بیکه وه و چاوه به دهو ربه ردا بگیره بزانه جه ناب سه روان دیار نییه! رهنگه خۆى داشارد بى و خه ریکى سیخورى بى. وهخته دلْم بتوقى.»

ئاگرافنا ئه لکساندر فنا، ئیره کهسى لینییه، هه ر ئیستا چاوم لیکرد. زوو زوو دهچم و له کونى درگا که وه چاوه لیده کهم، منیش وهک تۆ ترسم لینیشتووه.

«پشتی دەرگاگهت خستوو، فینیا؟» بیتو چاوی به رووناکایی بکهوئ، له ریوه دی. ئالیووشا، ئەمرۆ زۆر له براگهت دهرترسم. دهبی پهردهکانیش دادهینهوه. ئاوا باشتره» خۆی پهرده قورسهکانی دادایهوه. گرووشنکا به دهنگی بهرز قسهیدهکرد و ئەگههچی بی ئوقره دیار بوو، بهلام دهنگوت شیت بووه.

راکتین پرسیی: «بۆ ئەمرۆ ئەوهنده له میتینکا دهرترسی؟ پیموابوو ریزهیهکیش شهرم و شکوئ لیناکهی و به پهرویهکی پیس کلکی دهگری و فری دهدهی.»

- راستت دهوئ چاوهروانی ههوالیکم، ههوالیکی زۆر گرینگ و پر بایهخ، له بهر ئەوهیه نامهوئ چاوم به میتینکا بکهوئ. باوهپیشی نهکرد، پیموا باوهپی نهکرد، له مالی کوزما کوزووچ دهمنمهوه. ئیستا حهتمن له بۆسه دایه. له پشت مالی فیدور پاولووچ، له نیو باخهکهدا بۆ دیتنی من چاوهچاویهتی. ئەگه لهوین، نایهت بۆ ئیره، ئهوش چاکتر! بهلام بهراستی چووم بۆ مالی کوزما کوزووچ و میتیا تا ئەوئ له گهلم هات. پیمگوت ههتا نیوهشه و لهوئ دهبم و داوام لیکرد نیوهشه و بیت و بههینیتهوه بۆ مالی. رویشت، منیش دهقیقهیهک له لای کوزما کوزووچ دانیشتم و به ههلهداوان گهراوهوه بۆ مالی. ئەک چهنده ترسام، بروام پینکهن ههتا مالی هههلاتم.

- ئیستا بۆ ئاوا خۆت رازاندۆتهوه؟ چ کلاویکی جوانیشت له سهراوه!
- راکیتکا، تۆش زۆر سهیری! ههه ئیستا گۆتم چاوهروانی ههوالیکم. ئەگه
ئهوه ههوالهه پینگا، وهک بای شهمال دهفرم، لیره دهپۆم و ئیتر چاوتان پیم
ناکهوئتهوه. ههه بۆیه خۆم رازاندۆتهوه بۆ ئەوهی ئامادهبم و خیرا وهپی
بکهوم.

- بهفرموو بۆ کوئ دهفری؟

- ئەگه زۆر بزانی، زوو پیر دهبی. کارت به سهه ئەوهوه نهبی.
- سههیر شاد و دلخۆشی... قههه ئاوا نه دیتووی. جوړیک خۆت رازاندۆتهوه
دهلئی دهچی بۆ کوپی سههه و ههلهپه رکی.

پاکیتین چاوی له سهرتا پای کرد.

- وا دیاره سه‌مای چاک ده‌زانی.

- تو خۆت چه‌نده‌ی لیده‌زانی؟

- کورپی سه‌مام دیتووه. پیراره‌که، کورپی کوزما کوزوویچ ژنی هینا و من له سه‌روهه ته‌ماشامده‌کرد. پاکیتکا، کاتیک شازاده‌یه‌کی وا لیره راوه‌ستابن، پیت وایه ده‌توانم قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م، میوانیکی ئاوا! ئالیووشا گیان هه‌ر چه‌نده چاوت لیده‌که‌م باوه‌ر ناکه‌م. خودایه گیان یانی ئه‌و بازه‌م له سه‌ر نیشتووه و هاتووی بۆ دیده‌ینم! راستت ده‌وی بیریشم لینه‌ده‌کرده‌وه چاوم پیت بکه‌وی بیی بۆ دیده‌ینم. ئه‌گه‌رچی ئیستا کاتیکی باش نییه، به‌لام به‌ دیتنت زۆر دلشادم. هه‌تاوه‌که‌م، وه‌ره له سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه دانیشه، ئا لیره، ئه‌وه‌تا. راستت ده‌وی ئیستا برۆا به‌ چاوی خۆم ناکه‌م... پاکیتکا، بریا دوینی یان پی‌ری بته‌ینایه! به‌لام ئاواش هه‌ر خۆش‌حالم! ره‌نگه هه‌ر ئیستاش که هاتووه چاکتر بی له دوینی و پی‌ری.

گرووشنکا له پال ئالیووشادا له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیشته و به‌ تامه‌زرۆیی چاوی تی‌یری. له راستیدا زۆر شاد بوو، کاتیک گوتی خۆش‌حالم، درۆی نه‌ده‌کرد. چاوی ده‌بریقاییه‌وه. زه‌رده‌ی ده‌گرت، زه‌ره‌خه‌نه‌یه‌کی شیرین و پر له شادی. ئالیووشا چاوه‌روانی ئه‌و هه‌موو خۆشه‌ویستی و رووخۆشییه‌ی نه‌بوو. ئه‌و هه‌تا ئه‌و رۆژه گرووشنکای ئاوا به‌ جوانی نه‌دیوو، ئه‌وی وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی سامناک ده‌هاته به‌ر چاو. دوو شه‌و له‌مه‌وبه‌ر ئه‌و هه‌لسووکه‌وته ناحه‌زه‌ی ده‌ره‌ق به‌ کاترینا ئیوانا پیوه‌ دیوو و به‌ جارێ له به‌ر چاوی ره‌ش بووبوو، بۆیه ئیستا به‌ جارێ سه‌ری سو‌رمابوو که ئاوا دلۆقان و رووخۆش و له‌ دل‌ه‌وه‌ نزیکه. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی ترس سه‌رتاپای داگرتبوو به‌ لام چاوانی بی‌ئختیار و به‌وردی تی‌یرپیوو. ده‌تگوت ته‌واوی شیوه و کرده‌وه‌ی گرووشنکا له‌ چاو دوو رۆژ له‌مه‌وبه‌ر تووشی ئالۆگۆر بووه و ئیتر ئه‌و ناز و ئه‌دا و خۆبادان و هه‌وه‌س بزوینییه‌ی نه‌ماوه. ئه‌وه‌ی

پنوهی دیار بوو، ساکاری و خوځک خوځی بوو. هه لسوکه وتی خیرا و راست و پرمتمانه بوو، به لام زور شله ژاو و دله دواى دهنواند.

گرووشنکا گوتی: «ناخ ئه مړو هه موو شته کان پیکه وه دینه پینشی. ئالیووشا، خوځشم نازانم بو ئه وهنده به دینت خوځشالم! ئه گهر لیم پیرسی، هیچ وه لامیکم پی نییه.»

راکیتین، چزه بزه یه کی هاتی و گوتی: «یانی نازانی بو خوځشالی؟ ئه وه موو پیداگرییته بو هینانی وهره زی کردبووم. پینموايه، قه سستیکت هه بوو.»

«جاریکیان قه سستیکى تابه تم بوو، به لام نا، کاتی ئه وه نییه. خراپه ی ئیوه م ناوی، به لی! ئیستا زور خوځک خوځم بووم. راکیتکا توش دانیشه، بو به پیوه راوه ستاوی؟ ها، دانیشتووی؟ نابی ترس له دلتان بنیشی که راکیتکا نه توانی ئاگای له خو ی بی. چاو لییکه ئالیووشا، دیوته به ره ورومان دانیشتووه و له وه دلمه نده که له پینشدا خوځکی توم کردووه دانیشی.» پاشان به پیکه نینه وه گوتی: «ئامان له دهست راکیتکا ئه وهنده دل ناسکه. راکیتکا توورپه مه به. ئه مړو سه رورپو خوځشم، ئالیووشچکا، تو بو ئاوا خه م دیگرتووی؟» لیم دهرترسی؟» به بزه یه کی شیرین و ماناداره وه چاوی له چاوی بری. راکیتین نه راندی: «ئو بویه خه مباره، پله و پایه ی وه دهست نه هیناوه.»

- کام پله و پایه؟

- پیره که ی بوگهن تی داوه.

«مه به سست له «بوگهن» چیه؟ قسه ی قور ده که ی دته و ی قسه یه کی ناحه ز بکه ی. بیده نگ به، گه وجه پیاوا! ئالیووشا لیمگه ری با له سهر رانت دانیشم. ئاوا.» له ناکاوا چووه پینشی و به پیکه نینه وه له سهر رانی ئالیووشا دانیشت و وهک به چکه پشیله جی خوځشکرد و باسکی راستی له ئه سستوی وهرهینا. «کورپیژگه پاریزگار هه کم، ئیستا ده تگه شینمه وه و شادته ده کم. ئیزنم دده ی له سهر کوشت دانیشم، توورپه نابی؟ ئه گهر پیته خوځ نییه، لاده چم.»

ئالیووشا هیچی نه گوت له ترسانا وشک بوو بوو. گویی له قسه ی ژنه بوو گوتی: «ئه گهر پیته خوځ نییه، لاده چم.» به لام وه لامی نه دایه وه، سپی

هه‌لگه‌رابوو. به‌لام ئەو هه‌سته‌ی دلی ئالیووشای داگرتبوو و ئازای ئەندامی وشک کردبوو، شتیک نه‌بوو که پیاویکی وهک راکیتین هه‌ستینیکا.

له راستیدا راکیتین له سه‌ر جیگای خۆیه‌وه به‌قه‌لافه‌تیکی زالمانه و هه‌وه‌سبازانه‌وه چاوی لیده‌کردن. ئازاریکی گیان پرووکیڤ دلی ئالیووشای ریک ده‌گوشی و له‌و کاته‌دا وهک کۆلکه‌ داریک وشکبوو، هه‌ستی به‌هیچ نه‌ده‌کرد و ده‌ترسا مه‌یلیکی نامۆ له‌ ناخیدا بلیسه‌ بستینی و هه‌لیلووشی. ئەگه‌ر بیتوانیابه‌ له‌و کاته‌دا به‌ پرونی بیر بکاته‌وه، تیده‌گه‌یشت که ئیستا به‌ هیزترین و گه‌وره‌ترین قه‌لغانی هه‌یه‌ بو پارێزگاریکردن له‌ مه‌ترسی هه‌موو هه‌وه‌س و وه‌سوه‌سه‌کان. له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا چونکه‌ خافل گیر کرابوو و خه‌میکی گه‌وره‌ش ناخی هه‌لده‌چۆقاند، به‌وپه‌ری سه‌رسوو‌رمانه‌وه هه‌ستیکی تازه و غه‌ریبی له‌ دل و ناخ هه‌لده‌قولی! ئەو ژنه «ترسناکه» نه‌ک هه‌ر نه‌یده‌ترساند، ئەو ترسه‌شی نه‌ده‌خسته‌ دلێه‌وه که له‌ میژ بوو سه‌باره‌ت به‌ ژنان له‌ دلیدا کۆی کردبوو. به‌ پێچه‌وانه‌ ئەم ژنه‌ که له‌ هه‌موو ژنان به‌سامتر بوو، ئیستا له‌ سه‌ر رانی دانیشتبوو و توند له‌ باوه‌شی گرتبوو، هه‌ستیکی ته‌واو چاوه‌روان نه‌کراو و جیاواز و سه‌یری له‌ ناخیدا هه‌لده‌قولاند. هه‌ستیکی به‌هیز و بیگه‌رد و پر له‌ چیژ و خۆشی، به‌ بی هیچ دیارده‌یه‌ک له‌ ترس و مه‌ترسی که پێشتر ئالیووشا بیرى لیده‌کرده‌وه. ئەوه‌ بوو ئەو هه‌سته‌ی که به‌ شیوه‌یه‌کی غه‌ریزی بوو بووه‌ هو‌ی سه‌رسام بوونی.

راکیتین گوراندی: «له‌ راده‌به‌ده‌ر هه‌له‌وه‌ریت کرد، وا چاکه‌ بریکمان شامپانی بو‌ بینی. ئەوه‌م پێ‌قه‌رزدارى، خۆت ده‌زانى!»

- ئەرى راست ده‌که‌ی. ده‌زانى ئالیووشا، به‌لینیم پیدابوو ئەگه‌ر تو بینی بو‌ ئیره، له‌ پێش هه‌موو شتیکدا شامپاینی ده‌ده‌مى؟ بریکیشم شامپانی هه‌یه‌! فینیا، فینیا، ئەو بتریه‌ی میتیا به‌جی‌ه‌یشت خیرا به‌هینه‌! له‌ بیرت نه‌چى! ئەگه‌رچى زور رژد و مست قووچاوم، به‌لام چش له‌ بتریه‌ک شامپانى. نه‌ک بو‌ تو، راکیتکا، تو ته‌نیا چله‌خو‌ریکی و به‌س، به‌لام ئەو شازاده‌یه‌! ئەگه‌ر چى

دلّم لیوریژ له شتیکی ته‌واو جیاوازه، به‌لام له گه‌لتان ده‌خومه‌وه. پیم خوشه
توزی عیش و نوش بکه‌م.

پراکتین پرسیی: «ئاخر پیمبلی ئه‌و هه‌ولیده‌دا وا بنوینی، که ئاگای له‌و تیرو
توانجانه نییه که به‌رده‌وام بو‌ی ده‌هاوینژن.

گرووشنکا به‌ده‌نگیکی تامه‌زرویانه‌وه، له‌ پر سه‌ری بو‌ لای پراکتین
وه‌رسوو‌راند و توزی سینگی له‌ سینگی ئالیووشا کرده‌وه و - به‌لام هه‌روا له
سه‌ر کوشی بو‌و و ده‌ستی له‌ ملی کردبو‌و - گو‌تی: «پاز نییه، توش له‌وه
ئاگاداری. ئه‌فسه‌ره‌که‌م خه‌ریکه‌ دی، پراکتین، ئه‌فسه‌ره‌که‌م خه‌ریکه‌ دی.»

- بستومه‌ ده‌یه‌و‌ی بی‌ت، یانی ئاوا زوو؟

ئیس‌تا له‌ ما‌کرو‌یه‌یه. ئه‌م‌رۆ نامه‌یه‌که‌م به‌ ده‌ست گه‌یش‌ت. نو‌وسیبو‌وی
له‌ویوه‌ راسپارده‌یه‌که‌م بو‌ ده‌نی‌ری. بو‌یه سات له‌دوای سات چاوه‌روانی ئه‌و
هه‌والده‌رم.

- شتی وا نه‌لینی! له‌ ما‌کرو‌یه‌ بو‌؟

- باسه‌که‌ی دوور و دریزه‌ و زۆرم بو‌ گێ‌راویه‌ته‌وه.

- جا ئه‌مجار چا‌و له‌ میتینکا بکه‌ چ هه‌للا و هه‌نگه‌مه‌یه‌ک وه‌رێ ده‌خا - له‌

سه‌ر چه‌نده؟ له‌و جه‌ره‌یانه‌ ئاگاداره‌یان نا؟

«ئه‌و ئاگای له‌و جه‌ره‌یانه‌ بی! جا دیاره‌ ئاگادار نییه. ئه‌گه‌ر بزانی، خوین
وه‌پیده‌خا. به‌لام ئیس‌تا له‌وه‌ ناترسم، له‌ چه‌قۆکه‌ی ده‌ترسم. بیده‌نگ به‌،
پراکتیکا، تکایه‌ دیمتری فیودورو‌ویچم وه‌بیر مه‌خه‌وه، داخی دنیای کردۆته
دلّم‌وه. له‌م کاته‌دا نامه‌و‌ی بیر له‌وه‌ بکه‌مه‌وه. ده‌توانم بیر له‌م ئالیووشچکایه
بکه‌مه‌وه. ده‌توانم چا‌وله‌ ئالیووشچکا بکه‌م... خوشه‌ویسته‌که‌م بو‌م پیتکه‌نه،
توزی ئه‌م گرژی و مۆنییه‌ وه‌لانی. پیتکه‌نه، به‌ گه‌وجییه‌تی من، به‌ دلشادیم...
ئاخ، خه‌ریکه‌ زه‌رده‌ ده‌گرێ، خه‌ریکه‌ زه‌رده‌ ده‌گرێ! چه‌نده دلۆقانه‌ تیم
ده‌روانی! ئالیووشا، تا ئیس‌تا پیمابوو لیم توورهی. له‌ به‌ر پیری، له‌ به‌ر ئه‌و
خاتوونه‌ به‌رپزه. ئه‌و رۆژه ئه‌قلم نه‌بوو، ئه‌ری... به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چاک
بوو وایلێهات.» گرووشنکا به‌ شیوه‌یه‌کی خه‌یالو‌ی و دل‌رفین زه‌رده‌ی گرت و

بزهكەى بۇنى دلرەقىي لىدەهات. «مىتيا بۇى گىرامەوه، نەپاندوويە دەبى قامچىي لىدەن. سووكايەتییەكى گەورەم پىن كىرد. ناردى بەدوامدا، دەى ویست بە سەرمدا زالبيى و بە چوكلیت دلم وەدەستییى... زۆرم پىن خۆش بوو كارەكە گەیشته ئەو جىگایە.»

گرووشنكا ديسان بە پىنكەنینهوه گوتى: «بەلام هیشتا دەترسم توورە بى.»
پراکیتىن بە سەر سوپمانىكى سادقانهوه هەلیدایە: «بەلى، بەپراستی راست دەكا. ئالیووشا، ئەو لە جووجهلەیهكى وەك تۆ دەترسى.»

- پراکیتا بە پىروای تۆ ئەو جووجهلە نییە... چونكە ویژدانت نییە، بەلى ویژدانت نییە! بەلام من بە دل و بە گیان خۆشم دەویى، بەلى ئالیووشا، پىروا دەكەى لە ناخى دلمەوه خۆشم دەویى؟

- ئامان لە دەست تۆ ژنى بیحەیا! ئالكسى دەیههوى لە دلندا جیى خوی بكاتەوه!

- دەى، مەگین ئاسمان دەپرووخى؟ ئەگەر خۆشمبوی!

- ئەو ئەفسەرەت چەدەكا؟ ئەو هەوالە گرینگ و پىر بایەخەى ماكرویه.

- لەگەل ئەوه جیاوازی هەیه.

- شیوهى تیگەیشتنى ژنانه پەنگە وابى!

گرووشنكا بە گورپوتینهوه گوتى: «پراکیتكا، توورەم مەكە. لە گەل ئەو جیاوازه ئالیووشام بە شیوهیهكى دیکە خۆشدهوى. ئالیووشا، راستت دەوى پىشتر پیلانى زۆر مزىپرانەم بۆ دارشتبووى. چونكە بوونەوه رىكى ترسناك و پىقئەستوورم. بەلام ماوهیهكیشە تۆم وەكو ویژدانی خۆم لە بەر چاو گرتووه. بەر دەوام بە خۆم گوتووه «چۆن دەبى مروفتىكى وەك ئەو قىزى لە بوونەوه رىكى گەمارى وەك من هەستى.» پىرى كە لە مالى ئەو خاتوونە دەگەرامەوه، لە بەر خۆمەوه ئەوهم گوت ئالیووشا زۆر لە میژە ئاوا سەبارەت بە تۆ بیرم نەکردۆتەوه، میتیاش لەوه ئاگاداره، لە لای ئەویش باسى تۆم کردووه. میتیا دەزانى، پىروا دەكەى هیندى جار كە تىت دەپوانم هەست بە شەرمەزارى دەكەم، شەرم لە خۆشم دەكەم... جا چۆن و لە

که‌نگیوه ئاوام سه‌بارت به تو بیر کردۆته‌وه، ناتوانم پیتبلیم و وه‌بیرم نایه...»

فینیا هاته ژووری و که‌شه‌فیکی به بتلیکی سهر هه‌لچراو و سی پهرداخه‌وه له سهر میزه‌که دانا.

پراکتین هاواریکرد: «ئه‌وه‌ش شامپانی! ئاگرافنا ئه‌لکساندرفنا، شله‌ژاوی و ئیتر خۆت نیی. پهرداخیک شامپانی هه‌له‌دی، ئاماده ده‌بی بو سه‌ما کردن.» پاشان چاوی له بتله‌که بری و دریژه‌ی پیدای: «ئاخ، ته‌نانه‌ت ناتوان ئه‌و کاره‌ش ئه‌نجامده‌ن. ئه‌و پیریژنه له ئاشپه‌زخانه شامپانی کردۆته نیو پهرداخه‌وه، بتریه‌که‌شی گهرم و به بی سهره. به‌و حاله‌ شه‌وه، چاکتر وایه بریک بخۆمه‌وه.»

چوو بو لای میزه‌که، پهرداخیک هه‌لگرت، به قومیک هه‌لیدا و پهرداخیک دیکه‌ی بو خۆی تیکرد.

لێوی لسته‌وه و گوتی: «شامپانی زۆر گران وه‌گیر ده‌که‌وی. ئالیووشا، داتۆش پهرداخیک هه‌لگره و توانایی خۆت تاقیکه‌وه. به سه‌لامه‌تی چی هه‌لیده‌ین؟ ده‌روازه‌کانی به‌هه‌شت؟ گرووشنکا تۆش پهرداخیک هه‌لگره و به سه‌لامه‌تی ده‌روازه‌کانی به‌هه‌شت تۆشی که.»

- کام ده‌وازه‌ی به‌هه‌شت؟

گرووشنکا پهرداخیک هه‌لگرت، ئالیووشاش پهرداخی خۆی هه‌لگرت، لێوی پێوه ناو له جیگای خۆی داینایه‌وه. به دلۆقانی بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی: «نا، وا چاکه من نه‌خۆمه‌وه.»

پراکتین گوراندی: «ئه‌ی ئه‌و شاتوشووته‌ت له چی بوو.»

گرووشنکا هه‌لیدایه: «ده‌ی ئه‌گه‌ر وابی منیش ناخۆمه‌وه. راستتان ده‌وی هه‌ر ناخۆمه‌وه. پراکتیکا تۆ خۆت بتریه‌که هه‌لچۆرینه. ئه‌گه‌ر ئالیووشا بخواته‌وه، منیش ده‌خۆمه‌وه، ده‌نا ده‌می لێناده‌م.»

پراکتین به ته‌شه‌ره‌وه گوتی: «چه‌ندیش دلناسکه! له سهر کۆشیشی دانیشتوو و قسه‌ی واش ده‌کا. ئه‌و بو شتیکی دیکه خه‌م دایگرتوو، ئیتر تۆ

بۆ؟ ئەو خەرىكە بەدژى خۇداكەى رادەپەرى و ئامادەيە سۆسيسيش
«خو...»

- چۆن مەبەستت چىيە؟

- پىرەكەى، باۋەزۈسىماى پىرۆن، ئەمپۆ مرد.

گرووشنكا ھاوارىكرد: «چۆن باۋە زۈوسىما مردوۋە. خۇدايە گىان، نەم
زانىۋە!» دىندارانە خاچى خۇى كىشا. «چاۋ منىش لە كاتىكى چۇندا لە سەر
رانى دانىشتوم» خىرا لە سەر رانى خۇى خزانده خوارى و لە سەر
قەنەفەكە دانىشت. ئالىووشا بە سەرسوورمانەۋە چاۋى تىپرى و رۇخسارى
گەشايەۋە. لە ناكاو، بە دەنگىكى پىاوانە و بەرز گوتى:

- راکىتىن، بە تەشەر و تانەۋە مەلى لە خۇدا ياخى بووم. نامەۋى رقت
لى ھەلگرم، توش وا چاكە زۆرى قەراغ لىنەكىشى. من گەنجىكم لە دەست
دەرچوۋە، كە بە عومراتى خۇت وىنەكەيت نەبوۋە و ناتوانى ئىستا حوكم
بە سەردا بەكى. وا چاكە چاۋ لەۋ خاتونە بەكى - دىوتە چەندە بەرەحم و
دلوۋقانە! كاتىك ھاتم بۆ ئىرە پىمابوۋ لەگەل رۇحىكى شەيتانى بەرەۋروو
دەم - من چاۋەروانى بوۋنەۋەرىكى سووكوچرووك بووم. بەلام لەگەل
خوشكىكى راستەقىنە، لە گەل رۇحىكى نەرم و دلوۋقان ئاشنا بووم و
گەنجىكم دىتەۋە - دللىكى پىر لە خۇشەۋىستى. ئەۋ ھەر ئىستا بەزەيى بە مندا
ھات و رەحمى پىكردم... ئاگرافنا ئەلكساندرنا، باسى تۆ دەكەم، تۆ لە
ناخەۋە گىانت ھەلتەكاندم.

ئالىووشا لىۋى دەلەرزى و كەۋتبوۋە ھەناسەبىركى.

راكىتىن، بە شىۋەيەكى دزىۋ و مانادار پىكەنى: «لەۋە دەچى بىروارپ
گۇرابى. ئاخردەيوست بە جارى ھەلمەقوتت كا، بۆ نازانى؟»
گرووشنكا ھەستا سەر پى: «سەبركە، راکىتىن. ھەر دووكتان راۋەستن.
ئىستا ھەموو شتىكتان بۆ روون دەكەمەۋە. ئالىووشا دەست ھەلگىرە، ئەۋ
قسانەت تۈۋشى شەرمەزارىم دەكا. چونكە من چاك نىم و زۇررىش خراپم -
بەلى من ئەۋەم كە ھەم. راکىتىن توش دان بە خۇدابگرە و واز بىنە، چونكە

درؤ دهكەى. دهمويست هه‌للووشم و ئهو خه‌يالهم بوو، به‌لام ئيس‌تا درؤ دهكەى، مه‌سه‌له شتتيكى ديكه‌يه. راكي‌تكا ئيتر نامه‌وى زمانت بگه‌رى.»

راكي‌تين كه به سه‌رسوورمانه‌وه چاوى ليده‌كردن، گوتى: «هه‌ردوو‌كيان شيت بوون. هه‌سته‌ده‌كه‌م له شيتخانه‌م. هه‌ر دوو‌كيان ئه‌وه‌نده دل‌ناسك بوونه‌وه له‌وانه‌يه ده‌ستبكه‌ن به‌گريان.»

گرووشنكا گوتى: «جادياره ده‌سته‌ده‌كه‌م به‌گريان. ئهو منى به خوشكى خوى حه‌سيب كرد و منيش قه‌تم ئه‌وه له بير ناچى. به‌لام راوه‌سته با پيتبليم راكي‌تكا هه‌ر چه‌نده خراپيش بم چله‌ پيوازيم هه‌ر كردووه به خير.»

- چله‌ پيواز! بژى بو مه‌زه‌به‌ت، به‌راستى شيت بووى.

راكي‌تين له‌و كرده‌وه پاك و دل‌ه ناسكه‌يان سه‌رى سوورما بوو، زور دل‌مهند و خه‌مبار بوو. ئه‌گه‌ر چى ويده‌چوو ببرى له‌و مه‌سه‌له‌يه كردبته‌وه، كه هه‌ر كام له‌وان تووشى ئالوزيه‌كى ده‌روونى هاتوون و هه‌موو پروداوه‌كان ده‌ستيان داوته ده‌ست يه‌ك و ئه‌وه‌ش به ده‌گه‌ن له ژيانى مرو‌فدا وه‌به‌ر چاو ده‌كه‌وى. به‌لام راكي‌تين ئه‌گه‌ر چى بو كارى خوى زور به‌مشوور بوو، به‌لام سه‌باره‌ت به دل و هه‌ستى خه‌لكى زور كه‌مه‌رخه‌م و سه‌رسارد بوو. ئه‌ويش به هوى لاوى و هه‌رزه‌يى و تا راده‌يه‌كيش به هوى فيز و هه‌وا و خوپه‌ره‌ستيه‌وه بوو.

گرووشنكا به توورپه‌يى پيكه‌نى و روويكرده ئاليووشا: «چاو ليكه، ئاليووشچكا، كاتي‌ك به راكتي‌م گوت چله‌ پيوازيم كردووه به خير، شاتوشووت بوو. به‌لام گيرانه‌وه‌ى به‌سه‌ره‌اته‌كه بو تو شاتوشووت نيه‌ه. ته‌نيا نه‌قليكه و به‌س، به‌لام نه‌قليكى خوش. كاتى مندا‌ل بووم، ماتريوناي ئاشپه‌ز كه ئيس‌تاش له لاي منه، بوى گيرامه‌وه. شتتيكى وه‌ك ئه‌وه. "هه‌بوو، نه‌بوو، ژنيكى لاديينى بوو، زور خراپكار و ناره‌سه‌ن بوو. كاتي‌ك مرد ريزه‌يه‌كى چاكه كارى له پاش خوى به‌جى نه‌هيشت. شه‌يتان گرتيان و هاويشتيانه نيو ده‌رياي ئاوره‌وه. هه‌ر بويه‌ فريشته‌ى پاريزه‌رى ببرى كرده‌وه و له خوى پرسى، كام كرده‌وه‌ى چاكي‌م وه‌بير ديته‌وه و به خوداي

بَلِيم. گوتی: «جاریکیان چله پیوازیکی له باخچه که هه لکه ند و دای به ژنیکى هه ژار.» خودا وه لآمی دایه وه: «که وایه ئه و چله پیوازه هه لگره و بوی رادیره با دهستی پیوه بگری و بیکیشه ده ری. ئه گه ر بتوانی له و ده ریایه ده ریکیشی، لییگه ری باجیته به هه شت، به لام ئه گه ر گه لا پیوازه که بیچری، ئه و ژنه ناچار ده بی هه ر له وئی بمینیتته وه.» فریشته هه لات بۆ لای ژنه و پیوازه که ی بۆ لای راداشت و گوتی: «ها بیگره با ده رت کیشمه ده ری.» پاشان زۆر له سه ره خو ده ستیکرد به ده رهینانه وه ی. زۆری نه مابوو بیهینیتته ده ری، تا وانبارانی دیکه ی نیو زه ریاکه به دیتنی ئه و چنگیان له داوینی گیر کرد تا کو ئه وانیش خو یان رزگار بکه ن. به لام ئه و ژنیکى خراپ و به رچاوته نگ بوو، دلره شان ده ستیکرد به له قه هاویشتن: «من ده بی ده رکیشریمه ده ری، نه ک ئیوه. پیوازه که هی منه، خو هی ئیوه نییه.» هه ر که ئه وه ی گوت. پیوازه که پچرا و ژنه که وه توه نیو زه ریاکه و هه تا ئه مرۆ هه ر له ویدا ده سووتی. هه ر بۆیه فریشته که ده ستیکرد به گریان و سه ری خو ی هه لگرت و رۆیی. "ئالیوشا ئه وه ش حه قایه ته که م بوو. ئه وه م به ته واوی له به ره، چونکه ئه و ژنه خراپکار و ناره سه نه خو مم. لای راکیتکا خو م هه لکیشا که چله پیوازیکم کردوو به خیر، به لام به تو ده لیم: «له ته واوی ماوه ی ژیانمدا هیچ کاریکی چاک نه کردوو، جگه له کردنه خیری چله پیوازیک.» بۆیه پینده لیم ئالیوشا تاریفم مه که و به چاک مه زانه، من خراپم، ژنیکى خراپ و به دزاتم، له شه یتان خراپترم. ئه گه ر تاریفم بکه ی تووشی شه ره مزاریم ده که ی. ده بی دان به هه موو شتی کدا بنیم. گوئیگره ئالیوشا. ئه وه نده تامه زرۆ بووم له باوه شت گرم و هه لتمرّم، به لینم به راکیتین دا ئه گه ر بتهینى بۆ لام، بیست و پینچ رۆبلی ده ده می. هیچ مه لئى راکیتکا، سه بر که!» گرووشنکا به په له رۆیی بۆ لای میزه که، چه که مه جه ی میزه که ی کیشایه وه و جزدانیکى ده رهینا و گه لایه کی بیست و پینچ رۆبلی لیدره هینا.

- ڀاڪيٽين پيشي ڪردبوو، به لَام به مڙموڇي نه ڀاندي: «قسهی قور، هه مووی وڙينهيه!»

«هانئ، ڀاڪيٽڪا، ڀيٽ قهرزدار بووم، شهرم مهڪه و وهري گره. خوت داوات ڪرد.» ڀارهڪهي بؤ فريدا.

ڀاڪيٽين، كه ڀواله تن شهرمي دهڪرد، به لَام ڀهروشي خوي به تاريڦ و خو هه لڪيشان تهره ڪرد، له ڀرڍا گوراندئ: «ڀيٽ وايه وهري ناگرم. وهڪ ئاو خواردنه وه وهگيرم كه وتووه. هه تا بي ئه قليڪ نه بي، ئا قليڪ ناني دهست ناڪه وي.»

- چاڪ دهمت گرتووه ڀاڪيٽڪا. ئه وهي دهمه وي بيليم، گوچڪهي تو ئازار دها. له و سوچه دانيشه و زمانت نه گهري. ئه گهر چاوت به رايي نانا بمان بيئي و ناخوشت دهويين، يان برؤ ملت بشڪينه، يان دهمت ليڪني.

ڀاڪيٽين به ڀق هه ستاوي نه ڀاندي: «چون ده توانم ئيوهم خوش بوئ؟» گه لا بيست و ڀينج ڀو بلييه كه ي نايه گيرفاني و له بهر چاوي ئاليووشا به خوداشڪايه وه. له دلئ خويدا ليڪي دابووه كه دواتر هه قئ خوي وهرده گري و ناهيلي ئاليووشا ئا گادار بي. به لَام ئيستا ههستي به شهرمه زاري ڪرد و هيندهي ڀق ههستا بو، له قهي له ئاسمان دها. هه تا ئه و کاته ڀيئو ابو ده بي له بهر دهستي گرووشنڪادا وهڪ ميئو وا بي، به هيچ شيويهڪ شه ڀرده ندووه كه ي له گه ل نه كا. به لَام ئيستا، چه قوت ليدياهه خويني نه دههات: - ڀياو له بهر شتيڪ ده توائي خه لڪي خوشبوي، به لَام ئيوه چيتان بؤ ڪردووم؟

- وا چاڪه له بهر هيچ هو يهڪ خه لڪت خوشبوي، راست وهڪ ئاليووشا. - چوني خوشدهويي؟ چوني خوشهويستي خوي دهر ڀيوه كه ئاو دههولي بؤ دهڪوتي؟

گرووشنڪا له چه قئ وه تاغه كه دا ڀاوهستا بو، به تين وتاو قسهي دهڪرد و دهنگي دهله رزي:

- وست به راکیتکا، سه‌بارت به ئیمه هیچ نازانی! ئیتر ئاوش قسم له‌گه‌ل مه‌که. چۆن ده‌توانی خۆت ئاوا خۆمانه بنوینی؟ له‌و سووچه دانیشه و ده‌مدریژی مه‌که، وه‌ک به‌ره‌للایه‌کی هیچ‌پووچ! جا ئیستا ئالیوشا ته‌واوی هه‌قیقه‌ته‌که‌ت پیده‌لیم، بابزانی چه‌نده شه‌یتانم! له‌ گه‌ل راکیتکام نییه، قسه له‌گه‌ل تو ده‌که‌م. ئالیوشا ده‌مویست له‌رێ هه‌تله‌ت که‌م. راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه. قه‌ستی ئه‌وه‌م بوو. ئه‌وه‌نده‌ش تامه‌زرۆی ئه‌و کاره بووم که بۆ هینات به‌ئینی به‌رتیلیم به‌ راکیتکا دا. جا مه‌به‌ستم له‌و کاره چی بوو؟ تو نازانی ئالیوشا له‌ داخی ئه‌وه بوو روت لی‌وه‌رده‌گێرام، به‌ ته‌نیشتمدا تیده‌په‌رپیت و سه‌رت هه‌لنه‌ده‌هینا. به‌ر له‌ ئه‌م‌رۆ سه‌د جارم چاوی لی‌کردووی، سه‌بارت به‌ تو پرسیارم له‌ هه‌موو که‌س کرد. رۆخسارت دلی‌ رفاندبووم. له‌ دلی‌ خۆمدا ده‌مگوت: «رقی لی‌مه، بۆیه چاویشم لی‌ناکا.» ئه‌و هه‌سته‌ش وای له‌ ناخدا ریشه‌ داکوتا که سه‌رم سوپما له‌وه‌ی کورپک ئاوا تووشی دله‌ خورپه‌ی کردووم. له‌ دلی‌ خومدا گوتم له‌داوی ده‌خه‌م و پاشان پیی پیده‌که‌نم. بوغز و رق ناخی داگرتبووم. برۆا ده‌که‌ی لی‌ره هیچکه‌س ناوی‌رێ خو له‌ قه‌ره‌ی ئاگرافنا ئه‌لکساندرنا بدا و سه‌ر به‌ ماییدا بکا، به‌قه‌ستی شه‌یتانی و تۆلازی، یان هه‌ر بیریشی لی‌یکاته‌وه. لی‌ره ته‌نیا که‌سیک که هه‌موشۆی ده‌که‌م کوزمای پیره، ده‌ست و پیتان به‌ستم و به‌ویان فرۆشتم. شه‌یتان ئیمه‌ی به‌ یه‌ک گه‌یاند. به‌لام ده‌ستی هیچکه‌سی دیکه‌ی تیدا نه‌بووه. به‌لام کاتی چاوم به‌ تو که‌وت، گوتم هه‌رچۆنیک بی‌ ده‌بی بیخه‌مه داوه‌وه و پاشان گالته‌ی پیکه‌م. دیتووته چ بوونه‌وه‌ریکم، تۆش به‌ خوشکی خۆتم ده‌زانی! ئیستا ئه‌و پیاوه‌ی که ئه‌و هه‌موو خراپه‌یه‌ی له‌گه‌ل کردم هاتووه و ئیستا چاوه‌رپیی راسپارده‌که‌یم. ده‌زانی ئه‌و پیاوه بۆ من چ بووه؟ پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر که کوزما هینامی بۆ ئیره، ده‌رگام له‌ سه‌ر خۆم گاله‌ دا و نه‌هاتمه ده‌ری، بۆ ئه‌وه‌ی هیچکه‌س نه‌مینی و ده‌نگم نه‌بیستی. کچیکی گه‌وج بووم، لی‌ره داده‌نیشتم و هۆن هۆن ده‌گریام. شه‌و تابه‌یان نه‌ده‌خه‌تم و له‌ دلی‌ خۆمدا ده‌مگوت «ئیستا بلایی له‌ کوئی بی، ئه‌و کابرایه‌ی ئاوا خراپه‌ی له‌گه‌ل کردم؟ له‌وانه‌یه ئیستا له‌گه‌ل ژنیکی دیکه ده‌ستی تیکه‌ل‌کردبی و به‌ من پیکه‌ن. چ

دەبوو بمدیتبایه، چ دەبوو له گەلی بەرەو ڕوو بوایەم؟ جادەمزانى چۆن هەقى خۆى بۆ بخەمە بەرى دەستییهوه!» شەوانە رادەكشام و زوورە زوور دەگرىام، بیرم دەكردەوه و خۆم هەلەگوشى و دلى خۆم دەخستە گوشارەوه و چىژم لەو رق و بۆغزەى خۆم وەردەگرت. «تۆلەى لیدەكەمەوه!» ئەوهى شەوانە بە هاوارەوه دەرم دەبرى ئەمە بوو. بەلام كاتىك بیرم لیدەكردەوه دەستم پى راناگا و هەر لەو كاتەدا خەرىكە پىمپیدەكەنى، یان رەنگە هەر لە بیرى بردیتمەوه، لە سەر قەرەوێلەكەم دەهاتمە خوارى و فرمىسك هەلەدەوراند و هەتا كەرەى بەیانى لە سەر زەوى رادەكشام و جینگلم دەدا و دەلەرزىم. كە رۆژ دەبۆوه، وەك سەگى در دەردەپەریم و دەمویست تەواوى دنیا لەتوپەت كەم و هەلیدرم. پیتوايه پاشان چمكرد؟ دەستمكرد بە كۆكردنەوهى پارە، دلرەق بووم، كەولم قايم بوو - رەنگە پیتوايى ئاقلتر بووم؟ نا، یاخودا كەس بەحالى من نەبى و بە دەردى من نەچى. كاتى شەو بە سەردا دى وەكو پىنج سالى لەمەوبەر، كە كچىكى گەوج و حەپۆل بووم، رادەكشىم و دادانە چىرە دەكەم، هەتا بەیانى فرمىسك هەلەدەوهرىم و لە دلى خۆمدا دەلیم: «تۆلەى لیدەكەمەوه!» گویت لىیه؟ ئىستا تیگەيشتى چ مروڤىكم؟ مانگى لەمەوبەر نامەیهكم پىگەيشت - ئەو دەهات، بووبوو بىوه پىاو و دەویست چاوى پىم بكەوى. لەوانە بوو هەناسەم راوەستى. پاشان لە ناكاو لە دلى خۆمدا گوتم: «ئەگەر بىت و بانگمكات، وەك سەگىكى برىندار و كوتان خواردوو، ديسان بە نووزە نووز بۆ لای دەخوشىم و دەستدەكەم بە كلكەسووتى» بروام بە خۆم نەدەكرد. یانى ئەوئەندە خویرى و سووك و چرووكم؟ بلى بۆلای بخوشىم یان نا؟ لەم مانگەدا هیندەم رق لە خۆم هەستاوه، لە پىنج سالى لەمەوبەر خراپترم و ئوقرەم لىبراوه. ئالىووشا، ئىستا بۆت دەرکەوت چ بوونەوهرىكى قىن ئەستور و رق لەزگم؟ ئەوهى هەقىقەت بوو بۆم باس كردى! میتىام فریو دا و بە زمان گرتم تاكو بىتە لەمپەرى رىگام و نەهیللى راکەم بۆلای ئەوى تر. «وست بە راکىتكا، لە تۆ ناوشىتەوه سەبارەت بە من حوكم دەرکەى، ڕووى قسەم لە تۆ نىیه. بەر لەوهى بى بۆ ئىره، بە

چاوه‌روانی ږاکش‌ابووم، بیرم ده‌کرده‌وه و سه‌باره‌ت به‌ژیانی داهاتووم بریارم دده‌ا. قه‌ت نازانی له دلمدا چ ره‌شه‌بایه‌ک هه‌لیکرد و خه‌یالی چیم له سه‌ر دابوو. به‌لی ئالیووشا به‌و خاتون‌ه به‌ریزه بللی له به‌ر رووداوی ئه‌و رۆژه رقی هه‌لنه‌ستی... له ته‌واوی دنیا‌دا هه‌چ‌کس نییه به‌قه‌د من ئازار بکیشی، هه‌چ کاتیکیش ناتوانی له‌وه بگا... چونکه ئه‌مرۆ ویده‌چی چه‌قۆیه‌ک هه‌لگرم. ناتوانم بریار‌بده‌م...»

به درکاندنێ ئه‌م قسه‌یه گرووشنکا خه‌مبارانه قسه‌که‌ی خۆی بری. ده‌ستی به به‌ر چاوییه‌وه گرت و خۆی دا به سه‌ر دۆشه‌ک و بالنجی سه‌ر چرپاکه‌دا و وه‌ک مندالیکی دای له پرهمی گریان. ئالیووشا هه‌ستا و چوو بۆ لای ږاکیتین. گوتی میشیا، تووره مه‌به، ئه‌و تیروتانه‌ی لیدای، به‌لام قه‌س مه‌به. نه‌تیست هه‌ر ئیستا گوتی چی؟ نابێ ئه‌وه‌نده‌ت چاوه‌روانی له رۆحی مرۆف بی. ده‌بی دلنه‌رم و دلۆفان بی.»

ئالیووشا ئه‌و قسه‌یه‌ی له ناخی دل‌یه‌وه ده‌ربری به ئه‌رکی خۆی زانی قسه بکا و روه‌ی له ږاکیتین کرد. ئه‌گه‌ر ږاکیتین له‌وئ نه‌بویه، ئه‌و قسانه‌ی هه‌ر ده‌کرد. به‌لام ږاکیتین به ته‌شه‌ره‌وه چاری لیکرد و ئالیووشا بیده‌نگ بوو.

ږاکیتین به بزیه‌که‌ی قیزه‌ونه‌وه گوتی: «ئالیووشا، پیاوی خودا، ئامۆژگارییه‌کانی دویشه‌وی حه‌زرتی پیر زۆری لیورپیژ کردووی و ئیستا ده‌ته‌هوی هه‌موو به سه‌ر مندا خالی که‌ی!»

ئالیووشا به دل‌پرییه‌وه ده‌نگی هه‌لینا: «ږاکیتین پیمه‌که‌نه، زه‌رده مه‌گره، باسی ئه‌و خوالخوشبووه مه‌که - ئه‌و له ته‌واوی خه‌لکی دنیا چاکتر بوو! من وه‌ک حاکمیک قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کردی، به‌لکو وه‌ک خویرپترین و تاوانبارترین مرۆف قسه‌م‌کرد. من له هه‌مبه‌ر ئه‌و خاتون‌ه‌دا چیم؟ بۆ دۆزینه‌وه‌ی گه‌نده‌لیم هاتم بۆ ئیره و له به‌ر ترسه‌نۆکی له دلی خومدا گوتم: «فه‌رقی چیه‌؟» به‌لام ئه‌و له‌دوای چوار سال رهنج و ئازار، هه‌ر که‌سیک له دله‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل بکا - هه‌موو شتیکی له بیر ده‌چیته‌وه و به فرمی‌سک غه‌وری دلی ده‌شواته‌وه! پیاویک که ئه‌و هه‌موو خراپه‌ی له‌گه‌ل کردبوو، گه‌راوه‌ته‌وه، ده‌نیرێ به‌دوایدا و

ئەویش لە ھەموو تاوانەکانی خۆش دەبێ و بەتامەزرۆیی ھەلدی بۆ لای و چەقۆش لە گەل خۆی نابا. دەزانم چەقۆ ھەلناگرێ! نا، من وانیم میثیا، نازانم تۆش وای یان نا، بەلام من وا نیم. بۆ من بۆتە پەند... ئەو زۆر لە ئیمە دلۆقانتەر... لەوھی ئیستا باسیکرد ئاگادار بووی؟ نا، چونکە ئەگەر ئاگادار بوایە زۆر لە میژ بوو لە رازی دلێ گەیشتبوو... ئەو کەسە ی کە پیریش سووکایەتی پیکرا دەبێ لێ ببووری! ئەگەر ئاگاداریش بێ حەتمەن ئەو کارە دەکا.. ئاگاداریش دەبێ.. ئەو رۆحە ھیشتا ھاودەمی ھیمناھتییە، دەبێ زۆر بە نەرمی ھەلسوکهوتی لە گەل بکری... رەنگە ئەو رۆحە گەنجیکی مەزنی تێدابی...»

ئالیووشا بیدەنگبوو، چونکە کەوتبوو ھەناسەپرکی. راکتین لە گەل پرووتالییە کەشی، چاویکی واقورماوانە ی لیکرد. چاوەروانی ئەو ئاخاوتنە دەم پاراوانە یە لە ئالیووشا نەبوو.

لە گەل بزەھەکی ساردوسر گوتی: «دادە خانم پاریزەرێکی پەیدا کردوو! ئالیووشا ناکا ئاشقی بوویتی؟ ئاگرافنا ئەلکساندرفنا، راھیبە کەمان، پیموایە بە راستی ئاشقت بوو. ئاخری سەرکەوتنت و دەستھینا!»

گرووشنکا سەری لە سەر بالنجە کە ی ھەلینا و بە بزەھەکی گەرم و شیرینەو کە رۆخساری ھیندە ی تر گەشاندەو، ئەو رۆخسارە ی کە گریان تا رادەھەک ھەلێزلە پاندبوو، لە ئالیووشای روانی.

«ئالیووشا، فریشتە کەم، گویی مەدەھە. دیوتە چ مرۆڤیکە، کوا شیاوی ئەوھە تو قسە ی لە گەل بکە ی.» پاشان رۆوی لە راکتین کرد و درێژە ی بە قسە کانی دا: «میخائیل ئاسپۆویچ، دەمویست لە بەر ئەو ھەلچونەم داوای لیتور دنت لیکەم؛ بەلام ئیتەر ئەو کارە ناکەم.» بە بزەھەکی ئاوتتە ی شادییەو داوای لە ئالیووشا کرد کە: «ئالیووشا، وەرە بۆ لای من، لێرە دانیشە. ئەوھتا ئالیرە دانیشە. پیمبلی» دەستی ئالیووشای گرت و بە بزەھەکی شیرینەو چاوی لە چاوی بری «پیمبلی ئەو پیاوھم خۆش دەو ی یان نا؟ بەر لەوھی بیی، لێرە لە بەر تاریکی راکشابووم و لە دلێ خۆم دەپرسی خۆش دەو ی یان نا. ئالیووشا،

بېرېارم بۆ بده، كاتى ھاتوۋە، ھەر چى تۆ بېلىنى ئەۋە دەكەم. دەبى لىي خۇش
بم يان نا؟»

ئاليوۋشا، بە بزەيەكەۋە گوتى: «بەلام تۆ لىي خۇشبوۋى.»

گرووشنكا، خەيالاۋى منجاندى: «بەلى، بە راستى لىي خۇشبوۋم. چ دلىكى
زەبوۋنم ھەيە! بە سەلامەتتى دله زەبوۋنەكەم!» ئەۋەى گوتو پەرداخىكى پەر لە
شامپانى لە سەر مېزەكە ھەلگرت و يەكبين ناي بە سەريەۋە، پاشان شەق بە
عەرزىدا دا و ورد و خاشى كرد. تەمىكى زالمەنە ئاۋىتەى زەردەخەنەكەى بوو.
بە لەبىزىكى پەر ھەرەشەۋە گوتى: «رەنگە لىشى خۇش نەبوۋىتىم.» ۋەك
ئەۋەى قسە لەگەل خۆى بكا، سەرى داخست. «رەنگە دلم بەرە بەرە ئامادەى
لىخۇشبوۋن بى، لەگەل دلم دەكەۋمە كىشە. چاۋ لىكە ئاليوۋشا، لەم پىنچ
سالەدا خووم بە فرمىسىك گرتوۋە... رەنگە تەنيا رقى خۇم خۇش بوى، نەك
ئەۋ...» راکىتىن ھەلىدایە: «من پىم شوورەيە ھاۋشانى ئەۋ بم.»

دەى مەبە، راکىتكا، تۆ قەت نابىتە ھاۋشانى ئەۋ. تۆ ھەر بۆ ئەۋە دەبى
كەۋشم بۆ بسىرى راکىتكا، تەنيا شياۋى ئەۋەى. ھىچ كاتىك ژنىكى ۋەك منت بە
نسىب نابى. رەنگە بە نسىب ئەۋىش نەبى...

راكىتىن بە بزەيەكى وىشك و ژەھراۋىيەۋە گوتى: «بە نسىبى نابى؟ ئەى
كەۋايە بۆ ئاۋا خوت لە تەپلى گولى داۋە؟»

«لەبەر جلو بەرگ تانەم لىمەدە، راکىتكا، تۆ ئاگات لە رازى دلم نىيە!» بە
دەنگىكى گر و توۋرە گوتى: «ئەگەر ئىشتىام لىبى ھەر ئىستا ئەۋ جلو بەرگە
زىقە و برىقەدارانە شر و پەتور دەكەم. راکىتكا خۇ تۆ نازانى ئەۋ
جلو بەرگانەم بۆ لە بەر كردوۋە؟ رەنگە بۆ ئەۋە بى كاتىك دەبىنم پىبىلىم:
«پىشتر قەتت من بەۋ جلو بەرگەۋە دىتوۋە؟» ئەۋ كچىكى گرینۆك و وردىلە و
رېۋەلەى ھەقدە سالانەى بەجى ھىشت. لە پالیدا دادەنىشم، شەيدای دەكەم و
ئاۋرى ھەۋەس لە دلیدا ھەلدەگىرسىنم و پىدەلیم: «دىۋتە ئىستا چۆنم؟ زۆر
چاكە ئاغای بەرپىز تا ئىرە بەستە و لەمە بەۋلاۋە چاۋەرۋان دانىشتە و
بسوتى. دنيا دەۋران دەۋرانە!» گرووشنكا بە پىكەننىكى جادوۋبازانەۋە ئاۋا

کوتایى به قسه‌کانى هینا: «راکیتکا ره‌نگه ئه‌و جلو به‌رگه جوان و رازاوه‌یه‌م بۆ ئه‌وه بى. ئالیووشا من مروڤتیكى رڤ ئه‌ستور و دلڤه‌قم، ئه‌و جلو به‌رگه زریقه و بریقه‌داره‌م شر ده‌که‌م، جوانیى خۆم له نێو ده‌به‌م. ده‌موچاوى خۆم ده‌سووتی، برینداری ده‌که‌م، به چه‌قۆ تواتواى ده‌که‌م، وه‌ک سوالکه‌ر ده‌گه‌رێم و ده‌ست بۆ ئه‌م و ئه‌و پان ده‌که‌مه‌وه. ئه‌گه‌ر پیم خۆش بى له‌م ژووره‌ ناچه‌م ده‌رى و سبه‌ینی ته‌واوى ئه‌و دیاریانه‌ی کوزما پنیداوم بۆی ده‌نیرمه‌وه و پاشماوه‌ی ژیانم کلفه‌تى ده‌که‌م و خۆم به‌رپوه ده‌به‌م. راکیتکا پیتوايه ئه‌و کاره‌م له ده‌ست نایه؟ ده‌یکه‌م و زۆر چاکیش ده‌توانم. به‌لام کاریک مه‌که‌ه‌م رڤم هه‌ستى و دۆ و دۆشاو تیکه‌ل که‌م... ئه‌گه‌ر بیته‌ له‌و مالیه‌ی وه‌ده‌ر ده‌نیم و ئاوقای چروچاوى ده‌بم و ده‌یرنم، کاریک ده‌که‌م رڤو له‌م لایه نه‌کاته‌وه!

ئه‌م قسانه‌ی دواى زۆر به‌ توورپه‌ی و گورپه‌گورپه‌ی و بیده‌نگ بوو، ده‌ستى به‌ به‌ر چاوییه‌وه گرت و ده‌مه‌ورڤو سه‌رى له‌ بالنجکه‌ هه‌له‌چه‌قاند، داى له‌ پرمه‌ی گریان و شان و ملی که‌وته له‌رزین. راکیتین هه‌ستا سه‌ر پى و گوتى:

- وه‌ختى رۆیشتنه، دره‌نگه، ریمان ناده‌ن له‌ کلێسه‌ بچینه ژوورئ.

گرووشنکا له‌ جیى خۆی راپه‌رى و به‌ له‌بزیكى خه‌ماوى و سه‌رسورپاوانه گوراندی:

- ئالیووشا، دلنیا‌م تۆ ناته‌وى برۆی! ده‌زانى چۆنت شله‌ژاندووم و دلته‌ شکاندووم؟ ده‌ته‌وى به‌و حاله‌وه‌ به‌جیمیلی و ئه‌مشه‌و به‌ ته‌نیاى سه‌ر بنیمه‌وه؟

راکیتین به‌ چه‌رهبزه‌یه‌که‌وه گوتى: «ناتوانى شه‌وى له‌ لای تۆ بمینیته‌وه! ئه‌گه‌ر پینى خۆش بى که‌یفى خۆیه‌تى! خۆم به‌ ته‌نیا ده‌رڤم.»

گرووشنکا به‌ توورپه‌ی گوراندی به‌ سه‌ریدا: «تۆ ده‌مت لیک نى، زرته‌بۆزا! تۆ قه‌ت نه‌تویراوه ئاوا له‌ لای من ده‌مدریژى بکه‌ی.»

راکیتین به‌ توورپه‌ی پرسى: پیمبلی بزانه‌م ئه‌و چه‌ شه‌کرىكى شکاندووه‌؟»

- ناتوانم بیلیم، نازانم. نازانم چیی گوتئاوا به دلمه‌وه نیشته. به جارئ تووشی شله‌ژانی دهروونی کردم... یه‌که‌م که‌س و ته‌نیا که‌سینگه تا ئیستا به‌زییی پیمدا هاتووه.» پاشان زور خاکه‌رایانه و وه‌ک که‌سیکی جه‌زم بوو له هم‌بهر ئالیووشادا چۆکی دادا و گوتی: «فریشته‌که‌م، بۆ پیشتر نه‌ده‌هاتی؟ له ته‌واوی ماوه‌ی ژیانمدا چاوه‌روانی که‌سیکی وه‌ک تو بووم. ده‌مزانی که‌سیکی وه‌ک تو دیت و لیم ده‌بووری. لیم روون بوو روژیک به‌هوی ناره‌سه‌نی و هیچوپووچیمه‌وه، نه‌ک به‌هوی جوانیمه‌وه سه‌رنجی که‌سیک راده‌کیشم بۆ لای خۆم.»

ئالیووشا دانه‌وییه‌وه به‌سه‌ریدا و به‌بزه‌یه‌کی پر له‌خۆشه‌ویستییه‌وه به‌نه‌رمی ده‌ستی گرت و وه‌لامی دایه‌وه: «من چیم بۆ کردووی؟ ته‌نیا چله‌پیوازیکم پینداوی، جگه‌له‌پیوازیک چیم پینداوی؟ هه‌ر ئه‌وه‌نده و به‌س! له‌گه‌ل ئه‌و قسانه‌خۆشی ده‌ستیکرد به‌گریان. هه‌ر له‌وکاته‌دا گوره‌و هه‌رایه‌کی کتوپر له‌دالانه‌که‌وه‌هه‌ستا و که‌سیک خۆی به‌ژووریدا کرد. گرووشنکا زور ترسا، هه‌ستا سه‌ر پین. فینیا به‌قیژه‌قیژ خۆی کرد به‌ژووری میوانداریدا و شاد و پیشووسوار هاواری کرد:

- خاتون، خاتونی به‌ریز، راسپارده‌یه‌ک به‌چارنال گه‌یشتی. که‌ژاوه‌یه‌کی له‌ماکرۆیه‌وه بۆ ئیوه‌هیناوه، تیمووتیی عاره‌بانه‌چی به‌سی چاره‌ویتیوه. خه‌ریکن ئه‌سه‌په‌کان له‌گه‌ل ئه‌سپی تازه‌نه‌فه‌س ده‌گوپن و له‌عاره‌بانه‌که‌ی ده‌که‌ن... نامه، ئه‌وه‌ش نامه، خاتون.

نامه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو له‌ته‌واوی ماوه‌ی قسه‌کردنیدا، راپیده‌وه‌شاندا. گرووشنکا نامه‌که‌ی له‌ده‌ستی ساند و روویی بۆ لای مۆمه‌که. پسوله‌یه‌کی چکۆله‌بوو و دوو سی دیپری لینووسرابوو. خیرا خویندییه‌وه.

سیی هه‌لگه‌رابوو، به‌ره‌نگی په‌ریو و بزه‌یه‌کی سارده‌وه‌هاواریکرد: «ناردوویه به‌دوامدا. گوتوویه بزه‌له‌وردیله‌که‌م بگه‌ریوه!»

به‌لام له‌پریدا به‌دردۆنگی له‌جیی خۆی راوه‌ستا. له‌ناکاو گوشاری خوین گه‌یشته‌روومه‌تی و سوور هه‌لگه‌را.

هاواریکرد: «دەرۆمه‌وه. خودا حافیز پینچ سال ته‌مه‌نی به‌ فیرو چووم! خودا حافیز! خودا حافیز ئالیووشا، چاره‌نووسم مه‌علوومه و ده‌بی برۆم. برۆن، برۆن، هه‌مووتان برۆن به‌جیمیلن، ئیتر نامه‌وی چاوم به‌ هیچ کامتان بکه‌وی! گرووشنکا به‌ره و ژیانیکی تازه بال ده‌گری... راکیتکا، تو‌ش به‌ خراپه‌ یادم مه‌که. رهنکه به‌ره‌وپیری مه‌رگ بچم! په‌ککو هه‌ر ده‌لیی مه‌ستم!»

له‌ ناکاو هه‌موویانی به‌جیهیشت و رۆیی بو وه‌تاغی خه‌وه‌که‌ی. راکیتین بۆلاندی: «وايه هیدی، ئیتر هه‌ر به‌ پیاویشمان نازانی و می‌شکیشی میوان نییه! با برۆین. ده‌نا دیسان له‌وانه‌یه‌ گویمان له‌ قیژوه‌وری ژاناه‌ی بی. ئه‌وه‌موو گریان و نووکه‌ نوکه‌ی جارزی کردم.»

ئالیووشا ئیختیاری رۆیشتنی دایه‌ ده‌ست راکیتین. له‌ هه‌وشه‌ عاره‌بانیه‌کی سه‌ر داپۆشراو راگیرابوو. خه‌ریک بوون خاموتیان له‌ ملی ئه‌سه‌په‌کان داده‌مالی. چه‌ند که‌سه به‌ له‌نته‌ره‌وه به‌ملاو به‌ولادا هه‌له‌ده‌سووران. له‌ ده‌روازه‌ی هه‌وشه‌وه‌ سه‌ی ئه‌سه‌پیان هینا ژووری. به‌لام کاتیک ئالیووشا و راکیتین گه‌یشتنه‌ به‌ر پلیکانه‌کان، په‌نجه‌ره‌ی ژووری خه‌وه‌که‌ی گرووشنکا له‌ ناکاو کرایه‌وه و هه‌رای له‌ ئالیووشا کرد:

- ئالیووشچکا، سلاری میتینکای برات بگه‌یه‌نه و پینیلێ به‌ خراپه‌م یاد نه‌کا، ئه‌گه‌رچی تووشی رۆژه‌شه‌یم کردوو. له‌ زمانی منه‌وه پینیلێ: «گرووشنکا به‌ مرو‌فیکی هه‌چوپووج براوه، نه‌ک به‌ تو‌ی دلپاک و نه‌جیم.» ئه‌وه‌شی پینیلێ که‌ گرووشنکا ئه‌وی ته‌نیا سه‌عاتیک خۆشو‌یستوو. ته‌نیا سه‌عاتیک. بلێ ده‌یگوت هه‌تا ئاخری عومری ئه‌وه سه‌عاته له‌ بیر نه‌باته‌وه. هه‌ر له‌ بیري بی باشه!

قه‌سه‌کانی به‌ قولی گریان‌ه‌وه کوتایی پینیتا و په‌نجیره‌که‌ی شه‌ق پینوده‌ا. راکیتین به‌پینکه‌نینه‌وه گوتی: «هه‌هه‌هه‌! میتیای براتی چاره‌ره‌ش کردوو و قوری کردوو به‌ سه‌ریدا، پینشی ده‌لی تا ئاخری عومری له‌ بیري نه‌باته‌وه! له‌و دل‌ره‌قی و درنده‌ییه‌!»

ئالیووشا وه‌لامی نه‌دایه‌وه، هه‌ر ده‌تگوت گویشی لینه‌بووه. به‌ په‌له و شان به‌ شانی راکیتین هه‌نگاوی ده‌نا. بیر و خه‌یال دا‌یگرتبوو و بی‌ئیختیار شه‌قاوی

هه‌ل‌دیناوه. راکیتین برووسکه‌یه‌ک به دل‌یدا هات و قرژ بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی خو‌ی له برینی بپرژینن. به مه‌به‌ستیکی دیکه ئالیووشای بردبوو بۆ مالی گرووشنکا، به‌لام چاره‌روانییه‌که‌ی نه‌هاتبووه دی. به دان‌به‌خو‌دا گرتن و ر‌قه‌وه دیسان گوتی: «ئه‌و ئه‌فسهره له‌ه‌یستانییه. له ر‌استیدا ئه‌فسهر نییه. له گومرکی سیبیریا کاریده‌کرد، له سنووری چین - پیموایه له‌ه‌یستانییه‌کی وردیله و زه‌رده‌له‌یه و نانی شه‌وی نییه. له‌به‌ر ئاتاجی و نه‌بوونی گرووشنکاوی وه‌بیر هاتو‌ته‌وه و بیستوو‌یه کونه ژنه‌که‌ی مال و سامانیکی باشی پیکه‌وه ناوه، بۆیه هه‌له‌سوونی هیناوه‌ته‌وه - نه‌ینیه‌که‌ش ئه‌وه‌یه.»

ئالیووشا ده‌تگوت هیچ نابیستی. راکیتین ئیتر خه‌ریک بوو شه‌ق به‌ری. به پیکه‌نینیکی بو‌غزاوییه‌وه گوتی: «چا بوو، تاوانباریکت نه‌جات دا! ژنیکی به‌ستو‌که‌ت هینایه‌وه سه‌ر ریگای راست! حه‌وت دیوت له ناخی ده‌رکینشا! که‌وايه ئه‌و په‌رجۆیه‌ی چاره‌روانی بوو، هاته‌دی!»

ئالیووشا به دل‌گرانیه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «ده‌مت لیک نی راکیتین.»
 - که‌وايه ئیستا له به‌ر ئه‌و بیست و پینج ر‌ۆب‌له ر‌قت لیم هه‌ستاوه؟ پیموایه هاورپیکه‌ی خو‌م فرۆشتوو‌ه؟ خو‌ ده‌زانی نه‌ تو‌ مه‌سیحی و نه‌ منیش یه‌هوودام.

ئالیووشا گوران‌دی: «ئاخ راکیتین، دل‌نیا به ئه‌وه‌م هه‌ر له بیر نه‌مابوو، خو‌ت وه‌بیرت هینامه‌وه...»
 به‌لام راکیتین دیسان هه‌لچوو.

له ناکاو ده‌نگی هه‌لینا: «سندان له سه‌رم دا بۆ کارم، نازانم بۆ له‌خو‌را تو‌م هینا؟ داوه‌شیم بۆ کارم! ئیتر له‌م کاته‌وه نه‌ ده‌مناسی و نه‌ ده‌تناسم. تو‌ به‌ ری خو‌ت و من به‌ ری خو‌م!»

به کۆلانی‌کدا بایدايه‌وه و له تاریکه شه‌ودا لیکه‌ه‌ل‌بران. ئالیووشا له شار وه‌ده‌ر که‌وت و به‌ نیو کیلگه و مه‌زادا ر‌ۆیشت. گه‌یشته‌وه کلێسه.

قانا جلیل^۲

کاتیک ئالیووشا گه‌یشته‌وه خه‌لوه‌تگا، به پیی یاسای کلیسه زور دره‌نگ وهخت بوو. ده‌رگه‌وان له درگایه‌کی تایبه‌ته‌وه ریگی دا بچینه ژووری. زه‌نگی سه‌عات نو لی‌درابوو. له دوا‌ی پوژئیکی پر له خه‌م و دل‌ه‌خوریه و ماته‌م، کاتی هه‌سانه‌وه و پشوودان بوو. ئالیووشا شه‌رمانه‌ ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و خو‌ی کرد به حو‌جره‌که‌ی هه‌زرتی پیردا. هیشتا تابووته‌که هه‌ر له‌وئ داندرا‌بوو. حو‌جره‌که‌که‌سی لینه‌بوو، جگه له باوه پایسی که به ته‌نیایی ئینجیلی به سه‌ر تابووته‌که‌دا ده‌خویند. پو‌رفیری تازه مریدیش که شه‌ره‌ده‌ندوو‌که و ئالوزییه‌کانی ئه‌و پو‌ژه کاسی کردبوو، له وه‌تاغی‌کی دیکه تخیل بووبوو و له هه‌وت سالان راست بووبوو. ئه‌گه‌ر چی باوه پایسی گوئی له ترپه‌ی پیی ئالیووشا بوو، به‌لام سه‌ری هه‌لنه‌هینا. ئالیووشا رو‌یی بو سووچیک و له لای راستی تابووته‌که چو‌کی دادا و ده‌ستیکرد به دوعا و پارانه‌وه.

له ناخه‌وه ده‌کولا. هه‌ست و خه‌یالی ئالوز می‌شکی داگرتبوو، به‌لام هیچکام له‌وه‌هه‌ستانه به روونی خو‌یان ده‌رنه‌ده‌خست، هه‌ر هه‌ستی‌ک ده‌هات خو‌لیکی به می‌شکی‌دا لیده‌دا و هه‌ستی‌کی دیکه جیگی ده‌گرته‌وه. به‌لام هه‌ستی به چیژئیکی خو‌ش ده‌کرد و سه‌یره تووشی سه‌رسو‌رمانی‌شی نه‌کرد. دیسان تابووته‌که‌ی له هه‌مبه‌ر خویدا دیت و ئه‌و ته‌رمه کفن کراوه‌ش که زوری به لاره خو‌شه‌ویست بوو، به‌لام گریان و چزووی خه‌م وه‌ک به‌یانی ئازاری

2- «شاریکی به‌ناوبانگه مه‌سیح یه‌که‌م مؤ‌جزه‌ی خو‌ی له‌وئ نو‌اند - یانی ئاوی کرده شه‌رپاب. تا‌قمیک قانا هه‌ر به‌و شوینه ده‌زانن که له باکووری ناسره هه‌لکه‌وتوووه و به کاوله قانا به‌ناوبانگه.»
(قاموسی کتبی پیرۆز)

نەدەدا. لەگەڵ چوونە ژووری، لە هەمبەر تابووتەکەدا بە چۆکدا هاتبوو، وەک ئەوەی لە بەردەمی مەرقەدێکی پیرۆزدا بێ. بەلام شادی، بەلێ شادی لە دل و زەینیدا دەدرەوشایەو. تەنیا پەنجیرەیی حوجرەکە کرابوو، هەوا خەریک بوو فێنکی دەکرد. ئالیووشا لە دلی خۆیدا گوتی: «رەنگە بۆنەکە زۆرتر بووبی، بۆیە ئەو پەنجیرەیان کردۆتەو، بەلام بیرۆکەیی ئەو بۆگەنیوێش کە چەند سەعات لەمەوبەر زۆر ناخۆش بوو لە بەر چاوی، ئیتر هەستی بە دامای یان قین و رق نەدەکرد لە ناخی خۆیدا. هینور هینور دەستیکرد بە پارانەو، بەلام زوو تیگەیششت بێئختیار دەپاریتەو و ئاگای لە خۆی نییە. خەیاڵ و بیرۆکە وەک ئەستێرە سەریوێیان دەهات و بە سەر زەریای رۆحییەو دەشینیو. هەرکام لەو خەیاڵانە لە ناکاو دەکوژانەو و جیی خۆیان دەدا بە ئەستێرەییەکی دیکە. لەگەڵ ئەوانەشدا هەستیک کە ئاویتەیی تەواوتیی شتەکانە گیانی دادەگرت. شتیکی خۆراگر و پڕ لە ئۆخژن. خۆشی لەو و ئاگادار بوو. هیندی جار بە دل و گیان دوای دەکرد، دەیویست هەموو خۆشەویستی و شوکرانەیی خۆی هەلپێژێ... بەلام کاتیکی دەستیکردبوو بە پارانەو، لە ناکاو بۆ لای شتیکی دیکە دەکێشرا و لە بیر و خەیاڵدا ئەو دەبوو. پارانەو و ئەوەی لە نیو پارانەو و هەتاو لە بیری دەچۆو. گویی لە باوێ پایسی گرت، بەلام شەکەتی وردە وردە خەریک بوو لەگەڵ خەو ئاویتە دەبوو و لە پەستا وێژینی دەدا.

سێ رۆژ دوای ئەو لە قانای جەلیل زەماوەند بوو، باوێ پایسی دەخویندەو. «دایکی عیسا لەوێ بوو. عیسا و شاگردەکانیشی بۆ ئەو زەماوەندە بانگهێشتن کران»³.

«زەماوەند؟... چی؟.. زەماوەند!» لە پانتای زەینی ئالیووشادا خولی دەخوارد و دەشینیو.

بەختەوێری رۆوی لە گرووشنکاش کردبوو... ئەویش چوو بوو بۆ ئەو زەماوەندە.. نا، چەقۆکەیی لە گەڵ خۆی نەبردوو... ئەو قسەییەش تەنیا

3- ئینجیلی یووحەننا، بەشی دووهم.

قسه‌یه‌کی «به‌ژان» بوو، چاکه ده‌کری پیاو له قسه‌ی ناخۆش و دژمان خۆش بئ. ده‌بئ خۆش بئ. قسه‌ی تال و ناخۆش خهم ده‌ره‌وینی... به‌ بئ ئه‌وانه، تامل کردنی خهم و ئازار بو مرۆف زور دژواره. راکیتین له کۆلانه‌که ئاوا بوو. ههر کاتیک راکیتین بیر له هه‌له‌کانی ده‌کاته‌وه، سه‌ر ده‌کا به‌ کۆلانیکی ته‌نگه‌به‌ردا... به‌لام شارئ... ریگای راست و به‌رینه و وه‌ک بلوور پووناکه و خۆریش له نیوه‌ی ریگادایه.. ئاخ!... ئه‌وه چیه‌ی ده‌یخوینیته‌وه؟»

کاتیک شه‌راب ته‌واو بوو، دایکی عیسا گوتی شه‌رابمان نه‌ماوه... ئالیووشا گوئی لی‌بوو.

- ئاخ، وایه، خه‌ریک بوو له ده‌ستم ده‌رده‌چوو و نه‌شمده‌ویست له ده‌ستم ده‌رچئ، ئه‌و کۆپله‌یه‌م به‌ گیان و دل خۆش ده‌وئ. قانای جه‌لیل یه‌که‌م مۆجزه‌!... ئاخ ئه‌و مۆجزه‌یه‌! ئاخ ئه‌و مۆجزه‌ نازهنینه‌! مه‌سیح بو پرسه‌ی خه‌لکی نه‌ده‌چوو. له شادیاندا به‌شداریی ده‌کرد. یه‌که‌مین مۆجزه‌ی ئه‌نجامدا، تاکو بگاته فریای شادی و خۆشیی خه‌لک... «ههر که‌سیک خه‌لکی خۆش بوئ، شادییه‌کانیشیانی خۆش ده‌وئ»... ئه‌وه قسه‌ی هه‌موو ده‌می ئه‌و خوالیخۆشبووه بوو. یه‌کی له ئه‌ندیشه سه‌ره‌کییه‌کانی بوو... «به‌ بئ شادی ژیان بوونی نییه.» میتیا ده‌لی... به‌لی، میتیا... «ههر شتی‌ک باش و راسته‌قینه بئ، هه‌میشه لیوریژه له به‌خشین و لیوردن.» زووسیمئا ئه‌وه‌شی ده‌گوت... عیسا پنیگوت، ژنه‌که من چکارم به‌ تویه؟ منیش هیشتا ئه‌جه‌لم نه‌هاتووه.»

«دایکی به‌ نۆکه‌ره‌که‌ی ده‌گوت: «ههر چیتان پی‌ده‌لی، بیکه‌ن»...

- ئه‌و چۆن ده‌لی وا بکه‌ن، ئه‌و مه‌به‌ستی شادی و خۆشیی خه‌لکی هه‌ژار و لیقه‌وماو بوو. چونکه ئه‌وه‌نده هه‌ژار و ده‌سته‌نگن ته‌نانه‌ت بو زه‌ماوه‌نده‌کانیشان شه‌رابیان ده‌ست ناکه‌وئ.

میژوونوسان ده‌لین له ده‌روبه‌ری ده‌ریاچه‌ی «جینسارت» هه‌ژار و لیقه‌وماوترین خه‌لک ده‌ژیان، ئه‌وه‌نده هه‌ژار که ناتوانی بی‌ری لی‌یکه‌یته‌وه. به‌لام دلی مرۆقیکی پاکیش، دلی دایکیکی مه‌زن که ده‌یزانی کوره‌که‌ی ته‌نیا بو به‌ریوه‌ بردنی ئه‌و ئه‌رکه‌ پیرۆزه نه‌هاتووه که پیی سپی‌ردراوه، به‌لکو دله پاک

و ئاسمانییەکه‌ی دەیتوانی ئەو چیژە پاک و بیگەردە هەستییەکا، که ئەو خەلگە ساویلکە و هەژار و ڕەشپووتە بۆ زەماوەندەکه‌یان بانگیشتیان کردوو. بە بزەییەکی نەرمونیانەوه (حەتمەن ئەو زەرەدەخەنە نەرمە‌ی بۆ دایکی گرتوو) گوتی: «من هێشتا ئەجەلم نەهاتوو.» یانی بە پراستی بۆ زۆر کردنی شەراب هاتە سەر زهوی؟ هەر بۆیە ڕۆیشت و لە قەسە‌ی دایکی دەر نەچوو... ئاخ، دیسان درێژە‌ی بە خویندەوه دا...

«عیسا پێیگوتن، دەفرەکان پڕکەن لە ئاو، لێواولیو پریان کردن.» هەر وه‌ها پێیگوتن، ئیستا هە‌لیانگرن و بیانبەن بۆ میری کۆرەکه. ئەوانیش بریدیان.

«کاتی میری کۆرەکه لەو ئاوه‌ی چێشت، که بووبوو شەراب، نەیزانی ئەو شەرابە لە کۆیوه هاتوو. [بە‌لام ئەو نۆکه‌رانە‌ی دەفرەکانیان پڕ کردبوو، دەیانزانی] ڕووی لە زاوا کرد و پێیگوت، هەموو کەس شەرابی باش زووتر دینی. کاتی سەر خۆش بوون، خراپەکه‌ دینی، بە‌لام تۆ تا ئیستا شەرابە باشەکه‌ت لە کۆی دانابوو.»

بە‌لام ئەمە چییە، ئەمە چییە؟ ئەم وه‌تاغە بۆ ئاوا گەرە بۆتەوه؟... ئاخ، بە‌لی... زەماوەندە، شاییه... بە‌لی، بە‌لی شاییه. ئەوه‌ش میوانەکان، ئەوه‌ش بووک و زاوای لاو پیکه‌وه دانیشتون، کۆرەکه هەموو شاد و دلخۆشن، ئە‌ی میری کۆر کوا؟ ئە‌ی ئەمە کێیە، ئەمە کێیە؟ دیواره‌کان هەروا لە بەر یەک دەرەوینەوه... کێ لە سەر ئەو سفره‌یه هە‌لدەستی؟ چی! ئە‌ویش لێرەیه؟ بە‌لام ئەو لە نیو تابووتەکه‌دایه... بە‌لام ئە‌ویش لێرەیه. هەستاوه، چاوی لە منە: خەریکه‌ دێ بۆ لام.. خودایه گیان!

بە‌لی، هات بۆ لای. بۆ لای ئەو، ئەو پیره‌ پیاوه وردیلە و لاوازه، بە دەموچاوه‌ چرچ و لوچه‌که‌یه‌وه، نەرم و شاد پێدەکه‌نی. ئیتر تابووتەکه‌ له‌و‌ی نەما‌بوو. هەر ئەو جلانەشی لە بەردا بوو که‌ دوینێ لەگە‌لیان دانیشتبوو، ئەو کاتە‌ی که‌ زیاره‌تکه‌ران دە‌ه‌ریان دا‌بوو. کفنی پێوه‌ نەبوو، چاوی بریقە‌ی

دههات. كه وايه ئه وه چى بوو؟ ئه ويشيان بۆ ئه و زهماونده بانگه‌شست
كردوو؟ ئه ويش له زهماوندهى كه نعاندا به شدارىي كردوو.
گووى له دهنگىكى ئارام بوو له ژوور سه‌رى ده‌گوت: «به‌لئى كوڤم،
منيشيان بانگه‌شست كردوو. بانگيان كردووم و هيناوايانم. بۆچى ليره خۆت
شاردۆته‌وه؟ وهره تۆش له‌گه‌لمان كه‌وه.»

دهنگى خۆى بوو، دهنگى باوه زووسىما. راست خۆى بوو، چونكه هه‌ر ئه‌و
بوو بانگى كرد! پىرى كلنسه ده‌ستى ئاليووشاى گرت و هه‌ليستانده سه‌ر پى،
ئه‌و ويش به پىوه راوه‌ستا.

پىره‌پىاوى له‌رولاواز له دريژهى قسه‌كانيدا گوتى: «شادى ده‌كه‌ين.
شه‌رابى تازه ده‌خۆينه‌وه، شه‌رابى تازه و جيژنى گه‌وره، ئه‌و هه‌موو ميوانه‌ت
ديوه؟ ئه‌وه‌ش بووك و زاوا. ئه‌وه‌ش مىرى زانا كه له شه‌رابه تازه‌كه
ده‌چيژى. بۆ ئاوا چاوت تىبرىوم؟ پىوازىكم داوته ده‌ست سواكه‌رىك، بۆيه
منيش لىره‌م. زۆر كه‌سيش لىره‌ن كه له پىوازىكيان زياتر نه‌كردۆته خىر -
ته‌نيا پىوازىك... بۆ ته‌واوى كرده‌وه‌كانمان چىيه؟ تۆش كوربه‌كه‌م، كوربه
دلسۆزه‌كه‌م، تۆش فىر بووى كه ئه‌م‌رۆ پىوازىك بده‌يته ده‌ست ژنىكى برسى.
كوربه خۆشه‌ويسته‌كه‌م، ده‌ست به كار به، خۆشه‌ويسته‌كه‌م، ده‌ست به كار به
و رامه‌وه‌سته!... «خۆره‌كه‌مانت» دىتووه، دىوتووه «ئه‌و» خۆره‌رووناكه؟»

ئاليووشا منجاندى: «ده‌ترسم... ناوڤرم چاوى لىنكه‌م.»
- لىي مه‌ترسه. «ئه‌و» له گه‌وره‌بيدا پرشكوويه و له‌به‌ر مه‌زنى به‌سامه.
به‌لام له راده‌به‌ده‌ر دلۆقان و خاوه‌ن به‌زه‌بىيه. له رىگاي خۆشه‌ويستىيه‌وه
خۆى كردۆته شىوه‌ى ئىمه و له‌گه‌ل ئىمه شادى ده‌كا. ئاو ده‌كات هه‌ر شه‌راب
له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ميوانه‌كان به‌زم و جيژنه‌كه‌يان لى تال نه‌بى و چاوه‌روانى
مىوانى تازه‌يه. به‌رده‌وام مىوانى تازه بانگه‌شست ده‌كا و هه‌تا دنيا به دنيايه
ئه‌وه كارىه‌تى. دىوته شه‌رابى تازه دىنن. ئه‌وه په‌رداخه‌كان رىز ده‌كه‌ن و
ده‌يانه‌ينن.

شتیک له دلی ئالیووشادا درهوشایه وه، له پریکدا دلی کهیلی ژان بوو و فرمیستی شادی له چاویدا قه تیس ما... دهستی کیشا، هاواریکی کرد و له خه و راچله کی.

ديسان تابوت و په نجره ی ئاوه لا و خویندنی ئارام و له سه ره خوئی نینجیل. به لام ئالیووشا گوئی له خویندنی ئینجیل نه بوو. سهیره له سه ر چوک خه وی لیکه وتبوو، به لام ئیستا به پیوه بوو. له ناکاو به سی ههنگاو خیرا و به هیز رویشت بو لای تابووته که. دهتگوت بو پیشه وه پالی پیوه دهنین. شانی له شانی باوه پایسی در، به بی ئه وه ی بزانی. باوه پایسی تاوی چاوی له سه ر کتیبه که هه لگرت، به لام چونکه دیتی ئالیووشا تووشی شله ژانیکی سهیر بووه، له ناکاو سه ری بو لایه کی دیکه وهر سووراند. ئالیووشا چاوی له تابووته که بری. مردوویه کی کفن کراو به ئارامی له نیو تابووته که دا راکشابوو، میدالکی به سه ر سینگه وه بوو و کلاویکی تیژی به خاچی هه شت گوشه وه له سه ر نرابوو. هه ر ئیستا گوئی له دهنگی بووبوو: ئه و دهنگه ش هه ر وا له گویدا دهرینگایه وه. گوئی راگرتبوو و هه روا چاوه ری بوو قسه بکا، به لام له ناکاو وهر سوورا و له حوجره که چوه ده ری.

ته نانهت له سه ر پلیکانه کانیش رانه وه ستا و به هه له داوان چوه خواری. گیانی له ناخه وه قولپی ده دا بو ئزادی و پزگار بوون ئوقره ی لی برابوو. میچی ئاسمان، پر بوو له ئه ستیره ی گه ش و به سریوه، به رین و بی سنوور له ژوور سه ری راخرابوو. کاکه شان به دوو پروباری شیری به نیوان ئاسماندا هه تا ئاسو دهرویشت. شه ویکی ئارام و فینک و بی خشپه زه ویی له خویه وه پیچابوو. گومبه زی و بارووی زیرینی کلیسه ی گه وره له هه مبه ر ئاسمانی پیروژدا دهرهوشایه وه. گولاله ی گه ش و پاراوی پاییزی له نیو باغچه و دیراوی هه وشه ی کلیسه دا ملیان به لاره وه نابوو. کړوکپی زه وی دهتگوت له گه ل بیده نگی ئاسمان ئاویته بووه. رازی زه وی له گه ل رازی ئه ستیران لیک گریدرابوو... ئالیووشا چاوی به مؤله ق ویستای له بهر پیی خوئی بری. له ناکاو خوئی دا به عه رزیدا.

نه‌یده‌زانی بۆ ده‌یه‌ه‌وی زه‌وی له ئامیز بگرئ. نه‌یده‌زانی بۆ ئاوا تامه‌زرویه
 زه‌وی رامووسی و سه‌ره‌له‌به‌ری خاکه‌که‌ی ماچبکا. به‌لام له گه‌ل پرمه‌پرمی
 گریان لئوی به‌عه‌زه‌که‌وه‌ نا و به‌ فرمیسکی چاوی ئاویدا، له ناخی دل و
 گیانه‌وه‌ بریاریدا و سویندی خوارد خۆشی بوئ و هه‌تا دنیا به‌ دنیا به‌ ئه‌وه
 خۆشه‌ویستییه‌ی به‌ دلایه‌وه‌ گرئدا. «زه‌وی به‌ فرمیسکی شادی پاراو که‌ن و
 ئه‌و فرمیسکانه‌شتان خۆشبوئ.» له ناخیدا بوو به‌ زایه‌له‌. به‌ سه‌ر چیدا
 ده‌گریا؟ ئاخ، وا جه‌زم بوو بوو ته‌نانه‌ت به‌ سه‌ر ئه‌ستیره‌کانی ئاسمانیشدا
 ده‌گریا که‌ به‌ ئاسمانه‌وه‌ ده‌ره‌وشانه‌وه‌. «ئه‌و جه‌زم بوونه‌ تووشی
 شه‌رمه‌زاری نه‌کرد.» ده‌تگوت له‌ ته‌واوی ئه‌و دنیا بیژماره‌ خوداوه‌ تاله‌تیشک
 هه‌لواسراوه‌ و گیانی خۆی به‌ هه‌موویانه‌وه‌ گرئده‌دا و گیانی «له‌ پئوه‌ندی
 له‌ گه‌ل دنیاکانی دیکه‌» وه‌له‌رزین که‌وتبوو. ده‌یویست له‌ هه‌موو که‌س خۆش
 بی و له‌ هه‌موو شتیک داوای لیبووردن بکا. ئاخ، نه‌ک هه‌ر بۆ خۆی، بۆ
 ته‌واوی مرقایه‌تی، له‌ به‌ر هه‌موو که‌س و هه‌موو شتیک. «خه‌لکانیش دوعا
 بۆ من ده‌که‌ن.» دیسان له‌ گیانیدا بوو به‌ زایه‌له‌. سات له‌ داوی سات به‌
 روونی و به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌ستپیکراو شتیکی خۆراگر و به‌رین وه‌ک که‌پری
 ئاسمان به‌ رۆحیه‌وه‌ پئوه‌ند ده‌درا. ده‌تگوت بیروکه‌یه‌ک هه‌وساری زه‌ینی به‌
 ده‌سته‌وه‌ گرتوه‌ و هه‌تا ئاخری عومری و هه‌تا دنیا به‌ دنیا به‌ ده‌روامه‌.
 لاویکی بیه‌یز بوو کاتی که‌وت به‌ عه‌رزیدا، پیاویکی ئازا و به‌جه‌رگ هه‌ستایه
 سه‌ر پی. ئه‌وه‌شی هه‌ر له‌ پر و له‌ کاتی جه‌زم بوون و حال لی‌هاتنه‌که‌یدا
 هه‌ستییکرد. هه‌تا ئاخری ته‌مه‌نیشی ئه‌و کاته‌ی له‌ بیر نه‌چۆوه‌. له‌ داوی ئه‌وه‌،
 به‌ ئیمانیک شاراوه‌ و به‌ه‌یز له‌ وته‌کانیدا، ده‌یگوت: «له‌و کاته‌دا که‌سێک
 رۆحی ده‌لاواندمه‌وه‌.»

له‌ داوی سی رۆژ به‌ پی وه‌سیه‌تی پیری کلێسه‌ که‌ پئی‌گوتبوو «ده‌ست
 له‌ ژبانی ته‌رکه‌ دنیا‌ی هه‌لگره‌» کلێسه‌ی به‌جیه‌شت.

